

APOLLONII RHODII
ARGONAUTICORUM
LIBRI QUATUOR.

EDIDIT,
NOVA FERE INTERPRETATIONE ILLUSTRAVIT,
PRIORUM EDITORUM
NOTAS PRÆCIPUAS SELEGIT,
SANCTAMANDI NUNQUAM PRIUS EDITIS
NONNULLAS SUAS ADJECIT,

NECNON
INDICES TRES ADDIDIT,
JOANNES SHAW, A. M.
COLL. BEATÆ Mariæ MAGDALENÆ
APUD OXONIENSES SOCIUS.

TOMUS PRIMUS.

OXONIÆ,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
MDCCCLXXVII.

APOLLONIA RHODI

ARGONAUTICON

LIBRI QUINTUS

HONORATISSIMO
DOMINO DOMINO HENRICO,
COMITI DE SUFFOLK ET BERKSHIRE,
VICE-COMITI DE ANDOVER,
REGIÆ MAJESTATI BRITANNICÆ
AB EPISTOLIS PUBLICIS, &c. &c.
ELEGANTIORUM LITERARUM
JUDICI, ET PATRONO ILLUSTRİ,
HANC APOLLONII EDITIONEM,
EO, QUO PAR EST, STUDIO,
ET GRATI ANIMI QUALICUNQUE TESTIMONIO.

D. D. D.

JOANNES SHAW.

HONORATISSIMO

DOMINO DOMINO HENRICO

COMITI DE SUFOLK ET

VICE-COMITI DE

REGIE MAJESTATI

AS EPISTOLIS

ELEGANTIORUM

JUDICI ET

HANC AUCTORITATE

ET QUOD

ET GRATI ANIMI QUALICUNQUE

D. B. P.

JOANNES SHAW

P R Æ F A T I O.

DE ipso Auctore præfari supervacaneum esset: qui de Apollonio ritè judicare velit, si quisquam præter ipsum scriptorem consulendus sit, Quintilianum & Longinum adeat. Ab hoc noster *απρωτος* dicitur; ille ait Auctorem nostrum opus haud contemnendum edidisse, sed æquali quadam mediocritate. Si itaque summam classẽ non attigerit, eum tamen non infimo loco ponendum & Critici summi testantur, & ipse Virgilius calculo suo confirmat, qui multa ex Argonauticis mutuatus est.

Quid igitur in hac editione peractum sit, amice lector, breviter ut possim, exponam.

Quod ad textum attinet secutus sum Hœlzlinum, novissimum Apollonii editorem; qui, omnibus summâ cum curâ collatis exemplaribus, (opus sane post Stephani editionem, qui in hoc præcipuè versatus est ut textum accuratissimum redderet, pene supervacaneum) nihil mihi sine manuscriptorum librorum auctoritate, quos nullos nancisci poteram, mutandum reliquit; pauca admodum quæ optarem mutare. Invenies igitur nullas lectiones tanquam genuinas in textum temerè & ex conjecturâ receptas, sed ut verisimiles tantum, & quas pro arbitrio vel admittas vel rejicias, in notis duntaxat memoratas. Quæ porro apud unumquemque editorem alicujus nominis variè leguntur, horum omnium mentionem feci.

P R Æ F A T I O.

Confido autem, erudite lector, te nullo modo existimaturum me quod jam actum est egisse, poetam nostrum novâ ferè interpretatione illustrando. Ut in hac re præcipuè laborarem, persuasit mihi quæ apud Hœlzlinum legitur explicatio: si ea explicatio dici possit, quæ ipso Auctore plerumque sit obscurior, quæque sæpissime vel per se ipsa nequeat intelligi. Hic enim veterem Hartungi interpretationem nihili habendo, & præ modestiâ suâ non assis æstimando (ut ipse in Prolegomenis loquitur) sensum ab Apollonii mente plane abhorrentem lectoribus suis plurimis in locis obtrusit. Adeo ut audacter possim profiteri plus sæpe facere Apollonium ad illustrandum Hœlzlinum, quàm facit Hœlzlinus ad illustrandum Apollonium. Fuit profecto Hartungus ille fidus adeo interpres ut verbum verbo de Græcâ linguâ in Latinam transferret, neglecto interim utriusque idiomate. Sed quantum vel hoc præstat licentiæ quâ usus est Hœlzlinus? Ego sane ut planum & simplicem Authoris sensum elicerem, omni interpretationis fucō vacuum, summum studium adhibui; nec interdum ab Hartungo mutuum accipere dedignatus sum, nisi quando linguæ Latinæ vim faceret. Habes igitur, nî fallor, quod hætenus maximè erat desideratum, interpretationem fidam satis, nec tamen, ut spero, prorsus inelegantem.

De notis quas ad finem operis adjeci, monendum te imprimis volo, me quicquid ad explicandum Apollonium aliquo modo apud Stephanum, Hartungum, Holstenium, & Hœlzlinum, idoneum duxerim, id libenter transcripsisse. Plurimas autem Hœlzlini notas
penitus

P R Æ F A T I O.

penitus exulâsse, non erit cur mirabere. Nihil enim aliud mihi visa est efficere longè major pars earum annotationum quas ille congefferat, quàm ut his locis, quæ per se ipsâ luce essent clariora, densissimas offunderent nebulas. Observationes, quas huc, illuc, interspersas, nullo nomine distinctas, inter reliqua ab aliis annotata reperies, non omnes me habent auctorem. Occasionem enim jam ultrò oblatam lubens arripio agnoscendi quantis me beneficiis devinxerit Franciscus Upton, S. T. B. Collegii Exoniensis apud Oxonienses socius, qui mihi Apollonii editionem Stephanicam, in quâ notulæ erant eruditionis plenæ, & animadversiones nonnullæ in Scholia a doctissimo viro Joanne Upton, præbendario Roffensi, non ita pridem defuncto conscriptæ, amicissimè commodavit; quæ sane magno mihi erant adjumento, dum vel iis conjecturis, quæ antea mihi ipsi in mentem venerant, novas vires adderent, vel ea corrigenda suggererent, quæ alioquin a me nunquam fuissent excogitata. Iis cum per incuriam typographi nomen Auctoris non sit affixum, visum est ad calcem hujusce præfationis singulas libro & versu notatas indigitare.

Notas Sanctamandeas suâ manu conscriptas & in bibliothecâ Bodleianâ conservatas, quas multas leges in libro primo, vix ad secundi dimidium pertingere mecum haud injuria dolebis. At indignè omnino de egregii illius viri industriâ & ingenio judicabimus, si arbitremur eum opus tam feliciter inchoatum, nisi ob causam aliquam gravissimam infectum reliquisse, præsertim cum Auctorem

P R Æ F A T I O.

thorem suum per minus jucundas poematis partes jam comitatus esset. Huic damno, quamvis deflendo, medelam afferunt doctissima & amplissima quæ in Apollonium leguntur Scholia, quæ ferè sola videntur complecti id omne quod ab aliis interpretibus possit observari.

Hæc sunt, lector benevole, de quibus te admonitum velim. Quod reliquum est, mihi summæ erit lætitiæ, si tibi inter legendum vel aliquâ ex parte facem prætulero, aut quidpiam elaboravero, quod Apollonii votis aliquatenus responderit, ut nempe carmina sua

Εἰς ἔτος ἐξ ἔτους γλυκερώτερα εἶεν αἰδεῖν.

Notæ Uptoni sunt. i. 1, 4, 54, 76, 89, 191, 252, 496, 525, 526, 565, 865, 916, 932, 1003, 1129, 1168, 1229, 1236,, 1246, 1281, 1305. ii. 2, 98, 140, 231, 328, 354, 367, 445, 654, 676, 704, 754, 818, 896, 906, 931, 1126. iii. 29, 42, 62, 106, 135, 137, 279, 453, 464, 844, 845, 966, 1010, 1034, 1039, 1066, 1354. iv. 103, 121, 125, 264, 317, 482, 670, 829, 907, 961, 1215, 1311, 1384, 1398, 1515, 1717, 1723.

ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

τοῦ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητῆ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητής, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, ὃς δὲ Σιλλέως, ὡς δὲ τινες Ἰλλέως· Φυλῆς Πτολεμαῖδος· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων Καλλιμάχου μαθητής· τὸ μὲν πρῶτον σπουδὴν Καλλιμάχου τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ· ὃς δὲ ὅτι τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐγράψατο. Οὗτον λέγουσι ἐτι ἔφησον ὄντα ἐνδεῆσθαι τὰ Ἀργοναυτικά, καὶ κατεγνώσθαι μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν Διόβολον τῶν ἄλλων ποιητῶν, κατὰ λιπεῖν τὴν πατρίδα, καὶ μετεληλυθέναι εἰς Ῥόδον· καὶ καὶ αὐτὰ ἐπιξέοντα διορθῶσαι καὶ ἔτι ἐνδεῆσθαι καὶ ὑπερδοκιμῆσαι. Διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδυσσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἡξιώθη. καὶ τὰ μὲν ἔργα γένους ταῦτα.

Ἡ δὲ ὑπόθεσις τῶν Ἀργοναυτικῶν Ἀπολλωνίᾳ τέττον ἐχρὶ τὸν τρέπον. Τυρῶν ἡ Σαλμονέως θυγάτηρ ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα, καὶ Πελίαν· εἴτα γαμεῖται Κρηθεὶ τῷ Αἰόλου παιδί· καὶ τίκῃ ἐξ αὐτῆς Αἴσωνα, Φέρητα, Ἀμυθάονα· καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσωνος Ἰάσων· ἐκ δὲ Φέρητος Ἀδμητος· διὰ δὲ Ἀμυθάονος, Μελάμπης. Ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδωσι Χείρωνι τρέφεσθαι, καὶ τὴν ἰατρικὴν μαθητῆναι, Αἴσωνος δὲ πατὴρ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πελίᾳ καταλιπόντι, καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος ἕως ἂν ὑποσφῇ ὁ Ἰάσων διὰ Χείρωνος. Χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς ὅτι τῷ Ἀπόλλωνος ὁ Πελίας φυλάττεσθαι τὸ ἐπὶ νότα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον· τεληέσθαι γὰρ δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰάσων αὐξήσας, ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς πατρὸς βασιλείας. Γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρω ποταμῷ (ἐστὶ δὲ αὗτος Θεσσαλίας) καὶ βελομένην παρελθεῖν, εὕρισκε ἐπὶ τῷ ὄχθῃ τὴν Ἥραν γαῖαν ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βελομένην, φοβεμένην δὲ καὶ ἐσώσασιν. Λαβὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰάσων ἐπὶ τῶν ὤμων, διασωρῶν, κατὰ μέσον δὲ ποταμοῦ τὸ ἐν πέντεδιλον κατὰ λιπὼν ἐπὶ τῷ πηλῷ· εἴτα ἀπέρχεται εἰς τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὕρισκε πανήγυρην δημοσίαν καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς ὡς Πελίᾳ. Θεσσαλίας

μυρος ἐν τὸν Ἰάσονα μονοπέδιλον ὁ Πελίας, ὑπομιμνήσκει) ὁ χρυσμῦς· εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν, ἄθλον αὐτῷ προστάσσει τοῖς τόν, εἰπὼν ὅτι ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν, τὸ χρυσόμαλλον δέρος κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τῆς σὺ πατρός. Τῷτο δὲ προσέταττον, οὐχ ὡς κωδὶς τῆς χρυσοῦ δέομυρος, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθῆσεσθαι ὑπὸ τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσειν. Τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὡδὲ πως ἔχῃ.

Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρητέως πρότερον γυναῖκα ἐχρηκῶς Νεφέλῃ, δύο παῖδας ἐκ ταύτης, Φρίξον καὶ Ἑλλήν ἐγέννησεν· ἀποθανούσης δὲ τῆς Νεφέλης, δευτέραν ἡγάγετο γυναῖκα Ἰνώ· ἢ τις Ἰπποβλεῦσα τῷ τῇ Νεφέλης παισὶ, παρέπεισε τὰς τῶν ἐγχωρίων γυναῖκας Φρύγειν τὰ σπέρματα. ἢ γῆ δὲ πεφρυγμῶν τὸν σπέρρον δεχομένη, καρπὸς ἐτήσιος ἐκ ἀπεδίδε. Πέμψας δὲ εἰς Δελφὸς Ἀθάμας πρὸς τὴν ἀφορίας ἐπυνθάνετο. Δάμοις δὲ πείσασα Ἰνώ τὰς πεμφθέντας, ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποσέφασιν, ὡς ἀνείλεν ὁ θεὸς Ἑλλήν καὶ Φρίξον σφαγιαθῆναι εἰς θέλοιεν ἀπαλλαγῆναι τὴν ἀφορίαν ἔσεσθαι. Πειθεῖς δὲ ὁ Ἀθάμας, Ἑλλήν καὶ Φρίξον τῷ βαμῶ παρέστησεν· ἀλλ' ἐκείνοις μὲν κατοικίειραντες οἱ θεοὶ, διὰ δὲ χρυσόμαλλον κριοῦ ἐναερίδας ἀφῆρπασαν· ὅθεν Ἑλλήν μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη, εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης κληθέντα Ἑλλάποντον καταπίπῃ· Φρίξος δὲ εἰς Ἰὴν Κολχικὴν διασώζεται γῆν· ἔνθα θύει μὲν τὸν κρὶν Διὶ φυζίω· ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπεβλήν τῇ μητρίᾳς. γαμῆ δὲ Χαλκιοπὴν τὴν θυγατέρα Αἰήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως· καὶ γυνῆ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἀργον, Κυτίσῳρον, Μέλαινα, Φρόντιν. Ἐξ ὧν ἐκείσε τελευτᾷ.

Ἄλλος

Ἄλλος Ἀπολλωνίᾱ βίβλῳ.

Ἀπολλώνιῳ ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς· πατὴρ δὲ Σιλλέως, ἥτοι Ἰλλέως· μητὴρ δὲ Ῥόδης. οὗτῳ ἐμαθήτευσεν Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ· καὶ συντάξας πεῦτα τὰ ποιήματα ἐπιδείξατο. Σφόδρα δὲ δόπου-
χὼν καὶ ἐρυθρίασις παρεγενέτο ἐν τῇ Ῥόδῳ· καὶ κεῖ ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεύει ῥητο-
ρικὰς λόγους· ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. Ἐνταῦθα τοίνυν διάγων καὶ ἐπι-
ξέσας αὐτῷ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος, σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῶ Ῥοδίων
ἀξιοῦσθαι πολιτείας καὶ τιμῆς. Τινὲς δὲ φασὶν ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς Ἀλεξανδρείαν· ἐ-
κείσε ἐπιδειξάμενῳ, εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν· ὥς καὶ τῶ βιβλιοθηκῶν ἔμμελλεν
ἀξιοῦσθαι αὐτὸν, καὶ πεφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ.

Παράκειται τὰ ῥόδια ἐκ τῶν τῷ Λακίλλῳ Ταρραίᾳ, καὶ Σοφοκλέους, καὶ Θέωνῳ.
Τάρρα δὲ πόλις Κρήτης, ὥς φησι Λογγίνος ἐν τοῖς Φιλολόγοις.

Lilius Gregorius Gyraldus de poetarum historia

Dialogo 3.

A Pollonius Rhodius dictus, Alexandrinus fuit, ex tribu Ptolemaide, qui adhuc adolescens cum esset, Argonautica scripsisse dicitur: dein cum ab aliis poetis calumniis indies afficeretur, maleque audiret, Rhodum concessit, ubi diutius versatus, Rhodius quam Alexandrinus cognominari maluit. Fuit vero filius Silleos, vel Illeos, utrumque enim legimus: mater Rhode dicta est. Successit Eratostheni in Alexandrinæ Bibliothecæ præfectura. At vero eorum, quæ permulta scripsit, tantum, quod sciam, extant Argonautica; opus quidem varium, & multis vigiliis elucubratum, durum tamen, & alicubi ingratum, nisi qua parte Medæ amores describit: ubi & Publ. Vergilii iudicio ita excellere videtur, ut Vergilius ipse non aliunde plura in suos Didonis amores transtulisse facile videatur, quod nihilominus & Grammatici observant. Leguntur in ipsius Apollonii Argonautica commentaria brevia illa quidem, sed erudita, & alicubi copiosa & varia, quæque nostris Grammaticis usui esse possunt, quæ collecta & concinnata esse creduntur ex Lucillo Tarrhæo, Sophocleo, & Theone, clarissimis Græcis scriptoribus. Apollonio poetæ familiaris fuisse perhibetur Charon Lampfacenus historiarum scriptor, qui ex ipsius Apollonii poemate historias collegit, quas citatas identidem apud scriptores Græcos legimus. Fuerunt & diversis temporibus alii hoc Apollonii nomine, inter quos Grammaticus multi nominis unus, &c.

Idem ibidem.

A stellis, quæ septem simul apparent, septem poetæ Pleiades dicti sunt, Theocritus, Nicander, Callimachus, Apollonius, Homerus tragicus, Aratus, Lycophron.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ.

ΑΡΧΟΜΕΝΟΣ σέο, Φοῖβε, παλαιγυρέων κλέα φωτῶν
Μνήσσομαι, οἱ πόντιο κ' εἶς σῶμα, καὶ ἀπὸ πέτρας
Κυδυίας, βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελίαςο,
Χρύσειον μὲν κῶας εὐζυγον ἤλασαν Ἀργῶ.
Τοίῳ γὰρ Πελίας φάπιν ἐκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
Μοῖρα μείνῃ συγερῇ, τῷ δ' ἀνέρος, ὃν τιν' ἴδοιτο
Δημόθεν οἰοπέδιλον, ἔσθ' ἐννεσίησι δαμνῶμαι.
Δηρὸν δ' ἐμετέπειτα τελὺ κ' βάζειν ἴησων,
Χειμερίοιο ῥέεθρα κίων ἀπὸ ποσσὶν Ἀναύρα,
Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ἔσθ' ἰλύθῃ, ἄλλο δ' ἐνεργε
Κάλλιπεν αὖτις πέδιλον ἐνιχρόμυρον παροχῆσιν.
Ἰκετο δ' ἐς Περίην αὐτοχρῆδον, ἀντιβολήσων
Εἰλαπίνης, ἣν πατρὶς Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
Ῥέζε θεοῖς· Ἦρης δ' Πελασγίδος ὄκλ' ἀλέγξειν.
Αἶψα δ' ἐπὶ τὸν δ' ἐσιδὼν ἐφράσασατο, καὶ οἱ ἄεθλον
Ἐντυε ναυπλίας πολυκηδέθῃ· ὅφρ' ἐνὶ πόντῳ
Ἡὲ καὶ ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσει.

Α

Νῆα

Νῆα μὲν οὖν οἱ πτόθεν ἐπὶ κλείουσιν αἰοῖδοι
 Ἄργον Ἀθηναίης χαμῆεν ὑποθημοσύνησι.
 Νῦν δ' αὖ ἐγὼ γενεήν τε ἔκ' ἔνομα μυθησαίμην
 Ἡρώων, δολιχῆς τε πόρος ἀλός, ὅσα τ' ἐρεξάν
 Πλαζόμενοι. Μῦσαι δ' ὑποφύτρεις εἶεν αἰοιδῆς.
 Πρῶτά νυν Ὀρφέῳ μνησόμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτὴ
 Καλλιόπη Θρηϊκὴ φατίζε' εὐνηθεῖσα
 Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδῳ ἄγχι τεκέσθαι.
 Αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπυσιν ἀτειρέας ἔρεσι πέτρας
 Θέλξαι αἰοιδάων ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
 Φηγοὶ δ' ἀγριαῖδες, κείνης ἐτι σήματα μολπῆς,
 Ἀκτῆς Θρηϊκῆς Ζώνης ἐπὶ πλεθούσῃ
 Ἐξείης σιχρῶσιν ἐπήτεμοι, αἷς ὄγ' Ὀππρὸ
 Θελγομένας φόρμυγι κατήγαγε Πιερίην.
 Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἑὼν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
 Αἰσονίδης, Χείρωνῳ ἐφημοσύνησι πιθήσας,
 Δέξατο Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
 Ἦλυθε δ' Ἀσερίων αὐτοχρόν· ὃν ῥά Κομήτης
 Γείνατο διήεντος ἐφ' ὕδασι· Ἀπιδανοῖο
 Πιερεσίας ὄρεσσι Φυλλήϊα ἀγρόδι ναίων·
 Ἦνθα μὲν Ἀπιδανὸς τε μέγας κ' ὀϊὸς Ἐνιπεύς
 Ἀμφω συμφορέον' ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες.
 Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἵκανε
 Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐραδενέων Λαπιθαίων,
 Ὅππότε κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθάρησοντο,
 Ὀπλότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύθεσκε οἱ ἤδη
 Γῆα, μέγαν δ' ἐπὶ θυμὸς Ἀθηναίων, ὥς τὸ πάρος περ.

20

25

30

35

40

Οὐδὲ

Οὐδὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκη ἐνὶ δηρὸν ἔλειπτο,
 Μήτῳσι Αἰσονίδαο· κασιγνήτῳ γὰρ ὅππῃ
 Αἴσων Ἀλκιμέδῳ Φυλακῆϊδα· τὴν μὲν ἀνάγκη
 Πηλοσύνη καὶ κῆδος ἐνικρενθήναι ὁμίλῳ.
 Οὐδὲ Φεραῖς Ἀδμητος εὐρύρῳσι ἀνάστων
 Μίμνεν ὑπὸ σκοπῇ ὄρεος Χαλκωδοῖοιο·
 Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον πολυλήϊοι, Ἑρμείαο
 Υἱέες, εὖ δεδαῶτε δόλῃς, Ἑρως καὶ Ἑχέων.
 Τοῖσι δ' ἔπειτα πρίτατος γνωτὸς κίε νεισομένοισιν·
 Αἰθαλίδης· ὅς τ' ἔμπερ Ἀμφερούσιο ῥοῇσιν
 Μυρμιδόνος κέρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·
 Τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτῳ Μενετιάδης Ἀντιανείρης.
 Ἦλυθε δ' ἀφνειὸν προλιπὼν Γυρτώνη Κόρων·
 Κανειδῆς, ἐδλὸς μὲν, εἰς δ' ἐπατρὸς ἀμείνων.
 Κανεία γὰρ ζῶν περ ἐπὶ κλείεσιν αἰοῖδοι
 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων
 Ἦλκασ' ἀρσιήων· ὅς δ' ἐμπαλιν ὀρμηθέντες
 Οὔτε μὲν ἐγκλῖναι προτέρω θένον, ἔτε δαΐξαι·
 Ἀλλ' ἀρρήκτος, ἀχαμπτος, ἐδύσετο νεόδοι γαίης·
 Θειόμυθος σπάρῃσι καταΐγδῳ ἐλάττησιν.
 Ἦλυθε δ' αὖ Μόψος Τισαρήσιος, ὃν πατρὶ πάντων
 Λητοῖδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
 Ἦδὲ καὶ Ἑρδάμας Κημένε παῖς· ἀγχι δὲ λίμνης·
 Ξωιάδης Κημῶν Δολοπηίδα ναυετάρσκειν.
 Καὶ μὲν Ἀκτωρ ἦν Μενότιον εἴς Ὀπέντ·
 ὧρεσεν, ἀρσιήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.
 Εἶπετο δ' Εὐρυτίων τε καὶ ἀλκίης Ἐριδάτης·

45

50

55

60

65

70

Υἱέες

4 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Υἱες, ὃ μὲν Τελέοντες, ὃ δ' Ἴρις Ἀκτοεῖδαο.
 Ἦτοι ὃ μὲν Τελέοντος, εὐκλείης Ἐριδότης.
 Ἴρις δ', Εὐρυτίων· σὺν καὶ τέτιος ἦεν Οἰλεὺς,
 Ἐξοχος ἠνορέην, καὶ ἐπαΐζατο μετόπισθεν 75
 Εὖ δεδαῶς δηίοισιν, ὅτε κλένωσι φάλαγγας.
 Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης Κάνθος κίε· τὸν ῥα Κάνηθ
 Πέμπεν Ἀθανσιάδης λεληημένον· καὶ μὲν ἔμελλε
 Νοστήσειν Κήρινθον ὑπὸ τρωπος, αἶσα γὰρ ἦεν
 Αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσιυάων 80
 Πλαγχθέντας Διεύης ἐνὶ πείρασιν δειώθηναι.
 Ὡς ὅτε ἀνθρώποισι κακῶν μίκισον ἐπαυρεῖν·
 Ὅπποτε καὶ κείνης Διεύης ἐνὶ ταρχύσαντο,
 Τόσσον ἐκάς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἠελίοιο
 Μεσσηγύς δῦσιές τε (ἔσ' ἀντολαὶ εἰπορέων). 85
 Τῷ δ' ἄρ' ὅπ' Κλύπρος τε καὶ Ἴφιτος ἠγερέοντο,
 Οἰχαλίας ὀπίσθρι, ἀπλωέος Εὐρύτου ἕες,
 Εὐρύτου, ὃ πόρε τόξον ἐκκρόλῃ, καὶ δ' ἀπὸ νητο
 Δωπίης· αὐτὰρ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδα μετεκίαθον· καὶ μὲν ἄμ' ἄμφω, 90
 Οὐδ' ὁμόθεν· νόσφιν γὰρ ἀλδυσάμενοι κατένασθεν
 Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἔξενάριζαν
 Ἀφραδίη· Τελαμαῖν μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσω,
 Πηλὸς δ' ὅφ' ἐνὶ δώματα ναῖε λιαθεῖς.
 Τοῖς δ' ὅπ' Κέκροπιήνεν δαήτιος ἦλυθε βέτης, 95
 Πᾶς ἀγαθὸς Τελέοντος, εὐμμελὴς τε Φάληρος.
 Ἄλκων μὲν παρήκε πατὴρ εἰς· καὶ μὲν ἔτ' ἄλλος
 Γήραος ἦεν ἔχεν βίότιό τε κηδεμονίης,

Ἀλλὰ εἰ

Ἀλλά ἐπὶ πλὴν περ ὅμως καὶ μῦνον ἐόντα,
 Πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μετὰ πρῆποι ἠρώεσσι.
 Θησῖα δ', ὅς ποδὶ πάντας ἔρεχθίδας ἐκέκαστο,
 Ταιναγίῳ αἰδήλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε
 Πειρίθῳ ἐσπόμενον κεινὴν ὁδόν· ἥ τέ κεν ἄμφω
 ῥηϊτέρῳ χαμάτιο τέλει πάντεσσιν ἔθεντο.
 Τίφιν δ' Ἀγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
 Θεσπείων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον περδαῖναι
 Κύμ' ἀλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
 Καὶ πλῆρον ἠελίῳ τε καὶ ἀσέρι τεκμήρεατο.
 Αὐτὴ μιν Τριτωνὶς Ὀρεσίων ἐς ὄμιλον
 ὤρεσεν Ἀθιναίη· μὲν δ' ἤλυθεν ἐλδομήροισιν.
 Αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν χάμε' σὺν δὲ ἄρ' Ἀργος
 Τεῦξεν Ἀρεσίδης κείνης ὑποδημοσύνησιν.
 Τῷ καὶ πασάων προφερεσάτη ἐπλετο νηῶν,
 Ὅσασιν ὑπερεσίησιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
 Φλείας δ' αὖτ' ὅππῃ τοῖσιν Ἀραιθυρέηθεν ἴκθυσεν,
 Ἐνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκκητι
 Πατρὸς ἔξ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.
 Ἀργόθεν αὖ Ταλαδὸς καὶ Ἀρήϊος, ἥε Βίαντος
 Ἠλυθον, Ἰφιδιμὸς τε Λεωδόκος· οὓς τέκε Πηρὼ
 Νηληΐς· τὴν δ' ἄμφι δύνῃ ἐμόγησε βαρεῖσσι
 Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπρος.
 Οὐδὲ μὲν ἐδὲ βίῳ κρατερὸφρονος Ἡρακλῆος
 Παυδόμῳ Αἰσωνίδαο λιλαιομένῳ ἀφείξατο.
 Ἀλλ' ἐπεὶ αἶε βάξιν ἀγειρομένων ἠρώων,
 Νεῖον ἀπ' Ἀρχαδίας Λυγκηῖον Ἀργος ἀμείψας,

100

105

110

115

120

125

6 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Τὴν ὁδὸν, ἣ ζῶν φέρε χαίρειον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσῃ
 Φέρετο Λαμπίης, Ἐρυμάνθιον ἀμμέγα πῖφθ'.
 Τὸν μὲ ἐνὶ πρῶτῃσι Μυκῆαίων ἀγορήσι
 Δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεδήχαστο νώτων.
 Αὐτὸς δ' ἣ ἰότητι πᾶρεκ νόον Εὐρυπῆθ'. 130
 Ὠρμήθη σὺν καὶ οἱ Ὑλας κίεν, ἐσθλὸς ὁπάων,
 Πρωθήκης, ἰῶν τε Φορβύς, Φύλακός τε βιοῖο.
 Τῷ δ' ὅππῃ δὴ γείοιο κίεν Δαυαοῖο γυέθλη
 Ναύπλιος· ἣ γὰρ ἔην Κλυτονῆς Ναυβολίδαο.
 Ναύβολος αὖ Λέρνας· Λέρνον γε μὲ ἴδμεν ἐόντα 135
 Περίτε Ναυπλιάδαο. Ποσειδάωνι δ' κέρη
 Πείν ποτ' Ἀρμυώνη Δαυαῖς τέκεν εὐνηθεῖσα.
 Ναύπλιον, ὅς περὶ πάντας ἐκαίνυτο ναυλιλήσιν.
 Ἰδμων δ' ὑστάπθ' μετεκίαθεν, ὅσοι ἔναιον
 Ἄργος· ἐπεὶ δεδαῶς τ' ἐὼν μόρον οἰωνοῖσιν, 140
 Ἦε μή οἱ δῆμος εὐκλείης ἀγασαίτο.
 Οὐ μὲ ὅγ' ἦεν Ἀδαντος ἐπήτυμον· ἄλλ' αὖ μιν αὐτὸς
 Γείνατο κυδαλίμοις ἐναείθμιον Αἰολίδῃσιν
 Λητοῖδης· αὐτὸς δ' Ἰεοπροπίας ἐδίδαξεν,
 Οἰωνὸς τ' ἀλέγειν, ἠδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθ'. 145
 Καὶ μὲν Αἰτωλὶς κρατερὴν Πολυδεύκεα Λῆδῃ
 Κάσσερά τ' ὠκυπόδων ὤρεν δεδαημένον ἵππων
 Σπάρτην (οἷον δ' ἦγε δόμοις ἐνὶ Τυωδαρέοιο
 Τηλυγέτης ὠδῶνι μῆ τέκεν) οἷον ἀπῆθησεν
 Νεισομήδους· Ζῴως γὰρ ἐπάξια μῆδετο λέκτρων. 150
 Οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι Λυγκυδὸς καὶ ὑπέρβιος Ἰδας
 Ἀρήνην ἐβαν, μεγάλην περὶ θάρσους ἀλκήν

Ἀμφότεροι

Ἀμφότεροι Λύγκους ὃ καὶ ὀξύτατοις ἐκέχραστο
 Ὀμμασιν· εἰ ἐτέον γε πέλει κλέει ἀνέροι κείνον
 Ῥηϊδίως ἐ νέρθε κτ' χθονὸς αὐγάζεσθαι. 155
 Σὺν δὲ Πεικλύμῳ Νηληϊὸς ὦρτο νέεσσι,
 Πρεσβύτατος παίδων, ὅσοι Πύλῳ ἐξεγρόντο
 Νηληϊῷ θείοιο. Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν
 Δῶκεν ἀπειρεσίῳ, ἥδ' ὅ, τί κεν δέησαιτο
 Μαρνάμῳ, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο. 160
 Καὶ μὴν Ἀμφιδάμας Κηφύς τ' ἴσαν Ἀρχαδίηθεν,
 Οἱ Τεγέην κὺ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον·
 Υἱε δὴν Ἀλεῶ· τρίτατός γε μὴ ἔσπετ' ἴσιν
 Ἀγκαῖ· τὸ μὲν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπε
 Τῶν ἀμφω γνωτὸς πορθήσεσθαι· ἀλλ' ὅ μὴ ἤδη 165
 Γηράσκοντ' Ἀλεὼν λίπετ' ἀμπόλιν ὄφρα κομίζῃ,
 Παῦδα δ' ἐὼν σφετέρῃσι κασιγνήτοισιν ὅπασε.
 Βῆ δ' ὅγε Μαιναλίνης ἄρκτε δέρος ἀμφίτομόν τε
 Δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν· ἔντεα γάρ οἱ
 Πατρὸς πάτρης Ἀλεὼς μυχρῆτι ἐνέκρυψε χαλῆν, 170
 Αἴ κέν πως ἔπ' κὺ τ' ἐρητύσειε νέεσσι.
 Βῆ δὲ Αὐγείης, ὃν δὴ φάτις ἠελίοιο
 Ἐμμεναι· Ἠλείοισι δ' ὄγ' ἀνδράσιν ἐμβασίλδυσεν
 Ὀλβῳ κυδιόων, μέγα δ' ἴετο Κολχίδα γαῖαν
 Αὐτόν τ' Αἰήτῳ ἰδέειν σημάτορα Κόλχην. 175
 Ἀσέει· δὲ κὺ Ἀμφίων Ὑπερασίς ἦες
 Πελλῶνις ἀφίχανον Ἀχαιίδος, ἣν ποτε Πέλλης
 Πατρὸς πάτρης ἐπόλιον ἐπ' ὀφρύσιν Αἰγαλοῖο.
 Ταίναρ' αὖ τ' ὅπ' τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἴκανε,

8 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Τόν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκείεσσαν ἄλλων
 Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγαθενέος τέκε κέκη.
 Κείνος ἀνὴρ ἢ πόντε ὅπῃ γλαυκοῖο γέσκεν
 Οἶδματος, ὅδ' ἔθους βάπην πόδας, ἀλλ' ὅσον ἀκροῖς
 Ἰχνεσι τεγγόμηντο διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ.
 Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἵκοντο.
 Ἦτοι ὁ μὲν πολίεθρον ἀγαυὸν Μιλήτῳ
 Νοσφιδεῖς Ἐργῆνος, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἔδος Ἦρης
 Παρθενίης Ἀγκαῖος ὑπέρβητο· ἴσους δ' ἀμφω
 Ἦ μὲν ναυιλίης ἠδ' ἄρετο εὐχετόωντο.
 Οἰνείδης δ' ὅπῃ τοῖσιν ἀφορμηθεῖς Καλυδῶντο
 Ἀλκείης Μελέαγρο ἀνήλυθε, Λαοκόων τε,
 Λαοκόων Οἰνήτο ἀδελφεός· ἔ μιν ἴης γε
 Μητέρους· ἀλλὰ ἔθῃσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
 Ἦδη γηραλέον κοσμήτορα παυδὸς ἵαλλεν.
 ὦ δ' ἔπ' κρείζων περὶ θαρσέα δύνεν ὄμιλον
 Ἠρώων· ἔ δ' ἔπ' ὑπέρτερον ἄλλον οἶω
 Νόσφιν γ' Ἠρακλῆτο ἐπελθέμεν, εἴ κ' ἔπ' μῆνον
 Αὔθι μύρων λυγρόθυτα μετετράφη Αἰτωλοῖσιν.
 Καὶ μὴν οἱ μήτεως αὐτὴν ὁδὸν, εὖ μιν ἀκονί,
 Εὖ ἢ ἢ ἐν σαρδίῃ δεδαημύτο ἀνιφέρεσθαι,
 Θεσιάδης Ἰφικλῆτο ἐφωμάετθε κίοντι.
 Σὺν ἢ Παλαιμόνιος Λέρναι παῖς Ὀλενίοιο,
 Λέρναι Ὀπκλήσιν, γυνὴν γε μὲν Ἠφαίστιο.
 Τένεκ' εἰω πόδα σιφλός· ἀπὰρ δέμας ἔχ' ἔπ' ἔτλη
 Ἦνορέω τ' ὀνόσασθαι· ὃ ἢ μετρείθμετο ἦεν.
 Πᾶσιν δ' ἔρριπεν, Ἰήσωνι Κυδδος ἀέξων.

180

185

190

195

200

205

Ἐκ

Ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κίεν Ἴφιτος Ὀρνιτίδαο
 Ναυβόλῃς ἐκτελαῶς· ξείνῳ δέ οἱ ἔσκε πᾶρσιγεν,
 Ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
 Ναυιλίης· τόθι γάρ μιν εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν.
 Ζήτης αὖ Κάλαις τε Βορήϊοι ἦες ἵκοντο,
 Οὓς ποτ' Ἐρεχθίδι Βορέη τέκεν Ὠρεΐθυα
 Ἐραπὴ Θρηίκης δυσχεμέρας· ἐνθ' ἄρα πλώγε
 Θρηίκῳ Βορέης ἀνερίψατο Κεκροπὴν γεν,
 Ἴλιου δ' ἑσπάρσιγε χορῶ ἐνὶ δινεύει.
 Καί μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίῳ ὅθι πέτρῳ
 Κλείσιν, ποταμοῖο πρὸς ῥέον Ἐργίνοιο,
 Λυγαίοις ἐδάμασσε πρὶν νεφέεσσιν χαλύψας.
 Τὼ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκέρτερθεν ἐρεμνάς
 Σείον ἀειρομνύω πτέρυγας (μέγα γὰρ μὲν ἰδέσθαι)
 Χρυσείαις φολίδεσσιν δικρυγέας· ἀμφὶ δ' ἠνώτοις
 Κράατος δ' ἔξ ὑπάτοιο ἔκ' αὐχένος ἔνθα ἔκ' ἔνθα
 Κυάνεα δονέοντο μὲν πνοῇσιν ἔθειραν.
 Οὐδὲ μὲν ἔδ' αὐτοῖο παῖς μνέανεν Ἀχαιὸς
 Ἴφιδίμῃ Πελίαο δόμοις ἐνὶ πατρὸς ἐστῶ
 Μιμνάζειν, Ἀργὸς τε θεῶς ὑπεργλὸς Ἀθλιῆς
 Ἀλλ' ἄρα καὶ τὸ μέλλον ἐνικεινθῆναι ὁμίλῳ.
 Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήτορες ἠγερέθοντο.
 Τῶν μὲν δ' ἔστι Μινύας πρηναιεταόντες
 Κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύας θυγατρῶν
 Οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματός· εὐχετόωντο
 Ἐμμεναι· ὥς δ' ἡ αὐτὸν Ἰήσωνα γένετο μήτηρ
 Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυΐδος ἐκτελαῦσα.

210

215

220

225

230

C

Αὐτὰρ

10 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Αὐτὰρ ἐπεὶ δρυάεσσι παρτέα πάντ' ἐτέτυκτο,
 Ὅσα περ ἐντύνον) ἐπαρτέες ἐνδοθι νῆες, 235
 Εὖτ' οὖν ἄγῃ χεῖρος ἀνδρας ὑπὲρ ἄλα ναυτίλλεας
 Δὴ τότε ἴσαν μὲν νῆα δι' ἄσπερος, ἐνθα πρὶς ἀκτὰ
 Κλείον) Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
 Πληθὺς ἐπερχομένων ἀμυδρὸς θέν· οἱ δὲ φαίνοιντο
 Ἀσέρες ὥς νεφέεσσιν, μετέπρεπον· ὧδε δὲ ἔκαστος 240
 Ἐννεπεν εἰσορῶν σὺν τούχεσιν αἰσούσας.
 Ζεὺς ἄνα, τίς Πελῖας νόθος; πόθι πόσον ὄμιλον
 Ἡρώων γαίης παναχαίδος ἐκτοθι βάλλει;
 Αὐτῆμάς κε δόμους ὀλοῶ πυρὶ δηϊώσας
 Αἰήτεω, ὅτε μή σφιν ἐκὼν δέρας ἐγὺναλίξῃ. 245
 Ἀλλ' ἐφύκετ' ἀλκυονίδες, πόντος δὲ ἀπρηκτος ἴσων.
 Ὡς φάσαν ἐνθα δὲ ἔθα κτ' πόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
 Πολλὰ μάλ' Ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας αἶψαν,
 Εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
 Ἀλλὰ δὲ εἰς ἑτέραν ὀλοφύρετο δακρυχέουσα. 250
 Δειλὴ Ἀλκιμέδην, καὶ σοὶ κακὸν ὄψετ' ἔμπη
 Ἠλυθεν, ὅθ' ἐτέλεσας ἐπ' ἀγλαίῃ βιότοιο.
 Αἴσων αὖ μέγα δὴ τι δυσάμμορος· ἦ τέ οἱ ἦεν
 Βέλτερον, εἰ τοπάρσιεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἐλυομένους.
 Νειόθι γαίης κείτο κακῶν ἐπὶ νῆϊς αἰέθλων. 255
 Ὡς ὅφελεν καὶ Φεῖζον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλή,
 Κύμα μέγα κελῶν ἄμ' ὀπκλύσαι· ἀλλὰ δὲ αὐδῶ
 Ἀνδρομέλῃ παρθένη κακὸν τέρας, ὥς κεν αἰίας
 Ἀλκιμέδην μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείῃ.
 Αἱ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευον ἔπ' ἐπεμολῇσι κίωντων. 260

Ἀδῃ

Ἦδη δ' ὁ δμῶές τε πολὺς δμῶαί τ' ἀγέροντο·
 Μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολουμένη· ὅξυ δ' ἐκείνην
 Δύνειν ἄχος· σὺν δέ σφι πατὴρ ὀλοῶ ὑπὸ γῆρα·
 Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν χαλυψάμενθ' ἰχθυόσκειν.
 Αὐτὰρ ὁ τ' ἔπειτα κατεπρήνεν ἀνίας
 Θαρσύνων, δμῶεσσι δ' ἀρήϊα τεύχε' αἶρειν
 Πέφραδεν· οἱ δαὶ σῖγα κατηφές ἤειροντο.
 Μήτηρ δ' ὡς τὰ παρῶν ἐπεχόατο πῆχε παιδὶ,
 ὣς ἔχετο κλαίεσθ' ἀδινώτερον, ἥντε κέρη
 Οἶόν τ' ἀσπασίως πολὺν τροφὸν ἀμφιπεσῆσα
 Μύρε· ἥ γὰρ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
 Ἀλλ' ὑπὸ μητρὶ βίον βαρὺν ἠγλάζῃ·
 Καὶ ἐνέον πολέεσσιν ὀνείδεσιν ἐσυφέλιξεν.
 Τῇ δέ τ' ὀδυρομένη δέδῃ κέαρ ἐνδοθεν ἄτη,
 Οὐδ' ἔχθ' ἐκφλύξαι τόσον γόν' ὅσον ὀρεχθεῖ·
 ὣς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐὼν παῖδ' ἀγκυρὰς ἔχουσα.
 Ἀλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνησιν·
 Αἴτ' ὄφελον κείν' ἡμᾶρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἀκασα·
 Δειλὴ ἐγὼ Πελῖας κακὴν βασιλῆα ἐφετμῶ,
 Αὐτὴν δ' ἀπὸ ψυχῆν μετέμεν, κηδέων τε λατρεύς,
 Ὅφρ' αὐτὸς με τεῆσι φίλαις τερχύσαι χερσὶν,
 Τέκνον ἐμὸν· τὸ γὰρ οἶον ἔλω ἐπὶ λοιπὸν ἐέλδωρ·
 Ἐκ σέθεν· ἀλλὰ δ' ὅ πάντα πάλα θρηπτήρια πέσσω.
 Νῦν γε μὲν ἡ τοπάρσιθεν Ἀχαιάδεσσιν ἀγῆτη,
 Δμῶϊς ὅπως κεν εἴοισι λελέεσθαι ἐν μεγάροισι
 Σείω πόθω μινύθαι δυσάμμορθ', ὥ ἐπὶ πολλῶ
 Ἀγλαῖω καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ὥ ἐπὶ μένῳ.

265

270

275

280

285

Μίτρη

Μίττω παῖτον ἔλυσσιν ἢ ὕστατον· ἔξοχα γάρ μοι
Εἰλείθυα θεὰ πολέῃ ἐμέγηρε τόκοιο.

ὦ μοι ἐμῆς ἀτης, τὸ μὲν ἔδ' ὅσον ἔδ' ἐν ὀνείρῳ
Ὀϊσάμην, εἰ Φερίξος ἐμοὶ χαλκὸν ἔσσετ' ἀλύξας.

290

ὦς ἦγε σενάχουσα κινύρετο· τὰ δ' ἦ γυναικες
Ἀμφίπολοι γοάσσκον Ὀππιδόν· αὐτὰρ ὁ πλώτε
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν Ἰρηγορέων παρσέειπεν.

Μή μοι γδυγαλέας ἐμβάλλω, μήτε, ἀνίας

295

ὦδε λίω· ἐπεὶ ἐ μὲ ἐρητύσεις χακότητος
Δάκρυσιν, ἀλλ' ἐπὶ κεν ἢ ἐπ' ἀλγεσιν ἄλγος ἄροιο.

Πήματα γάρ τ' αἰδὼλα θεοὶ Διητοῖσι νέμωσιν·

Τῶν μοῖραν κτ' θυμὸν ἀνιάζουσα πρὸς, ἐμψης

Τληθὶ φέρειν, θάροσσι δὲ συνημοσύνησιν Αθλιύης,

300

Ἦδὲ θεοπροπίησιν (ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβε

Ἔχρη) ἀτὰρ μετέπειτά γ' ὀφειδῶν ἐπαρωγῇ.

Ἀλλὰ σὺ μὲ νῦν αὖτις μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκηλῃ

Μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηΐ.

Κεῖσε δ' ὁμαρτήσεσιν ἔται δμῶές τε κίοντι.

305

Ἦ, ἢ ὁ μὲ παρτέρωσε δόμων ὀζώετο νέεας.

Οἶος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν Ἀπόλλων

Δῆλον ἀν' ἠϊαθέλω, ἢ Κλάρην, ἢ ὄγε Πυθῶ,

Ἦ Λυκίῳ εὐρεΐαν ὅππ' Ἐάνθοιο ῥοῆσι,

Τοῖος ἀνὰ πληθὺν δῆμα κίεν· ὥς δ' αὖτ' ἡ

310

Κεκλομμένων ἀμυδρῶν παρ' ἦ ζύμβλητο γεραῖη

Ἰφιάς Ἀρτέμιδος πολινόχου δαήτειρα,

Καί μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν· ἐ δ' ἐπὶ φάας

Ἔμψης ἱερῆς, δύνατο παρθέοντος ὀμῆα·

Ἄλλ'

Ἄλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι παρθενὸν οἷα γεραιή
 315 Ὀπλοτέρων, ὃ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλιάσθη.
 Λύτῃρ ἐπεὶ ῥα πόλῃος εὐδμήτης λίπ' ἀγυῖας,
 Ἀκτὺν δ' ἵκανε Παλασπίδα, τῇ μιν ἐπαῖρσι
 Δειδέχεται Ἀργῶν ἀμυδὶς παρὰ νηὶ μύροντες·
 320 Στῇ δ' ἄρ' ὅπῃ προσμολῆς, οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέοντο.
 Ἔς δ' ἐνόη' Ἀχαιὸν ὁμῶς Ἀργὸν τε πόλῃ·
 Νόσφι καταβλώσκοντες· ἐγάμνη δ' ἐσπδόντες
 Πασυδίῃ Πελίαο παρὲκ νόον ἰθυώντες.
 Δέρμα δ' ὃ μὲν ταύρῳ ποδωκεὶς ἀμπέχετ' ὤμοις
 325 Ἀργὸς Ἀρεσείδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὃ χαλῶ
 Δίπλαχα, τῷ οἱ ὅπως κασιγνήτη Πελόπεια.
 Ἄλλ' ἐμπης τῷ μὲν τε διεξερέεσθαι ἔχουσα
 Ἔρχετο, εὖ δ' ἀγορεύδῃ συνεδριάσθαι ἀνωγεν.
 Αὐτὲ δ' ἰλλομύροις ὅπῃ λαίφεισιν ἠδὲ καὶ ἰσῶ
 330 Κεκλιμύρῳ μάλ' πάντες ὅπῃ χερσὶν ἐδριόωντο.
 Τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς εὐφρογνέων μετέειπεν.
 Ἄλλα μὲν ὅσα τε νηὶ ἐφοπλίσασθαι ἔοικεν,
 Πάντα γὰρ εὖ καὶ κόσμον ἐπαρτέα κείται ἱῶσιν.
 Τῷ δ' ἂν δωαιὸν ἐχρίμεθα τοῖο ἔκητι
 335 Ναυπλῆς, ὅτε μῆνον ὅπῃ πνύσῃσιν αἴηται.
 Ἀλλὰ, φίλοι, ξυῶς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόσος ὀπίστω,
 Ξυῶν δ' ἀμμι πέλον' ἐς Αἰήταο κέλδουθοι·
 Τένεχα νῦν τ' αἶψον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 Ὀρχαμον υἱέων, ὃ κεν τὰ ἔχουσα μέλοιτο
 340 Νείκεα σωθεσίας τε καὶ ξείνοισι βαλέας.
 Ὡς φάτο· παπύλῳ δὲ νέοι παρὰ νηὶ Ἡρακλῆα,

D

Ἡμῶν

14 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Ἕρμῳ ἐν μέσσοισι· μὴ δὲ ἐ πάντες αὐτῇ
 Σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόφην, ἔνθα περ ἦτο,
 Δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα παύσασατο, φώνησέν τε.
 Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω· ἔ γ' ἔγωγε
 Πείσομαι· ὥς τε καὶ ἄλλον ἀναστήσας ἐρύξω.
 Αὐτὸς ὅπως ξυνάγειρε, καὶ δρχαῖοι ὁμαῖδοιο.
 Ἦ ῥα μέγα φρονέων· ὅπῃ δ' ἦνεον ὡς ἐκέλευεν
 Ἡρακλῆς· ἀνὰ δ' αὐτὸς δρχίος ὤρνυτ' Ἰήσων
 Γηδόσωντο, ἐ ποῖα λιχαιομήροισι ἀγόρδουν.
 Εἰ μὲ δὴ μοι κῦδος ὅππῃσι πάντε μέλεσσι,
 Μηκέτ' ἐπειθ' ὡς καὶ πρὶν ἐρητύοιτο κέλδουθα.
 Νῦν γε μὲ ἤδη Φοῖβον δρχασάμενοι θυέεσσι,
 Δαῖτ' ἐντὶ νόμῳ αὖτ' ἀσχεδὸν· ὅφρα δ' ἴωσιν
 Δμῶες ἐμοὶ σαθμῶσι σημαντορες, οἷσι μέμνηεν
 Δδρυ βόας ἀγέληθεν εὐκρίνδ' ἑλάσσαι,
 Τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω αἰλός· ὅπλα τε πάντα
 Ἐντέμενοι πεπάλαχθε κτ' κληῖδος ἐρετμά.
 Τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν Ἐπακτίε· Ἐμβασιόιο
 Θείομεν Ἀπόλλωνος, ὁ μοι χρεῖων ὑπέδεκτο
 Σημανέειν δείξειν τε πόρος αἰλός, εἰ κε θυηλαῖς
 Οὐ ἔφην ὀξάεχ' ἄεθλ' ὀν βασιλῆϊ.
 Ἦ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτον τράπεθ'· οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν
 Παιδομήροισι· δ' ὅπῃ δ' εἶματ' ἐπ' ἔπειμα νηήσαντο
 Αἰὼν ὅπῃ πλατῶνι, τ' ὅπῃ ἐπέβαλλε θάλασσα
 Κύμασι, χειμερὶν δ' ὅπῃ παλαι δ' ἀποκλύσεν ἄλμη.
 Νῆα δ' ὅπῃ κρητέως Ἀργεῖ ὑποδημοσύνησιν
 Ἐζώε' ἀμπερωτον εὐσεφὸς ἐνδοθεν ὅπλῳ

345

350

355

360

365

Τεινάρμοι

Τεινάρμοι ἐκάτερθεν, ἴν' εὖ δ' αὖροίατο γόμοις
 Δέρεα, ἔρ' οἷοιο βίω ἔχοι ἀνιόωξ. 370
 Σκαίπιν δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον πειβάλλετο χῶρ'·
 Ἥ δ' ἐκ' πρῶτον ἔστω ἀλός, ὅσαπ' ἰόν περ
 Ἐλκομένη χείρεσσιν ὀπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
 Αἰεὶ δ' ὡς περτέρω χαμαλώτερον ἔξελάχαινον
 Στείρης, ἐν δ' ὀλκῷ ξεστὰς σφρέσαντο φάλαγγας· 375
 Τὼ δ' ἡ κατάντη κλῖναν ὅπ' πρώτῃσι φάλαγγιν,
 Ὡς κεν ὀλιδάινεσσι δι' αὐτῶν φορέοιτο.
 Ὑψι δ' ἄρ' ἔνθα ἢ ἔνθα μετὰ σφ' ὄψεσθαι ἐρετμὰ
 Πηχύϊον περὶ χοντα πει σκαλμοῖσιν ἔδηξ.
 Τῶν δ' ἐναμοιβὰς αὐτοὶ ἐνέσταντο ἀμφοτέρωθεν, 380
 Στέρνα θ' ὁμῶς ἢ χείρας ἐπήλαξ· ἐν δ' ἄρα Τίφυς
 Βήσαθ', ἴν' ὀτρύνει νέες κ' καιρὸν ἐρύσσει.
 Κεκλόμεν' δ' ἦυσε μάλα μέγα· τοὶ δ' ὡς ἔδραμον
 Ὡς κ' ἐπὶ βεῖσαντε μὴ σφ' ἐλίζαν ἐρωῇ
 Νειόθεν ἔξ' ἔδρης, ὅπ' δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν 385
 Περπερδίαζόμενοι· ἢ δ' ἔσπετο Πηλιάς Ἀεγὼ
 Ῥίμφα μάλ'· ὅ δ' ἐκάτερθεν ὀπᾶχον αἰῶνοντες.
 Αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρέπιδι σιβαρῇ σενάχοντο φάλαγγες
 Τειρόμεναι· πει δ' ἐσφιν αἰδὼν κήκει λιγνὺς
 Βειδοσίη, κατόλιθε δ' ἔστω ἀλός· οἱ δέ μιν αὖθι 390
 Ἄψ' ἀνασειρόζοντες ἔχον περτέρωσε κιῶσαν.
 Σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήετον· ἐν δέ οἱ ἴσταν
 Λαίφειά τ' εὐποίητα καὶ ἀρμαλὴν ἐβάλοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἔκαστα πειφραδέως ἀλέγουντο,
 Κληῖδας μὲν πρῶτα πάλω διμοιρήσαντο, 395

Ἄνδρ' ἐντυαμνῶ δοιῶ μῖθον· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
 Ηῖρεον Ἡρακλῆϊ, καὶ ἠρώων ἄτερ ἄλλων
 Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πολίεθρον ἔναιεν.
 Τοῖς μέσσην οἰοῖσιν δ' ἀπὸ κληῖδα λίποντο
 Αὐτῶς, ἔπ' ἀλῶ· ὅπῃ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
 Τῖφιν εὐσεύρης οἰήια νηὸς ἔρυθαι.
 Ἐνθεν δ' αὖ λαΐγλας αἰλὸς χροὸν ὀχλίζοντες
 Νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπακτίς Ἀπόλλωνος,
 Ἀκτίς· Εὐβοασίόιο τ' ἐπώνυμον· ὦκα δ' οἱ τοίγε
 Φιτῆς ἀζαλέης σῶρε' ἡραδύπερθεν ἐλαίης.
 Τείως δ' αὖ τ' ἀγέληθεν ὅππρ' ὀσέηκαν ἄγοντες
 Βακόλοι Αἰσωνίδαο δ' ὡς βόε· σὺν δ' ἔρυσαντο
 Κερύτεργι ἐτάρων βωμῶ χροὸν· οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 Χέρνιδά τ' ἐλοχύατε πῦρ χροὸν· αὐτὰρ Ἰήσων
 Εὐχετο κεκλόμηντο πατρῷον Ἀπόλλωνα.
 Κλυθι, ἀναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
 Ἡμετέρῳ τοκῆϊ ἐπώνυμον· ὅς μοι ὑπέρβης
 Πυθοῖ χροὸν μῖθον ἀνυσιν ἢ πείραθ' ὁδοῖο
 Σημδύειν· αὐτὸς γὰρ ἐπαίπιος ἐπλεῖ ἀέθλων·
 Αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν δ' ἑτεμέεσσιν ἐταίροις
 Κεῖσέ τε, καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα· τοὶ δ' ἄρ' ὁπίσσω
 Τόσων, ὅσοι κεν νοσήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
 Ἰεὲ πάλιν βωμῶ ἱππῆσομεν· ἄλλα δ' Πυθοῖ,
 Ἀλλὰ δ' ἐς Ὀρετυγίῳ ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
 Νυῦ δ' ἴθι, ἔ τιμὴ δ' ἡμῖν, ἐκκρόλε, δέξο θυῖλιν
 Ἦν τοι τῆς δ' ἱππῆσθρα χροὸν πρῶτε δέμεθα νηὸς
 Πρωτίσιν· λύσαιμι δ', ἀναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίῃ

400

405

410

415

420

Πείσματα

Πείσματά, σὺν δ' αὖ μῆπιν ὅππινδύσειε δ' αἴτης
 Μείλιχθ, ὃ κ' ὅππινδύσειε εὐδιόωντες.
 Ἦ, ὃ αὖ εὐχολῇ πτοχύας βάλε· τὸ δ' ὅππιν βυσσὶν
 Ζωσάδην Ἀλκίαιος ὑπερβίος Ἡρακλῆς τε·
 Ἦ τοι ὃ μὲν ῥοπαλῶ μέσσην κέρη ἀμφὶ μέτωπα
 Πλήξεν, ὃ δ' αὖθροθ' αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·
 Ἀγκαῖος δ' ἐτέρω κτ' πλατὺν αὐχένα κόψας
 Χαλκείῳ πελέκῃ κρατερὸς διέκερσε τένοντάς·
 Ἦειπε δ' ἀμφοτέρωσι φειρήδης κεράεσσιν.
 Τὸς δ' ἔταρσι σφάξαν τε θυῶς, δειράν τε βοείας·
 Κόπῃον, δαίτρυδόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο·
 Καδδ' ἀμυδὶς τάγε πάντα καλύψαντες πύχα δημῶ
 Καῖον ὅππιν χίρην· ὃ δ' ἀκρήτης χέε λοιβὰς
 Αἰσινίδης· γῆθ' ὃ σέλας θηδύμυθ' Ἰδμῶν
 Πάντοσε λαμπόμυρον θυῶν ἀπο, τοῖό τε λιγνὺν
 Πορφυρέαις ἐλίκεσσιν ἐναίσιμον αἴουσι.
 Αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἐκφατο Λητοΐδαο.
 Ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα Θεῶν χρεῖά τε περῆσαι
 Ἐνθάδε κῶας ἔχοντάς· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσῳ
 Κεῖσέ τε δευρὸν τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἀέθλοι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν συγερῇ ἐπὶ δαίμονθ' αἶση
 Τηλόθι περ πέπρω' ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.
 Ὡδὲ κακοῖς δεδαῶς ἐπὶ καὶ πάρος οἰωνοῖσιν
 Πότμον ἐμὸν, πάσης ὀξήϊον, ὅφρ' ἐπιβαίλω
 Νηὸς, εὐκλείῃ δ' ὁδοῖς ὁπαδάντι λίπῃ).
 Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆρυ δ' ἰεοπερπίνης αἰόντες,
 Νόσῳ μὲν γῆθη, ἄχθ' δ' ἔλεν Ἰδμονθ' αἶση.

425

430

435

440

445

Ε

Ἦμθ

Ἦμ' ὃ δ' ἡλίας σταθερὸν ὠξυμείβε' ἡμᾶρ, 450
 Αἰ ὃ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόων' ἄρξαται,
 Δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἡλίοιο,
 Τῆμ' ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάδοισι βαθεῖαν
 Φυλλάδα χυδάμφοι πολὺ πρὸς παρ αἰγιαλοῖο
 Κέκλιοντο ἐξέης· ὠξὺ δέ σφισι μῦθε' ἔκειτο 455
 Εἶδατα, καὶ μέθυ λαρὸν ἀφυσταμύμων περὶ χῆσιν
 Οἰνοχῶν· μετέπειτα δ' ἀμοιβὰς ἀλλήλοισι
 Μυθεῖνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι ὠξὺ δαιτὶ καὶ οἴνω
 Τερπνῶς ἐψιόων', ὅτ' ἅατ' ὕβρις ἀπέη.
 Ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης ἦ ἀμήχαν' ἐν ἑοῖ αὐτῶ, 460
 Πορφύρεσκεν ἔχαστα, κατηφ' ὄωντι ἑοικώς.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποφραδεῖς μεγάλη ὀπὶ νέεσκεν Ἰδᾶς.
 Αἰσονίδη, τίνα τίωδε μὲν φρεσὶ μῆτιν ἐλίπεις;
 Αὔδα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον· ἥ σε δαμνᾷ
 Τάρε' ὅππλόμῳ, τὸ, τ' ἀνάλκιδας ἀνδρᾶς ἀτόλγῃ; 465
 Ἴσω νῦν δόρυ δοῦρον, ὅτ' ὠξὺ σπονδ' ἄλλων
 Κῦδος ἐνὶ πολέμοισιν αἰέεσθαι (ὃ δέ μ' ὀφέλλει
 Ζεὺς πόσον, ὅσά ποιν' ἔμὸν δόρυ) μὴ νῦν τι πῆμα
 Λοίγιον ἔσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντον ἀέθλων,
 Ἴδεω ἑσπομύοιο, καὶ εἰ Θεὸς ἀνιήσῃ. 470
 Τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσπηθεῖ κομίζεις.
 Ἦ, ἔπεχόμεν' πλείον δέπας ἀμφοτέρησι
 Πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ· δάετο δ' οἴνω
 Χεῖλεα, κυάνεά τε γυνεάδες· ὃ δ' ὁμάδῃ
 Πάντες ὁμῶς· Ἰδμῶν ὃ καὶ ἀμφαδίῳ ἀγρόευσσε. 475
 Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρε' αὐτῶ.

Ἦέ τοι

Ἡέτοι εἰς ἄπλῳ ζῶρθ' μέθυ θαρσαλέον κῆρ
 Οἰδάνδ' ἐν σήθεσι, Θεὸς δ' ἀνέηκεν ἀτύζειν;
 Ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί περ ἀνῆρ
 Θαρσύνδ' ἔταρ'· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας. 480
 Τοῖα φάπς ἔσθ' πρὶν ἐπιφλύειν μαχάρεσσιν
 Υἱὰς Ἀλωϊάδας, οἷς ἔσθ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
 Ἥνορξέω· ἔμπης ὃ θοοῖς ἐδάμνηδ' οἷσσι
 Ἀμφω Λητοῖδαο, καὶ Ἰφθιμοί περ ἐόντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασεν ἄδην Ἀφαρήϊος Ἰδας, 485
 Καί μιν ἐπιλλίζων ἡμείβετο κερτομίοισιν.
 Ἀγρὴ νῦν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἐνίσπες,
 Εἰ καὶ ἐμοὶ πόνδε Θεοὶ τελέεσσιν ὄλεθρον,
 Οἷον Ἀλωϊάδοι πατὴρ τεὸς ἐγλυάλιξε.
 Φράζεο δ' ὅπως χεῖρας ἐμαὶς σόθ' ἔξαλέοιο, 490
 Χρεῖῳ θεσπίζων μετ' αἰώνιον εἴ κεν ἀλώης.
 Χώετ' ἐνιπιάζων· πρῶτέρωσσε ὃ νείκεος ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἐταῖροι,
 Αὐτὸς τ' Αἰσονίδης κατερέτηεν· ἂν ὃ καὶ Ὀρφέδης
 Λαίῃ ἀναρχόμεθ' κίθαριν πείραζεν αἰοιδῆς. 495
 Ἡιδέν δ' ὡς γαῖα, καὶ ἔρανος, ἠδὲ γάλασσα
 Τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μῆ στωαρηρότα μορφῇ,
 Νείκεος ἔξ' ὀλοοῖο δέχεσθαι ἀμφὶς ἔχασα.
 Ἦδ' ὡς ἔμπεδον αἶεν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
 Ἄστρα, σελιναίη τε, καὶ ἡελίοιο κέλδουδοι 500
 Οὔρεά τ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες
 Αὐτῇσι νύμφῃσι, καὶ ἔρπετ' ἀντ' ἐγένοντο.
 Ἡιδέν δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυμώμη τε

Ὠκεανὶς

Ωκεανὶς νιφόεντ' ἔχον κράτος ἑλύμποο·
 Ὡς τε βίη καὶ χερσὶν, ὃ μὲν Κρόνῳ εἶχαθε πρῆς,
 Ἡ δὲ Ῥέη, ἔπεσον δὲ ἐνὶ κύμασιν ὠκεανοῖο·
 Οἱ δὲ τέως μακάρεσσιν Θεοῖς Τιτῆσιν ἀναοσόν,
 Ὅφρα Ζεὺς ἐπὶ κέρεσσιν, ἐπὶ φρεσὶ νήπια εἰδὼς
 Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δέ μιν ἔπω
 Γηγυῖες Κύκλωπες ἐκαρτυώαντο κεραυνῶ
 Βροντῇ τε σεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὁπάζει.
 Ἦν, ἥ οὐ μὲν Φόρμυλ' ἀμειροσίη χέθεν αὐδῇ.
 Τοί δ' ἄμοτον λήξαντο ἐπὶ πρῆχοντο κλέωα
 Πάντες ὁμῶς, ὁρδοῖσιν ἐπ' ἔασιν ἠρεμέοντες
 Κηληθμῶ· τοῖόν σφιν ἐνέλλιπε θελκὴν αἰοιδήν.
 Οὐ δ' ἔπειθ' ἐμετέπειτα κερασάμφοι δὴ λαιβάς,
 Ἡ θέμις ὅτι, τέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
 Αἰδομύχαις· ὕπνε δὲ καὶ κλέφας ἐμνώοντο.
 Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσι φαεινοῖς ὄμμασιν ἠὼς
 Πηλίας αἰπεινὰς ἴδεν ἀκείας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
 Εὐδοὶ ἐκλύζοντο πηλασομύχης αἰλὸς ἀκραι,
 Δὴ τότε ἀνέγρετο Τίφης· ἄφαρ δ' ὁρῶσιν ἐπαίρας
 Βαινέμφοι τ' ὅππῃ νῆα, καὶ δρετυώαδ' ἐρετμά.
 Σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
 Πηλιάς ἵαχεν Ἀργὼν ἔπασσέρεχσιν νέεσθαι.
 Ἐν γὰρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τόρρ' ἀνὰ μέσσω
 Στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤεμοσε φηγῶ.
 Οἱ δὲ ἀνὰ σέληματ' αὖτις, ἔπληχον, ἀλλήλοισιν
 Ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρευνέμεν, ὥ ἐνὶ χώρῳ
 Εὐκώσμως σφετέρησιν πρὶν ἔντεσιν ἐδριόωντο.

505

510

515

520

525

530

Μέσσω

Μέσσω δ' Ἀγκυῖος μέγα τε δένος Ἡρακλῆος
 Ἴζανον· ἄγχι δὲ οἱ ῥόπαλον ἔτετο, καὶ οἱ ἔνευθε
 Ποσσὶν ὑπεκλύθη νηὸς τρέπας· εἴλκετο δ' ἤδη
 Πείσμαθα, καὶ μέθυ λείβον ὑπερθεύ' αἰλός· αὐτὰρ Ἰήσων
 Δακρυόεις γαίης δ' ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἐνείκεν.

535

Οἱ δ', ὥς ἤϊθεοι Φοίβῳ χροὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ,
 Ἥ που ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασι νῆϊσιν Ἰομυνοῖο
 Σπασάμενοι, φόρμυλ' ὑπαὶ ποδὶ βωμόν ὁμαρτῇ
 Ἑμμελέως κραυγῶσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·

540

Ὡς ὑπὸ Ὀρφῆος κηδάρη πέπληγον ἔρετμοῖς
 Πόντες λάβρον ὕδωρ· ὅππῃ δ' ῥόδια κλύζοντο·
 Ἀφρῶ δ' ἐνθα ἔνθα κελαινὴ κήκειν ἄλμη,
 Δεινὸν μορμύρεσσα ἐριδενέων μύθ' ἀνδρῶν.

Στράπτε δ' ὑπὸ ἡελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰσθμῶς
 Τόχρα· μακρὰ δ' αἰὲν ἐλδουχαίνοντο κέλδουδοι,
 Ἀτσαπὸς ὡς χλοερῆος διειδομένη πεδίοιο.

545

Πάντες δ' ἐρανόθεν λεῦσσαν Θεοὶ ἡμάτι κείνῳ
 Νῆα, καὶ ἡμετέρων ἀνδρῶν μύθ' οἱ τότε ἄριστοι
 Πόντον ὀππλώεσκον· ἐπ' ἀκροθῆτοισι δ' Νύμφαι
 Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐγάμβρον εἰσορῶσαι

550

Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
 Ἡρώας χείρεσσιν ὀππαραδάοντας ἔρετμά.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὅξ' ὑπ' αἶψα ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλυρείδης· πολὺν δ' ὅππ' κύματ' ἀγῇ
 Τέγχε πόδας· καὶ πολλὰ βαρεῖν χεὶρὶ κελύων,
 Νόστον ἐπ' ἐπὶ φήμισεν ἀκηδέα νιοτομήοισι.
 Σὺν καὶ οἱ ποσειδάκιος ἐπωλένιον φορέεσσα

555

Πηλείδω Ἀχιλῆα φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμνῷ παρηγέα κάλλιπον ἀκτῶν,
 Φραδομοσύνη μήτι τὲ δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
 Τίφυθ', ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν εὖξοα τεχνήεντος
 Πηδάλι ἀμφιέπεσκ', ὅφρ' ἔμπεδον ἔξιθύνου·
 Δή ῥα τότε μέγαν ἴσὺν ἐνεσήσαντο μεσίδμῃ,
 Δῆσαν δὲ παρθόνοισι τανυστάμμοι ἐκώτερθεν·
 Κάδδ' αὐτὰ λῖνα χεῦον ἐπ' ἡλακράτῳ ἐρύσαντες.
 Ἐν ᾧ λιγὺς πέσεν ἔρθ'· ἐπ' ἰκρύφῃν ᾧ κάλῳας
 Ξεσῆσιν περὶ νησι ἀγκυρὸν ἀμφιβαλόντες,
 Τισαίῳ εὐκηλοὶ ὑπὲρ δολιχὴν θέον ἀκρῶν.
 Τοῖσι δ' ὀφρὺζων εὐδήμονι μέλπειν αἰοῖδ'·
 Οἰάγροιο παῖς νηοστόον, εὐπατέρειαν
 Ἀρτεμιν, ἥ κέναις σκοπιάς ἀλὸς ἀμφιέπεσκε,
 Ῥυομένη καὶ γαῖδω Ἰωλκίδα· ἐκ δ' βαθείης
 Ἰχθύες αἰόσοντες ὑπὲρ ἀλὸς ἀμμου παύροις
 Ἀπλετοὶ, ὑγρά κέλδυστα ἀγασκάρωντες, ἔποντο.
 Ὡς δ' ὀπὸτ' ἀγρῶλοιο κατ' ἵχνια σημαντῆρος
 Μυρία μῆλ' ἐφέπον ἄδην κεκορημένα ποίης
 Εἰς αὖλιν, ὃ δέ τ' εἴσι πάρος σείει λιγείῃ
 Καλὰ μελιζόμενθ' νόμον μέλος· ὡς ἄρα τοίγε
 Ὠμάστουν, τ' δ' αἰὲν ἐπασύτερος φέρειν ἔρθ'·
 Αὐτίκα δ' ἡερίη πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν
 Δύετο, Πηλιάδας δ' ἄρ' ἐξήμενον ἐρίπνας,
 Αἰὲν ὀπιπροθέοντες· ἔδωκε δ' Σηπιάς ἀκρη·
 Φαίνετο δ' εἰναλὴν Σκίαδος, φαίνοντο δ' ἀπὸθεν
 Πειρεσιαί, Μάγνησά τ', ὑπὸ δῶδος ἡπείροιο

Ἀκτῇ,

Ἀκτὴ, ἔ τὺμβος Δολοπήϊο· ἐνθ' ἄρα ποίγε 585
 Ἐσπέραιοι ἀνέμοιο πάλιν πνοιῇσιν ἔκελξ.
 Καί μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας, ἐνθ' ὅμα μήλων
 Κεῖδον, ὀρειομήτης ἀλὸς οἶδματι διπλέα δ' ἀκτιῖς
 Ἦματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τευπάτω παρήκταν
 Νῆα, πανυσάμφοι παρώσιον ὑψόδι λαΐφθι. 590
 Τὴν δ' ἀκτιῖν Ἀφέας Ἀργῆς ἐπὶ κυκλήσκουσιν.
 Ἐνθεν ὃ παρτέρωσε πρὸξέθεον Μελίβοιαν,
 Ἀκτιῖν τ' αἰγιαλὸν τε δυσλόμεον εἰσορῶντες.
 Ἦωθεν δ' Ὀμόλιω αὐτοχέδον εἰσορῶντες
 Πόντῳ κεκληιδύμῳ πρὸξέμετρεον· ὅθ' ἐπὶ δηρὸν 595
 Μέλλον ὑπὲρ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
 Κεῖθεν δ' Εὐρυμύρας τε, πολυκλύσοις τε φάραγας
 Ὀσσης Οὐλύμποιο τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλίτεια Παλλῶαυα Καναφεαίῳ ὑπὲρ ἄκρῳ
 Ἦνυξ ἐννύχοι πνοιῆς ἀνέμοιο ῥέοντες. 600
 Ἦει ὃ νιοσομύροισιν Ἀθῶ ἀνέτελλε, κολώνη
 Θρηϊκίη, ἣ τόσον ἀπόπροσι Λῆμνον ἔεσαν,
 Ὀσον ἐς ἐνδρόν κεν εὐτολὸς ὀλχὰς ἀνύσσει,
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάδ, ἣ ἐσάχει Μυρίνης.
 Τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ ᾧ ἄεν ἔσσι κνέφας, ἔξθι 605
 Πάγχυ μάλ' ἀκρεῖς· τετάνυστο ὃ λαίφεα νηός.
 Αὐτὰρ ἄμ' ἡελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
 Εἰρεσίῃ κεραναὴν Σιντήϊδα Λῆμνον ἴκοντο,
 Ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπεβασίησι γυναικῶν
 Νηλειῶς δέδμητο πρὸξοιχομύρῳ λυγρόβαντι. 610
 Δὴ γὰρ κειδίας ᾧ ἀπλωήσθητο γυναικας

Ἀνέρες

24 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Ἄνδρες ἐχθείραντες, ἔχον δ' ὅπῃ ληϊάδεσσιν
 Τρηχὺν ἔρον, τὰς αὐτοὶ ἀγλῶσον ἀντιπέσθηεν
 Θρηϊκίην δὴντες, ἐπεὶ χόλῳ αἰνὸς ὀπαζε
 Κύπριδος, ἔνεκά μιν γεράων ἔπιδηρὸν ἄπασαν.
 ὦ μέλαια, ζήλοιο τ' ἔπισμυγεῶς ἀκόρητοι.
 Οὐκ οἶον σὺν τῇσιν ἐς ἔρραιζ' ἀκοίτας
 Ἄμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμῶς γυῖον ὥς κεν ὀπίσσω
 Μή πιναι λουγαλέοιο φόνος τίσειδω ἀμοιβήν.
 Οἷη δ' ἐκ πασέων γεραῶν παφείσατο πατρὸς
 Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κ' ἔδῃμον ἀνάσσει.
 Λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὑπεθ' αἰλὸς ἦκε φέρεσθαι,
 Αἶ κε φύγῃ· καὶ τ' ἔτι ἐς Οἰνοίῳ ἐρύσαντο
 Πρύθην, ἀτὰρ Σικινίην γε μεθύσεσθαι αὐδηθεῖσαν
 Νῆσσαν ἐπακτῆρες Σικινίην ἀπο, τὸν ῥα Θόαντι
 Νηϊάδης, Οἰνοίῳ νύμφῃ τέκεν εὐνηθεῖσα.
 Ταῖσι δ' ἐβυκολία τε βοῶν, χάλκειά τε δύνειν
 Τεύχεα, πυροφύρες τε λατμήξασθαι δέρεας
 Ῥήϊτερον πάσῃσιν Ἀθλαίης πέλεν ἔργων,
 Οἷς αἰεὶ τοπάρειθεν ὁμίλεον· ἀλλὰ γὰρ ἔμπεδος
 Ἦ γὰρ δὴ πάπαινον ἔπῃ πλατὺν ἔμμεσι πόντον
 Δείματι λουγαλέω, ὅποτε Θρηϊκὲς ἴασι.
 Τῷ κ' ὅτ' ἐγγύθι νήσου ἐρεοσπομένην ἴδον Ἀργῶν,
 Αὐτίκα πασυχὴν πυλέων ἐκτοδὲ Μυρῆνης
 Δῆϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγυάλῳ παρθέοντο,
 Θυάσιν ὠμοδόχοις ἵκελαι· φάν γάρ περ ἰχάνειν
 Θεήϊας· ἢ δ' ἅμα ταῖσι Θοαντιάδης Ὑψιπύλεια
 Δῦν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός· ἀμνηχανίῃ δ' ἐχέοντο

615

620

625

630

635

Ἄφθογοι,

Ἄφθουγιοι, τοῖόν σφιν ὅππῃ δέος ἠωρεῖτο.
 Τείως δ' αὖτ' ἐκ νηὸς δριςῆες παρήκταν
 Αἰθαλίδην κήρυκα θοὸν, τῷ πέρ τε μέλεσσι
 Ἀγελίας ἔσκηπτον ἐπέτρεπον Ἑρμείας,
 Σφωϊτέρωιο τοκῆϊ, ὅς ἑ μνήσιν πόρε πάντων
 Ἄφθιτον· ἔδ' ἐπὶ νηὶ πρὸς ἄποιχομύς· Ἀχέρωντος
 Δίνας ἀπερφάτεις ψυχὴν ἔπιδέδρομε λήθη·
 Ἀλλ' ἤγ' ἐμπεδον αἶεν ἀμειβομένη μεμώρη,
 Ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
 Ἥελις, ζωῶσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθεις
 Αἰθαλίδεω χρεῖά με διλυεκέως ἀγορεύειν;
 Ὅς ῥα τότε Ὑψιπύλλῳ μειλίξατο δέχσθαι ἰόντας
 Ἥματος ἀνυμνίοιο λαὸν κνέφας· ὅσδ' ἔμῃ ἡοῖ
 Πείσματα νηὸς ἔλυξ' ὅππῃ πνοῇ Βορέας.
 Δημνιάδες δ' ἡ γυναῖκες ἀνὰ πόλιν ἵζον ἰῆσαι
 Εἰς ἀγορεύ· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
 Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
 Αὐτίκα ῥ' ἤγ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
 ὦ φίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μνηστικέα δῶρα πόρωμεν
 Ἀνδράσιν, οἵα τ' εἴκειν ἄλγειν ὅππῃ νηὸς ἔχοντες,
 Ἥϊα καὶ μέθυ λαρόν· ἵν' ἐμπεδον ἔκτοθι πύργων
 Μίμνοιεν, μηδ' ἀμμι καὶ χρεῖά μετέποντες
 Ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ὅππῃ πολλὸν ἵκη)
 Βάξιν· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν· ἔδ' ἐπὶ πάμπαν
 Θυμηδὲς καὶ τοῖσι τόγ' ἔωσ', εἴ κε δαείεν.
 Ἥμετέρη μὲν νυν τοῖη πρηνήνοθε μή τις·
 Ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μηπίωσ' ἄλλη,

640

645

650

655

660

665

Ἑρμείας

Ἐγρέσθω· ἔ γάρ τε ἡ εἵνεκα δεῦρο κάλεσται.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, ἥ τ' ἰώκον ἐφίζανε πατρὸς ἐοῖο
 Λαῖνον· αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ φίλη τροφὸς ὤρτο Πολυξῶ,
 Γήραϊ δὴ ρίκνοισιν ὀπποκάζουσι πόδεσσιν,
 Βάκτρῳ ἐφειδομένη· πῶεϊ δ' ἡ μὲν αὖν ἀγορεύουσι.
 Τῇ καὶ πρὸς γενναῖα πίσυρες σχεδὸν ἐδριόωντο,
 Ἀδμήτες, Λουκῆσιν ὀπποκάζουσι ἐδείρασι.
 Στῇ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσῃ ἀγορῇ· αἰὰ δ' ἔχεθε δειρὴν
 Ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένας, ὣδέ τ' ἔειπεν.
 Δῶρα μὲν, ὡς αὐτῇ περ ἐφθωδάνη Ὑψιπυλείη,
 Πέμπωμεν ξείνοισιν· ἐπεὶ ἡ ἀρεὴν ὀπάσσει.
 Ὑμμε γέ μιν τίς μῆτις ἐπαυρέας βίοτοιο,
 Αἴ κεν ὀπποδείῃ Θεήϊξ στρατὸς, ἢ τις ἄλλος
 Δυσμνέων; αἴ τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλον'.
 Ὡς καὶ νῦν ὅδ' ὄμιλος ἀνωΐτως ἀφικάνη.
 Εἰ δ' ὅ τ' ἡ μακράων τις ἀποτρέψῃ, ἄλλα δ' ὁπίσσω
 Μυρία δηϊότητος ὑπέρεστερα πῆματα μέμνη.
 Εὖτ' ἂν δὴ γεγραυρὰ μὲν ἀποφθινύθῃσι γυναῖκες,
 Κερέστερ' αὖ, ἄγονοι συγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
 Πῶς τῆμος βώσεσθε, δυσάμμοροι; ἢ βαθείαις
 Αὐτόματι βόες ὕμμεν ἐνὶ ζυχθέντες δέρεσι
 Γειοτῆμον νειοῖο διειρύσουσιν ἄεθρον,
 Καὶ, πῶρα τελλομένης ἔτεος, σάχυν ἀμήσουσι;
 Ἦ μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ μετανύω ἐπὶ πεφείκασι
 Κῆρες, ἐπὶ χόμῳ που οἶομαι εἰς ἔτος ἤδη
 Γαῖαν ἐφύσεσθε, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλῶσαν
 Αὐτὼς ἢ θεμὸς ὅστις, πάρος κακότητι πελάσσει.

670

675

680

685

690

Ὀπλοτέρησι

Ὀπλοτέρησι δὲ πᾶν γὰρ τὰδε φράζεσθαι ἀνώγα.
 Νῦν γὰρ δὴ πῶς ποσσὶν ἐπήκοοι ἐσ' ἀλεωρή,
 Εἴ κεν ὅππῃς ἐψήτε δόμους καὶ ληΐδα πᾶν
 Ὑμετέρῳ ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστυ νέμεσθαι.
 Ὡς ἔφατ', ἐν δὲ ἀγορῇ πλήτο θρόνος· εὐαδὲ γὰρ σφιν
 Μῦθος· ἀπάρ μὲν πλώδε πῶς αὖτις ἀνῶρτο
 Ὑψιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήθην ἔπος ἦν δα.
 Εἰ μὲν δὴ πᾶσιν ἐφανδάνει ἦδε μῆμοινη,
 Ἦδη κεν μὲν νῆα καὶ ἀγέλον ὀτρυνάμεν.
 Ἦ ῥα, καὶ Ἰφινόω μετεφώνεεν ἄουτον ἔχθ.
 Ὅρσο μοι, Ἰφινόη, τῶδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
 Ἠμέτερόνδε μολέειν, ὅστις σόλῃ ἠγεμονεύει,
 Ὅφρα πὶ οἱ δῆμοιο ἔπῃ θυμῶδες ἐνίσσω.
 Καὶ δὲ αὐτὰς γαίης τε καὶ ἄσπετον, αἴ κε θέλωσι,
 Κέκλειο θαρσαλέως ὀπβαινέμεν εὐμνημόνας.
 Ἦ, καὶ ἔλυσ' ἀγορεύ· μὲν δὲ εἰς ἐὸν ὥρτο νέεσθαι.
 Ὡς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἔκεθ', ὅ δὲ ἐξείνον
 Χρεῖται ὅ, πὶ φρονέουσα μετήλυθεν ὥκα δὲ τῆς γε
 Πανσυδὴ μῦθοισι πρὸς ἐννεπεν ἔξεξέοντας.
 Κέρη τοί μ' ἐφείκε Θόωνπαις ἐνθάδ' ἰσθ.
 Ὑψιπύλη, καλέειν νηὸς πτόμον, ὅστις ὄρωρεν,
 Ὅφρα πὶ οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῶδες ἐνίσσω,
 Καὶ δὲ αὐτὰς γαίης τε καὶ ἄσπετον, αἴ κε θέλητε,
 Κέκλειο αὐτίκα νῦν ὀπβαινέμεν εὐμνημόνας.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δὲ ἐναΐσιμος ἦν δανε μῦθος.
 Ὑψιπύλην δὲ εἰσαντο χαλὰ φθιμένοιο Θόωντος
 Τηλυγέτιν γεγαῖον ἀνασέμεν ὥκα δὲ τόν γε

695

700

705

710

715

Πέμπον

Πέμπον ἴμεν, ἣ δ' αὖτοί ἐπεντυόντο νέεσθ. 720
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὤμοισι Θεᾶς Ἰτωνίδος ἔργον,
 Δίπλαχα πορφυρέῳ περνήσατο, πλὺν ④ ἔπαυσε
 Παλλὰς, ὅτε παρθὸν δρυόχης ἐπεβάλλετο νηὸς
 Ἀργῆς, καὶ καλόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσαθ. 725
 Τῆς μὲ ρηϊτέρῳ κεν ἐπ' ἠέλιον ἀνιόντα
 Ὅσσε βάλοις, ἢ κείνο μεταβλέψαις ἔρδωθ. 730
 Δὴ γάρ τοι μέσση μὲ ἐρδύθῃσσι τέτυκτο,
 Ἀκρὰ δ' πορφυρέῃ πάντῃ πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐχάσθη
 Τέρματι, δαίδαλα πολλὰ λυγρὸν εὖ ἐκέκαστο.
 Ἐν μὲ ἔσαν Κύκλωπες, ἐπ' ἀφθίτῳ ἥμῃροι ἔργῳ, 735
 Ζῶνι κεραυνὸν ἀνακτι πονδύμῃροι· ὅς τόνον ἦδη
 Παμφαίνων ἐτέτυκτο, μῆς δ' ἐπὶ δέυετο μένον
 Ἀκτῖνος, τ' οἷε σιδηρέης ἐλάσσον
 Σφύρησιν, μαλεργῷο πυρὸς ζείδ' αὐτμύ. 740
 Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε δοιῶν,
 Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύεργωτο δ' ἐπὶ Θήβῃ
 Κεῖτο πέλας, τ' οἷε νέον βάλλοντο δομαίεσ
 Ἰέμῃροι· Ζῆθος μὲ ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν
 Οὔρεσθ· ἠλιβάτοιο χάρη μογέοντι εἰοικώς.
 Ἀμφίων δ' ὅππ' οἱ, χερσέη φόρμυγι λιγαίνων, 745
 Ἦῖε, δις τόσῃ δ' μετρίχνια νείσετο πέτρη.
 Ἐξείης δ' ἥσκητο βαθυπλόκαμθ· Κυθήρεια,
 Ἀρεθ· ὀχμαῖζα δὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὤμῃ
 Πῆχυν ὅππ' σκαιὸν ξυνοχὴν κεχάλαστο χιτῶνθ
 Νέεθ· ἐπὶ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκέες αὐτῶς 745
 Χαλκείῃ δίκηλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδέσθ.

Ἐν

Ἐν ᾧ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βοῶσι
 Τηλεβόαι μάρναντο, καὶ ἤέες Ἠλεκτρύων·
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἷγ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
 Ληϊσά· Τάφιοι· τῷ δ' αἶματι δέυετο λευκῶν
 Ἐρσῆεις, πολλέες δὲ ὀλίγας βιόωντο νομῆας.
 Ἐν δὲ δύνω δὲ φρεσὶ πεπονθήατο δηριόωντες.
 Καὶ τὸ μὲν παρέρχεται Πελοψ ἴθυγε, πινάσων
 Ἠνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παρθενία· Ἰπποδάμεια·
 Τὸν δὲ μετὰδρομάδην ὅπῃ Μυρτίλῳ ἤλασεν ἵππους.
 Σὺν τῷ δὲ Οἰνόματι παρτενέες δόρυ χειρὶ μεμαρπώς,
 Ἀξονος ἐν πλήμνῃσι παρθενίαν ἀγνυμύοιο
 Πίπτεν, ἐπεσύνθη· Πελοπῆϊα νῶτα δαΐσαι.
 Ἐν δὲ Ἀπόλλων Φοῖβος οἰσδύων ἐτέτυκτο
 Βέπαις ἔπει πολλοὺς ἐλὼ ἐρύοντα χαλύπτης
 Μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν· ὃν ῥ' ἔτεκέν γε
 Διὶ Ἐλάρη, θρέψε δὲ καὶ ἄψ' ἐλοχδύσατο γαῖα.
 Ἐν δὲ Φεῖξος ἐλὼ Μινυήϊος, ὡς ῥ' ἐτεόν περ
 Εἰσαΐων κριῶ, ὃ δ' ἄρ' ἔξενέποντι ἐοικώς.
 Κείνης κ' εἰσορῶν ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμὸν,
 Ἐλπόμην· πρυμνὴν τιν' ἀπὸ σφείαν ἐσακοῦσαι
 Βάξιν· ὃ δὲ δηρόν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
 Τοῖ' ἄρα δῶρα Θεᾶς Τειτωνίδος ἦεν Ἀθηνῆς.
 Δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔχχρος ἐκκητόλον, ὅρρ' Ἀταλάντη
 Μαινάλῳ ἐν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγυῖαλιζε
 Πρύφρων ἀντομύνη· πέρι γὰρ μύθειαιεν ἔπειθε
 Τὴν δὲ δόδον· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήτυε κέρεον·
 Δείσεν δὲ δρυαλέας ἐριδας φιλόπυτος ἔκητι.

30 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Βῆ δ' ἴμβρα παρὰ ἄστρ' φαεινῶ ἄσπερ ἴσος,
 Ὅν ῥά τε νηπατέησιν ἐξεργόμβρα καλύβησιν 775
 Νύμφαι θήσαντο δόμων ὑπερραντέλλοντα·
 Καὶ σφίσι κυανέοιο δι' ἥερ' ὄμματ' ἔλγχε
 Καλὸν ἐρδύμενθ'· γάνυ δέ τε ἠιθέοιο
 Παρθένος ἰμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
 Ἀνδράσιν, ὧ καὶ μὲν μνηστὴν κομέεσι τοκῆες. 780
 Τῷ ἵκελθ' παρὰ πόλιν ἀνὰ σῖβον ἦεν ἥρως.
 Καί ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τὲ καὶ ἄσπερ ἐντὸς ἔβηξ,
 Δημότερά μ' ὅππῃδεν ἐπεκλονέοντο γυναικες
 Γηδότῳ ξείνῳ· ὃ δ' ὅππῃ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας,
 Νίωσεν ἀπηλεγέως, ὅφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανε 785
 Ὑψιπύλης· ἀνέξ' ὃ πύλας παρφαίνεντι θεράπναι
 Δικλίδας, εὐτύκτοισιν δ' ἡρεμύας σάνιδας.
 Ἐνθα μὲν Ἰφινόη κλισίῳ ἐνὶ παμφαυόωντι
 Ἐστυμύως καλῆς δι' ἀνασάδος εἶσεν ἄρουρα
 Ἀντία δεσποίνης· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσπερ βαλῆσα 790
 Παρθενικὰς ἐρύθνηε πρηνίδας· ἔμπα ὃ τόνγε
 Αἰδομένη, μύθοισι παρσέννεπεν αἰμυλίοισι.
 Ζεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἐκτὸς πύργων
 Ἦδ' αὐτως; ἐπεὶ καὶ μὲν ἴσ' ἀνδράσι ναίει ἄστρ',
 Ἀλλὰ Θρηϊκίης Ἰπινάστοι ἠπείροιο 795
 Πυρροφόρος δ' ὅσῳσι γῆρας· κακότητ' ὃ πᾶσαν
 Ἐξερέω νημερτές, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
 Εὖτε Θόας ἀσπίσι πατρὸς ἐμὸς ἐμβασίλδουε,
 Τρωίχα Θρηϊκίων οἳ τ' ἀντία ναιετάεσι,
 Δήμα δ' ἀπορνήμην λαοὶ πέρεσσκον ἐπαύλεις 800
 Ἐκ

Ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπείρωνα ληίδα κέραις
 Δεῦρ' ἄγον· ἔλομένης ᾗ Θεᾶς πορσύνετο μήτις
 Κύπριδος, ἥ τέ σφιν θυμοφθόρῳ ἔμβαλεν ἄτλῳ.
 Δὴ γὰρ κεριδίας ῥ' ἀπέσυγον, ἔκ τε μελάρων,
 Ηἷ ματῇ εἷζοντες, ἐπεσεύοντο γυυαῖκας·
 Αὐτὰρ ληϊάδεωσι δορικτήτης παρίανον
 Σχέτλιοι· ἦ ῥ' ἀπὸ δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κε ποτ' αὖτις
 Ὀψέ μετὰ σφύσῃ νόον· τὸ δ' ἀπλόον αἰεὶ
 Πῆμα χαλὸν πρῶβαιεν· ἀπμάζοντο δ' τέκνα
 Γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δ' ἀνέτελλε γυέθλη.
 Αὐτὸς δ' ἀδμυγέας τε κόραϊ, χῆραί τ' ὅππῃ τῇσι
 Μητέρες ἀμφοτέρωθεν ἀπμελέως ἀλάλιτο.
 Οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον πέρ ἑὸς ἀλέγχε θυγατρὸς,
 Εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομυρῶν ὀρέωτο
 Μητρὸς ὑπὸ χερσὶν ἀπαδάλα· ὅδ' ἄπὸ μητρὸς
 Λώλειω, ὡς τοπάρσιθεν, αἰκέα παῖδες ἄμνον·
 Οὐδὲ κασιγνήτῃσι κασιγνήτῃ μέλε θυμῶ·
 Ἄλλ' οἶα κῆρα ληϊπιδες ἐν τε δόμοισιν,
 Ἐν τε χερσὶν, ἀγορῇ τε, καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
 Εἰσέκε τις Θεὸς ἄμμεν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
 Ἄψ' ἀναερχομυρὰς Θρηϊκῶν ἀπὸ μηκέτι πύργοις
 Δέχθαι· ἵν' ἢ φρονέοιεν ἄπ' ἑμέας, ἢ ἐπὶ ἄλλῃ
 Αὐταῖς ληϊάδεωσιν ἀφορμηθέντες ἵκοιντο.
 Οἱ δ' ἄρα θεοτάμιοι παίδων γυῖα ὅσον ἔλειπον
 Ἄρσεν ἀνὰ πολίεθρον, ἔβαν πάλιν, εἴθ' ἐπὶ νῦν πρὸς
 Θρηϊκίης ἄρσιν χονώδεα ναιετάουσι.
 Τῷ ὑμεῖς σφωφάδ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖτις

805

810

815

820

825

Ναιετάειν

Ναιετάειν ἐθέλοις, καί τοι ἄδοι, ἦτ' οὖν ἔπειτα
 Πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχουσ' ἔργα· ἐδ' ἐπὶ σ' οἶω
 Γαῖαν ὀνόσεσθ'· πέρι γὰρ βασιλῆϊθ' ἄλλων
 Νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἀλὶ ναιετάουσι.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἔπι νῆα κίων ἐτάρξιον ἐνίσπε
 Μύθεα ἡμετέροισι, μηδ' ἐκτοδὶ μίμνε πόληθ'·
 Ἴσκειν, ἀμαλδυνύσσα φόνος τέλειθ' οἶον ἐτύχθη
 Ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ πῶς γε παρθενίῳ προσέειπεν.
 Ὑψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀνιδιάσαιμεν
 Χρηνοσομένης, ἣν ἄμμι σέθεν χετέουσι ὀπάζεις.
 Εἴμ' εἰ δ' ἰωότεροπος αὖθις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' οὖν ἔκστα
 Ἐξείπω κτ' κόσμον· ἀνακτορὴν δ' ἐμελέσσω
 Σοί τ' αὐτῇ, ἣ νῆος· ἐγώ γε μὲν οὐκ ἀφείζων
 Χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἑπαστρέχουσιν ἀέθλοι.
 Ἢ, ἣ δεξιτερῆς χειρὸς θίγῃ· αἴψα δ' ὀπίσσω
 Βῆ ῥ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' ἐτόνγε νεώιδες ἄλλοθεν ἄλλα
 Μυρία εἰλίσσοντο κεχαρμμένα, ἔφρα πυλάων
 Ἐξέμολεν· μετέπειτα δ' ἐυτρεχάλοισιν ἀμάξαις
 Ἀκτὴν εἰσινέειν ξεινήια πολλὰ φέρονται.
 Μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διλυκέως ἀγόρευσε,
 Τὸν ῥα χαλεοσαμένη διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια,
 Καὶ δ' αὐτὴς ξεινῶσθ' ἔπι σφέα δώματ' ἄγεσκειν
 Ῥηιδίως· Κύπρις γὰρ ἔπι γλυκὺν ἴμερσιν ὤρσεν,
 Ἠφαίστιο χεῖρ πολυμήπειθ'· ὄφρα κεν αὖτις
 Ναίῃ μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
 Εἰθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλῆϊον εἰς δόμον ὤρετο
 Αἰσιδέης, οἱ δ' ἄλλοι ὅππῃ ἣ ἐκυστ' ἔχαστος,

830

835

840

845

850

Ἡρακλῆθ'

Ἡρακλῆος ἀνδρῆν· ὁ γὰρ πρὸς νηὶ λέλαιπτο
 855 Αὐτὸς ἐκὼν, παῦρσί τε ἀλακρινέες ἐπαῖροι.
 Αὐτίκα δ' ἄστυ χροῖσι ἔειλεπίνησι γεγῆθι,
 Κάπνω κινσῆεντι πείπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
 Ἀθανάτων, Ἡρῆς ἦα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν
 Κύπρην αἰοιδῆσιν θυέεσσι τε μελίσσοντο.
 860 Ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμᾶρ αἰεὶ ἔξ ἡματ' ἦεν
 Ναυηλίνης· δηρὸν δ' ἀνελίννουσιν αὖτις μύροντες,
 Εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπαιεῦθε γυναιχῶν
 Ἡρακλῆος τοίοισιν ἐνιπιάζων μετέειπεν.
 Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἶμα' ἀποέρχῃ
 865 Ἡμέας; ἢ ἐγὰρ μὲν ὀπιδυέες ἐνθάδ' ἔβημεν
 Κεῖθεν, ὄνοσάμφοι πολυήτιδας, αὖτις δ' ἔαδεν
 Ναίοντα λιπαρὴν ἄροσιν Λήμνοιο ταμέως;
 Οὐ γὰρ εὐκλείεις γε σωὸν ὀθνεῖσι γυναιξίν
 Ἐσόμεθ' ὧδ' ὅππῃ δηρὸν ἐελμύμοι· ὅδ' ἐπὶ κῶας
 870 Αὐτόματον δώσθ' τις ἐλὼν Θεὸς εὐξαμύμοισιν.
 Ἴομεν αὖτις ἕκαστοι ὅππῃ σφέα· τ' δ' ἐνὶ λέκτροις
 Ὑψιπύλης εἰάτε παῖνήμερον, εἰσέκε Λῆμνον
 Παισὶν ἐσανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἐβάζις ἱκῆ).
 Ὡς νείκευσεν ὄμιλον· ἐνδοτῖα δ' ἐνὶ νύκτις ἔτλη
 875 Ὀμματα' ἀναχέειν, ὅδ' ἐπεπρωθήσασθαι·
 Ἀλλ' αὐτὸς ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι,
 Σπέρχόμενοι τὰ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάηξ.
 Ὡς δ' ὅτε λείρα χαλὰ πειθεργμέσσι μέλισσαι,
 Πέτρης ἐκχύμναι συμβληίδος, ἀμφὶ δ' ἰλμῶν
 880 Ἐρσῆες γάνυ), τὰ δ' ἰ γλυκύν ἄλλοτ' ἄλλον

Καρπὸν ἀμέγχεσιν πεποτημένα· ὥς ἄρα ταίγε
 Ἐνδυκέως ἀνέρας ἀμφὶ κυνέμεναι παροχέοντο,
 Χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον,
 Εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόσον ὀπάσσειν.
 Ὡς ᾗ καὶ Ὑψιπύλη ἠέησατο χεῖρας ἐλῆσαι
 Αἰσυνίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χητὴ ἰόντος.
 Νείσειο, καὶ σε Θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὖτις ἐταίροις
 Χρῦσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσσειαν ἄγοντα,
 Αὐτὼς ὥς ἐθέλης, καὶ τοι φίλον· ἦδε ᾗ νῆπος
 Σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμεῖο πῦρ ἔρρετο, ἦν καὶ ὀπίσσω
 Δήποτε νοσήσας ἐθέλης ἄψορρον ἰκέσθαι.
 Ῥηϊδίως δ' οὐδ' ἐοῖ καὶ ἀπείρθη λαὸν ἀγείρας
 Ἄλλων ἐκ πολίων· ἀλλ' ἐσὺ γε τινύδε μνησινὼ
 Σχίσσεις, ἔτ' αὐτὴ προΐκτοσθαι ὦδε τελεῖσθαι.
 Μνώεο μὴν ἀπεῶν περ ὅμως ἔν νόστιμος ἦδη
 Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἡμῖν ἔπος, τό κεν εἴδωσθαι με
 Πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ με Θεοὶ δώσωσι τεκέσθαι.
 Τινὺ δ' αὖτ' Αἴσωνος υἱὸς ἀγαιόμηντο προσέειπεν.
 Ὑψιπύλη, τὰ μὲν ἔγωγε ἐναΐσιμα πάντα γήροισι
 Ἐκ μακάρων· τὴν δ' ἐμέθεν παρὲν θυμὸν δρέω
 Ἰσχάν, ἐπεὶ πάτερ μοι ἄλις Πελῖας ἐκλήλ
 Ναιετάειν· μένον με Θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
 Εἰ δ' ἐμοὶ πέπρωτο εἰς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 Τηλεῖ ἀναπλώωντι, σὺ δ' ἄρσενά παιδα τέκναι,
 Πέμπε μὲν ἠέησαντα Πελασγίδος ἐνδον Ἰωλκοῦ,
 Πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δῦναι ἄκος, ἢ ἄρα τὲς γε
 Τέτμη ἐπὶ ζώοντα· ἵν' ἀνδρῶν τοῖο ἀνακτος

885

890

895

900

905

Σφοῖσιν

Σφοῖσιν πορσύνων) ἐφέστοι ἐν μεγάροισιν.
 Ἦ, καὶ ἔβαιν' ὅππῃ νῆα παρσίτατος· ὥς τ' καὶ ἄλλοι
 Βαῖνον δρισηές, λάζοντο τ' χερσὶν ἐρετμὰ
 Ἐνχερῶ ἐζόμβροι· πρυμνήσια τ' σφίσιν Ἄργος
 Λῦσεν ἔω' ἐκ πέτρης ἀλιμυρέος· ἐνθ' ἄρα τοίγε
 Κόπλον ὕδωρ δολιχῆσιν ὅππικρατέως ἐλάττησιν.
 Ἐσπείροι δ' Ὀρφῆθ' ἐφημοσύνησιν ἔκελξ
 Νῆσον ἐς Ἠλέκτρης Ἀτλαντίδος· ὄφρα δαέντες
 Ἀρρήκτες ἀγδωῖσι τελεσφοεῖσι γέμψας,
 Σωότορσι κρυόευσαν ἔπειρ ἄλλα ναυτίλλοιντο.
 Τῶν μὲν ἔτ' ἐπ' αὐτέρω μυθήσομαι· ἄλλὰ δ' αὖτ' ἡ
 Νῆπος ὁμῶς κεχάροτο, καὶ οἱ λάβον ἔργα κείνα
 Δαίμονες ἐνναέται· τὰ μὲν ἔθ' ἔμμεν ἀείδειν.
 Κεῖθεν δ' εἰρεσίη μέλδωθ' ἀγὰ βένθεα πόντε
 Ἰέμβροι, τῇ μὲν Θρηκῆν χθόνα, τῇ τ' περαίῳ
 Ἰμβρον ἔχον κατὰ πύργον· νέον γε μὲν ἠελίοιο
 Δυομῶν, χέρνησον ὅππῃ πρὸς ἄχθ' ἵκοντο.
 Ἐνθα σφὶν λαίψηρός ἄη νότος· ἰσία δ' οὐρα
 Σπασάμβροι, κέρης Ἀγαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρε
 Εἰσέβαλον· πέλασθ' τ' τὸ μὲν κατὰ πύργον λείπειτο
 Ἦει, τὸ δ' ἐννύχιοι Ροιτειάδος ἐνδοθεν ἀκτῆς
 Μέτρεον, Ἰδαίῳ ὅππῃ δεξιά γαῖαν ἔχοντες.
 Δαρδανίῳ τ' λιπόντες, ὅππῃ πρὸς ἑσπέρῳ Ἀβύδῳ
 Περκώτιω δ' ὅππῃ τῇ, καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαθόευσαν
 Ἠϊόνα, ζαθέην τε πρὸς ἠμείβον Πιτύειαν.
 Καὶ δὴ τοίγ' ὅππῃ νυκτὶ, ἀγάνδιχα νηὸς ἰέσης,
 Δίην πορφυροῖα διώουζ' Ἑλλάσσοντον.

910

915

920

925

930

935

Ἔστ

Ἔστι δὲ πρὸς αἰπείᾳ Πελοποννήδος ἐνδοθι νῆσος,
 Τυτθὸν δ' ἀπὸ Φρυγίης πολυληΐς ἠπείροιο
 Εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσον τ' ὀπμύρε' ἰσμός
 Χέρσῳ ὀππρηνῆς καὶ τειμύθῳ· ἐν δὲ αὖ ἀκταὶ
 Ἀμφίδυμοι· κενὴ δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσθήποιο.

940

Ἀρχτῶν μιν καλέεσιν ὄρεσ' ὀρειναιετάοντες·
 Καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσι
 Γηγυέες, μέγα θαῦμα ὀρικλιόναςιν ἰδέσθαι.

Ἐξ γὰρ ἐκείσῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθον·
 Αἱ μὲν δ' ἀπὸ πειραῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπ' ἐνερθεν
 Τέσσαρες, αἰνοτάτησιν ὀπὶ πλορηαῖς δ' ἀρῆαι.

945

Ἰσμόν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνας ἀμφένεμοντο
 Ἀνέρες· ἐν δ' ἤρως Αἰνήϊος υἱὸς ἀναοσε
 Κύζικος, ὃν κέρη δὶς τέκεν Εὐσάροιο

Αἰνήτη· σὺ δ' ἔπ, ἔκπαγλοί πρ' ἐόντες,
 Γηγυέες σίνοντο, Ποσειδάωνος δ' ἀρωγῇ.

950

Τὴ γ' ἔξ ταπρώτα Δολιόνας ἐκγεγαῶτες.

Εὐθ' Ἀργῶ πρ' ἐτυψεν ἐπειρομένη ἀνέμοισι
 Θεηκίοις, καλὰς δ' ἡ λιμὴν ὑπέδεκτο θεῶν.

Κεῖσε ἢ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐλκύσαντες

955

Τίφυθ' ἐννεσίησιν, ὑπὸ κρηνῇ ἐλίποντο,

Κρηνῇ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλθον ὅς τις δ' ἀρῆαι

Βειθύν· ἀτὰρ κενὸν γε θεοπροπίας Ἐχάτοιο

Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἰδρύσαντο

Ἰερὸν, ἢ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθλίῃς.

960

Τὴ δ' ἄμυδις Φιλότητι Δολιόνας, ἠδὲ ἔκ αὐτὸς

Κύζικθ' ἀντήσαντες, ὅτε σόλον ἠδὲ χυέθλιον

Ἐκλυον

Ἐκλυον οἵτινες ἦεν, εὐξείνως δ' ἔρεσαντο·
 Καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον πορτέρωσσε κίοντες
 Ἄσεθ' ἐν λιμνῇ πρυμνήσια νηὶς ἀνάψαι. 965
 Ἐνθ' οἷγ' ἐκείσιν βωμὸν θεῖ' Ἀπόλλωνι,
 Σπυσάμενοι πῶς θύνα θυηπολὶς ἐμέλοντο.
 Δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρὸν μέθυ δευομήροισιν,
 Μῆλ' αὖθ' ὁμῶς· δὴ γάρ οἱ ἔλω φάπς, εὐτ' ἀπὸ ἱκῶν)
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖθ' σόλος, αὐτίκα τόνγε 970
 Μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πολέμοιο μέλεαθ.
 Ἴσον πε κακείνῳ ὄπισσ' ἀχέσκον ἴελοι·
 Οὐδέ νύ ποω παίδεσσιν ἀγαλλόμεθ' μεμύρητο,
 Ἀλλ' ἐπ' οἷ κτ' δώματ' ἀκήρατ' ἦεν ἀκοίτις
 Ὠδίνων, Μέρπηθ' Περικωσίε ἐκείνα, 975
 Κλείτη εὐπλόκαμος· τ' μὲν νέον ἔζετο πατρὸς
 Θεσπεσίῳ ἐδνοῖσιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
 Ἀλλὰ ἔως θαλάμῳ τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης,
 Τοῖς μὲν δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δέματ' αὖτις.
 Ἀλλήλοισι δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδίς· ἦτοι ὁ μὲν σφέων 980
 Πάθετο ναυτιλίας ἀνυσιν Πελίαό τ' ἐφετμάς·
 Οἱ δ' ὡς ὠκυπύων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
 Εὐρέης πᾶσι δύνοντο Περσπονίδος. ὁ μὲν ἔπειθε
 Ἠείδ' ἀντιθέσσει ἐλδομήροισι δαίμωνι.
 Ἠοὶ δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ 985
 Θηήσαντο πόρεος κείνης αἰλός· ἐν δ' ἄρα τοίε
 Νῆα χυτὴ λιμνῇ πορτέρωσσε ἔξήλαθ' ὄρμη.
 Ἦδ' ἐπ' Ἰησονίῃ πέφ' ὁδὸς, ἦν περ ἔβηθ'.
 Γηγυέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' ἔρεθ' αἰζώυτες

Φράξαν ἀπειρεσίῳ χυτὲ σῶμα νειόδι πέτρης 990
 Πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμυροι ἔνδον ἔοντα.
 Ἀλλὰ γὰρ αὖτις λέλαιπτο σὺν ἀνδράσιν ὀπλοτέρῃσιν
 Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφι παλίντονον αἴψα τανύσας
 Τόξον, ἐπασυτέρως πέλασε χθονί· τοὶ δ' ἢ αὐτοὶ
 Πέτραις ἀμφιρῥῶϊας ἀεργάζοντες ἔβαλλον. 995
 Δὴ γάρ περ καὶ κείνα Θεὰ τέφεν αἰνὰ πέλωρα.
 Ἦσαν Ζηνὸς ἀκοίτις ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
 Σὺν δ' ἢ καὶ ὧ' ἄλλοι δῆθεν ὑπὸ τρητοὶ ἀντιόωντες,
 Πρὶν περ ἀνελθέμεναι σκοπὴν, ἤπιοντο φόνοιο
 Γηγρέων ἥρωες δαήτιοι, ἡμὲν οἰσὶς, 1000
 Ἦδ' ἢ ἐγχείησι δεδεγμήροι, εἰσέκε πάντας
 Ἀντιβίλῳ ἀσπερχὲς δεινομήδης ἐδάϊξεν.
 Ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσιν πυπέντα·
 Ὑλοτόμοι σοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῆνι βάλῳσιν,
 Ὅφρα νοῦσθ' ἐντα κρατερὸς ἀνεχοῖατο γόμφος· 1005
 Ὡς δ' ἐνὶ ξυνοχῇ λιμνῇ πολιοῖο τέταντο
 Ἐξείης· ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀθρόοι ὕδατος
 Δύπτοντες κεφαλὰς καὶ σῆθεα, γῆα δ' ὑπερῆεν
 Χέρσῳ τεινάρμοι· τοὶ δ' ἐμπαλιν, ἀγαλοῖο
 Κεράτα μὲν ψαμάδοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον· 1010
 Ἀμφὼ ἅμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
 Ἦσαν δ' ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἐπλετ' ἀέθλῳ,
 Δὴ τότε πείσματ' αἰνὰ πνοιῆς ἀνέμοιο
 Λυσίμυροι, παρτέρωσεν δ' ἔξ ἀλὸς οἶδμα νέοντο.
 Ἦ δ' ἔθεν λαίφεσσι πανήμερον· ἔμπεδος ἴσσης 1015
 Νυκτὸς, ἐπὶ ῥίπῃ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ δύελλαν
 Ἀντίαν

Ἀντίαι ἀεπὰ γδῶν ὀπίσω φέρον, ὅφρ' ἐπέλασσαν
 Αὔτις εὐξένοισι Δολίοσιν· ἐκ δ' ἄρ' ἐβηῆ
 Αὐτονυχί· ἰερὴ δ' φατ' (εἶ) ἥδ' ἐπὶ πέτρῃ,
 Ἡὶ πῶε πείσματ' αἰνὸς ἐπασίμῃροι ἐβάλλοντο.
 Οὐ δέ τις αὐτὴν ἦσιν ὑπὸ φραδέως ἐνόησεν
 Ἑμμεναι· ἐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολίονες ἀψ' ἀνιόισι
 Ἡρώας νημερτές ἐπήϊζ, ἀλλὰ περ ἀνδρῶν
 Μακρίων ἔσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
 Τῷ κ' τούχῃ δύντες ὑπὸ σφίσι χεῖρας αἶσαν.
 Σὺν δ' ἔλαζ' μελίας τε κ' ἀσπίδας ἀλλήλοισιν,
 Ὀξείη ἱκελοι ρίπῃ πυρὸς, ἥτ' ἐνὶ γάμνοισι
 Αὐαλέοισι πεσῶσα κορύσσει· ἐν δ' ἔκδοιμος
 Δεινὸς τε ζαμνὸς τε Δολιονίῳ πέσε δῆμῳ.
 Οὐδ' ὅγε δηϊότητος ὑπὲρ μέρον αὐτὶς ἐμελλεν
 Οἴκαδ' ἐνυμφιδίῃς θαλάμῃς καὶ λέκτρον ἰκέσθαι.
 Ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰδυὶς ἐοῖο
 Πλήξεν ἐπαίξας σῆψ' αἰέσον· ἀμφὶ δ' δουρὶ
 Ὀσέον ἐρράϊσθαι· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυθεῖς,
 Μοῖραν ἀνέπλησεν· τ' γὰρ θεμὺς ἐποτ' ἀλύξαι
 Θνητοῖσιν· πάντῃ γὰρ πῶε μέγα πέπληται ἔρκος.
 Ὡς τ' οἰόμενον περ ἀδουκέσθαι ἐκτόθεν ἄτης
 Εἶναι δ' αἰσίων, αὐτῇ δ' ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
 Μαρνάμῃρον κείνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι.
 Ἐκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήγατο Τηλεκλῆα,
 Ἡδὲ Μεγαβρόντιον· Σφόδρον δ' ἐνάειξεν Ἀχαιῶν.
 Πηλὸς δ' ἐν Ζέλλῳ ἔλεν, δ' αἰσίων τε Γέφυρον
 Αὐτὰρ εὐμμελὶς Τελαμῶν βασιλῆα κατέκτει·

1020

1025

1030

1035

1040

Ἰδαί·

Ἰδας δ' αὖ Περμέα, Κλύπῳ δ' Ὑάκινθον ἔπεφνεν·

Τιωδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοοσάκεια, Φλόγιοντε.

1045

Οἰνείδης δ' ὅπῃ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα,

Ἡδὲ καὶ Ἀρτακέα, πτόμον ἀνδρῶν· εἰς ἔπ πάντας

Ἐναέται πμαῖς ἡρώϊσι κυδαίνουσιν.

Οἱ δ' ἄλλοι εἰζαντες ὑπέτρεζ, ἥ τε κίρκης

Ὠκυπέτας ἀγέληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλεια.

1051

Ἐς ᾧ πύλας οὐαδῶ πέσον ἀθρόοι· αἴψα δ' αὐτῆς

Πλῆτο πόλιν, σονόεντῳ ὑποτρεπῇ πολέμοιο.

Ἡῶθεν δ' ὀλοὴ καὶ ἀμήχανον εἰσενόηζ

Ἀμπλακίῳ ἄμφω· συγερὸν δ' ἄχῳ εἶλεν ἰδόντας

Ἡρώας Μιυύας Αἰνῆϊον ἥα πάριθεν

1055

Κύζικον, ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπληῶτα.

Ἡμαῖα ᾧ τρία πάντα γρόων, τίλλοντό τε χαίτας

Αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιόνες· αὐτὰρ ἔπειτα

Τεῖς παρὶ χαλκείοις δίχα τδύχεσι δινηθέντες

Τύμβῳ ἐνεκτερεῖξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων

1060

Ἡ γέμεις, ἀμπεδίον Λειμώνιον· ἐνθ' ἔπ νῦν πρ

Ἐγκέχῳ τδδε σῆμα καὶ ἀψιγόνοισιν ἰδέαδ.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμύροιο λείπειτο

Οὐ πόσιθ μετόπιδε· κακῷ δ' ὅπῃ κυώτερον ἄλλο

Ἡυσεν, αἴψαμένη βρόχον αἵχην· τῷ δ' αὐταῖ

1065

Νύμφαι ἀποφθιμείῳ ἀλσπίδες ὠδύσαντο·

Καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦδον ἔραζε,

Πάντα πάγε κρήνῃσι τεύξαν Θεαί, καὶ χαλῆεσσιν

Κλείτῃ, δυσλίοιο παλαιῆς ἔνομα Νύμφης.

Αἰνέτατον δὲ κείνο Δολιονίῃσι γυναιξίν

1070

Ἀνδράσι

Ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἡμᾶρ ἐπήλυθεν· ὅδ' ἔ γ' αὐτῶν

Ἐτλη τις πάσσαλός ἐδητύθη, ὅδ' ἐπὶ δηρὸν,

Ἐξ ἀχέων, ἔργιο μωληφάτε ἐμνώοντο·

Ἀλλ' αὐτῶς ἀφλεκτα λήζωεσκον ἔδοντες.

Ἐνθ' ἐπὶ νῦν εὖτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέων),

1075

Κύζικον ἐννείοντες Ἰάονες ἔμπεδον αἰεὶ

Πρωδήμοιο μύλης πελάγους ἐπαλετρεύον.

Ἐκ δ' ὅτ' ἔθεν τρηχέαι ἀνέρθη' ἄελλα

Ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυνάδεα· ὅτ' ὅτ' κατ' αὖτις

Ναυτίλλεός ἐρυκον· ὅππλομῶν δ' ἐνὶ νυκτὶ

1080

Ὡς ἄλλοι μὲν ῥα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο

Ἵππῳ δ' ἔρις πύματον λέχθη· αὐτὰρ Ἀχαιῶς

Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσοντας ἔριοντο.

Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο

Πρωτὰτ' ἀλκωνοῖς, λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα

1085

Λήξιν ὀρεινομένων ἀνέμων· συνέηκε δ' Μόψος

Ἀκταίης ἔρριδος ἐναΐσιμον ὅσταν ἀκῆσαι.

Καὶ τ' ἦ Θεὸς αὖτις ἀπέτρεπε· ἴξε δ' ὑπέθε

Νηῖς ἀφλάστοιο μετήορος αἰίζουσα.

Τὸν δ' ὅγε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἴων

1090

Κινήσας ἀνέγειρε πῶδα χέδον, ὧδέ τ' ἔειπεν.

Αἰσονίδη, χρεῖά σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα

Δινδύμα ὀκρυόεντα, εὐθρονον ἰλάξασθαι

Μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλα

Ζαχρηεῖς· τοίλω γ' ἐγὼ νέον ὅσταν ἀκῆσαι

1095

Ἀλκυνόντα αἰλίας, ἥ τε κνώσοντος ὑπέθε

Σεῖο πέριξ, τὰ ἔχουσα παφανσκομένη πεπότῃ).

L

Ἐκ

Ἐκ γὰρ τ' ἀνεμοί τε, θαλάσσιά τε, νειόδι τε χθών
 Πᾶσα πεπείρη), νιφόεν θ' ἔδος Οὐλύμποιο.
 Καί οἱ, ὅτ' ὅξ ὀρέων μέγαν ἔρανον εἰσαναβαίνῃ,
 Ζεὺς αὐτὸς Κερνίδης ὑποχάζῃ. ὥς ᾗ καὶ ὦ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν Θεὸν ἀμφιέπασιν.
 Ὅς φάτο· τῷ δ' ἀσπασὸν ἔπευ γῆρ' εἰσαΐοντι.
 Ὀρνυτο δ' ὅξ εὐνῆς κεχαρημύθῃ. ὥρσε δ' ἐταίρους
 Πάντας ὀπασέρχων, καὶ τε σφίσιν ἐγρομύροισιν
 Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπερπίας ἀγρόεθον.
 Αἶψα ᾗ κερτέρει μὲ δ' ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
 Ἐνθεν εἰς αἰπεινὴν ἀναγον βόας ἔρεθ' ἀκρίων.
 Οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι ἱεῖς ἐκ πείσματά πετσης,
 Ἦρεθ' εἰς λιμνὰς Θρηϊκίον· δὴ ᾗ καὶ αὐτοὶ
 Βαῖνον, παυροτέρους ἐτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
 Τοῖσι ᾗ μακραιᾶδες σκοπιά, ἐ πῦσα περσάη
 Θρηϊκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς περφαίνεται ἰδέσθαι.
 Φαίνετο δ' ἠέρεν σῶμα Βοσπόρου, ἠδὲ κολώνων
 Μυσία· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμῶν ῥόθ' Αἰσίοιο,
 Ἄσυ τε καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδρησεΐης.
 Ἔσκε δὲ π' ἐβάρυν σύπος ἀμπέλαι ἐντροφον ὕλη
 Πέγχυν γεράνθουον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὅφρα πέλοιτο
 Δαίμονθ' ἔρεϊς ἱερὴν βρέθαι· ἔξεσε δ' Ἄεργος
 Εὐκόσμως· καὶ δὴ μὲν ἐπ' ὀμφύοντι κολωνῶ
 Ἰδρυθ' Φηγοῖσιν ἐπηρεφές ἀκροτάτησιν,
 Αἱ ρά τε πασάων πανυπέρεθ' ἐρρίζωντο.
 Βωμόν δ' αὖ χερσίδος πῆρενλώον· ἀμφὶ ᾗ φύλλοις
 Στεψάμενοι δρυῖνοισι θυηπολίας ἐμέλονται,

1100

1105

1110

1115

1120

Μητέρα

Μητέρα Δινδυμίου πολυπότνιου ἐγκαλέοντες, 1125
 Ἐνναέπν Φρυγίης, Τιτίλῳ θ' ἅμα, Κύλλινόν τε
 Οἱ μῆνοι πολέων μοιρηγέται, ἡδὲ πάρεδροι
 Μητέρε' Ἰδαίης κεκλήα), ὅσοι ἔασι
 Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταέες· ἕς ποτε Νύμφη
 Ἀγχιάλῃ Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρησιν 1130
 Δραξαμύρῃ γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησε.
 Πολλὰ δ' ἔπλωγε λιτῆσιν ἀποσρέψαι ἐργώλας
 Αἰσονίδης γενάζετ' ὀπλίδων ἱερῶσιν
 Αἰδομένοις· ἀμυδὶς δ' ἔνοι' Ὀρφεῖ' ἀνωγῇ
 Σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὀρχήσαντο 1135
 Καὶ σάκεα ζιφέουσι ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωὴ
 Δύσφημος πλάζοιτο δι' ἡέρος, ἦν ἐπὶ λαοὶ
 Κηδεῖν βασιλῆος ἀνέσενον· ἐνθεν ἔς αἰεὶ
 Ῥόμβω κ' τυπάνῳ Ῥείῳ Φρύγες ἰλάσκον).
 Ἡ δέ· που εὐαγέεσσιν ὅππ' φρένα θῆκε θυλαῖς 1140
 Ἀνταῖη δαίμων· τὰ δ' εἰκότα σήματ' ἔχλυτο.
 Δένδρεα μὲ καρπὸν χέον ἀσπετον, ἀμφὶ δ' ὅσων
 Αὐτομάτῃ φύε γαῖα τερείνης ἀνθεα ποίης.
 Θῆρες δ' εἰλυδὲς τε κ' ξυλόχες τε λιπόντες,
 Οὐρεῖσιν σαίνοντες ἐπήλυθον· ἢ δ' ἢ ἢ ἄλλο 1145
 Θῆκε τέρας· ἐπεὶ ἔπ' ἄρ' οἶτερον ὕδαλ' ἵκναι
 Δινδυμον, ἀλλά σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτῶς.
 Ἐκ κορυφῆς ἀλληκτον· Ἰησονίαν δ' ἐνέπεσον
 Κεῖνο ποτὸν κελύϊν φειναμέται ἀνδρες ὅπως.
 Καὶ τότε μὲ δαῖτ' ἀμφὶ Θεᾶς γέγ' ἔρυσιν Ἀρκτων, 1150
 Μέλποντες Ῥείῳ πολυπότνιαν· αὐτὰρ ἔς ἡν

Ληξάντων

Διζάντων ανέμων, ἵησον λίπον εἰρεσίησιν.
 "Εὐθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον δρισηῶν ὀρέθιων,
 "Ὅς τις ὑπολήξειε πανύστατος· ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ
 Νῶεμος ἐσώρεσεν δῖνας, κτ' δ' εὐνάσεν πόντον. 1155
 Οἱ δ', γαλινάη πίπαισι, ἐλάασκον ὄπιπρὸ
 Νῆα βίη· τ' δ' ἔκε δι' ἔξ ἀλὸς αἰόσουρ
 Οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
 "Εμπης δ' ἐγερμύριοι σάλας ζαχηνέσιν αὐραῖς,
 Αἰ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δέειλον ἠερέθοντο,
 Τειρόμυροι, καὶ δὴ μετελώφεον· αὐτὰρ ὁ τέεγε
 Παισυδίη μογέοντα ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
 Ἡρακλῆς, ἐπῖνασε δ' ἀρεθῆτα δέερα νηός.
 "Ἀλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λελημύριοι ἠπείργιο,
 "Ρυωδακίδας περὶχὰς μέγα τ' ἠείον Αἰγαίων
 Τυτθὸν ὑπὸ ἐκ Φρυγῆς περμέτερον εἰσορόωντες,
 Δὴ τότε ἀνοχλίζων τετσηχὸς οἶδματος ὀλκῆς,
 Μεσότην ἄξεν ἐρετμόν· ἀτὰρ τεύφθ' ἄλλο γὰρ αὐτὸς
 "Ἀμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμῳ, ἄλλο δ' ὃ πόντος
 Κλύζε παλὶρροδίοισι φέρον· ἀνὰ δ' ἔζετο σιγῇ 1170
 Παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήτεσον ἠρεμέεσσι.
 "Ἡμος δ' ἀγρόθεν εἴσι φυτοσχάφθ', ἢ τις δροτρεὺς
 "Ἀσπασίως εἰς αὐλὴν ἐλὼ, δόρποιο χατίζων
 Αὐτὲ δ' ἐν περμουλῇ τετρυμύρια γένατ' ἐκαμψεν,
 Αὐσαλέος κονίησι, περτελεύας δέ τε χεῖρας
 Εἰσορόων, κακὰ πολλὰ εἴη ἠρήσατο γαστρί·
 Τῆμος ἄρ' οἷγ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἠγεα γαίης
 "Ἀμφ' Ἀεθουθάνειον ὄρεος περὶχὰς τε Κίοιο.

Τὸς μὲν εὐξείνῳς Μυσοὶ Φιλόπητι κίοντας
 Δειδέχατ' ἐνναέται κείνης χθονὸς, ἥϊά τέ σφι
 Μῆλ' αὖτε δδουμύροισι μέθυ τ' ἄσπετον ἐγλυάλιζον.
 Ἐνθα δ' ἔπειτ' ④ μὲν ξύλα καὶ γκῆρα, τοὶ δ' ἰσχυροὶ
 Φυλλάδα λειμώνων φέρων ἄσπετον ἀμήσαντες,
 Στόρνυδ'· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήϊα δινεύεσκον.
 Οἱ δ' οἶνον κρητῆσι κέρων, πονέοντό τε δαΐτα,
 Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
 Αὐτὰρ ὁ δαίνυδ' ἐπάρῃς εὖ οἷς ὀπιπτείλας
 Βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλῃν υἱὸς Διὸς, ὥς κεν ἐρετμὸν
 Οἱ αὐτὰρ φθαίῃ κατὰ χεῖρον ἐντύνασθαι.
 Εὖρ' ἐπειτ' ἐλάτῃν ἀλαλήμην, ἔτε τι πολλοῖς
 Ἀχθομέλῃν ὄζοις, ὅδ' ἔμειλα πλεθόωρ.
 Ἀλλ' οἶον παναῆς ἔργος πέλ' αἰγείροιο,
 Τόσσῃ ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πᾶν χεῖρ' ἦεν ἰδέσθαι.
 Ῥίμφα δ' οἰσοδόκῃ μὲν ἔπ' ἡ χθονὶ θῆκε φαρέτῃ
 Αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδν δ' ἀπὸ δέσμα λείοντος.
 Τὴν δ' ὅγε χαλκοβαρὺ ῥοπάλα διαπέδδιο πινάξας
 Νείσθεν ἀμφοτέρῃσι πρὶν εὖπ' ἔλλαβε χερσίν,
 Ἠνορέῃ πίσυνος· ἐν δ' ἰπλάτῃν ὦμον ἔρεισεν
 Εὖ λαβὰς· πεδόθεν δ' ἐβαθύρριζόν περ ἔεισαν
 Περσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἄν' ἀπροφάτως ἰσὺν νεὸς, εὖτε μάλιστα
 Χειμερῇ ὀλοοῖο δύσις πέλ' Ὠρίων,·
 Ὑψόθεν ἐμπλήξασα θοὴ ἀνέμοιο κατὰ ἱεῖ
 Αὐτοῖσι σφηνέασιν ὑπὸ ἐκ πρυγόνων ἐρύσῃ.
 Ὡς ὅγε τ' ἤειρεν ὁμᾶ δ' ἀνὰ τόξα ἔεις

M

Δέρμα

Δέρμα θ' ἔλων, ῥόπαλόν τε, παλίαςυγες ὦρτο νέεας.
 Τόφρα δ' ὕλας χαλκῇ σὺν χαλπιδι νόσφιν ὁμίλῃ
 Δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥοόν, ὥς καὶ οἱ ὕδωρ
 Φθαίῃ ἀφυσάμενθ' πολιδόεπτον, ἄλλα τὲ πάντα
 Ὠτραλέως κτ' κόσμον ἐπ' ἔρπιασειεν ἰόντι.

1210

Δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερξε
 Νηπάχοντα παρθῶτα δόμων ἐκ πατρὸς ἀπέρας
 Δίε Θεοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἐπεφινεν
 Νηλειῶς, βοδὸς ἀμφὶ γεωμέρεσσι ἀνιόντων.

Ἦτοι ὁ μὲν νεοῖο γύας τίμνεσκεν δρότρω
 Θεοδάμας, ἀνὴρ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόντε
 Βῆν δρότῳ ἥνωτε πῶραχέμεν ὅα ἐθέλοντα.

1215

Ἴετο γ' ὡς πρὸ φασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέας
 Λαογαλείω· ἐπεὶ ἔτι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.

Ἀλλὰ τὰ μὲν πλεῖστα κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς.

1220

Αἶψα δ' ὅτε κρήνην μετεκίαθεν, ἦν χαλέςσιν
 Πηγὰς αἰγίγχοι πειναίεσσι· ὅ δέ περ ἄρ' ἔτι
 Νυμφάων ἴσαντο χοροί· μέλε γάρ σφισι πάσαις
 Ὅσας κείσ' ἐρατὸν Νύμφαι ῥοόν ἀμφενέμοντο,
 Ἀρτεμιν ἐνυχήσιν αἰεὶ μέλπεας αἰοιδαῖς.

1225

Αἱ μὲν ὅσας σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἢ καὶ ἐναύλας,
 Αἶψα μὲν ὑλήωρεσι δόπερθεθεν ὀστράχωντο·

Ἦ δ' ἔτι νεόν κρήνης ἀνεδύετο χαλκινάοιο
 Νύμφη Ἐφυδατίνη· τὴν δ' ὅ γε δὸν εἰσενόησε

Κάλλει καὶ γλυκερῇσιν ἐρδιδόμῳ χειρίεσσιν.

1230

Πρὸς γ' οἱ διχόμυκας ἀπ' αὐτῆρ' αὐγάζεσσι
 Βάλλε σελιναίῃ· τὴν δ' ὅ γε φρένας ἐπλοίησεν

Κύβητις·

Κύπρις ἀμνηανίη ὃ μόγις σωμαγείρατο θυμόν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ὡς ταπρώτα ῥόω ἐνὶ κάλπιν ἔρεισε
 Λέχεις ἐπιχειμφθεῖς, πρὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ 1235
 Χαλκὸν ἐς ἡγήεντα φορδύμνον· αὐτίκα δ' ἦγε
 Λαῖον ῥ' ἀφύπερθε ἐπ' αὐχένος ἀνθετο πῆχυν
 Κῦσα ἐπιθύσσα τέρεν σῶμα· δεξιτερῇ δ'
 Ἀγχιρ' ἔσασσε χεῖρ, μέση δ' ἐνὶ κάρβαλε δῖνῃ.
 Τῷ δ' ἦρω· ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἐταίρων 1240
 Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν πρῶτέρωσε κελεύθε.
 Δέκτο γ' Ἡρακλῆα πελώριον, ὀππότε ἴκοιτο.
 Βῆ δ' ἐμεταίξας πηγέων ρεδὸν, ἥν τε τις θῆς
 Ἀγριος, ὃν ῥά τε γῆρις ἀπόπρηθεν ἴκετο μήλων·
 Λιμῶ δ' αἰδομένο μετάνιστο, ὅδ' ἐπέκλυσε 1245
 Ποίμνησιν· πρὶ γ' αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
 Ἐλθ'· ὃ δ' ἐσνάχεν βρέμεν ἄσπετον, ὄφρα κάμῃσιν.
 Ὡς τίτ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔσενεν, ἀμφὶ δ' ἠῶρον
 Φοῖτα κεκληγῶς, μελέη δ' ἐπλετο φωνή.
 Αἶψα δ' ἐρυσάμεντο μέγα φάσγανον, ὥς το νέεσθαι, 1250
 Μή πως ἢ θήσεσιν ἔλωρ πέλοι, ἥε μιν ἄνδρες
 Μένον ἐόντ' ἐλέχη, ἄγασσι δ' ἐλπίδ' ἐτοίμῳ.
 Εἰθ' αὐτὰρ ζυμβλητο κτ' εἶλον Ἡρακλῆϊ,
 Γυμνὸν ἐπαίσαν παλάμη ξίφει· εὖ δέ μιν ἔγνω
 Σπέρχοντον μτ' ἠὲ κνέφας· αὐτίκα δ' ἄτις 1255
 Ἐκφατο λυγαλέην, βεβαρήμεντο ἄσματι θυμόν.
 Δαιμόνιε, συγερὸν τοι ἄχθ' ἀμπερὶτον ἐνὶ ψῶ.
 Οὐ γὰρ Ἰλας κρήνῳδε κιών, σόθ' αὖτις ἰχθύνει,
 Ἀλλὰ ἐλπίστῃς ἐνὶ χεῖρσιν ἄγασιν,

Ἡ θῆες

Ἡ θῆρες σίνον· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκυσαι. 1260
 Ὡς φάτο, τῷ δ' αἶοντι κτ' κροτάφων ἄλιν ἰδρῶς
 Κήκειν, ἐν ᾧ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέει ἄμα.
 Χωόμενθ' δ' ἐλάττω χαμάδις βάλεν· ἐς ᾧ κέλδυσον
 Τὴν ᾗθεν, ἥ πόδες αὐτὴν ὑπέκφερον αἰῶσονται. 1265
 Ὡς δ' ὅτε τις τε μύωπι τετυμμημένος ἔασυτο ταῦρθ'
 Πίσεά τε περλιπὼν καὶ ἐλεασίδας, ὅδδ' νομήων
 Οὐδ' ἀγέλης ὅτ' ἐ), πρήσας δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἀπαιστος,
 Ἄλλοτε δ' ἰσάμηνθ', ἢ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αἰείρων
 Ἴησιν μύκημα χακῷ βεβόλημηνθ' οἴστω.
 Ὡς ὅτε μαιμώνων, ὅτε μὲν θοὰ γένατ' ἐπαλλέν, 1270
 Συωχέως, ὅτε δ' αὖτε μεταλλήγων χαμάτιο,
 Τῆλε ἀπαψύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.
 Αὐτίκα δ' ἀκροτάτῃς ὑφ' ἑρχέθεν ἀκείας ἀσὴρ
 Ἡῶς, πνοαὶ ᾧ κατήλυθον ὦκα ᾧ Τίφει
 Ἐσβάνειν ὀρέσσειεν ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο. 1275
 Οἱ δ' εἰσβαῖνον ἄφαρ λελημημένοι. ὕψι ᾧ νηὸς
 Εὐνάας ἐρύσαντες ἀνεκρῆσθαιτο χάλῳας.
 Κυρτώθῃ δ' ἀνέμῳ λῖνα μεσόθι, πῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
 Γηδύσινοι φορέοντο παρὰ Ποσιδήϊον ἄκρην.
 Ἦμος δ' ἐρραίνεθ' ἡροπὴ ὑπολάμπει) ἥως 1280
 Ἐκ περάτης ἀνίστα, ἀγαυαύουσι δ' ἀταρποί,
 Καὶ πεδία δροσύνει φαεινὴ λάμπει) αἴγλη·
 Τῆμος τῆς δ' ἐνόη' αἰδρήσι λιπόντες.
 Ἐν δέ σφιν κρατερὸν νείκος πέσεν, ἐν ᾧ κολῶδες
 Ἀσπετος, εἰ τ' αἰετον ἀποπερλιπόντες ἐβηῖ 1285
 Σφωϊτέρων ἐπάρων· ὁ δ' ἀμυχανίησιν ἀτυχθεὶς,
 Οὐδ'

Οὐδ' ἐπὶ τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, ἐδ' ἐπὶ τοῖον
Αἰσονίδης· ἄλλ' ἦτο βαρεῖη νειόθεν ἄτη
Θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος, ὣδέ τ' ἔειπεν.

Ἦσ' αὐτως εὐκηλος, ἐπεὶ νύ τοι ἄεργον ἦεν 1290

Ἡρακλῆα λιπέει· σέο δ' ἐκτοδι μῆτις ὄρωρεν,
Ὅφρα τὸ κείναι κῆδος ἀν' Ἑλλάδα μή σε χαλύψῃ,
Ἄϊ κε Θεοὶ δώωσιν ὑπὸ τροπον οἴκαδε νόστον.

Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἐπεὶ ἔ νόσφιν ἐταίρων
Εἴμε τεῶν, οἳ τὸν γε δόλον συνετεκλώμευτο. 1295

Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τῖφον θόρε· τῷ δέ ④ ὅωρε
Ὅσλιγες μαλεργῖο πυρρὸς ὥς ἰνδάλλοντο.

Καὶ νύ κεν ἄψ' ὀπίσω Μυσῶν ὅπῃ γαῖαν ἵκοντο,
Λαῖτμα βηισάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν,
Εἰ μὴ Θρηϊκίῳ δῦω ἦες Βορέαο 1300

Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσιν,
Σχέτλιοι· ἦτέ σφιν συγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
Χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν διζέει ἔρυκον.

Ἀθλων γὰρ Πελῖαο δεδαιπότῃ ἄψ' ἀνιόντας
Τλώω ἐν ἀμφιεύτῃ πέφινεν, ἢ ἀμήσατο γαῖαν 1305

Ἀμφ' αὐτοῖς, σήλας τε δῦω καυδύπεθεν ἔτρυξεν·
Ὡν ἑτέρη, θαμβὸς παρῶσιον ἀνδράσι λούσειν,
Κίνυ) ἠχέεντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.

Καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε μὲν χεῖρον ἐκτελέεσθαι.
Τοῖσιν δ' Γλαῦκος βρυχίης αἰλὸς ὄξεφαάνθη, 1310

Νηῆος θείοιο πολυφραδῶν ὑποφήτης.

Ὑψὶ δ' λαχνηέν τε χάρη καὶ σήθε' αἰέρας
Νειόθεν ἐκ λαγόνων, σιβαρῇ ἐπορέξατο χεῖρ
N

Νηῖς ὀλχαίοιο, καὶ ἴαχεν ἑστυμύροισιν.
 Τίπτε πρὸς μέγαλοιο Διὸς μνρεαίνετε βελήν
 Αἰήτεω πολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
 Ἄργα ④ μοῖς ὅσιν ἀπαδάλω Εὐρυδῆϊ
 Ἐκπλήσσω μογέοντα δυνάδεα πάντας ἀέθλους
 Ναίειν δ' ἀθανάτοισι σινέστον, εἴ κ' ἐπὶ παύρῳ
 Ἐξανύσῃ· τὰ μή τι ποθὴ κείνοιο πελέαθω.
 Αὕτως δ' αὖ Πολύφημον ὅππῃ παρχῇσι Κίοιο
 Πέπρω) Μυσοῖσι φεικλῆες ἄστυ χαμόντα,
 Μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλῦβων ἐν ἀπείρῳ γαίῃ.
 Αὐτὰρ ὕλῳ φιλότῃ Θεὰ ποιήσατο Νύμφῃ
 Ὀν πόσιν· οἷό τις ἔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλιφθεν.
 Ἥ, ἢ κῦμ' ἀλίαςον ἐφάσατο νεόθι δύψας.
 Ἀμφὶ δέ ④ δίνῃσι κυκώμῳρον ἀφρεν ὕδωρ
 Πορφύρεον, κοίλῃν ᾗ δὲ ὕξ ἀλὸς ἐκλυσε νῆα.
 Γήθηξ δ' ἦρώες· ὃ δ' ἑστυμύρως ἐβεβήκει
 Αἰακίδης Τελαμῶν ἐς Ἰήσονα· χεῖρα ᾗ χεῖρ
 Ἀκρίω ἀμφιβάλων παρσπύξατο, φώνησέν τε.
 Αἰσονίδῃ, μή μοί τι χολώσεται, ἀφραδίῃσιν
 Εἴ τί τις ἀασάμην· περὶ γὰρ μ' ἄχθ' εἶλεν, ἐνισπῆν
 Μῦθον ὑφ' ἑφιάλιν τε ἢ ἀρετον· ἀλλ' ἀνέμοισιν
 Δώομεν ἀμπλακίῳ, ὥς ἢ πάρος εὐμνέοντες.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονθ' υἱὸς ὅππῃ φραδέως παρσπείπεν.
 ὦ πέπον, ἦ μάλα δή με κακῶ ἐκυδίασας μύθῳ,
 Φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐννέος ἀδρὸς ἀλείπῳ
 Ἐμμῆρα· ἀλλ' ἔθῃν τοι ἀδρυκέα μιλῶν ἀέξω,
 Πρίν τις ἀνιηθείς· ἐπεὶ ἔπει πάρος μῆλων,

1315

1320

1325

1330

1335

1340

Οὐδὲ

Οὐδὲ πῶε κτεάτεσσιν χαλεψάμεντο μνέμεσθαι,
 Ἄλλ' ἐπάρου περὶ φωτός· ἔολπα δ' ἐπὶ σε ἔτι ἄλλω
 Ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δειρίσσεσθαι.
 Ἦ ῥα· καὶ δ' ἐθιμήθεντες, ὅπῃ πάρος, ἐδριόωντο.
 Τῶν δ' Διὸς βελλήσιν, ὃ μὲν Μυσοῖσι βαλέεσθαι
 Μέλλεν ἐπώνυμον ἄστυ πολιοσσάμεντο ποταμοῖο
 Εἰλαπίδης Πολύφημος· ὃ δ' Εὐρυδῆος ἀέθλας
 Αὔπης ἰὼν πονέεσθαι. ἐπιπείλησε δ' ἡ γαῖαν
 Μυσίδ' ἀνστήσειν αὐτοχρῆδον, ὅππότε μὴ οἱ
 Ἦ ζῶε εὐργίην ὕλας μόρον, ἢ ἔθανόντος.
 Τοῖο δ' ῥύσι' ὅπασσαν ἀποκρίναντες δέριδας
 Ὑέας ἐκ δήμοιο, ἢ ὅσκια ποιεήσαντο,
 Μὴ ποτε μασδύοντες ἀπολλήξεν χαμῆατοιο.
 Τῆνεκεν εἰσέτι νῦν περ ὕλαν ἐρέεσι Κιανοῖ
 Κῆρρον Θεοδάμαντο, εὐκλινέμεν τε μέλυν
 Τρηχύντο· δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
 Οὓς οἱ ῥύσια κείθεν ὅππρ' ἐγένεον ἀγέας.
 Ναῦν δ' πανημερίῳ ἀνεμος φέρε, νυκτὶ τε πάση.
 Λάβρος ὤππινείων· ἀτὰρ ὅθ' ὅππ' τυτθὸν ἄητο
 Ἦς τελλομένης· οἱ δ' ἡ χθονὸς εἰσανέχεσθαι
 Ἀκτὶν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖσθαι ἐσιδέσθαι
 Φρασσάμενοι, κώπησιν ἅμ' ἡελίῳ ἐπέκελθαι.
 Ἦὼς δ' ἐμὲ δὴρ' ἐλδομένοισι ἐφαάνθη.

1345

1350

1355

1360

THEORY OF THE EARTH

OF THE EARTH AND ITS HISTORY

AND ITS RELATION TO THE COSMOS

BY H. SCHUBERT

OF THE UNIVERSITY OF WÜRZBURG

AND OF THE UNIVERSITY OF GIESSEN

TRANSLATED BY

JOHN G. COOPER

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

AND OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

WITH A FOREWORD BY

THE EDITOR

OF THE TRANSLATION

AND A PREFACE BY

THE AUTHOR

OF THE ORIGINAL

AND A NOTE BY

THE EDITOR

OF THE TRANSLATION

AND A NOTE BY

THE AUTHOR

OF THE ORIGINAL

AND A NOTE BY

THE EDITOR

OF THE TRANSLATION

AND A NOTE BY

THE AUTHOR

OF THE ORIGINAL

AND A NOTE BY

THE EDITOR

OF THE TRANSLATION

AND A NOTE BY

THE AUTHOR

OF THE ORIGINAL

AND A NOTE BY

THE EDITOR

OF THE TRANSLATION

AND A NOTE BY

THE AUTHOR

OF THE ORIGINAL

AND A NOTE BY

THE EDITOR

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν .

ΕΝΘΑΔ' ἔσαν σταθμοί τε βοῶν, αὐλὶς τ' Ἀμύκοιο,
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγνώοργς, ὃν ποτε Νύμφη
Τίκτε Ποσειδάωνι γλυκερλίῳ εὐνηθεῖσα
Βιθυνίς Μελίη, ὑδροπληθέστατον ἀνδρῶν.
Ὅς τ' ὅτ' καὶ ξείνοισιν αἰκέα θεσμὸν ἔθηκε,
Μὴ πν' ἀποσείχειν πρὶν πειρήσασθαι ἐοῖο
Πυγμαχίης· πολέας ὃ παρ' ἑκλόνων ἐδάϊξε.
Καὶ ὃ τότε πρὸ πῆλα κίων, χρεῶ μιν ἐρέσθαι
Ναυιλίης, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίησιν ἄποσε.
Τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρὰ χερδὸν ἔκφατο μῦθον.
Κέκλυτ', ἀλίπλαγκτοι, τὰ πρὶς ἰδμεναι ὑμῖν ἔοικεν.
Οὐ πνα θεσμίων ὅστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι
Ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κε Βέβρυξι πελάσῃ,
Πρὶν χεῖρας ἐμῆσιν εἰς ἀνὰ χεῖρας αἵραι.
Τῷ καὶ μοι τ' αἶσον ἀποκρινδὸν οἶον ὁμίλει
Πυγμαχίῃ σήσαδε κατ' αὐτόθι δεινθιῶσαι.
Εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε γέμψας,

5

10

15

P

Ἡ κέν

ἼΗ κεν τις συγεῖως κρατερῇ ἐπένετ' ἀνάγκη.
 ἼΗ ῥα μέγα φρονέων· ὅτ' αἰ' ἀγριος εἰσαΐοντα
 Εἶλε χόλος· πέρε δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή. 20
 Αἶψα δ' ἑὼν ἐπάρων πρὸς μὲν ἵστατο, φώνησέν τε.
 Ἴχες νῦν, μηδ' ἄμμι κακὴν, ὅπως εὖχεαι ἔϊ),
 Φαῖνε βίῳ θεμοῖς γὰρ ὑπεύχομεν, ὡς ἀγορεύεις.
 Αὐτὸς ἐκὼν ἤδη τοι ὑπὸ χροῖ ἀνιδάσθαι.
 Ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ἔμμαθ' ἐλίξας, 25
 Ὡσε λέων ὑπὸ ἄκοντι πετυμνύμενος, ὃν τ' ἐν ὄρεσσι
 Ἀνέρες ἀμφιπένοιν· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμῶς,
 Τῶν μὲν ἔτ' ὄκ' ἀλέγῃ, ἐπὶ δ' ὅσῃ οἴοθεν οἶτο
 Ἀνδρα τ' ὅς μιν ἐτύψε παργίτατος, ὅδ' ἐδάμασεν.
 Ἐνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὐσιπὸν γέτο φάρος 30
 Λεπταλέον, τὸ ῥά οἱ τις ἐὼν ξενήϊον ἔϊ)
 Ὡπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπλυντα λώπην
 Αὐτῇσι περὶ νῆσι, χαλαύροπα τε τσηχέϊαν
 Κάββαλε, τὴν φορέεσκεν ὀριττεφέεσσι κοτῖνοιο.
 Αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἐαδὸτα παπλιώαντες 35
 Ἴζον ἐς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάδοισιν ἐταίροις,
 Οὐδέμας ὅδ' ἐφυὴν ἐναλίγκιοι εἰσορῶσθαι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν, ἢ ὀλοοῖο Τυφώεσσι, ἢ ἐπὶ αὐτῆς
 Γαίης ἔϊ) εἶκτο πέλῳ τέκος, οἷα πάροιθεν
 Χωομνὴ Διὶ πέκτεν· ὁ δ' ἐβρανίῳ ἀτάλαντος 40
 Ἀσέρι Τυνδαρίδης, ἔπερ χαλκίῳ ἔασιν
 Ἐσπερίην ἀφ' ἧς νύκτα φαεινομένον ἀμαρυγαί.
 Τοῖτο ἦν Διὸς υἱός, ἐπὶ χνοάοντα ἰέλας
 Αἰτέλλων, ἐπὶ φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν ἀλλά οἱ ἀλκή

Καὶ

Καὶ μῦϑ' ἥντε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δ' ἤ χεῖρας,
 Πιεράζων εἴθ' ὥς πρὶν εὐτρέχαλοι φορέον),
 Μηδ' ἄμυδις χαμάτω τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύδοιεν.
 Οὐ μὰν αὐτ' Ἀμυκος περήσατο· σῆμα δ' ἄπωθεν
 Ἐσηὺς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καὶ οἱ ὀρέχθῃ
 Θυμὸς ἐελδομῖν' αἰθέων ἐξ αἵμα κεράσσει.
 Τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρδὺς
 Θῆκε πάροιθε ποδῶν δοῖς ἐκάτερθεν ἱμάντας
 Ὠμῆς, ἀζαλέας· πέρι δ' οἷγ' ἐξ ἐσκληῶτες.
 Αὐτὰρ ὁ τόνγ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετῴδα.
 Τῶνδ' ἐπὶ ὃν κ' ἐθέληδα πάλιν ἄτερ ἐγὺναλίζω
 Αὐτὸς ἐκὼν, ἵνα μή μοι ἀτέμνηται μετόπισθεν.
 Ἀλλὰ βάλεν παρὶ χεῖρ'· δαίς δέ κεν ἄλλω ἐνίσταται
 Ὅσον ἐγὼ ρίνης τε βοῶν περί τ' εἰμὶ ταμέας
 Ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε πρηνίδας αἵματι φύρσαι.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' ἐπὶ παρὰβλήθην ἐρίδηνεν·
 Ἦκα δ' ἡμεῖς, οἱ δ' ὅτ' ὦρα ποσσὶν ἐκείνῳ,
 Τὸς ἔλεν ἀπερφάπας· ὅ δ' ἀντίος ἤλυθε Κάστωρ
 Ἡδὲ Βισυλιάδης Ταλαὸς μέγας· ὦκα δ' ἱμάντας
 Ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκίῳ.
 Τῷ δ' αὖ Ἀρητός τε καὶ Ὀρνυτός· ἐδὲ π' ἦδεν
 Νήπιοι ὕστατα κείνα κακῇ δήσαντες ἐν αἴσῃ.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἱμάσι λυγρὰ δὸν ἤρπυναντο,
 Αὐτὶκ' ἀναχόμενοι ρεγέων παρπάρειθε βαρείας
 Χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μῦϑ' ἀντιόωντες.
 Ἔνθα δ' ἐβρύκων ἤ ἀναξ, ἄτε κύμα θαλάσσης
 Τρηχὺ θοὴν ἐπὶ νῆα κορύσσει· ἡ δ' ὑπὸ πυτθῶν

45

50

55

60

65

70

Ἰδρύνει

Ἰδρὲν πυκνοῖο κυβερνητῆρ' ἀλύσκε
 Ἰερὸν φορέεσθ' ἔσω τοίχοιο κλύδων'·
 Ὡς ὅγε Τιυδαρίδην φορέων ἔπετ', ἔδ' ἐμν εἶα
 Δηθύειν· ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνέτατος ἦν ἀπὸ μῆτιν
 Ἀίσων ἀλέεινεν· ἀπλωέα δ' αἰψά νοήσας
 Πυγμαχίῳ, ἥ χάριτος ἀάατον, ἥ τε χερσίων,
 Τῇ ῥ' ἀμοτον κ' χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμμεν.
 Ὡς δ' ὅτε νῆια δοῦρα δοῖς ἀντίξοα γόμφοις
 Ἀνέρες ὑληεργοὶ ἔπλελίδην ἐλάοντες,
 Θείῳσι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλ' ἄηται
 Δῖπος ἄδην· ὥς τοῖσι πρῆνιά τ' ἀμφοτέρωθεν
 Καὶ γῆρας κτύπεον· βρυχή δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
 Ἀσπετος· ἔδ' ἔλληξαν ὀπταδὸν ἐτάζοντες,
 Ἐς τέ περ ἐλθὼν ἄσθμα ἔ' ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
 Στάντε ὃ βαῖον ἄπωθεν ἀπομόρξαντο μετώπῳ
 Ἰδρῶ ἄλιν, χαματιγὲν αὐτμένα φυσιόωντε.
 Ἀψ δ' αὖτις σωρόρε' ἐνδωπίοι, ἥ τε ταύρω
 Φορβάδος ἀμφὶ βοῖς κεκοπότε δηλαιάαδον.
 Ἐνθα δ' ἔπειτ' Ἀμυκος ἦ ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεῖς,
 Βετύπος οἶα, πόδεσσιν παύσασατο, καδδὲ βαρεῖαν
 Χεῖρ' ὅπ' ἔ' πελέμμεν· ὁ δ' αἰξάντος ὑπέστη
 Κεῖτα παλαιάκλινας, ὥμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
 Τυτθόν· ὁ δ' ἄγ' αὐτοῖο πρὸν γόνυ γένος ἀμείβων
 Κόψε μεταίγδλι ὑπὲρ ἔατος· ὅσ' α δ' εἶσω
 Ῥῆξεν· ὁ δ' ἄμ' ὀδύνη γνῶξ' ἤριπεν· ἔ' δ' ἰάχη
 Ἡρώες Μινύαι· ἔ' δ' ἀθρό' ἐκχύτο θυμός.
 Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἀνδρες ἀφείδην βασιλῆ',

75

80

85

90

95

Ἀμ'

Ἄλλ' ἄμυδις κορυμῆας ἀζηχέας, ἠδὲ σιγύνους
 Ἰθὺς ἀναχρόμφοι, Πολυδύκεος ἀνιλιάσκον.
 Τῆ δ' ὅ παρθερς κολεῶν εὐήκεα φάσταν' ἐταῖροι
 Ἔσαν δρυοσάμφοι· περὶ γὰρ ἦ ἀνέρεα Κάτωρ
 Ἦλασ' ἐπεσύνμφοι κεφαλῆς ὑπὲρ· ἡ δ' ἐκάτερεθεν
 Ἐνθα καὶ ἐνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη.
 Αὐτὸς δ' Ἰτυμονῆα πελώριον ἠδὲ Μίμαντα,
 Τὸν ἦ ὑπὸ σέρνοιο δοῶ ποδὶ λάξ ἐπορέσας
 Πλῆξε, ὅς ἐν κονίῃσι βάλεν· ἔ δ' ἄσπον ἰόντος
 Δεξιτερῇ σκαίῃς ὑπὸ ὀφρύσιν ἤλασε χεῖρ.
 Δρύψε δὲ ὀβλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπὴ.
 Ὠρείδης δ', Ἀμύνκοιο βίην ὑπέρσπλιν' ὀπαίων,
 Οὔτα Βιανλιάδαο κ' λαπαρίων Ταλαοῖο·
 Ἀλλὰ μιν ἐκατέπεφνε, ὅσον δ' ἐπὶ δέσματι μένον
 Νηδυίων ἀψαυτος ὑπὸ ζώνῃσι θόρε χαλκός.
 Αὐτὸς δ' Ἀρητὸν Μενεδήϊον Εὐρύτα ἦα
 Ἰφίτον ἀζαλέην κορυμῇ συφέλιξεν ἐλάσας,
 Οὔπω κηρὶ κηκῇ πεπρωμένον· ἡ τὰχ' ἔμελλεν
 Αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
 Καὶ τότε ἄρ' Ἀγκαῖον Λυκοόργιο θρασὺς υἱὸς
 Αἶψα μέλαν τετραγὼν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινὸν
 Ἀρκτην περσόμενος σκαίῃ δέρεθ', ἐνδορε μέσσω,
 Ἐμμεμαῶς Βέβρυξιν· ὁμῆ δὲ ἐοσεύοντο
 Αἰακίδα· σὺν δέ σφιν ἀρήϊος ὤρενυτ' Ἰήσων.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβηθ'·
 Ἦματι χειμερίῳ πολλοὶ λύκοι ὀρμηθέντες,
 Λάθρη εὐρῖνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομῶν·

100

105

110

115

120

125

Μαίον)

Q

Μαίον) δ' ὅ, π' πρῶτον ἐπαΐξαντες ἔλωσι,
 Πόλλ' ἔπιπαμφαλίοντες ὁμᾶ· τὰ δ' ὅ πάντοθεν αὐτως
 Στείνον) πίπτοντα ὦρ' ὀφίσιν· ὥς ἄρα τοίγε
 Λαυγαλέως Βέρυκας ὑπερφιάλας ἐφόβη.
 Ὡς δ' ὃ μελίσσων σμικρῶ μέγα μυλοβοήτες
 Ἡὲ μελίσσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ χαπνιόωσιν,
 Αἱ δὴ τοὶ τέως μὲ ἀολλέες ὦ ἐνὶ σίμβλῳ
 Βομβηδὸν κλονεόν), ὑπὲρ δ' ὃ λιγνύειν
 Καπνῶ τυφόμεναι πέτρῃς ἐκὰς αἰοοῦσιν·
 Ὡς οἷγ' ὅκ' ἐπὶ δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδαθεν
 Εἴσω Βέρυκῆς, Ἀμύκας μόρον ἀγέλεόντες·
 Νήπιοι· ἐσθ' ἐνόη· ὃ δὴ σφίσι ἐγύθεν ἄλλο
 Πῆμ' αἰδήλον ἔλω· πέτρωντο γὰρ ἡμὲν ἀλωαί,
 Ἡδ' οἷα τῆμος δῆϊα ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
 Καὶ Μαριανδυῶν ἀνδρῶν, ἀπείοντος ἀνακτος.
 Αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόροι περὶ γαίης.
 Οἱ δ' ἤδη σάθμ' ἐς τε ἔαυλια δηϊάασκον·
 Ἡδὴ δ' ἄσπετα μῆλα φειτοπαίδω ἐτάμοντο
 Ἡρώες· καὶ δὴ τις ἔπος μὲν τοῖσιν ἔειπεν.
 Φράζεσθ' ὅ, τί κεν ἦσιν ἀναλκείησιν ἐρεξάν,
 Εἴπως Ἡρακλῆα Θεὸς ἢ δεῦρο κόμωσεν.
 Ἡτοὶ μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνους πρῶτόν τις, ἔολπα
 Οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κριθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσπεῖς
 Ἡλυθεν ἔξερéων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
 Θεσμοῖσιν, ῥοπαλῶ μιν ἀγνώρις λελαγμένους.
 Ναὶ μὲν ἀκήδεσον γαίῃ ἐνὶ τόνγε λιπόντες
 Πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἔχθρος

130

135

140

145

150

Εἴσε)

Εἴσε' ἔλομ' ἄτλω, ἀπάνδρην ἔοντο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δ' ὅ πάντα Διὸς βελλῆσι τέτυκτο.
 Καὶ τότε μὲ μῆλον αὖτις λατὸν κνέφας, ἑλκεά τ' ἀνδρῶν
 Οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλάς
 ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλιζ'· ὅσδ' ἔπιν' ὕπνος
 Εἴλε παρὰ κρητῆρι τὸ αἰδομένοις ἱεροῖσιν.
 Ξανθὰ δ' ἔρεψ' ἀμύμοι δάφνη κατ' ὤψεσθε μέτωπα
 Ἀγχαλῶ, τῇ καὶ τὰ παρὰ πρυμνήσι' ἀνῆπτο,
 Ὀρφεὴ φόρμυγι σωοίμον ὕμνον αἰδον
 Ἑμμελέως· παρὲς δέ σφιν ἰαίνετο νιῶεμος ἀκτὴ
 Μελομένοις· κλέϊον δ' Ἰθεραπναῖον Διὸς υἱά.
 Ἦμος δ' ἥελιος δροσερὸς ἐπέλαμψε κολώνας
 Ἐκ περσάτων ἀνιῶν, ἤγειρε δ' Ἰμνηλοδοτήρας·
 Δὴ τότε λυσάμηναι νεάτης ἐκ πείσματ' ἀφίης,
 Ληΐδα τ' ἐσθήσαντες ὅσπιν χρεώ· ἦεν ἄγεαδ',
 Πνοιῇ δινῆεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰσύνοντο.
 Ἐνθα μὲ ἠλιβάτω ἐναλίγκιον ἔρεϊ κύμα
 Ἀμφέρε' ὡραίοισιν ἐπαῖοντι εἰκόσ,
 Αἰὲν ὡς νεφέων ἠερμένον, ὅσδ' ἔκε φαίης
 Φόξεσθαι κακὸν οἶον, ἐπεὶ μάλα μεσότης νηὸς
 Λάβρον Ἰπικρέμα' κατὰ πρὸς νέφθ'· ἀλλὰ τό γ' ἔμψης
 Στόρν', εἰ καὶ ἐσθλὸς κυβερνητὴρ ἐπαύρη.
 Τῷ καὶ Τίφυθ' οἶδε δαημοσύνησι νέοντο
 Ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι· ἤματι δ' ἄλλω
 Ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυϊῶν πείσματ' ἀνῆψεν.
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτὸν οἶκον Ἀγλωρίδης ἔχε Φινδύς·
 Ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη

155

160

165

170

175

Εἰνεκα

Εἵνεκα μαντοσύνης, τίς ᾧ πάρεῖ ἐγυάλιξε
 Λητοῖδης· ὅδ' ὅσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτῆς,
 Χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
 Τῷ καὶ οἱ γῆρας ἦν ἔπι δηναιὸν ἱαλλεν,
 Ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάσμα· ὅδ' ἔγανυτο
 Εἶα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσα οἱ αἰεὶ
 Θέσφατα πευδόμενοι πειναιέται οἴκαδ' ἀγειρον·
 Ἀλλὰ λήγ' νεφέων ἀφνω πέλας αἴουσυσαι
 Ἄρπυιαι σώματος χειρῶν τ' ἀπο γαμφηλῆσι
 Σιωεχέως ἤρπαζον· ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 Οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζῶων ἀχάχοιτο·
 Καὶ δ' ἔπι μυδαλέω ὀδμῶν χέον· ὅδ' ἔπεσ' ἔτλη
 Μὴ δ' ἑλκεσὶν λυχνίωδε φορβόμεναι, ἀλλ' ἀπὸ πλῆθ'·
 Ἐσθλὴς τοῖόν ᾧ ἀπέπνεε λείψονα δαιτός.
 Αὐτῆς δ' εἰσαΐων ἐνοπλῶν δ' ὄππῃ ὁμίλῃ,
 Τέσδ' αὐτὲς παριόντας ἐπήϊσεν, ὧν ᾧ ἰόντων,
 Θεσφάτον ἐκ Διὸς ἦεν, ἧς δ' ἀπόνασ' ἐδωδῆς.
 Ὀρθωθείς δ' εὐνήθεν, ἀκέραιον ἥϊ' ὄνειρον,
 Βάκτρῳ σκηπτόμεναι, ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε
 Τοίχας ἀμφοφύων· τρέμε δ' ἀψευδὲς νιοσόμενοι
 Ἀδρανίῃ γῆρα τε· πίνω τε οἱ αὐσαλέῃ χεῖρ
 Ἐσκληρῆ· ῥίνοι δ' οὐδ' ὅσα μῆνον ἔεργον.
 Ἐκ δ' ἔλθων μετὰρ γοῖο κατὰ ζέτο γῆνα βαρυθεῖς
 Οὐδὸς ἐπ' αὐλείοιο· χεῖρας δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 Πορφύρεαι, γαῖαν δ' ὅπως ἐδόκησε φέρεσθαι
 Νειόθεν, ἀβληχρῶ δ' ὅππῃ κώματι κέκλιτ' ἀναυδός.
 Οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, πεισιστὸν ἠγερέδοντο,

180

185

190

195

200

205

Καὶ

Καὶ τάφον· αὐτὰρ ὃ τοῖσι μάλα μόλις ὅξ ὑπάτοιο
Στήθεσσι ἀμπνύσας, μετεφώνεε μαντοσύνησι.

Κλυτε, πανελλιώνων περφερέσαστο, εἰ ἐτεὸν δὴ

Οἶδ' ὑμεῖς, εἰς δὴ κρυεῖν βασιλῆσσι ἐφετμή

210

Ἀργώης ἔπι νηὸς ἄγχι μὲν κῶας Ἰήσων.

Ἵμεῖς ἀτρεκέως· ἐπὶ μοι νόος οἶδεν ἔχαστα

Ἡῖσι θεοπερπύησι· χέειν νύ τοι, ὦ ἄνα Λητῆς

Υἱέ, καὶ δρυγαλέοισιν ἀναπλομαὶ ἐν χαμάτοισιν.

Ἴκεσσι περὶ Ζηνὸς, ὅππῃς ῥίγιστος ἀλιτρεῖς

215

Ἀνδράσι, Φοῖβε τ' ἀμφὶ, καὶ αὐτῆς ἔνεκεν Ἥρης

Λίσσομαι, ἥς παῖδά μιν Θεῶν μέμβλεσθε κίοντες,

Χερίσμετέ μοι· ῥύσαδε δυσάμμορον ἀνέρεα λύμης,

Μηδὲ μ' ἀκηδέησιν ἀφορμήθητε λιπόντες

Αὐτῶς· εἰ γὰρ μένον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἑριννύς

220

Λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμύρυντον ἐς τέλος ἔλκω·

Πρὸς δ' ἐπὶ πικρότατον κρέμα' ἡχὸν ἄλλο χακοῖσιν.

Ἄρπημα σώματός μοι ἀφαρπάττουν ἐδωδὴν,

Ἐκποθεν ἀφράστοιο καταΐουσαι ὀλέθρα.

Ἴχω δ' εἰς πῖνα μῆπιν ὀππρόδοι· ἀλλὰ κε ρεῖα

225

Αὐτὸς ἐὼν λελάθοιμι νόον, δόρυποιο μεμηλῶς,

Ἢ κείνας· ὦ δ' αἶψα διήεμαι ποτέον).

Τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δὴ ποτ' ἐδητύσθαι ἄμμι λίπωσι,

Πνὸς τόδε μωδαλέον τε καὶ εἰς τλήτον μῆλ' ὁδμῆς.

Οὐδέ τις ὅδ' ἐμίνυθα βροτῶν ἀνχοῖτο πελάσας,

230

Οὐδ' εἰ ὅστις ἀδάμαντος ἐληλάμηνον κέαρ εἶη.

Ἀλλὰ με πικρὴ δῆτά κε δαιτὸς ὀππῆς ἀνάγκη

Μίμνειν, ὃ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι γέσθ.

R

Τὰς

Τὰς μὲν γέσφατόν ᾽στιν ἐρητύσαι Βορέαο
 Υἱέας· ἔδ' ὀθνείοι ἀλαλκήσεσιν ἑόντες· 235
 Εἰ δὲ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' Ὀπκλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
 "Ολβῶ μαντοσιμή τε, πατὴρ δέ μ' ἐγείνατ' Ἀγλῶως·
 Τῶν ᾗ κασιγνήτῳ, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσσιν ἀναοσόν
 Κλειοπάτρεω ἑδνοῖσιν ἐμὸν δόμον ἦγον ἀκοῖπιν.
 "Ισκειν Ἀγλωοείδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκαστον 240
 Ἑρώων, πέρι δ' αὖτε δὺω ἦας Βορέαο.
 Δάκρυ δ' ὁμορξαμνύω σχεδὸν ἤλυθον· ὦδ' ἔειπε
 Ζήτης, ἀχαλόνωντος ἐλὼν χεὶρ χεῖρα γέροντι·
 "Α δέϊλ', ἔπεινα φημὶ σέθεν συγερώτερον ἄλλον
 "Εμνύμα ἀνθρώπων· τί νύ τοι τόσα κῆδ' ἀνῆπται; 245
 "Η ῥα Θεὸς ὀλοῇσι πρῆλῖτες ἀφραδίῃσι,
 Μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μινύϊωσιν.
 "Αμμι γε μιν νόος ἐνδον ἀτύζ' ἱερνύοισι
 Χραιομνῆν, εἰ δὲ πρὸ χνυ γέρας τόδε πάρητο δαίμων
 Νῶϊν· (ἀρίζηλοι γὰρ Ὀπκλυτονίοισιν ἐνιπαὶ 250
 Ἀθανάτων)· ὅδ' δὲ πρὶν ἐρητύσαιμεν ἱέσας
 Ἀρπύας, μάλα περ λελητημένοι, ἔστ' ἂν ὁμόσσης,
 Μὴ μὲ τοῖό γ' ἔκητι Θεοῖς ἀπὸ θυμῷ ἔσεσθαι.
 "Ως φάτο· ἔδ' ἱδὺς κενεαὸς ὁ γεραῖος ἀνέχε
 Γλῶσας ἀμπετάσας, ἔδ' ἀμείψατο τοῖς δ' ἐπέεσσιν. 255
 Σίγα, μή μοι ταῦτα νόῳ ἐνὶ βάλλεο, τέκνον.
 "Ισω Λητῆς υἱὸς, ὅ με πρόφρων ἐδίδαξε
 Μαντοσύνας· ἴσω ᾗ δυσώνυμος ἢ μ' ἔλαχεν κῆρ.
 Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν νέφθ', οἳ δ' ὑπένεργον
 Δαίμονες, ὅ μιν οἶδε θανόντι περ εὐμνέοιεν, 260
 "Ως

Ὡς ἔτις θεόθεν χόλῳ ἐπέ) ἔνεκ' ὀρώγῃς.
 Τὼ μ' ἐπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκέμεναι μνέαινον.
 Αἶψα δ' κερύτερι πειποιήατο δαῖτα γέροντι,
 Λοίοδιον Ἀρπύησιν ἐλώριον ἐγύθει δ' ἄμφω
 Στήσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσυμμάς ἐλάσειαν. 265
 Καὶ δὴ ταπρώπιδ' ὁ γέρων ἔψαλλεν ἐδωδῆς·
 Αἱ δ' ἄφαρ, ἥντ' ἀέλλα ἀδευκέες, ἢ σερραυὶ ὥς,
 Ἀπρόφατοι νεφέων ὀξάλμεναι ἐωεύοντο
 Κλαγῇ μαιμώωσαι ἐδητύθ' οἱ δ' ἐσιδόντες
 Ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον, αἱ δ' ἄμ' αὐτῇ 270
 Πόλυτα χαλκιδεύσασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
 Τῆλε πάρεξ· ὁδμὴ δ' δυσάρετθ' αὖθις λείπειο.
 Τάων δ' αὖ κατόπιθε δύω ἦες Βορέας
 Φάσγαν ὀπιχόμενοι ὀπίσω θεόν· ἐν γὰρ ἔηκεν
 Ζεὺς μῦθος ἀγάματόν σφιν· Ἀτὰρ Διὸς ὅκ' ἂν ἐπέσθην 275
 Νόσφιν, ἐπεὶ ζεφύργιο πῦρ αἰώεσκον ἀέλλας
 Αἰὲν ὅτ' ἐς Φινῆα καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοιο ἄγρης
 Ἦ αἶγας κερὰς ἢ πρόκας ἰχνεύοντες
 Θείωσιν, τυτθὸν δ' πταινόμενοι μετόπιθεν 280
 Ἀκρης ἐν γρύεσι μάτῳ δ' ὀδόντας·
 Ὡς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰῶοντες,
 Τάων ἀκροτάτησιν ἐπέχεον ἥλιθα χερσὶ
 Καὶ νύ κε δὴ σφ' ἀέκητι Θεῶν διεδηλήσαντο·
 Πολλὸν ἐχὰς νήσοισιν ὅπῃ Πλωτῆσι κυρύντες, 285
 Εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις ἴδεν, καὶ δ' αἰγέρθ' ἄλτο
 Οὐρανόθεν, ἔ ποῖα πῶσαιφαμνήη κατέρυκεν.

Οὐ γέμεις, ὦ ὑεῖς Βορέε, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
 Ἄρπυιαι, μέγαλοιο Διὸς κούραι· ὄρκια δ' αὐτῇ
 Δώσω ἐγὼν, ὥς ἔοι ἐπ' ἡμίψυξιν ἴσται.
 Ὡς Φαμένη, λοιπὸν Στυγὸς ὤμοσεν (ἢ τε Θεοῖσιν
 Ῥιγίσῃ πάντεσσιν ὀπιδνοτάτῃ τε τέτυκ'·)
 Μὴ μὲν Ἀγλωορίδαο δόμοις ἐπ' τάσδε πελάσσαι
 Εἰσαῦτις Φινῆθ'· ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
 Οἱ δ' ὄρεκα εἰζάντες, ὑπὲρρεφον ἀψ' Ἰθὴ νῆα
 Σδύεαδ'. Στρεφάδας δ' ἢ μετακλείουσ' ἀνδρωποὶ
 Νέσσεσ' τοῖοι· ἔκκητι, πάρθ' Πλωτὰς καλέοντες.
 Ἄρπη γὰρ τ' Ἰεῖς τε διέτμαχον· αἱ μὲν ἐδυοσαν
 Κλυθμῶνα Κρήτης Μινωίδος, ἡ δ' ἀνόρεσεν
 Οὐλυμπόνδε θοῇσι μεταχρονίῃ πλερύγεσσιν.
 Τόφρα δ' ὄρεσθες πινόεν περὶ δέσμα γέροντος
 Πάντῃ φοιρήσαντες, Ἰθικειδὸν ἱρύσαντο
 Μῆλα, τά τ' ἔξ' Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμοσαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
 Δαίνυσθ' ἐζήμενοι· σὺν δέ σφισι δαίνυστο Φινεὺς
 Ἄρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.
 Ἐνθαδ' ἐπεὶ δόρποιο κορέσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
 Πανύχοι Βορέω μῦθον ὑέας ἐγρήσσοντες.
 Αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι πρὶν ἐχάρη ἦτο γεραιός,
 Πείρατα ναυηλίας ἐνέπων, ἀνυσὶν τε κελεύθε.
 Κλυτέ νυν· ἔμ' πάντα πέλας γέμεις ὕμμι δαΐναι
 Ἀτρεκέως, ὅσα δ' ἔρωρε Θεοῖς φίλον ὅκ' ὀπαιεύσω.
 Ἀασάμιν καὶ πρὸς Διὸς νόον ἀφραδίῃσι
 Χρείων ἐξείης τε ἔς ἐς τέλος· ὧδε γὰρ αὐτὸς

290

295

300

305

310

Βέλε')

Βέλῃ ἀνθρώποις ἐπιδυέα θεόφατα φαίνεν
Μαντοσύνης, ἵνα καὶ πὶ Θεῶν χατέωσι νόοιο.
Πέτραις ῥ' ἀμπερῶτον ἀφορμηθέντες ἐμείο
Κυανέαις ὄψατε δύνω ἀλὸς ἐν ξυνοχῇσι·
Τάων ἔπειτα φημὲν ἀμπερῶν ἐξαλέαας.
Οὐ γάρ τε ῥίζησιν ἐρήξειν) νεάτησιν,
Ἀλλὰ θαμὰ ξυμίσσιν ἐνδυτῆα ἀλλήλησιν
Εἰς ἐν, ὕψιτε ἢ πολλὸν ἀλὸς κορθύῃ) ὕδωρ
Βροχόμυρον· σελῶς ἢ πρὸς συφελὴ βρέμει ἀκτῇ.
Τῷ νῦν ἡμετέρησι πρὸς αἰφασίῃσι πῆγετε,
Εἰ ἐτεὸν πυκινῷ τε νόῳ μακρόν τ' ἀλέγοντες
Πείρετε· μολὶ αὐτῶς αὐτάρχετον οἶτον ὀληατε,
Ἀφραδέως ἰθύνητ' ὀπαπόμυροι νεότητι.
Οἶωνῷ δὴ πρὸς πελειάδι πειρήσατε,
Νηὸς λυπορῶ μεθέντες ἐφίεμεν· ἦν ἢ δι' αὐτῶν
Πετράων πόντονδε σὴν περύγεσι δῖῃ),
Μηκέπ' ὅτι μολὶ αὐτοὶ ἐρητύεατε κελεύθῳ·
Ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμαῖ,
Τέμνεθ' ἀλὸς σενωπόν· ἐπεὶ φάτω ἔνι πὶ τόσσον
Ἔσσετ' ἐν εὐχολῇσιν, ὅσον τ' ἐνὶ χεῖρεσσι χερῶν.
Τῷ καὶ τ' ἄλλα μεθέντες, ὀνήϊσον πονέεατε
Θαρσαλέως· πρὸς δὲ ἔπ' Θεὸς λίσσεσθαι ἐρυκῶ.
Εἰ δέ κεν ἀνικρὺ πιαμύη μεασηγὺς ὀληῇ),
Ἀφ' ὅροις σέλλεατε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἴξασι
Ἀθροάτοις· ἔγχετε κακὸν μόνον ἐξαλέαας
Πετράων, ἔσθ' εἰ κε σιδηρεῖν πέλοι Ἀργαί.
ὦ μέλεοι, μὴ τλήητε πάρεξ ἐμὰ θεόφατα βλῦαι,

315

320

325

330

335

340

Εἰ κέ

66 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Εἰ κέν με τρεῖς τόσον οἶεσθ' Οὐρανίδῃσιν,
 Ὅσον ἀνὰρσιός εἰμι, ἔειπλῆον συγγέαδ',
 Μὴ τλήτ' οἰωνοῖο παρέξ ἐπὶ νηὶ πρῆσσι.
 Καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλη, τὼς ἔοσε· ἦν δ' Φύγητε
 345
 Σιῶδες πετράων ἀσκητῆες ἐνδοθι πόντε,
 Αὐτίκα Βιθυῶν ἑπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες,
 Πλώετε ῥηγμῖνας πεφυλαγμῆροι, εἰσόκεν αὖτε
 Ῥήσῳ, ὠκυρόῳ ποταμὸν, ἀκτῶν τε μέλαιναν
 350
 Γνάμψαντες, νήσε Θυωτίδος ὄρεον ἱκηθε.
 Κεῖθεν δ' εἰ μάλ' αὖτε δι' ἔξ ἀλὸς ἀντιπέρασιν
 Γῆν Μαριανδυῶν ὁπκέλσετε νοσήσαντες.
 Ἐνθα μὲν εἰς Αἶδαο καταβάς ἔστι κελύδοις
 Ἀκτὴ τε πελοπῆς Ἀχερουσίας ὑψόθι τείνῃ.
 355
 Διήεις τ' Ἀχέρων αὐτῶν ἀπὸ νειόθι τέμνων
 Ἀκρὴς ἐκ μεγάλης περὶ ἴσσι φάραγγος.
 Ἀγχίμορον δ' ἑπὶ τῇ, πολέας ὠδανείδ' ἐκλινῶν
 Παφλαγόνων, τοῖσιν τ' Ἐνετίῃ ἐμβασίλδυσεν
 Πρωτα Πέλοψ· ἔκαστος ἀφ' αἵματος εὐχετόων.
 360
 Ἔστι δὲ περὶ Ἀλφειῆς κατ' ἐνδοθίον Ἀργεῖα,
 Πάντοθεν ἡλίεσσιν· καὶ μὲν καλέεσσι Κάραισιν.
 Τῆς κεν ὑπὲρ Βορέας ὠκυρόθι ἀελλαι·
 Ὡδὲ μάλ' ἀμπελαγὸς τετραμυδρὴ αἰθερὶ κῶρε.
 Τῶνδε ὠκυρόθι πολλὸς ὠδανείδ' ἦδη
 365
 Αἰγιαλός· πολέθ' δ' ἑπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
 Ἀκτὴ ἑπὶ πελοπῆς ῥοαὶ Ἀλυοῖο ποταμοῖο
 Δεινὸν ἐρύγον· μὲν τὸνδ' ἀγχίρροισι· ἱεῖς
 Μειότερος λουκῆσιν ἐλίοισι· εἰς ἄλλα δίναις.

Κεῖθεν

Κεῖθεν ὃ πρῶτ' ἔρωσε μέγας ἢ ὑπέρβροχος ἀγκῶν
 Ἐξάνεχ' ἰαίης· ὅππ' ὃ, σῶμα Θερμώδοντος 370
 Κόλπῳ εὐδίοωνι Θεμισκώρειον ὑπ' ἀκρῶν
 Μύρῳ, εὐρείης ἀμφιμήδ' ἠπείροιο.
 Ἔνθα ὃ Δοίδυτος πεδίον· σχεδόν ὃ πόλιν
 Τελαμῶν Ἀμαζόνιδων· μὲν ὃ σφυγρώτατοι ἀνδρῶν
 Τρηχίλῳ Χάλυβες ἢ ἀτρεῖα γαῖαν ἔχουσιν 375
 Ἐργατίνας· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλον'.
 Ἄγχι ὃ ναιετάσσι πολὺρρῖνες Τιβαρῖνοι,
 Ζήωδες εὐξένοιο Γενηταῖν ὑπὲρ ἀκρῶν.
 Τῇ δ' ὅππ' Μοσγυόικοι ὁμέριοι ὑλήεσαν
 Ἐξείης ἠπείρου ὑπὸ γαῖας τε νέμον', 380
 Δερατέοις πύργοισιν ἐν οἰκίᾳ τεκτῶντες
 Κάλῃα, ἢ πύργοις εὐπηγέας, εἰς χαλῆας
 Μόσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.
 Τὸς πρῶτα μείδομενοι, λισσῇ ὅππ' ἐκέλσεται νήσῳ,
 Μῆτι παντοίῃ μέγ' ἀναιδέας ἔξελάσαντες 385
 Οἰωνῶς, οἱ δὲ πρὶν ἀπειρέσιοι ἐφέπασσι
 Νῆσπον ἐρημαίῳ· τῇ μὲν τ' ἐνὶ νηὶ Ἀρηῷ
 Λαίνεον ποίη' Ἀμαζονίδων βασιλείᾳ
 Ὅτρησέ τε ἢ Ἀντιόπη, ὅποτε στρατόωντο.
 Ἔνθα γ' ὅ μιν ὄνειαρ ἀδενκέῃ· ὅς αἰλὸς εἴσιν 390
 Ἀρρήτον· πρὶν κέν τε φίλα φρονέων ἀγορεύω·
 Ἰχέμεν· ἀλλὰ τί με πάλιν χρεὶν ἀλιτέωμαι;
 Μαντοσύνη τὰ ἔχοντα διωκεύως ἐνέπονται;
 Νῆσος ὃ πρῶτ' ἔρωσε ἢ ἠπείροιο πρῶτης
 Φέρεον· Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπτεται ἔασιν 395

Μάκρωνες

Μάκρωνες· μὲν δ' αὖ παλαιάσια Φύλα Βεχέων.
 Ἐξείης ὃ Σάπειρες ὅπῃ σφίσι ναιετάουσι·
 Βύζηρες δ' ὅπῃ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὑπὲρ ἤδη
 Αὐτοὶ Κόλχοι ἔχον· δῆϊοι· ἄλλ' ἐνὶ νηϊ
 Πείξεθ', ἕως μυχάτη κεν ἐνιχεῖμψιντε θαλάσῃ. 400
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείροιο Κυταίδος, ἠδ' Ἀμαραντῶν
 Τηλόθεν ἔξ ὁρέων, πεδίοιο τε Κιρκαίοιο,
 Φᾶσις δινῆεις εὐρύν ῥόον εἰς ἄλγ' βάλλει.
 Κείνῃ νῆ' ἐλκρόντες ἔπῃ παρθρὰς ποταμοῖο,
 Πύργους εἰσὺψαδε Κυταίος Αἰήταο, 405
 Ἄλσος τε σκιάειν Ἀρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
 Πεπλάμνον Φηγοῖο, δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 Ἀμφὶς ὀπιπλὺς δεδοκημύθ· ὅθ' ἐπ' ἡμᾶρ
 Οὐ κνέφας ἠδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμνα· ὅσπερ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· ὅτ' δ' εἴθαρ ἔλεν δέος εἰσαΐοντάς.
 Δὴν δ' ἔξ ἀμφασίῃ βεβολημύροι· ὁψὲ δ' εἶπεν
 Ἦξω Αἴσωνος υἱός, ἀμνηχάνεων κακότητι.
 ὦ γέρον, ἤδη μὲν τε δῖήκεο πείρατ' ἀέθλων
 Ναυιλίης, καὶ τέκμαρ ὅτ' αὖ συγεραὶ ἀπ' πέτραις
 Πειδόμενοι πόντονδε πρήτομεν· εἰ δέ κεν αὖτις 415
 Τάσδ' ἡμῖν προφυγῶσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὁπίσσω
 Ἔσθ'· ἀσπασῶς κε πῶς σέο καὶ τὸ δαείνω,
 Πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε πόσιν ἀλγὸς εἴμι κέλδυσον,
 Νῆϊς ἐὼν ἐπάρχης ἅμα νηῖσιν· αἶα ὃ Κολχὶς
 Πόντε ἔ' γαίης ὀπκέκλι' ἐχαλῆσιν. 420
 Ὡς φάτο· τ' δ' ὁ γεραίὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 ὦ τέκος, εὖτ' ἂν παρθρὰ φύγῃς ὁλοὰς ἀπ' πέτραις,

Θάρσ'

Θάρσ'· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πῶλόν ἡγεμονεύσῃ

Ἐξ Αἴης· μὲν δ' Αἴδω ἄλῃς πομπῆς ἔσονται).

Ἀλλὰ, φίλοι, φράζεσθε Θεᾶς δολόεσσαν δ' ὤρω γλῶ

425

Κύπριδος· ἐκ γὰρ τὴν κλυτὰ τεύχεα καίται ἀέθλων.

Καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε πρῶτερόν γε ἐξερέεσθε.

Ὡς φάτ' Ἀγλαοειδής· ἐπὶ δ' ἔχον ἕξ δὲ δύο

Θρηϊκίᾳ Βορέας κατ' αἰθέρος αἰξάντες,

Οὐδὲ γὰρ κραυγὰς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρεξ'

430

Ἐξ ἐδέων ἥρωες, ὅπως πρῶτόν γε ἴδοντο.

Ζήτης δ' ἱερήροισιν ἔτ' ἀσπετον ἐκ χαμαίοιο

Ἄδμ' ἀναφυσίοων, μετεφώνεον, ὅσον ἀπώγειν

Ἦλαρ, ἥδ' ὡς Ἰεὺς ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,

Ὀρχιά τ' εὐμυρέσσα Θεὰ πόρην· αἱ δ' ὑπέδυ'

435

Δείματι Δικταίης πειρώσιον ἄντρον ἐρίπης.

Γηδόσσωι δ' ἠπειτὰ δόμοις ἐνὶ πάντες ἐταῖροι

Αὐτός τ' ἀγγελίῃ Φινεύς πέλεν· ὦκα δ' ἔτιν' ἔ

Αἰσονίδης πειπολλὸν εὐφρονέων προσέειπεν.

Ἦ ἄρα δή τις ἔλω, Φινεὺς, Θεός, ὃς σέθεν ἄτης

440

Κήδετο λυγχαλῆς, καὶ δ' ἡμέας αὖτις πέλασεν

Τηλόθεν, ὅφρα τοι ἕες ἀμυμείδω Βορέας.

Εἰ δ' ἢ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦτ' ἂν οἶω

Γηθήσειν ὅσον εἶπε ὑπὸ τ' ὅπως οἶχα δ' ἰκοίμην.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόν γε χατηφῆσας προσέειπεν.

445

Αἰσονίδη, τὸ μὲν ἐπαλινάγρετον, ὅδ' ἐπὶ μῆχ' ὅ

Ἔστ' ὀπίσω· κενεὰ γὰρ ὑποσμήχον' ὁπωπαί·

Ἀντὶ δ' ἔσθ' ἰάνατόν μοι ἄφαρ Θεός ἐγὺαλίξαι,

Καί τε θανῶν πάσῃσι μετέωροισι ἀγλαΐῃσιν.

Τ

Ὡς

Ὡς πάγ' ἀλλήλοισι πρᾶβλήδην ἀγέρον. 450
 Αὐτίκα δ' ἔμψ' ἀμφοῖν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
 Ἡελγυῖς· τ' δ' ἀμφὶ περικτίται ἠγερέδοντο
 Ἀνέρες, οἳ καὶ πρῶτον ἐπ' ἡματι κείσε γάμζον
 Αἶεν, ὁμῶς φορέοντες ἥης δ' ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
 Τοῖς ὁ γέρον πάντεσσιν, ὅπως ἔα φανερὸς ἴκοιτο, 455
 Ἐχραεν ἐνδυκέως· πολέων δ' ἀπὸ πῆματ' ἔλυσεν
 Μόλυτοςύνη· τὰ κέν μιν ἐποιοχόμοι κομέεσκον.
 Σὺν τοῖσιν δ' ἴκανε Παρχαίσιος, ὅς ῥα ἔην
 Φίλτατος· ἀσπασίος δ' ἐδέμοις ἐνὶ τέσγ' ἐνόησεν.
 Πρὶν γὰρ δὴν ὑπὸ τ' αὐτὸς δρισηῶν σόλον ἀνδρῶν 460
 Ἑλλάδος ἐξανιόντα μὲν πόλιν Αἰήτῳ
 Πείσματ' ἀνάψαδ' ἀμυθήσατο Θυωίδι γαίῃ,
 Οἳ τέ ῥα Ἀρπύας διόθεν γήεσσιν ἴστας.
 Τὲς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεοσάμῳ πυκνοῖσιν
 Πέμφ' ὁ γέρον· οἷον δ' Παρχαίσιον αὐτόθι μίμνεν 465
 Κέκλετ' ἀρεσθήεσσιν ἀνδράσιν· αἶψα δ' ὅν τε
 Σφωϊτέρων οἷων ὅπως ἐξοχος εἰς ἐκομίσσεται
 Ἦκεν ἐποτρυνύας· ἔσθ' δ' ἐκ μεγάρῳ κίοντ',
 Μειλιχίως ἐρέτησιν ὁμηγερέεσσιν μετῴδα.
 Ὡς φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν, 470
 Οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες· ὥς καὶ ὁδ' ἀνὴρ
 Τοῖσιν ἔων ὧδ' ἦλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα δαείη.
 Εὖτε γὰρ οὕτω ὥς πλείστα χάμοι καὶ πλείστα μογήσῃ,
 Δὴ τότε μιν πεπολλὸν ἐπασυτέρῃ βίότοιο
 Χρησιμοσύνη τρύχεσκέ· ἐπ' ἡματι δ' ἡμαρ ὀρώρε 475
 Κωύτερον· οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνοσις μοχέοντι.

Ἀλλ' ὄγε

Ἄλλ' ὅγε πατρὸς εἴοιο χακίῳ πίεσκεν ἀμοιβὴν
 Ἀμπλακίης· ὃ γὰρ οἶτο ἐν ἔρεσι δένδρεα τέμνων
 Δὴ ποθ' Ἀμαθρυάδος Νύμφης ἀγέειξε λιτάων·
 Ἦ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μειλίοιστο μύθῳ,
 Μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικτο, ἣ ἔπει πάλυν
 Αἰῶνα τρέβεσκε διλυεκές· αὐτὰρ ὁ τὴν γε
 Ἀφραδέως ἔτμηξεν, ἀγνώοιη νεότητος.
 Τῷ δ' ἄρα νηκερδῇ Νύμφη πόρην οἶτον ὀπίσσω
 Αὐτῷ κ' ἐτεκέσσιν· ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
 Ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ' ἐκέλευσα χαμόντα
 Θωυιάδος Νύμφης, λωφῆϊα ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
 Ἰερά, πατρῶν ἀτδύμνον αἰεὶ ἀλύξαι.
 Ἐνθ' ἐπεὶ ἐκφυλὲ κῆρα θεήλατον, ἔποτ' ἐμείο
 Ἐκλάγεται, ἐδ' ἀγέεισε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
 Πέμπω· ἐπεὶ μύρονέν γε πρέμνυα ἀχαλῶντι.
 Ὡς φάτ' Ἀγνορίδης· ὁ δ' ἔπειθεδὸν αὐτίκα δοιῶν
 Ἦλυθ' ἄγων ποίμνηθεν οἷς· ἀνὰ δ' ἴσατ' Ἰήσων,
 Ἄν' ὃ Βορήϊοι ἦες, ἐφημοσυνῶσι γέροντες.
 Ὡκα δ' ἐκεκλόμυροι μαντήϊον Ἀπόλλωνα,
 ῥέζον ἐπ' ἐχαρῶφιν, νέον ἥματ' ἀνομένοιο.
 Κερτέρει δ' ἐπάρων μύθοικεα δαῖτ' ἀλέγμων.
 Ἐνθ' εὖ δαισάμυροι, τοὶ μὲν πῶδ' ἀπείσμασι νηὸς,
 Τοὶ δ' αὐτὰρ κτ' δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
 Ἦε δ' Ἐπίσοι αὖρα ἐπέχραον, αἶτ' ἀνὰ πᾶξ
 Γαῖαν ὁμῶς τοιῆδε Διὸς πνείσιν ἄρωγῃ.
 Κυβέλῃ πέφαται πῆς ἔλτο πῶδ' Πύρρειοιο
 Μῆλα νέμειν κερτέρεισι πρὶ ἀνδράσιν· εὐαδὲ γάρ ④

480

485

490

495

500

Παρθενίη

Παρθείην καὶ λέκτρον ἀκήρατον· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Τῷ γ' ἀνερείψαμ' ἄλκυον ποταμῷ ἐπὶ ποιμαίνεσθ' 505
 Τηλέθεν Αἰμονίης, χθονίης παρακράτ' ἔτε Νύμφαις,
 Αἰ Λιβύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιον αἶψα.
 Ἔνθα δ' Ἀλκίον Φοῖβω τέκεν· ὃν καλέσων
 Ἀγρέα καὶ νόμον πολυλήϊοι Αἰμονίης.
 Τῷ μὲν γὰρ φιλότῃ Θεὸς ποιήσατο Νύμφην 510
 Αὐτὲ μακραίωνα καὶ ἀγρότην· ἧα δ' ἐνείκε
 Νηπιάχον, Χείρωνος ἱππ' ἀντροισιν κομέεσθ'.
 Τῷ κὲ ἀεξήνῃ Θεὰ γάμον ἐμνήσευξ'
 Μῆσση, ἀκεσσεῖν τε, θεοπερίης τ' ἐδίδαξαν.
 Καί μιν ἐὼν μῆλων γέγ' ἤρανον, ὅσ' ἐνέμοντο 515
 Ἀμπεδῖον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφὶ τ' ἐρυμνῷ
 Ὀθρεῖ, ἔπειτα μὲν ἱερὸν ῥέον Ἀπιδανοῖο.
 Ἦμος δ' ἔρανόθεν Μινωίδας ἐφλεγε νήσας
 Σείειθ', ὅδ' ἔπειτα δὴρ ἐλὼ ἄκος ἐναέτησιν·
 Τῆμος τὸν γ' ἐκάλεσαν ἐφημοσύνης Ἐκάτοιο 520
 Λοιμὲν ἀλεξήτῃρα· λίπεν δ' ὅγε πατρὸς ἐφετμή
 Φθίην· ἐν δ' Κέῳ κατενάσασθαι, λαὸν ἀγέρας
 Παρράσιον· τοί π' ἔτε Λυκάονα εἰσι γυέβλης.
 Καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς ἱκμαίοιο·
 Ἰερά τ' εὖ ἐρρέξεν ἐν ἔρεσιν ἀσέει κείνῳ 525
 Σειρίῳ, αὐτὰρ τε Κρονίδῃ Δίῃ· τοῖο δ' ἐκπῆ
 Γαῖαν ὀπιψύχασιν Ἐτήσιοι ἐκ Διὸς αὔρα
 Ἦμαρ τεσσάρων· Κέῳ δ' ἐπὶ νῦν ἱερῆς
 Ἀντολέων περπαροῖτε κλυτὰς ῥέζουσι θυηλάς.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς ὑδέον· δ' αὖτις δ' ἔπειτα 530

Μίμνον ἐρυκόμῃ μοι ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
 Παντῆμαρ Φινῆϊ χειζόμενοι προΐαλλον.
 Ἐκ ᾧ τόθεν μαχάρεσσιν δυνάδεσσιν δωμήσαντες
 Βωμὸν ἀλὸς ῥηγμῶνι πέσιν, ἔφ' ἱερὰ γέντες,
 Νῆα θοὴν εἰσβαῖνον, ἐρεασμένον ὅδ' ἐπελείης
 Τεγῶν ὅθι λήθοντο μὲν σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
 Δήματι πεπληῆαν ἦν φέρε χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος· γαίης δ' ἄπο διπλόα πείσματα ἔλυξ.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λαόν οὐρηθέντες.
 Αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ὀπρᾶσαι πόδεσσιν
 Κέφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ βειαρῶν πρὸς ἐξῆς,
 Σδύατ' ἵμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτησιν.
 Ὡς δ' ὅτε τις πάτερηεν ἀλώμενον (οἷά τε πολλὰ
 Πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τετληότες) ἐδέ τις αἶα
 Τηλεθρὸς, πᾶσαι δ' κατόψοι εἰσὶ κέλδουσι
 Σφωϊτέρῳ δ' ἐνόησε δόμους· ἀμυδὸς δ' κέλδουτος
 Ὑγρὴ τε τραφερή τ' ἠδ' ἀλλῆ, ἄλλοτε δ' ἄλλη
 Ὀξεία πορφύρων ὀπρᾶσιν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ὡς ἄρα καρπαλίμως κέρε Διὸς αἶξασα,
 Θῆκεν ἐπ' Ἀξείνοιο πόδας Θυμυίδος ἀκτῆς.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου σεινωπὸν ἵκοντο,
 Τρηχεῖς σπιδάδεσσιν ἐεργυμένον ἀμφοτέρωθεν,
 Δωήεις δ' ὑπ' ἐνερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰσχυρῶς
 Νῆα ῥόθου, πολλὸν δ' φόβῳ προτέρωσεν νέοντο·
 Ἦδη δ' σφίσι δαίμων δαίμων πετράων
 Νώλεμὸς ἔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἀλμυρῆς ἀκταί·
 Δὴ τότε ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶς

535

540

545

550

555

U

Εὐφημος

Νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμυρον ἀμφικαλύψεν. 585
 Ἀλλὰ μιν ἔφθη Τῖφίς ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθεῖ.
 Ἀγχαλάσας· τὸ δ' ἵπποδον ἰσὺν τρέπιν ἔξεκωλίδη.
 Ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσσε τηλόθι νῆα
 Πετράων· ὑψὲ δ' μετὰ χερσὶν πεφόρητο.
 Εὐφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάασκεν ἐπαίρας· 590
 Ἐμβαλέειν κώπησιν ὅσον θένος· ὅ δ' ἀλαληῶ
 Κόπλον ὕδωρ· ὅσον δ' αὖ ὑπείκατε νηὺς ἐρέτῃσι,
 Δίς τόσον ἄψ' ἀπόρρυσεν· ἐπεγνάμπλοντο δ' κώπηι,
 Ἥυτε καμπύλα τόξα, βιαζομύων ἡρώων.
 Ἐνθεν δ' αὐτὴν ἔπειτα κατρεφές ἔαστο κῆμα. 595
 Ἥ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλωδ' ὅθι, ἐπέτρεχε κύματι λαύρῃ.
 Προπσοκαταίγδην κοίλης αἰλός· ἐν δ' ἄρα μέσσαις
 Πληγὰσι διήεις εἶχεν ῥόθ'· αἱ δ' ἐκάτερθε
 Σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δ' ἡ νῆα δέρεα.
 Καὶ τότε Ἀθλιναίη σβαρῆς ἀντέσασσε πέτρης 600
 Σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἀμπερὲς ὥσε φέρεα.
 Ἥ δ' ἰκέλη πηρόεντι μετήρεθ' ἔαστο οἷσ' ὦ·
 Ἐμπης δ' ἀφλάστοιο πῦρθεῖς ἄκρα κόρυμβ' αἶ,
 Νωλεμές ἐμπλήξασαι ἐναντία· αὐτὰς Ἀθλιναίη
 Οὐλυπόνδ' ἀνόρυσεν, ὅτ' ἀσκηθεὶς ὑπάλυξαν. 605
 Πέτραν δ' εἰς ἓνα χῶρον ὅππασεν ἀλλήλησι
 Νωλεμές ἐρρίζωθεν· ὃ δὲ καὶ μόρσιμον ἦεν·
 Ἐκ μακάρων, εὖτ' ἂν πρὶς ἰδὼν ἀφ' ἡνὶ περσάσῃ.
 Οἱ δέ περ ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρπ' φόβοιο,
 Ἥρα παπταίνοντες ὁμῶς, πέλαγός τε θαλάσσης· 610
 Τῇ δ' ἀναπεπλάμυρον· δὴ γὰρ φάει ἔξ αἶδαο

Σώεαδ'·

Σώεας· Τῖφίς ᾧ πρόϊτατος ἦρχετο μῦθον.
 Ἐλπομαι αὐτῇ νηὶ τόγ' ἔμπεδον ἔξαλέαας
 Ἡμέας· ὅδ' ἐπὶς ἄλλ' ἐπαίπιος, ὅσον Ἀθλίῳ,
 Ἡ ④ ἐνέπνυσε γαῖον μῦθ'· εὐτέ μιν Ἄργος 615
 Γόμφοισι σινάρασε· θέμελ' οἱ ὅκ' ἔστιν ἀλῶνα.
 Αἰσινίδη, τύνῃ ᾧ τεῖ βασιλῆ' ἐφετμὴν,
 Εὐτε δὲ ἐκ πέτραις φυγέειν Θεὸς ἡμῖν ὅπασεν,
 Μηκέτι δαίδηι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλας
 Εὐπαλέας τελέεας Ἀγνιορίδης φάτο Φινδύς. 620
 Ἡ ῥ' ἄμα, καὶ πρῶτέωσθε πρὸς Βιδυλίδαν γαῖαν
 Νῆα δὲ ἐκ πέλαγος σεῦεν μέσον· αὐτὰρ ὁ τόνχε
 Μελιχίοις ἐπέεσσιν ὀξυβλήδην πρῶσσειπεν.
 Τῖφ'· τί μοί τοι ταῦτα πρῆγορέεις ἀχέοντι;
 Ἡμῶσθ'· ἀσάμινω τε χακίῳ καὶ ἀμήχανον ἄτλω. 625
 Χρῆν γὰρ ἐφιεμύοιο χαλκὸν Πελίαο
 Αὐτίκ' ἀνλώαας τόνδε σόλον· εἰ καὶ ἐμελλον
 Νηλειῶς μελεΐσι κε δαιόμην' ἰανέεας.
 Νῦν ᾧ πρῶτον δαῖμα ἔσ' ἀτλήτης μελεδῶνας
 Ἐγκειμαι, συγέων μὲ αἰλὸς κρυόεντα κέλδυσθα 630
 Νηὶ ἀπλώειν, συγέων δὲ ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
 Βαίνωμεν· πάντα γὰρ ἀνάρσσοι ἄνδρες ἔασιν.
 Αἰεὶ ᾧ σονόεσαν ἐπ' ἡματι νύκτα φυλάσσω,
 Ἐξότε τοπρώπῃσιν ἐμὴν χάριν ἠγέρεθεσθε,
 Φραζόμεν' τὰ ἕκαστα· σὺ δὲ εὐμαρέως ἀγορεύεις, 635
 Οἷον ἔης ψυχῆς ἀλέγων ὑπὲρ· αὐτὰρ ἔγωγε
 Εἶο μὲ ὅδ' ἠβαιὸν ἀπύζομαι, ἀμφὶ ᾧ τοῖο
 Καὶ ἔ' ὁμῶς, καὶ σείο, ἔ' ἄλλων δαίδη' ἐπαίρων,

Εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσω.

Ὡς φάτ', ἀρισίων πειρώμεν· ④ δ' ὁμάδῃ 640

Θαρσαλέοις ἐπέεσσιν· ὃ ᾧ φρένας ἔιδον ἰάνθη.

Κεκλομένην καὶ ῥ' αὖτις Ἰππῆρήδην μετέειπεν.

Ὡ φίλοι, ὑμετέρῃ δρετῇ ἐνὶ γάρσος ἀέξω.

Τένεχα νῦν ὅδ' εἴ κε δι' αἶδαο βερέθρων

Στελλοίμην, ἐπὶ τάρβῃ ἀνάψομαι, εὔτε πέλεσθε 645

Ἐμπεδοὶ δρυαλέοις ἐνὶ δείμασιν· ἀλλ' ὅτε πέτρας

Πληγάδας ἔξέπλωμεν, οἶομαι ὅκ' ἐτ' ὀπίσσω

Ἐσσεσθαι τοῖονδ' ἕτερον φόβον· εἰ ἕτερόν γε

Φραδμοσύῃ Φινῆος Ἰππομόχοι νεόμεσθα.

Ὡς φάτο· ἔ τοίων ἤ ἐλώφειον αὐτίκα μύθων, 650

Εἰσεσὶν δ' ἀλίαςον ἔχον πόνον· αἶψα ᾧ τοίγε

Ῥήβαν, ὠκυρόην ποταμόν, σκόπελόν τε Κολώνης,

Ἀκρίω δ' ἐ μὲν δητὰ πάρεξ ἐνέοντο μέλαιναν.

Τῇδ' ἄρ' ἐπὶ πρυχὰς Φυλληίδας, ἐνθα πάριθε

Διψακὸς ἢ Ἀθάμαντος ἐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν, 655

Ὅπποθ' ἄμα κελὼ φεῦγεν πόλιν Ὀρχομήνοιο.

Τίκτε δέ μιν Νύμφη λειμωνιάς, ὅδ' ④ ὕβρις

Ἦνδανεν· ἀλλ' ἔθελημός ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἐοῖο

Μητέρει στυναίεσκεν ἐπάκτια πῶσα φέρων.

Τῶ μὲν θ' ἱερὸν αἶψα καὶ εὐρείας ποταμοῖο 660

Ἠϊόνας, πεδίον τε, βαθυρρεΐοντά τε Κάλπιν

Δερχόμενοι πῶτά μιν· ὁμῶς δ' Ἰππὶ ἡματι νύκτα

Νύεμον ἀχαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἐλάττησιν.

Οἷον ᾧ πλαδῶν Ἰππὶ χίζοντες ἀργυρεαν

Ἐξατίναν μογέει βόες, πέρι δ' ἀσπετος ἰδρῶς 665

78 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Εἶβ' ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμματά δέ σφι
 Λοξὰ πρᾶσσεωφῶν) ὑπὸ ζυγῶ· αὐτὰρ αὐτμὴ
 Αὐαλέη σωμαίων ἀμῶν βρέμει· ④ δ' ἐνὶ γαίῃ
 Χηλὰς σκηλείπροντε πανημέριοι πονέον)
 Τοῖς ἱκελοι ἥρωες ὑπ' ὅξ' ἀλὸς εἶλκον ἐρετμά.
 Ἦμος δ' ἔτ' ἄρ' πω φάτο· ἀμβροτον, ἔτ' ἐπὶ λίμνῃ
 Ὀρφναίῃ πέλει), λεπὶόν δ' ὀπιδέδραμε νυκτὶ
 Φέγτο, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμφοι χαλέεσι
 Τῆμος ἐρημαίης νήσε λιμέν' εἰσελάσαντες
 Θωιάδος, χαμάτῳ πομπήμονι βαῖνον ἔραζε.
 Τοῖσι δ' Ἀητῆς υἱὸς ἀνερχόμενος Λυκίηθεν,
 Τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον ὑπεβορέων ἀθρόων
 Ἐξεφάνη· χεῦσέσι δ' ἡρώων ἐκέρτερθε
 Πλοχμοὶ βοτρύοντες ἐπερρώοντο κίοντι·
 Λαίῃ δ' ἀργύρεον νώμα βίον· ἀμφὶ δ' ἡ νώτοις
 Ἰοδόκη τετάνυστο χατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶ
 Σείετο νῆσος ὅλη, κλύζειν δ' ὅππῃ κύματα χέεσσι.
 Τὸς δ' ἔλε γάμειτο ἰδόντας ἀμήχανον· ὅδ' ἐπὶ ἔτλη
 Ἀντίον αὐγάσασθαι ἐς ὄμματά χαλὰ Θεοῖο.
 Στὰν δ' ἡ χάτω νέυσαντες ὅππῃ χθονός· αὐτὰρ ὁ πηλὸν
 Βῆ ῥ' ἱμάρι πόντονδε δι' ἡέρος· ὁψέ δ' ἡ τοῖον
 Ὀρφεὺς ἐκφατο μῦθον ἀρξήεσσι πιφάσκων.
 Εἰ δ' ἄγε δὴ νῆσον ἤμ' ἐώε· Ἀπόλλωνος
 Τλώδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαίνου
 Ἠῶτο μετῶν· τὰ δ' ἡ ῥέξαμεν οἷα πάρεσι,
 Βωμόν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' οὐκ ὁπίσσω
 Γαῖαν ἐς Αἰμονίῳ ἀσκηθεῖα νόστον ὀπάσσει,

675

675

680

685

690

Δὴ

Δὴ τότε οἱ κεραῶν ὅπῃ μηρία θήσομεν αἰγῶν.

Νῦν δ' αὖτως κνίσσῃ λοιβῇσί τε μελίζαδς

Κέκλομαι· ἀλλ' ἴληθι, ἀναξ, ἴληθι φαρυγείας.

695

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τετύκοντο

Χερμασίην· ὃ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες

Εἴ κέ πιν' ἢ κεμάδων ἢ ἀγροτέρων εἰσίδοιεν

Αἰγῶν, οἵά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκει ὕλη.

Τοῖσι δ' Ἀητοΐδης ἀγρῷ πόρην· ἐκ δέ νυ πάντων

700

Εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλῖα μηρία βωμῷ

Καῖον, ἐπικλείοντες ἐώϊον Ἀπόλλωνα.

Ἀμφὶ δ' ὀδοιπόροις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,

Καλὸν Ἰηπαιήον, Ἰηπαιήονα Φοῖβον

Μελπόμενοι· σάυ δέ σφιν εὖς παῖς Οἰάγροιο

705

Βισονίη Φόρμυγι λιγείης ἦρχεν αἰοιδῆς·

Ὡς ποτ' πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παριηασοῖο

Δελφύνῳ τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν

Κῆρος ἐὼν ἐπὶ γυμνός, ἐπὶ πλοκάμοισι γεγηθώς.

Ἰλήκοις· αἰεὶ τοι, ἀναξ, ἀτμητοὶ ἔθειρα,

710

Αἰὲν ἀδῆλητοι· τὼς γὰρ γέμες· οἴοι δ' αὖτ' ἡ

Ἀητὼ Κοιογχεῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.

Πολλὰ δ' ὀκρυκία Νύμφαι Πλείστοιο θυάτρες

Θαρσύνεσκον ἔπεσιν, ἱήε κεκληγυῖαι.

Ἐνθεν δὲ τῶδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβω.

715

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε χορείῃ μέλψαν αἰοιδῆ,

Λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοζ', ἢ μὲν δρῆξεν

Ἀλλήλοισι εἰς αἶν' ὁμοφροσυνῇσι νόοιο,

Ἀπλόμενοι θυέων· καὶ τ' εἰσέπινυψε τέτυκ'

Κεῖσ'

Κεῖσ' ὁμονοίης ἱερὸν εὐφρονηθῶ, ὅρρ' ἐκάμοντο 720
 Αὐτοί, κωδίην τότε δαίμονα προσαίνοντες.
 Ἦμος ὃ τρίτατον φάθ' ἤλυθε, δὴ τὸτ' ἔπειτα
 Ἀκροδ' Ἰεφύρω νῆσον λίπον αἰπήεσαν.
 Ἐνθεν δ' ἀντιπέριον ποταμοῦ σῶμα Σαγαριοιο,
 Καὶ Μαεινδυωνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν, 725
 Ἦδ' Ἀλκυονίδας ῥέεθρα καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνιν
 Δερκόμυροι πλάμειον· ὑπὸ πνοιῇ δ' ἡγάλας
 Ὅπλα τε νῆα πάντα πινάσσετο νιοσομύροισιν.
 Ἦνθεν δ', ἀνέμοιο δ' ἀκνέφας εὐνηθέντ',
 Ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερυσίδος ὄρμον ἴκοντο. 730
 Ἦ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίχε' ἠλιβάτοισιν,
 Εἰς ἄλα δερκομύρη Βιθυϊδα· τῇ δ' ὑπὸ πέτρῃ
 Διοσάδες ἐρρίζων' ἀλίβερχοι· ἀμφὶ δ' τῇσι
 Κύμα κυλινδόμυρον μέγαλα βρέμει· αὐτὰρ ὑπὲρθεν
 Ἀμφιλαφεῖς πλατάνισοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν. 735
 Ἐκ δ' αὐτῆς εἰσω κατὰ κελί' ἠπειρόνδε
 Κοίλῃ ὑπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔσ' Αἶδαο
 Ὑλῇ δὲ πέτρησιν ἐπιρρεφές· ἐνθεν αὐτμῇ
 Πηγυλὶς ὀκρυόεντος ἀναπνέουσα μυχίῳ
 Συμμεχέας, δερκνέουσαν αἰεὶ φειτέτροφε πάχνιν, 740
 Ἦτε μεσημβριόωντος ἰαίνε' ἠελίοιο.
 Σιγὴ δ' ἔποτε πλώϊε καὶ βλοσυρὴν ἔχ' ἀκρίων,
 Ἀλλ' ἄμυδις πέντοιο θ' ὑποσένει ἠχέοντ',
 Φύλλων τε πνοιῇσι πινασομύρων μυχήσι.
 Ἐνθα δ' ἡ πωροχρὰ ποταμὸς Ἀχέροντος ἔασιν, 745
 Ὅστε δι' ὧν ἄκρης ἀνερδύε' εἰς ἄλα βάλλων

Ἡοίλω·

Ἡοίλω· κοίλῃ δὲ φάραγξ κατὰ γὰρ μιν ἄνωγεν.
 Τὸν μὲ ἐν ὀψηγόνοισι Σωωναύτῳ ὀνόμωσαν
 Νεισαῖοι Μεγαρήες, ὅτε νάουεας ἔμελλον
 Γῆν Μαριανδυῶν· δὴ γὰρ σφέας ἐξεσάωσεν
 Αὐτῆσιν νήεσσι κακῇ χεῖμψοῦς ἀέλλῃ.
 Τῇ ῥ' οἶγ' αὐτίκα νηὶ δι' ἐξ Ἀχρεσίδος ἄκρης
 Εἰσωπαῖ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελξ.
 Οὐδ' ἄρα δηγὰ Λύκον, κείνης παρόμον ἠπείροιο,
 Καὶ Μαριανδυῶς λάθον ἀνέρας ὀρμηθέντες
 Αὐτῶν) Ἀμύκοιο, καὶ κλέος ὃ πρὶν ἄκρον,
 Ἀλλὰ καὶ δῖον ἔθεντο μὲν σφίσι τοῖο ἔκητι·
 Αὐτὸν δ' ὥστε Θεὸν Πολυδεύκεα δεξιόωντο
 Πάντοθεν ἀγροῖοι· ἐπεὶ μάλα τοῖγ' ὀπιδερὸν
 Ἀντίβιω Βέβρυχιν ὑπερφιάλοισι πολέμωζον.
 Καὶ δὴ πασσοῖσι μεγάρων ἐντοσθε Λύκοιο
 Κεῖν ἡμᾶρ φιλόπητι μὲν πολίεθρον ἰόντες,
 Δαίτῳ ἀμφίεπον, πέρποντό τε θυμὸν ἔπεσιν.
 Αἰσονίδης μὲν ὁ γὰρ κὴν ἐνομ' ἐχέει·
 Σφωίτερων μωγεῖθ' ἐτάρων, Πελίαό τ' ἐφετμάς·
 Ἦδ' ὥς Λημνιάδεσσιν ἐπεξενῶντο γυναιξίν·
 Ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίῳ ἐτέλεσαν.
 Μυσίδα δ' ὥς ἀφίκοντο, κίον δ', ὅθι χάλλιπον ἦρω
 Ἡρακλείῳ ἀέκοντι νόω· Γλαύκοιό τε βάζιν
 Πέφραδε, ὅς Βέβρυχας ὅπως Ἀμυκὸν τ' ἐδαίξαν.
 Καὶ Φινῆος εἶπε θεοπρεπίας τε δύνῃ τε.
 Ἦδ' ὥς Κυανέας πέτραις φύγον, ὥς τ' ἀβόληξ
 Λητοῖδῃ καὶ νῆσον· ὃ δ', ἐξείης ἐνέποντος,

750

755

760

765

770

Υ

Θέλγτ'

Θέλγετ' ἀκκῇ θυμόν· ἀχθ' δ' ἔλεν Ἡρακλῆϊ
 Λειπομυῖα, ἣ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετῆυδα.
 ὦ φίλοι, οἷς φῶτος ἀποπλαγχθέντες δρωγῆς
 Πείρετ' ἐς Αἰήτιον πόσον πλόον· εὖ γὰρ ἐγὼ μιν
 Δασκύλας ἐν μεγάροισι κατ' αὐτόθι πατρὸς ἐμείο
 Οἶδ' ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δὲ Ἀσίδος Ἡπείροιο
 Πέζος ἔβη, ζωσθερα φιλοπιολέμοιο κομίζων
 Ἴππολύτης· ἐμὲ δ' εὖρε νέον χυοάοντα ἰέλους.
 Ἐνθα δ' ἔπ' Πειόλαο κασιγνήτοιο θανόντ'·
 Ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν, ὄντινα λαὸς
 Οἰκτίσις ἐλέγοισιν ὁδοῦσ' ἔξ' ἐπὶ κείνῃς,
 Ἀθλεύων Τιτίλῳ ἀπεχθάνυντο πυγμαχέοντα
 Καρτερὸν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἡγήοισιν
 Εἰδὸς τ' ἠδὲ βίλῳ· χαμάδις δέ (α) ἦλασ' ὁδόντα.
 Αὐτὰρ ὁμῶς Μυσοῖσιν ἐμῶ ὑπὸ πατρὶ δάμασεν
 Καὶ Φρύγας, οἱ ναίεσιν ὁμώλακας ἦμιν δρέερας·
 Φῦλά τε Βίθυνῶν αὐτῇ κτεαπίοσατο γαίῃ,
 Ἐς ἔπ' Ῥηκαῖς περχοῖς, σκόπελόν τε Κολώνης.
 Παφλαγῆνες τ' ὅπ' τοῖς Πελοπῆϊοι εἶχαθον αὐτάς,
 Ὅσοις Βιλλαίοιο μέλῳ παλαιάνῃ ὕδαρ.
 Ἀλλά με νῦν Βέβρυκες ὑπερβασίῃ τ' Ἀμύκοιο
 Τηλόθι ναιετάοντ' ἐνόσφιζ' Ἡρακλῆϊ,
 Διὶ δ' ἀποτεμνόμηναι γαίης ἄλιν, ἔφ' ἐβάλλοντο
 Οὔρα βαθυρρέοντος ὑφ' εἰαμυραῖς Ὑπίοιο.
 Ἐμπης δ' ἔξ' ὑμέων ἔδοξ' ἵππῳ· ὅδ' ἐσε φημὶ
 Ἡματι τῶδ' ἀέκητι Θεῶν ἐπελάσσει ἀρηα,
 Τυωδαεῖδῃ, Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρεα κείνον ἐπεφνες.

775

780

785

790

795

800

Τῶν

Τῶν νῦν ἦντιν' ἐγὼ πῶτα χάριν ἄρκιος εἰμὶ,
 Τίσω περ φρενέως· ἢ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
 Ἀνδράσιν, εὖτ' ἄρξωσιν δρεῖονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
 Ζωὴ μὲ πάντεσσιν ὁμότολον ὕμμιν ἔπειθ'
 Δάσκυλον ὀτρυνέω ἐμὸν ἕα· τοῖο δ' ἰόντῳ,
 Ἦτ' οὐκ εὐξείνοισι δι' ἔξ ἀλὸς ἀνιδάοιτε
 Ἀνδράσιν, ὅφρ' αὐτοῖο ποτὶ σῶμα θερμώδοντος.
 Νόσφι δ' Τυωδαρίδαις Ἀχερσίδος ὑψόθεν ἀκτῆς
 Εἴσομαι ἱερὸν αἶπυ· τὸ μὲ μάλ' αὖτε πᾶσι πάντες
 Ναυτίλοι ἀμπέλαγος θεύμητοι ἰάξοντ'.
 Καὶ κέ σφιν μετέπειτα περὶ ἄσεθ', οἷα θεοῖσι
 Πίονας εὐαρότοιο γῆρας πεδίῳ ταμοίμην.
 Ὡς τότε μὲ δαῖτ' ἀμφὶ πανήμερι ἐψιόωντο·
 Ἦεί γε μὲν ἔπειτα νῆα κατήϊε ἐγκονέοντες,
 Καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μῦρ' ὀπάσας
 Δῶρα φέρειν· ἅμα δ' ἦα δόμων ἐκπεμπε νέεσθ'.
 Ἐνθα δ' Ἀεθυπάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
 Ἰδμονα, μαντοσύνησι κεχασμένην· ἀλλὰ μιν ἔπε
 Μαντοσύαι ἐσάωξε, ἐπεὶ χρεὼν ἦε δαμνῶαι.
 Κεῖτο γὰρ εἰαμένη δονακώδεσσι ἐν ποταμοῖο
 Ψυχόμενθ' λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδυ
 Κάπειος δρυγίδων, ὀλοὸν τέρας· ὃν ῥα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδιε· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 ἦείδῃ, οἷος δ' ἔπειτα πλατὺ βόσκετο πῆφθ'.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἰλυόεντ' ἀνὰ θρωσκὺς ποταμοῖο
 Νείσεται Ἀεθυλιάδης· ὃ δ' ἄρ' ἐκ πόθεν ἀφραδίῳ
 Ὑψὶ μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενθ' ἤλασε μηρὸν

805

810

815

820

825

Ἀΐγδην

Ἀίγδην, μέσας ὅ σὺν ὁσέω ἵνας ἔκερσεν.
 Ὅξυ δ' ὅτε κλάγξας ἔδδ' πέσεν. ④ ὅ τυπέντῳ
 Ἀθροὶ ἀνὴράχῃ· ὁρέξατο δ' αἶψ' ὀλοοῖο
 Πηλὸς αἰγανέλω φύγαδ' εἰς ἔλος ὁρμηθέντος
 Καπεῖα· ἰοῦτο δ' αἶψ' ἐνδυπῖος· ἀλλά μιν Ἰδας
 Οὔτασε, βεβρυχὼς ὅ θοῶ παρὰ πτεσε δουρί.
 Καὶ τ' ἦ χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπληῶτα·
 Τὸν δ' ἔταροι ὅπῃ νῆα φέρον ψυχρὸν ἀγέοντα,
 Ἀχνύμφοι· χεῖρας δ' ἔων ἐνὶ χερσὶν ἐπαίρων.
 Εὐθαδὲ ναυιλίης ἦ ἐρητύοντο μέλεσσι,
 Ἀμφὶ ὅ κηδείῃ νέκυσ μένον ἀρχαλῶντες.
 Ἦματα ὅ τεία πάντα γόων· ἑτέρω δέ μιν ἦδη
 Τάεχρον μεγαλωσί· συνεκτερεῖζε ὅ λαός
 Αὐτὰρ ὁμῆ βασιλῆϊ Λύκῳ· πῶς δ' ἄσπετα μῆλα,
 Ἦ γέμεις οἰχομένοισι, ταφῆια λαιμοτόμησαν.
 Καὶ δὴ τοι κέχυται τῶδ' ἀνέρος ἐν χερσὶν κείνῃ
 Τύμβῳ· σῆμα δ' ἔπεσ' καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι
 Νηῖα ἐκ κοτῖνοιο φάλαγξ· θαλέρη δέ τε φύλλοις
 Ἀκρὴς τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερσείδος· εἰ δέ με κ' ἔ
 Χρειῶ ἀπηλεγέως Μισσέων ὑπο γηγύσαι,·
 Τόνδε πολιοῦχον διεπέφεραδε Βοιωτοῖσιν
 Νεισάιοις τε Φοῖβος Ἰππὶρήδην ἰλάεσθαι,
 Ἀμφὶ ὅ τῷ γε φάλαγξ παλαιγυρὸς κοτῖνοιο
 Ἀστυ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεδέος Αἰολίδαο
 Ἰδμονος εἰσέπ' νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν.
 Τίς γ' ὅδ' ἄλλος; ἐπεὶ κ' ἔτ' αἶψ' ἔχθραν
 Ἦρωες τότε τύμβον ἀποφθιμῶν ἐτάριοι.

830

835

840

845

850

Δοια

Δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνε' ἀνδρῶν.

855

Ἀγνιάδην Τίφω θανέειν φάτις· ὅδ' ἐοίηεν
Μοῖρ' ἐπὶ ναυτίλλεσθαι ἐκαστέρω, ἀλλὰ νῦν καὶ τ'
Αὔθι μινωθαδὴ πάσης ἐκείν' εὔνασε νῆσος,
Εἰσὶτ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερεῖζεν ὄμιλῳ.

Ἀτλητὸν δ' ὀλοῶ ἔπ' ἡ πῆμα π' κῆδος ἔλυντο.

860

Δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πῶρα χερδὸν ἐκτερεῖξαν
Αὐτῶ, ἀμνηχανίησιν ἀλὸς παρὰ ῥοισι πεσόντες,

Ἐντυπὰς εὐκῆλως εἰλημμένοι, ἔτε π' σίτε

Μινῶντ' ἔτε ποτοῖο· χατμήμω δ' ἀχέουσι

Θυμόν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἐπλετο νόστος.

865

Καὶ νῦν καὶ π' παρτέρω τελευτήμενοι ἰχανόωντο,

Εἰ μὴ ἄρ' Ἀγχαίῳ παρώσιον ἐμβαλεν Ἥρη

Θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι Νηλεΐαια

Τίκτε Ποσειδάωνι· παρὰ γὰρ εὖ ἐκέχαστο

Ἰθυῶεν· Πηλεΐα δ' ἐπεσύνειρε παρὰ ῥοισι.

870

Αἰακίδῃ, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων

Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἐμμεναι; καὶ μὲν Ἀρητῶ

Ἰδρὸν ἐόντα με τόσον ἀγὰρ μετ' ἑκάστω Ἰήσων

Παρθενίης ἀπάνδρην, ὅσον τ' ἑπείσορα νηῶν.

Τῷ μή τοι τυτθὸν γε δέος παρὰ νηὶ πελεσθω.

875

Ὡς δ' ἔτι ὧλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασι,

Τῶν ὅππῃα πρύμνης ἐπὶ ῥοισι, ἔτις ἰάψῃ

Ναυηλίῳ· ἀλλ' ὦκα παρὰ φάμνῳ τάδε πάντα,

Θαρσαλέως ὀρέθωνον ἐπὶ μνήσας ἀέθλα.

Ὡς φάτο· τοῖο δ' θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν.

880

Αὐτίκα δ' ἐπὶ μετ' ἀνδρῶν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσε.

Ζ

Δαιμόνιοι,

Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσμεν αὐτως;
 Οἱ μὲ γάρ ποθι τῆτον ὃν ἔλλαχον οἶτον ὄλοντο.
 Ἡμῖν μὲ γὰρ ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ
 Καὶ πολέες· τῷ μὴ π ληστειώμεθα πείρης·
 Αλλ' ἐγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορρίψαυτες ἀνίας.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀμνησθύνων παρορέειπεν.
 Αἰακίδη, πῇ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
 Οὓς μὲ γὰρ τοπάρειθε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶ),
 Οἶδε κατηφήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀρχαλέωσι.
 Τῷ δ' ὁμοῦ Φθιμύροισι κακὴν παρορύσομαι ἄτλω,
 Εἰ δὴ μὴτ' ὀλοοῖο μὲ πτόλιν Αἴηταο
 Ἔοσθ'), ἢ καὶ αὖτις ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 Πετράων ἐκτοδὲ κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε χαλύψαι
 Ἀκλειῶς κακὸς οἶτος ἐτώσια γράσκοντα.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀγκαῖος δ' μάλ' ἐστυμένως ὑπέδεκτο
 Νῆα δοὴν ἄξιον· δὴ γὰρ Θεοῦ ἐτράπετ' ὄρημν.
 Τὸν δ' ἐμέτ' Ἐργίνος δ' Ναύπλιος Εὐφημός τε
 Ὀρνυτ' ἰδύνειν λελητημύροι· ἀλλ' ἄρα τίς γε
 Ἐχέθον· Ἀγκαῖω δ' πολέες ἦνῃς ἐταίρων.
 Ἡῶι δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον
 Ἡματι· δὴ γὰρ σφιν ζεφύρος μέγας ἔρως ἀήτο.
 Καρπαλίμως δ' Ἀχέρυντα διεξεπέευσαν ἑρετμοῖς.
 Ἐκ δ' ἔχεν πίσωοι ἀνέμῳ λῖνα, πάλυ δ' ἔπιπρε
 Λαιφίων πεπλημύρων τέμνον πτόον εὐδιόωντες.
 Ὡκα δ' Καλλιχόρῳ πρὸ παροχὰς ποταμοῖο
 Ἠλυθον· ἐνθ' ἐνέπεσι Διὸς Νυσήϊον ἦα,
 Ἰνδῶν ἠνίκα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας,

885

890

895

900

905

Ὀργιάσαι,

Ὀργιάσαι, γῆσά τε χρεὺς ἀντρεῖο παρρηίην,
 Ωῖ ἐν ἀμειδίῃσι ἀγίας εὐνάζετο νύκτας· 910
 Ἐξ ἔ Καλλίχρουν ποταμὸν πειναιετάοντες,
 Ἡδὲ καὶ Αὐλίων ἀντρὸν ἐπωνυμίῃ καλέεσσιν.
 Ἐνθεν ὃ Σθενέλα τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο·
 Ὅς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο 915
 Ἀψ' ἀνιῶν (δὴ γὰρ στυγνὴν ἔκλυεν Ἡρακλῆϊ)
 Βλήμῃσιν ἰὼ κείθεν ἐπ' ἀγχάλῃ θάνεν ἀκτῆς.
 Οὐ μὲν θῆν πρὸς ἀνέμετρεον· ἦκε γὰρ αὐτῇ
 Φερσεφόνῃ ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
 Λισομυρίῃ, τυτθὸν πρὸς ὁμήγεας ἀνδρας ἰδέσθαι.
 Τύμβος ὃ σεφάνης ὀπώρας σκοπιάζετο νῆα, 920
 Τοῖσιν ἐὼν οἷσιν πόλεμόνδ' ἴεν· ἀμφὶ δ' ἡ καλὴ
 Τετραφάλος φοῖνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πύληξ.
 Καί ῥ' ὁ γὰρ αὖτις ἔδυσε μέγαν ζόφον· ὅτε δ' ἐσιδόντες
 Θάμβησιν· ὅτε δ' ὤρετο θεοπροπέων Ὀπκέλοισι
 Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιδοῖσιν τε μειλίζεσθαι. 925
 Οἱ δ' ἀνὰ γὰρ κραυγῇ λαῖφσιν ἀπάγῃ, ἐκ δ' ἐβαλόντες
 Πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλα τάφον ἀμφεπένοτον,
 Χύτλα τέ ὅτε χεύοντο, καὶ ἤγχιον ἔντομα μύλων.
 Ἀνδρα δ' αὖ χύτλων νηοσώω Ἀπόλλωνι
 Βωμὸν δειμάμῃροι μῆλ' ἐφλεγον· δὴ δ' ἡ ὀρφαὶς 930
 Θῆκε λύεσθαι· ἐκ δ' ὃ Λύση πέλας ἔνομα χάρων.
 Αὐτίκα δ' οἷον, ἀνέμοιο καταπέρχοντο, ἔβησιν
 Νῆ' ἐπὶ καὶ δ' ἄρα λαῖφσιν ἐρυσσάμῃροι τανύοντο
 Ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
 Ἐντενέες· ἥν τε τίς τε δι' ἡέρος ὑψόθεν κίρκος 935

Ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ, Φέρε⁹) ταχὺς, ὅδ' ἐπινάσῃ
Ῥιπλῶ, εὐκήλοισιν ἐνδυδιόων πτερύγεσσιν.

Καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοᾶς ἀλιμυρῆεντος
Περὶτάτῃ ποταμῷ πρεμέτρεον· ὃ ἐνὶ κέρῃ
Λητωῖς ἄγρηθεν ὅτ' ἔρανον εἰσαναβαίνῃ,

940

Ὅν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχῃ ὑδάτεσσιν.

Νυκτὶ τ' ἔπειτ' ἀλληκτον ὀμπροτέρωσσε θεόντες,
Σήσαμον, αἰπινέας τε πρεξενέοντ' Ἐρυθίνεας,
Κρωβίαλον, Κρώμναντε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.

Ἐνθαδὲ αὖτε Κάραμβιν ἄμ' ἡελίοιο βολῇσι

945

Γνάμψαντες, ὥσθ' αὖτ' ἐπειτ' ἡλαυνον ἐρετμοῖς

Αἰγιαλὸν, πρέπαν ἡμαρ ὁμῶς, καὶ ἐπ' ἡμαίῃ νύκτα.

Αὐτίκα δ' Ἀστυείης ἐπέβαν χθονός· ἔνθα Σινώπῃ

Θυρατίῃ Ἀσωποῖο καλίστατο, καὶ ὅπως

Παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς ὑποχρήσῃσι δολωθείς.

950

Δὴ γὰρ ὁ μὲν Φιλόππῳ ἐέλδετο, νεῦσε δ' ὅγ' αὐτῇ

Δωσέμεναι ὅ κεν ἦσι μὲν φρεσὶν ἰδύσειεν.

Ἡ δέ ἐπ' ἡμεῖς ἡγήσατο κερδοσυνήσιν.

Ὡς δ' ἐπεὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι

Ἰέρμερον ποταμόν τ' ὅπῃ τοῖς Ἀλῶν· ὅδ' ἐπεὶ ἀνδρῶν

955

Τῶ γε τίς ἱμερτήσιν ἐν ἀγκοῖνῃσι δάμασεν.

Ἐνθα δ' Τεικκαίοιο ἀγαυῷ Διήμαρχοιο

Υῖες, Διήλέων τε καὶ Αὐτόλυκος, Φλογίος τε,

Τῆμος ὅθ' Ἡρακλῆος ἀποπλάγχθ' ἔναιον.

Οἳ ῥα τόθ' ὥς ἐνόη' ἀριστήων σόλον ἀδρῶν,

960

Σφᾶς αὐτὰς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες.

Οὐδ' ἐπὶ μμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηὶ

Ἀργεῖαο

Ἀργέσας πρ' αἶσαν ἔπιπνείοντος, ἔβησαν.
 Τοῖσι δ' ὁμᾶ μετέπειτα δοῇ πεφορημένοι αὖρη
 Λεῖπον Ἀλῶ ποταμόν, λείπον δ' ἀγχίρρον Ἴων, 965
 Ἡδὲ καὶ Ἀστυρίης πρὸ χυσι χθονός· ἤματι δ' αὐτᾷ
 Γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἕκαστην λιμνηόχον ἀκρίων.
 Ἐνθα ποτὲ προμολῶσαν Ἀρηπάδα Μελανίππην
 Ἡρώς Ἡρακλῆος ἐλογχίσασθαι καὶ ④ ἀποινα
 Ἰπολύτη ζωστήρα παναίολον ἐγυάλιξεν 970
 Ἀμφὶ κασιγνήτης· ὃ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
 Τῆς οἷγ' ἐν κόλπῳ προχαῖς ἔπ' Ἐρμώδοντος
 Κέλῃ· ἐπεὶ ἔ πόντῳ δρένεται νιοσμήροισιν.
 Τῷ δ' ἔτις ποταμῷ ἐναλίγκι· ὅδ' ῥέεθρα
 Τόσ' ὅπ' ῥαῖαν ἵησι πρὸ ἔξ' ἔθεν ἀνδιχα βάλλων. 975
 Τετράκις εἰς ἕκαστον δδίοιτό κεν, εἴτις ἕκαστα
 Περμπάζοι· μία δ' οἷη ἐπήτυμος ἔπλετο πηγῇ.
 Ἡ μὲν τ' ἔξ' ὀρέων κατανείσσει ἠπειρόνδε
 Ὑψηλῶν, ἄτε φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
 Ἐνθεν δ' αἰπυτέρῳ ὀπκίδναι ἐνδοθι ῥαῖδω 980
 Ἀνικφύ· ὧ καὶ ④ ἔπ' ἔρροφοι εἰσὶ κέλδουθοι.
 Αἰεὶ δ' ἀλλυδὶς ἄλλη, ὅπ' κῦρσειε μάλιστα
 Ἡπείρου χαμαλῆς εἰλίσσει· ἡ μὲν, ἀπώθεν,
 Ἡ δ', πέλας· πόλεες δ' ὅ γ' ἔργ' ἰώνυμνοι ἔασιν,
 Ὅπ' ἔτι ὑπεξαφύον· ὃ δ' ἀμφαδὸν ἀμμυγα παύροις 985
 Πόντον ἐς Ἀξείνον κυρτῶν ἀπ' ἐδύγε' ἀκρίων.
 Καὶ νῦν κε δηδύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμμεξαν
 Ὑσμίνῳ, καὶ δ' ἔκ' ἐκ' ἀναιμωτὶ γ' ἐρίδηνδω,
 (Οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, ὅδ' ῥέ θέμιστας

Τίεσσι πεδίων Δοιάντιον ἀμφενέμοντο· 990
 Ἄλλ' ὕβρις συνόεσσα ἔ' Ἀρεῶ' ἔργα μέμνηε.
 Δὴ γὰρ καὶ χυεὺν ἔξ' Ἀρεῶ' Ἀρμονίης τε
 Νύμφης, ἥτ' Ἀρηϊ φιλοπολέμης τέκε κέρας
 Ἄλσεῶ' Ἀκμονίῳ κτ' πύχας εὐνηθεῖσα)
 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δόθεν πτωχὰ πάλιν δ' ἐγέσαιο 995
 Ἥλυθον, ὃ δ' ἀνέμῳ παρηγία χάλλιπον ἀκρίῳ,
 Ἔθα θεμισκύνειαι Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.
 Οὐ γὰρ ὀμηγερέες μίαν ἀμπόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαῖαν
 Κεκειμμένα κτ' φύλα διάτρυχα καετάρεσκον.
 Νόσφι μὲν αἶδ' αὐτὰ, τῇσιν τότε κοιρανέεσκειν 1000
 Ἴππολύτη, νόσφιν δ' Λυκάστια ἀμφενέμοντο,
 Νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαλήσια· ἤματι δ' ἄλλῃ
 Νυκτί τ' ἐπὶ πλομνῇ Χάλυβων πῶρ' αἶαν ἵκοντο·
 Τοῖσι μὲν ἔτε βοῶν ἄρετ' ἔμελλε, ἔτε τις ἄλλη
 Φυταλὴ καρποῖο μελίφρον'· ὅδ' ἔμ' οἶτε 1005
 Ποίμνας ἐρσέντι νομῷ ἐν ποιμαίνουσιν·
 Ἄλλα σιδηροφόρον συφελὺν χθόνα γατομέοντες,
 ὦνον ἀμείβον) βιοτήσιον· ἔδ' ἐπὶ σφιν
 Ἦως ἀντέλλει χαμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελευνῇ
 Λιγνύϊ κ' καπνῷ χαμάτων βαρυνὲν ὀτλύσει. 1010
 Τὸς δ' ἐμὲν αὐτὴν ἔπειτα Γενηταῖς Διὸς ἀκρίῳ
 Γνάμψαντες, σῶντο πάρεξ Τιβαετιῶν γαῖαν.
 Ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκε τέκον) ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναικες,
 Αὐτοὶ μὲν σενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσιν πεσόντες,
 Κράατα δησάμενοι· ταῖ δ' εὐχομέεσσι ἐδωδῇ 1015
 Ἀνέρας, ἠδὲ λετερεὰ λεχώϊα τοῖσι πένον).

Ἰερὸν

Ἰερὸν δ' αὖτ' ἔπ' τοῖσιν ὄρεσ' ἢ χαῖδ' ἀμείβον,
 Ἦ, ἐνὶ Μοσύνοις αὖ' ἔρεα ναυεταῖοι
 Μόσυνας· ἢ δ' αὖτοί ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.
 Ἀλλοίη δ' δίκη ἐ γέσμια τοῖσι τέτυκ'.
 Ὅσα μ' ἀμφαδίλῳ ρέζειν γέμεις, ἢ ἐνὶ δήμῳ
 Ἦ ἀγορῇ, τὰδε πάντα δόμοις ἐνὶ μηχανόων'.
 Ὅσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κείνα δύραζε
 Ἀψεγέως μέσσησιν ἐνὶ ρέεσσι ἀγχαῖς.
 Οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ὑπὸ δῆμοι, ἀλλὰ σύες ὥς
 Φορβάδες, ἐδ' ἥβαιον ἀτυζόμενοι πρεόντες,
 Μίσγον' ἡμαδὶς ξυῶφι φιλότῃ γυναικῇ.
 Αὐτὰρ ἐν ὑψίσῳ βασιλὺς μόσυνι θαλάσῳ
 Ἰθείας πολέεσι δίκας λαοῖσι διχάζει,
 Σχέτλιος· ὡς γὰρ περὶ γέμισέων ἀλίτῃ,
 Λιμῶ μιν κείν' ἦμαρ ἐναιλείσαντες ἔχουσιν.
 Τὸς ὤξαιμένοισι καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέσθηεν
 Νῆσ' Ἀρηπάδος, τέμνονι πλόον ἐξεσίησιν
 Ἠμάποι· λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὐγῇ.
 Ἦδὴ καὶ πν' ὕψεν Ἀρηῖον αἰόσοντα
 Ἐνναέτιω νήσοιο δι' ἥερος ὄρνιν ἴδαντο.
 Ὅς ῥα πιναξάμεντο πύργους καὶ νῆα γέφυρ,
 Ἦ καὶ ἔπ' ἐπὶ πύργῳ ὀξὺ· τὸ δ' ἐν λαίῳ πέσεν ὦμῳ
 Δίε' Οἰλῆος· μετέηκε δ' ἡρσὶν ἐρετμόν
 Βλήμεντο· οἱ δ' ἐπὶ τάφον, πύργον βέλτο· εἰσπρόωντες.
 Καὶ τὸ μ' ἐξείρυσσε πρεσβυόων Ἐρεβώτης,
 Ἐλκος δ' ἐξωέδησεν, ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
 Λυσάμεντο τελαμῶνα κατήορον· ἐκ δ' ἐφαάνθη

1020

1025

1030

1035

1040

Ἀλλ'

Ἄλλο δ' ἔτι περὶ τέρω πεποτημύθ'· ἀλλὰ μιν ἤως
Εὐρυπίδης Κλύπ'· περὶ γὰρ ἀγκύλα τένατο τόξα,

1045

Ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχὺν βέλος· αὐτὰρ ἔπειτα
Πλῆξεν· δινηθεὶς δ' Ἰδοῖς πέσεν ἀγχόθι νηός.

Τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο παῖς Ἀλεοῖο.

Νῆσος γὰρ πέλας ἦμιν Ἀρηϊάς· ἴσε καὶ αὐτοί,

Τέξδ' ὄρνιθας ἰδόντες· ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰδὲ

1050

Τόσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν· ἀλλὰ πιν' ἄλλω

Μῆτιν πορσυνώμεν ὀπὶρροδον· εἰκ' ὀπκέλσται

Μέλλετε, Φινῆθ' μεμνημύοι ὥς ἐπέτελλεν.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς ὁπότε ἤλυθεν Ἀρεαδίωδε,

Πλωΐδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔδενε λίμνης

1055

Ὡσαδ' τόξοισι (τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ἱπώπα)

Ἄλλ' ὅγε χαλκείην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσων

Δέπ' ὅτ' ἐπὶ σκοπῆς πεμμήκεθ'· αἱ δ' ἐφύοντο

Τηλεῖ ἀτυζήλω ὑπὸ δέματι κεκληγυῖα.

Τῷ δ' ἐνὶ νυῖ τοίλω πιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν.

1060

Αὐτὸς δ' οὐ τοπάρειθεν ὀπφραδεὶς ἐνέποιμι.

Ἀνθέμιοι κεφαλῇσιν ἀεσιλόφας τρυφαλείας,

Ἡμίσεες γὰρ ἐρέσσετ' ἀμοιβαδίς, ἡμίσεες δ'

Δέρεσσι τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.

Αὐτὰρ πανσυδὴν πελώσιον ἐρυντ' αὐτῶν

1065

Ἀθροοί, ὄφρα κολῶν ἀνθείη φοβέων),

Νδύοντάς τε λόφας καὶ ἐπήορα δούρατ' ὕψ' ἔθεν.

Εἰ δέ κεν αὐτῶν νῆσον ἰκώμεθα, δὴ τότε ἔπειτα

Συὺ κελάδω σακέεσσι πελώριον ὄρεσσε δοῦπον.

Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ὀπὶρροδος ἠνδόμε μῆτις.

1070

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῆσιν ἔθοντο,
 Δεινὸν λαμπομένας· ὅππῃ δὲ λόφοι ἐσγείοντο
 Φοινίκεοι· καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσσκον,
 Τοὶ δ' αὖτ' ἐγχείησι καὶ ἀσπίσι νῆ' ἐκάλυψαν.
 Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψετο ἐρκίον ἀνῆρ,
 Δώματος ἀγλαίην τε καὶ ὑετὲ ἔμμεναι ἄλκαρ,
 Ἄλλω δ' ἔμπεδον ἄλλῳ ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρῃεν·
 Ὡς οἳ γ' ἀσπίσι νῆα συναρτιώσδυτες ἔρεψαν.
 Οἷη δὲ κλαγγὴ δῆϊς πέλει δῖξ ὁμάδῳ
 Ἀνδρῶν κινυμένων, ὁπότε ξυνώσσι φάλαγγες,
 Τοίη ἄρ' ὑπόδι νηὸς ἐς ἥερα κίνδυνά τ' αὐτή.
 Οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσω
 Χεῖμψδυτες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἷγε
 Μυεῖοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἠερέθοντο.
 Ὡς δ' ὁπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφένκε χάλαζαν
 Ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστυ καὶ οἰκία, τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
 Ἐνναέται κόναβον τεγέων ὑπὲρ εἰσαΐοντες
 Ἦν) ἀκλῷ· ἐπεὶ ἔσφι κατέλλαβε χεῖματος ὥρη
 Ἀπρηφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρον·
 Ὡς πυκινὰ πηρὰ τοῖσιν ἐφίεξ' αἰόσοντες
 Ὑψὶ μάλ' ἀμπέλαρος περάτης εἰς ἔρεα γαίης.
 Τίς γὰρ δὴ Φινῆα ἔλω νόος, ἐνθαδὲ κέλσῃ
 Ἀνδρῶν ἠρώων θείον σόλον; ἢ καὶ ἐπειτα
 Ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐλδομένοισιν ἰκέσθαι;
 Υἱὲς Φεῖξοιο μὲν πόλιν Ὀρχομενοῖο
 Ἐξ Αἴης ἐνέοντο πρὶν Αἰήταο Κυταίης,

1075

1080

1085

1090

1095

B b

Κολχίδα

Κολχίδα νῆ ἔπιδάιντες, ἴν' ἄσπετον ὄλεον ἄρων
 Πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο πύλδε κέλδυσον·
 Καὶ δὴ ἐξ ἠέσιοι μάλα σχεδὸν ἤματι κένω.
 Ζεὺς δ' ἀνέμῃ Βορέαο μύρο· κίνησεν αἰῶα,
 Ὑδαπὶ σημαίνων διερίω ὁδὸν Ἀρεκτέρειο.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἠμάπος μὲ ἐν ἔρεσι φύλλ' ἐτίνασεν
 Τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρο· ἀκρεμένεσσιν·
 Νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριοι, ὥρσε δ' κύμα
 Κεκληγὼς πνοιῆσι· κελαϊνὴ δ' ἔρανον ἀχλὺς
 Ἀμπεχεν, ὅδ' ἐπὶ ἄσρα διαυγέα φαίνεται ἰδέσθαι
 Ἐκ νεφέων, σκοτόεις δ' ὡς ζοφὸν ὑρήρειτο.
 Οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, συγερθὲν τερμέοντες ὄλεθρον,
 Υἱῆς Φερίξοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτῶς.
 Ἰσία δ' ἔξηπαξ ἀνέμῃ μύρο· ἠδὲ καὶ αὐτῶς
 Νῆα διάνδιχ' ἔαξε πνασομύρῳ ροθίοισιν.
 Ἐνθα δ' ὑπαινεσίησι Θεῶν, πίσυρές πες ἑόντες,
 Δέροτος ὠρέξαντο πελώριον· οἶά τε πολλὰ
 Ῥαιδείης κεκέδατο, θοοῖς στωαρηρότα γόμοις.
 Καὶ σὺ μὲ νῆσόνδε πρὸς ὀλίγον θανάτοιο
 Κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμῃ φέρον ἀχαλῶντας.
 Αὐτίκα δ' ἐρράγη ὁμῆρο· ἀγέσφατος, ἦε δ' ὠόντον
 Καὶ νῆσον, καὶ παρ' ὅσῳ κρατενδυτία νῆος
 Νῆσόν τ' ἤπειρόν τε πρῆαίης ἀγχόδι νῆος
 Χώρῳ Μοασύνοικοι ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
 Τὰς δ' ἄμυδις κρατερῶ σὺν δούρατι κύματος ὀρμη
 Υἱῆας Φερίξοιο μετ' ἠϊόνας βάλε νήσου

1100

1105

1110

1115

1120

Νύχθ'

Νύχθ' ὑπὸ λυγαίῳ· τὸ δ' ἤ μῦθον ἐκ Διὸς ὕδωρ
 Λήξεν ἄμ' ἠελίῳ· τάχα δ' ἐγύγην ἀντεβόλην
 Ἀλλήλοισι, Ἄργος δ' παρθέτατος ἔκφατο μῦθον.

1125

Ἀντόμῃα πρὸς Ζηνὸς ἐποψίε, οἵτινες ἐσὲ
 Ἀνδρῶν, εὐμύρειν τε καὶ δρεκέσσαι χατέεσι.

Πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ὑπερείσασαι ἄελλαι
 Νηὸς ἀεικελίας ἀφ' οὐραίου πάντ' ἐκέδασαν,
 Ἡὶ ἐνὶ τειρόμενοι ἄμ' ὑπὲρ χεῖρος ἐμβεβαῶτες.

1130

Τένεχα νῦν ὑμέας γοναζόμεν, αἶκε πίθησθε,
 Δῶναι ὅσονθ' εἴλυμα πρὸς χεῖρος, ἠδὲ κομίσσαι
 Ἀνέρας οἰκτείραντας ὁμήλικας ἐν χακότητι.

Ἀλλ' ἰκέσθαι ξένους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσασθε

Ξενοῖς ἰκεσίε τε· Διὸς δ' ἄμφω ἰκέσασθε

1135

Καὶ ξεῖνοι· ὁ δὲ περ καὶ ἐπόψιτο ἄμμι τέτυκ'.

Τὸν δ' αὖτ' Αἴσωνος ὕψος ὑπεφραδέως ἐρέεινε,

Μαντοσύνας Φινῆσσι οἴοσάμεν τελέεσθαι.

Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμύρουντες.

Ἀλλ' ἄγε μοι χατάλεξον ἐπήτυμον, ὥς ποτι γαίης

1140

Ναίετε, ἔχρεσθαι οἶον ὑπεὶρ ἄλλα νεῖομαι ἀνώγης·

Αὐτῶν δ' ὑμείων ἔνομα κλυτὸν, ἠδὲ γνέθλιον.

Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμνηχανέων χακότητι.

Αἰολίδην φείξον πν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἴδου ἰκέσθαι

Ἀτρεκέως, δοκέω, περ ἀκέεστε καὶ πάρος αὐτοῖ,

1145

φείξον, ὅ τις πολίεθρον ἀνέλυθεν Αἰήτιο,

Κεῖν ἐπεμβεβαῶς· τὸν ῥα χεῦσειον ἔθηκεν

Ἑρμείας· κῶας δ' καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε,

Πεπταμένον

Πεπταμένον λαίοισιν ἔπ' ἰδρύδ' ἀκρεμόνεσσιν.

Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἔης ὑποδημοσύνησι

1150

Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρηίδῃ Διὶ· καὶ μιν ἔδεκτο

Αἰήτης μεγάρῳ, κέρῳ τε ④ ἐγλυάλιξε

Χαλκίοπην ἀνάεδνον, εὐφροσύνησι νόοιο.

Τῶν δ' ἄμφοτέρων εἰμὲν γῆρ'· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη

Γηραιὸς γάνε Φείξῃ ἐν Αἰήτῳ δόμοισιν·

1155

Ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες,

Νεύμῃ ἐς Ὀρχομῆρον κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκμητι.

Εἰ δ' ἢ ἐγὼ ἐνομα δῆθεν ὀπιδύεις δεδαῖσθαι,

Τῷδε Κυτίσῳρος πέλδ' ἐνομα· τῷ δέ τε, Φρόντις·

Τῷ δ' ἢ, Μέλαι· ἐμὲ δ' αὐτὸν ὀπικλείοιτέ κεν Ἀργον.

1160

Ὡς φάτ'· ὄρεσθες δ' ὁ σωτηβολίῃ κεχάρετό,

Καὶ σφέας ἀμφίεπον ὤρεθ' αὐτὰρ ἴησιν

Ἐξαῦτις καὶ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.

Ἦ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώιοι ἄμμιν ἐόντες

Λίσσεσθ' εὐμυρόντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.

1165

Κρητέυς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασιγνητοὶ γεγάασιν,

Κρητῆρ' δ' ὑπὸν ἐγὼ· σὺν τοῖσι δ' ἐταίροις

Ἑλλάδος δ' αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήταο.

Ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγὼ ἐσαῦτις ἐνέφομεν ἀλλήλοισιν·

Νῦν δ' ἐσταδε πάροςθεν· ὑπὸ ἐννεσίῃσι δ' οἶω

1170

Ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἰκέσθαι.

Ἦ ῥα, ἔκ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσι νῆματα διῶσαι.

Πασυδίῃ δ' ἤπειτα κίον μὲν νηὸν Ἀρηῇ

Μῆλ' ἰερωσάμμοι· ὧς δ' ἐχάρεν ἐσήσαντο

Ἐστυμῶς,

Ἐστυμύως, ἥτ' ἐκτὸς ἀνηρεφέῃ πέλε νηῖ
 Σηιάων· εἶσω δ' μέλας λίδος ἠγέρειτο
 Ἰερὸς, ὃ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.
 Οὐδέ σφιν γέμεις ἦεν, ὅτ' ἀν' ὑπέστηεν ἱκοιντο,
 Μήλων τ' ἠδὲ βοῶν τῇ δ' ἐσχάτῃ ἱερὰ χαίειν,
 Ἀλλ' ἵπποις δαίτρυον, ἐπνεύον κομέεσσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτα πάσαντο,
 Δὴ τοτ' ἄρ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἥρχε τε μύθων.
 Ζῶς αὐτὸς τὰ ἔχασ' ἐπιδέρκε· ὅδ' ἐμιν ἄνδρες
 Λήθομεν ἐμπεδον, οἳ τε γεσδέες, ἐδὲ δίκαιοι.
 Ὡς μὲ γὰρ πατέρ' ὑμὸν ὑπεξείρυτο φόνοιο
 Μητρύης, ἃ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον·
 Ὡς δ' ἃ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσε
 Χείματος ἐλομύροιο· πάρεσι δ' τῆς δ' ὅπῃ νηὸς
 Ἐνθα ἃ ἐνθα νέεσθ', ὅπῃ φίλον, εἴτε μετ' Αἴδῳ,
 Εἴτε μὲ Φθίῳ, θείε πόλιν Ὀρχομυροῖο.
 Τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
 Δέρατα Πηλιάδος κορυφῆς πέρι· σὺ δέ ῥ' ἄγερος
 Τεύξεν· ἀτὰρ κένιν γε χαλκὸν ἀφ' αὐτῆς ἐκέδασε
 Πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
 Στεινωπῷ σῶνισι πανήμερι ἀλλήλησιν.
 Ἀλλ' ἄγεθ' ὦδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομύροισι
 Κῶας ἄγειν χεῦσειον ὁππύροισι ἄμμε πέλεσθε,
 Καὶ πλόα ἠγεμονῆες· ἐπεὶ Φρίξοιο θυγατρὸς
 Στέλλομαι ἀμπλήσων, Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.
 Ἴσκει πρὸς ἠγορέων· ῥ' δ' ἐς ὑγον εἰσαΐοντες.

1175

1180

1185

1190

1195

1200

Οὐ γὰρ ἔφθον τούξεας ἐκκῆος Αἰήταο
 Κῶας ἀγειν κελόιο μεμαότας· ὦδ' εἰπεν
 Ἄργος, ἀτεμρόμην' τοῖον σόλον ἀμφιπένεας.
 ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον δένος, ἔποτ' ὀρώγῃς
 Σχίσσῃ ὅδ' ἡδαιόν, ὅτε χρειώ τις ἴκη). 1205
 Ἄλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπλωέησιν ἀρηρεν
 Αἰήτης· ὦ δὲ πέρι δείδια ναυτίλλεας.
 Στεῦται δ' ἡελίξ γόν' ἐμμύρα· ἀμφὶ δ' Κόλχων
 Ἐθνεα ναιετάσιν ἀπείρῃνα· δὲ δέ κεν Ἄρε
 Σμερδαλέω ἐνοπλῷ μέγα τε δένος ἰσοφαρίζοι. 1210
 Οὐ μὰν ὅδ' ἀπάνδρην ἐλεῖν δέρος Αἰήταο
 Ῥηίδιον· τοῖος μὲν ὅφιν ὦλ' ἀμφί τ' ἔρῃ)
 Ἀθάνατος καὶ αὐπνῶ, ὃν αὐτὴ γαῖ' ἀνέφυσεν
 Καυχάσθ' ἐν κνημοῖσι, Τυφαιονίη ὅτι πέτρη.
 Ἐνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρηνίδαο κεραυνῷ 1215
 Βλήμῃον, ὅπποτε ὁ σταρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
 Θερμόν δ' ἀπὸ κρατὸς σάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὐτῶς
 Οὔρεα καὶ πεδῖον Νυασήϊον, ἐνθ' ἔτι νυῖπε
 Κεῖται ὑποβρύχι' Σεβωνίδος ὕδασι λίμνης.
 ὦς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἔπ' ἡ χλό' εἴλε παρειὰς 1220
 Αὐτίκα, τοῖον ἀελθον ὅτ' ἐκλυον· αἶψα δ' Πηλὸς
 Θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε.
 Μηδ' ἔπως, ἡγεῖε, λίην δειδίσκεο θυμῷ.
 Οὔτε γὰρ ὦδ' ἀλκίῳ ὀπιδυόμῃ, ὥς τε χερείας
 Ἐμμύρα Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθιῶα. 1225
 Ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἴομ' ὀπισθαρμόνους πολέμοιο
 Κεῖσε μολεῖν, μαχάρων χεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.

Τῷ εἰ μὴ φιλότιπ' ἄεθ' χρύσειον ὀπάσῃ,
 Οὐδ' ἔχρησμήσειν ἔπ' ἐλπομαι ἔθνεα Κόλχων.
 Ὡς οἳ γ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβὰδ' ἠγορεύοντο,
 Μέσφ' αὖτις δόρποιο κορεσάμενοι κατέδαρθεν.
 Ἦεν δ' ἀνεγρομέουσι εὐκράης ἄεν ἔρεος·
 Ἰστία δ' ἦειραν, τὰ δ' ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
 Τένετο· ῥίμφα δ' ἦνσον ἀποπροέλειπον Ἀρηῶ.
 Νυκτὶ δ' ἔπ' ἐπλομένη Φιλυριίδα νῆσον ἄμβροτον·
 Ἐνθα μὲ Οὐρανίδης Φιλύρη Κρήνη, εὖτ' ἐν Ὀλύμπῳ
 Τιτλώων ἦνασεν, ὃ δ' Κρηταῖον ἔσθ' ἀντ' ἑσόν
 Ζῶς ἐπὶ κρητέσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισιν,
 Ῥαῖω δ' ἔξαπαφών, πρὸς ἑλέξατο· σὺ δ' ἐνὶ λέκτρῳ
 Τέτμε Θεὰ μεσσηγύς· ὃ δ' ἔξ' εὐνῆς ἀνορέσας
 Ἔστυτο χαιτήν' ἱ φῦν ἐναλιγκίος ἵππῳ.
 Ἦ δ' αἰδοῖ χῶρ' ἑνὶ καὶ ἦτορ κῆρα λυγρὰ
 Ὠκεανὶς Φιλύρη, εἰς ἔρεα μακρὰ Πελασγῶν
 Ἦλθ', ἵνα δὴ Χείρωνά πελώριον, ἄλλα μὲ ἵππῳ,
 Ἀλλὰ Θεῷ ἀτάλαντον, ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
 Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνας, ἀπειρεσίῳ τε Βεχέριον
 Γαῖαν, ὑπερφιάλῃς τε πάρεξ' ἐνέοντο Σάπειρος,
 Βυζηρίας τ' ἔπ' τοῖσιν· ἔπ' ἐπ' ὅδ' αἶεν ἔτεμνον
 Ἔστυμ' ὡς, λιαροῖο φορβύμενοι ἔξ' ἀνέμοιο.
 Καὶ δὴ νιοσόμενοι μυχὸς διεφαίνετο πόντος.
 Καὶ δὴ Καυκασίαν ὄρεων ἀνέτελλαν ἐρίπναι
 Ἠλίβατοι, πόδι γῆα καὶ σφελῶσι πάροισιν
 Ἰλλόμενοι χαλκήσιν ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεύς

1230

1235

1240

1245

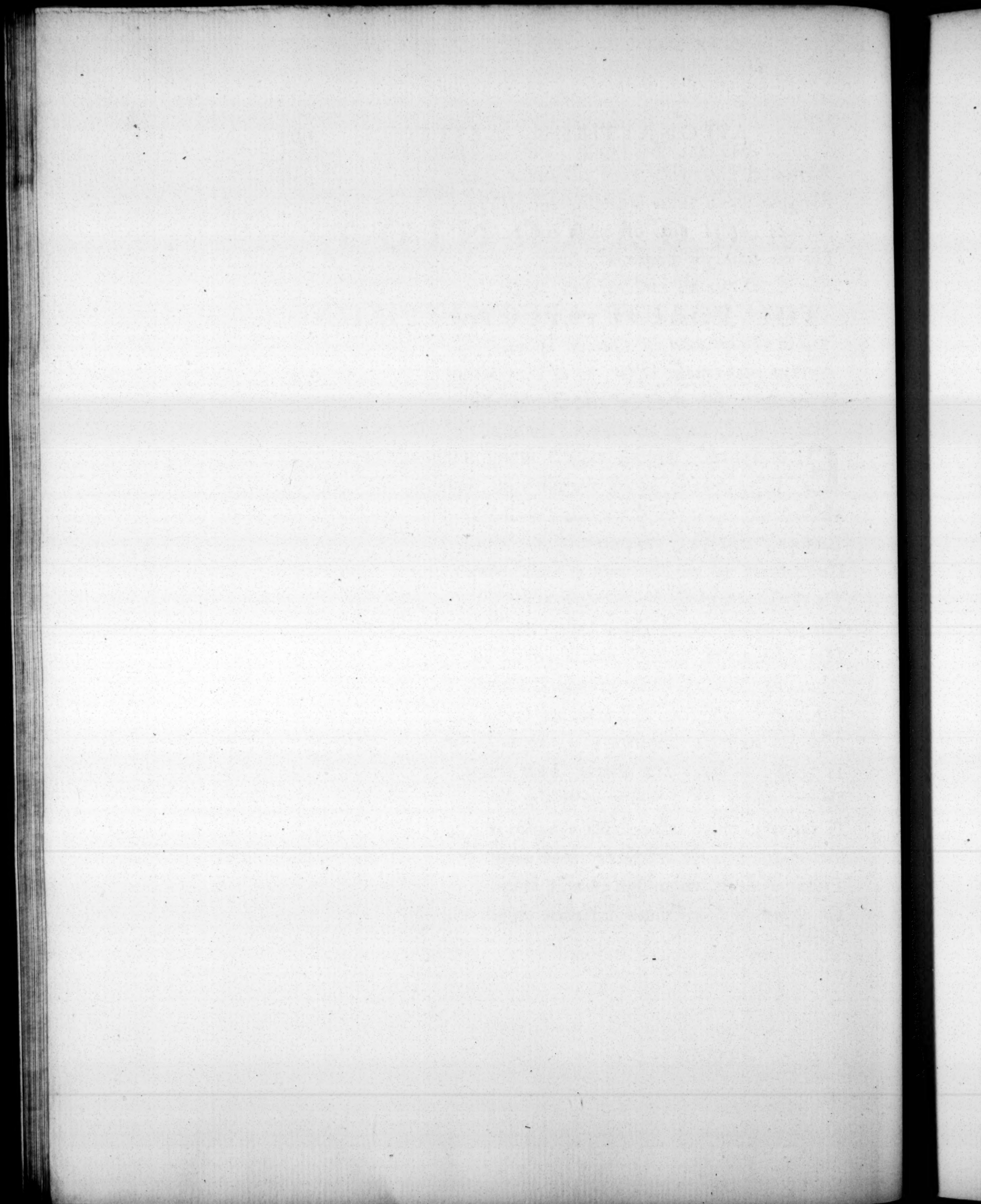
1250

Αἰετὸν

Αἰετὸν ἦπατι φέρβε παλιμπετὲς αἰῶσοντα.
 Τὸν μὲ ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἔσπερην ὀξεί ροίζω 1255
 Νηὸς ὑπεπλάμνον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Λαίφεα πάντ' ἐτίναξε πῶσαιδύξας περύφασιν.
 Οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο φυλὴ ἔχεν οἰωνοῖο,
 Ἴσα δ' εὐξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἑρετμοῖς.
 Διερὸν δ' ἐ μετέπειτα πολύστονον αἶον αὐδῶ 1260
 Ἦπαρ ἀνελκομένοιο Περμηθέω· ἐκτυπε δ' αἰθῆρ
 Οἰμωγῇ μέσφ' αὖτις ἀπ' ἔρεω αἰῶσοντα
 Αἰετὸν ὠμησὴν αὐτῶ ὁδὸν εἰσενόη.
 Ἐνύχοι δ' Ἀρρήγοιο ἀλημοσιώησιν ἵκοντο
 Φᾶσιν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔρατα πείρατα πόντε. 1265
 Αὐτίκα δ' ἰσία μὲ καὶ ὀπίκειον ἔνδοθι κοίλης
 Ἴσοδόκης σείδοντες ἐκόσμεον· ἐν γὰρ αὐτὸν
 Ἴσὸν ἀφαν χελάσαντο πῶσαικλιδόν· ὦκα δ' ἑρετμοῖς
 Εἰσέλαι ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὁ πάντη
 Καγχλάζων ὑπὸ κειν· ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν 1270
 Καύχασον αἰπῆντα, Κυταΐδα τε πόλιν Αἴης·
 Ἐνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήιον, ἱερά τ' ἄλση
 Τοῖο Θεῶ· τόθι κῶας ὄφεις εἴρυτο δοκῶν
 Πεπλάμνον λαοίοισιν ὅππ' ὀρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέω ποταμόνδε κυπέλλῳ 1275
 Οἶν· ἀκηρασίοιο μελισσάγας χέε λοῖβας
 Γαίῃ τ', ἐνναέταις τε Θεοῖς, ψυχαῖς τε χαμόντων
 Ἠρώων· γενεῖτο δ' ἀπήμονας εἰ δ' ὀρωγὰς
 Εὐμυρέως, καὶ νηὸς ἐναίσιμα πείσματ' ἀδέχθαι.

Αὐτίκα

Αὐτίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μῦθον ἔειπεν. 1280
 Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἰχάνομεν, ἠδὲ ῥέεθρα
 Φάσιδος· ὥρη δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μηπάαδς,
 Εἴτ' οὖν μελιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,
 Εἴτε δὲ ἀλλοίη τις ἐπὶ βόλος ἔσῃ ὁρμή.
 Ὡς ἔφατ'· Ἄργε δ' αὖτε παρηγορήσιν Ἰήσων 1285
 Ὑψόθι νῆϊ ἐκέλευσεν ἔπ' εὐναίῃσιν ἐρύσαι,
 Δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλθ'· τὸ δ' Ὀπιδανδὸν ἦεν
 Νιασομύρων, ἐνθ' οἷγε παρὰ κνέφας ἠυλίζοντο.
 Ἦώς δ' ἔμμεν δὴρὸν ἐλδομύροισι φαάνθη.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

Τ Ρ Ι Τ Ο Ν.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατὸν, πῶς δ' ἴσασιν, καὶ μοι ἔνισπε
Ἐνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἴησων
Μηδείης ὑπὸ ἔρωτι· αὐτὸν γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
Ἑμμορες, ἀδμήτας δὲ τοῖς μελεδήμασι γέλκας
Παρθενικάς· τῶ καὶ ④ ἐπήρατον ἔνομ' ἀνῆπται.
Ὡς ④ μὲ πυκνοῖσιν ἀνωΐσως δονάκεσσιν
Μίμνον δρυϊνὴς λελοχηρῆμοι· αἱ δ' ἐνόηξεν,
Ἥρη Ἀθλῳαίη τε, Διὸς δὲ αὐτοῖο καὶ ἄλλων
Ἀθανάτων δ' ἀπονόσφι Θεῶν θάλαμμόνδε κίεσσι
Βέλδρον· πείραζε δὲ Ἀθλῳαίην πάρος Ἥρη.
Αὐτὴ νῦν παρθένη, δύνατερ Διὸς, ἄρχεο βαλῆς,
Τί χεῖρ, ἢ δόλον τίνα μήσεαι, ὅ κεν ἐλόντες
Χρύσειον Αἰήταο μὲν Ἑλλάδα κῶας ἄγαντο·
Ἥ καὶ τόνγ' ἐπέεσσιν ὀτρύνει φάμμοι πεπίδοισιν
Μελιχίοις· ἢ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς·
Ἑμπης δὲ ἔπεινα πείραν δ' ἀποτρύπτ' ἔοικεν.
Ὡς φάτο· τὴν δὲ πρὸ ἄστων Ἀθλῳαίη παρθέειπε.

5

10

15

Καὶ

Καὶ δ' αὖτις ἐμὲ τοῖα μὲν φρεσὶν ὀρμαίνετ'
 Ἦρην ἀπηλεγέως ἐξείρεαι· ἀλλὰ τοι ἔπω
 Φροῦσαδ' νοέω τέτον δόλον ὅς τις ὀνήσῃ
 Θυμὸν λυγρῶν· πολέας δ' ἐπεδοῖασα βελάς.
 Ἦ, ἔ' ἐπ' ἔδεθ' αἶγε ποδῶν πάρεθ' ὄμματ' ἐπηξῶ,
 Ἄνδιχα πορφύρευσαι ἐνὶ σφίσιν· αὐτίκα δ' Ἦρην
 Τοῖον μνησώσα παρσιτέρη ἐκφατο μῦθον.
 Δεῦρ' ἴομεν μὲν Κύπριν· ἔπιπλόμηναι δέ μιν ἄμφω
 Παιδὶ ἐὼ εἰπεῖν ὀτρυνόμεν, αἶκε πίθη),
 Κέρλιν Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
 Θέλξαι οἷσδ' ὅσας ἐπ' Ἰήσιν· τ' δ' ἂν οἶω
 Κείνης αἰνεσίησιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· πυκνὴ δ' ὁπιδυάδε μῆτις Ἀθηνῶν
 Καί μιν ἔπειτ' ἐξαῶπ' ἀμείβετο μειλιχίοισιν.
 Ἦρην, ἡνίδα μὲν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
 Οὐδέ πινά χρεῖν θελκτήριον οἶδα πόδοιο.
 Εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφθουδάνει, ἦτ' ἂν ἐγώ
 Ἐσποίμην, σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.
 Ἦ, καὶ ἀναΐξασαι ὅπ' ἐμὲ δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὅρρα τέ ^α δέμιν πόσις ἀμφιγυήεις,
 Ὅπότε μιν ταπρῶτα πρὸς Διὸς ἦγεν ἄκοιπν.
 Ἔρκεα δ' εἰσελθῶσαι ἔσθ' αἰθέσθ' ἡλατόμοιο
 Ἔσαν, ἵν' ἐντύνεσκε Θεὰ λέχος Ἠφαίστιο.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα ἢ ἄκμονας ἦε βεβήκει,
 Νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν· ὃ ἐνὶ πάντεσσιν
 Δαίδαλα χαλκιδεν ρίπη πυρός· ἢ δ' ἄρα μένη
 Ἦτο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον, ἅντα θυράων.

Λαυκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ὀπαιρμένη ὤμοις,
 Κόσμη χρυσείῃ ἀφ' ἑρκίδι μέλλε ὃ μακρὰς
 Πλέξααθ' ὠλοχάμοις· τὰς δ' ὡσπάρειθεν ἰδοῦσα
 Ἔρχετο, εἶσω τέ σφ' ἐκάλει, ἣ δ' ἀπὸ θρόνου ὤρετο,
 Εἶσε τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτὴ
 Ἰζανεν, ἀψήκτως δ' ἑρσὶν ἀνεδήσατο χρίδας.
 Τοῖα δ' ἡμειδόωσα ὡσπέννεπεν αἰμυλίοισιν.
 Ἥθεῖαι, τίς δεῦρο νόθ' ἡρπάζει κομίζε
 Διωαῖας αὐτῶς; τί δ' ἰχάνετον, ἔτι πάρος γε
 Λίλω φοιτίζουσα; ἐπεὶ ὤρεσε Θεάων.
 Τὼ δ' ἤρην τοίοισιν ἀμειβομένη ὡσπείπειν.
 Κερτομέεις, νῶϊν δ' ἡ κέαρ συνορίνε) ἄτη.
 Ἦδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατήχε,
 Αἰσινίδης, ἠδ' ἄλλοι ὅσοι μὲν κῶας ἐποῦν).
 Τῶν ἦτοι πάντων ἤμ' ἐπεὶ πέλας ἔργον ἔωρεν,
 Δείδιμεν ἐκπάγλως, ὡς δ' Αἰσινίδαο μάλιστ'
 Τὸν ἤμ' ἐγὼν, εἰ καὶ περ ἐς Αἶδα ναυτίλῃ),
 Λυσόμεντο χαλκίων Ἰξίονα νειόδι δεσμῶν,
 Ῥύσομαι, ὅσον ἐμοῖσιν ἐνὶ αἵματος ἐπλετο γήοις,
 Ὅφρα μὴ ἐγέλῃσιν Πελίδης χαλκὸν οἶτον ἀλύξας,
 Ὅς μ' ὡσπέρωρεν θυέων ἀγέραςον ἔθηκεν.
 Καὶ δ' ἄλλως ἐπ' ἐπεὶ ἐμὸι μέγα φίλατ' Ἰήσων,
 Ἐξ ὅτ' ἔπ' ὡσπέρωρεν ἄλλης πλήθοντος ἀναύρου,
 Ἀνδρῶν εὐνομίης ὡσπέρωρεν δούτεβόλησεν,
 Θήρης ὅσων νιφετῷ δ' ἐπαλιμῆτο πάντα
 Οὔρεα ἣ σκοπιά ὡσπέρωρεν· ὅ δ' ἡ κατ' αὐτῶν
 Χείμαρροι χαναχιδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.

45

50

55

60

55

70

Γρηΐ δέ μ' εἰσαμύβω οὐλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
 Αὐτὸς ἐοῖς ὥμοισι διεκπεραλὲς φέρεν ὕδωρ.
 Τῷ νύ μοι ἄλγηκτον περὶ πῆλ'· εἰ δέ κε λώβω
 Τίσειεν Πελῆης, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσῃς.
 Ὡς ἤνυδα· Κύπριν δ' νεοστασίη λάβε μύθων.
 Ἄζετο δ' ἀντομένω Ἥρην ἔθεν εἰσορῶσα·
 Καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι περσέενεπεν ἥ γ' ἐπέεσσιν.
 Πότνα Θεά, μήτοι πὶ χακώτερον ἄλλο πέλοιτο
 Κύπριδος, εἰ δὴ σείο λιλαιομένης ἀφείζω
 Ἥ ἔπος, ἥε τι ἔργον, ὅ κεν χεῖρες αἴ γε χάμοιεν
 Ἥπεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβῆαί η' χάρις ἔστω.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἥρην δ' αὖτις ὀπιφραδέως ἀγόρευσεν.
 Οὐπὶ βίης χατέεσσι ἰχάνομεν, ὅσδ' ἐπὶ χειρῶν.
 Ἀλλ' αὐτῶς ἀκέεσσι τεῷ ὀπικέκλεο παιδί
 Παρθένον Αἰήτεω γέλῃσι πόθῳ Αἰσονίδαο.
 Εἰ γάρ (ἔ) κείνη συμφραδύσῃ εὐμυρέεσσι,
 Ῥηϊδίως μὲν ἐλόντα δέρος χρύσειον οἶω
 Νοσήσειν ἐς Ἰωλκόν· ἐπεὶ δολόεσσι τέτυκ'·
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κύπρις δ' μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν.
 Ἥρην Ἀθηναίη τε, πῖθοιτό κεν ὕμμι μάλιστα
 Ἥ ἐμοί· ὑμείων γὰρ δυναιδήτω πρὸς ἔοντι
 Τυτθή γ' αἰδῶς ἔσσετ' ἐν ὀμμασιν· αὐτὰρ ἐμῆο
 Οὐκ ὄψῃ, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀφείζῃ.
 Καὶ δὴ οἱ μυρέεσσι, περὶ χρομῆν χακότητι,
 Αὐτοῖσιν τόξοισι δυσσέας ἄξαι οἷσ'·
 Ἀμφαδίω· ποῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεῖς,
 Εἰ μὴ πηλόδι χεῖρας, ἕως ἐπὶ θυμὸν ἐρύκῃ,

75

90

95

Ἐξω

Ἐξω ἐμὰς, μετέπειτά γ' ἀτεμβοίμην ἐοῖ αὐτῇ.
 Ὡς φάτο· μείδῃς δ' Ἡθεαί, καὶ ἐσέδρακον ἀντίκην 100
 Ἀλλήλαις· ἡ δ' αὖτις ἀκηχεμένη πρὸς ἑαίπεν.
 Ἄλλοις ἄλγεα πάντα γέλως πέλῃ· ἔσθ' ἂν τί με χεῖρ
 Μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλλος εἶδ' ἔα καὶ αὐτή.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὑμμε φίλον πόδε δὴ πέλῃ ἀμφοτέρησι,
 Πειρήσω, καὶ μιν μελίζομαι· ἔσθ' ἀπιδίωσθαι 105
 Ὡς φάτο· ἡ δ' Ἡθεαί· Ἡθεαί· ἐπεμύσασατο χεῖρας·
 Ἡθεαί δ' μειδόωσα πρὸς ἑαίπεν.
 Οὕτω νῦν, Κυθέρεια, πόδε χεῖρ, ὡς ἀγορεύεις,
 Ἐξέον ἄφαρ· καὶ μὴ τι χεῖρ ἔλῃ, μηδ' ἐρίδῃς
 Χωμένη σὺ παιδί· μετ' ἀλλήλῃς γὰρ ὁπίσσω. 110
 Ἡθεαί, καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάετο δ' Ἀθηνῆ.
 Ἐκ δ' ἴδ' ἀμφω ταῖς παλίσυτοι· ἡ δ' Ἡθεαί
 Βῆ δ' ἴμεν Οὐλύμποιο καὶ πύχας, εἰ μιν ἐφύρει.
 Εὖρε δ' ἴμεν ἀπ' ἀνδρῶν Διὸς θαλερῇ ἐν ἀλῶνι,
 Οὐκ οἶον· μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τὸν ῥά ποτε Ζεὺς 115
 Οὐρανῷ ἐγκατένευσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 Κάλλεσθ' ἱμερταίς· ἀμφ' ἀστραγάλοις δ' ἴμεν
 Χερσείοις, ἄτε κῆρυι ὁμήγεες ἐψύωντο.
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἤδη πᾶμπαν ἐνίπλεον ὦ ὑπὸ μαζῶν
 Μάερος Ἐρως λαΐης ὑποίχανε χεῖρας ἀγροῦ, 120
 Ὀρδὸς ἐφεσπῶς· γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
 Χερσὶν θάλλεν ἔρδουτος· ὁ δ' ἐγύθεν ὀκλαδὸν ἦτο
 Σίγα κατὰφίον, δοῖα δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὐτῶς
 Ἄλλω ὑπεργίει· κεχόλωτο δ' ὑπεργαλῶντι.
 Καὶ μὲν τὰς γε πρὸς ἑαίπεν ὑπεργαλῶντι ὀλέσας 125
 Βῆ

Βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, ἔδ' ἐνόησε
 Κύπριν ὀππλομήνῳ· ἡ δ' ἀντίη ἴσατο παῖδός,
 Καί μιν ἄφαρ γναθμοῖο χαλαρμένη προσέειπε.
 Τίπῃ ὀπμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἤέ μιν αὐτως
 Ἦπαφες, ὅδ' ἐδὲ δίκη παρὲς πλεον νῆϊν ἔοντα;
 Εἰ δ' ἄγε μοι παρ' ὅφρων τέλεσον χρέος, ὅ, τί κεν εἴπω·
 Καὶ κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς παλαιὰς ἀθυρίας,
 Κεῖνο τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
 Ἦντ' ἐν Ἰδαίῳ ἐπὶ νήπια κρείζοντι
 Σφαῖραν εὐτροχάλον, τ' ἐσὺ γε μέλιον ἄλλο
 Χειρῶν Ἠφαίστειο χαλκτεατίασθαι ἄρειον.
 Χρύσεα μὲν οἱ κύκλα τετάρχ' ἀμφὶ δ' ἐκείνῳ
 Διπλόαμ' ἀψίδες παλαιαῖς εἰλίαντον.
 Κρυπταὶ δ' ῥαφαί εἰσιν· ἐλὶξ δ' ὀπιδέδρομε πάσαις
 Κυανέῃ· ἀπὸρ εἰ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοις
 Ἄσπερ ὥς, φλεγέδοιτα δὲ ἥερ' ὀλκὸν ἴησιν.
 Τίω τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δ' ὅπρηνον Αἰήταο
 Θέλξον οἰσδύσας ἐπ' Ἰήσωνι· μηδὲ τις ἔστω
 Ἀμβολίη· δὴ γὰρ κεν ἀφαιροτέρη χάρις εἴη.
 Ὡς φάτο· τὰ δ' ἀσπασὸν ἔπ' ὅ γ' ἔειπ' εἰσαΐοντι.
 Μείλια δ' ἐκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι χιτῶν
 Νεωλεμές ἐνθα ἔνθα Θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπώς.
 Λίοντο δ' αἰψά πορρὶν αὐτοχρόν· ἡ δ' ἀγανοῖσιν
 Ἀντομένη μύθοισιν, ἐπειρυσσασα πρῆξις,
 Κῦσε πολυρμένη, καὶ ἀμείβετο μειδιόωσα.
 Ἰσθ' νῦν τόδε σείο φίλον χάρις, ἥδ' ἐμὲν αὐτῆς,
 Ἦ μὲν τοι δῶρ' ἐν γὰρ πρῆξις, ἔδ' ἀπατήσω

130

135

140

145

150

Εἴ κεν

Εἴ κεν ἐνισκίμψης κέρη βέλθ' Αἰήταο.
 Φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀσφαγάλῃς συναμήσατο, καὶ δὲ φαεινῶ
 Μητρὸς ἧς εὖ πάντας δριμήσας βάλε κόλπῳ.
 Αὐτίκα δ' ἰοδόκην χερσὶν ὤρεα γέτε μίτρη,
 Πρέμνω κεκλιμνύλῳ· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξον·
 Βῆ δ' ἐκ μεγάρῳ Διὸς πάγκαρπον ἀλωεύ.
 Αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
 Αἰθερίας· ἔνθεν δ' ἡταιβάης ὅσιν κέλδους
 Οὐρανίη· δοιῶν δ' πόλοι ἀνέχουσι χάριτα
 Οὐρέων ἡλιβάτων, κορυφαὶ χθονός· ἥ γ' ἔτ' ἀερθεῖς
 Ἥλιος ὠρώτησιν ἐρύγῃ ἀκτίνεσσι.
 Νειόβη δ' ἄλλοθι γαῖα φερέσβιθ', ἄσπεά τ' ἀνδρῶν
 Φαίνετο, καὶ ποταμῶν ἱερὰ ῥοοὶ· ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἀκρίες, ἀμφὶ δ' ὀνύχῳ ἐν αἰθέρι πολλὸν ἰόντι.
 Ἡρώες δ' ἀπάνδρην ἧς ἐπὶ σέλμασι νηὸς
 Ἐν ποταμῷ καθ' ἔλθ' λελοχημνύοι ἠγορέωντο·
 Αὐτὰς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ὅς δ' ὑπ' ἀκούον,
 Ἡρέμα ἢ ἐνὶ χώρῃ ἐπιχερῶ ἐδριόωντες.
 ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ὅππαιδ' ἀνὰ
 Ἐξέρω, εἴ δ' ὑμμε τέλθ' κρηλῶα ἔοικεν.
 Ζυγὴ γὰρ χρεῶν, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασι
 Πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δ' ὅττι νόον βελλῶ τ' ἀπξύκων,
 Ἴσω καὶ νόστος τόνδε σόλον οἶθ' ἀπούρας.
 ὦλλοι μὲν καὶ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἔκκηλοι.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εἰς δώματ' ἐλδύσομαι Αἰήταο
 Υἱᾶς ἐλὼν Φειξοιο, δύω δ' ὅππ' τοῖσιν ἐταίρους.
 Πειρήσω δ' ἐπέεσσιν ἀντιβολήσας,

155

160

165

170

175

F f

Εἴ κ' ἐθέλοι

110 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃ δέρος χεύσειον ὀπάσσαι,
 Ἦέ ῥ' ἐπὶ πίπῃσι βίη μελιόντας ἀπάσσει.
 Ὡδὲ γὰρ ἔξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαίντες,
 Φροσόμεσθ' εἴτ' Ἀρηὶ σωσιόμεσθ', εἴτε τις ἄλλη
 Μῆτις ὑπὲρ ῥόδου ἔσται ἐργομήνοισιν αὐτῆς.
 Μηδ' αὐτως ἀλκῇ πρὶν ἔπεισέ γε πειρηθεῖναι,
 Τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτερας· ἀλλὰ πάριθε
 Λώϊτερον μύθῳ μιν δρέσασθαι μελιόντας.
 Πολλάκι τοι ρέα μῦθος ὁ κεν μόγῃς ἐξορύσειεν
 Ἦνορέη, τόδ' ἐρέξε κτ' ἔχουσιν, ἥ τις ἐώκῃ
 Περσύναι· ὁδὲ καὶ πότ' ἀμύμονα Φείζον ἔδεκτο
 Μητρύης φεύγοντα δόλον, πατρός τε θυλάς.
 Πόντες ἐπεὶ πάντῃ, καὶ ὅπως μάλα κυύτατ' ἀνδρῶν
 Ξεῖνός αἰδέεται Ζηνὸς γέμεν, ἦδ' ἀλεγίζῃ.
 Ὡς φάτ'· ἐπήνεσαν ἧ νεοὶ ἐπὶ Αἰονίδαο
 Πασυδίῃ, ὅδ' ἔσκε πρὸς ὅπως ἄλλο κελεύσει.
 Καὶ τίτ' ἄρ' ἤϊας Φείζεις, Τελαμῶνα δ' ἔπεισας
 Ὡρσε, ῥ' Αὐγείῳ· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἑρμείῳ
 Σκῆπτρον· ἄφαρ δὲ ἀνὰ νηὸς ἔσθ' ὀδοναχὰς τε ῥ' ὕδαρ
 Χέρσινδ' ἔξαπέλην ὅπῃ θρωσκὲς πεδίοιο.
 Κιρκῆϊον τόδε περ κελήσκει· ἐνθα ἧ πολλὰ
 Ἐξείης παρμάδοί τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν.
 Τῶν ῥ' ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σερῆσι κρέμασιν
 Δέσμιοι· εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγ' ὀλχόισιν ὄρωσιν
 Ἀνέρας οἰχομένους πρὸ καίμεν· ὃ δὲ ἐνὶ γαίῃ
 Ἔστι γέμει σείλαντας ὑπὲρ ὅπῃ σῆμα χέεσθαι.
 Ἀλλ' ἐν ἀδελφότητι κατελεύσαντε βοείαις,

180

185

190

195

200

205

Δενδρέων

Δενδρέων δ' ἔξάπλειν ἐχθρὸς ἄσπετος· ἥερα δ' ἴσθιν
 Καὶ χθονὶν ἔμμορην αἶψ'. ὅππ' ἡδυτὶ ταρχύεσσι
 Θηλυτέρας· ἢ γὰρ κε δίκη θεσμοῖο τέτυκ'.
 Τοῖσι δ' ἐνισομένοις Ἥρη φίλα μνησώσα
 Ἥερα παλαιὴ ἐφῆκε δὲ ἄσπετος, ὅφρα λάθοιεν
 Κόλχων μυρίων ἔθνος ἐς Αἰήταο κίοντες.
 ὦλα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἵκοντο
 Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασεν νέφος Ἥρη.
 Ἔσαν δ' ἐν περμουλῇσι τεθνηπότες ἔρκε' ἀνακτορῶν,
 Εὐρείας τὲ πύλας, ἔκ κίονας αἱ παρὰ τοίχας
 Ἐξείης ἀνεχον· θειγῆς δ' ἐφύπτετο δόμοισιν
 Λαίητος χαλκείαισιν ὅππ' ὑλφίδεσσιν ἀρήξει.
 Εὐκλήρι δ' ὑπὲρ ἔδον ἐπειτ' ἔβαν· ἀγχι δ' οἷον
 Ἥμερίδες χλοερῆσι κατὰσεφές πετάλοισιν
 Ὑψὲς αἰερόμηναι μέγ' ἐδήλεον αἶψ' ὑπὸ τῆσιν
 Ἀεναοὶ κρήναι πίπυρες ῥέον, αἷς ἐλάχνηεν
 Ἥφαιστος· καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
 Ἥ δ' οἶνω· τριτάτη δ' οὐδὲ νῆεν ἀλοιφῇ.
 Ἥ δ' ἄρ' ὕδαρ' ὠρεῖσκε, τὸ μὲν ποδὶ δυομήρησιν
 Θέρμετό Πληιάδεσσιν· ἀμοιβηδὸς δ' ἀνιστοῖς
 Κρυσάλλῳ ἵκελον κοίλης ἀνεκήκει πέτρης.
 Τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταίῃσι Αἰήταο
 Τεχνήϊς Ἥφαιστος ἐμήσατο θεσκελά ἔργα.
 Καὶ ὁ χαλκόποδας ταύρας κάμε· χαλκεὰ δ' οὐφείων
 Ἦν σῶματ', ἐκ δ' οὐ πύρρος δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον.
 Πρὸς δ' οὐ καὶ αὐτόγυον σιβαρὲς ἀδάμαντος ἄροτρον
 Ἦλκεν, ἡελίῳ πίνων χεῖριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις

210

215

220

225

230

Δέξατο

Δέξατο Φλεγραή κεκμηκότα δηϊοτήν.

Ἐνθα ὃ κὺ μεσσυλῷ ἐλήλατο· τῇ δ' ὅπῃ πολλὰ

235

Δικλίδες εὐπηγεῖς θαλάμοι τ' ἔξ' ἐνθα κὺ ἐνθα.

Δαιδαλέη δ' αἶθρα πρὸς ἑκάτερε τέτυκτο.

Λέχεις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔσαζ' ἀμφοτέρωθεν.

Τῶν ἦτοι ἄλλον ῥῆ, ὅπως κὺ ὑπεύροχῷ ἦεν,

Κρείων Αἰήτης σὺν ἧ νάεσκε δάμαρπ'

240

Ἄλλω δ' Ἀψυρτος ναῖεν παῖς Αἰήταο,

Τὸν ῥῆ Καυκασίη Νύμφη τέκεν Ἀσερόδεια,

Πεῖν πρὸ κρηδίου θεῶς ἰδύσθω ἀκοῖν,

Τηδύῳ ὠκεανῷ τε πανοπλοτάτῳ γεγαῖαν.

Καί μιν Κόλχων ἦες ἐπωνυμίῳ Φαέδοντα

245

Ἐκλεον, ἔνεχα· πᾶσι μετέπρεπεν ἡ θεοῖσι.

Τὸς δ' ἔχον ἀμφίπολοί τε κὺ Αἰήταο θυγατρὲς

Ἀμφω Χαλκίῳπῃ Μήδειά τε· ἡ ῥῆ ἄρ' ἦν

Ἐκ θαλάμῃ θαλαμόνδε κρησινήτῳ μεπῶσα.

(Ἦεν γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ, πρὶν δ' ἔπ' ἰάμιζεν

250

Ἐν μεγάροις, Ἐχάτης ὃ πανήμερῷ ἀμφεπονείτο

Νηὸν, ἐπεὶ ῥα Θεῆς αὐτὴ πέλεν δέσπτεραι)

Καί σφρας ὡς ἰδὲν ἄσπον, ἀνίαχεν· ὁξὺ δ' ἄκασε

Χαλκίῳπῃ· δμῳαὶ ὃ ποδῶν προπάροιθε βαλῶσαι

Νήματ' αἰ κλωσῆρας, αἰλλέες ἐκτοδὶ πᾶσαι

255

Ἐδραμον· ἡ δ' ἅμα τοῖσιν εἰς ὑῆας ἰδύσα,

Ἦν χάσμα π χεῖρας ἀνέχεθεν· ὡς ὃ αἰ αὐτοῖ

Μητέρας δεξιόωντο κὺ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες,

Γηδόσωνοι· τοῖον ὃ κυρομένη φάτο μῦθον,

Ἐμπερ· οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδέη με λιπόντες

260

Τηλέθι

Τηλόθι πλάγξας· μὲν δ' ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.

Δαίη ἐγὼ, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἐκ ποθεν ἄτης

Λαυγαλέης Φερίξοιο ἐφημοσύνησι νέεας

Πατρός· ὁ μὲν θνήσκων συγερός ἐπετείλατ' ἀνίας

Ἡμετέρη κραδίη· τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομήνοιο,

265

Ὅστις ὅδ' Ὀρχομήνος, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι,

Μητέρ' εἰὼ ἀχέου ἄποπρυλιπόντες ἰκοιοδε;

Ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δ' πανύστατος ὤρετο θυράζε,

Ἐκ δ' αὐτὴ ἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήτωρ,

Χαλκίοπης αἶσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο

270

Ἐρκος ἐπεπλήθη· τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπένοντο

Ταῦρον ἄλις δμῶες· τοὶ δ' ξύλα κἀγκῆνα χαλκῷ

Κόπῃον· τοὶ δ' ἰστέρα πορὶ ζέον· ὅσδε τις ἦεν

Ὅς χαμάτε μεδίεσκεν ὑποδρήστων βασιλῆϊ.

Τόφρα δ' ἔρως πολιοῖο δὲ ἥερος ἔξεν ἄφαντος,

275

Τετσηχῶς οἷόν τε νέαις ὅπῃ φορβάσιν οἰσρος

Τέλλῃ, ὄντε μύωπα βοῶν κλείσει νομῆες.

Ὡκα δ' ὑπὸ φλοιῷ παρδόμεν ἔνι τόξα πανύστατος

Ἰοδόκης ἀβλήτα πολύστονον ἔξέλετ' ἰόν.

Ἐκ δ' ὅγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν ἔδδον ἄμειψεν,

280

Ὀξέα δένδριλλων· αὐτὰ δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυαθεῖς

Αἰσονίδῃ γλυφίδας μέσση ἐνιχάττετο νδυρῇ.

Ἰδυὺς δ' ἀμφοτέρησι χλαχρόμενος παλάμῃσιν

Ἦκ' ὅπῃ Μηδείῃ· τὸ δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.

Αὐτὸς δ' ὑψορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάρου

285

Καγχαλόων ἦϊξε· βέλῃ δ' ἐνεδαίετο κέρη

Νέεσθαι ὑπὸ κραδίῃ, πυρὶ ἐκελον· ἀντία δ' αἰεὶ

G g

Βάλλεν

Βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμαρύματ'· καὶ ὃ ἄλωτο
 Στηθέων ἐκ πυκναὶ χαμαὶ τῷ φρένες, ὅδ' ἐπὶ ἄλλω
 Μνήσιν ἔχεν· γλυκερὴ δ' κατέϊβετο θυμὸν ἀνὴρ. 290
 Ὡς δ' ἡ γυνὴ μαλερῷ πυρὶ χάριφ' ἀχέφατο δαλῶ
 Χερσὶν ἴσας, τῇ περ ταλασπία ἔργα μέμνηται,
 Ὡς κεν ἰπποπόδιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο,
 Ἄγχι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ὅξ' ὀλίγοιο
 Δαλῶ ἀνεγρόμενον σὺν χάριφ' ἀνὰ πάντ' ἀμαρυῖν, 295
 Τοῖσ' ἰπποπόδιον εἰλυμένην αἶψα λατρή
 Οὐλομένη ἔρωσ' ἀπαλάς δ' ἐμετερωπάτο πῆρας
 Ἔς χλόν, ἄλλοτ' ἐξουδός, ἀκηδέϊσσι νόοιο.
 Δμῶες δ' ὁππότε δὴ σφιν ἐπ' ἔρτα δῆσαν ἐδωδὴν,
 Αὐτοὶ τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύνοντο λρεττοῖς, 300
 Ἀσπασίως δόρυ τε ποτήϊ τε θυμὸν ἄρεον.
 Ἐκ δ' ὅτ' Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
 Υἱῆας, τοίοισι πρὸς ἡγορέων ἐπέεσσιν.
 Παιδὸς ἐμῆς κῆρυ, Φερίξοιο τε, τ' περ πάντων
 Ζείνων ἡμετέρων ἐνὶ μεγάροισιν ἔστα, 305
 Πῶς Αἰδωδὲ νέεσθε παλίοισι; ἢ τίς ἄτη
 Σωομένης μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; ἢ ἤ ἐμείο
 Πείθεσθε παρθέροντ' ἀπείρονα μέτρα κελεύει.
 Ἦδ' εὖ γὰρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν ἠελίοιο
 Διωδύσας, ὅτ' ἐμείο κασιγνήτῳ ἐκόμειζεν 310
 Κίρκην Ἑσπερίης εἴσω χθονός· ἐκ δ' ἐκόμεσθαι
 Ἀκτῶν ἠπείρεα Τυρσηίδος, ἐνθ' ἔπινον πρὸς
 Ναιετάει μάλ' ἀποπρόδοι Κολχίδος Αἴης.
 Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἀ δ' ἐν ποσσὶν ὕμμεν ὄρωμεν,

Εἶπατ'

Εἶπατ' ὄριφραδέως· ἠδ' οἵτινες οἶδ' ἐφέπον)
 Ἄνδρες, ὁππότε ἔγλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.
 Τοῖά μιν ὀξερέοντα κασιγνήτων παρπάροιθεν
 Ἄερος, ὑποδδείσας ἀμφὶ σόλῳ Αἰσονίδαο,
 Μελιχίως, παρσέειπεν· ἐπεὶ παρθγυέσερος ἦεν.
 Αἰήτη, κένῳ μὲν ἄφαρ δέχθαι ἀέλλα
 Ζαχρηείς· αὐτὰς δ' ὑπὸ δούρασι πεπληῶται.
 Νῆσσι ἐνναλίοιο ποτὶ ξερὸν ἔκβαλε κῆμα
 Λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· Θεὸς δέ τις ἄμμι' ἐσάωσεν.
 Οὐδὲ γὰρ αἱ τοπάρροιθεν ἐρημαίῳ κτ' νῆσον
 Ὑπλίζοντ' ὄρνιθες Ἀρήϊαι, ὅσδε τι κείνας
 Εὖρμεν· ἄλλ' οἳ γ' ἄνδρες ἀπήλαζ' ὀξυποδάντες
 Νηὸς εἴης προτέρῳ ἐνὶ ἡμαπὶ καὶ σφ' ἀπέρυκεν
 Ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νίϑι, ἥε τις αἴσῃ·
 Αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρώσιν ἄλις ἔειματ' ἔδωκεν,
 Οὐνομά τε Φρίξοιο παεικλῆες εἰσαΐοντες,
 Ἦδ' αὐτοῖο σεφέν· μὲν γὰρ τεὸν ἄστυ νέον).
 Χρεῖώ δ', ἣν ἐθέλεις ἐξιδμῆραι, ἔσ' ὅππιδίω.
 Τόνδε τις ἰέρμυϑ' πάτρης ἀπάνδρην ἐλάσσει
 Καὶ κτεάνων βασιλὸς παῖσι, ἔνεκεν ἀλκῇ
 Σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,
 Πέμπει δούρει νέεας ἀμήχανον· ὅσδ' ὑπάλύξεν
 Στεῦται ἀμειλίχτοιο Διὸς θυμολγέα μῆϊν
 Καὶ χόλον, ἐδ' ἀτλητὸν ἄγος, Φρίξοιό τε ποινὰς,
 Αἰολιδῶν γρυὴν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέειν.
 Νῆα δ' Ἀθηναίῃ Παλλάϊ χάμεν, ἔμμελα τοίῳ
 Οἶά περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασι,

315

320

325

330

335

340

Τάων

Τάων ἀνοτάτης ἐπεκύρσαμεν· ἤλιθα γάρ μιν
 Λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις
 Ἰχεται, ἣν καὶ πᾶσιν ἐπιβρίσωσιν ἀελλαί.
 Ἴσον δ' εἴξ' ἀνέμοιο θέρ, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
 Νωλεμέως χείρεσσιν ὀπισπέρχωσιν ἐρετμοῖς.
 Τῇ δ' ἐναγειρομένη παναχρίδος εἰς π φέρισον
 Ἡρώων, τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πολλὰ ἐπαληθεῖς
 Ἄσσα, ἐπελάγῃ συγερῆς αἰλῆς, εἰς ὅπασταις.
 Αὐτῷ δ' ὥς κεν ἄδοι, τῶς ἐοσέ· καὶ γὰρ ἰχθὺν
 Χερσὶ βιησάμεν· μέμονεν δέ τοι ἄξια πίσειν
 Δωπίνης, αἰὼν ἐμέθεν μέγα δυσμυρόντας
 Σαυρομάτας, οὗτοι σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
 Εἰς ὃ ἐνομα δῆθεν ὀπισθὺς γρυεῶ τε
 Ἰδμεναι οἵπνες εἰσιν, ἕκαστά γε μυθησάμεναι.
 Τόνδε μὲν, οἷός περ ἔνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὦλλοι ἀγερθεν,
 Κλείσσει Αἴσονος υἱὸν Ἰήονα Κρηθείδαο.
 Εἰ δ' αὖτ' Κρηθῆναι ἐπήτυμιν ὅτι γρυεῶλης,
 Οὕτω κεν γνωτὸς πατρώϊον ἄμμι πέλοιτο.
 Ἀμφω γὰρ Κρηθὺς Ἀθάμας τ' ἐξ Αἰόλου ἕες,
 Φρίξον δ' αὖτ' Ἀθάμαντος ἔλω παῖς Αἰολίδαο.
 Τίνδε δ' ἄρ', ἡελίε γόνον ἐμμεναι εἶπν' ἀκχεῖς,
 Δέρκεαι Αὐγείῳ· Τελαμῶν δ' ὅτε κυδίσοιο
 Λιακὲ ἐκτελαῶς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἐπικτεν.
 Ὡς ὃ καὶ ὦλλοι πάντες ὅσοι σωέποντες ἐπαῖροι,
 Ἀθανάτων ἕες τε καὶ ἡῶνοὶ γεγάασιν.
 Τοῖα πᾶρνεπεν Ἀργος· ἀναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις,
 Εἰπαίων, ὃς ὅτε γόλῳ φρένες ἠερέδοντο.

345

350

355

360

365

Φῆ

Φῆ δ' ἐπαλαστήσας (μυρέλινε ὃ παῖσι μάλιστα
 Χαλκιοῦπης· τῆς γὰρ σφι μετελθέμεν ἔνεκ' ἐώλπῃ. 370
 Ἐκ δέ ④ ὁμυτ' ἐλαμψον ὑπὸ φρύσιν ἱερμύοιο)
 Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι δόπορθε, λωβητῆρες,
 Νεῖδ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσυτοι ἔκτοθι γαίης,
 Πρὶν τινα λουγαλέον τε δέρεθ' ἢ Φρίξον ἰδέσθαι,
 Αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος; ἔδ' ὅππῃ κῶας, 375
 Σκῆπτρα ὃ ἢ τιμῶ βασιληίδα δούρεθ' ἔεσθε.
 Εἰ δέ κε μὴ παρῶσιν ἐμῆς ἡψαδε τραπέζης,
 Ἦγ' οὐδ' ὑπὸ γλώσσας τε ταμῶν, ὅς χεῖρε κεάσας
 Ἀμφοτέρως, οἷοισιν ὅππῃ γένηται πῶδεσθαι,
 Ὡς κεν ἐρητύοιθε ἢ ὑπερὶν ὀρμηθῶμαι. 380
 Οἷα ὃ καὶ μαχάρεσθαι ἐπεψύσαδε Θεοῖσι.
 Φῆ ῥα χαλεψάμενθ'· μέγα ὃ φρένες Αἰακίδαο
 Νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἐνδοθι θυμὸς
 Ἀντιβίω ὀλοὸν φάσθαι ἔπ'· ἀλλ' ἀπέρυκεν
 Αἰσινίδης· παρὰ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν. 385
 Αἰήτη, χεῖρ μοι τῶδε σόλῳ· ἔτι γὰρ αὐτῶς
 Ἄστυ τέον καὶ δώμαθ' ἰχάνομεν, ὥς περ ἐόλπας,
 Οὐδὲ μὲν ἱέρμυροι (τίς δ' οὐ πόσον οἶδμα πρῆσαι
 Τλαίη ἐκὼν ὀθνεῖον ὅππῃ κτέρας;) ἀλλά με δαίμων
 Καὶ κρυερὴ βασιλῆθ' ἀπαδάλα ὥρσεν ἐφετμή. 390
 Δὸς χεῖρ δ' ὀρμητοῖσι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
 Θεσπεσίῳ οἶσω κληιδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
 Πρὸ φρονέων εἶμεν Ἀρηῖ· θοὴν δ' ἀποτίσαι ἀμοιβήν,
 Εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεσθαι, εἴτε τιν' ἄλλον
 Δῆμον σφωϊτέρῳσιν ὑπὸ σκῆπτροισιν δαμάσθαι. 395

H h

Ἰσκειν,

Ἴσκειν, ὑποσταίνων ἀγανῇ ὅπῃ τοῖο ᾧ θυμὸς
 Διχθαδίην πόρεφυρεν ἔπῃ σήθεσι μῦμοινην,
 Ἥ σφεας ὀρμηθεὶς αὐτοχρῆδὸν ἐξεναρίζοι,
 Ἥ ὅτε πειρήσαιτο βίης· τό ᾧ εἶσατ' ἀρειον
 Φραζομύρῳ· ἔ δὴ μιν ὑπεβλήδην παροσέειπε.
 Ζεῖνε, τί κεν τὰ ἔχιστα διωκεκέως ἀγορεύεις;
 Ἥ γὰρ ἐτήτυμον ἐσὲ Θεῶν γῆϋ, ἢ κ' ἄλλως
 Οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνείοισιν ἔβητε,
 Δώσω τοι χεύσειον ἄγειν δέρος, ἣν κ' ἐθέληδα,
 Πειρηθεὶς· ἐσθλοῖς γ' ἐπ' ἀδράσιν ἔπι μεγαίρω,
 Ὡς αὐτοὶ μυθεῖσθε τ' Ἑλλάδι κοιρανέοντα.
 Πείρα δέ τοι μύρεός τε κ' ἀλκῆς ἔσσετ' ἀεθλῶ,
 Τόν ῥ' αὐτὸς ὀπίμῃ χερσὶν ὀλοὸν περ ἔοντα.
 Δοιῶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμον·
 Ταύρω χαλκόποδε σῶματι φλόγα φυσιόωντε.
 Τὸς ἐλάω ζεύξας συφελὺς κ' νειὸν Ἀρηῶ
 Τετράγυον· τ' αἶψα ταμῶν ἔπῃ τέλσον δρότρω,
 Οὐ σπύρεν ὀλκοῖσιν δηρὸς ἐνὶ ἀλλομαῖ ἀκτιῶ,
 Ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντ' ὀδόντ' αἰ
 Ἀνδράσι τολμησῆσι δέμας· σὺ δ' αὖτις δαίζων
 Κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ παρυσιαδὸν δνπόωντ' αἰ
 Ἥειῶ ζεύγνυμι βόας, ἔ δέειλον ὥρῃ
 Παύομαι ἀμήτοιον· σὺ δ' εἰ τὰδε τοῖα τελέσσεις,
 Αὐτῆμαρ τόδε κῶας δνπόσσαι εἰς βασιλῆῶ.
 Περὶν δέ κεν ἔ δοίλω· μηδ' ἔλπεο· δὴ γ' αἰκὲς
 Ἀνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέει εἶξα.
 Ὡς αἶε ἔφη· ὁ ᾧ σῖγα ποδῶν πάρος ὀμματ' αἰ πῆξας,

400

405

410

415

420

Ἥ δ'

Ἦδ' αὖτως ἀφθογῆθ', ἀμνηχανέων κακότητι.
 Βελὴν δ' ἀμφὶ πολὺν σρώφα χρόνον· ἔδ' ἔπειτα εἶχε
 Θαρσαλέως ὑποδέχθαι· ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον. 425
 Ὅψ' δ' ἀμειβόμενθ' ὡρσελέξατο κερδαλέοισιν.
 Αἰήτη, μάλα τοί με δίκη περὶ πολλὸν ἔργεις.
 Τῷ κ' ἐγὼ τ' ἀέθλον ὑπερφιάλον περ εὐόντα,
 Τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος· ἔγωγε ἔτ' ἄλλο
 Ρίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπιθήσεται ἀνάγκης, 430
 Ἦ με καὶ ἐνθάδε νεῖας ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆθ'.
 Ὡς φάτ' ἀμνηχανίη βεβόλημυθ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε
 Σμερδαλέοις ἐπέεσσιν ὡρσένεπεν ἀρχαλόωντα.
 Ἔρχο νῦν μὲν ὄμιλον· ἐπεὶ μέμονας γε πόνοιο.
 Εἰ δ' οὐ σύ γε ζυγὰ βεσὶν ὑποδδείσας ἐπαΐεσθαι 435
 Ἦ καὶ ἐλθόμεν μετὰ χάσσεαι ἀμνητοῖο,
 Αὐτὰρ κεν ταῖς ἑκάστα μέλοιτό μοι ὄφρα ἔσ' ἄλλοθ'
 Ἀνὴρ ἐρρίγησιν δρεῖονα φῶτα μετελθεῖν.
 Ἴσκειν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὄρνυτ' Ἰήσων,
 Αὐγείης Τελαμών τε ὡδραχεδόν· εἶπετο δ' Ἀεγρος 440
 Οἶθ'· ἐπεὶ μεσσηγὺς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέας
 Αὐτοχαισινήτοις· ὧ δ' ἦεζ' ἐκ μεγάροιο.
 Θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἰσόνος υἱός·
 Κάλμει καὶ χερίτεσσιν· ἐπ' αὐτὰ δ' ὄμματα κέεον
 Λοξὰ ὡδὰ λιπρῶν χορμύη θηεῖτο καλύπτεται, 445
 Κῆρ ἄχει σμύχασα· νόθ' δέ τ' ὧ, ἥ τ' ὄνειρος,
 Ἐσπύζων πεπόνητο μετ' ἰχνία νιοσομύροιο.
 Καί ῥ' ὧ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀρχαλέοντες·
 Χαλκίόπῃ δ' ἄλκον πεφυλαγμένη Αἰήτιο,

Καρπαλίμω

Καρπαλίμως γάλαμόνδε σὺν ὑάσιν οἷσι βεβήκη. 450
 Αὕτως δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δ' οὖν θυμῷ
 Ὀρμαιν', ὅσα τ' ἔρωτες ἐποτρυνώσσι μέλεαδ'.
 Περσέθ' δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἐπ' ὧν ἰδάλλετο πάντα·
 Αὐτὴς δ' οἷον ἔλω, οἷοίσι τε φάρεσιν ἦτο,
 Οἷάτ' εἶφ', ὥς δ' ἔζετ' ὅππ' ἐθύνε, ὥς τε θύραζε 455
 Ἦεν· ὅδ' ἔτιν' ἄλλον οἷατο πορφύρουσα
 Ἐμμυραῖ ἀνέρα τοῖον· ἐν ἔασι δ' αἶν' ὀρώρε
 Αὐδὴν τε μῦθοί τε μελίφρονες, ἐς ἀγρόεσσιν.
 Τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ μή μιν βίεσ, ἢς καὶ αὐτὸς
 Αἰήτης Φθίσσειν· ὀδύρετο δ' ἥν τε πάμπαν 460
 Ἦδη τεθνεῶντα· τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ πῦραις
 Δάκρυον αἰνοτάτω ἑλέω ῥέε κηδοσύνῃσιν.
 Ἦκα δ' οὖν, μωρομυρία λιγέως, ἀνετείχετο μῦθον.
 Τίπτε μὲ δειλαίῳ τόδ' ἔχει ἄχος; εἴθ' ὅτε πάντων
 Φθίσσει) ἡρώων παρσφύρεσσι, εἴτε χερσίων, 465
 Ἐρρέτω· ἢ μὲν ὀφείλει ἀκήμεν ὀξυαλέαδαι.
 Ναί, δὴ τότ' οὖν πότνα Θεὰ Περσηῖ, πέλοιτο·
 Οἷκαδ' ἐνοήσεις φυγῶν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα
 Δμηθίῳ ὑπὸ βροσὶ, τόδε προσάργιζε δαείη,
 Οὐνεκεν ἔχ' ὧν ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτη. 470
 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἐόλητο νῆον μελεδήμασι κούρη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄσπετον ἐκτὸς ἔβη
 Τὴν ὁδὸν ἣν τὸ πάργιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίοιο,
 Δὴ τότε Ἰήσωνα τοῖςδε προσέννεπεν Ἄεργος ἔπεισι.
 Αἰσονίδη, μήπην μὲν ὀνόσσεαι, ἣν τιν' ἐνίψω·
 Πείρης δ' ἔτι μάλ' ἔοικε μεδιέμεν ἐν κακότητι. 475

Κούρη

Κούρην δὴ πῖνα πρῶθεν ὑπὲρ κλυεὺς αὐτὸς ἐμείο
 Φαρμάσσειν Ἐχάρτης Περσηΐδος ἐννεσίησιν·
 Τὴν εἶκεν πεπείδοιμεν, οἶομαι, ὅκ' ἐπὶ τάρβῃ
 Ἔσσετ' ἀεθλεύοντι δαμήμηναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δείδω μήπως ἔμοι ὑποσαίη τόγε μήτης.
 Ἐμπης δ' ἔξωπ' μετελδύσομαι δῶπιβολήσων·
 Ξυλὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ὀπκρέμαθ' ἦμιν ὀλεθρῷ.
 Ἴσκειν εὐφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖς δ' ἐπέεσσιν.
 ὦ πέπον, εἰ νύ τοι αὐτὰρ ἐφανδάνει, ἔπι μεγαίρω.
 Βάσκει δ' ἴθι, ἔκ πυκνοῖσι τέην πρὶν μῦθον μύθοις
 Ὀρυσθὶ λιστόμηνον· μελέη γε μὴ ἦμιν ὀρώσεν
 Ἐλπωρὴ, ὅτε νόσον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.
 ὦς ἔφατ', ὦκα δ' ἔλθ' μετεκίανον· αὐτὰρ ἐταῖροι
 Γηθόσσωοι ἐρέεινον, ὅπως πρὸν ὄντας ἴδοντο.
 Τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τεπημνύον ἐκφατο μῦθον.
 ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπλωέος ἄμμι φίλον κῆρ
 Ἀνὴρὺν κεχόλω· ἕκαστα γὰρ ἐν νύ τοι τέκμων
 Οὐτ' ἐμοὶ ἔτε κεν ὕμμι διεισομνύοισι πέλοιτο.
 Φῆ γ' οὖν δύω πεδίον τ' Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
 Ταύρω χαλκόποδε, σῶμα πὶ φλόγα φυσιόωντε.
 Τετράγωνον δ' ὅππ' τοῖσιν ἐφίετο νειὸν λῆσσαι,
 Δώσειν δ' ἔξ' ὅφρα γούων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίστη
 Γηγηρέας χαλκείοις σὺν τούχεσιν· ἡματι δ' αὐτὰρ
 Χρεῖω τέσδε δαΐξαι· ὁ δὲ νύ οἱ (ἔπ' ὅτ' ἄλλο
 Βέλτερον ἦν φράσασθαι) ἀπηλεγάως ὑπόεσθην.
 ὦς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνιούτοισι εἶσατ' ἀεθλῶς.
 Διὶ δ' ἄνεω ἔκ ἀναυδοὶ ἐς ἀλλήλους ὀρώωντο

480

485

490

495

500

Ἄτη ἀμνημονίῃ τε καὶ φέες· ὃψέ γ' Πηλεΐδης
Θαρταλέως μὲν πᾶσιν δ' αἰσθήσεσθαι ἔειπεν.

505

Ὡς μὴ μὴλιάαδς ὁ χ' ἔρξομεν· ἔ μ' ἔολπα
Βαλῆς (ἔ) ὄνειρα, ὅσον τ' ἔπ' ἡ χάρεϊ χειρῶν.
Εἰ μὲν νῦν τύνῃ Ζεῦς ἄβας Αἰήτας

Ἦως Αἰσινόη, Φρονέει, μέμονάς τε πόνοιο,
Ἦτ' ἂν ὑποχρεῖται πεφυλαγμένος ἐν πύλαις.

510

Εἰ δ' ἔτοι μάλα θυμὸς ἐῖς ὅπ'ι πάγχυ πέποιθεν
Ἥνορέη, μήτ' αὐτὸς ἐπείγῃς, μήτε πν' ἄλλον
Τῶνδ' ἀνδρῶν πάπλωε πρῆμνον· ἔγλαφ' ἔγωγε
Σχήσομ'· ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύν(αι)πον ἔοσ(ε) ἄλγος.

Ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δ' θυμὸς οἰνέει·
Σπέρχοντο δ' ἀνόρουσε θυῶς· ὅπῃ δ' εἶλες Ἴδας

515

ὦς το μέγα φρονέων· ὅπῃ δ' ἕες Τυωδαρέοιο·
 Σὺν δ' καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμητο αἰζηοῖσιν
 Ἀνδράσιν, ὅσδ' ἐπεὶ ὅσον ἐπανθιόνωντας ἐύχως
 Ἀντέλλων· τοῖω οἱ αἰερετο χάριτι θυμός.

520

Οἱ δ' ἄλλοι εἵξαντες ἀκὴν ἔχον· αὐτίκα δ' Ἄβροχος
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐλδομένοισιν ἀέθλη.

Ω φίλοι, ἦτοι ἤν' ἔτι τοῖς φίλοις· ἀλλὰ πᾶσι οἴω
Μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθ' ἐνναίσιμον ὑμῖν δ' ἐρωγὴν.

Τῷ καίρις μεμαῶτες ἐρητύοιαι ἐνὶ νηϊ
 τυτθὸν ἔθ', ὡς τοπάροισιν· ἐπεὶ καὶ ὀπρχέμεν ἔμπης
 Δωϊόν, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντες ἐλέσθαι.

525

Κένη τις μεγάροισιν ἐπιτρέφετ' Αἰνῆας,
Τὴν ἑκάτη παῖα μαθεῖα δαΐ τεχνήσασθαι
Φάμαχ', ὅσ' ἥπειρος τε φύς κ' ἡνέχυτον ὕδωρ.

530

Τοῖς

Τοῖσι δ' ἀχαμάρτοιο πυρὸς μελίσσεται αὐτμύω,
 Καὶ ποταμὸς ἴσησιν ἄφαρ κελαδωναῖ ῥέοντα,
 Ἄσρα τε δ' ἐμύνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθερος.
 Τῆς μὲν δ' ἀπὸ μεγάρου κτ' εἶβον ἐνθάδ' ἰόντες
 Μνησάμην, εἶκε δύναιτο χροσιγνήτη γεγαῖα
 Μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπ' ἤϊξαι ἀέθλω.
 Εἰ δ' ἢ αὐτοῖσι τόλ' ἐφαιδάνη, ἦτ' ἂν ἰκοίμην.
 Ἦματι τῶδ' αὐτὰς πάλιν εἰς δόμον Αἰήτιο
 Πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺ δαίμονι πειρηθείην.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δ' ὅσημα θεοὶ δόξ' εὐμνέοντες.
 Τετάρτων μὲν φεύγουσα βίβω κίρκου πελειᾶς
 Ὑψόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
 Κίρκος δ' ἀφλάσσω παρὰ πτεσεν· αἶψα δ' ὁ Μόψος
 Τοῖον ἔπος μὲν πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν.
 Ὑμμε, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκ'·
 Οὐδέ πη ἄλλως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ἄρειον.
 Παρθενικὴ δ' ἐπέεσσιν ἀμειλίχως ἀμφιέποντας
 Μῆτι πάντοίη· δοκέω δέ μιν οὐκ ἀγείρειν,
 Εἰ ἐτεδὸν Φινδύς γε θεῇ ἐνὶ Κύπριδι νόστον
 Πέφραδεν ἑοσεῖα· κείνης δ' ὅτε μείλιχος ὄρενις
 Πότμον ὑπεξλήνυξε· κέαρ δέ μοι ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Τόνδε χαρ' οἶωνόν περ ἰόσσει, ὥς δ' ἔπειτα.
 Ἀλλὰ, φίλοι, Κυθήρειαν ἑπικλείοντες ἀμύνειν,
 Ἦδη νῦν Ἀργείοισιν ὤφρα φασίησι πίθεσθαι.
 Ἴσκειν· ἐπήνηξ δ' ὅς νείοι, Φινῆθ' ἐφετμάς·
 Μνησάμενοι· μένος δ' Ἀφαρήϊθ' ἀνδρῶν Ἰδαιῶν
 Δεῖν' ἐπαλαστήσας μεγάλην ὀπί, φώνησέν τε.

536

540

545

550

555

Ω πόποις

ὦ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμότολοι ἐνθαδ' ἔβημεν
 Οἱ Κύπρην καλέεσιν Ἰππύροδον ἄμμι πέλεσθαι.
 Οὐκ ἔτ' Ἐνυαλίῳ μέγα δένος, ἐς ᾧ πελείας 560
 Καὶ κίρκους λούσαντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.
 Ἐρρέτε· μὴδ' ὕμμι πολεμῆϊα ἔργα μέλοιτο,
 Παρθενικὰς ᾧ λιτῆσιν ἀνάλκιδας ἠΨεοπύειν.
 ὦς ἡὔδα μεμαώς· πολέες δ' ὁμάδῃ ἐπαῖρου
 Ἦκα μάλ'· ὅδ' ἄρα τίς ᾧ ἐναντίον ἐκφατο μῦθον. 565
 Χωόμεν' δ' ὅγ' ἔπειτα κατέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
 Αὐτίκ' ἐποτρύνων τ' ἐὼν νόον ᾧδ' ἀγρόδυσεν.
 Ἄργος ῥε πᾶσι νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδε,
 Στελλέσθω· αἰτὰς αὐτοὶ ὅπῃ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
 Ἀμφαδὲν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν· ἦ γὰρ ἔοικε 570
 Μηκέτι δητὰ κρύπτεσθαι πῆλοισι αὐτῶν.
 ὦς ἄρ' ἔφη· ἢ τ' ῥε ἄφαρ παρῖαλλε νέεσθαι
 Καρπαλίμως Ἰζαῶτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' Ἰππὶ νηὸς
 Εὐναίας ἐρύσαντες ἐφειμαῖς Αἰσωνίδαο,
 Τυτθὸν ὡς ἔλεγε χέσσω ἐπέκελξ' ἐρετμοῖς. 575
 Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορεύει ποιήσας Κόλχων
 Νίσφιν ἐοῖο δόμους· τόδι πρὶς ἢ παρῶν κατὰ ζῶν,
 Ἀτλήτης Μινύεσσιν δόλεις ἢ κήδεα τεύχων.
 Στεῦτο δ' ἐπεὶ κεν παρῶντα βόες ἀφ' ἀηλῆσιν
 Ἄνδρα τ' ὅς ῥ' ὡς ἐδέκτο βαρυὺ καμῖν ἀέθλον, 580
 Δρυμὸν ἀναρρήξας λαοῖς κατὰ πύργου κολώνης,
 Αὐτανόρου φλέξειν δόρυ νήϊον· ἔφθ' ἀλεγεινὴν
 Ὑβριν ἀποφλύξωσιν ὡς ῥέβια μηχανόωντες.
 Οὐδὲ γὰρ Αἰολίδῳ φείξον μάλα πρὶς χατέοντι

Δέχθαι

Δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὃς παῖ πάντων 585

Ξείνων μελιχίη τε, θεοδείη τ' ἐκέχαστο·

Εἰ μὴ ④ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' ἔργων ἄγγελον ἦκεν

Ἑρμείδω, ὥς κεν παροσκηδέῃ ἀντιάσει·

Μὴ δὲ ληϊστῆρας ἐλὼ ἐς γαῖαν ἰόντας

Ἑσπεδῷ δηναιὸν ἀπήμονας, οἷσι μέμνηεν 500

Ὀθνείοις ἔπ' χεῖρα ἐλὼ κτεάτεσσιν αἰερεῖν,

Κρυπιδίεσ τε δόλως τεκτανέμεν, ἠδὲ βοτήρων

Αὔλια δυσκελεύδοισιν ἔπιδρομήσι δαΐζαι.

Νόσφιν δ' οἱ αὐτῷ φάτ' εἰκότα μείλια πῖσεν

Υἱῶας Φεῖξοιο, χακορρέκτησιν ὀπηδοὺς 595

Ἄνδράσι νοσήσαντας ὁμλαδὸν, ὄφρα ἐ πμῆς

Καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· (ὥς ποτε βάζιν

Λαυγαλέω ἔ πατρὸς ἐπέκλυεν ἠελίοιο,

Χρῆναί μιν πυκινόν τε δόλον βελάς τε γυέθλης

Σφωϊτέρης ἀτλῶ τε πολύτροπον ἔξαλέαδς· 600

Τῷ δὲ ἐελδομύες πέμπεν ἐς Ἀχαιίδα γαῖαν

Πατρὸς ἐφημοσύνη δολιχὴν ὁδὸν) ὅδ' ἔ θυγατρῶν·

Εἰνάη ④ τυτθὸν γε δέῃ, μή περ πινὰ μῆτιν

Φεάσων) συχερίω, ὅδ' ἔ υἱὸς Ἀψύρτοιο,

Ἄλλ' ἐνὶ Χαλκίόπης γυεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι. 605

Καί ῥ' ὁ μὲ ἀχέτα ἔργα πιφάυσκετο δημοτέροισιν,

Χωόμενθ'· μέγα δέ σφιν ἀπέειλε νῆά τ' ἐρύαδς

Ἦδ' αὐτῆς· ἵνα μή τις ἔσθ' ἀχόπητθ' ἀλύξῃ.

Τόφρα ὃ μντέρ' ἐλὼ μεπῶν δόμον Αἰήτω

Ἄργος παντοίοισι πρῆγορέεσκεν ἔπεσιν, 610

Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἢ ὃ κ' αὐτὴ

K k

Περάδειν

Πράδεν μηλιάσκει· δέθ' δέ μιν ἴχανε θυμὸν,
 Μή πως ἢ πρ' αἶψ' ἐτώσια μελίσσαιτο
 Πατρὸς ἀνυζομένην ὁλοὸν χόλον, ἢ λιτῇσιν
 Ἑσπομένης δριδύλας ἢ ἀμφοδὰ ἔργα πέλοιτο. 615
 Κέρεω δ' ἔξ' ἀχέων ἀδινὸς κατελώφειν ὕπνῳ
 Λέκτρῳ ἀνακλινθεῖς· ἀφαρ δέ μιν ἠπξοπῆες
 Οἶά τ' ἀκηχεμένην ὁλοοὶ ἐρέθισκον ὄνειροι.
 Τὸν ξείνον δ' ἐδόκησεν ὑφ' ἐσάμηναι τ' ἄεθλον,
 Οὐπ' μάλ' ὀρμαίνοντα δέρος κελόιο κομίσσας, 620
 Οὐδέ τι τοῖο ἔκμη μὲν πόλιν Αἰήταο
 Ἐλθέμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο
 Κλειδίῳ παρὰ κοιτῇ· οἶέ τοι δ' ἀμφὶ βόεσσιν
 Αὐτὴ ἀεθλούσας μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι,
 Σφωίτερος ἢ τοκήας ὑποχεσῆς ἀφείζειν. 625
 Οὐνεκεν ἔκ κ' ἔρη ζεύξαι βόας, ἀλλὰ ὅτ' αὐτῷ
 Πρὸς θεῶν· ἐκ δ' ἄρα τ' νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
 Πατρί τε καὶ ξένοις· αὐτῇ δ' ὀππέτερον ἀμφω
 Τὼς ἔμεν ὥς κεν ἦσι μὲν φρεσὶν ἰδυσεῖν.
 Ἦ δ' ἀφνω τ' ξείνον, ἀφειδήσας τοκήων, 630
 Εἴλετο· σὺ δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησεν
 Χωόμενοι τ' δ' ὕπνῳ ἅμα κλαγγῇ μετέηκε.
 Παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, πρὶ τ' ἀμφὶ τε τοίχῳ
 Πάπηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
 Ὡς πάρος, ἐν σέρνοισ· ἀδινὴ δ' ἀνενείκατο φωνήν. 635
 Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησεν ὄνειροι.
 Δείδια μὴ μέγα δή τι φέρῃ κακὸν ἢ δὲ κέλδυσος
 Ἠρώων· πρὶ μοι ξείνῳ φρένες ἠερέδον.

Μνάστω ἐὼν κτ' δῆμον Ἀχαιῖδα πλόθι κέρλαι,
 Ἄμμι δ' ἄρ' ἔνι τε μέλοι ἔδωμα τοκήων. 640
 Ἐμπα γε μὴν θεμυρή κύνεον κέαρ, ὅκ' ἔτ' ἀνδρῶν
 Αὐτοχαισινήτης περήσομαι· εἰ κέ μ' ἀέθλω
 Χραιομεῖν δυνάσῃσιν, ἔπ' σφετέρῃσι ἀχέσσω
 Παισὶ· τὸ κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ καρδίῃ σβέσσι ἄλγος.
 Ἥ ῥα· καὶ ὀρθωθεῖτα θυράς ὠϊξε δόμοιο, 545
 Νήλιπθ', οἰέσθως· καὶ δὴ λελίητο νέεσθ
 Αὐτοχαισινήτιωδε, ἔρκεθ' ἐδὼν ἀμειψέ.
 Δὴν δ' ἔκ' αὐτόθι μίμνεν ἐνὶ περσόμῳ θαλάμοιο
 Αἰδοῖ ἐργολυρή· μὲν δ' ἐτράπετ' αὖτις ὀπίσσω
 Στρεφθεῖσ'· ἐκ δ' ἄλιν κίεν ἐνδοθεν· ἄψ' τ' ἀλέεινεν 650
 Εἴσω· τῆυσί τοι δ' πόδες φέρων ἔνθα ἔνθα.
 Ἦτοι ὅπ' θύσειεν ἔρυκέ μιν ἐνδοθεν αἰδώς·
 Αἰδοῖ δ' ἐργολυρῶν θρασὺς ἡμερὸς ὀτρυνέσκεν.
 Τεῖς μὲν ἐπειρήθη, τρεῖς δ' ἔχετο· τέτρατον αὖτις
 Λέκτροισι πρὶν ἡνὶκράππεσεν εἰλιχθεῖσα. 655
 Ὡς δ' ὅπ' τις νυμφὴ θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
 Μύρεθ', ὥ μιν ἀδελφεοὶ ὠπαζ' ἠδὲ τοκῆες·
 Οὐδέ τί πω πάσαις ἔπι μίσγ' ἀμφιπόλοισιν,
 Αἰδοῖ, ὅπ' φροσυνή τε· μυχῷ δ' ἀχέσσω θαλάσῃ·
 Τὸν δέ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος τ' ἀρπήμεναι ἀμφω 660
 Διώεσιν ἀλλήλων· ἢ δ' ἐνδοθι δαιομένη περ
 Σῖρα μάλα κλαίει, χῆρεν λέχος εἰσορῶσα,
 Μή μιν κερτομέσσω ὅπ' σβέσσι γυναικες·
 Τῇ ἰκέλη Μήδεια κινύρετο· τὴν δέ τις ἄφνω
 Μυρομένη μεσσηγὺς ἔπι περ μολεῖσ' ἐνέησεν 666

Δμωάων,

Δμωάων, ἥ ④ ἐπέτις πέλε κερύζουσα·
 Χαλκίοπη δ' ἤγειλε παρὰ χερσίν· ἥ δ' ἐνὶ πασὶν
 Ἦς' ὀπιμυλίοωσα κασιγνήτῳ δρέσασθαι.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπίθησεν, ὅτ' ἐκλυεν ἀμφιπόλοιο
 Μῦθον ἀνώϊστον· ἀλλ' ὅτ' ἑαυτὸ θαμβήσασα
 Ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε ἀμπερές, ὧ ἐνὶ κόρῃ
 Κέκλιτ' ἀκηχεμύρη, δρύφειν δ' ἐκράτερε παρειάς.
 Ὡς δ' ἴδε δάκρυσιν ὅσπε πεφυρεμύρα, φώνησέν μιν.
 Ὡμοὶ ἐγὼ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
 Τίπῃ ἐπαθεις; τί τοι αἶνόν ὑπὸ φρένας ἵκετο πένθος;
 Ἦ νύ σε θουμοεὶη παιδέδρομεν ἄψα νῆσος;
 Ἦέ τιν' ἐλομένῳ ἐδάης πατρὸς ἐνιπὴν
 Ἀμφί τ' ἐμοὶ καὶ πασίν; ὀφελλέ με μήτε τοκῆων
 Δῶμα τόδ' εἰσπορεύου, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ὅπῃ γαίης
 Πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδὲ πρὸς ἔνομα Κόλχων.
 Ὡς φάτο· τὴ δ' ἐρύθηνε παρηΐα· δὴ δέ μιν αὐδῶς
 Παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαῖαν.
 Μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν ④ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλε
 Γλώσσης, ἄλλοτ' εἶερε καὶ σῆθ' ④ πεπότῃ.
 Πολλάκι δ' ἱμερῶν ἤ ἀνὰ σῶμα θῦεν ἐνισπεῖν,
 Φθογγὴ δ' ἐπ' αὐτὴν παρσιτέρω· ὅψ' δ' εἶπε
 Τοῖα δόλω· (θρασυεὲς γὰρ ἐπεκλονέσκον ἔρωτες.)
 Χαλκίοπη, ποῖ μοι παίδων σέο θυμὸς ἀΐ;
 Μή σφέ πατρὸς ξείνοισι σὺν δούδράσιν αὐτίκ' ὀλέσῃ.
 Τοῖα κατὰ κνώσασα μινυθαδίῳ νέον ὕπνῳ
 Λεύσω ὀνείρατα λυγρὰ, τί τις Θεὸς ἀκράαντα
 Θείῃ μὴ δ' ἀλεγεινὸν ἐφ' ἡέσι κῆδος ἔλθοι.

670

675

680

685

690

Φῆ ρα

Ἦ δόλον ἢ τινα μῆτιν ὀπιφράσας ἀέθλα
 Παίδων ἔνεκ' ἐμείο; ἔκ κ' ἐπὶ κείνοιο δ' ἰχθύν
 Ἄρ' ἔποτρυνών με τῆς πειρήσας δ' ἔρωγης.
 Μεσσηγύς μ' ἔκ τόντε δέμον λίπον ἐνθαδ' ἴσα.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντόθεν ἀνέπιατο χρέματι θυμός.
 Φοινίχθι δ' ἄμυδις καλὴν χροά· καὶ δὲ μ' ἀχλὺς
 Εἶλεν ἰαυομένῳ· τῶν δ' ὅππ' μῦθον εἶπεν.
 Χαλκίοπη, ὡς ὕμμε φίλον τερπνόν τε τέτυκ',
 Ὡς ἔρξω· μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαίνοι
 Ἦώς, μηδὲ με δηρὸν ἐπὶ ζώῃ ἴδω,
 Εἰ ἐπὶ σῆς ψυχῆς παρφερέεσθον, ἢ ἐπὶ παίδων
 Σῶν θείῳ· οἱ δὲ μοι ἀδελφείοι γυγιάσιν,
 Κηδεμόνες τε φίλοι ἔσμεν ὁμήλικες· ὥς ὅτ' αὐτῶ
 Φημὶ κασιγνήτῳ τε σέθεν κούρῳ τε πέλας.
 Ἴσον ἐπεὶ κείνοις με τεῶν ἐπαίεσθαι μαζῶ,
 Νηδυτίνην, ὡς αἶεν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.
 Ἀλλ' ἴθι· κεῖθε δ' ἐμὴν σιγῇ χρεῖν, ὄφρα τοκῆας
 Λήπομαι, ἐντύνεσθαι ὑπὸ χροῖ· ἢ ἐπὶ νηὶ
 Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης θελήματα φάρμακα ταύρων.
 Ὡς ἦγ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παῖσι τ' ἔρωγῶ
 Αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδεν· τὸ δέ μιν αὐτὸς
 Αἰδώς τε συτῆρ' ἐπὶ δέθ' ἔλαβε μενοειδῆ,
 Τοῖα πρὸς ἑ πατρὸς ἐπ' ἀνέει μνησάσας.
 Νύξ μ' ἔπειτ' ὀππὶ γαῖαν ἄγειν κνέφας· ὅτ' ἐνὶ πόντῳ
 Ναῦται εἰς Ἑλίκην τε ἔσσεσθαι Ὀρείωνος
 Ἐδρακὸν ἐκ νηῶν· ὅππ' οἱ καὶ τις οὐδὲν
 Ἦδη ἔκ πυλαωρὸς ἐέλδετο καὶ τινα παίδων

Μητέρα

Μητέρα τεθνεότων ἀδινὸν ποῖ κῶμ' ἐκάλυπεν·
 Οὐδὲ κινῶν ὑλακὴ ἐτ' αἰνὰ πόλιν, ἔθροθ' ἦεν
 Ἥχῃσι· σιγὴ δ' μελαινομήνῳ ἔχεν ὄρεφιν.
 Ἀλλὰ μάλ' ἐ Μήδεϊσιν ἐπὶ γλυκερὸς λάβει ὕπνος.
 Πολλὰ γὰρ Αἰσωνίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν
 Δειδῦαν ταύρων κρατερὸν μῦθον, οἷσιν ἔμελλεν
 Φθειδῶς ἀεικελίῃ μοιρῇ κτ' νεῖον Ἄρηθον.
 Πυκνὰ δέ τ' ἐκαστὴν στήθεων ἐντοαδὲν ἔειπεν.
 Ἥελίς ὡς τίς τε δόμοις ἐνιπαλῆς ἀγλή
 Ὑδατος ἔξανισσα, τὸ δὴ νέον ἢε λέβητι
 Ἥεπε ἐν γαυλῶ κέχυ'· ἢ δ' ἐνθα ἢ ἐνθα
 Ὠκείῃ σροφάλιγι πιάσῃ αἰόσουσαι·
 Ὡς δ' καὶ ἐν στήθεσι κέαρ ἐλελίζετο κόουης,
 Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέω ῥέει· ἐνδοθι δ' αἰεὶ
 Τεῖς ὀδυῖν σμύχουσα παρὰ χερσὶ, ἀμφὶ τ' ὀφθαλμοῖς
 Ἴνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νεῖατον ἰνίον ἀχέαι·
 Ἐνθ' ἀλεγυνότατον διῶς ἄχος, ἀπὸ τ' αἰτίας
 Ἀχάματι παρὰ πῶτον ἐνιοκήψωσαν ἔρωτες.
 Φῆ δέ τ' ἄλλοτε μὲν γελκτῆρα φάρμακα ταύρων
 Δωσέμεν, ἄλλοτε δ' ἐπὶ καταφθειδῶν ἢ αὐτῇ.
 Αὐτίκα δ' ἐτ' αὐτῇ θανέειν, ἔφάρμακα δώσιν,
 Ἀλλ' αὐτὸς εὐκηνλθ' ἐν ὀτλησέμεν αἴτῳ.
 Ἐξομνή δ' ἤπειτα δοάσαστο, φώνησέν τε.
 Δειλὴ ἐγὼ, νῦν ἐνθα κακῶν ἢ ἔθρα γῆραμα.
 Πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκή
 Πήματος, ἀλλ' αὐτὸς φλέγῃ ἔμπεδον· ὡς ὀφελόν γε
 Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι παῖσιν βελέεσσι δαμνῶναι,

750

755

760

765

770

Πεῖν

Περὶν τόνγ' εἰσδέειν, πρὶν Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκέειν
 Χαλκίοπης ἕας· ὅτ' ἤν' ἔστι Θεὸς ἢ τις Ἑρμηνεύς 775
 Ἄμμι πολυκλαύτης δεῦρ' ἤγαγε κείθεν δούρας.
 Φθείω αἰθλεύων, εἰ ④ κ' νειὸν ὀλέσθαι
 Μοῖρα πέλ'· πῶς γὰρ κεν ἐμὲς λελάθοιμε τοκῆας
 Φάρμακα μισαμύρη; ποῖον δ' ἔστι μῦθον ἐνίψω;
 Τίς δ' ὀδύσει; τίς μῆτις ὀπίκλοπος ἔσσετ' ἀρωγῆς; 780
 Ἦ μιν ἀνδρῶν ἐτάρων παρσσύροισι οἶον ἰδέσθαι
 Δύσμορον; ἔμ' ἔολπα κατὰ φθιμύοιο πρὸς ἐμης
 Λωφῆσιν ἀχέων· τότε δ' ἂν χαλὸν ἄμμι πέλοιτο,
 Κείνος ὅτε ζῶης ἀπαμείρε· ἐρρέτω αὐδῶς,
 Ἐρρέτω ἀγλαΐη· ὃ δ' ἐμῇ ἰότητι σωθεῖς, 785
 Ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἐνθά νείοιτο.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἔξανύσειν αἰθλον,
 Τεθναίλω, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάρων,
 Ἦ καὶ παρσυμένη ραισθήει φάρμακα θυμῷ.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς φθιμένη μοι ὀππλίξουσιν ὀπίσσω 790
 Κερτομίας· πλεῖστον δ' ὅτι πόλις παῖσι βοήσῃ
 Πότμον ἐμὸν· καὶ κέν με λήθ' ὀφθαλμοῖσιν φορέεσσαι
 Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλη αἰκία μωμήσονται.
 Ἦ τις κηδομένη τὸσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
 Κάτθανεν, ἥ τις δῶμα καὶ εἰς ἡρώε τοκῆας, 795
 Μαργασυνὴ εἴξασα· τί δ' ὅτ' ἐμὸν ἔσσετ' αἶψα;
 Ὡμοὶ ἐμῆς ἀτης· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 Τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν,
 Πότμῳ ἀνώϊσθαι καὶ ἐλέγχεα πάντα φυγεῖν,
 Περὶν τὰδε λωβήεντα καὶ ὅτ' ὀνομαστὰ τελέεσθαι. 800

Ἦ, καὶ

Ἦ, ἢ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἢ ἐνὶ πολλὰ
 Φάρμακά οἱ, τὰ ῥ' ἐδ' ἄλ', τὰ δ' ῥ' ῥαισθήει' ἔκειτο.
 Ἐνθεμένη δ' ὅτ' ἰγύνατ' ὀδύρετο· δεῦε δ' κόλπας
 Ἀλληκτον δακρύοισι· τὰ δ' ἔρρεεν ἀσεγὲς αὐτῶς
 Αἶν' ὀλοφυσσμένης τ' ἐὼν μόρην· ἴετο δ' ἥϊε
 Φάρμακα λέξασθ' θυμοφθόρα, πόφρα πάσαιτο.
 Ἦδη δ' δεσμὸς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
 Ἐξελέεν μεμαῦα δυσάμμορος· ἀλλὰ οἱ ἀφίω
 Δεῖμ' ὀλοὸν συγεροῖο κτ' φρένας ἦλθ' Αἶδαο·
 Ἔρχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χερόνιον, ἀμφὶ δ' πᾶσαι
 Θυμηδαῖς βιότοιο μελιδόνας ἰνδάλλοντο.
 Μνήτατο ῥ' τεσπνῶν ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλοντο),
 Μνήσαθ' ὀμηλικίης περὶ γένητο, οἷά τε κούρη.
 Καί τε οἱ ἠέλιος γλυκίων γῆς ἐισπράσσει
 Ἦ πάρος· ἢ ἐτεὸν γε νόω ἐπεμαίεσθ' ἔχασα.
 Καὶ τ' μὲν ῥα πάλιν σφετέρων ἀπεχάττετο γούνων
 Ἦρης ἀνεσίῃσι μετὰ τ' ὀπ', ὅδ' ἐπὶ βελὰς
 Ἀλλη δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φθλυῶν
 Ἦ τ' ἐλλομένω, ἵνα οἱ θελκτικῆα δοίη
 Φάρμακα σωθεσίῃσι, ἢ ἀντήσειεν ἐς ὠπλῶ·
 Πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἐὼν λύεσκε θυράων,
 Αἶγλῳ σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπασίον βάλε φέγγος
 Ἦει γῆρας, κίνυτο δ' ἀνὰ πολίεθρον ἔχασοι.
 Ἦθα κασιγνήτης ῥ' ἐτ' αὐτόθι μένωι ἀνώγει
 Ἦ γος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ δυνάεα κέρους·
 Αὐτὸς δ' αὐτ' ὅτ' ἰγὺα κίεν περὶ γένητε λιαδεῖς.
 Ἦ δ' ἐπεὶ οὕτω ταπρῶτα φαινομένω ἴδεν ἦν

805

810

815

820

825

134 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Παρθενική, ξαυθὰς ῥ' ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,
 Αἰ' ④ ἀτημελίη καὶ αἰμιδύα ἠερέδοντο·
 Αὐσταλέας δ' ἔψησε πρηνίδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ
 Νεκταρέη φαιδρυέτ' ἐπὶ χεῖρα· δυνεῖ δ' πέπλον
 Καλὸν, εὐγνάμπλοισιν ὄρησέμενον πρὸνῃσιν.
 Ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπτετο καρφάπιν βάλλε καλύπτετο
 Ἀργυρέῳ· αὐτὰρ δ' ὅμοις ἐνὶ δινύσσῳ
 Στείβε πέδον, λήθη ἀχέων τὰ ④ ἐν ποσὶν ἦεν
 Θεσπέσι, ἄλλα τ' ἐμελλεν ἀεξήσεσθαι ὅπως.
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἳ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
 Ἐν πορθόμῳ θαλάμοιο θυώδεσσι πύλινοντο,
 Ἥλικες, ἔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι προσύνεσαν,
 Ἐστυμνῶς ἐρῆας ὑποζύξας ἀπλώη,
 Οἳ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 Ἐνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι ῥ' ἐφοπλίζεσκον ἀπλώη·
 Ἥ δ' ὅτε γλαφυρῆς ὄξεϊλετο φωριαμοῖο
 Φάσμακον, ὄρρα τε φασὶ Περμύθειον καλέεσθαι.
 Τῷ εἰκ' ἐννυχίοισιν ὄρεσάμενθ' ὑπέεσθαι
 Δαίρην μενοχρύειαν, ἐὼν δέμας ἱκμαίνοιτο,
 Ἦτ' ἂν ὅγ' ἔτε ρήκτος εἴοι χαλκοῖο τυπῆσιν,
 Οὔτε κεν αἰδομνῶ πυρὶ ἐκείνοι· ἀλλὰ τ' ἀλκῇ
 Λωϊτέρως κείν' ἦμαρ ὁμῶς κέρτεσσι τέ πέλοιτο.
 Πρωτόφυες τὸ γ' ἀνέχε κατὰσάξαντος ἔραζε
 Αἰετὲς ὠμυπέω κνημοῖς ἐνὶ Κανχασίοισιν
 Αἵματόεντ' ἰχῶρα Περμυθῆσσι μογεροῖο.
 Τὲ δ' ἦτοι ἀνθ' ῥ' ὅσον πηχύιον ὑπέτε
 Φρεγῇ Κωρυκίῳ ἵκελον κρόκῳ ὄξεφάνθη,

Καυλοῖσιν

Καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήορον· ἦ δ' ἐνὶ γαίῃ 855
 Σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίῃ ἐπλετο ρίζα.
 Τῆς οἴῳ τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἱκμάδα φηγῶ
 Κασπὴν ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσκειν,
 Ἐπὶ δ' αἰνέοισι λωεσαμένη ὑδάτεσσιν,
 Ἐπὶ δ' αἰνέοισι λωεσαμένη ὑδάτεσσιν, 860
 Βειμὼ νυκτιπόλον, χθονίῳ, ἐνέροισιν ἀνέσταν,
 Λυγρὴν ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὀφθαλμοῖς φάρεσσιν.
 Μυκηθμῷ δ' ὑπὲρνευεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα
 Ῥίζης τεμνομένης Τιτλίδος· ἔσενε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο παῖς ὀδυρὴν πέρι θυμὸν ἀλύων. 865
 Τὸν ῥ' ἦγ' ὤξανελῶσα θυώδει χάττετο μίτρη,
 Ἦτε ④ ἀμβροσίοισι πρὶν σήθεσσι ἔερτο.
 Ἐκ δ' οὐρανὸν κίεσα θυῶς ἐπεβόησεν ἀπλώης.
 Σὺν δέ οἱ ἀμφίπολοι δοῖα ἐχάτερον ἔειχ.
 Αὐτὴ δ' ἠνί ἔδεκτο, ἔπειθ' ἐποίητον ἱμάθῳ 870
 Δεξιτερῇ, ἔλαεν δ' οὐρανὸν· αἱ δ' ἄλλαι
 Ἀμφίπολοι πείρουτος ἐφαπτόμεναι μετόπισθε
 Τρώων εὐρείῳ χάτ' ἀμαξιτόν· ἂν δ' οὐρανὸν
 Λεπταλέης λυκῆς Ὀφιοειδὸς ἀχρὶς αἶερον.
 Οἷον δ' ἱεροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο 875
 Ἦν καὶ Ἀμνησοῖο λωεσαμένη ποταμοῖο
 Χρυσείοις Λητώϊς ἐφ' ἄρμασιν ἐσηῖα,
 Ὠκείαις κεμάδεσσιν διεξελάσσει κολώνας,
 Τηλόθεν ἀντίωσα πολυκνίασου ἐκατόμβης·
 Τῇ δ' ἄμα Νυμφαὶ ἔποντο ἀμοιβάδες, αἱ δ' ἐπ' αὐτῆς 880
 Ἀγροῖαι πηγῆς Ἀμνησίδος, αἱ δ' ἄλλαι

Ἀλσεαί

"Αλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
Κνυζηθμῶ σάνυσιν ὑποτρομέοντες ἰσθῆ.

"Ὡς αἶγ' ἐοσεύοντο δι' ἄσεθ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Εἶκον, ἀλδυάμφοι βασιλῆϊδος ἔμματα κέρης. 885

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος ῥ' εὐδμήτης λίπ' ἀγυὰς,
Νηὸν δ' εἰσαφίχθη δι' ἐκ πεδίων ἐλάσσει,
Δὴ τότε ὑπεροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπλῆς
Ἰερμύη, καὶ τοῖα μὲν δμῶϊσιν ἔειπεν.

"Ὡ φίλας, ἦ μέγα δὴ π' ἤρῃλιτον· εἰ δ' ἐνόησα 890

Μὴ ἴμεν ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἷτ' ὅτ' ἔτι γαῖαν
Ἡμετέρῳ σρωφῶσιν· ἀμνηχάνη βεβόλη)
Πᾶσα πόλις· τὸ δ' ἔτις ἀνήλυθε δούρο γυναικῶ
Τάων αἶ τοπαίρηθεν ἐπημάμαι ἀγέρει).

"Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκόμεσθα, καὶ εἴ νύ τις ἄλλ' ἔπεισιν, 895

Εἰ δ' ἄγε μολπῇ θυμὸν ἀφειδέως κορέσωμεν
Μειλιχίη, ταῦδε καλὰ τερεῖνης δῶψα ποίης
Λεξάμεθα· τότε ἔπειτ' αὐτὴν δ' ἀπνευσίμῳ ὥρην.

Καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασι οἴκαδ' ἵκοιαι
Ἡμαῖ πρὶ, εἰ μοι συναρέωσθε τιώδε μνησινύ. 900

"Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσι πῶς αἰετῆρ', ὥς δ' ἐκ αὐτῇ
Χαλκίῳ (τὰ δ' οἷα νόῳ ἔχει εἰσαΐεσαι
Ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς ἕατα μῦθος ἱκῆ).)

Τὸν ξεινὸν με κέλον), ὅπως πρὶ βυσσὶν ὑπέρη,
Δῶρ' ἀποδεξαμένη, ὀλοῶν ῥύσαθ' ἀέθλων. 905

Αὐτὰρ ἐγὼ τ' μῦθον ἐπήνεον· ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Κέκλωμα εἰς ὥπην ἐτάρων ἀπο μῦθον ἱκέσθαι,
Ὅφρα τὰ ῥ' δασύμεσθα καὶ σφίσι, εἴκεν ὀπάσῃ

Δῶρα

Δῶρα φέρον, ὅτ' αὖτε χακώτερον ἄλλο πόρωμεν
 Φάρμακον· ἄλλ' ἀπονόσφι πέλεσθαι μοι εὖτ' ἂν ἴκη). 910
 Ὡς ἤύδα· πάσῃσι δ' ὅππῃ κλοπῇ ἤνδανε μῆτις.
 Αὐτίκα δ' Αἰσονίδῳ ἐτάρων ἀπο μῆνον ἐρύσας
 Ἄερος, ὅτ' ἤδη τιμὴν κασιγνήτων ἐσάκουσεν
 Ἡερίῳ Ἐκράτης ἱερὸν μῦθον ἱεῖς,
 Ἦγε δὲ ἐκ πεδίου μῦθον δέ σφισιν εἶπετο Μόψος 915
 Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ὅππῃ προφανέντας ἐμισπεῖν
 Οἰωνὸς, ἐσθλὸς δ' ὅτ' στυγερὰ φράσσατο ἱεῖσιν.
 Ἐνθ' ἔπειτα πῆς τοῖσιν ὅτ' ἔτι περὶ τῶν γένετ' ἀνδρῶν,
 Οὐθ' ὅσοι ὅτ' αὐτοῖο Διὸς γένετ', οὐθ' ὅσοι ἄλλων
 Ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵματός ἐβλάστησεν, 920
 Οἷον Ἰήσωνα θῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κείνῳ,
 Ἦ μὲν ἐς ἅντα ἰδεῖν, ἠδὲ περὶ μυθήσασθαι.
 Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 Λαμπρόμυθον χαρίτεσσι· ἐγήθησεν δ' ἐκελύθῃ
 Ἀμπυκίδης, ἥδη περὶ οἷσά μιν πᾶσι ἔκαστα. 925
 Ἔστι δέ πῆς πεδίῳ καὶ εἶδος ἐγλυφῇ νηῖ
 Αἵγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίῃσι κομόωσα,
 Τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζα ἐπιυλίζοντο κορῶναί.
 Τάων πῆς μεσσηγὺς ἀνὰ πλερὰ κινήσασα
 Ὑψὲς ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βελάς. 930
 Ἀκλειὴς ὅδε μάντις, ὅς ἐδδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν,
 Οἶδε νόῳ φράσσατο· ὅθ' ἔνεκεν ἔτε τι λαρὸν
 Οὐτ' ἐρατὸν κέρη κεν ἔπος περὶ μυθήσαστο
 Ἡιθέω, εὖτ' ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπων).
 Ἐρροις, ὦ χακόμαντι, χακοφραδὲς· ἐδέ σε Κύπρις, 935

Οὐ τ' ἀγανοὶ φιλέοντες ὀπιπνέουσιν ἔρωτες.
 Ἴσκειν ἀτεμβομήνη· μείδῃσε ᾧ Μόψος ἀκέσας
 Ὀμφίω οἰωνοῖο θεήλατον ὦδ' ἐείπε.
 Τυῶν ῥ' νηόνδε Θεᾶς ἴδι, πᾶς ἐνὶ κούρῳ
 Δήεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπήν δ' ὕψι βολήσεις,
 Κύπριδος ἐννεσίης, ἥ τοι σωέριδος αἰέθλων
 Ἔοσ'· ὥς δὴ ἔπειν Ἀγλωοειδης φάτο Φινδύς.
 Νῶϊ δ', ἐγὼν Ἀργεῖο τε, δεδεγμένον εὖτ' οὐκ ἴκηται,
 Τῶδ' αὐτὰρ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσώμεθ'· οἴομαι δ' αὐτὴς
 Λίωσέ μιν πυκινόισι πῶδα τρυπέων ἐπέεσσιν.
 Ἦ ῥα πειθεσέμεθα· ὅτι ᾧ σχεδὸν ἦνεον ἀμφω.
 Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τρέπετ' ἄλλα νοῆσαι,
 Μελπομένης περ ὁμῶς· πᾶσαι δέ τ' ἴντιν ἀδύργη
 Μολπῶν, ὅκ' ἔπιδηρὸν ἐφλύδανεν ἐψιάαθαι.
 Ἀλλὰ μετ' ἀλήγεσκεν ἀμήχανον· ἔδ' ἐποτ' ὅσπερ
 Ἀμφιπόλων μὴ ὁμιλον ἔχ' ἀτρεμέας, ἐς ᾧ κελύδοις
 Τηλόσε παπταίνεσκε, πῶδα κλίνεσθαι πῆριός.
 Ἦ γὰρ δὴ σῆγ' ἐγὼν ἐάγῃ κέαρ, ὅππότε δέξον
 Ἦ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο πῶδα θρέξαντα δοάσθαι.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐπεὶ μετ' ἀδὴρ ἐλδομένην ἐφαάθη,
 Ὑψὸς ἀναθρόσκων, ἄτε Σείριον ὠκεανοῖο,
 Ὅς δὴ τοι χαλὸς ῥ' ἀρίστηλός τ' ἐσιδέατο
 Ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἴζυν.
 Ὡς ἄρα τῇ χαλὸς μὲν ἐπὶ λυγρὸν εἰσπορεύατο
 Αἰσονίδης, χάματι δ' ὁ δισήμερον ὥρεσε φανθεῖς.
 Ἐκ δ' ἄρα ἔπειτα σῆγ' ἐγὼν πέσεν, ὁρμαπα δ' αὐτῶς
 Ἦ χλυεῖ· θερμὸν δ' ἔπειτα εἴλεν ἔρδουτος·

940

955

950

955

960

Γούνατα

Γούνατα δ' ἔτ' ὀπίσω ἔτε παρπαρσέναι αἶψα
 Ἐδενεν, ἀλλ' ὑπ' ἐνερθε πάγῃ πύδας· αἶ δ' ἄρα τείως
 Ἀμφίπολοι μάλα πάσαι λυτὸ σφείων ἐλίσσεν. 965
 Τῷ δ' ἄνεω κ' ἀναυδοὶ ἐφέσταλ' ἀλλήλοισιν,
 Ἥ δ' ὄρυσιν ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάττησιν
 Αἶ τε παρπαρσέναι ἐκλήροι ἐν ἔρρεσιν ἐρρίζων
 Νίωμειν, μὲν δ' αὖτις ὑπ' αἶ ῥιπῆς ἀνέμοιο
 Κινύμεναι ὁμάδῃ ἀπείετον ὥς ἄρα τῷγε 970
 Μέλλον ἄλλης φθέγγεσθαι ὑπὸ πνοῇσιν ἔρατ'·
 Γινώ δέ μιν Αἰσονίδης αἶψα ἐνιπεπληνῆσιν
 Θυμοεῖν, ἔ τοιόν ὑποσπίνων φάτο μῦθον·
 Τίπτε με, πῶθενικὴ, τόσον ἄζεα οἶον ἔοντα;
 Οὔτοι ἐγὼν, οἷοί τε δυσανχέες ἄλλοι ἔασιν 975
 Ἀνέρες, ὅδ' ὅτε πρὸ πάτρης ἐνὶ ναιετάεσκον,
 Ἥ παρσέναι πῶ μὴ με λίω ὑπαίθεο, κούρη,
 Ἥτι παρπαρσέναι ὅ τοι φίλιν, ἥτι φάσθαι.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισι ἰχάνομεν εὐμνέοντες
 Χώρῳ ἐν ἡγάθῳ, ἵνα τ' ἐ γέμες ἔς' ἀλιτέας, 980
 Ἀμφαδίω ἀγρόδου καὶ εἴρεο μηδὲ με τερπνοῖς
 Φηλώσης ἐπέεσσιν· ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέρτης
 Αὐτοκασιγνήτη, μνηστικὰ φάρμακα δώσιν.
 Πρὸς αὐτῆς ἑκάτης μειλίστομα ἠδὲ τοκήων
 Καὶ Διὸς, ἐς ξείνοισι ἰκέτησί τε χεῖρ' ὑπαίθε· 985
 Ἀμφοτέρῃ δ', ἰκέτης ξείνός τ' ἐπὶ ἐνθαδ' ἰχάνω,
 Χρειοὶ δὴ αἰχμῇ γενούμεναι· ἐ γὰρ δῶκεν
 Ὑμείων, σονόεντ' ὑπέρτερος ἔσομαι ἀέθλια.
 Σοὶ δ' ἐγὼ πῶσαιμι χεῖρ' μετόπισθεν ἀρωγῆς,

Ἥ γέμες,

Ἦ γέμεις, ὡς ἐπέοικε Διάνδιχα ναυεταίοντες, 990
 Οὐνομα ἔκ καλὸν τούχων κλέει· ὡς ὃ καὶ ὅλλοι
 Ἦρως κλήσασιν ἐς Ἑλλάδα νοσήσδωτες,
 Ἦρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες· αἴ νύ ποτ' ἦδη
 Ἦμέας ἠϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γράασι·
 Τάων δ' ἔργαλέας κεν δ' ποκεδάσκειας δυνίαις. 995
 Δή ποτε καὶ Θησῆα κακῶ ὑπελύσατ' ἀέθλων
 Παρθενική Μινωῖς εὐφρογνέας Ἀριάδνη,
 Ἦν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν ἠελίοιο.
 Ἀλλ' ἦ καὶ ἔκ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὐνάσε Μίνως,
 Σιὼ τῷ ἐφεζομένη πάτριν λίπε· τὸ καὶ αὐτοὶ 1000
 Ἀθάνατοι φίλδωτο, μέσῳ δέ τ' αἰθέρι τέκμαρ
 Ἀσερῆς σέφαντο, τὸν τε κλείεσ' Ἀριάδης,
 Πάννυχτο ἔρανόισιν ἐλίσσῃ εἰδώλοισιν.
 Ὡς καὶ σὺ θεόθεν χάρις ἔσῃ, εἴκε σαώσεις
 Τίοντον δ' ἔργων ἀνδρῶν σόλον· ἦ γὰρ εἰκοις 1005
 Ἐκ μορφῆς ἀθανάτων ἐπιτήρησι κεχράσθαι.
 Ὡς φάτο κυδαίνων· ἦ δ' ἐγκλιδὸν ὥστε βαλεῖσα,
 Νεκτάρειον μέιδης, ἐχύθη δέ τ' ἐνδοθι θυμῷ
 Αἰνῶ ἀειρομένης, καὶ δυνέδρακεν ὄμμασιν ἀντήν·
 Οὐδ' ἔχεν ὅ, τί παροίτην ἐπὶ πομπυθήσασθαι, 1010
 Ἀλλ' ἀμυδὲς μύθειεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεύσαι.
 Περὶ δ' ἀφειδίσασα θυώδεσθαι ἔξελε μίττης
 Φάρμακον· αὐτὰρ ὅγ' αἶψα χερσὶν ὑπέδεκτο γερνητῶς.
 Καὶ νύ καὶ καὶ πᾶσι δὲ σῆθεν δρύσασα
 Ψυχῇ ἐγυαλίξεν ἀγαιομένη χατέοντι. 1015
 Τοῖσιν δὲ ξανδοῖο καρήατο Αἰσονίδαο

Στεγάπην

Στράπειν ἔρως ἠδ' εἶαν δ' ἀπὸ φλόγα· τ' δ' ἀμαρυγὰς
 Ὀφθαλμῶν ἤρπαζεν· ἰαίνετο δ' ὅφρ' ἔσθ' εἴσω
 Τηκομῆνη, οἷόν τε πῶρ' ῥοδέοισιν ἔερση
 Τήκε', ἠώοισιν ἱαινομῆνη φάεεσσι.

1020

Ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε χατ' ἔδετο ὄμματ' ἔρειδον
 Αἰδομῆροι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπὰς,
 Ἰμερῶν φαιδρῶσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιῶντες.

Ὀψέ δ' ὅτ' αὖ τοίοισι μόλις παρσπύξατο κόρυνη.
 Φράζεο νῦν ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἄρωγλόν.

1025

Εὖτ' δ' αὖ δὴ μετόντι πατρὸς ἐμὸς ἐγὼ ἀνάλισσιν
 Ἐξ ὀφίτου γούων ὀλοῦς ἀπείρατα ὀδόντας,
 Δὴ τότε μέσσω νύκτα λαμμοειρηδὰ φυλάξας,

Ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσάμεντο ποταμοῖο,

Οἷτο ἀνδρῶν ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι

1030

Βόθρον ὀρύξας πειρηγέα· τὸ δ' ἐνὶ θῆλῳ

Ἀρνεῖον σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὁμοθετήσαι,

Αὐτὰ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.

Μενοχρῆ δ' ἑκάτῳ Περσηΐδα μελίοσσιοι,

Λείβων ἐκ δέπατο σιμβλήϊα ἔργα μελιόστων.

1035

Ἐνθα δ' ἔπειτα Θεὸν μεμνημένον ἰλάσσηται.

Ἀψ δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς δυνάχαζο· μηδέ σε δοῦπον

Ἦε ποδῶν ὅρσησι μετὰ σφραγιδῶν ὀπίσσω,

Ἦε κινῶν ὑλακή· μή πως τὰ ἑκάστα κολούσας,

Οὐδ' αὐτὸς καὶ κόσμον εἰς ἐπάρῃσι πελάσσης.

1040

Ἦε δ' ὅτ' αὖ μωδῆνας τόδε φάρμακον, ἠὲτ' ἀλοιφή

Γυμνωθεὶς φαίδρυσε τὸν δέμας· ἐν δέ τ' ἀλκή

Ἔσσετ' ἀπειρεσίη, μέγα τε δένει· ἔσθ' ἔκε φαίης

Ο ο

Ἀνδράσιν

Ἀνδράσιν ἄλλὰ Θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
 Πρὸς ᾧ καὶ αὐτὰ δουρὶ σάκῃ πεπαλαγμύρον ἔσω
 Καὶ ξίφει· ἐνθ' οὐκ ὄψε αἰατμήξαιαν ἀκωκαὶ
 Γηγμέων δούρων, ἐδ' ἄρετ' αἰῶσουσα
 φλόξ ὀλοῶν ταύρων· τοῖός γε μὴ οὐκ ἔπ' ἡ δηρὸν
 Ἔασαμ, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύ γε μήποτ' ἀέθλα
 Χάζεο· καὶ δέ τοι ἄλλο πρὲξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
 Αὐτίκ' ἐπὶν κρατερὰς ζεύξης βίας, ὦκα ᾧ παρ' ἑ
 Χερσὶ τ' ἡνορέη συφελὴν αἰσὶν νειὸν δρόσσης,
 Οἱ δ' ἤδη κ' ὦλκας ἀνασταχύσει γήαντες,
 Σπειρμένων ὄφιος δνοφερὴν ἔπ' ἡ βῶλον ὀδόντων·
 Αἶκεν ὀρνομένους πολέας νειοῖο δοκδύσης,
 Λάτρη λαῶν ἀφες σιβαρώτερην· οἱ δ' ὄψ' αὐτὰ,
 Καρχαλέοι κυῖες ὥσε' ὦει βρώμης, ὀλέκοιεν
 Ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγ' ὁ δῆϊοτῆτος
 Ἰϋσαμ· τὸ δ' ὡς ἐς Ἑλλάδα τοῖό ῥ' ἔκητι
 Οἴσεαμ ἔξ Αἴης πηλὸν ποδῖ· νείσο δ' ἔμπεδος
 Ἡὶ φίλον, εἴ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεας.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ἔσγε βαλῖσα,
 Θεσπέσιον λιαργῖσι πρηνίδα δάκρυσι δεῦε
 Μυρμένη, ὅτ' ἔμελλεν λυπόπροδι πολλὸν εἰοῖο
 Πόντον ὀππλάγξαας· ἀνιηρὸν δέ μιν ἀντίω
 Ἐξαῖτις μύθῳ παρσεφώνεεν, εἰλέ τε χειρὸς
 Δεξιτερῆς· ἥδη γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν λίπεν αἰδώς.
 Μνώεο δ', ἡνέκα δὴ ποθ' ὑπὸ τ' ὀπ' οἴκαδ' ἴκηαι,
 Οὔνομα Μηδείης· ὥς δ' αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
 Μνήσομαι· εἰπὲ δέ μοι πρὸφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι

1045

1050

1055

1060

1065

1070

Δώματα,

Δώματ' α, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπὲρ ἄλ' α νηὶ πρῆσαι·
 Ἦ νύ περ ἀφνειὸν χερδὸν ἴξεαι Ὀρχομυροῖο,
 Ἦ καὶ Αἰαίης νῆσος πέλας· εἶπε δ' ὃ κέρευν,
 Ἦν πινὰ πλώδ' ὀνόμιν' ας δ' αἰγνώτῃν γεγαῖαν
 Πασιφάης, ἢ πατρὸς ὁμόγνιος ὅστιν ἐμείο.
 Ὡς φάτο· τ' ὃ δ' αὐτὸν ὑπὲρ δάκρυσι κέρης
 Οὐλοῦ ἔρως· τοῖον δ' αὖτε δολιχὸν ἔπ' α νῦδα.
 Καὶ λίην ἐ νύκτας οἶομαι ὅδ' α ποτ' ἦμαρ
 Σεῦ ἐπιλήσεσθαι, περφυγῶν μόρον· εἰ ἐτέον γε
 Φύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιίδα· μηδὲ πιν' ἄλλον
 Αἰήτης προβάλλῃσι χακώτερον ἄμυν ἀεθλον.
 Εἰ δέ π' ἡμετέρην ἐξιδρύσθαι εὐαδὲ πάτρην,
 Ἐξερέω· μάλα γὰρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς δυνάη.
 Ἔστι τις αἰπεινοῖσι πεδίοισι ἔρ' ασι γαῖα,
 Πάμπαν εὐρρήνός τε δ' α εὐβοτος· ἐνθα Περσηίδης
 Ἰαπετιονίδης ἀΐαθ' α τέκε Δουχαλίωνα·
 Ὃς περὶ α πόλιν α πόλιν καὶ ἐδείματο νῆσος
 Ἀθανάτοισι, περὶ α καὶ ἀνθρώπων βασιλεύσεν.
 Αἰμονίην δὲ πλώδε περὶ α κίονες καλέεσιν·
 Ἐν δ' αὐτῇ Ἰαολκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δ' α καὶ ἄλλαι
 Πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' αδὲ περὶ α νομ' α κῆσαι
 Αἰαίης νῆσος· Μινύην γέ μιν ὀρμηθέντα,
 Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομυροῖο
 Δήποτε Καδμείοισιν ὁμῆριον ἄστυ πολίαται.
 Ἀλλὰ τίη τάδε τοῖ μετ' αμώνια πάντ' αγορεύω;
 Ἠμετέρης τε δόμος, τηλεκλειτὴ τ' Ἀειάδην,
 Κέρην Μίνωα· τόπ' α ἀγλὸν ἔνομα κείνην

1075

1080

1085

1090

1095

Παρθενικῶ

Παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεῖνεις.
 Αἶθε γ' ὥς Θησῆϊ τότε ξυμάρεσσατο Μίνως
 Ἀμφ' αὐτῆς, ὥς ἄμμι πατὴρ τεδὸς ἀεθμεῖο εἴη.
 Ὡς φάτο, μελιχίοισι καταψύχων δάργισι.
 Τῆς δ' ἀλεγεινότατον καρδίῳ ἐρέεσκον ἀνία·
 Καί μιν ἀκηχευμένη ἀδινῶ παρσπύξατο μύθῳ.
 Ἑλλάδι περ τάδε χαλὰ, σπημωσιτύας ἀλεγυμέν·
 Αἰήτης δ' ἐπὶ τοῖο ἐν ἀνδράσιν οἷον εἶπας
 Μίνω Πασιφάης πόσιν ἐμυῖμα· ὅδ' Ἀειάδην
 Ἰσθμα· ὅ μῃ φιλοξενίῳ ἀχέουε.
 Ἀλλ' οἷον τῆν μ' ἐμεῖ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,
 Μνώεο· σείο δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶ ἀέκητι τοκήων,
 Μνήσομαι· ἔλθοι δ' ἡμιν ἀπόπρσθεν ἥε τις ἔσται,
 ἥε τις ἀγγελος ὄρνις ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμῆο·
 Ἡ αὐτὴ με ταχεῖαι ὑπὸ πόντοιο φέρειεν
 Ἐνθένδ' εἰς Ἰαολκὸν ἀναρπάξασαι ἀελλαι,
 Ὅφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας παρφέρεσσαι,
 Μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον· αἶθε γὰρ εἶμι
 Ἀπερφάτως τότε σοῖσιν ἐφέπειο ἐν μεγάροισιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καταπρόχεςα πῤειῶν
 Δάκρυα· τ' δ' ὅτε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε.
 Δαιμονίη, κενεὰς μ' ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
 Ὡς ὅτε ἀγγελον ὄρνιν· ἐπεὶ μεταμύνια βάζεις.
 Εἰ δέ κεν ἦθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
 Τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίη τε
 Ἐσσεαι· ὅ δέ σε πᾶγχυ Θεὸν ὥς πορσανέεσιν,
 Οὔνεκα τῶ μ' παῖδες ὑπὸ τρηποὶ οἴκαδ' ἵκοντο

1100

1105

1110

1115

1120

Σῆ

Σῆ βελῆ, τῆ δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
Καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδλω ἐσάωθεν ἀκοῖται. 1125

Ἡμέτερον δ' ἄλχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι
Πορσανέεις· ἔδ' ἄμμε ἀγκυρῆς φιλότητος
Ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμηρόν ἀμφικαλύψαι.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔντοδ' ἐκατέρβητο θυμὸς ἀκρῆ· 1130

Ἐμψυγὶ δ' ἔργ' αἰδὴλα κατέρριψεν ἰδέσθαι
Σχετλὴν· ἔ μ' ὀφρὸν ἀπαρνήσασθαι ἔμελλεν
Ἑλλάδα ναιετάειν· ὥς γ' ὅτ' ὅδε μῆδετο Ἥρη,

Ὅφρα κακὸν Πελοπὶς ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκη
Αἰαίη Μήδεια, λιπῶσα γε πατρίδα γαῖαν. 1135

Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μ' ὀπιπύσσουσι ἄπωθεν
Σιγῇ δούαζεσκον· ἐδύετο δ' ἡμάτος ὥρη
Ἀψ' οἰκόνδε νέεσθαι ἐλὼ μὲν μητέρ' ἀκέρω.

Ἦ δ' ἔπω κομίδης μνησκέτο (τέρπετο γὰρ ὅ
Θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν) 1140

Εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμύθ' ὀψέ περ ἦν δα.

Ὡς δ' ὀφρὸν ἔσκεν, μὴ περὶ φάθ' ἡελίοιο
Δύη· ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἔχουσα νοήσῃ
Ὀφνείων· αὖτις δ' ἀβόλήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.

Ὡς τῶν ἄλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσον ἔπεσιν 1145

Πείρηθεν, μὲν δ' αὖτε διέτμαγον· ἦτοι Ἰήσων
Εἰς ἐτάρας καὶ νῆα κεχαρμμένον ὥρτο νέεσθαι,
Ἦ δ' μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δ' ἔχουσαν ἀντεβόλην
Πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' ἔπ' ὤπλοισι μένος ἐνόησε.

Ψυχὴν γ' ὅτε νέεσθαι μεταχθονίη πεπότητο. 1150

Αὐτομάτοις δ' ὁδοῖσι θεῶν ἐπεβήσαντ' ἀπλώης·

Καί ῥ' ἐτέρη μὲν χεὶρ λαβ' ἥνια, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθην
 Δαιδαλέην, ἔρῃας ἐλαυνέμεν· οἱ δ' πόλινδε
 Θυῶν ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα· τῇ δ' ἄρ' ἰσθ'
 Χαλκίόπῃ παῖσιν ἀκηχευμένη ἐρέεινεν.

1155

Ἡ δ' παλιντροπήσιν ἀμήχανος, ἔτε τι μύθων
 Ἐκλυεν, ἔτ' αὐδῆσαι θυερευμένη λελήητο·

Ἰζε δ' ὅπῃ χαμαλῶ σφελαιὶ κλυτῆρος ἐνεσθεν,
 Λέχεις ἐρεισαμένη λαῖῃ ὅπῃ χεὶρ πῦρ αἰώ.

Ἵγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροισι ἔχεν ὄμματα, προσφύεσσι
 Οἷον εἴη κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βελῇ.

1160

Αἰσινίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροισι ὄξυς ἐμύκτο

Ἐν χώρῃ ὅθι τέκε χαλκωπευγλιπὼν ἐλιδάθη,

Ὄρετ' ἵεναι σὺν τοῖσι πηφανοκόμοισι τὰ ἕκαστα

Ἡρώων ἐς ὄμιλον· ὁμῶς δ' ὅπῃ νῆα πέλασσαν.

1165

Οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.

Αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετένεπε δαΰεα κέρης,

Δείξε τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' οἷόν τ' οἶτο ἐταίρων.

Ἰδας ἦς' ἀπάνδρ' ἑταίρων χόλον· ὁ δ' ἄλλοι

Γηθόσσωσι, τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαζε νυκτὸς

1170

Εὐκηλοὶ μέλλοντο παρὲς σφίσιν· αὐτὰρ ἄμ' ἡοῖ

Πέμπον ἐς Αἰήτιν ἵεναι σπύρον αἰτήσοντας

Ἄνδρες δύο· παρὰ μὲν αὐτὸν ἀρηΐφρον Τελαμῶνα,

Σὺν δ' καὶ Αἰθαλίδην, ἣν κλυτὸν Ἑρμείας.

Βοῦ δ' ἵμεν· ὅδ' ἀλὶωξ ὁδόν· πόρε δέ σφιν ἰᾶσιν

1175

Κρείων Αἰήτης χαλεπὰς ἐς αἶθρον ὁδόντας

Ἀονίοιο δρεάκοντος· ὃν Ὀγυγίῃ ἐνὶ Θύβῃ

Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπῃ διζήμενος εἰσαφίκετο,

Πέφνεν,

Πέφνεν, Ἀρηλιάδῃ κριυῇ ὄπισθεν ἑόντα.
 Ἐνθα ἔ' ἐννάδῃ, μομπῇ βοός, ἦν ὃ Ἀπόλλων
 Ὡπασε μαντοσύνησι περὶ γήτειραν ὁδοῖο.
 Τὸς δ' ὅθι Τελτωνὶς ἔσ' ἐκ γούων ἐλάσασα,
 Αἴητη πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτὰ τε Φονῆι.
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν Ἀονίοισιν ἐπισπείρας πεδίοισι
 Κάδμος Ἀγλωρείδης, γαιήχρῃ εἶσατο λαόν,
 Ἄρεσ' ἀμύοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο.
 Τὸς δ' ὅθι Αἴητης ἔπορεν μὲν ἵνα φέρεσθαι
 Περὶ φρονέως· ἐπεὶ ἔμιν οἶσατο πείρατ' ἀέθλα
 Ἐξδύσειν, εἰ καὶ περὶ ζυγὰ βροτὶ βάλοιτο.
 Ἡέλιος μὲν ἀπώθεν ἐρεμνίῳ δύνετο γαῖαν
 Ἐσπέρειος νεάτῃς ὑπὸ ἄκριας Αἰθιοπῶν,
 Νύξ δ' ἵπποισιν ἔβαλλεν ὅππῃ ζυγὰ τοὶ δ' χαμδύνας
 Ἐντυον ἥρωες ὡδὰ πείσμασιν· αὐτὰρ Ἰήσων,
 Αὐτίκ' ἐπεὶ ῥ' Ἑλίκης εὐφεγγέσθαι ἀσέρες Ἄρεα
 Ἐκλίθεν, ἐρανόθεν δ' πανδύκηλος χέυετ' αἰθήρ,
 Βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίῳ κλωπήϊσθαι, ἥντε τις φῶρ,
 Σιὸν πᾶσι χεῖρας· ὡρὸν γάρ τ' ἀλέγμεν ἕκαστα
 Ἡμάτιος· θῆλυ μὲν οἶν, γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης.
 Ἄργος ἰὼν ἥνεικε, τὰ δ' ὅθι αὐτῆς ἔλε νηός.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἶδε χώρον ὃ τις πάτερ ἔκτοθεν ἦεν
 Ἀνθρώπων, χαλαρήσιν ὑπὸ δίδιος εἰαμυῆσιν,
 Ἐνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσασθαι μὲν ποταμοῖο
 Εὐαχέως θείοιο τέρεν δέμας, ἀμφὶ δ' ὅθι φᾶρος
 Ἔστατο κυάνεον· τὸ μὲν ὃ πάρος ἐγυάλιζε
 Λημνιάς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημήϊον εὐνῆς.

1180

1185

1190

1195

1200

1205

Πηχύϊον

Πηχύιον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἐνὶ βόθρον ὀρύξας,
 Νήησε χρίζας· ὅπῃ δ' ὄρνειδ' ἵμε λαιμόν·
 Αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε πανύστατο· δαΐε δ' Φιτῆρας
 Πῦρ ὑπένεσθ' ἰείς· ὅπῃ δ' μυράδας χέε λοιβάς,
 Βεμῶ κικλήσκων Ἐκάτῳ, ἐπ' ἄρωγόν ἀέθλων.
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' αἶσα
 Καθυμῆρ' ἔξ ὑπ' αὐτῶν δεινὴ Θεὸς δ' ὤτεβόλησεν
 Ἰερῆς Αἰσονίδαο· πείξ δέ μιν ἐσεφάνωντο
 Σμερδαλέοι δρυῖνοισι μὲν πτόροισι δρεχόντες·
 Στράπε δ' ἀπειρέσιον δαίδων σέλας· ἀμφὶ δ' ἰώγε
 Ὀξείη ὑλακῇ χθόνιοι κυνέες ἐφθέρωντο.
 Πείσεα δ' ἔτρεμε πάντα κτ' εἶδον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμπίδες, αἱ δ' αἰεὶ κείνῳ
 Φαίδος εἰαμῆρ' Ἀμαραντίε εἰλίοντο).
 Αἰσονίδην δ' ἦτοι μὲν ἔλεν δέος, ἀλλὰ μιν ἐδ' ὥς
 Ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἐκφερόν, ὅφρ' ἐτάροισι
 Μίκτο κιών· ἦδη δ' Φόως νιφόμεντος ὑπῆσεν·
 Καυχάσε' ἡεργυρῆς ἠὲ βάλεν δ' ὀτέλλεσσα.
 Καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν σήθεσιν ἔεστο
 Θώρηκα σάδιον, τὴν δ' ἔπειτα πόρεν ἔξεναιέξας
 Σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
 Χρυσείῳ δ' ὅπῃ κρατὶ κόρυς γέτο τετραφάλῃην,
 Λαμπομῆναι οἶόν τε πρὶς τὸν ἔπλετο φέγγος
 Ἡελίε, ὅτε πρῶτον ἀνέρχετο ὠκεθυοῖο.
 Ἄν δ' ὅ πολύρρηνον νώμα σάκος, δὴ δ' ὅ ἔγχος
 Δεινὸν ἀμαιμάκετον· τὸ μὲν δ' ἐκέπε ἄλλος ὑπέστη
 Ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα

1210

1215

1220

1225

1230

Τῆλε

Τῆλε πρῆξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον πολέμῳ.
 Τῷ δ' ἢ κ' ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
 ἔχε πέλας Φαέθων ὀπβήμῳ· ἀν' ὃ καὶ αὐτὸς
 Βῆσατο, ῥυτῆρας δ' ἡροῖν ἔχεν· ἐκ δ' ὃ πόλῃος
 Ἦλασεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτὸν ὥς κεν ἀέθλῳ
 Παρσάην· σὺν δέ σφιν ἀπείριτος ἔαστο λαός.
 Οἶος δ' Ἰσθμὸν εἴσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
 Ἄρμασιν ἐμβεβαώς, ἢ Ταίναρον, ἢ ὅτε Λέρινος
 Ὑδωρ, ἢ κατ' ἄλσος Ὑαντίε' Οὐγχεσίδιο·
 Καί τε Καλαύρειδον μὲν δῆθ' ἅμα νείσσει ἵπποις,
 Πέτρῳ δ' Αἰμονίῳ, ἢ δειδρῆεντα Γεραῖον·
 Τοῖσ' ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὼς ἦεν-ιδέσθαι.
 Τόφρα δ' Μινδείης ὑποδημοσύνησιν Ἰήσων
 Φάσμακα μυδιώας, ἡμὲν σάκος ἀμφεπάλλωεν,
 Ἦδ' ὀδὺν βριαρὸν, περὶ δ' ἑψῶ· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Πέρηθ' τρυχέων βεβημῆνοι· ἐ δ' ἐδυώδοντο
 Κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθὸν γέ πρ'· ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
 Ἀαγὲς κρατερῆσιν ἐνεσκήκε παλάμῃσιν.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἅμοτον κοτέων Ἀφαρήϊο Ἰδας,
 Κόψε πρ' ἐρίαχον μεγάλῳ ξίφει· ἄλτο δ' ἀκωκῇ,
 Ῥαισῆς ἀκμονος ὥστε, παλιντυπές· ὃ δ' ὁμάδῃ
 Γηδόστωι ἥρωες ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἀέθλα.
 Καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δὴ δέ μιν ἀλκὴ
 Σμερδαλέη, ἀφάτος τε κ' ἀτρεμος· αἱ δ' ἐκράτερε
 Χεῖρες ἐπερρώσαντο πρὸς ἀνένι σφειρόωσσι.
 Ὡς δ' ὅτ' Ἀρήϊος ἵππος ἐελδόμην πολέμοιο,

1235

1240

1245

1250

1255

Χείμψε δ' ἔπειτα κίων· ἄλκι δ' ὄβριμον ἔγχος ἐπὶ ξαν 1285
 Ὀρθὸν ἐπ' ἐλαίῳ, κινέην δ' ἀποκρίτῃ ἐρείσας.
 Βῆ δ' αὐτῇ παρτέρωσι σὺν αἰσίοις νῆματα ταύρων
 Ἰχθια μακρύων· ὧ δ' ἐκποθεν ἀφράστοιο
 Κλυθμῶνος χθονίε, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαντα
 Καρτερά λιγυρόεντι πέριξ εἰλυμένα χαλκῷ, 1290
 Ἀμφω ὁμῶς παρῆγοντο πυρὸς σέλας ἀμπιέοντες.
 Ἐδδαιῖ δ' ἦρώες, ὅπως ἴδον· αὐτὰρ ὁ τέτυχε
 Εὖ λαβὰς ὀπιόντα, αἶτε σπιδὰς εἰν αἰλὶ πέτρῃ
 Μίμνῃ ἀπειρεσίῃσι δονδύρεμα κύματ' ἀέλλαις.
 Πρῶτα δέ ὧ σάκος ἔχει ἐναντίον· ὧ δέ μιν ἀμφω 1295
 Μυκηθμῷ κρατερῶσιν ἐπέπληξον κραδίεσσιν.
 Οὐδ' ἄρα μὲν τυτθὸν περ δινόχλιζ' ἀνιόωντες,
 Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν εὐρύνοις χαίνοισι
 Φύσαι χαλκήων, ὅτε μὲν τ' ἀνὰ μαρμαίρεται
 Πῦρ ὀλοὸν πμπτᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγῃσιν αὐτμῆς 1300
 Δεινὸς δ' ὧς αὐτὸ πέλε) βρόμος, ὅππότε αἰεῖ
 Νειόθεν· ὡς ἄρα τῶγε δολὴ φλόγα φυσιόωντε
 Ἐκ σομάτων ὁμάδουν· ὧ δ' ἀμφότε δῆιον αἶδος
 Βάλλεν αἶτε σερπή· κέρης δέ ἐ φάσμακ' ἔρυτο.
 Καί ῥ' ὅγε δεξιτερῷ βοὸς κέρως ἄκρον ἐρύσας 1305
 Εἵλκεν ὀπιωτάως πάντῃ δένει, ὅφρα πελάσῃ
 Ζεύγλῃ χαλκήῃ· τ' δ' ἐν χθονὶ καθέβαλεν ὀκλαῖ
 Ῥίμφα ποδὶ κρέσας πόδα χαλκεον· ὡς ὃ καὶ ἄλλον
 Σφῆλε γνῖξ' ὀπιόντα μὴ βεβρολημένον ὀρμῇ.
 Εὐρὺ δ' ἀποπερθεαλὼν χαμάδις σάκος ἐνθα καὶ ἐνθα, 1310
 Τῇ

Τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπληῶτα
 Γένεσσιν ἐν προτέροισι, ἀλλὰ φλογὸς εἶταρ ἐλυαθεῖς.
 Θαύμασε δ' Αἰήτης ἀνένος δούρος· οἱ δ' ἄρα τείως
 Τιωδαρίδα (δὴ γὰρ σφι πάλαι προπεφραδμύρον ἦεν)
 Ἀγχίμολον ζυγὰ ④ πεδόθεν δόξ' ἀμφιβαλέας.
 Αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους· μεσσηγὺ δ' αἰέρας
 Χάλκεον ἰσοδοῖα, θοῇ σπυράρασε κορώνῃ
 Ζεύγληθεν· ἢ τῷ μὲν ὑπὸ πυρὸς ἀψ' ἔπι νῆα
 Χαζέσθην· ὁ δ' αὖτις ἐλὼν σάκος δύνετο ἰώτῳ
 Ἐξόπθην· ἢ γούτο θυῶν ἐμπλειον ὀδόντων
 Πήληκα βριαρῶ, δόρυ τ' ἄχετον, ὧς ἔ' ὑπὸ μέσας
 Ἐργατίνης ὥς τις τε Πελασγίδι νύσσει ἀχαιῖνῃ
 Οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἐμπεδον εὖ δ' εὐραῖαν
 Τυκτῶν ἔξ' ἀδάμαντος ὀπιθύνεσκεν ἐχέτλιν.
 Οἱ δ' ὅτεως μὲν δὴ παρώσια θυμαίνεσκον
 Λάβρον ἔπιπνέοντε πυρὸς σέλας· ὥρτο δ' αὐτμή,
 Ἦύτε βυκτάων δούμων βρόμος, ἔς τε μάλιστα
 Δειδιότες μέγα λαῶφ' ἀλίπλοιοι ἐσείλαντο.
 Δηρὲν δ' ἐ' μετέπειτα, κελδυσίμβροιο ὑπὸ δουρὶ
 Ἦϊξ· ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω
 Χχιζομύρη ταύρων τε βίη κρατεῶ τ' ἄροτῃ.
 Δεινὸν δ' ἐσμαράγδον ἀμυδὸς κτ' ὦλκας ἄροτῃ
 Βώλακες ἀγνύμβροιο δούραχθῆες· εἶπετο δ' αὐτὸς
 Βαθμὸν ἔπι σιβαρῶ πίεσας ποδὶ· τῆλε δ' ἐοῖο
 Βάλλεν δ' εὐρημύλιν αἰεὶ κτ' βῶλον ὀδόντας,
 Ἐντροπαλιζόμεν'· μή οἱ πάρος δόλῃσεν

1315

1320

1325

1330

1335

Γηγεύων

Γηγυέων ἀνδρῶν ὁλοὸς σάχης· οἱ δ' ἄρ' ἔπιπρὸ
Χαλκείης χηλῆσιν ἐρειδόμυροι πονέοντο.

Ἦμος ὃ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομήμοιο
Λείπε' ἔξ ἧς, χαλέεσι ὃ κεκμηῶτες

1340

Ἐργαίνα γλυκερὴν σφιν ἄφαρ βελυτὸν ἰκέατο,
Τῆμος δ' ἐξέροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ δροτῆι,
Τετράγυος περ ἔστα· βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.

Καὶ οὖν μὲν πεδίονδε διεπλοίησε φέβεατο,

Αὐτὰρ ὃ ἄψ' ἔπι νῆα πάλιν κίεν, ὃφρ' ἔτι κεινὰς

1345

Γηγυέων ἀνδρῶν ἴδεν αὐλαχας· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

Θάεσσων μύθοισιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοαῶν

Αὐτῇ ἀφυσάμυρ' κυνέη σβέσεν ὕδατι δίψαν.

Γνάμψε ὃ γένατ' ἐλαφρὰ, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυμὸν

Ἀλκῆς μαιμώνων· σὺν ἔκελ' ὅς ῥα τ' ὁδόν' ἔσται

1350

Θήγδ' θηροτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν· ἀμφὶ ὃ πολλὸς

Ἀφρὸς δ' ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωμένοιο.

Οἱ δ' ἤδη κτ' παρ' ἀνταχὺέσκειν ἀρῶσαν

Γηγυέες, φρεῖξαν ὃ πρὸ σιβαροῖς σακέεσσι,

Δέξασι τ' ἀμφιγύοις, κορύθεσσι τε λαμπομένοισιν

1355

Ἀρσος τέμν' ὀφθισιμβρότα· ἵκετο δ' αἴγλη

Νειόθεν Οὐλυμπόνδε δι' ἠέρος ἀσράπησεν.

Ὡς δ' ὅπότε, ἐς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντ',

Ἄψ' ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασαν ἄελλα

Λυγαίη ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φαάνθη

1360

Τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ἴως ἄρα τοίγε

Λάμπον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός· αὐτὰρ Ἰήσων

R r

Μνήσασθε

154 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Μνήσατο Μηδείης πολυκερδέῃ ἐννεσιάων·
 Λάζετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν πῶληγέα πέτρων,
 Δεινὸν Ἐνυαλίς σόλον Ἄρεῃ· ἔκ κε μιν ἄνδρες 1365
 Αἰζηοὶ πίστες γαῖης ἄπο τυτθὸν αἶεσαν.
 Τὸν ῥ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλὲ μέσσοις
 Ἀΐξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἐὸν σάκος ἔζετο λάθρη
 Θαρσαλέως· Κόλχοι δ' ἐμὲν ἴαχον, ὥς ὅτε πόντος
 Ἰαχεν ὀξείησιν ὑπερβυμένων σπιλάδεσσιν. 1370
 Τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίῃ ριπῇ σβαροῖο σόλαιο
 Αἰήτιω· ὃ δ' ὥστε θοοὶ κυῶες ἀμφιδορῶντες
 Ἀλλήλας βρυχηδὸν ἐδήϊον· ὃ δ' ἔπ' ἑταῖαν
 Μητέρα πίπτον ἐοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἥ τε πτόκαμ,
 Ἥ θύες, ἄστ' ἀνέμοιο κατὰϊκες δονέεσσιν. 1375
 Οἱ δ' ἐθανόθεν πυρόεις δῶαπάλλε' αἰσὴρ
 Ὀλκὸν ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν οἱ μιν ἴδων)
 Μαρμαρυγῇ σκοπίοιο δι' ἥερος αἰξόφυτα
 Τοῖ δ' Ἄρ' Ἀσπιδος ἥρ' ἐπέσσυτο γηγενέεσσιν.
 Γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφει· ἔτα δ' ἐμύγδω 1380
 Ἀμύων, πολέας μ' ἐτ' ἐς νηδυὶ λαγόνας τε,
 Ἡμίσεας δ' ἀνέχοντες ἐς ἥερα· οὐδ' ὅ, καὶ ἄχαις
 Ὀμῶν σελλομήδης, τὸς δ' ἐν νεὸν ἐσηῶντες·
 Τὸς δ' ἤδη ἔ' ποσσὶν ἐπειρομήδης ἐς Ἀρηα.
 Ὡς δ' ὁπότε ἀμφ' ἔρριπον ἐγειρομήδης πολέμοιο, 1385
 Δείσας γειομόρης μὴ οἱ παρτάμων) δρέερας,
 Ἀεπὶω εὐχαμπῇ νεοδηγέα χερσὶ μεμαρπῶς,
 Ὀμὸν ἔπασσίδων κείρεν σάχυν, οὐδ' ἐβόλησι

Μίμνῃ

Μίμνῃ ἐς ὠραίῳ τερσήμεναι ἡελίοιο·

Ὡς τότε γηϊνέων κείρε σάχυν· αἵματι δ' ὀλκοὶ

1390

Ἦύτε κρύαῖα ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσι.

Πίπλον δ', οἱ μὲν ὁδὰξ τετσηχότα βῶλον ὁδοῦσι

Λαζόμυροι πύλωεις· ④ δ' ἔμπαλιν, οἱ δ' ἐπ' ἀγοσῶ

Καὶ πλοῦργοις, κήτεσι δομὴν ἀτάλαντοι ιδέσθ.

Πολλοὶ δ' ἐτάμυροι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἵχνος αἶψαι,

1395

Ὅσον ἄνω τρεῖς ψαν ἐς ἥερα, τόσον ἔραζε

Βελτόμυροι πλαδαροῖσι καρήασιν ἠρήρειντο.

Ἐρεά περ τοίως, Διὸς ἀσπετον ὁμβρήσαντες,

Φυλακὴν νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε

Κλαδέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόντῳ ἀνδρῶν·

1400

Τὸν δ' κατηφείη τε ἔκλον ἀλγος ἰκάνει

Κλήρου σημαντήρα φυτοτρόφον· ὥς τότε ἀνακτῶ

Αἰήταο βαρεῖα ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνία.

Ἦιε δ' ἐς πολίεθρον ὑπὸ τρυοπῶ ἀμμυα Κόλχικς,

Προφύρων ἢ κ' ἐσφι δοώτερον ἀνπύωτο.

1405

Ἦμαρ ἔδν, καὶ ᾧ τετελεσμένῳ ἦεν ἀεθλῶ.

7

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Ν.

ΑΥΤΗ νῦν χάματόν γε, Θεὰ, ἣ δήνεα κέρης
Κολχίδος ἔννεπε, Μῆσα, Διὸς τέκος· ἦ γὰρ ἔμοιγε
Ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἐλίσσεται, ὀρμαίνοντι
Ἡέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἦ τόγ' ἐνίσπω
Φύζδω ἀεικελίω, ἦ χαλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
Ἦτοι ὁ μὲ δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν ὅσοι ἄριστοι
Πεινύχῳ δόλον αἰπὺν ἔπι σφίσι μητιάσκειν
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροις συγερῶ ἔπι θυμὸν ἀέθλω
Αἰήτης ἄμοτον κεχλωμύρῳ· ἔσθ' ὅγε πάμπαν
Θυγατέρων τὰδε νόσφιν ἐὼν τελέεσθ' ἐώλπε.
Τῇ δ' ἀλεγεινότατον κραδίη φόβον ἔμβαλεν Ἥρη.
Τρέσσειεν δ' ἢ τέ τις κέφη κεμαῖς, ἦν τε βαθείης
Τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
Αὐτίκα γὰρ νημερτές οἶσατο μή μιν λῶγ' ἰὼ
Ληθέμεν, αἶψα δ' ἀναπλήσειν κακότητά.
Τάρεθ' δ' ἀμφιπόλες ἑπίστρας· ἐν δέ τ' ὅσπε
Πλήντο πυρὸς, δεινὸν δ' ἀειρορμέεσκον ἀκαΐ.

5

10

15

5 f

Πυκνά.

Πυκνὰ δὲ λαυχανίης ἐπεμάσσετο, πυκνὰ δὲ κουεῖξ
 Ἐλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχίσατ' ἀνίη.
 Καὶ νῦν κεν αὐτῷ τῆμος ὑπέρμερον ὤλετο κέρη
 Φάρμακα πασσαμένη, Ἥρης δὲ ἀλίωσε μυροινὰς,
 Εἰ μὴ μιν Φρίξοιο Θεὰ σὺν πασι φέρεαδ'
 ὤρσεν ἀτυζομένῳ· πηρόεις δὲ ὦ ἐν φρεσὶ θυμὸς
 Ἰάνθῃ μὲν δὲ ἦγε παλίσυτος ἀθρόα κόλπον
 Φάρμακα πάντ' ἀμυδὴς κατεχόατο φωεαμοῖο.
 Κῦσε δὲ εὖν τε λέχος ἢ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
 Στάθμους, ὅς τοίχων ἐπαθήσατο· χερσὶ τε μακρὴν
 ῥηξαμένην πλόκαμον, θαλάμῳ μνημηΐα μητρὶ
 Κάλλιπε πρηνέης· ἀδινῇ δὲ ὀλοφύεατο φωνῇ.
 Τόνδε τοὶ ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἴμι λιπύσα,
 Μητρὲς ἐμὴ· χαίρεις δὲ ὅς ἀνδρα πολλὸν ἴσῃ.
 Χαίρεις Χαλκίοπη, ὅς πᾶς δόμος· αἶψε σε πόντῳ
 Ξεῖνε, διέρραισεν, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἰκέαδ'.
 Ὄς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦεν.
 Οἷη δὲ ἀφνειοῖο διελυθεῖσα δόμοιο
 Ληϊὰς, ἣν τε νέῳ πάτσης ἀπενόσφισεν αἶσα·
 Οὐ δὲ νῦν πω μογεροῖο πεπεύρη) καμάτοιο,
 Ἄλλ' ἔτ' ἀηθέουσα δῦης, καὶ δούλια ἔργα,
 Εἴσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·
 Τοίη ἄρ' ἰμερόεσσα δόμων ὀξέσσυτο κέρη.
 Τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὀχῆες,
 Ὠκείαις ἄψορροι ἀναθρώσκοντες αἰοδαῖς.
 Γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνὰ σεινὰς ῥέεν οἴμους·
 Λαίῃ μὲν χερσὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα

Στελαμένη

Στελαμένη καὶ χαλὰ πρήϊα· δεξιτέρῃ δ' ἔ
 Ἄκρην ὑψόθεν πέζαν ἀετῶν χιτῶνος·
 Καρπαλίμως δ' αἰδὼν ἀνὰ σῖβον ἔκτοθεν πύργων
 Ἄσπερ εὐρυχόρῳ φόβῳ ἵκετ'· ἔσθ' ἐπεὶ ἔγνω
 Τῶδε φυλακτῶν, λάτρε δ' σφέας ὀρμηθεῖσα.
 Ἐνθ' ἐνὶ μὲν νηὶνδὲ μάλ' ἐφράσατ'· ἔ γ' αἰδοῖς
 Ἦεν ὁδῶν, θαμὰ δ' ἐπὶν ἀλωμνῇ ἀμφί τε νεκρῶς
 Ἀμφί τε δυσπαλέας ῥίζας χθονὸς, οἷα γυναῖκες
 Φαρμακίδες· τερμερῶ δ' ὑπὸ δέσματι πάλ्लετο θυμός.
 Τῶ δ' ἵκον Τιτλῶν ἀνερχομένη περὶ πύργου
 Φοιταλέω ἐσιδοῦσα Θεὰ ἐπεχέρατο μιν
 Ἀρπαλέως· καὶ τοῖα μὲν φρεσὶν ἦσιν ἔειπεν.
 Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μένη μὲν Λάτμον ἀντὶν ἀλύσκω,
 Οὐδ' οἷον χαλῶ παλαιόμαχον Ἐνδυμίωνι·
 Ἦ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο, κύον, δολίαισιν αἰοδαῖς
 Μνησαμένη φιλέτης, ἵνα σκοτῇ ἐνὶ νυκτὶ
 Φαρμάκης εὐκηνῶ· ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκ'·
 Νῦν δ' καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης.
 Δῶκε δ' ὀφειλόν τοι Ἰήσωνα πῆμα χυδαῖς
 Δάμων ἀλγινόεις· ἄλλ' ἔρχεο, τέτραθεν δ' ἔμπτῃς
 Καὶ πινυτή περ ἔσται πολύστονον ἄλγος αἰεῖν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἰψὰ πόδες φέρον ἐγκονέεθ'·
 Ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπὶ πύργῳ ποταμοῖο,
 Ἀντιπέρην λείοντα πυρὸς σέλας, ὄρρα τ' αἰέθλου
 Πανύχοι ἥρωες εὐφροσύνησιν ἔδαιον·
 Ὀξείῃ δ' ἤπειτα λαὸν κινέφας ὄρεθ' αὖ φωνῇ
 Ὀπλότατον Φερίβοιο πρῶτόθεν ἦπυε παίδων

45

50

55

60

65

70

Φρόντιν·

Φρόντιν· ὁ δ' ἔτι ξυὺ ἐοῖσι κασιγνήτοις ὅπα κούρης
 Αὐτὰρ τ' Αἰσονίδα τεκμαίρετο· σῖγα δ' ἐπαῖροι
 Θάμβεον, εὖτ' ἐνόηξ', ὃ δὴ ἔκ' ἐπ' ἔπυμον ἦε.
 Τρεῖς μὲν ἀνήυσσε, τρεῖς δ', ὀτρυνόντες ὁμίλου,
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· ὃ δ' ἄρα τέως
 Ἥρωες μὲν πύγε δοοῖς ἐλάεσκον ἐρετμοῖς.
 Οὐπω πείσματ' αἰνὸς ἐπ' ἠπείροιο πρᾶϊν
 Βάλλον, ὁ δ' κραιπνὰς χερσὶ πόδας ἦκεν Ἰήσων
 Ὑψὲς ἐπ' ἰκρυόφιν· μὲν δ' ὅτ' ἔφροντις τε καὶ Ἄερος,
 γῆε δὴ Φρίξας, χαμάδις δόρον· ἢ δ' ἄρα τὸς γε
 Γένων ἀμφοτέρησι φειχόμενι παρσέειπεν.
 Ἔκ με, φίλοι, ῥύσαδε δυσάμμορον, ὥς δ' ἔκ' αὐτὰς
 Ὑμέας, Αἰήταο· παρὲ γάρ τ' ἀναφθινὸν τέτυκ'
 Πάντα μάλ', ὅδ' ἐπὶ μῆχος ἰχάνει· ἀλλ' ἔτι νῆϊ
 Φόβωμεν, πρὶν τόνδε δοῶν ἔπιβήμεναι ἵππων·
 Δώσω δὲ χεύσειον ἐγὼ δέξομαι, εὐνήσασα
 Φρεσὸν ἔφιν· τύνη δ' ὅτ' ἔστι σοῖσιν ἐπαίροις
 Ξεῖνε, τεῶν μύθων ἔπιισθας, ἔς μοι ἰσέης,
 Ποίησαι· μηδ' ἐνθεν ἐκασέξω ὀρμηθεῖς
 Χήτης κηδεμόνων ὀνοπλὴ καὶ αἰκέα θείης.
 Ἴσκειν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ Φρένες Αἰσονίδαο
 Γήθεον· αἶψα δέ μιν παρὲ γένεσι πεπληῖαν
 Ἦκ' ἀναερέμεναι παρσπύξατο, γάρσωνέν τε.
 Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπῳ ὄρεκτος ἔστω,
 Ἦσεν τε ζυγίη, Διὸς εὐνέης, ἢ μὲν ἐμοῖσιν
 Κλειδίω σὲ δόμοισιν ἐνισήσας ἀκοίτην,
 Εὖτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοσήσαντες.

75

80

85

90

95

Ως

Ὡς ἡὔδα, καὶ χεῖρας παρὰ χεῖρας ἤρασε χεῖρ
 Δεξιτερὶν· ἡ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
 Νῆα θολὴν ἐλάδῳ αὐτοχέδον, ὅφρ' ἐπὶ νύκτωρ
 Κῶας ἐλόντες ἀγνοῖτο πρὸς νόον Αἰήτωρ.

100

Ἐνθ' ἔπος ἡδὲ τοῦτο ἔργον ὁμῶς πέλεν ἐστυμένοισιν.
 Εἰς γὰρ μιν βήσαντες ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωξ
 Νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειρομένων ἐλάττησιν

105

Ἦεν δ' αἰσθάνων· ἡ δ' ἔμπαλιν αἰόσουςα,
 Γαίῃ χεῖρας ἔτεινεν ἀμύχανθ'· αὐτὰρ Ἴησων
 Θάρσυνεν τ' ἐπέεσσιν καὶ ἴχανεν ἀχαλῶξ.

Ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο
 Ἀγρόται, οἵτε κύνεσσιν πεποιθότες ἔποτε νύκτωρ

110

Ἀγχαυροῖν κνώσουσιν, ἀλδυσάμηναι φάτο ἦς,
 Μὴ πρὶν ἀμαλδυνῇ θηρῶν εἶδον ἡδὲ καὶ ὀδμῶν
 Θηρείω, λυκῆσιν ἐνισκίμψασα βολῆσι·
 Τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κέρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβηξ

Ποίηντ' ἀναὰ χῶρον, ἵνα κελὶ χαλῶν

115

Εὐναί· ὅτι παρὸν κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψε
 Νώτοισιν φορέων Μινυήϊον ἢ Ἀθάμαντος.

Ἐγγύθι δ' αἰθαλόμεντα πέλεν βωμοῖο γέμνλα.

Ὅν ῥα ποτ' Αἰολίδης Διὶ φυξίῳ εἶσατο Φεῖξθ'

Ῥέζων κείνο τέρας παγχεύσειν, ὥς αὖ ἔειπεν

120

Ἐρμείας παρὸ φρεων ξυμβλήμηνθ'· ἐνθ' ἄρα τὸς γε

Ἀργε φραδμοσιῶσιν δ' αἰσθάνων μετέηκον.

Τὼ δ' ἀπ' ἀπαιτοῖο μὴ ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,

Φηγὸν ἀπειρεσίῳ διζημύῳ· ἡ δ' ἐπὶ κῶας

Βέβλητο, νεφέλῃ ἐναλίγκιος, ἥτ' ἀνιόντθ'

125

T t

Ἡελίχ

Ἡελίς φλοεροῖσιν ἐρύθρε' ἀκτίνεσσιν.
 Αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ πειμήκεα τέτυκτο δερὶν
 Ὄξυς αὐτοῖσι περὶ δὴν ὄφιν ὀφθαλμοῖσι
 Νεισομήδης· ροίζε' ἢ πελώριον· ἀμφὶ δ' μακρά
 Ἡϊόνες ποταμοῖο καὶ ἀσπετον ἴαχεν ἄλσος. 130
 Ἐκλυον οἱ καὶ πολλὸν ἐκὰς Τυλινίδος αἴης
 Κολχίδα γῶν ἐνέμοντο, πρὸς ποταμῶσι Λύκοιο,
 Ὃς τ' ἀποκιδνάμεντο ποταμῶν κελάδοντος Ἀράξεω,
 Φάσιδι συμφέρε' ἱερὸν ῥέον· ὃ δ' αὖ ἀμφὶ
 Καυκασίῳ ἄλλαδ' εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι πορεύεσθαι. 135
 Δείματι δ' ἐξέγροντο λεχνοῖδες· ἀμφὶ δ' παῖσι
 Νηπάρχαι, οἳ τέ σφιν ἔω ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον,
 Ῥοίζω παλλομήδους χεῖρας βάλλον ἀγαλόμεσθαι.
 Ὡς δ' ὅτε τυφομήδης ὕλης ἔωρ' αἰθαλίεσσαι
 Καπνοῖο σερφάλιγες ἀπείρεται εἰλίοντι), 140
 Ἄλλη δ' αἰψ' ἐτέρῃ Ἰππιδέῃ αἶεν ὀππρὸς
 Νειόθεν εἰλίγοισιν ἐπὶ οὐρῃς Ἰξανίεσσαι.
 Ὡς τότε κείνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξε
 Ῥυμβόνας ἀζαλέησιν ἐπηρεφέας φολίδεσσι
 Τοῖο δ' ἐλαιομήδοιο κατόμματος εἴσατο κέρη, 145
 Ὑπνον ἀροσητήρα Θεῶν ὕπατον καλέεσσαι
 Ἠδείῃ ἐνοπῇ γέλῃαι τέρας· αὖτε δ' ἀνάσταν
 Νυκτιπόλον, χθονίῳ, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμῶ.
 Εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένον· αὐτὰρ ὅγε ἦδη
 Οἶμη γελγόμενον, δολιχὴν δ' ἀλύνειτ' ἀκλυστῶν 150
 Γηγρέον ἀπείρης, μήκυνε δ' ἠμεῖα κύκλα·
 Οἶον ὅτε βληχεροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι

Κῦμα

Κῦμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἄλλα ἢ ἔμπτῃς
 Ὑψὲ σμερδαλέῳ κεφαλῇ μῦθέανεν αἰέρας
 Ἀμφοτέρῃσι ὀλοῇσι πειπλύξαι γούεσσιν.

155

Ἡ δέ μιν δρχίδοιο νέον τετμηότι θαλλῷ
 Βάπτεσ', ἐκ κυκεῶνος ἀκῆρατα φάρμακ' αἰοδαῖς
 Ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· αἰετ' ἀμφί τε νήετ' ὁδμῇ
 Φαρμάκῃ ὕπνον ἔβαλλε· γούιν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 Θῆκεν ἐρεσάμην· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 Κύκλα πολυπρέμνοιο δι' ἔξ ὕλης τεταίνυστο.

160

Ἐνθα δ' ὁ μὲν χεύσειον ἀπὸ θρυῶς αἶνυτο κῶας,
 Κέρης κεκλομένης· ἡ δ' ἔμπεδον ἐσηκῆα
 Φαρμάκῃ ἔψηχεν θηρὸς χάρη, εἰσέκε δὴ μιν
 Αὐτὸς ἐλὼν ἔπ' ἡνᾶ παλιντροπάαδ' Ἰήσων
 Ἦνώεν, λείπεν ὃ πολύσκιον ἄλσος Ἀρηῶ.

165

Ὡς ὃ σελιναίῳ διχομυῖδα πρῆγος αἰγλῇ
 Ὑψόθεν ἔξανέχεθ' ὑπερῶφιν θαλάμοιο
 Λεπταλέῳ ἐανῶ ὑποίχεθ'· ἐν δέ τ' ἦτορ
 Χαίρει δευκομένη καλὸν σέλας· ὥς τότε Ἰήσων
 Γηδόσιν μέγα κῶας ἐαῖς ἐναίερατο χερσὶ.
 Καὶ τ' ἔπ' ξανθῆσιν πρῆγασιν ἠδὲ μετώπῳ
 Μαρμαρυγῇ λυέων φλογὶ εἰκελον ἵζεν ἐρδυθός.

170

Ὅσση ὃ ρίνος βοὸς ἥνιος ἢ ἐλάφοιο
 Γίγνεται, ἦντ' ἀγρῶσαι ἀχαινέῳ καλέεσσιν·
 Τόσσον ἔλω πάντῃ χεύσειον ἐφύπεθεν ἄωτον.

175

Βεβείθ' ἰλῦεσσιν ἐπηρεφές· ἤλιθα ὃ χθονὶ
 Αἰὲν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νεισομυῖοιο.
 Ἦε δ' ἄλλοτε μὲν λαῖῳ ὀπαιμένος ὤμῳ,

Αὐχένος

Αὐχένος δ' ἐξ ὑπάτοιο ποδωεκές, ἄλλοτε δ' αὖτε 180
 Εἶλε ἀφαστόμυθον· πῶς γὰρ δῖον ὄφρα ἐ μήπις
 Ἀνδρῶν ἠδὲ Θεῶν νοσφίσσῃ δὴλοσάσας.
 Ἦώς μὲν ῥ' ὅππ' ἰαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὄμιλον
 Ἴξον· θάμβησ' ὅ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 Λαμπόμυρον, σερραπῇ ἵκελον Διός· ὦρτο δ' ἕκαστος 185
 Ψαῦσαι ἐελδομύθου δέχσασθαι τ' ἐνὶ χερσὶν εἶπιν.
 Αἰσινίδης δ' ἄλλας μὲν ἐρήτυε, ὅς δ' ὅππ' ἰαῖαν
 Κάββαλε ἰηγάτεον· πρύμνη δ' ἀνείσατο κέρω
 Ἀνθέρμυθον, καὶ τοῖον ἔπος μὲν πᾶσιν εἶπε.
 Μηκέτι νῦν χάριζε, φίλοι, πάτερωδε νέεσθαι. 190
 Ἦδη γὰρ χρεῖν, τ' εἶνεκα πλὺδ' ἀλεγενώ
 Ναυιλίην ἐτλημεν οἰζυῖ μοχθίζοντες,
 Εὐπαλέως κέρως ὑπὸ δῆνεσι κεκράαν).
 Τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλῃ δυνάξομαι οἴκαδ' ἀκοίην
 Κερειήν· ἀπαρ ὑμεῖς, Ἀχαιῖδες οἵά τε πάσης 195
 Αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπ' ὁρῶν ἐσθλὴν,
 Σώετε· δὴ γὰρ περ μάλ' οἴομαι εἶσιν ἐρύξων
 Αἰήτης ὁμάδῃ πόντον δ' ἵμεν ἐκ ποταμοῖο.
 Ἄλλοι μὲν ἀφ' ἱερῶν ἀμοιβὰς δυνέεργος δυνήρ
 Ἐζόμυθον πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δ' ἐβόεας 200
 Ἀσπίδας ἡμίσεις δῆϊων θοὸν ἔχμα βολάων
 Προσρόμφοι, νόσῳ ἐπαμυνάτε· νῦν δ' ἐνὶ χερσὶ
 Παῖδας ἐς, πάτερην τε φίλην, γεραῖες τε τοκῆας
 Ἰχμεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπείδε) Ἑλλάς ἐφορμῇ,
 Ἦε κατηφείην ἢ ἔμμεγα κῶδος δ' ἐσθλῆς. 205
 Ὡς φάτο· δυνεῖ δ' ἐπ' ἰαῖαν δ' ἐπ' ἰαῖαν· τοὶ δ' ἰαῖαν

Θεσπέσιον μεμαῶτες· ὁ δ' ἔξίφθη ἐκ κολεοῖο
Σπασάμενθ', πρυμναῖα νεὼς δ' ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.

Ἄγχι δ' παρθενικῆς κεκορυμβήθη ἰθιωτῆρι
Ἀγκαίῳ παρέβασκεν· ἐπείγεται δ' εἰρεσίῃ νηῦς,
Σπέρχμενων ἄμοτον ποταμὸν ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσει.

210

Ἦδη δ' Αἰήτη ὑφ' ὠκυμένη, πᾶσι τε Κόλχῃς
Μηδείης πείπυτος ἔρως ἔργ' ἐτέτυκτο.

Ἐς δ' ἀγορῶν ἀγέρωντ' ἐνὶ τούχεσιν· ὅσα τε πόντι
Κύματα χειμερίοιο κορύσσει ὅξ' ἀνέμοιο,

215

Ἦ ὅσα φύλλα χαμαῖζε πεικλαδέθη πέσεν ὕλης
Φυλλοχόῳ ἐνὶ μινί· τίς ἂν τὰδε τεκμήραιτο;

Ὡς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ παρεμέτρεον ὄχθας,
Κλαγγὴν μαιμώνωντες· ὁ δ' εὐτύκτω ἐνὶ δίφρῳ

220

Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, ἔς οἱ ὅπαυεν.

Ἡέλιθ', πνοιῇσιν ἐειδομένης ἀνέμοιο·

Σκαίῃ μὲν ῥ' ἐνὶ χεὶρὶ σάκος δινωτὸν αἰείρων,

Τῇ δ' ἐτέρῃ πρύμνην πειμήκεα· παρὲς δέ τ' ἔγχος

Ἀνικρὺν τεταίνυτο πέλῳριον· ἡνία δ' ἵππων

Γέντο χερσὶν Ἀψυρτος· ὥς κ' ἐπὶ πόντον ἔταμνε

225

Νηῦς, ἥδη κρατερῇσιν ἐπειρομένη ἐρέτησιν,

Καὶ μεγάλα ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥέεθρῳ.

Αὐτὰρ ἀναξ' ἄτῃ πολυπήμονι χεῖρας αἰείρας

Ἡέλιον ἔκ Ζῆνα χαλκῷ ὀπμαέστυρας ἔργων

Κέκλετο· δεινὰ δ' ὅπαντ' ὠδραχεδὸν ἤπυε λαῶν,

230

Εἰ μὴ ἔκ κούρῳ αὐτάγρετον, ἢ ἀνὰ γαῖαν

Ἦ πλωτῆς εὐρόντες ἐτ' εἰν ἀλὸς οἶδματι νῆα,

Ἄξισι, καὶ θυμὸν ἐπιπλήσει μεραινῶν

U u

Τίσαις

Τίσαδ' τὰδε πάντα, δαήσόν) κεφαλῇσι
 Πάντα χόλον, ἢ πᾶσαν ἐλὼ ὑποδέγμενοι ἄτλω. 235
 Ὡς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτὰρ δ' ἐνὶ ἡματι Κόλχῃ
 Νῆάς τ' εἰρύσαντο ἢ ἄεργα νηυσὶ βάλλοντο·
 Αὐτὰρ δ' ἡματι πόντον ἀνήϊον· ὃ δέ κε Φαίης
 Τόσπον νηϊτῶν σόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
 Ἰλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσιν. 240
 Οἱ δ', ἀνέμου λαίψηρὰ Θεῆς βεβλήσιν ἀέντῃ
 Ἑρῆς, ὅφρ' ὤκισα χαλκὸν Πελῖαο δόμοισιν
 Αἰαίη Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἱκῆ),
 Ἡοῖ ἐν τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδνη
 Παφλαγόνων ἀκταῖσι, πάριθ' Ἀλυτῷ ποταμοῖο. 245
 Ἥ γάρ σφ' ἐξαποβάντας δρέουσαθα θυέεσσιν
 Ἠνώγῃ Ἐχάτῳ· ἔ δὴ τὰ μὲν ὅσα θυηλῇ
 Κέκη πορσανέεσσα πτύσκετο, μήτε τις ἴσωρ
 Εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρυνύειν αἰεδεῖν.
 Ἀζομαὶ αὐδῆσαι· τόγε μὲν ἔδος ἔζεπ' κείνῃ 250
 Ὀρῖα Θεᾶ ἥρωες ἔπ' ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
 Ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μὲν ἔ δὲ τῆμος ἰδέσθαι.
 Αὐπὶκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δ' ἔ δὲ ὦ' ἄλλοι
 Ἑρῶες, Φειῆσθαι, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
 Ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δ' ἐτέτυκτο 255
 Πᾶσιν ὁμῶς· Ἄεργος δ' ἰλιαιομύροισι ἀγόρδυσεν.
 Νδύμθ' ἐς Ὀρχομενὸν, τ' ἔχραεν ὕμμι πρῆσαι
 Νημερτῆς ὅδε μάντις, ὅτ' ἔξωξέητε πάριθεν.
 Ἔστι γὰρ πλόθ' ἄλλοθ', ὃν ἀθανάτων ἱερεῖες
 Πέφραδον, οἱ Θήβης Τειτωνίδος ἐκγεγάασιν. 260

Οὕτω

Οὐπω τέρεα πάντα τά τ' ἐραίνῳ εἰλίον),
 Οὐδέ πω Δαναῶν ἱερὸν γῆϑ' ἦεν ἀκῆσαι
 Πυθομυρίοις· οἳ δ' ἐξ' Ἀρχαῖδες Ἀπιδανῆες,
 Ἀρχαῖδες, οἱ δ' ἐπ' αὐτῷ σελευαίης ὑδέον)
 Ζῶειν φηγὸν ἔδοντες ἐν ἔρεσιν· ὅδ' ἐπελυσγίς
 Χθονὶ τότε κυδαλίμοισιν δούλωτο Δουχαλίδῃσιν·
 Ἦμος ἔτ' ἠερίη πολυλήϊϑ' ἐκλήϊστο
 Μήτηρ Αἴγυπτιϑ' ἀρετῆς γένεον αἰζῶν
 Καὶ ποταμὸς Τείτων χαλκίρροϑ', ὃ ὑπὸ πᾶσαι
 Ἀρδῇ ἠερίη· Διόθεν δέ μιν ἔποτε δέυει
 Ὀμβροῖς ἄλλης, ἀρετῆς δ' ἀνασταχύουσιν ἀρεταί.
 Ἐνθεν δὴ πῖνα φασι πέριξ ἀγ' αἰσάν ὁδεύσαι
 Εὐρώπην Ἀσίῃ τε, βίη δ' ἐκείνῃ λαῶν
 Σφωίτερον γάρ σφ' ἐπεποιδῶτα· μυρία δ' ἄσθ
 Νάσαστ' ἐποιχόμεναι, τὰ μὲν ἢ ποτι ναιετάουσιν
 Ἦε καὶ ἔ· παλὺς γὰρ ἄδω ἐπενλώθη αἰών.
 Αἶα γε μὴν ἐπὶ νῦν μὲν ἐμπεδον, ὑπὸνί τε
 Τῶνδ' ἀνδρῶν, ἐς ὅγε χαλκίρροτο ναιέμεν Αἶαν.
 Οἱ δὴ τοι γράπεις πατέρων ἔθεν εἰρύον)
 Κύβρις, οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 Ὑγρῆς τε τσαφερῆς τε πέριξ ὀπινεισομυρίοισιν.
 Ἔστι δέ τις ποταμὸς, ὑπατον κέρας ὠκεανοῖο,
 Εὐρύς τε ἀρετῆς τε καὶ ὀλκῆς δι νηὶ πῆσαι.
 Ἰερὸν μιν χαλκίοντες ἐκείνους διετεκμήραντο·
 Ὅς δὴ τοι τέως μὲν ἀπείρηνά τέμνεται ἀρετῶν
 Εἰς οἷϑ' (πηγαὶ γὰρ ὑπὸ πνοῆς Βορέας
 Ῥιπαίοις ἐν ἔρεσιν ἀπὸ πρῶτον μορμύρεσσιν)

265

270

275

280

285

Ἀλλ'

Ἄλλ' ὅποταν Θρηϊκῶν Σκυθέων τ' ἐνιβήσῃ ἔρως,
 Ἐνθα διχῇ τὸ μὲν ἔνθα μετ' Ἴονίῳ ἄλα βάλλῃ
 Τῇδ' ὕδωρ, τὸ δ' ὅπιδε βαθὺν ἀγὰ κόλπον ἵησι
 Σχιζόμενθ' ὄντα Τεινακρεῖς εἰσανέχοντα,
 Γαῖη δὲ ἡμετέρη παρὰ κέκλι'. εἰ ἔτεδ' ὀνὴ
 Ἵμετέρης γαίης Ἀχελώϊ' ὀξυδύνῃσιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη τοῖσι δὲ Θεὰ τέρας ἐγνύαλιξεν
 Αἴσιον· ὃ δὲ πάντες ἐπιδυφήμεν' ἰδόντες
 Στέλλεσθαι πύλ' οἶμον· ὅππερ γὰρ ὀλκὸς ἐτύχθη
 Οὐραίνης ἀκτῖνος, ὅπη καὶ μόρσιμον ἦεν.
 Γηδόσωνοι δὲ, Λύκοιο καὶ αὐτόθι παῖδα λιπόντες,
 Λαίφεσι πεπλημένοιισιν ὑπὲρ ἄλα ναυτίλλοντο,
 Οὔρεα Παφλαγόνων θηδύμενοι· ὅδδ' Ἰάραμβιν
 Γνάμψαν, ἐπεὶ πνοαί τε καὶ ἔρανος πυρὸς αἴγλη
 Μείνεν, ἕως Ἰστροιο μέγαν ῥοὸν εἰσαφίκοντο.
 Κόλχῃ δ' αὖτ' ἄλλοι μὲν ἐτόσσα μαρδύοντες
 Κυανέας πόντοιο δὲ ἐκ πέτρης ἐπέρησαν·
 Ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαζον, οἷσιν ἀναοσεν
 Ἀψυρτος· Καλὸν δὲ ἀγὰ σόμα πείρε λιαθεῖς.
 Τῷ δὲ ὑπέφθη τέγε βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης
 Κόλπον ἔσω πόντοιο πανέχετον Ἰονίοιο.
 Ἰσρῷ γάρ τις νῆσος ἐξέγῃ, ἔνομα Πδύκη,
 Τειγλῶχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλὸς ἀνέχεσθαι,
 Στεινὸν δ' αὖτ' ἀγχιῖνα ποτὶ ῥοὸν· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
 Σχίζονται περὶ χαλὰ, τὴν μὲν χαλέεσιν Ἀρηκος,
 Τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν σόμα· τῇ δὲ ἀγὰ πρὸ
 Ἀψυρτῷ Κόλχῃ τε δοώτερον ὠρμήθη.

Οἱ δ' ὑψὲ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
 Τηλόθεν, εἰαμυαῖσι δ' ἐν ἀσπετρῇ πώεα λείπον
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ, νηῶν φόβῳ, οἷά τε θήρας
 Ὀσόμυροι πόντε μεγακήμεν' ἔξανιόντες.
 Οὐ γάρ πω αἰλίας γε πάρεθ' ποδὶ νῆας ἴδοντο.
 Οὐτ' οὖν Θρήϊξ, μυγάδες Σκύθαι, ἔτε Σίγυμνοι,
 Οὐτ' οὖν Γραυκένιοι, ἔθ' ἐπὶ Λαύριον ἤδη
 Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Ἀγέρον ὄρεθ' ἢ ἀπώθεν ἔοντα
 Ἀγέραι ὄρεθ' σκόπελον ὧδ' αὖ Καυλιακοῖο
 (ὦ, πέρι δὴ χρίζων Ἰσθμῷ ῥόον ἔνθα ἢ ἔνθα
 Βάλλει αἰὲς) πεδίον τε Ταλαύριον ἠμέψαντο·
 Δή ῥα τότε Κρηνίλῳ Κόλχοι ἀλαδ' ἐκπρημολόντες,
 Πάντη, μή σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθοις.
 Οἱ δ' ὅππῃ ποταμοῖο κατήλυθον· ἐκ δ' ἐπέρηξ'
 Δοιάς Ἀρτέμιδος Βρυτηίδας ἀγχόθι νήσοις,
 Τῶν δ' ἦτοι ἐτέρη μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον,
 Ἐν δ' ἐτέρῃ πληθύν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο
 Βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολλὴν λίπον ἐνδοθι νήσας,
 Αὕτως ἀζόμυροι κέριω Διός· αἳ δ' ἤδη ἄλλα
 Στεινόμυραι Κόλχοισι πόρεν εἰρμυτο θαλάσσης.
 Ὡς δ' ἐπὶ εἰς ἄλλας πληθύν λίπον ἀγχόθι νήσοις
 Μέσφα Σαλαγκῶνθ' ποταμῷ ἢ Νέστιδος αἰῆς·
 Ἐνθα κε λαυγαλέῃ Μινύαι τότε δηϊοτῆτι
 Παιρότεροι πλεόναςιν ὑπείκασον, ἀλλὰ πάροιθε
 Συμβεσὶν μέγα νείκεος ἀλδυσάμυροι ἐτάμοντο.
 Κῶας μὲν χεύσειον ὅππῃ σφίσιν αὐτὸς ὑπέρη

X x

Αἰήτης

Αἰήτης, εἰ κείνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
 Ἐμπεδον εὐδίκη σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
 Εἴτε καὶ ἀμφαδίῳ αὐτὰς ἀέκοντο ἀπύρων.
 Αὐτὰρ Μήδειαν (τό, τε γὰρ πέλεν ἀμφήρισον) 345
 Παρθέας κούρη Λητωίδι νόσφιν ὁμίλῃ,
 Εἰσέκε τις διχάζοιτο θεμισύχων βασιλήων,
 Εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρεὼ δόμον αὖτις ἰχάνειν,
 Εἴτε μετ' ἀφνειὰ θεῖα πόλιν Ὀρχομυροῖο,
 Εἴτε μὲν Ἑλλάδα γαῖαν δρισηέσιν ἔπεσται. 350
 Ἐνθα δ' ἔπει τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσαστο κούρη,
 Δή ῥά μιν ὀξείῃ κρηδίῳ ἐλέλιξαν ἀνία
 Νωλεμές· αἶψα δ' ἢ νόσφιν Ἰήσωνα μένον ἐταίρων
 Ἐκπροχαλεωσάμενη ἄγην ἄλλυδις, ὅφρ' ἐλίσσεν
 Πολλὸν ἐχρὺς σονόεντα δὲ ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον. 355
 Αἰσονίδη, τίνα πλώδε στωαρτύναδε μυροινήν
 Ἀμφ' ἐμοί; ἢ σε πάλῃ λαθηφροσύναις ἐνέηκαν
 Ἀγλαΐαι· τὶ δ' ἔπ' μετατρέπη ὅσ' ἀγρόθυες
 Χρειοῖ ἐπιχρόμῃ; πῶς τοι Διὸς ἱκεσίοιο
 Ὀρκια, ποῦ δ' ἢ μελιχραὶ ὑποχεσία βεβάασιν; 360
 Αἶς ἐγὼ ἔκ' κόσμον ἀναιδήτῳ ἰότητι
 Πάτρεω τε, κλέα τε μεγάρων, αὐτὲς τε τοκῆας
 Νοσφισάμην, τὰ μοι ἦεν ὑπέσταντα· τηλόθι δ' οἷη
 Λυγρῆσιν κ' πόντον ἄμ' ἀλκυόνας φορεῦμα,
 Σῶν ἔνεκεν χαμάτων, ἵνα μοι σόῃ ἀμφι τε βυσσίν, 365
 Ἀμφί τε γηγυρέεσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
 Ὑστατον αὖ ἢ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόθ' ὕμιν ἐτύχθη,
 Εἶλες ἐμῇ ματίῃ· κ' δὲ ἔλθον αἶχρος ἔχθρα

Θηλυτέραις· τῷ φημὶ τεὴ κέρη τε δάμαρ τε
 Αὐτοκασιγνήτη τε μὴ Ἑλλάδα γαῖαν ἔπειδ'.
 Πάντη νυῶ παρθέρων ὑπερίστασο, μηδὲ με μούνην
 Σείο λίπης ἀπάνδρην ἐποικύμυρος βασιλῆϊ.
 Ἄλλ' αὐτὼς εἴρυσσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω,
 Καὶ γέμεις ἦν ἀμφω στωαρέασαμεν· ἢ σύ γ' ἔπειτα
 Φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον ἀγὰ λαιμὸν ἄμυσται,
 Ὅφρ' ἔπληρα φέρωμαι εἰκότα μαργωσῶμαι.
 Σχέτλιε, εἶκεν δὴ με κασιγνήτῳ διχάσῃ
 Ἐμυδρῶν ἔτος ἀνάξ, ὃ ὀπίχθετε τάσδ' ἀλεγεινάς
 Ἀμφω σωθεσίας, πῶς ἴξομαι ὄμματα πατρός;
 Ἦέ μάλ' εὐκλείης· τίνα δ' ἐτίσιν ἠὲ βαρεῖαν
 Ἀτλῶ ἐσφυγεῶς, δεινῶν ὑπὲρ οἷά τ' ἔοργα,
 Ὅτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόσον ἔλθοιο.
 Μὴ τότ' ἐπαμβασίλεια Διὸς τελέσειεν ἀκοίῃς,
 Ἡῖ ἐπὶ κυδῖαίς· μνήσαιο ἧ καὶ ποτ' ἐμείο
 Στρυγρόμυρτο καμάτῳσι· δέρος δέ τοι ἴσον ὀνείργεις
 Οἴχοιτ' εἰς Ἑρέβος μετ' αἰώνιον· ἐκ δέ σε πάτρης
 Αὐτίκ' ἐμὰ σ' ἐλάσειδ' Ἑρινύες· οἷα δ' αὖτ' ἔτι
 Σὴ πάθον ἀτροπὴ· τὰ μὲν ἔγχεαι ἀφράαντα
 Ἐν γαίῃ πεσέειν· μάλα γὰρ μέγαν ἥλιτες ὄρκον
 Νηλεές· ἀλλ' ἐθὴν μοι ἐπὶ πλῖζοντες ὁπίσσω
 Δὴν ἔσσεσθ' ἐκκλητοὶ ἐκκῆτι γὰρ σωθεσίων.
 Ὡς φάτ', ἀνιάζουσα βαρὺν χόλον· ἴετο δ' ἤγε
 Νῆα καταφλέξαι, ἀγὰ τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι·
 Ἐν δ' ὅτε σέιν αὐτὴ μαλερῶ πυρί. Τοῖα δ' Ἰήσων
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας παρσέειπεν,

370

375

380

385

390

395

Ἰχέο,

Ἴχθε, δαιμονίη· τὰ μὲν ἀνδάνει' ὅθ' ἐμοὶ αὐτῷ·

Ἀλλά πιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊότητος·

Ὅσον δυσμυμένων ἀνδρῶν νέφθ' ἀμφιδέδην
Εἵνεκα σεῦ· πάντες γὰρ ὅσοι χθόνα πλώδε νέμον',

Ἀψύρτῳ μεμύασιν ἀμυνέμεν, ὅφρα σε πατήρ,

400

Οἷά τε ληϊθεῖσαν, ὑπὸ τροπον οἴκαδ' ἄγουντο.

Αὐτοὶ δ' ἐσχερῶ κεν ὀλθίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,

Μίξδωτες δαὶ χεῖρας, ὅ, πῃ καὶ ῥίγιοι ἀλγίσθ'·

Ἐσθ', εἰ σε θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίποιμεν.

Ἦδε δ' ἐσσησέην κρανέει δόλον, ὃ μὴ ἐς αἴτω

405

Βήσομεν· ἐσθ' ἂν ὁμῶς παλαιέται ἀνιδρώσι,

Κόλχοις ἦρα φέροντες ὑπὸ σεο νόσφιν ἀνακτός,

Ὅς τοι ἀοσσητὴς τε κασίγνητός τε τέτυκ'.

Οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπεῖξωμαι πολεμίζειν

Ἀντιβίην, ὅτε μή με διεξείργωσι νέεσθαι.

410

Ἴσκειν ὑποσαίνων· ἡ δ' ἐλθὼν ἔκφατο μῦθον.

Φράζεο νῦν· χρεὼν γὰρ ἀεικελίοισιν ἐπ' ἔργοις

Καὶ τόδε μητίσασθ'· ἐπεὶ τοπρώτον ἀάσθην

Ἀμπλακίην, θεόθεν δ' κακὰς ἤνυστα μυθονιάς.

Τύνη μὲ καὶ μῶλον ἀλέξεο δέσρατα Κόλχων·

415

Αὐτὰρ ἐγὼ κείνον γε τεὰς ἐς χεῖρας ἱκέσθ'·

Μειλίξω (σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξω δώροισι)

Εἰ κέν πως κήρυκας ἀπὸ χρομύρας πεπείσοιμα

Οἴσθην οἷον ἐμοῖσι σωμαρθηῖσιν ἐπέεσσιν.

Ἐνθ' εἰ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει, ἔτι μεγαλύνω

420

Κτενέε τε, καὶ Κόλχοισιν αἶξεο δηϊότητα.

Ὡς τῶγε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρπύνοντο

Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήια δῶρα·

Οἷς

Οἷς μέτα δὲ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ὑψιπυλείης
 Πορφύρεον· τὸ μὲν ῥα Διωνύσῳ χάμον αὐτὰν
 Δίῃ δὲ ἀμφιάλῳ Χάριτες Θεαί· αὐτὰρ ὁ παῖδ'
 Δῶκε Θόδωπ μετ' αὐτῆς· ὁ δ' αὖ λίπεν Ὑψιπυλείῃ.
 Ἦ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσιν μέτα καὶ τὸ φέρεαδ'
 Γλῶσسين δ' ἐργῆς ξεινήιον· ἔμιν ἀφάστων,
 Οὔτε κεν εἰσορῶν, γλυκὺν ἴμερσιν ἐμπλήσειας.
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἀμβροσίῃ ὁδμῇ πέλεν δ' ἐπὶ κένε,
 Ἐξ ἧς ἀναξ αὐτὸς Νυσίῳ ἐγκατέλεκτο
 Ἀκροχάλιξ οἶνω δὲ νέκταρι, καλὰ μεμαρπῶς
 Στήθεα πρηνικῆς Μινωίδος· ἦν ποτε Θησδὺς
 Κνωσὸθεν ἐσπομδύλῳ Δίῃ ἐνὶ χάλιπτε νήσῳ.
 Ἦ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μῦθοις,
 Θελγέμεν, εὐτ' ἂν ᾤσθῃται Θεᾶς παρὰ νηὸν ἱκῆ)
 Συνθεσῆ, νύκτός τε μέλῳ κνέφας ἀμφιδάλησιν,
 Ἐλθέμεν· ὄφρα δόλον συμφράσῃ, ὥς κεν ἐλῆσα
 Χρῦσειον μέγα κῶας, ὑπὸ τ' ὀπῷ αὐτῆς ὀπίσσω
 Βαίῃ ἐς Αἰήταο δόμοις· περὶ γάρ μιν ἀνάγκη
 Υἱῆες φείξοιτο δόξ' ξείνοισιν ἄγεαδ'
 Τοῖα πρᾶιφαμδύη, θελκτῆρια φάρμακ' ἔπαυσεν
 Αἰθέρι δὲ πνοιῇσι, τὰ κεν δὲ ἀπώθεν ἐόντα
 Ἀγριον ἠλιβάτοιο κατ' ἔρεθ' ἤγαγε θῆρα.
 Σχέτλι' ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα σύγος ἀνθρώποισιν·
 Ἐκ σέθεν ἐλόμηναι τ' ἐριδες σοναχά τε γόοι τε,
 Ἀλγέα τ' ἄλλ' ὅππῃ τοῖσιν ἀπείρῃνα τετρήχασι.
 Δυσμενέων ὅππῃ παισὶ κορύσσειο δαῖμον ἀερθεῖς,

Υ y

Οἶϙ

Οἷ' Μινδείη συγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄπλω.
 Πῶς γ' δὴ μελιόντα κακῶ ἐδάμασεν ὀλέθρῳ
 Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἦμιν Ὀπιδερῶ ἦεν αἰοιδῆς.
 Ἦμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνὶ πλώγ' ἐλίποντο
 Σιωπῆσιν, τοὶ μὲν ῥα ληϊνὸν ἰχθυὸν ἐκελξ
 Σφωϊτέρας κελυθίντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων,
 Δέμν' Ἄψυρτόν τε καὶ οὐς ἑξαυτίς ἐταίρας.
 Αὐτὰρ ὅγ' αἰνοτάτησιν ὑποχρῆσιν δολωθεὶς,
 Καρπαλίμως ἢ νηὶ δι' ἑξ ἀλὸς οἶδμα πρῆσας,
 Νύχθ' ὑπὸ λυγαίῳ ἱερῆς ἐπέθηκετο νῆος.
 Οἶοι δ' ἀντικρὺ μετῶν πειρήσατο μύθοις
 Εἶο κασιγνήτης ἀταλὸς παῖς (οἷα χαράδρης
 Χειμερῆς, ὡς δὲ δι' αἰζῆνοι πρῶσιν)
 Εἴ κε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
 Καὶ τῷ μὲν τὰ ἔκαστα σιωπῆεν ἀλλήλοισιν·
 Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκνοῖο ἐπᾶλτο λόχοιο,
 Γυμνὸν ἀναχρόμνος παλάμῃ ξίφ' αἶψα ὃ κέρη
 Ἐμπαλιν ὄμματ' ἐνεικε, καλυψαμένη ὀδόνῃσι,
 Μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
 Τὸν δ' ὄρε, βετύπος ὥς μέγαν κερεαλκέα ταῦρον,
 Πλῆξεν ὀπιπδύσας, νηὶ χερδὲν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
 Ἀρτέμιδι Βρυτοὶ πειναίετ' ἀντιπέρητε.
 Τῷ δ' ὅγ' ἐνὶ πρῶτῳ γνῶξ' ἔειπε· λοῖσθ' αἰετὶς
 Θυμὸν ἀναπνείων χερσὶν μέλαν ἀφοτέρησιν
 Αἶμα κατ' ὠτειλὴν ὑποίχετο· τ' ὃ καλύπτειν
 Ἀργυφείῳ καὶ πέπλον ἀλδομυρῆς ἐρύθηνεν.
 Ὄξ' ὃ πανδαμάτωρ λοξῶ ἴδεν οἶον ἐρεξθαι

450

455

460

465

470

475

Ὀμματα

Ὅμματι νηλεὲς ὀλοφώϊον ἔργον Ἐρινύς.
 Ἦώς δ' Αἰσονίδης ἔξάργματα τάμνε θανόντων.
 Τρίς δ' ἀπέλειξε Φόνε, τρίς δ' ἔξ ἄγος ἔπλυσ' ὀδόντων,
 Ἦ, θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάεσθαι.
 Ὑγρόν δ' ἐν γαίῃ κρύψει νέκυν· ἐνθ' ἐπὶ νῦν περ
 Κεῖα) ὅσ' αὖ κῆνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.
 Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας παρὰ ῥοισίν ἰδόντες
 Τό σφιν πρηνικὴ τέκμαρ μεπῆσιν αἶερε,
 Κολχίδος ἀγχόθι νηός, ἐνθ' αὖ νῆα βάλοντο
 Ἦώς· Κόλχων δ' ὄλεον σόλον, ἥντε κίεκοι
 Φῦλα πελειάων, ἥε μέγα πῶϊ λέοντες
 Ἀγρότεροι κλονέσιν ἐνὶ σαθμοῖσι θορόντες.
 Οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὄμιλον
 Πῦρ ἄτε δηϊόωντες ἐπέδραμον. Ὅψ' δ' Ἰήτων
 Ἦντησεν μεμαῶς ἐπαμυνέμεν, ἔ μάλ' ἄρωγῆς
 Δουρομήοις· ἦδη δ' ἢ ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
 Ἐνθα δ' ἰναυιλίης πυκνῆς πέρι μηπαάσκον
 Ἐζορμῆοι βελιώ· ὅππ' δέ σφισιν ἤλυθε κέρη
 Φραζορμῆοις· Πηλεὺς δ' ἰπποῖτατος ἔκφατο μῦθον.
 Ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἐπὶ νῆϊ Ἰπιδάντας
 Εἰσεσίη περὶ πλοῶν ἀντίον, ὃ ἐπέχεσσι
 Δήϊοι· ἦωθεν γὰρ ἐπαθήσαντας ἕκαστα
 Ἐλπομαι ἔχ' ἕνα μῦθον, ὅπως παρτέρωσεν δέεσθαι
 Ἦμέας ὀτρυνέει, ὅτ' πεισέμεν· οἷα δ' ἀνακτος
 Εὐνίδες, ἄρ' αὖ λήσιν διχασαίης κεδόων).
 Ῥηϊδίη δέ κεν ἄμμι, κεδάδέντων δίχα λαῶν,
 Ἦδ' εἴη μετέπειτα κατερχορμήοισι κέλαιδος.
 Ὡς ἔφατ'· ἦνθ' ἰ νεοὶ ἔπος Αἰακίδαο·

480

485

490

495

500

Ῥίμφας

ῥίμφα ὃ νῆ' ὀπιδάντες ἐπερρώωντ' ἐλάτῃσι 505
 Νωλεμές· ὄφρ' ἱερὴν Ἥλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο,
 Ἀλλάων ὑπ' αἰτῷ, ποταμῷ χερδὸν Ἡριδανοῖο.
 Κόλχαι δ', ὅπποτ' ὄλεθρον ἐπεφράδῃσιν ἀνὰ κτος,
 Ἥτοι μὲ δίζεσθαι ἐπέχραον ἐνδοδι πάσης
 Ἀργῶ καὶ Μινύας Κερνίης ἀλός· ἀλλ' ἀπέρυκεν 510
 Ἥρη σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρεσσι ἀσερπῆσιν
 Ὑστατον· αὐτοὶ δ' αἰτε Κυταιίδος ἥθεα γαίης
 Στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο·
 Ἐμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἐναθεν,
 Οἱ μὲ ἐπ' αὐτάων νήσων ἔβαν, ἦσιν ἐπέχρον 515
 Ἥρωες, ναίεσσι δ' ἐπώνυμοι Ἀψύργοιο·
 Οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλνυρικοῖο μελαμβαθέσσι ποταμοῖο,
 Τύμβεσσι ἴν' Ἀρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
 Ἀνδράσιν Ἐγχελέεσσιν ἐφέστοι· ὧ δ' ἐν ὄρεσσιν
 Ἐναίεσσιν ἄπ' τε Κεραύνια κυκλήσκον, 520
 Ἐκτοθεν ἔξοτε τῆς γε Διὸς Κερνίδαο κεραυνοὶ
 Νῆσον ἐς ἀντιπέραιθι ἀπέτρεπον ὁρμηθῆναι.
 Ἥρωες δ', ὅτε δὴ σφιν εἴσατο νόστος ἀπήμων,
 Δὴ ῥα τότε παρομόλόντες ὅππ' ἔχοντι πείσματ' ἔδηξ'
 Ὑλλήων· νῆσοι γὰρ ἔπιπροῦχοντο θαμειαὶ 525
 Ἀργαλείῳ πλώεσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
 Οὐδέ σφιν ὥς ἔπειν ἀνάεσσι μεμπάασκον
 Ὑλλῆες· παρὲς δ' αὐτοὶ ἐμνηχανόωντο κέλδυσον,
 Μιαθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
 Δοιῶς γὰρ τρίποδας τηλῶς πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι 530
 Αἰσονίδῃ περὶ ὧντι καὶ χεῖρεσσι, ὅπποτε Πυθῶ
 ἱερὴν

Ἴσῃν παυσόμην· μετεκίαζε τῆςδ' ὑπὲρ αὐτῆς
Ναυηλίας· πέπρωτο δ', ὅπη χθονὸς ἰδρυθεῖεν,
Μήποτε τ' δηϊοῖσιν ἀναστήσεαθ' ἰῶσι.

Τένεκεν εἰσέπιν νηῦ κείνῃ ὁδὲ κούρῃ αἴῃ
Ἀμφὶ πόλιν ἀγανίω Ὑλληίδα, πολλὸν ἐνεργεν
Οὔδεθ', ὥς κεν ἀφαντῇ αἰὲ μερῶπεσσι πέλοιτο.
Οὐ μὲ ἐπὶ ζῶντα κατ' αὐτόθι τέτμον ἀνακτα

535

Ὑλλον, ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
Δήμῳ Φαιήκων· ὁ γὰρ οἰκία Ναυσιδόοιο
Τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα
Μάκρην τ' εἰσαφίκανε Διωνύσοιο πηλώϊν,
Νηφόμην παίδων ὀλοὸν φόνον· ἐνθ' ὅγε κέρην
Αἰγαίᾳ ἐδάμασεν ἐραοτάμενος ποταμοῖο
Νηϊάδα Μελίτιν· ἥ δ' ἀδεναρὸν τέκεν Ὑλλον.

540

545

Οὐδ' ἄρ' ὅγ' ἠθήσας αὐτῇ ἐνεέλδετο νήσω
Ναίειν, κοίρανέοντ' ἐπ' ὀφρύσι Ναυσιδόοιο.
Βῆ δ' ἄλλαδε Κροθίῳ, αὐτόχθονα λαὸν ἀγέεας
Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἀναξ πόρσυνε κέλδυσον
Ἥρωι Ναυσίδῳ· τίθι δ' εἶσατο· καί μιν ἔπεφνον
Μέντορες ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενον παρὶ βεσίν.

550

Ἀλλὰ, Θεά, πῶς τῆςδε πρὸς αἶλός, ἀμφί τε γαῖαν
Αὔσονίῳ, νήσας τε Λιγυσίδας, αἱ χαλέον;
Στοιχάδες, Ἀργώης παρώσια σήματα νηὸς
Νημερτὲς πέφαθ'; τίς ἀπόπροθι τόσον ἀνάγκη
Καὶ χρεῖω σφ' ἐκόμισε; τίνες σφέας ἤγαγον αὔραι;
Αὐτὸν περ μεγαλώσῃ, δεδεδότῃ Ἀψύρτοιο,
Ζεῦα Θεῶν βασιλῆα χόλος λάβεν, οἷον ἔρεξαν.

555

ΖΖ

Αἰαίης

Αἰαίης δ' ὅλον τεκμήρατο δῖνεσι Κίρκης
 Αἶμα' ὀπνιψαμύρας, πρὸ τε μυρία πημανθέντας 560
 Νοσήσειν· τὸ μὲν ἔτις δρισηῶν ἐνόησεν·
 Ἄλλ' ἔθεον γαίης Ὑλληίδος ὄξανιόντες
 Τηλόδι, τὰς δ' ἀπέλειπον ὅσαι Κόλχοισι πάριγεν
 Ἐξείης πλήθοντο Λιβυεῖδες εἰν ἀλὶ νῆσοι,
 Ἴστα τε δυσκέλαδός τε ἔῃ ἡμερτὴ Πιπύεια. 565
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ὅπῃ τῇσι πῦρ καὶ Κέρκυρα ἴκοντο,
 Ἐνθα Ποσειδάων Ἀσπιδά νάσαστο κέλευ
 Ἡύκομον Κέρκυραν, ἐκὰς Φλιεντίδος αἴης
 Ἀρπάξας ὑπ' ἔρωπι· μελαυομένην δέ μιν ἄνδρες
 Ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαυνῇ πάντοθεν ὕλη 570
 Δερχόμενοι, Κέρκυραν ὀπικλείουσι Μέλαιναν.
 Τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελίτιω, λιάρῳ περικητές ἔρω
 Αἰπεινήν τε Κερωσσόν, ὕψθε ὅ πολλὸν ἔδσαν
 Νυμφαίω παρὰ μείβον· ἵνα κρείσσει Καλυψὼ
 Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἡερειδέα λδύσσειν 575
 Οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια· καὶ τότε βελάς
 Ἀμφ' αὐτοῖς Ζηνός τε μέγαν χόλον ἐφράσατο Ἥρη.
 Μηδομήνη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόα, ὥρσειν ἀέλλας
 Ἀντικεῦ· τοὶ δ' αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο
 Νήσε ὅπῃ κρηναῖς Ἠλεκτρίδος· αὐτίκα δ' ἀφνω 580
 Ἰαχεν ἀνδρομένη ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
 Αὐδῇ ἐν γλαφυρῇ νηὸς δόρυ, τόρρ' ἀνὰ μέσσην
 Στείρουσιν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤρμωσε Φηγῆ.
 Τὲς δ' ὅλον μεσσηγὺ δέθω λάβεν εἰσαΐοντας
 Φθογίω τε Ζηνός τε βαρὺν χόλον· ἐ γὰρ ἀλύξειν 585

Εἰνεπεν

Ἐνεπεν ἔτε πόρις δολιχῆς ἀλός, οὔτε θυέλλας
Ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
Νηλέα νίψει· Πολυδύκεα δ' εὐχετάαδ'·
Κάτορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἥνωγε κελύθας
Αὔσονίης ἔμπροσθε πορῆν ἀλός· ἥ ἐνὶ Κίρκῃ
Δήσῃν Πέρσης τε καὶ ἠελίοιο θυγάτρεα.

590

Ὡς Ἀργὼ ἰάχῃσεν ὑπὸ κνέφας· οἱ δ' ἀνόρεχ'·
Τυωδαρίδα, καὶ χεῖρας ἀνέχετον ἀθανάτοισιν
Εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλας
Ἡρώας Μινύας· ἥ δ' ἔασυτο πολλὸν ἔπιπρὸ
Λαίφεσιν· ἐς δ' ἔβαλον μύχαιον ῥόον Ἡειδανοῖο·
Ἐνθα ποτ' αἰθαλέεντι τυπαῖς πρὸς σέξνα κεραυνῶ
Ἡμιδαῆς Φαέθων πέσεν ἄρματ'· ἠελίοιο
Λίμνης ἐς περὶ χάς πολυβειθέ· ἥ δ' ἔπινυτο
Τραύματος αἰδομένοιο βαρὺν ἀνεκῆκεν αἶτμόν.

595

600

Οὐδέ τις ὕδωρ κείνο λήθ'· πλερὰ κῆφα τανύσας
Οἰωνὸς δυνάμει βαλέειν ὕψ'· ἄλλ' ἀμεσηγὺς
Φλογμῶ ὅππρωσκέ πεποτημέν'· ἀμφὶ δ' ἔκρυπται
Ἡλιάδες ταναῆσιν ἐφήμεραι αἰγείροισιν
Μύρην· κινυρὸν μέλεα γόνον· ἐκ δ' ὅφαινας
Ἡλέκτρ'· λιβάδας βλεφάρων περὶ χέσιν ἔραζε,
Αἱ μὲν τ' ἠελίῳ ψαμάθοις ὅππρεσάινον.

605

Εὐτ' δὲ δὴ κλύζωσι κελαυνῆς ὕδατα λίμνης
Ἡΐονας πνοιῇ πολυηχέ· ὅς ἀνέμοιο,
Δὴ τότε ἐς Ἡειδανὸν περὶ κλινδ'· ἀνδρῶν πάντων
Κυμαίνοντι ῥόω· Κελτοὶ δ' ὅππ' ἀβάν' ἔθεντο,
Ὡς ἄρ' Ἀπόλλων· τάδε δαίφρα Λητοΐδαο

610

Ἐμφέρε')

Ἐμφέρε' δίναις, ἅτε μωρία χεῦε πάροισιν,
 Ἡμῶ' ὑπερβορέων ἱερὸν γῆρος εἰσαφίκανεν,
 Οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν, ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς
 Χωόμεν' ὦρ' αἰ παῖδ', τ' ἐν λιπρῇ Λακερσίῃ
 Δῖα Κορωνίς ἐπικτεν ὅπ' αὐτοῦ Ἀμύργιο.
 Καὶ τὰ μὲν ὥς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήισαι.
 Τὸς δ' ἔτε βρώμης ἤρ' πόθ' ὅδ' ποτοῖο,
 Οὐτ' ὅπ' γηθοσύνας τραπέτο νόθ'. ἄλλ' ἄρα τοίγε
 Ἡμεῖς μὲν εὐρύγοντο φειδωλὴν βαρύθοντες
 Ὀδμῇ λυγρᾷ, τίμ' ῥ' ἄρετον ἐξελίσκον
 Τυφομύχ' φαέδοντο ὅπ' ἥρ' αἰ Ἡειδανοῖο.
 Νυκτὸς δ' αὖ γόνον ὅξυν ὀδυρομύχων ἐσάκον
 Ἡλιάδων λιγέως· τὰ δ' αὖ δάκρυα μωρομύχῃσιν
 Οἶον ἐλαιησαὶ σάγες ὕδασιν ἐμφορέοντο.
 Ἐκ δ' ὅτε Ροδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσεπέρησαν,
 Ὅς τ' εἰς Ἡειδανὸν μετάνεισε· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
 Ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον· αὐτὰρ ὁ γαίης
 Ἐκ μυχῆς, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι ἐδθέλῃα νυκτὸς,
 Ἐνθεν λυγρὸν μύχ', τῇ μὲν τ' ἐπεδύγε' ἀκταῖς
 Ὠκεανῶ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίῳ ἄλλα βάλλει,
 Τῇ δ' ὅπ' Σαρδένιον πέλαγος ἐκ ἀπείρονα κόλπον
 Ἐπὶ δ' αὖ σομάτων εἰς ῥόον· ἐκ δ' ἄρα τοῖο
 Λίμνας εἰσέλασαν θυγατέρας, αἵ τ' ἀνὰ Κελτῶν
 Ἡπειρον πέπλοισι ἀγέσφατον· ἐνθα κεν οἶγε
 Ἀτὴ ἀεικελίῃ πέλας· φέρε γάρ τις λυγρὸν ὄξυν
 Κόλπον ἐς Ὠκεανοῖο, τ' ὅδ' αὖτε παρδαίνετες ἐμελλον
 Εἰσελάειν· τόθεν ἔκ' ἐκ' ὑπὸ πτεροῖσι ἐξεσάωθεν.

615

620

625

630

635

Ἀλλ'

Ἄλλ' Ἦρη σκοπέλοιο κατ' Ἑρκυΐεῖ ἰάχισεν 640
 Οὐρανόθεν παρθορῆσαι· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
 Πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἔπι μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 Ἄψ' ὃ παλιντροπόωντο Θεᾶς ὑπο· καὶ ῥ' ἐνόησαν
 Τήνδ' οἶμον τῆπέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰῶσι.
 Διωαιοὶ δ' ἀκτὰς ἀλιμυρέας εἰσαφίκοντο, 645
 Ἦρης αἰνεσίῃσι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
 Καὶ Λιγύων πρῶοντες ἀδῆϊοι· ἀμφὶ γὰρ αἰνῶ
 Ἦερα χεῦε Θεὰ πάντ' ἤματα νεισομυροῖσι.
 Μεσότητον δ' ἄρα τοίγε παρ' εἶμα νηὶ βαλόντες
 Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σοῖι, εἵνεκα κέρων 650
 Ζηῶς. ὃ δὲ βωμοί τε καὶ ἱερεῖοι τοῖσι τέτυκ'
 Ἐμπεδον· ὅδ' οἶον κείνης Ἐπικούρου ἔποντο
 Ναυπλίας, Ζεὺς δέ σφι καὶ Ὀψηγόνων πόρε νῆας.
 Στοιχάδας αὖτε λιπόντες εἰς Αἰθαλίῳ ἐπέστη
 Νῆσον, ἵνα ψηφίσιν ἀπωμόρξαντο χαμόντες 655
 Ἰδῶν ἄλλης· χροῖν' ὃ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυν'
 Εἵκελοι· ἐν ὃ σόλοι καὶ τούχεα θεσκελα κείνων·
 Ἐν ὃ λιμὴν Ἀργῶν ἐπωνυμίην πεφάπισαι.
 Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε δι' ἔξ ἀλός οἶδμα νέοντο
 Αὐσονίης, ἀκτὰς Τυρσιωίδας εἰσπορεύοντες. 660
 Ἴξον δ' Αἰαΐης λιμὴν κλυτὸν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
 Πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόν βάλον· ἐνθα ὃ Κίρκῳ
 Εὖρυν ἀλός νοτίδεσσι χάρη ἔπιφαιδρυμένη.
 Τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπλοίητο.
 Αἶματί οἱ θαλάμοι τε καὶ ἔρκεα πάντα δόμοιο 665
 Μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρήα φάρμακ' ἔδαπην,

Ἐμφέρε' δίναις, ἅτε μῦρία χεῦε πάριθεν,
 Ἦμ' ὕπερβορέων ἱερὸν γῆρος εἰσαφίκανεν,
 Οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν, ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς·
 Χωόμεν' οὖν παῖδι, τ' ἐν λιπρῇ Λακερῆϊ
 Δῖα Κορωνίς ἐπικτεν ὅππ' ἀσχοῆς Ἀμύργιο.
 Καὶ τὰ μὲν ὥς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκληίσαμεν.
 Τὸς δ' ἔτε βρώμης ἥρ' πόθ' ὄδ' ἐποτοῖο,
 Οὐτ' ἔπ' ἡ γηδοσίνας τραπέτο νόθ'· ἀλλ' ἄρα τοίγε
 Ἦμας μὲν εὐρύγοντο φειδωλὴν βαρύνοντες
 Ὀδμῇ λυγαλέῃ, πλὴν ῥ' ἄρετον ἔξδωίσκον
 Τυφομύχ' φαέδοντο ἔπ' ἡρώα Ἡερδανοῖο·
 Νυκτὸς δ' αὖ γόνον ὄξυν ὀδυρομύχων ἐσάκκον
 Ἡλιάδων λιγέως· τὰ δ' ὀδύρεα μωρομύχῃσιν
 Οἶον ἐλαιηραὶ σάγες ὕδασιν ἐμφορέοντο.
 Ἐκ δ' ὅτ' ἔπ' Ῥοδανοῖο βαδὺν ῥόον εἰσεπέρησαν,
 Ὅς τ' εἰς Ἡερδανὸν μετ' ἀνείσσει· ἀμμυρὰ δ' ὕδωρ
 Ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον· αὐτὰρ ὁ γαίης
 Ἐκ μυχρίης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι ἔδ' ἐθέλῃα νυκτὸς,
 Ἐνθεν ἄπορ' ὀδύρεα, τῇ μὲν τ' ἐπ' ὀδύρε' ἀκτὰς
 Ὠκεανῶ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίῳ ἄλ' ἀβάλλει,
 Τῇ δ' ὅππ' Ἰωνίῳ πέλαγος ἔδ' ἀπείρονα κόλπον
 Ἐπὶ δ' αἰσ' ὀδύρεων εἰς ῥόον· ἐκ δ' ἄρα τοῖο
 Λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵ τ' ἀνὰ Κελτῶν
 Ἠπειρον πέπλην ἀγέσφατον· ἐνθα κεν οἶγε
 Ἀτὴ ἀεικελίῃ πέλαγ'· φέρε γάρ τις ἄπορ' ὀδύρε'
 Κόλπον ἐς Ὠκεανοῖο, τ' ὅτ' ἀπ' ὀδύρεων ἐμελλον
 Εἰσβαλέειν· τόθεν ἔκ' ἐκ' ὀδύρεων οἶγε ἐξέσάωθεν.

615

620

625

630

635

Ἀλλ'

Ἄλλ' Ἦρη σκοπέλοιο καὶ Ἐρκυλῆα ἰάχισεν 640
 Οὐρανόθεν παρθορῶσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
 Πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἔπι μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 Ἄψ ὃ παλιντροπῶντο Θεᾶς ὑπο· καὶ ῥ' ἐνόησαν
 Τήνδ' οἶμον τῆπέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰῶσι.
 Διωαιοὶ δ' ἀκτὰς ἀλιμυρῆας εἰσαφίκοντο, 645
 Ἦρης αἰνεσίῃσι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
 Καὶ Λιγύων πρῶοντες ἀδῆιοι· ἀμφὶ γὰρ αἰνῶ
 Ἦέρα χεῦε Θεὰ πάντ' ἤματα νεισομύροισι.
 Μεσώτατον δ' ἄρα τοίγε λῆξ' εἶμα νηὶ βαλόντες
 Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σσοί, εἵνεκα κέρων 650
 Ζιῶος. ὃ δὲ βωμοὶ τε ἔ' ἱερά τοῖσι τέτυκ'
 Ἐμπεδον· ὅδ' οἶον κείνης Ἐπικούρου ἐποντο
 Ναυπλῆς, Ζῆς δέ σφι καὶ Ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοιχάδας αὖτε λιπόντες εἰς Αἰθαλίῳ ἐπέρηξ'
 Νῆσον, ἵνα ψηφίσιν ἀπωμόρξαντο χαμόντες 655
 Ἰδῶν ἄλλης· χροῖν ὃ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυν'
 Εἵκελοι· ἐν ὃ σόλοι καὶ τούχεα θεσκελα κείνων·
 Ἐν ὃ λιμὴν Ἀργῶν ἐπωνυμίην πεφάτισαι.
 Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε δι' ἔξ' αἰλὸς οἶδμα νέοντο
 Αὐσονίης, ἀκτὰς Τυρσινίδας εἰσπορεύοντες. 660
 Ἴξον δ' Αἰαίης λιμὴν κλυτὸν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
 Πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων χροῖν βάλον· ἔνθα ὃ Κίρκῳ
 Εὖρην αἰλὸς νοτίδεσσιν ἔαρεν ἑπ' αἰσχυρῶν.
 Τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπλοίητο.
 Αἶμαπ' οἱ θαλάμοι τε καὶ ἔρκεα πάντα δόμοιο 665
 Μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρῶα φάρμακ' ἔδαπεν,

Οἷσι πάρ' ὅ ξείνας γέλγ' ἀνέρας, ὅσις ἵκοιτο.
 Τὴν δ' αὐτὴ φονίῳ σβέσεν αἵματι πορφύρεξ,
 Χερσὶν ἀφυσταμένη· λήξε' ὁλοοῖο φόβοιο.
 Τῷ δ' ἐπὶ πλομένης ἥϊς νοτίδεσσι θαλάσσης 670
 Ἐγρομνὴ πλοκάμης τε καὶ εἴματα φαιδρυέσκε.
 Θῆρες δ' ἐπ' ἀνέσταν ἐοικότες ὤμης ἦσαν,
 Οὐδὲ γὰρ ἐδ' ἀνέσταν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
 Συμμιγέες μελέων κίον ἀθρόοι, ἥν τε μῆλα
 Ἐκ σαθρῶν ἄλῃς εἰσιν ὀπηδούντα νομῆι. 675
 Τοίς καὶ περτέρας ὅξ' ἰλύντο ἐβλάστησε
 Χρῶν αὐτὴ μικτοῖσιν δρηρεμνέας μελέεσσιν,
 Οὐπω διψαλέω μάλ' ὕψ' ἤερε πληθέϊσα,
 Οὐδέ πο' ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἠελίοιο
 Ἰκμάδας αἰνυμνῆ· τὰ δ' ἐπὶ σίχας ἤγαγεν αἰὼν 680
 Συγγρίνας· τὼς οἶγε φυλὴν αἰδοῦλοι ἔποντο.
 Ἦρωας δ' ἔλε γάμβρο' ἀπείριτον· αἴψα δ' ἔκαστος
 Κίρκης εἰς τ' τε φυὴν, εἰς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
 Ῥεῖα κασιγνήτῳ φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ νυχίων δ' ὀπὸ δέματ' ἀπέψεν ὀνείρων, 685
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀψορρόν ἀπέσιχε· σὺν δ' ἄμ' ἔπεσθε
 Χειρὶ κατὰρρέξασα δολοφροσύνῃσιν ἀνωγεν.
 Ἐνθ' ἦτοι πληθὺς γὰρ ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
 Μίμνεν ἀπηλεγέως, ὃ δ' ἐρύσαστο Κολχίδα κέβη.
 Ἀμφω δ' ἐσπέδῳ αὐτὴν ὁδὸν, ἔστ' ἀφίκοντο 690
 Κίρκης ἐς μέγαρον· τὰς δ' ἐν λιπρόισι κέλευεν
 Ἦγε θρόνοις ἐζεσθ', ἀμυχανύεσσα κίοντων.
 Τῷ δ' ἀνέω δ' ἀναυδοὶ ἔφ' ἐστὶν αἰζώμετες

Ἴζανον (ἥτε δίκη λυγροῖς ἰκέτησι τέτυκ')

Ἢ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θερμὴν χεῖρασι μέτωπα, 695

Αὐτὰρ ὃ κωπῆεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πῆξας,

Ὡς τ' Αἴηταο παῖν κτάνεν· ὅδ' ἔποτ' ὄωσεν

Ἴδὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέχεσθον. αὐτίκα δ' ἔγνω

Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτρωσώας τε φόνοιο.

Τῷ κ' ὁπιζομένη Ζῴως γέμειν ἰκεσίοιο, 700

Ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν δ' ἐρήξει,

Ῥέξει θυπολίῳ· οἷη τ' ἀπολυμαίνον

Νηληϊεὺς ἰκέται, ὅτ' ἐφέστοι ἀνπύωσιν.

Πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἤγε φόνοιο

Τειναμένη κατὰ πύξῃ, σὺς τέκος, ἥς ἐπὶ μαζοῖ 705

Πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύθ', αἵματι χεῖρας

Τέγγεν, ὅππμύγασα δέρην· αὖτις δ' ἢ ἄλλοις

Μείλιωσεν χύτλοισι κατὰρσιον ἀγκαλέεσθαι

Ζῴωα παλαμναίων πμήορον ἰκεσιάων.

Καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἐνείκων 710

Νηϊάδες πορτοποιοί, ταῖ οἱ πόρσιων ἔχασα.

Ἢ δ' εἴσω πελάγους μέλικτρά τε νηφαλίησι

Δαῖεν ἐπ' εὐχολῇσι παρέσιθ', ὅφρα χόλοιο

Σμερδαλέας παύσῃσιν Ἑρινύας, ἠδὲ κ' αὐτὸς

Εὐμειδὴς τε πέλοιτο ἔπειθ' ἀμφοτέροισιν, 715

Εἴτ' ἐν ὀφθαλμοῖς μεμασμένῳ αἵματι χεῖρας,

Εἴτε κ' ἐμφυλίῳ ποροκηδέες ἀνπύωσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα

Εἴσεν ὅππ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισι.

Καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἴζεν ἐνωπαδὶς· αἶψα δ' ἢ μύθοις 720

Χρεῖω,

Χρειών, ναυπιλίῳ τε λακρυδὸν ἔξερείνεν.
 Ἦδ' ὁπόθεν μὲν γαῖαν ἦν καὶ δώματ' ἰόντες
 Αὐτὼς ἰδρυώθηξ' ἐφέστοι· ἦ γὰρ ὀνείρων
 Μνήστis ἀεικελίῃ δυνῶεν φρένας ὀρμαίνουσα.
 Ἴετο δ' αὖ κένης ἐμφύλιον ἰδυῖναι ὀμφίῳ
 Αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' ἔδεσθ' ὅσπερ βαλῆσαι.
 Πᾶσα γὰρ ἡελίε γρυεὴ δ' εἰδήληθ' ἰδέσθαι
 Ἦεν· ἐπεὶ βλέφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῇσιν
 Οἷόν τε χρυσέῳ ἀντώπιον ἴεσαν αἴγλην.
 Ἦ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διερρημύη κατέλεξε,
 Κολχίδα γένεω ἰῆσα, βαρύφρενον Αἰήταο
 Κένη, μελιχίως, ἡμὲν σῶλον ἠδὲ κελεύθερος
 Ἠρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις·
 Ὡς τε κρασιγνήτης πολυκηδέσθ' ἦλιντε βαλαῖς,
 Ὡς τ' ἀπονόσφιν ἀλυξεν ὑπέρβια δείματα πατρὸς.
 Σὺν παισὶν φείξοιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἐνιαυτῶν
 Ἀψύρτα· τὴν δ' ἐπὶ νόῳ λάθην· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Μυρμηδύνῳ ἐλέαιρεν, ἔπος δ' ἔπ' τοῖσιν ἔειπε.
 Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
 Ἐλπομαι ὅτ' ἐπιδὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
 Ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἴσι ἔ' Ἑλλάδος ἦτα γαίης,
 Τισόμενος φόνον ἦθ', ὅτ' ἀχέτα ἔργα τέλεοςας.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκέτις ἔ' ὁμόγνιος ἐπ' ἔλθω ἐμοῖο
 Ἀλλοῦ μὲν οὐπὶ κακὸν μητίσσομαι ἐνθάδ' ἴσση·
 Ἐρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ σωσοπιδὸς ἔξοχα,
 Ὅντινα τέτον αἴσιν ἀνείραο πατρὸς ἀνδρῆ.
 Μηδὲ με γενάσαιο ἐφέστι· εἰ γὰρ ἔγωγε

725

730

735

740

745

Αἰνήσω

Αἰνήσω βελάς τε σέθεν ἔεικέα φύξιν.
 Ὡς φάτο· πλὺ δ' ἀμέγαρτον ἄχρ' ἀλάβην ἀμφὶ ᾧ πέπλον
 Ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα, γόον χέεν· ὄφρα μὲν ἦεν
 Χειρὸς ἐπιχρόμῳ μεγάρων ἐξῆγε θυράζε,
 Δείματι παλλομένην· λείπον δ' ἀπὸ δώματι Κίρκης.
 Οὐδ' ἄλοχον Κρονίδαο Διδὸς λάθον· ἀλλὰ ᾧ Ἴρις
 Πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάροιο κίονας.
 Αὕτη γὰρ μιν ἄνωγε δοκδυέμεν ὁππότε νῆα
 Στείχαιεν· τὸ δ' αὖτις ἐποτρυνώσ' ἀγρόδυν.
 Ἴρις φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμαῖς ἐτέλεστας ἐφειμάς,
 Εἰ δ' ἄγε λαιψηροῖσι μετοχρόμῳ πτερύγεσσιν,
 Δεῦρο θέτιν μοι ἄνωχθι μολέειν ἀλὸς ἐξανιούχ.
 Κείνης γ' ἡρεώ με κιχάνει· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς ὅθι τ' ἀκμονες Ἡφαίστιο
 Χάλκιοι στιβαρῆσιν ἀράσσον· τυπιδέσσιν.
 Εἰπέ ᾧ κοιμήσασθαι φύσας πυρὸς, εἰσέκεν Ἀργῶ
 Τάσγε πρὸς ἐξελάσσειν· ἀτὰρ ἔς Αἴολον ἐλθεῖν,
 Αἴολον ὅς τ' ἀνέμοις αἰδηροχμέεσσιν ἀνάσσει.
 Καὶ ᾧ εἰπέμεναι τ' ἐμὸν νόον, ὥς κεν αἰήτας
 Πάντας ἀπολλήξειεν ἕω' ἥξει, μηδὲ τις αὖτις
 Τρηχύνοι πέλαγος· ζεφύρε γέ μ' ἐρεῖ αἰήτω,
 Ὅφρ' οἴγ' Ἀλκινόος Φαιήκιδας νῆσον ἱκώι.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἴρις ἀπ' ἐλύμποιο θορῆσα,
 Τέμνε τανυσταμένη κοῦφα πτερὰ· δὴ δ' ἐνὶ πόντῳ
 Αἰθαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρηῶν ἔασιν.
 Πρώτῳ δ' εἰσαφίκανε θέτιν, ἔπεφραδε μῦθον
 Ἥρης αἰνεσίης· ὥρσεν τέ μιν εἰς ἐνέανδρον.

B b b

Δύττερα

Δδύτερα δ' εἰς Ἡφαιστον ἐβήσατο· παῦσε ᾧ τόνγε 775
 Ῥίμφα σιδηρείων τυπιδῶν· ἔχοντο δ' αὐτμῆς
 Αἰθαλέοι πρηστῆρες· ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανεν
 Αἴολον Ἰππότεω παῖδα κλυτὸν· ὄφρα ᾧ καὶ ᾤ
 Ἀγγελίῳ φαρμῆν δοᾷ γένατα παῦσεν ὁδοῖο,
 Τόφρα Θέπης Νηρῆα χροσιγνήϊς τε λιπῶσα 780
 Ἐξ ἀλὸς ἔλυμπόνδε Θεᾶν μετεκίαθεν Ἥρην.
 Ἥ δέ μιν ἄοσον ἐοῖο πῦρ εἶσε τε, φαῖνέ τε μῦθον.
 Κέκλυθι νῦν, Θεέπιδεα, τά τοι ὀπιέλδομεν ἐνιαυτέν.
 Οἶδα γὰρ ὅσον ἐμῆσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρωες
 Αἰσωνίδης, ἠδ' ἄλλοι ἀροσσητῆρες ἀέθλη· 785
 Οἷη τέ σφ' ἐσάωσα λῆξ Πλαγκτὰς πρῶωντας
 Πέπρας, ἔνθα πυρὸς δεινὰ βρομέουσι θυέλλαι,
 Κύματά τε σκληρῆσι πτελέουσι σπινθήδεσσιν.
 Νῦν ᾧ πρὸ Σκυλλῆς σκόπελον μέγαν, ἠδὲ Χάρυβδιν
 Δεινὸν ἐρδυρομήνην, δέχεται ὁδός· ἀλλὰ σε γὰρ δὴ 790
 Ἐξέπινυπυτῆς αὐτὴ τρέφον, ἠδ' ἀγάπησα
 Ἐξοχὸν ἀλλάων, αἷτ' ἐν ἀλὶ ναιετάουσιν·
 Οὔνεκεν ὅκα ἔτλης εὐνῇ Διὸς ἱερμύοιο
 Λέξασθαι (κένω γὰρ αἰεὶ τὰδε ἔργα μέμνην,
 Ἥ σὺν ἀθανάταις ἢ θνητῆσιν ἰαύειν) 795
 Ἀλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα
 Ἠλύω· ὃ δ' ἔπειτα πελώριον ὄρεον ὁμοῦσε,
 Μήποτε σ' ἀθανάτοιο Θεῶ χαλέεσθαι ἀκοίτην.
 Ἐμπης δ' ἔμεθίσκεν ὀπιπιδύων ἀέκαστος,
 Εἰσότε ④ πρὸς βίαια γέμεις κατέλεξεν ἅπαντα· 800
 Ὡς δὴ τοι πέπρωτο, ἀμείνονα πατρὸς ἐοῖο

Παῖδα τεκεῖν· ὅ καί σε λιλαϊόμην· μετέηκε,
 Δείμαί μιν, μή τις ἐοὺς ἀντάξιός ἄλλος δυνάσσοι
 Ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἐὼν κρατὶ εἰρύοιτο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τ' αἶψον Ἰππιδονίων πόσιν εἶ)
 Δῶκέ τοι, ὄφρα γάμψ θυμηδέσθ' ἀντιάσειας,
 Τέκνα δ' ἐφυτήσαιο· Θεὸς δ' εἰς δαῖτα κάλεεσσαι
 Πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δ' σέλας χεῖρεσσιν ἀνεχον
 Νυμφίδιον, κείνης ἀγανόφρην· εἵνεκα τιμῆς.
 Ἀλλ' ἄγε κ' ἢ πινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω.
 Εὖτ' ἂν ἐς Ἡλύσιον πεδῖον τεὸς υἱὸς ἴκη),
 Ὀν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἥγεσι κενταύροιο
 Νηιάδες κομέεσσι, τεῖ λίπνοντα γάλακτι,
 Χρειώ μιν κέρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
 Μηδείης· σὺ δ' ἄρ' ἔειπες νῦν ἐκωρὴ πρὸς ἔσση,
 Ἥδ' αὐτὰρ Πηληϊί· τί τοι χόλος ἐσθ' ἔρηκ);
 Ἀάσθ'· κ' γάρ τε Θεὸς ὀπινείσῃ ἀτῆ.
 Ναὶ γὰρ ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἥφαιστον οἶω
 Λωφῆσθαι πρήσσοντα πυρὸς μῦθον, Ἴπποτάδην δ'
 Αἰόλον ὠκείας ἀνέμων αἰχας ἐρύξεν,
 Νόσφιν εὖσαγέσθ' ἱεφύρεα, τέως κεν ἴκων)
 Φαιήκων λιμένεσσιν· σὺ δ' ἀκηδέα μῆδεο νόστον.
 Δείμα δέ τοι πέτσει κ' ὑπέρβια κύματ' ἔασιν
 Μῆνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι σὺν ἄλλαις.
 Μηδὲ σύγ' ἢ Χάρυβδιν ἀμμηχανέοντα ἐάσσης
 Ἑσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναδρόξασα φέρησιν·
 Ἥ δ' ὦρ' ἀ Σκύλλης συγερόν κλυθμῶνα νέεσθαι,
 Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρην, ἣν τέκε Φόρκυον,

805

810

815

820

825

Νυκτιπόλιν

Νυκτιπόλῳ θ' Ἑκάτη, τίμῃτε κλείεσι Κράταιν·
 Μή πως σμερδαλέησιν ἐπαίξασα γήρυσι,
 Λεκτὲς ἡρώων δηλήσῃ· ἀλλ' ἔχε νῆα
 Κεῖσ' ὅτι περ τυτθὴ γε παρθέναις ἔωσεν ὀλέθρου.
 Ὡς φάτο· τ' ὃ Θέτις τοίῳ παρσελέξατο μύθῳ.
 Εἰ μὲν δὴ μαλεργίῳ πυρὸς μύθῳ ἢ δὲ θυέλλῃ
 Ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἦτ' ἂν ἔγωγε
 Θαρσαλέῃ φαίλῳ, καὶ κύματος ἀντιόωντῳ
 Νῆα σαωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.
 Ἀλλ' ὥρη δολιχὴν τε καὶ ἀσπετον οἶμον ὁδύειν,
 Ὀφρα κασιγνήτας μετελδύσομαι, αἵ μοι δ' ἄγωγοι
 Ἔουσι, καὶ νηὸς ὅτι περὶ μνήσιν ἀνῆπται·
 Ὡς κεν ὑπὸ νῆοι μνησαίατο νόστον ἐλέσθαι.
 Ἦ, καὶ ἀναίξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
 Κυανέεσσι πόντοιο· καὶ δὲ δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
 Αὐτοκασιγνήτας Νηηίδας· αἱ δὲ αἶψα
 Ἦντεον ἀλλήλησι· Θέτις δ' ἀγρόδουεν ἐφειμὰς
 Ἦρης· αἶψα δ' ἱάλλε μετ' Αὐσονίῳ ἄλλα πάσας.
 Αὐτὴ δ' ὠκυτὲρ ἀμαρύγματῳ, ἢ βολάων
 Ἠελίε, ὅτ' ἀνέεισι περὶ αἰθέρης ὑψότι γαίης,
 Σδύατ' ἵμεν λαίψηρὰ δι' ὕδατῳ· ἔς τ' ἀφίκανεν
 Ἀκτὶν Αἰαίῳ Τυρσιώιδος ἠπείροιο.
 Τὸς δὲ εὗρεν παρὰ νηὶ σόλῳ ῥιπῆσιν τ' οἰσῶν
 Τερπομένους· ἡ δὲ ἄσπον ὀρεξάμενη χερὸς ἄκρης
 Αἰακίδεω Πηλῆῳ· ὃ γὰρ ῥά ῥ' ἦεν ἀκοίτης,
 Οὐδέ τις εἰσδέειν δυνάτ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
 Οἶον ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἴσατο, φάνησέν τε.

830

835

840

845

850

855

Μηκέτι

Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσινύσιον ἦδε μύροντες·
 Ἡῶθεν ὃ θοῆς πρυμνήσια λύετε νηὶς,
 Ἡεὶ πειθόμενοι ἐπαρηγόνοι· τὶ γὰρ ἐφετμαῖς
 Πρωσπυδὴν κῆρυα Νηρηίδες ἀντίρροπον
 Νῆα δὲ ἐκ πέτραις αἶτε Πλαγκταὶ χαλέον),
 Ῥυστόμυρα· κείνη γὰρ ἐναίσιμος ὕμμι κέλδυστος.
 Ἀλλὰ σὺ μή τω ἐμὸν δείξης δέμας, εὖτ' ἂν ἴδῃαι
 Ἀντομένιω σὺν τῇσι· νόω δ' ἔχε· μή με χολώσης
 Πλείον ἔτ' ἢ τοπάργιθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.

860

Ἢ, καὶ ἐπειτ' αἰδήλῳ ἐδύσατο βένθεα πόντι.
 Τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἐτυψεν· ἐπεὶ πάρος οὐκ ἔτ' ἴδσαν
 Ἐδρακεν, ὅξοτε πρῶτα λίπεν θάλαμον τε καὶ εὐνήν,
 Χωσαμύρη· Ἀχιλῆος ἀγαυῆς νηπιάρχοντος.
 Ἢ γὰρ βροτέας αἰεὶ πρὸς σάρκος ἔδαιεν·

865

Νύκτα δ' αἶψ' ἐμύσθη φλογμῷ πυρός· ἤματα δ' αὖτε
 Ἀμβροσίη χρίεσκε τέρεν δέμας, ὅφρα πέλαιτο
 Ἀθάνατος, καὶ οἱ συγερὸν χροὶ γηρᾶς ἀλάλκοι.

870

Αὐτὰρ ὅγ' ὅξ' εὐνῆς ἀναπάλμψῃ εἰσενόησε
 Παῖδα φίλον σπαίροντα δ' αἶψ' φλογός· ἦκε δ' αὐτῷ
 Σμερδαλέην, ἐσιδὼν, μέγα νήπιον· ἢ δ' αἶετο
 Τὸν γὰρ ἄρ' ἀεπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·

875

Αὐτὴ δ' ὅπποι ἰκέλη δέμας, ἥντ' ὄνειρος,
 Βῆ δ' ἵμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσέλατο πόντον
 Χωσαμύρη· μέγα δ' οὐκ παλίαςυτο ἵκετ' ὀπίσσω.

Τῷ μιν ἀμυχδωίῃ δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 Πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἐταίροις.

880

Οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λήξον, καὶ ἐπαυρῶ ἀέθλους

C c c

Ἐσσυμύως,

Ἐασυμδύως, δόρπον τε χαμδύνας τ' ἀμφεπένοντο.
 Τῆς ἐνὶ δαισάμφοι, νύκτ' ἄεσαν ὡς τοπάργιγεν.
 Ἦμθ' δ' ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος ἔρανον ἠώς, 885
 Δὴ τότε λαίψηροιο κατπλοσίη ζεφύργιο
 Βαῖνον ὅπῃ κληίδας δ' ἀπὸ χθονός· ἐκ δ' ἐβυδοῖο
 Εὐναίας εἴλκον ὤειγνῆτες· ἄλλα τε πάντα
 Ἀεμδρα μηρύοντο κ' ἤ χεῖθ'· ὕψι δ' λαῖφθ'
 Εἴρυξ πανύσαντες ἐν ἱμάντεσι κεραίης. 890
 Νῆα δ' εὐκραῆς ἀνεμθ' φέρεν· αἶψα δ' νῆσον
 Καλῶ, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἔνθα λίγεια
 Σειβῶνες σίνοντ' Ἀχελωῖδες, ἠδέϊησι
 Θέλγασσι μολπῇσιν ὅπῃς ὥσθ' ὡεῖσμα βάλοιτο.
 Τὰς μὲν ἄρ' εὐειδῆς Ἀχελωῖω εὐνηθεῖσα 895
 Γείνατο Τερψιχόρῃ, Μουσέων μίαν· καὶ ποτε Δηῖς
 Θυγατερ' ἰφθίμῳ ἀδμήτ' ἐπὶ πορτωέσκον
 Ἀμμυρα μελόμδρα· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
 Ἄλλο δ' ἄρ' ἔρηνικῆς ἐναλίγκια ἔσκον ἰδέσθαι.
 Αἰεὶ δ' εὐόεμα δεδοκημδρα ἐκ ὤειωπῆς, 900
 Ἦ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἔλονται,
 Τηκεδόνι φθινύδουσαι· ἀπηλεγέως δ' ἄρα ἔτι τοῖς
 Ἰεσαν ἐκ σομάτων ὅπα λείπον· οἷδ' ἀπὸ νηὸς
 Ἦδη πείσματ' ἐμελλον ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλέσθαι,
 Εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο παῖς Θεήικθ' Ὀρφεὺς 905
 Βισονίῳ ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα πανύσας,
 Κραιπνὸν εὐτρυχάλοιο μέλθ' ἀναχρησεν αἰοιδῆς,
 Ὀφρ' ἄμυδις κλονέοντθ' ἀποδερμέων ἀκαῖ
 Κερχμῶ· πρηνέκῳ δ' ἐνοπλῶ ἐεῖησατο φόρμιγγ'·

Νῆα δ' ὁμῶς ζέφυρός τε κ' ἠχῆεν φέρε κῶμα 910
 Πρυμνόθεν ὀρνύμηνον· ταὶ δ' ἄκρετον ἴεσθαι αἰδὴν.
 Ἀλλὰ κ' ὥς Τελέοντος εὖς παῖς, οἷ' ἐταίρων
 Προφθάμενος ξεστοῖο κ' ζυγοῖ ἐνδοξε πόντῳ
 Βέτης, Σειλιῶων λιγυρῇ ὀπί θυμὸν ἰανθείς.
 Νῆχε δ' ὁ προφυρέοιο δι' οἴδματος, ἔφ' Ἐπιλαίη, 915
 Σχέτλιος· ἦτέ οἱ αἶψα καταυτόδι νόσον ἀπυήρων.
 Ἀλλὰ μιν οἰκτείρασα Θεὰ Ἐρυκος μεδέεσσα
 Κύπρις, ἔτ' ἐν δῖναις ἀνετρέψατο, καὶ ῥ' ἐσάωσε
 Πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηίδα ναίμεν ἀκρίῳ.
 Οἱ δ' ἄχρ' ἄχρ' ὄρμενοι, τὰς μὲ λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον 920
 Κυώτερα μιξοδίησιν ἀλὸς ραισήλια νηῶν.
 Τῇ μὲ γ' Σκύλλης λισπὴ πρὸ φαίνετο πέτρῃ,
 Τῇ δ' ἄμοτον βοάασκεν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
 Ἄλλοθι δ' Πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κῶματι πέτραν
 Ῥόχθρον, ἦχ' ἀπὸ πύργου ἀπέπνευεν αἰδομένη φλόξ 925
 Ἀκρῶν ἐκ σκοπέλων, πυρραλπέ' ὑψόθι πέτρῃς.
 Καπνῷ δ' ἀχλυόεις αἰθῆρ πέλεν· ὅσδ' ἐκεν αὐγὰς
 Ἐδρακες ἡελίοιο· τότε αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
 Ἠφαίστου, θερμὴν ἐπὶ κήκις πόντῳ αὐτμήν.
 Ἐνθα σφιν κῆρα Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλα 930
 Ἦντεον· ἦ δ' ὀπίθεν πῆρυγος δίγῃ πηδαλίοιο
 Δῖα Θέης Πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπινθάρεσσιν ἐρύσσει.
 Ὡς δ' ὁπότεν δελφῖνες ὑπὸ ἑξ ἀλὸς εὐδιόωντες
 Σπέρχοντο ἀλγέληδον ἐλίσσοντο· πρὶν νῆα.
 Ἄλλοτε μὲ προπάρειν ὀρώμενοι, ἄλλοτ' ὀπίθεν, 935
 Ἄλλοτε προβάλλειν· ναύτησι δ' ἄλγος τέτυκ'·

Ὡς

Ὡς αἱ ὑπεκπρεθέσσαι ἐπήτεμοι εἰλίοντο
 Ἀργῶν περὶ νηϊ, Θέπης δ' ἴδυε κέλδυσον.
 Καί ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνὶ χεῖρσιν ἔμελλον,
 Αὐτίκ' ἀναχρόμνυα λυκοῖς ἐπὶ γένασι πέζας,
 Ὑψὲς ἐπ' αὐτῶν σπινθέρων ἐκ κύματ' ἀγῆς
 Ῥῶοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα λήσαντες ἀλλήλησι.
 Τὴν δ' παρηορίω κόπτεν ῥόθ' ἀμφὶ δ' κύμα
 Λάβρον αἰερόμενον πέτραις ἐπιχαγχλάζεσκεν.
 Αἱ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκια ἦεν κύρην,
 Ἄλλοτε δ' βρύχαι, νεάτω ὑπὸ πυθμένι πόντε
 Ἠέρευνθ', ὅτι πολλὸν ὑπέερχεν ἄγριον οἶδμα.
 Αἱ δ', ὥς τ' ἡμαθόεντ' ἐπιχεδὸν ἀγματοῖο
 Παρθενικῇ δίχῃ κόλπον ἐπ' ἰξύας εἰλίξασαι,
 Σφαίρῃ ἀθύρεσιν ὤκειν· τὴν μὲν ἔπειτα
 Ἄλλῃ ὑπ' ἑξ ἄλλης δέχεσθαι, ἐς ἡέρα πέμπει
 Ὑψὲς μετὰ χρονίῳ· ἡ δ' ἔποτε πλινθίον ἔδωκε
 Ὡς ἐκ νῆα γέε' ἀμοιβὰς ἄλλοθεν ἄλλῃ
 Πέμπε διηερίω ἐπὶ κύμασιν, αἶεν ἄπωθε
 Πετράων· περὶ δέ σφιν ἐρδύρομενον γέεν ὕδωρ.
 Τὰς δ' ἐκ αὐτὸς ἀναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἀκρῆς
 Ὀρεθὸς ἐπὶ σελεῇ τυπιδὸς βαρὺν ὤμον ἐρείσας
 Ἠφαιστός θηέτο, καὶ αἰγλήεντ' ὑπέστηεν
 Οὐρανοῦ ἐσπῆα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 Βάλλε χέρας· τοῖόν μιν ἔχεν δέθ' εἰσορόωσαν.
 Ὅσση δ' εἰαρινῷ μηκυέεται ἡματος αἴσα,
 Τροσάπον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον ὀχλίζουσαι
 Νῆα δὲ ἐκ πέτραις πολυηχέας· οἱ δ' ἀνέμοιο

Αὔπης ἐπαυρόμενοι παρτέρω θεόν· ὦκα δ' ἄμειβον
Θενακίης λειμώνα, βοῶν τροφὸν ἡελίοιο.

965

Ἐνθ' αἱ μὲν κτ' βένθ' ἀλίγκαι αἰθίῃσι
Δῦνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρστων ἐφετμάς.
Τὲς δ' ἄμυδις βληγὴ τε δὲ ἥρ' ἴκετο μήλων,
Μυκηθμός τε βοῶν αὐτοχρῆδον οὔατ' ἔβαλλε.

Καὶ τὰ ῥ' ἐρσήεντα κτ' θρία πορμαίνεσκεν

970

Ὀπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν ἡελίοιο,
Ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνὶ πηχύνουσα·
Λαμπετή δ' ὅπ' βροσὶν ὀρειχάλκοιο Φαιενῆ
Πάλλεν ὀπποδύουσα χαλάβεροπα· τὰς ᾗ καὶ αὐτοὶ
Βοσκομύρας ποταμοῖο παρ' ὕδασι ἐσπρόωντο
Ἀμπεδίον καὶ ἔλθ' λειμώνιον· ὅδ' ἐτις ἦεν
Κυανέη μτ' τῇσι δέμας, πᾶσαι ᾗ γάλακτι
Εἰδόμυραι, χερσέοισι κεράεσι κυδιάασκον.

975

Καὶ ῥ' αὖ τὰς παρ' ἄμειβον ἐπ' ἡμάλι· νυκτὶ δ' ἴση
Πείρου ἀλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμύροι· ὄφρα δ' αὖπης
Ἦώς ἡελγενὴς φέγθ' βάλε νεισομύροισιν.

980

Ἔστι δέ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἰονίοιο
Ἀμφιλαφὴς πείρα Κεραυνίη εἰν ἀλὶ νῆσος,
Ἡὶ ὑπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον Φάπης (ἴλατε, Μῆσαι·

985

Ὅκ ἐθέλων ἐνέπω παρτέρων ἔπος) ᾗ ἀπο πατρὸς
Μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος· ᾗ δέ ἐ Διὸς
Κλείεσι χροονίης χαλαμπτόμον ἐμμεναι ἀρπύων.
Δηὼ γ' κείνη ἐν δὴ ποτε νείσασθαι γαίῃ.

Τιτῶας δ' ἔδαιεν σάχυν ὀμπνιον ἀμύσασθαι,
Μάχευδα φιλαμύνη· Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσαι

990

D d d

Οὔνομα

Οὔνομα Φαίηκων ἱερὴ τροφός· ὥς ᾧ καὶ αὐτοὶ

Αἶματ' ἐξανίοιο γῆν Φαίηκες ἔασι.

Τὲς Ἀργῶ πολέεσιν ἐνιχωμένη χαμάτοισιν

Θενακίης αὔρης ἵκετ' εἰς ἄλός· ὅθι δὲ ἀγανοῖσιν

Ἀλκίνο' λαοὶ τε θυηπολῆσιν ἰόντες

995

Δειδέχατ' ἀσπασίως· ὅπῃ δὲ σφίσι καγχαλάσκει

Πᾶσα πόλις· φαίης κεν εἰς ὅπῃ παῖσι γάνυαθ.

Καὶ δὲ αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθύν κεχάρητο,

Τῷ ἵκελοι οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες

Αἰμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἐνὶ θωρήξεσθ.

1000

Ὡδὲ μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἀσπετ' εἰξεφαδύθη

Κόλχων, οἱ πόντοιο καὶ σῶμα καὶ χεῖρ πέτραις

Κυανέαις, μασηθεὶς δρισηῶν ἐπέρηθ.

Μήδειαν δὲ ἔξαιτον ἐξ ἐς πατρὸς ἀγεῖν

Ἰέντ' ἀπροφάτως· ἢ ἐσυνόεσαν αὐτῷ

1005

Νωμίσειν χαλεπήσιν ὁμόκλεον ἀτροπήσιν

Αὔθι τε, καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήτῳ κελδύθῳ.

Ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένης πολέμοιο

Κρείων Ἀλκίνο'· λελίητο γὰρ ἀμφοτέρωσι

Δηϊοτήτος ἀνδρῆν ὑπέρβεια νείκεα λῦσαι.

1010

Κέρη δὲ ἐλομένῳ ὑπὸ δείματι πολλὰ καὶ αὐτὲς

Αἰσονίδεω ἐτάρες μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν

Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θῆγεν Ἀλκινόοιο.

Γενῆμαί, βασίλεια· σὺ δὲ ἴλαθι, μηδέ με Κόλχης

Ἐκδῶης ὧ πατρὶ κομιζέμεν· εἴνυ δὲ αὐτῇ

1015

Ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβεαι, οἷσιν ἐς αἶψα

Ὠκύτατ' ἐκφαῖσι θεὸς νόος ἀμπλακίησιν.

Ὡς

Ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκινῶν ἔπεσον φρένες, ἃ μὲν ἔκρηπ
 Μαρμαρυγῆς· ἴσω δὲ ἱερὸν φάτο· ἠελίοιο,
 Ἴσω νυκτιπόλιν Περσηΐδος ὄργια κούρης,
 Μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλῃσαι σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσι
 Κεῖθεν ἀφωρμήθην· συγερὸν δέ με τάρο· ἔπεισε
 Τῆςδε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· ἔδ' ἐπὶ ἄλλῃ
 Μῆτις ἔλω· ἔπι μοι μίτση μένῃ, ὡς ἐνὶ πατρὸς
 Δώμασιν, ἀχραντὸν ἢ ἀκήρατος· ἀλλ' ἐλέαιρε
 Πότνια, τὸν δ' ὅσον μιλίοισι· σοὶ δὲ ὁπάσειδ' αὖ
 Ἀθανάτοιο βίοτον τε τελεσφόρον, ἀγλαΐην τε,
 Καὶ παῖδας, ἢ κῦδος ἄπορ' ἰθὺς πόλιν.
 Τοῖα μὲν Ἀρήτιον γυνάξεται δακρυχέεσσιν·
 Τοῖα δὲ δρισηὼν ἐπαμοιβὰς ἀνδρῶν ἔχουσιν.
 Ὑμέων, ὧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφὶ τ' ἀέθλοισι
 Οὐνεκὲν ὑμετέροισιν ἀπόζομαι· ἥς ἰότητι
 Ταύρας τ' ἐζύξαδε, ἢ ἐκ γέρου ἐλθὼν ἀνδρῶν
 Κεῖρετε γηγενέων· ἥς εἵνεκ' Αἰμονίλῳδε
 Χρύσειον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοσήσαντες.
 Ἦδ' ἐγὼ ἢ πάτρίῳ τε ἔοις ὦλεσσα τοκῆας,
 Ἦ δόμον, ἢ σύμπαρ' εὐφροσύνῳ βίοτοιο·
 Ὑμμε δ' ἢ ἢ πάτρίῳ ἢ δώματα ναιέμεν αὖτις.
 Ἦνυσ'· ἔοις γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσὶ ψεῦδος τοκῆας
 Ὀμμάσιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἄπο δὴ βαρὺς εἴλετο δαίμων.
 Ἀγλαΐας· συγερὴ δ' οὐδ' ὀφθαλμοῖς ἀλλάληται.
 Δείσατε σωθεσίας τε ἢ ὄρκια, δείσατ' Ἐρινύων
 Ἰκεσίην, νέμεσιν τε Θεῶν, ἐς χεῖρας ἴδσαν·
 Αἰήτεω, λώβῃ πολυπήμονι δηωθῆναι.

1020

1025

1030

1035

1040

Οὐ.

Οὐ νηὲς, ἔ πύργον ὀππρόθον, ὅα ἀλεωγέω 1045
 Ἄλῃν, οἷόθι ᾗ περὶβάλλομαι ὑμέας αὐτὰς.
 Σχέτλιοι ἀτρεπίης ἢ ἀνηλές· ὅδ' ἐνὶ θυμῷ
 Αἰδεῖσθε ξείνης μ' ὅππ' ἰούνασι χεῖρας ἀνάσσης
 Δερχόμενοι τείνεθ' ἀμήχανον· ἀλλά κε πᾶσι,
 Κῶας ἐλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξατε δούρατα Κόλχαις, 1050
 Αὐτὰρ τ' Αἰήτη ὑπερήνορε· νῦν δ' ἐλέγεσθε
 Ἥνορέης, ὅτε μένοι δόποτ' ἀμνησθέντες ἔασιν.
 Ὡς φάτο λισσομένη· τῇ δ' ὄνῃνα γυνάζοιτο,
 Ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέεσθ'.
 Σείον δ' ἐγχείας εὐήκεας ἐν παλάμῃσι 1055
 Φάσσανά τ' ἐκ κολεῶν· ὅδ' ἔχρησε δ' ἔρωγῃς
 Ἐνεπον, εἶκε δίκης ἀλιτήμονος ἀνιδάσκειν.
 Στρεβυγομόροις δ' αἰὲς ὄμελον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
 Νύξ ἔργων ἀνδρεῶσι, κατὰ κήλησε ᾗ πᾶσαν
 Γαῖαν ὁμῶς· τῇ δ' ἔπι μίνυθ' ἄπερ εὐνάσεν ὕπνῳ· 1060
 Ἀλλὰ ᾗ ἐν σέρνοις ἀχέων εἰλίσσεται θυμός.
 Οἷον, ὅτε κλασθεῖα γυνὴ ταλαεργὸς ἐλίσσῃ
 Ἐνυχίη· τῇ δ' ἀμφὶ κινύρε' ὀφθαλμὰ τέκνα
 Χηροσύνη πόσι· σαλὰ δ' ὑπὸ δάκρυ πῆριαις,
 Μυρομένης· οἷη μιν ὅππ' ἐσχερὴ λάβεν αἶσα· 1065
 Ὡς τῆς ἱκμαίνοντο πῆριδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Ὀξείης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνησι.
 Τῷ δ' ἐντοδὲ δόμοιο κτ' ἰόλιν, ὥς τοπάζοιτε,
 Κρείων Ἀλκίνοο, πολυπότνια τ' Ἀλκινόοιο
 Ἀθήνη ἄλοχος κένης πέρι μνηστῆρασκον 1070
 Οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσιν ἀφ' ἐκείνης· οἷα δ' ἀκοίτῃ

Κερίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπύσσετο μύθοις.
 Ναὶ φίλῳ, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων
 Παρθενικῶν, Μινύαισι φέρων χάριν· ἐγὺ δὲ δὴ Ἄετος
 Ἡμετέρης νήσιοι, καὶ ἄνδρες Αἰμονίης·

1075

Αἰήτης δὲ οὔτ' ἄρ' ναίει σχεδὸν, ἐδὲ π' ἴδμεν
 Αἰήτῳ, ἀλλ' οἷον ἀέκομεν· ἦδὲ δ' ἔκει
 Αἰνοπαθὴς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν δῦπώωσα.
 Μή μιν, ἄναξ, Κόλχοι πύργῳ ἐς πατρός ἄλγεα.

1080

Ἀάθη, ὅτε πορθῶν βοῶν θελκτήρια δῶκε
 Φάρμακ' ὅ· σχεδόν τ' ἡ κακῶ κακὸν (οἷά τε πολλὰ
 ῥέζομεν ἀμπλακίῃσιν) ἀκαιομύρη, ὑπάλυξε
 Πατρός ὑφ' ὀφθαλμοῖσι βαρὺν χόλον· αὐτὰρ Ἰήσων,
 ὧς αἶω, μεγάλοισιν ἐνίχε' ὅς ἔθεν ὄρεσσι,
 Κερίδῳ δ' ἔπειτα ἐνὶ μεγάροισιν ἀκοίπῃ.

1085

Τῷ, φίλε, μήτ' οὐκ αὐτὸν ἐκὼν ὀπίσθεον ὁμόσσει
 Θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄρετα σείο ἔκητι
 Παιῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηόπῃ δηλήσαιο.

1090

Λίω γάρ δ' ὅς τ' ἔστιν ἑαῖς ὅπῃ παισὶ τοκήες.
 Οἷα μὲν Ἀντιόπῳ εὐώπιδά μήσατο Νυκτὸς·
 Οἷα δ' ἡ Δανάη πόντῳ ἐνὶ πῆματ' ἀνέτλη,
 Πατρός ἀπαδαλίῃσι· νέον γε μὲν ὅδ' ἀποτηλῆ
 Ὑβριδὸς Ἐχέτος γλῶκας ἐνὶ χάλκεα κέντρα
 Πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· σονόεντι δ' ἡ χάρις οἷα,
 Ὀφθαλμοῖσι καὶ χαλκὸν ἀλετρώσασα χαλκῇ.

1095

ὧς ἔφατ' ἀντομύρη· ὅς τ' ὅφρ' ἐφάνοντο
 Ἦς ἀλόχε μύθοισιν· ἔπειτα δ' ὅπῃ τοῖον ἔειπεν.
 Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τούχοισιν ἐξελάσαιο

E e e

Κόλχοι,

Κόλχους, ἠρώεσσι φέρων χρεῖν, ἔνεκα κέρους.
 Ἀλλὰ Διὸς δειδοίχα δίκην ἰθεῖσθαι ἀπίσαι.
 Οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀφειζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
 Λώϊον· εἰ γὰρ τις βασιλδύτερος Αἰήταο.
 Καὶ κ' ἐθέλων ἔχθρην περ ἐφ' Ἑλλάδι νεῖκος ἀγοίτο.
 Τῷ μ' ἐπέοικε δίκῃ, ἥ τις μὲν πᾶσιν δόξει
 Ἐσέ) ἀνθρώποισι, διχαζέμεν. ἐδὲ σε κεύσω.
 Παρθενικὴν μὲν ἔσθαι, ἐὼ δ' ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
 Ἰθύνω· λέκτρον δ' σὺν ἀνέρι πορσαίνεσθαι,
 Οὐ μὲν ἐξ πόσιος νοσφίσσομαι· ἐδὲ γενέσθαι,
 Εἴπιν' ὑπὸ σπλάγχνοις φέρει, δηίοισιν ὀπάσσω.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· ἔτ' ἢ μὲν ὅππῃ δὸν εὐνάσεν ὑπὸ
 Ἥ δ' ἔπειτα ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὤρτο.
 Ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα· σωήϊζαν δ' ἡ γυναικὸς
 Ἀμφίπολοι δέσποιναν ἐλὼ μετὰ πομπύσσαι.
 Σίγα δ' ἐὼν κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
 Ἥϊσιν ὅππῃ φροσύνησιν ἐποτρυνέεσσι μεγίλαι
 Αἰσινίδει κέρει, μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
 Λίωσας· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχους διχάσσει,
 Παρθενικὴν μὲν ἔσθαι, εὐδ' ὅππῃ δῶματα πατρὸς
 Ἐκδώσειν· λέκτρον δ' σὺν ἀνέρι πορσαίνεσθαι,
 Οὐκ ἔτι κουριδίας μιν ἀποτμήξειν φιλόπτης.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸ δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
 Ὡς κεν Ἰήσωνι μῦθον ἐναίσιμον ἀγείλειεν
 Ἀθήτης, βελάς τε θεδέος Ἀλκινόοιο.
 Τὰς δ' εὖρεν ὥσθ' αἰνῶν σὺν ἔντεσιν ἐγρήστοντας
 Ὑλικῷ ἐν λιμνῇ, σχεδὸν ἄσπετος· ἐκ δ' ἄρα παῖς

1100

1105

1115

1125

1120

1125

Πέφραδεν

Πέφραδεν ἀγγελίῳ· γήθησε δ' θυμὸς ἐκείνου
 Ἡρώων· μάλα γὰρ σφιν ἐαδόμενον μῦθον ἔειπεν·
 Αὐτίκα δ' κρητῆρα κεραοσάμνηροι μακάρεσσιν
 Ἥ γέμεις, εὐαγέως ὀπρώμα μῆλ' ἐρύσαντες,
 Αὐτονοχὲ κέρη θαλαμῆϊον ἐντυνον εὐνίῳ
 Ἄντρω ἐν ἡρατῷ· τίθι δὴ ποτε Μάκρῃς ἔναιεν
 Κέρη Ἀρισταίοιο μελίφρονον, ὃς ῥα μελιόσων
 Ἔρχα, πολυκμήτοιο τ' ἀνδύρατο πῖαρ ἐλαίης.
 Κεῖνη δὴ πάμπρωτα Διὸς Νυασήϊον ἦα
 Εὐβοίης ἐντοσθεν Ἀεστυίδος, ὧ ἐνὶ κόλπῳ
 Δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν ποτὶ χεῖλ' ἔδυσεν·
 Εὐτέ μιν Ἑρμείης φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 Καὶ ἐχλωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσα.
 Ἡ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῷ ἐνὶ πηλόθεν ἄντρω
 Νάσσατο, ἥ πορρεν ὄλβον ἀγέσφατον ἐνναέτησιν.
 Ἐνθα τότε ἐσόμεν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὑπέστη
 Χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλλον, ἔφρα πέλοιτο
 Τιμήεις τε γάμος ἥ αἰοίδιμ'· ἀνθεα δέ σφι
 Νύμφαι ἀμεσγόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλῃ κόλποις
 Ἑσφόμερον· πάσας δ' πυρρὸς ὥς ἀμφεπεν αἰγλή·
 Τοῖον δ' ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγ'·
 Δαΐε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἔχε δ' ἐκείσιν
 Αἰδώς, ἱερῶν περ ὁμῶς ἐπὶ χεῖρα βαλέατο.
 Αἱ μὲν τ' Αἰγαίᾳ ποταμῷ χαλέοντο σύρατρες·
 Αἱ δ' ὄρε' κορυφὰς Μελετηῖς ἀμφενέμοντο·
 Αἱ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσπίδες· ὥρσε γὰρ αὐτῇ
 Ἥρη Ζηνὸς ἀκοίης, Ἰήσωνα κυδαίνεσθαι.

1130

1135

1140

1145

1150

Κεῖνο

Κένο κ' εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληΐζε' ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τέσγε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμξαν,
 Τεινὰ μύρα ἐαίης εὐώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶ
 Δέξατα νωμήσαντες δαΐα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκίῳ
 Δυσμυρέων δαΐδηλος ἔπιβρίσκειν ὀμλῶ.
 Κράατα δ' εὐφύλλοις ἐσεμμύροι ἀκρεμόνεσσι,
 Ἑμμελέως, Ὀρφῆ' ἰσαὶ λίγα φορμίζοντο,
 Νυμφιδίαις ὑμέναιον ἔπι προμολῆσιν αἶδον.
 Οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μυρέαινε τελέσσει
 Ἥρως Αἰσωνίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἐοῖο,
 Νοσήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότερπτο· ὥς γ' ἢ αὐτὴ
 Μήδεια φρηνέσκε· τότ' αὖ χερσὶ ἦγε μὲναι.
 Ἀλλὰ γ' ἔποτε Φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
 Τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδὶ· σὺν δέ τις αἰεὶ
 Πικρὴ πρῶμέμβλωκεν εὐφροσύνησιν ἀνίη.
 Τῷ κ' ὅτ' γλυκερῇ πρὶς ἱανομύρας φολότῃ
 Δείμ' ἔχεν, εἰ τελέοιτο δαΐκερσις Ἀλκινόοιο.
 Ἥως δ' ἀμβροσίησιν ἀνερχόμενη φαέεσσι
 Λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἡέρο· αἱ δ' ἐγέλκασαν
 Ἠϊόνες νήσοιο ἔς ἐσθήεσσι ἀπώθεν
 Ἀτρεπτοὶ πεδίῳ· ἐν γ' ἔδρο' ἔσκεν ἀγυαῖς.
 Κίνυτ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πόλιν, οἱ δ' ἀπὸ τηλοῦ
 Κόλχοι Μακεδῆς ἔπι πείρασι χερνήσοιο.
 Αὐτίκα δ' Ἀλκίνο' μετεβόσσετο σωτησίησιν,
 Ὅν νόον ἔξερéων κέρης ὑπὲρ· ἐνθ' ὅγε χερσὶ
 Σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ὃ ὑπο πολλοῖ
 Ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο γέμισας.

Τῷ δ' ἔξείης πολεμῖα τάχεα δύντες 1180

Φαίηκων ④ ἄριστοι ὁμιλαδὸν βετιχόωντο.

Ἦρωας δ' ἡμιαῖκες ἀολλέες ἔκτοδι πύργων
Βαῖνον ἐποφόμηναι· σὺν δ' ἄνδρες ἀγροῖῳται

Ἦντεον εἰσαΐοντες· ἐπεὶ νημερτέα βάξιν

Ἦρη ὄππρῳέηκεν. ἄγει δ' ὁ μὲν ἔκκλειτον ἄλλων 1185

Ἀργεῖον μῆλων, ὃ δ' ἀεργηλῶ ἐπὶ πόρῳιν.

Ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ὄππρῳδὸν ἴσαρ οἶνε
Κίρναδα· θυέων τ' ἀποπῳλόθι κήκιε λιγνύς.

Αἱ δ' πολυκμήτες ἐανῶς φέρον, οἷα ἡμιαῖκες,

Μείλια τέ χρυσοῖο, ἔαλλοίῳ ὄππ τοῖσιν 1190

Ἀγλαίῳ, οἶν τε νεόζυγες ἐντύνοῳ).

Θάμβον δ' εἰσορῳσαι δριπρῳπέων ἡρώων

Εἶδεα ἡ μορφάς· ἐν δ' σφίσιν Οἰάγροιο

Υἱὸν ὑπᾳ φόρμῳγῳ ἐυκρέκτε ἔαοιδῆς

Ταρφέα σιγαλέντι πέδον κροτέοντα πεδίῳ. 1195

Νύμφαι δ' ἀμμιγα πᾳσαι, ὅτε μνήσαιντο γάμοιο,

Ἰμερῳενθ' ὑμέναιον ἀνήπυον· ἄλλοτε δ' αὔτε

Οἶόνθιν οἷα ἀείδον ἐλῳσόμηναι πᾳ κῳκλον,

Ἦρη σείο ἐκῳπ· σὺ γὰρ ἔππ φρεσὶ θῳκας

Ἀρήτης, πυκινὸν φάδα ἐπος Ἀλκῳόοιο. 1200

Αὔταρ ὅγ', ὡς ταπρῳτα δῳκῆς ἀνὰ πείρατ' εἶπεν

Ἰθείης, ἡδῳ δ' γάμῳ τέλῳ ἐκλήῳσο

Ἐμπεδον, ὡς ἀλέγυνε ἀμμιπῳές· ὄδῳ εἰ τάρῳ

Οὔλοδον, ὄδῳ βαρεῳαι ἐπῳλυδον Αἰήῳ

Μῳώιες· ἀρῳήκτοισι δ' ἐνὶ ζεύξας ἔχεν ὄρκοις. 1205

Τῳ ἡ ὅτ' ἡλεμάτῳς Κόλχοι μάδον ἀνπῳώντες,

Καὶ σφέας ἢ γέμισας εἰς εἰδυῖαν ἀνώγει,
 Ἡ λιμνῶν γαίης τ' ὑποπλόδι νῆας ἐέργειν·
 Δὴ τότε δὴ βασιλῆος ἐξ τσομέοντες ἐνιπαῖς,
 Δέχθαι μειλίζαντο στυγέμονας· αὖτις ὃ νήσω
 Διὶ μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάασκον·
 Εἰσὺτε Βακχιάδαι, γλυκὺ Ἐφύρηθεν ἑόντες,
 Ἀνέρες ἐννιάσαντο μὲν χρόνον· ④ ὃ πρῶτῳ
 Νῆσον ἔβαν· κείθεν ὃ Κεραυνία μέλλον ἀβάντων
 Οὔρεα, Νεστίεσσι τε ⑤ ὧρεικον εἰσαφικέσθαι.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν, σείχοντο ἄδην αἰῶνι, ἐτύχθη
 Μοιράων δ' ἐπὶ κεῖσε θυή ἐπέτεια δέχοντο,
 Καὶ Νυμφέων, Νομόιο καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος,
 Βωμοὶ, τὰς Μήδεια καθύστατο· πολλὰ δ' ἴκσιν
 Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὅπασεν
 Ἀρήτη· μὲν δ' αὖτε δώδεκα δῶκεν ἑπεῖθ'·
 Μηδείῃ δμῶας Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
 Ἡμεῖς δ' ἐβδομάτῳ Δρεπάνῳ λίπον· ἤλυθε δ' ὦρ·
 Ἀκραιὴς ἠῶθεν ἔσθ' ἐκ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
 Πνοιῇ ἐπειγόμενοι πρυτάρη γένον· ἀλλὰ γὰρ ἔπω
 Αἴσιμον ἦν ἔπλεον· Ἀκαϊίδος ἠρώεσσι,
 Ὅφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ὅπῃ πείρασιν ὀτλήσειαν.
 Ἦδη μὲν ποτὶ κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακικήων
 Ἦδη Κερεῖτιν ἔλιπον χθόνα πεπλάμφοισι
 Λαίφεσι, καὶ σεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσας
 Ἐξείης· Πέλοπος ὃ νέον κατεφαίνετο γαῖα.
 Καὶ τότε ἀναρπάγδ' ὅλην Βορέαο θυέλλα
 Μεσσηγὺς πέλαγός τε Λιβυτικὸν ἐννέα πάσας

Νύκτας ὁμῶς ἢ τόσσα φέρε' ἡμάται· μέχρ' ἴκοντο
 Περσὲς δ' μάλ' ἐνδοθι Σύρπιν· ἴν' ὅκ' ἐπὶ νόστος ὀπίσσω 1235
 Νηυσὶ πέλοι, ὅτε τὸν γε βιώατο κόλπον ἰκέαδ'.
 Πάντη γ' ὃ τέναρος, πάντη μνιόεντα βυθοῖο
 Τάρφρα· κωφὴ δέ σφιν ὀπβλύει ὕδατος ἄχνη
 Ἡερίη γ' ἄμμιδος ὠδρακέκλι). ὅδ' ἐπὶ κείσε
 Ἐρπετὸν ἐδὲ ποτητὸν αἰερέ). ἐνθ' ἄρα τέες γε 1240
 Πλημμυεῖς (καὶ γὰρ τ' ἀναχάζε) ἠπείροιο
 Ἡ γαμὰ δὴ τόδε χεῦμα, ἢ ἀψ' ἐπεδύγε) ἀκταῖς
 Λάβρον ἐποιχόμενοι) μυχρίτη ἐνέωσε τάχιστα
 Ἡϊόνι, τρέπιτο ὃ μάλ' ὕδασι παῦρον ἐλειπιο.
 Οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρεσαν· ἄχος δ' ἔλεν εἰσορόωντας 1245
 Ἡέρα ἔ' μεγάλης νῶτα χθονός, ἥε' δ' ἴσα,
 Τηλεῖ ὑφ' ὀρτείνοντα διωκέες· ὅδ' ἐπὶ δ' ὀρδμὸν,
 Οὐ πάτον, ἐκ ἀπάνδουτε χατρυγιάσαντο βοτήρων
 Αὔλιον, εὐκλήω ὃ κατείχετο πάντα γαλιῶν.
 Ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τελημενέω ἔξερεινεν. 1250
 Τίς χθὼν εὐχέ) ἦδε; πόθι ξυνέωξ' ἀελλα
 Ἡμέας; αἶθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες ἐλομενίοιο
 Δείματος, αὐτὰ κέλδουθα λαμπερέες ὀρμηθιῶα
 Πετράων· ἦν' ἂν ἢ ὑφ' Διὸς αἴσαν ἴσιν
 Βέλτερον ἦν, μέγα δὴ τι μενοινώωντας ὀλέαδ'. 1255
 Νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν ἐρυκόμενοι δῶέμοισιν
 Αὔθι μῦθον τυτθὸν πρὸς ὀπὶ χερόνον; οἷον ἐρήμη
 Πέζα διωλυγίης δῶαπέπια) ἠπείροιο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· μὲν δ' αὖτ' ἀμνηχανίη κακότητ'·
 Ἰθυπτήρ' Ἀγκαῖο ἀκηχεμενίοις ἀγρόευσεν. 1260

Ὡλόμεθ'

Ὀλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον· ὅδ' ὑπάλυξις
 Ἔς' ἄτης, πάρα δ' ἄμμι τὰ κινέτατα πημανθήναι
 Τῆδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπληότας, εἶκεν αἶψα
 Χερσὸν ἀμπνύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λούστω
 Τηλεφεισκοπέων ἄλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
 Ξανόμυρον πολιοῖσιν ὀπιτροχὰς ψαμάδοισι.
 Καί κεν ὀπρυγερώς ἀγ' δὴ πάλαι ἦδε κεάσθην
 Νηὺς ἱερὴ χέρσας πολλὸν πρὸς· ἀλλὰ μιν αὐτὴ
 Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσε.
 Νῦν δ' ἡ μὲν πέλαγόςδε μετέστυ· οἴοθι δ' ἄλμυ
 Ἀπλοῦ εἰλεῖται γαίης ὑπὲρ ὅσον ἔχουσα.
 Τένεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημὶ κεκόφθαι
 Ναυιλίης νόσου τε· δαημοσιώλῃ δέ τις ἄλλῃ
 Φλώειεν· πάρα γάρ ἐπ' οἴηκεσι θαλάσσειν
 Μαιομήνῳ κομίδης· ἀλλ' ἐμάλ' αὖ νόστιμον ἦμαρ
 Ζεὺς ἐθέλῃ καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.
 Ὡς φάτο δακρυόεις· σὺ δ' ἔννεπον ἀρχαλόωντι
 Ὅσοι ἔσαν νηῶν δεδαημόιοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσι
 Παχνώθην κραδίη, χύτο δ' ἡ χλόη ἀμφὶ πῦρσός.
 Οἷον δ' ἀψύχοισιν εἰκότες εἰδώλοισιν
 Ἄνδρες εἰλίοντο ἀνὰ πτόλιν, ἢ πολέμοιο
 Ἢ λοιμοῖο τέλος πολιδέγμενοι, ἢ πιν' ὄμβρον
 Ἀσπετον, ὅς τε βοῶν κτ' μωρία ἐκλυσεν ἔργα·
 Ἢ ὅττω αὐτόματα ξόανα ῥέη ἰδρῶντα
 Αἵματι, καὶ μυκᾷ σηκοῖς ἐνὶ φαντάζων.
 Ἢ καὶ ἥελιος μέσῳ ἡματι νύκτ' ἐπάγησιν
 Οὐρανόθεν, τὰ δ' ἡ λαμπρὰ δι' ἡέρος ἄστρα φαίνῃ·

1265

1270

1275

1280

1285

Ὡς

ὧς τίτ' ὄριζ' ὁδοιχῶς πτόπαρ αἰγυαλοῖο
 Ἥλυθον ἐρπύζοντες· ἐπὶ λυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ
 Ἔσπερ'· ὅ δ' ἐλεεινὰ χερσὶν σφέας ἀμφιβαλόντες, 1290
 Δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἀνδιχα δῆθεν ἔκασθ'
 Θυμὸν ἀποφθασειαν ἐνὶ ψαμάδοισι πεσόντες.
 Βάν δ' ἴμεν ἀλλυδὶς ἄλλος ἐκασέρω αὔλιν ἐλέσθαι·
 Ἐν ᾧ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν,
 Ἀκμῖνοι καὶ ἄπασι ἐκείατο νύχθ' ὑπὸ πᾶσι, 1295
 Καὶ φάσθ', οἰκτίσῃ θανάτῳ ἐπὶ νόσφιν ᾧ κῆρα
 Ἀθρόαν Αἰήταο πῶρεσενάχοντο θυγατρί.
 ὧς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπληότες ἐκτοθι πέτρης
 Χηραμῶ ἀπὸ λῦες λιγέως κλάζουσι νεοοσσί·
 Ἥ ὅτε καλὰ νόοντος ἐπ' ὀφρύσι Πακτωλοῖο 1300
 Κύκνοι κινήσωσιν ἐὼν μέλος, ἀμφὶ δ' ἡ λειμῶν
 Ἐρσῆες βρέμεν, ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·
 ὧς αἰ' ὅππ' ξανθὰς θέρμεναι κονίησιν ἐθέραις,
 Παννύχαι ἐλεεινὸν ἵηλεμον ὠδύροντο.
 Καὶ νύ κεν αὐτὰ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίσσεν 1305
 Νώνυμοι καὶ ἀφαντοὶ ὅππ' ἰδοῖσι δαλῶσαι
 Ἡρώων οἱ ἄριστοι, ἀνιούσῃ ὑπ' αἴεθλῳ·
 Ἀλλὰ σφέας ἐλέησαν ἀμνηχανίη μινύθοντες
 Ἠρώσας Λιδύης πμήοργι· αἶ ποτ' Ἀθλιῶν,
 Ἥμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνεσσι, 1310
 Ἀντόμεναι Τείτων' ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
 Ἐνδὶον ἦμαρ ἔλω, πρὶν δ' ὁξύτῃ θέρην αὐγαὶ
 Ἠελίῃ Λιδύῳ· αἶ δ' ἡ χερδὸν Αἰσωνίδαο
 Ἔσαν, ἔλον δ' ἀπὸ χερσὶ καρήατ' ἡρέμα πέπλον.

Αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἐτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ' ἐνείκε,
 Δαίμονας αἰδέσθεις· αὐτὸν δέ μιν ἀμφαδὸν οἶον
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον παρθέειπον.
 Κάμμορε, τίπῃ ἔτι πόσον ἀμνηχανίη βεβόλησαι;
 Ἴδμεν ἐποικυμῶντες χρῦσεον δέρας· ἴδμεν ἔκαστα
 Ὑμετέρων καμάτων, ἔσ' ὅπῃ χθονὸς, ἴσα τ' ἐφ' ὕγρην
 Πλαζόμενοι κτ' πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.
 Οἰοπόλοι δ' εἰμεν, χθόνιοι Θεαί, αὐδῆεσσαι,
 Ἡρώσασσι Λιβύης πημόρεσι, ἠδὲ θυγατρῆς.
 Ἄλλ' ἀνά· μηδὲ πὶ τοῖον οἰζύων ἀκρόχισσο.
 Ἄνησον δ' ἐτάρις· εὖτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιπέιπῃ
 Ἄρμα Ποσειδάωνος εὐτρεστον αὐτίκα λύσῃ,
 Δήρᾳ τότε σφετέρῃ λυτὸ μῆτερι τίνετ' ἀμοιβήν,
 ὧν ἔκαμεν δηρὸν κτ' ἠνδύου ὕμμε φέρεσσαι.
 Καί κεν ἔτ' ἠγαθέω ἐς Ἀχαιίδα νοσήσαιτε.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· ἔ' ἀφαντοὶ ἴν' ἔσταθεν, ἐνθ' ἄρα παίγῃ
 Φθογῇ ὁμῶς ἐγγύοντο παρὰ χερδόν· αὐτὰρ Ἰήσων
 Πατρίωας, ἀνά ῥ' ἔζετ' ὅπῃ χθονὸς, ὣδ' ἔειπεν.
 Ἴλατ' ἐρημονόμοι κυδράϊ θεαί· ἀμφὶ δ' ὅ νόσῳ
 Οὐπὶ μαλ' ἀντικρὺ νόσῳ φάτιν· ἦμὲν ἐταίρους
 Εἰς ἐν ἀγειράμεν μωθήσομαι, εἰ νύ τι τέκμων
 Δήωμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.
 Ἦ, καὶ δυνάϊξας ἐταίρους ὅπῃ μακρὸν αὐτῇ
 Αὐσαλέου κονίησι· λέων ὥς, ὃς ῥά τ' ἀν' ὕλῃ
 Σιώνομον ἦν μετέπων ὠρύετο· αἱ δ' βαρεῖα
 Φθογῇ ὑποτρομέεσιν ἀν' ἔρεα πτόδι βῆσσαι,
 Δείματι δ' ἀγρᾶυλοί τε βόες μέγα πεφείχασι,

Βέπελάται

Βέπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' ἐ νύ π γῆρυς ἐτύχθη
 Ῥιγδαυὴν ἐτάργιο φίλοις ὅππκεκλομύοιο.
 Ἄγχυ' δ' ἠγερέθοντο χαπιφές· αὐτὰρ ὁ τὲς γε
 Ἀχινυμύρας ὄρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρησιν
 Ἰδρύσας, μωγεῖτο, πηφαισκόμην· τὰ ἔχασα.
 Κλυτε φίλοι· τρεῖς γάρ μοι δυνάζοντι Θεάων,
 Στέρφεσιν αἰγείοις ἐζωσμήναι, ἔξ ὑπάτοιο
 Αὐχένῳ, ἀμφί τε νῶτα ἔ ἰξύνῳ, ἥν τε κῆραι,
 Ἔσαν ὑφ' κεφαλῆς μάλ' ὀπιχρόν. ἀν δ' ἐκάλυψαν
 Πέπλον ἐρυσαμένην κέφῃ χει· καί μ' ἐκέλοντο
 Αὐτόν τ' ἐγρεῶς, ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα,
 Μητέρι δ' σφετέρῃ μνησκέα τίσαι ἀμοιβὴν
 ὣν ἔχαμεν, δηρὸν κ' νηδύν· ἄμμε φέρεσαι,
 Ὅπποτε κεν λύσησιν εὐπτοχόν Ἀμφιτείτη
 Ἄρμα Ποσειδάων· ἐγὼ δ' ἐ πάγχυ νοῆσαι
 Τῆς γε θεοπροπίης ἰσχω πέρι· φάν γε μ' εἶ
 Ἡρώσας Λιβύης τιμήοργι ἠδὲ θυγάτρεις.
 Καὶ δ' ὅποσ' αὐτοὶ παρῶθεν ὅππ χροῖος, ἠδ' ὅσ' ἐφ' ὑγρὴν
 Ἔτλημεν, τὰ ἔχασα διδόμεναι εὐχετόωντο.
 Οὐδέ τι τάςδ' ἀνά χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ πρὶς ἀχλὺς
 Ἦε νέφῳ μεσσηγὺ φαεινομήρας ἐκάλυψεν.
 Ὡς ἔφαθ'· ὃ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
 Ἐνθα τὸ μήκιστον τεράων Μινύεσσιν ἐτύχθη.
 Ἐξ ἀλὸς ἠπειρὸνδε πελώριος ἀνδροειν ἵππῳ,
 Ἀμφιλαφῆς, χερσέησι μετῆορ· αὐχένα χαίταις·
 Ῥίμφα δὲ σεισάμην· γούων ἀπο νήχυτον ἀλμύ,·
 Ὡς το γένειν, πνοιῇ ἵκελος πόδας· αἴψα δ' Πηλιδίς.

1345

1350

1355

1360

1365

Γηθίστας.

Γηθήσας ἐτάρξιον ὀμνηγερέεσσι μετῆύδα.

Ἄρματα μὲ δὴ φημὶ Ποσειδάωνθ' ἐγώ γε

1370

Ἦδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύατο.

Μητέρα δ' ἐκ ἄλλῳ παρτιύσομαι ἥπερ αὐτῷ

Νῆα πέλειν· ἢ γὰρ κτ' ἰνδύθ' ἀμμε φέρουσα

Νωλεμές δ' ἐργαλέοισιν οἰζύφ' χαμάτοισιν.

Ἀλλὰ μιν ἀσεμφὸς τε βίη καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις

1375

Ὑψόθεν ἀνθεμένοι, ψαμαθώδεθ' ἐνδοθι γαίης

Οἴσομεν, ἢ παρτέρωσε τυχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.

Οὐ γὰρ ὄγε ξηρῶν ὑποδύσετο· ἵχνια δ' ἡμῖν

Σημανέειν τὴν ἑολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.

Ὡς ἡύδα· πάντεσσι δ' ἐπήβολθ' ἠνδάνε μῆτις.

1380

Μεσάων ὁδὸν μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακχὸς αἰείδω

Πιερίδων, καὶ τῶνδε πανατρεκέες ἐκλυον ὀμφήν,

Ὑμέας, ὧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι ἦες ἀνάκτων,

Ἡὶ βίη, ἢ δρετῇ, Λιθύης ἀνὰ Σίνας ἐρήμους,

Νῆα μεταχθονίῳ, ὅσα τ' ἐνδοθι νηὸς ἀγεαδε,

1385

Ἀνθεμύρας ὤμοισι, φέρειν δυοκαίδεκα πάντα

Ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε· δύω γὰρ μὲ καὶ οἰζὺν

Τίς κ' ἐνέποι, τ' κείνοι ἀνέτληγ' ἰσχυρόντες;

Ἐμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματόν, οἷον ὑπέσαν

Ἐργον, αἰαγκαλήν βεβημύροι· αὐτὰρ ὅππῃ

1390

Τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης

Ὡς φέρον, ὡς εἰσβαίντες ἀπὸ σιβαρῶν θέρει ὤμων.

Λύσαστέοις δ' ἤπειτ' ἵκελοι κυσὶν αἰῶσοντες,

Πίδαχα μαρμαίρον· ὅππῃ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο

Δίψα, δυηπαθίη τε καὶ ἀλγεσιν· ἐδ' ἐμάτην

1395

Πλαζόμενοι

Πλαζόμενοι ἴξον δ' ἱερὸν πέδον, ὃ ἐν Λάδων
Εἰσέτι που χθιζὸν παλχέυσεα ῥύετο μήλα
Χώρῳ ἐν Ἀτλάντος, χθόνιος ὄφεις ἀμφὶ τῇ Νύμφῃ
Ἑσπερίδες ποίπνυον ἐφίμερον αἰέδουσαι.

Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖντο ὑφ' Ἑρακλῆϊ δαίχθεις,
Μήλειον βέβλητο ποτὶ σῦπτο· οἴοιτο δ' ἄκη
Οὐρὴ ἐπ' σκαίρεσκεν ὑπὸ κρατὸς τῇ κελευνῶ
Ἀχρεῖς ἐπ' ἀκνήσιν κεῖτ' ἀπνοτο· ἐν τῇ λιπόντων

Ἵδρης Λεσναίης χόλον αἵματι πικρὸν οἰσῶν
Μῦθον πυθομένοισιν ἐφ' ἑλκεσι τετραίνοντο.

Ἀγχι δ' Ἑσπερίδες, κεφαλαῖς ὑπὲρ χεῖρας ἔχουσαι

Ἀργυφίας ξανθῆσι, λίγ' ἔσενον· ὅτ' ἔπελασαν

Ἀφνω ὁμῶς· ταῖ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα κίοντων

Ἑστυμνῶς ἐγένοντο καὶ αὐτόθι· νώσατο δ' Ὀρφεύς

Θεῖα τέρα· τὰς δέ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσι.

Δαίμονες ὡ καλαὶ καὶ εὐφρογες ἔλατ' ἀνασσαι·

Εἴτ' οὖν ἑρανίας ἐναρίθμοι ἐσὲ θεῆσιν,

Εἴτε καταχθονίαις· εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε

Νύμφαι· ἴτ' ὡ Νύμφαι, ἱερὸν γέντο ὠκεανοῖο,

Δείξατ' ἐλδομυροῖσιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φημίσιν,

Ἦ πνα πετραίῳ χύσιν ὕδατο, ἢ πνα γαίης

Ἱερὸν ἐκβλύοντα, Θεά, ῥόον, ὃ ὑπὸ δίψαν

Αἰδομνῶν ἄμοτον λωφήσομεν· εἰ δέ κεν αὖτις

Δὴ ποτ' Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκώμεθα ναυπλῆσι,

Δὴ τότε μνεία δῶρα μὲν ποσότησι Θεάων,

Λοιβὰς τ' εἰλαπίνας τε πῆρέξομεν εὐμυρόντες.

Ὡς φάτο λιοτόμυρο· ἀδινῇ ὁπί· ταῖ δ' ἐλέαιον

Η h h

Ἐγγύθεν

1400

1405

1410

1415

1420

Ἐγγύθεν ἀχνυμένους· ἢ δὴ χθονὸς ἔξανέτειλαν
 Ποίῳ πάμπρωτον· ποίης γε μὴ ὑπόδι μακροὶ
 Βλάσεων ὀρεπτικές· μὲν δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
 Πολλὸν ὑφ' ἡαίης ὀρεδοσαδὸν ἠέζοντο.

1425

Ἐσπέρη, αἰγίρεθ'· πηλέη δ' Ἐρυθρῆς ἔγεντο,
 Αἶγλη δ' ἰτεῖης ἱερὸν εὐπ'· ἐκ δέ νυ κείνων
 Δενδρέων, οἷα ἔξ, τοῖα πάλιν ἔμπεδον αὐτῶς
 Ἐξεφανεν, γάμβ' ὠκυώσιον. ἔκφατο δ' Αἶγλη,
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντες.

1430

Ἦ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
 Δεῦρ' ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατ'· ὅς τις ἀπ' ἔρας
 Φρεσὸν ὄφιν ζωῆς, παγχεύσεια μῆλα Θεάων
 Οἷχετ' ἀειράμεν'· συγεσθὲν δ' ἄχος ἄμμι λείπει)
 Ἦλυθε γὰρ χθιζὸς τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβρι
 Καὶ δέμας· ὅσπερ δὲ βλοσυρῷ ὑπέλαμπε μετώπῳ·
 Νηλῆς· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελωρεῖς ἔστο λέοντος·
 Ὠμόν, ἀδέψητον· σιβαρόν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης,
 Τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
 Ἦλυθε δ' ἐν κακῇν', ἄτε χθόνα πεζὸς ὁδύων
 Δίψῃ καρχαλέθ'· παίφαυσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον
 Ὑδωρ ἔξερέων, τὸ μὴ ἔποδι μέλλεν ιδέαθαι.

1435

1440

Ἦδε δέ τις πέτρῃ Τρωανίδος ἐγγύδι λίμνης·
 Τὴν ὄγ' ὀπφραδαίς, ἢ ἢ Θεῶν αἰνεσίῃσι,
 Λάξ ποδὶ τύψεν ἔνεργε· τὸ δ' ἀθρόον ἔβλυσεν ὕδωρ·
 Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφω χεῖρε πέδῳ ἢ σέρονον ἐρείσας,
 Ῥωγὰδος ἐκ πέτρης πέν ἀσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
 Νηδὺν φορβάδι ἴσος ἔπιπροπεσὼν ἐκορέσθη.

1445

Ὡς

ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀσπασόν, ἵνα σφίσι πέφραδεν Αἴγλη
Πίδαχα, τῇ θεὸν αἶψα κεχαρμύροι· ὃφρ' ἐπέκωρξ.

1450

ὣς δ' ὁπότε σεινὴν ᾤει χηραμὸν εἰλίον
Γειομόρῳ μύρμηκες ὁμιλαδὸν, ἥ ὅτε μῦα
Ἄμφ' ὀλίγῳ μέλιτος γλυκερῷ λίβα πεπηῆα
Ἀπληκτον μεμάασιν ἐπήττιμοι· ὥς τὸτ' ἀολλεῖς.

1455

Πετραίῃ Μινύαῃ ᾤει πίδακι δινδύεσκον.
Καὶ πού τις διεργὶς ὅππ' χείλεσιν εἶπεν ἰανθεῖς.

ὦ πόποι, ἥ ἔ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἐταίρους
Ἡρακλῆος δὶ ψῇ κεκμηκότας· ἀλλὰ μιν εἶπας
Δήοιμεν σείχοντα δὶ ἠπείροιο κίοντες.

1460

Ἦ· ἔ ἀμειβομύρων, οἷγ' ἀρμύροι ἐς τόδε ἔργον
Ἐκρίθεν, ἀλλυδίς ἀλλ' ἐπαίξας ἐρέεινον.

Ἰχθια γ' οὐχίοισιν ἐπηλίνδῃτ' ἀνέμοισι
Κινυμύρης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὠρμήθη
Υἱε δ' ὦν, πτερυγέσσι πεποιδότε· ποσσὶ τε κέφοις

1465

Εὐφημος πίσυρ, Λυγκίδος γέ μ' ὀξέα πηλῶ
Ὅσπε βαλεῖν· ᾤεμ' ὅτ' ἔ μ' σφίσι ἐσσυτο Κάνθ'.

Τὸν μὲν ἄρ' αἶσα Θεῶν κείνῳ ὁδὸν ἠγορέητε
ὦρσεν, ἵν' Ἡρακλῆ' ἀπληγέως ᾤεπύδοιτο,
Εἰλαπιδὴν Πολύφημον ὅππ' λίπε· μέμβλετο γάρ.

1470

Οὐδ' ἔφην Ἄμφ' ἐπ' ἄργιο μεταλλῆσαι τὰ ἔκαστα.
Ἀλλ' ὅ μ' ἐν Μυσοῖσιν Ἰπικλῆες ἄστυ πολίστας,

Νόστου κηδοσυνήσιν ἔβη διζήμεν' Ἀργῶ
Τῆλε δὲ ἠπείροιο· τέως δ' ἔξικετο γαῖαν.

Ἀγχιάλων Χαλύβων· τότ' μιν ἡ μοῖρ' ἐδάμασσε·
Καὶ ἔπειτα βλωθρὴν ἀχερωίδα σῆμα τέτυκ'.

1475

Τυτθόν

Τυτθὸν αἰλὸς προσπάρειθεν· αἰτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
Μῆνον ἀπειρεσίης πηλῶ χθονὸς εἶσατο Λυγκίδος
Τῶς ἰδέειν, ὥς τις τε νέω ἐνὶ ἡματι μῆνιν
ἢ ἴδεν ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύσῃ ἰδέσθαι.

1480

Ἐς δ' ἐτάρας ἀνίων μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
Μασῆρα σείχοντα κηχσέμεν· ὅ γ' ἔτι αὐτοὶ
Ἦλυθον, Εὐφημὸς τε πόδας παχὺς, ἧέ τε δοῖω
Θρηϊκίῃς Βορέω, μεταμώνια μοχλίζοντες.

1485

Κάνθε, σὲ δ' ἐλόμηναι Λιδύῃ ἐνὶ κῆρες ἔλονται.
Πῶεσι φερβομόροισι σωλιώτεες, εἶπετο δ' ἀνὴρ
Αὐλείτης, ὃς ἑὼν μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάροισι
Δδυομένοις κομίσαιας, ἀλεξόμηντο κατέπεφνε,
Λαῖ βαλὼν· ἐπεὶ ἔμιν ἀφαιρότερός γ' ἐτέτυκτο
Υἱὸνδ' Φοῖβοιο Λυκωρείοιο Κάφαιρον.

1490

Κέρης τ' αἰδοίης Ἀχαιολίδ'· ἦν ποτε Μίνως
Ἐς Λιδύην ἀπέναισε, Θεῶ βαρὺ κῶμα φέρεσθαι,
Θυγατέρα σφετέρῃ· ἢ δ' ἀγλαὸν ἧέα Φοῖβω
Τίκτεν, ὃν Ἀμφίθεμιν Γαυράμαντά τε κηκλήσκουσιν.

Ἀμφίθεμις δ' αἶε ἔπειτα μύθη Τειτωνίδι Νύμφῃ.

1495

Ἢ δ' ἀρα ὅ γ' ἑταίρῳ Νασάμωνα τέκε, κρατερόν τε Κάφαιρον,
Ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσιν ἐοῖσιν.

Οὐδ' ὅ γ' ἀνδρῶν χαλεπαῖς ἠλδύατο χεῖρας,
Ὡς μάθον οἶον ἔρεξε· νέκυν δ' ἀνάειρθευ ὀπίσσω
Πυθόμοροι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνὶ περὶ χύσαντο

1500

Μυρόμενοι· τὰ γ' ὅ μῆλα μὲν σφέας οἶγ' ἐκόμισαν.

Ἐνθα δ' Ἀμπυκίδην αὐτὰρ ἐνὶ ἡματι Μόψον
Νηλεὺς ἔλε πότμ'· ἀδρυκέα δ' ἔφύγεν αἰεὶ

Μαντοσύνας

Μαντοσύναις· ἔ γάρ τις ἄποτροπή θανάτοιο.

Κεῖτο δ' ὅππ' ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἡμᾶρ ἀλύσκων,

1505

Δεινὸς ὄφιν· νωθὴς γὰρ ἐκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·

Οὐδ' ἂν ὑποτρέσαντος ἐνωπαδὶς αἰΐξειεν·

Ἀλλὰ κεν ὧ τὰ πρῶτα μελᾶγχιμον ἰὸν ἐνείη

Ζωόντων, ὅσα γαῖα φερέσβιθ' ἔμπνοα βόσκει,

Οὐδ' ὅπόσον πηχύϊον ἐς Ἀΐδα γήνε' οἶμθ'.

1510

Οὐδ' ἦν Παιήων (εἰ μοι γέμεις ἀμφαδὸν εἰπεῖν)

Φαρμάσῃ, ὅτε μῆνον ἐνι χεῖρσιν ὀδύσειν.

Εὖτε γ' ἰσόθεθ' Διούλῳ ὑπερέπιατο Περσίδι

Εὐρυμέδων (κὶ γ' τὸ χάλεσκέ μιν ἔνομα μήτης)

Γοργόνος δρεπίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,

1515

Ὅσῃ κυανέε σάγες αἵματθ' ἔδρας ἵκοντο,

Αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γλῶτθ' ἐβλάστηθ'.

Τῷ δ' ἄκρῳ ἐπ' ἄκωνθαν ἐνεσπείξατο Μόψος

Λαῖον Ἰηπσοφέρων τερσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην

Κερκίδα κὶ μυῶνα πέριξ ὀδυλήσιν ἐλιχθεῖς

1520

Σάρεκα δακῶν ἐχάραξεν· αὐτὰρ Μήδεια δ' ἄλλα

Ἔτρεθ' ἀμφίπολοι· ὁ δ' Φοῖνιον ἔλκος ἀφαγε

Θαρσαλέως· ἐνὲκ' ἔ μιν ὑπερέβιον ἔλκος ἔτειρε·

Σχέτλιθ'· ἦτέ θ' ἤδη ὑπὸ χροῖ δύνετο κῶμα

Λυσιμελές, πολλὴ δ' κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλὺς.

1525

Αὐτίκα δ' κλίνας δαπέδῳ βεβαρνήτα γῆα

Ψύχετ' ἀμνηχανίη· ἔταρσι δέ μιν ἀμφαχέροντο,

Ἦξως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περὶ θάμβεες ἄτη.

Οὐδὲ γὰρ ἐδ' Ἰππὶ τυτθὸν ἄποφθίμυρός περ ἔμελλε

Κεῖσθ' ὑπὸ ἡελίῳ· πύθεσκε γ' ἐνδοθι σάρκας

1530

Ἴος ἄφαρ, μυδώσα δ' ὑπὸ χερσὶν ἔρρεε λάχνη.
 Αἶψα δ' χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον
 Ἐστυμένως μακέλησιν ἐμοιρῆσαντο δ' αἰεὶ
 Αὐτοὶ ὁμῶς κῆραί τε, νέκυν ἐλεεῖν ἀπαθόντα
 Μυρμήκροι· τρεῖς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες
 Εὖ κτερέων ἴχοντα, χυτὴν ὑπὲρ γαῖαν ἔθεντο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔσαν, πρήσσοντο αἴτεω
 Ἀμπέλαιος νοτόιο, πόρον τ' ἀπετεκμαίροντο
 Λίμνη; ἐκπρομολεῖν Τειτωνίδος, οὐτινα μῆτιν
 Δὴν ἔχον, ἀφραδέως δ' ὠδνημέεροι φορέοντο.
 Ὡς δ' ὀδράκων σκολίην εἰλιγμύθ' ἐρχεται οἶμον,
 Εὐτέ μιν ὀξύτατον γαλπὸν σέλας ἠελίοιο·
 Ῥοίζω δ' ἔνθα ἔνθα χάρη σρέφει, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 Σπινθαρεύεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμώνει
 Λάμπει, ὄφρα μυχόνδε λατὴ ῥωχμοῖο δῖη·
 Ὡς Ἀργῶ λίμνης σῶμα ναύπορον ἐξερέεσσι,
 Ἀμφεπόλῃ δηναιὸν ὑπὲρ χεῖρον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
 Κέκλετ' Ἀπόλλωνος τείποδα μέγαν ἐκτοδὶ νηὸς
 Δαίμοσιν ἐλθέμεναι νόσῳ ἐπὶ μείλια θέει.
 Καὶ τοὶ μὲν Φοῖβος κτέρας ἴδρυον ἐν χερσὶν βάντες.
 Τοῖσιν δ' αἰζῆσιν ἐναλίγκιον αἰτεβόλησε
 Τείτων εὐρυβίης· γαίης δ' ἀνὰ βῶλον αἰέρας,
 Ξεῖνι ἀεισθέει παρὶ γαίης, φώνησέν τε.
 Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ ἔτι πᾶσιον ἐγὼ ναλίσσαι
 Ἐνθάδε νῦν πρὶν ἐμοὶ ξεινήιον ἀγορῆμοισιν,
 Εἰ δέ τι τῆςδε πόρος μαίεσθ' αἰλὸς (οἶά τε πολλὰ
 Ἄνθρωποι χατέουσιν ἐπ' ἀλλοδαπῇ πρὸς ὄντες)

1535

1540

1545

1550

1555

Ἐξερέω

Ἐξέρειω δὴ γὰρ με πατὴρ ἐπιΐσορα πόντι
 Θῆκε Ποσειδάων τέδ' ἔμμελμα· αὐτὰρ ἀνάστω
 Παρράλιν· εἰ δὴ πιν' ἀκέετε, νόσφιν ἐόντες,
 Εὐρύπυλον Λιβύη θηροτρόφῳ ἐγείραωτα.
 Ὡς ἤύδα· πρόσφρων δ' ἰππεύεσθε βώλακι χεῖρας
 Εὐφημος· ἔ ποῖα πρὸς ἀβλήδην πορσέειπεν.
 Ἀτθίδα, ἔ πέλαγ' Μινώϊον, εἰ νύ περ, ἦρως
 Ἐξεδάης, νημερτές ἀνειρομύοισιν ἐνίσπε·
 Δεῦρο γ' ὅκ' ἐθέλοντες ἰκάνομεν, ἀλλὰ βαρείαις
 Χεῖμψοιτες γαίης ὑπὲρ πείρασι τῆςδε θύελλαις,
 Νῆα μεταχρονίῳ ἐκομίσασαμεν εἰς τὸδε λίμνης
 Χεῦμα δ' ἠπείρου βεβαρημύηοι· ὅδ' ἐπὶ ἴδμεν
 Πῇ πλότ' ἔσανέχῃ Πελοπηίδα γαῖαν ἰκέας.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· ὃ γ' ἔχειρα τανύοσατο, δείξε δ' ἄπωθε
 Φωνήσας πόντον τε ἔ ἀγχιστὰς σόμα λίμνης.
 Κεῖνη μὲν πόντοιο διήλυσιν, ἐνθα μάλιστα
 Βένθ' ἀκίνητον μελῶδ'· ἐκάρτερε γ' ἰδοῦσα
 Ῥηγμῖνες φείσονται διαυγέες· ἠδὲ μεσηγυρὶ
 Ῥηγμίνων σεινὴ τελέθῃ ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσει.
 Κεῖνο δ' ἰππὸν ἰεῖον θείῳ Πελοπηίδα γαῖαν
 Εἰσανέχῃ πέλαγ' Κρήτης ὑπὲρ· ἀλλ' ὑπὲρ χεῖρας
 Δεξιτερῆς λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἀλὸς οἶδμα βάλητε,
 Τόφρ' αὐτὴν πρὸς χέρσον ἐεργμύοι ἰδύνεσθε,
 Ἐς τ' ἂν ἀνώ τείνησι· πρὸς ῥήδην δ' ἐτέρωσε
 Κλινομύτης χέροισι, τότε πλότ' ὑμῖν ἀπήμων
 Ἀγκῶν τεταύσαι ἰδὺς προὔχοντος ἰῶσιν.
 Ἀλλ' ἴτε γηδόστωι χαμάτοιο γ' μή τις ἀνίη.

1560

1566

1570

1575

1580

Γινέσθω

Γυῖάδω νεότητι κεχασμῆναι γῆα μογήσῃ. 1585
 Ἴσκειν εὐφρονέων· ὃ δ' αἰψ' ἔπι νηὸς ἔβηξ,
 Λίμνης ἐκπρομολεῖν λελητημένοι εἰρεσῆσιν.
 Καὶ δὴ ἔππρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τείως
 Τρίτων ἀνθέμεν' ἄρ' ἔπειτα μέγαν, εἴπατο λίμνῃ
 Εἰσβαίνειν· μὲν δ' οὐπὶς ἐσέδρακεν, εἶον ἄφαντος 1590
 Αὐτὰρ σὺν τρίποδι χροὸν ἔπλετο· τοῖσι δ' ἰάνθη
 Θυμὸς, ὃ δὴ μαχάρον πρὸς ἐναΐσιμος ἀτερόλησεν.
 Καί ῥα ὃ Αἰσονίδῃ μιήλων ὃ, πὶ φέρεταιον ἄλλων
 Ἦνωγον ῥέξαι, καὶ ἐπαυφημῆσαι ἐλόντα.
 Αἰψα δ' ὅγ' ἐοσυμῆως ἐκρίνατο, καί μιν αἰείρας 1595
 Σφάξε κ' πρύμνης· ὅπῃ δ' ἐννεπεν εὐχολῆσι.
 Δαῖμον, ὃ πρὸς λίμνης ὅπῃ πείρασι τῆςδε φαάνθης,
 Εἴτε σῖγε Τρίτων, ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν
 Ἦ Νηρῆα θυλάτρες ἔπικλείουσ' ἀλοσύδναι·
 Ἴλαθι, καὶ νόστοιο τέλ' ὅπῃ θυμὸς ὅπαζε. 1600
 Ἦ ῥ'· ἅμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαιμοτομήσας
 Ἦκε κ' πρύμνης· ὃ δ' ἐβένθετο ἔξεφαάνθη,
 Τοῖ' ἐὼν οἶός πρ' ἐτήτυμ' ἦεν ἰδέσθαι.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνῆξ' ἰππὸν ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶν' ὅ
 Στέλῃ, ὀρεξάμεν' ἄλκιος εὐπειθέα χαίτης, 1605
 Εἴθαρ ὅπῃ πτεροχάων· ὃ δ' ἐπ' αὐχένι γαυρετο ἀερεῖς
 Ἔσπετο, δερνόμεντα δ' ἐνὶ σωματέσσιν χαλινὰ
 Ἀμφὶς ὀδακτάζοντι πᾶσι βλήθην κροτέον·
 Ὡς ὅγ' ὅπῃ χροῖν' ἄλκιον ὀλκίον Ἀργεῖς
 Ἦγ' ἄλλαδ' ὀροτέρωσε· δέμας δ' ὃ δ' ἔξ ὑπ' αἰτοιο 1610
 Κεράτος, ἀμφὶ τε νῶτα ὅ ἐξύας, ἐς τ' ὅπῃ νηδύν,

Ἀντικρὺ

Ἀντικρὺ μακάρεσσιν Φυλὸν ἑκπαγλὸν εἶπτο.
 Αὐτὰρ ὑπαὶ λαχόντων διφραῖρα ④ ἐνθα ⑤ ἐνθα
 Κήτε ⑥ ἀλκαίῃ μῆκύνετο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
 Ἄκρον ὕδωρ, αἶτε σκολιοῖς ὅπῃ νειόδι κέντρους
 Μιῶης ὡς κερσέουσιν εἰδομένοισι διχόωντο.
 Τόφρα δ' ἄγην, τείως μὲν ὅππρ' ἐγένεκε θαλάσῃ
 Νεισομένῳ δὲ δ' αἶψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὁμάδῃ
 Ἦρώες, τέρας αἶνόν ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
 Ἐνθα μὲν Ἀργῶός τε λιμὴν ⑤ σήματ' αἰ νηὸς,
 Ἦ δ' Ποσειδάων ⑥ ἰδὲ Τεΐτων ⑦ ἔασι
 Βωμοί· ἐπεὶ κέν ἡμᾶρ ἐπέχεθον· αὐτὰρ ἐς ἡῶ
 Λαίφεσι πεπλημένοισι αὐτῶν ἔπι δέξι' ἔχοντες
 Γαῖδον ἐρημαῖήν, πνοιῇ Ζεφύροιο ῥέεσκον.
 Ἦ δ' ἐπεὶ ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ μυχάτῳ τε θαλάσσαν
 Κεκλιμένῳ ἀγκῶν ⑧ ὕψ' προύχοντος ἰδόντο.
 Αὐτίκα δ' Ζέφυρος ⑨ ἦ ἐλώφειν, ἥλυθε δ' αὖθι
 Ἀργεῖο νότα· κεχάροντο δ' θυμὸν ἰωή.
 Ἦ δ' ἡλῖος ἦ ἔδυ, ἀνὰ δ' ἥλυθεν αἰθήρ
 Αὐλῖ ⑩, ὅς τ' ἀνέπαυσεν οἰζυρὴς ἀροτῆρας·
 Δὴ τότε ἐπεὶ ἀνέμοιο κελαίῃ νυκτὶ λιπόντ' ⑪,
 Ἰῶα λυσάμενοι, πειμήκεά τε κλίναντες
 Ἰσὸν, εὐξέστησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσι,
 Πανύχοι ⑫ ἐπ' ἡμᾶρ· ἐπ' ἡμᾶρ δ' αὖτις ἰῶσι
 Νύχθ' ἐτέρῳ, ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλέεσσιν
 Κάρπαθος· ἐνθεν δ' οἶγε πρῶταίωσθαί ἔμελλον
 Κρήτῳ, ἥ τ' ἄλλων ὕπερ ἔπλετο εἰν ἀλὶ νήσων.

1615

1620

1625

1630

1635

Τὸς ὃ Τάλως χάλκειον, δ' ἀπὸ πειρᾶς σκοπέλοιο
 ῥηγνύμενον πέτρας, εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,
 Δικταίῳ ὄρμοιο κατερχομένης Ὀπωγίν.

1640

Τὸν μὲ χαλκείης μελιγγένων ἀνθρώπων
 ῥίζης λοιπὸν ἔοντα, μετ' ἀνδράσιν ἡμυθείοισιν
 Εὐρώπῃ Κρηίδης νῆσος πόρεν ἑμμεναι οὖρον,
 Τεῖς αὖτε χαλκείοις Κρήτῳ ποσὶ δινδύοντα.

Ἄλλ' ἦτοι τὸ μὲ ἄλλο δέμας καὶ γῆα τέτυκτο
 Χάλκειον ἠδ' ἀρρήκτος· ὥσπερ δὲ ④ ἔσκε τένοντον
 Σύνειγξ αἱματόεσσα καὶ σφυρὴν· αὐτὰρ ὁ πλώγε
 Λεπιδὸς ὑμῖν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.

1645

Οἱ δ' ὅ, δὴ μάλα περ δεδμημένοι, αἶψ' ἀπὸ χέρσε
 Νῆα πεισθεύσαντες, ἀνακρέεσκον ἑρετμοῖς.

1650

Καὶ νῦν κ' ὀπισμυγεῶς Κρήτης ἐκείης ἤερθηξ,
 Ἀμφοτέρων, δίψῃ τε ⑤ ἀλγεσι μοχθήζοντες,
 Εἰ μή σφιν Μήδεια λιαζομένης ἀγόρευσε.

Κέκλυτέ μεν· μένη γὰρ οἶομαι ὑμῖν δαμάσσειν.

Ἄνδρα τ' ὅστις ὁδ' ὅσιν, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴχθη
 Ὀν δέμας· ὁππότε μή οἱ ἐπ' ἀγκάματον πέλῃ αἰών.

1655

Ἄλλ' ἔχετ' αὐτὰς νῆας θελήμονες ἐκτὸς ἐρώης
 Πετράων, εἰως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμιῶναι.

Ὡς αὖρ ἔφη· ⑥ τοὶ μὲ ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντο

Νῆ' ἐπ' ἑρετμοῖσιν, δεδοκμημένοι ἦντινα ῥέξοι.

1660

Μῆτιν ἀναιΐσω· ἡ δ' ὅ, πύχα πορφυρέοιο

Προρχομένη πέπλοιο πρειαίων ἐχάτερθε,

Βῆσατ' ἐπ' ἰκετόφιν· χερσὶ δὲ ἐχει μεμαρπώς

Αἰσονίδης

Αἰσονίδης ἐκόμεζε λαὸν κληίδος ἰσθμῷ.

Ἐνθα δ' αἰοιδῆσιν μειλίσσεται· γέλγε δ' κῆρας
Θυμοβόρας, Αἶδαο θοὰς κύνας, αἳ παρὶ πάντων
Ἡέρα διδύσασιν ἐπὶ ζωῖσιν ἄγον.

Τὰς γυναιζομένης, τοὺς μὲν πρὸς ἐκέλευσεν αἰοδαῖς,
Τοὺς δ' ἐπὶ λιταῖς· γεμένη δ' ἐκαστὸν νόον, ἔχθροδοποῖσιν

Ὀρμασι χαλκείοιο Τάλῳ ἐμέγχευεν ὀπωπείας.
1670

Λαυγαλέον δ' ἐπὶ οἱ περὶ χόλον· ἐκ δ' αἰδήλα
Δείκηλα παρὶσσεύετο, ἐπιζαφελὸν κοτέεσσα.

Ζεὺς πάτερ, ἦ μέγα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ γάμβροισιν ἄν,

Εἰ δὲ μὴ νέσοισι τυπῆσίν τε μένον ἔλεθροισιν

Ἀντιάδῃ· καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπει.
1675

Ὡς ὅγε χαλκείος περὶ εὖν ὑπὸ εἴξε δαμνῶσα
Μηδείης βρίμη πολυφαρμάκου· δὴ δ' ἐπὶ βαρείας

Ὀχλίζων λαῖγας ἐρυκέμεν ὄρεμον ἰκέατο,
Πετραίῳ σόνυχῳ χεῖρ' ἐσφύργον· ἐκ δὲ οἱ ἰχθῶς

Τηκομένῳ ἰκελὸς μολίβῳ ῥέον· ὅδε πὶ δηρὸν
1680

Εἰσὶν ἐπὶ προβλήτῳ ἐπεμβεβαῶς σκοπέλοισιν.

Ἀλλ' ὥς τις τ' ἐν ὄρεσιν πελωρίῃ ὑψόθεν πάλῃ,

Τῶν τε θοοῖς πελέκεσσιν ἐπὶ ἡμιπλήγῃ λιπόντες

Ἰλατόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἡ δ' ὑπὸ νυκτὶ

Ῥίπῃσιν μὲν πρῶτα τινάσσῃ, ὕστερον αὖτε
1683

Πρυμνόθεν ἔξεαγείσα κατήειπεν· ὥς ὅγε πῶν

Ἀγαμέμνοισι τείως μὲν ἐπισαδὸν ἠερέτο,

Ἰστέρον αὖτ' ἀμυλῶς ἀπείρονι κάππεσε δέπῳ.

Κεῖνο μὲν ἐν Κρήτῃ ἐνὶ δὴ κνέφας ἠυλίζοντο

Ἡρώες.

Ἡρώες· μὲν δ' οἶγε νέον φαέθον ἐς ἠῶν
 ἱερὸν Ἀθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντα.
 Ὑδῶς τ' εἰσαφυσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἐρετμοῖς
 Παμπρώπια βάλοιεν ὑπὸ Σαλμωνίδος ἄκρης.
 Αὐτίκα δ' Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖμα θεοῦ
 Νύξ ἐφόβει, πῶς περ τε κρατεράδα κυκλήσκαι,
 Νύκτ' ὀλοῦν· ὅτε ἄστρα δίοχανεν, ἐδ' ἀμαρυγαὶ
 Μιῶης· ἐρανόθεν δ' μελάγχεοθ', ἥ τις ἄλλη
 Ὠρώς σκοτὴν μυχάτων αἰεῖσα βερέθρων.
 Αὐτοὶ δ' εἴτ' Αἴδη, εἴθ' ὕδασι ἐμφορέοντο,
 Ἡέδιν ἐδ' ὅσον· ἐπέτρεψαν δ' θαλάσῃ
 Νόσον, ἀμυχθύνοντες ὅπῃ φέροι· αὐτὰρ Ἰήσων
 Χείρας ἀναχόμενθ' μεγάλην ὀπί Φοῖβον αὐτῇ,
 ῥύσασθαι καλέων· καὶ δ' ἔρρεν ἀχαλῶντι
 Δάκρυα· πολλὰ δ' Πυθοῖ ὑπέχετο, πολλὰ δ' Ἀμύκλαις,
 Πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίῳ ἀπερείσια δῶρα κομίσειν.
 Λητοῖδῃ, τύνῃ δ' κατ' ἐρανοῖ ἵκεο πέτρας
 ῥίμφα Μελιτῆας λυγροῦσθαι, αὐτ' ἐνὶ πόντῳ
 ἦνται· δοιῶν δ' μίης ἐφύπερθεν ὀρέσας,
 Δεξιτερῇ χεύσειον ἀνέχεσθαι ὑψόθεν τόξον.
 Μαρμαρέῳ δ' ἀπέλαμψε βίος παρ' ἅπαντα γένεα.
 Τοῖσι δέ τις Σποράδων βαίη λυγρὴν ἐφαάνθη
 Νῆπος ἰδεῖν, ὀλίγης Ἰππουρίδος ἀντία νῆσε.
 Ἐνθ' εὐναὶς ἐβάλλοντο, καὶ ἔχεθον· αὐτίκα δ' ἠὲ
 Φεῦγεν αἰερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
 Ἄλσφι ἐνὶ σκιερῷ τέμνῳ σκίοεντά τε βωμόν.

Ποίεον· αἰγλήτην ᾧ εὐσκόπε' ἔνεκ' ἐν αἴγλης
 Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε λισσάδα νῆσον
 Ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβος ᾧ ἀτυζομένοισι δυνέφηνε·
 ῥέζον δ' ὅσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέζειν
 Ἀκτῇ ἐφοπλίσσεν· ὃ δὴ σφέας ὁππότε δαλῶις
 ὕδωρ αἰδομένοισιν ἐπιλείβοντες ἴδοντο
 Μηδείης δμῶα Φαιηκίδες, ὅκετ' ἔπειτα
 Ἰχθιν ἐν σήθεσσι γέλω δένον, οἷα θαμειαῖς
 Αἰὲν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὀρώσασθαι.
 Τὰς δ' αἰχρῶις ἥρωες ἐπεσβέεσκον ἔπειτα,
 Χλδὴ γηδόσωνοι· γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσι
 Κερτομήν, ἣ νείκε' ἐπεσβόλον· ἐκ δέ νυ κείνης
 Μολπῆς ἥρώων, νήσῳ ἐνὶ τοῖα γυναιῖκες
 Ἀνδράσι δηρόων), ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
 Αἰγλήτῳ Ἀνάφης πμήρορ' ἰλάσκειν).
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κακῆθεν ὑπώδρια πείσματ' ἔλυξ,
 Μνήσατ' ἔπειτ' Εὐφημῶ ὀνείρατ' ἐννυχίοιο,
 Ἀζόμεν' Μαίης ἦα κλυτὴν· εἶσατο γάρ οἱ
 Δαιμονίη βῶλαξ ἐπιμάσι' ὧ ἐν ἀγροῦ
 Ἀρδεσθαι λυκῆσιν ὑπὸ λιβάδεσσι γάλακτος.
 Ἐκ τῇ γυνὴ βῶλοιο πέλειν ὀλίγης περ ἐξοσης,
 Παρθενικῇ ἱκέλη· μίχθη δέ οἱ ἐν φιλότῃ,
 Ἀχέτον ἱμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἥν τε κέρϊον
 Ζευξάμεν', τὸ δ' αὐτὸς ἐὼ ἀπὶ πάλῃ γάλακτι.
 Ἡ δέ ἐ μαιλιχίοισι πρηνεσέεσκεν ἔπειτα.
 Τρίτωνος γρόν· εἰμὶ, τεῶν τρυφὸς ὧ φίλε παίδων,

1720

1725

1730

1735

1740

Οὐ κέρε (Τρίτων γ' ἐμοὶ Λιεύη τε τοκῆς)
 Ἀλλά με Νηῆθ' ὠδ' ἀχάτ' ἔτετο πρὸ θεικῆσιν
 Ἀμπέλαιος ναῖεν, Ἀνάφης σχεδόν· ἔμι δ' ἐς αὐγὰς
 Ἡελίε μετόπιθε τοῖς νεπόμεσιν ἑτοίμη.

1745

Τῷ δ' ἄρ' ὅπ' ἐμὴ μνήσιν κρηδὶν βάλεν ἔκ τ' ὀνόμασεν
 Αἰσονίδην· ὃ δ' ἔπειτα θεοπροπίας ἔχ' αὐτοῖο
 Θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείχετο, φώνησέν τε.

ὦ πόποι, ἦ μέγα δή σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῆδος.

Βώλακα γ' οὐ τεύξεσσι θεοὶ πέντονδε βαλόντι

1750

Νῆσόν, ἴν' ὀπλότεργι παίδων σέθεν εὐνάουσι

Παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήιον ἐχ' ἀνάλιξε

Τλώδε τοι ἠπείργιο Λιβυσίδος· ὅδ' ἐπὶ τις ἄλλ' ἔσθ'.

Ἀθανάτων, ἢ κείν' ἔσθ', ὃ μιν πόρεν ἀνιβεολήσας.

ὦς ἔφατ'· ὅδ' ἀλίωσεν ὑπερῖσιν Αἰσονίδαο

1755

Εὐφήμος· βῶλον δ' ἔπεπρεπτοσιν ἰδυθεῖς,

Ἦκεν ὑπερρυχίλῳ· τ' δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέρεθ'.

Καλλίστη, παίδων ἱερῇ τροφῇ Εὐφῆμοιο·

Οἱ περὶ μὲν ποτε δὴ Σωπάδα Λῆμνον ἔναιον·

Λίμνη τ' ὄξελα γέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσι,

1760

Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστοι· ἐκ δ' ἵλιπόντες

Σπάρτῃ Αὐτεσίων' εὐς παῖς ἦγαγε Θήρας

Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' ἔνομα Θήρης

Ἐξ ἔθεν· ἄλλα τὰ μὲν μετόπιν γέινετ' Εὐφῆμοιο.

Κεῖθεν δ' ἀπ' ἐξέως ἀφ' ἑμυρίον οἶδμα λιπόντες,

1765

Αἰγίνης ἀκτῆσιν ἐπέχεον· αἶψα δ' αὖ τοί γε

Ἰδρυεῖς πέρι δῆεν ἀμεμφέα δηέσαντο,

ὦς

Ὅς κεν ἀφυσάμεντο, φθαίη μὲν νῆα δ' ἰκέσθαι.

Ἄμφω γὰρ, χρεῖώ τε ἔσπετος οὖρον ἐπειγεν.

Ἐνθ' ἔτι νῦν πλήθοντες ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας

1770

Ἐνθέμενοι κέφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσιν

Κῆρυι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόων).

Ἰλατ', ὀφεισίων μαχάρεων γένετο· αἶδε δ' αἰοιδάη

Εἰς ἔτος ὅξ' ἔτετο γλυκερώτεραι εἶεν αἰεῖν

Ἀνθρώποις· ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἰχθύνω

1775

Ἰμετέρων χαμάτων· ἐπεὶ ὃ νύ τις ὑμῖν ἀεθλῶ

Αὔθις ἀπ' Αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη

Οὐτ' ἀνέμων ἐριωλαὶ ἀνέσταθ'· ἀλλὰ ἔκκλητοι

Γαίην Κεκροπίην πῶτά τ' Αὐλίδας μετρήσαντες

Εὐβοίης ἔντοθεν, Ὀπένεια τ' ἄσπεα Λοκρῶν,

1780

Ἀσπασίως ἀκτὺς Παγασσίδας εἰσαπέβητε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

APPENDIX A

THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Streater, at the

Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

By Authority

W. B.

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICORUM

LIBER PRIMUS.

A Te auspicatus, Phœbe, veterum præclarè gesta virorum
Memorabo, qui in os ponti, & per faxa
Cyanea, regis mandato Peliaë,
Aureæque studio pellis, Argo bene compactam egerunt remis.
Tale enim oraculum audierat Pelias, ut se deinceps 5
Horribile maneret fatum, *fore nempe*, ut illius per viri consilia,
quemcunque viderit
E populo uno indutum calceo, occideretur.
Nec diu post, tuo congruenter oraculo, dum Jafon
Hiberni alveum Anauri transfret pedes,
Alterum quidem sub limo eripuit, alterum verò infra 10
Dereliquit ibi calceum detentum in proluvie.
Ibat autem ad Peliam, uti erat, interfuturus
Sacro epulari, quod ille patri Neptuno & cæteris

M m m

Faciebat

Faciebat Diis; Junonis verò Pelasgicæ nullam curam habebat.
Hunc autem *Pelias* statim ut vidit, agnovit, eique certamen
Instruxit valde luctuosæ navigationis, ut in mari
Aut inter externos saltem homines, reditu excideret.
Priores fane perhibent poetæ, quemadmodum navis
Ab Argo, Minervæ fuerit fabricata consiliis.
Sed ego nunc genus & nomina proloquar 20
Heroum, longique itinera maris, quæque gesserint
Errabundi. Musæ modo sint carminis antistites.
Principio igitur Orphei meminimus, quem quidem olim ipsa
Calliope dicitur, postquam Threicio concubuiisset
Oeagro, prope speculam Pimplæ genuisse. 25
Atqui eum perhibent rigidas in montibus rupes,
Et amnium fluentia, multisse carminum voce.
Fagi autem agrestes, illius adhuc signa cantionis,
In litore Thraciæ Zones frondentes,
Ordine incedunt confertim, quas ille longo tractu 30
Deduxit usque a Pieriâ, testudine delinitas.
Orphea fane talem suorum adiutorem certaminum,
Æsonis filius, Chironis consiliis fretus,
Adscivit, Pieriæ Bistonum regnatorem.
Venit autem Asterion sponte suâ, quem quidem Cometes 35
Genuit, vorticosi apud aquas Apidani,

Prope

Prope montem Phylleïum, Pirefiarum incola,
 Quà quidem magnus Apidanus, & divinus Enipeus
 Ambo conferuntur, è longinquo in unum profluentes.
 Larissâ verò relictâ, post illos Polyphemus venit 40
 Elati filius, qui quidem olim apud præpotentes Lapithas,
 Quando contrâ Centauros Lapithæ armabantur
 Junior militârat: deinde ingravescebant ei
 Membra, manebat tamen, sicut & antea, animus bellicosus.
 Neque quidem Iphiclus Phylacæ diu relictus erat, 45
 Avunculus Æsonis filii: sororem enim uxorem habuit
 Æson, Alcimedam Phylacæ natam, cujus cum impulit
 Conjugium & affinitas, ut inter turmas militares numerari
 vellet.

Nec verò Admetus, Pherarum ovibus abundantium rex,
 Manebat sub speculâ montis Chalcodonii: 50
 Nec Alopæ manebant, manubiis divites, Mercurii
 Filii, apprimè docti dolos, Erytus & Echion.
 Quos proficiscentes tertius frater secutus est
 Æthalides: & hunc quidem ad Amphrysi fluentia,
 Myrmidonis filia, Phthiotica peperit Eupolema: 55
 Illi verò prognati erant Antianirâ, Meneti filiâ.
 Venit autem, opulentâ relictâ Gyrtone, Coronus
 Cænei filius: strenuus ille quidem, sed suo non magis strenuus
 patre. Nam

Nam Cæneum, tametsi adhuc viventem, celebrant poetæ
A Centauris interiisse, cum solus eos & seorsim ab aliis 60
Ducibus pepulisset: illi verò e diverso facto impetu,
Neque eum ulterius incurvare possent, nec fauciare:
Sed infractus, inflexus, subiit terram,
Percussus densis desuper cum impetu cadentibus abietibus.
Quin etiam venit Mopsus Titarensis, quem super omnes 65
Latonæ filius edocuerat omina alitum;
Nec non Eurydamas Ctimeni filius, qui ad lacum
Xyneïum, Ctimenam, Dolopum urbem incolebat.
Quin etiam Actor filium Menæetium ex Opunte
Commovit, ut cum viris principibus ad arma iret. 70
Secuti vero sunt Eurytion, & fortis Eribotes,
Filii, alter Teleontis, alter Iri Actore prognati;
Teleontis videlicet, famâ celebris Eribotes,
Iri verò Eurytion: quibus tertium se addidit Oileus,
Insignis strenuitate, & ad invadendos a tergo 75
Hostes apprimè doctus, sicubi inclinâssent aciem.
Ex Eubœâ porrò venit Canthus, quem Canethus,
Abantis filius, amandârat nec invitum: non fane
Reversurus erat Cerinthum; sanctum enim fato erat
Ut ipse, simul ac Mopsus vaticiniorum peritus 80
Divagati in Libyæ finibus, deciderent.

Adeo

Adeo non *licet* hominibus se a maximo malo (morte scilicet)
eripere :

Quandoquidem etiam illos in Libyâ sepeliverunt,
Tam longè a Colchis, quàm inter soles
Occiduos & ortivos patet aspectus. 85

Post hunc verò Clytius & Iphitus accefferunt,
Æchaliæ rectores, effrænis Euryti filii,
Euryti, cui arcum dedit longè-jaculator ; sed nullam percepit
utilitatem

Dati, nam adversus ipsum suâ sponte contendit datorem.
Post hos profecti sunt nati Æaco ; sed neque unà ambo, 90
Neque de eodem loco ; in diversas enim sedes abierant profugi
Æginâ, cum Phocum fratrem suum interemissent
Præ imprudentia. Telamon quidem in Atticâ habitavit insula ;
Peleus verò, ab eo sejunctus, in Phthiâ domicilium habuit.
Post hos è Cecropiâ bellicosus accessit Butes, 95
Filius fortis Teleontis ; nec non hastæ peritus Phalerus,
Quem Alcon præmisit pater suus : nec sane alios
Senectutis filios habebat, vitæque curatores ;
Illum tamen, licèt à senescente genitum, & in super unicum
existentem

Dimisit, ut inter intrepidus emereret heroas. 100

Thesea verò, qui supra omnes Erechthei nepotes celebratus erat,

* N n n

Tænariâ

Tænariâ sub terrâ vinculum improvisum cohibuit
Pirithoum sequentem irrito itinere: ambo certè
Faciliorem laboris exitum omnibus imposuissent.
Tiphys verò Agnei filius, à Siphensi discessit gente 105
Thespiorum, tam gnarus surgentem prædiscendi
Undam lati maris, quàm venti procellas
Navisque cursum ex sole & stellâ conjectandi.
Ipsa hunc Tritonia ad principum cœtum
Impulit Minerva: ivit igitur ad eos ipsius cupidos. 110
Ipsa enim citam etiam navem elaboravit; & cum ipsa Argus
Arestoris filius fabrefecit, illius consiliis.
Idcirco omnium præstantissima erat navium
Quotquot remigiis periculum fecerunt maris.
Phlias etiam post hos Aræthyreâ advenit 115
In quâ opulentus degebat, Bacchi gratiâ
Patris sui, Asopi fontium accola.
Ab Argis insuper Talaus & Areïus, filii Biantis
Adfuerunt, nec non fortis Leodocus, quos peperit Pero
Nelei filia; pro quâ gravem sustentavit laborem 120
In Iphicli stabulis, Melampus Æolo fatus.
Nec verò fortem magnanimumque Herculem
Audivimus Jasonem ejus appetentem contempnissè.
Sed postquam delata ad eum esset fama de congregatis heroibus,
Nuper

Nuper ex Arcadiâ Lynceïum Argos transgressum, 125
 Illo itinere, in quo vivum gestabat aprum, qui in saltibus
 Lampiæ, & vastâ Erymanthiâ palude consuevit pabulari,
 Eum quidem in primo Mycenium foro,
 Vinculis illigatum, è magnis deposuit humeris;
 Ipse verò suâ sponte, clam Eurystheo, 130
 Impetum exeundi cepit: unâque Hylas ivit, bonæ frugis pedif-
 sequus,

Peradolefcens, pharetræ gestor, & custos arcûs.
 Post hunc ivit divini Danai proles
 Nauplius: erat nimirum Clytonei e Naubolo progeniti:
 Naubolus rursus Lerni: Lernum sane novimus. 135
 Præto Nauplii fatum; at Neptuno puella
 Longè antea Amydone Danai filia mixta, peperit
 Nauplium, qui supra omnes instructus erat arte navigandi.
 Idmon verò ultimus accessit eorum, quotquot habitabant
 Argos; quandoquidem ipse edoctus licet fatum suum ex
 auguriis, 140

Ivit tamen, ne sibi gloriâ populus quicquam detraheret.
 Non sane erat ille reverà Abantis filius: sed illum ipse
 Genuit, gloriosis adnumeratum Æoli nepotibus
 Apollo: ipse etiam artes hariolandi edocuit,
 Volucresque observandi, & ignita signa inspicendi. 145
 Insuper etiam Leda Ætolica fortem Pollucem,
 Castoremque

Castoremque velocium equorum callentem excitavit
 Ex Sparta: quos illa in Tyndari ædibus
 Uno dilectos partu fuerat enixa) nec diffidebat
 Abeuntibus: digna enim meditabatur Jovis concubitu. 150
 Apharete verò procreati, Lynceus & violentus Idas
 Arenâ prodierunt, summo confisi robore
 Utrique: Lynceus verò perspicacissimâ præditus erat
 Acie oculorum, si modò verè afferit fama virum illum
 Facilè etiam deorsum sub terrâ despicere. 555
 Cum his Periclymenus, Nelei filius excitatus est ad eundem,
 Maximus natu filiorum, quotquot ex Pylo nati erant
 Neleo, inter viros Deo. Neptunus verò ei vires
 Immenfas dedit, & quodcunque optaret
 Inter præliandum, id ut fieret, (eam formam indueret) re
 belli arctâ pressus. 160
 Insuper Amphidamas & Cepheus exierunt Arcadiâ,
 Qui Tegeam, & hæredia tenebant Aphidantis:
 Ambo sati Aleo: quos tertius secutus est proficiscentes
 Ancæus: illum utique pater Lycurgus amandavit,
 Utriusque illorum frater major natu: ipse siquidem ut jam 165
 Senescentis curam haberet Alei, in civitate relinquebatur:
 Filium verò suum fratribus comitem dedit.
 Ivit verò ille Mænalix ursæ pellem, ancipitemque
 Dextrâ vibrans securim ingentem: arma enim ipsi

Avus paternus Aleus in intimo absconderat horreo,
Si forte quovismodo hunc etiam digressu prohiberet.
Ivit verò & ipse Augeas, quem fama refert Sole
Natum fuisse: ille in Aleos regnabat
Ob divitias se gloriosè efferens: mirèque avehat Colchicam
terram
Ipsumque Æetem videre, Colchorum principem.
Asterius porro cum Amphione, Hyperasii filii,
E Pellenâ advenerunt Achaicâ, quam olim urbem Pelles
Avus condidit in superciliis Ægiali.
Relicto verò Tænaro, post hos venit Polyphemus,
Quem quidem Neptuno, aliorum velocissimum,
Europa, Tityi prævalidi peperit, nata.
Hic vir vel super maris cærulei currebat
Fluctus, nec celeres tingeat pedes: sed paululum extremis
Plantis madefactus, aquosâ ferri solitus erat viâ.
Insuper etiam alii duo filii Neptuni advenerunt;
Nempe, oppido illustris Mileti
Relicto, Erginus, & sede Junonis Imbrasæ
Partheniæ Ancæus ferox; qui se ambo scientes,
Rei vel nauticæ, vel militaris, gloriabantur.
Post hos verò Oenei natus, Calydone digressus,
Fortis Meleager accessit, & Laocoon,

O o o

Laocoon

Laocoon Oenei frater; non tamen ex unâ
Matre, sed illum mulier operaria peperit: hunc sane Oeneus
Quòd jam ætatis esset altioris, rectorem filio misit.
Sub hoc verò *magistro*, ille adhuc adolescens fortitudine eximijs
immiscebatur catervis

Heroum: nec aliquem eo præstantiorem puto,
Hercule excepto, accessisse, si modo unum amplius
Ibi manens annum educatus fuisset inter Ætoles.
Atque eadem viâ avunculus ipsum, eximiè quidem jaculi peritus,
Eximiè etiam in pugnâ statariâ callens (hostibus) obviam ferri,
Iphiclus patre natus Thestio, comitatus est discedentem.
Unâque ibat Palæmonius, Lerni Olenii natus,
Lerni quidem nomine gaudens, stirpe verò Vulcani;
Idcirco erat pede debilis; corpus verò ipsi nemo ausus est
Vel fortitudinem vituperare; qui etiam adnumeratus erat
Omnibus principibus, Jasoni gloriam allaturus.
E Phocensibus verò ivit Iphitus, Ornyti filio
Naubolo fatus: hospes verò ei fuerat antea,
Cum Delphos adivit, ad consulendum oraculum
De navigatione; tunc enim suis eum accipiebat in ædibus.
Zetes præterea & Calais ab Aquilone sati, exhibant,
Quos Erethei nata, Aquiloni peperit, Orithyia
In extremâ intempestâ Thraciâ, quò istam

Thracius

Thracius Aquilo præcipitaverat è Cecropiâ,
 Cum ante Ilissum se in choro circumagebat ; 215
 Cumque ipsam procul abstulisset, quò saxum Sarpedonium
 Celebratur, fluvii juxta fluenta Ergini,
 Et tenebrosis cooperuisset nubibus, pudicitiam delibavit.
 Illi quidem extremis sublati pedibus, utrinque umbrosas
 Quatiebant alas, mirabile visu, 220
 Aureis guttis pellucas ; circum autem humeros
 Summo ex vertice & collo, huc, illuc,
 Cæruleæ, vento perflante, jactabantur comæ.
 Nec verò ipsius natus, cupiebat Acastus
 In ædibus fortis Pelix patris sui 225
 Desidere ; nec Argus Deæ subminister Minervæ ;
 Sed ipsi quoque ibant ut adnumerarentur catervis.
 Tot fane Jafoni curarum focii congregabantur.
 Quos omnes principes Minyas accolæ
 Vocabant, quia de Minyæ natarum 230
 Sanguine, plurimi iique præstantissimi se gloriabantur
 Ortos : quandoquidem ipsum Jafonem procreavit mater
 Alcimede, quam peperit Clymene, Minyæ filia.
 Postquam verò servis omnia parata erant,
 Quibus naves procinctæ perarmari intus solent, 235
 Quandocunque impulerit viros necessitas ut super mare na-
 vigent, Tunc

Tunc fane iverunt ad navem per urbem; ubi litora
Celebrantur Pagasæa Magnesiaca: undiquaque verò civium
Turba supervenientium simul cucurrit: illi tamen, instar
splendentium

Inter nubes stellarum, sic præfulgebant; & in hunc modum
singulus

240

Dixit, aspiciens cum armis irruentes.

Jupiter domine, quænam Peliae mens est? quò tantam catervam
Heroum, universâ terrâ Græciâ emittit?

Eodem die, infensis concrement flammis ædes

Ætæ, quo pellem ipsis ultro dare recusaverit.

245

Sed inevitabile est iter, laborque inefficax euntibus.

Hunc ad modum loquebantur huc, illuc, per urbem: at
mulieres

Frequentissimè Dīs in cælum sublatis manibus,

Orabant, reditūs gratum impertirent exitum.

Alia verò cum aliâ ejulabat, lachrymis effusis.

250

Et o infelix Alcimede, te etiam malum, quamvis serò, tamen
Affecutum est; nec ad finem perduxisti ætatem, rerum se-
cundarum splendore arridentem.

Æson autem insignitè miser est: ei certè fuisset

Melius, si antea linteo ferali involutus,

Sub terrâ fuisset depositus, malorum adhuc inscius certa-
minum.

Vellem

Vellem quoque ut & Phrixum, pessum eunte Helle virgine,
 Ater fluctus unà cum ariete obruisset; sed vocem etiam
 Humanam emisit inauspicatum prodigium, ut æumnas
 Alcimedæ in posterum, & infinitos dolores imponeret.
 Talibus istæ in primo egressu prosequabantur discedentes. 260
 Jam verò servi multi & ancillæ conveniebant.
 Mater verò ipsum, dolore animum transfixa, complectebatur;
 nec erat aliqua quam vehemens

Non subiit tristitia. quibus pater exitiali sub senectute
 Obvolutim in lecto coopertus, aggemebat.
 Jafon verò, postquam eorum lenierat tristitiam, 265
 Animosque addiderat, servos arma bellica afferre
 Jussit; qui silentio ea & vultu demisso, attulerunt.
 Mater verò, ut initio circumjecerat brachiis filium,
 Sic retinebat effundens confertim venientes lachrymas, puellæ
 instar,

Quæ secretò amanterque canam nutricem complexa 270
 Lamentatur; cui nulli jam alii suppetunt curatores;
 Sed sub novercâ vitam odiosam trahit,
 Quamque nuper crebris convitiis infectata est;
 Illi verò lamentanti cor intus distringitur æumnâ,
 Neque potest ebullire tantum doloris quantum nititur; 275
 Ita assiduè flebat, filium suum ulnis amplexa

P p p

Alcimedæ,

Alcimedea, & in hunc modum effata est, præ mœstitiâ.
 Vellem illo die, quo enunciantem audivi
 Misera ego Peliam regem vitiosum mandatum,
 Statim animam efflâssẽ, curarumque fuissẽ oblita, 280
 Ut ipse me charis tuis sepeliissẽs manibus
 O nate mi. hoc enim solum adhuc restabat quod optarem
 A Te: de aliis enim omnibus nutritionis præmiis nihil con-
 queror.

Nunc verò ego, antehac Achivis mulieribus veneranda,
 Servæ instar, meis relinquer in ædibus, 285
 Tui desiderio tabescens infelix; a quo multum
 Lætitiæ gloriæque antea accepi, cujus unius causâ
 Zonam primò ultimoque solvi; eximiè enim mihi
 Lucina dea plura invidit puerperia.
 Eheu æumnas meas! hoc quidem ne vel in somnio 290
 Suspicata sum, mihi fore damno ut Phrixus effugeret.
 Sic illa ingemiscens querebatur; at mulieres
 Ancillæ adflebant sine intermissu. Hic contra illam
 Lenientibus verbis, consolans, allocutus est.
 Noli, mater, mihi perniciosam injicere tristitiam 295
 Adeo vehementer: quoniam non defendes a me calamitatem
 Lachrymis, sed tantum *superstructum* doloribus addas dolorem.
 Damna enim incerta Dii dispertiunt hominibus.

Quorum

Quorum sortem, utcunque animum mœsta, tamen
Audeas sustinere; fiduciam verò colloces in conspiratione
Minervæ,

300

Et vaticiniis (valdè enim fausta cecinit
Phœbus;) deinde verò & procerum auxilio.

Tu itaque nunc ibi cum famulis placidè

Te contineas intra ædes, nec obscæno navem omine profe-
quaris;

Ibi verò deducunt sodales ancillæque abeuntem.

305

Dixit: & ulterius ex ædibus erupit, profecturus.

Qualis verò ex suaviter olenti æde progreditur Apollo,

Per Delum divinam, aut Clarum, aut Delphos,

Vel Lyciam spatiosam, juxta Xanthi fluentia;

Talis ille per turbam populi incessit. excitatus est verò clamor

Eorum simul adhortantium: illi verò obviam facta est vetula,

Iphias, Dianæ fospitatrieis urbium sacerdos,

Manumque ejus dextram osculata est: nec tamen fari quid

Quamvis cupida, potuit, procurrente turbâ.

Sed ea ibi relinquebatur procliviter (in latus) tanquam anus

A Junioribus: & ipse longè revulsus est ab eâ, & separatus.

Postquam verò urbis pulchrè constructos reliquerat vicos,

Et litus contigerat Pagasæum; ubi ipsum sodales

Exceperunt, navem apud Argoam confertim manentes,

Stetit

Stetit in aditu; illi verò ex adverso congregabantur.

320

Animadverterunt verò Acastum, unâque Argum ex urbe

Procul decurrentes; mirati verò sunt videntes eos

Totis viribus, Peliae inconsultu, prorumpentes.

Pelle verò atrâ taurinâ, talari, amiciverat humeros

Argus, Arestoris filius; alter verò pulchrâ

325

Lænâ duplicatâ: quam ei donaverat soror Pelopa.

Sed tamen ne singula ab iis exquireret

Semet inhibuit: eos verò iussit ire sessum in concionem.

Postquam verò ibi in colligatis velis, & malo

Reclinato, omnes ordine confederant,

330

Eos Æsonis filius benevolè allocutus est.

Nulla quidem sunt alia quibus armari navem oportet;

Omnia enim recto ordine parata sunt euntibus.

Quare non diu impediamur necesse est, hanc ob causam,

A navigatione: si modo afflabunt venti.

335

Sed, o amici, communis enim in posterum erit in Græciam
reditus,

Communis etiam est nobis ad Ætæ ædes via:

Idcirco nunc eum qui optimus fuerit, iudicio irretorto, deligite

Vobis imperatorem; cui singula curæ sint,

Sive configendum sit cum exteris, sive ineundum fœdus.

340
Sic

Sic locutus est. Designârunt verò oculis juvenes animosum
Herculem

Sedentem inter medios, unoque eum omnes clamore
Imperare jussêrunt: ille verò inde ubi sedebat
Dextrâ extensâ manu, allocutus est.

Ne quis mihi hunc honorem præbeat; nec enim ipse 345
Pariturus sum; alium etiam *aliquem* surgendo cohibiturus.
Ille qui contraxit, & præsit copiis.

Hæc ille magno animo. Comprobârunt verò quod jussit
Hercules. Bellicosus autem ipse surrexit Jafon
Lætabundus, & talia cupientibus concionatus est. 350

Si quidem mihi hoc honestum munus creditis gerendum,
Haud amplius, ficut antea, reprimantur itinera.
In præsens verò, Phæbo placato sacris,

Epulas absque morâ apparemus: dumque veniant
Servi mei stabularii, quibus curæ est 355

Ut boves ex armento selectos huc appellant,
Navem interea trahamus in mare: armisque omnibus
Impositis, fortimini per transtra remos.

Interim etiam aram *honori* Epactii Embasii
Ponamus Apollinis, qui mihi vaticinans pollicitus est 360
Se significaturum & ostensurum meatus maris, si modò primitiis
sacrorum

A se auspicarer, decertans cum rege.

Sic fatus, ad opus primus se contulit. Illi verò furrexerunt

Obedientes, & vestimenta conferta accumulârunt

Lævi in faxo, cui non allidebat mare

365

Fluctus; hiberna verò jamdiu abluerat salfugo.

Navem autem prævalidè, submonente Argo,

Cinxerunt imprimis tortili intrinsecus fune

Utrinque extenso, ut bene aptarentur clavis

Trabes, & in undarum impetum vim haberent obviam.

370

Fodierunt deinde statim in latitudinem, quantum spatii am-
biebat locus,

Ac secundum proram intra mare, quàm longe

Tracta manibus procurfura erat.

Semper autem ulterius & depressius effoderunt

Carinâ; in fulco verò teretes straverunt phalangas.

375

Illam denique declivem in primas acclinârunt phalangas,

Ut lapsabunda per eas ferretur.

Sursum verò ab utroque latere postquam convertissent remos,

Lorum prominens circum-ligârunt scalmis:

Quos inter alternatim ipsi stantes ex utrâque parte,

380

Et pectora adegerunt & manus: interim Tiphys

Inscendit, ut incitaret juvenes opportunius trahere.

Adhortans verò clamavit ingenti voce. Illi itaque pressius

Suo

Suo quisque robore ingruentes, uno eam emôrunt impetu,
 Ex imâ sede; multóque magis firmabantur pedibus, 385
 Plus plusque protrudentes: sequebatur verò Argo Peliaca
 Valde celeriter: illi autem utrinque acclamabant impellentes.
 Ipsæ vero sub rigidâ carinâ gemebant phalangæ
 Attritæ, circumque eas caliginosus prorumpebat fumus,
 Gravi de pressu; ipsa denique delapsa est in mare; illi verò
 rursus 390

Retrò inhibentes tenebant longius decurrentem.
 Scalmis deinde utrinque remos instruebant: navique malum
 Velaque bene texta imposuerunt, & annonam.
 Postquam verò singula sedulò appârassent,
 Sedilia primò forte dispartiti sunt, 395
 Duobus viris singula instruentibus. Medium verò
 Elegerunt Herculi, & heroibus separatim ab aliis
 Ancæo, qui urbem Tegeam incolebat.
 His folis medium transtrum reliquerunt,
 Omnino absque sorte: commiserunt verò, suffragiis initis,
 Typho bene carinatæ navis gubernacula tractanda.
 Deinde, lapidibus prope mare devolutis,
 Exstruxerunt ibi aram *in honorem* Epactii Apollinis
 Actii & Embasii nominibus gaudentem. Nec segnius alii
 Ramos aridæ superstraverunt olivæ. 405

Inter

Inter hæc ex armento propulerunt actos
 Armentarii Jafonis boves duos; quos attraxerunt
 Juniores fociorum prope aram: alii vero deinceps
 Aquiminalia & molas præbuerunt: at Jafon
 Cum prece invocabat paternum Apollinem. 410
 Audi, rex, qui Pagafas & oppidum Æsonium incolis
 Nostri genitoris gaudens nomine, qui mihi pollicitus es
 Delphis percontanti oraculum, te quæ ad itineris maturitatem
 & exitum pertinerent,
 Monstraturum; (tu enim auctor fuisti certaminum,)
 Ipse nunc age navem cum integris fociis 415
 Et illuc, & reducem in Græciam: tibi verò in posterum
 Ex tot, quicunque reversi erimus, pulchra taurorum
 Sacra iterum aræ imponemus: aliaque ad Delphos
 Alia verò ad Ortygiam infinita dona feram.
 Nunc verò vade, hoc à nobis, longè jaculator, accepto sacro
 Quod tibi obtulimus, ob conscensam navem mercedem
 Primam: solverim verò, o rex, fatis innoxiiis
 Retinacula, tuo cum consensu: aspiret verò aura
 Benigna, quâ super pontum navigabimus, immunes tem-
 pestatum.
 Dixit; & cum prece falsas fruges insperfit: at bobus 425
 Se accinxerunt Ancæus prævalidus, Herculesque.

Et

Et hic quidem clavâ medium *bovis* caput, circa frontem
 Percussit, adeo ut totus repentè ibi collapsus terræ se allideret.
 Ancæus verò alterius latâ cervice percussâ
 Ærea securi, firmos discidit tendines. 430
 Procubuit verò in utraque cum impetu impactus cornua.
 Hos verò focii celeriter maectârunt, direptis tergoribus.
 Diviserunt, frustatim consciderunt, & votiva femora secue-
 runt.

Et postquam ea omnia densè cooperuissent adipe,
 Torruerunt super segminibus ligneolis. Ipse autem purum
 fudit libamen 435

Jason: lætabatur verò flammam aspiciens Idmon
 Undiquaque relucens a sacris, ejusque fumum
 Purpureis voluminibus in lætum omen prorumpentem.
 Statim igitur intrepidè mentem exposuit Apollinis.
 Vobis quidem ex fato Deorum & necessitate permissum est
 remeare 440

Huc vellus ferentibus: innumera tamen in medio
 Et illuc euntibus & huc revertentibus proponuntur certamina.
 Ut verò ipse moriar, tristi fortunæ forte
 Longè alicubi destinatum est, in Asiatico orbe.
 Sic malis edoctus etiamnum, & antea, auguriis 445
 Fatum meum, patriâ tamen exivi, ut inscenderem

In navem ; gloria verò inscendenti mihi relinqueretur domi.
Hæc ille. Juvenes verò, audito vaticinio,
De reditu quidem gavisi sunt ; dolor autem eos invasit ob
fatum Idmonis.

Quo tempore verò sol calidum transit diem, 430
Ipsaque jam à rupibus obumbrantur arva,
In vespertinam declinante caliginem sole,
Eo fane jam omnes, super arenis profundo
Toro foliorum strato, ante canum litus
Discubuerunt ex ordine : ipsis verò plurimæ appositæ erant 455
Epulæ ; vinum etiam lætificum effudentibus ex ænophoris
Pocillatoribus : deinde mutuò inter se invicem
Fabulabantur, qualia multa juvenes inter epulas & pocula
Suaviter ludunt, quando perniciofa absit contumelia.
Tunc contra Jason inops consilii secum ipse 460
Cogitabat singula arctius, mæsto similis.
Hunc verò animadvertens magnâ voce objurgavit Idas.
Æsonis nate, quidnam hoc consilium in animo volvis ?
Proferto in medium animi tui sensa : tene etiam domat
Metus superveniens qui viros imbelles terrere solet ? 465
Testor nunc hastam impetuosam, quâ præcellentem aliis
Gloriam in præliis reporto (neque me juvat
Jupiter tantum, quantum hasta mea) nullam cladem

Perniciosam

Perniciosam fore, nec inabsolutum certamen,
Idâ sequente, vel Deus obnitatur. 470

Talem me ab Arenâ adiutorem vehis.
Dixit: & pleno poculo utrâque manu sublatò,
Bibit purum lætificum vinum: rigabantur verò vino
Et labra & genæ cæruleæ. Illi infremebant
Omnes simul: Idmon verò etiam apertè allocutus est. 475

Vir bone, cogitabas perniciofa & antea tibi ipfi.
An tibi in damnum vinum meracum audaces animos
Turgescere facit in pectoribus, Deosque excitavit vili pendere?
Alii sermones sunt consolatorii, quibus vir
Ad audaciam excitat socium; tu vero proterva omnino dixisti.
Talia fertur etiam priores convicia jactitâsse in Deos
Aloei natos, quos tu ne tantillum quidem æquiparas
Fortitudine: attamen velocibus domiti sunt sagittis.
Ambo Apollinis, licèt fortes existentes.

Sic effatus est: in immodestos verò effusus est cachinnos

Aphareïus Idas, 485

Ipsique niçtans respondit verbis mordacibus.

Agedum, hoc tuis ede vaticiniis

Num mihi quoque talem Dii maturabunt exitum

Qualem Aloei filiis pater tuus præstitit.

Vide verò quomodo manus meas salvus effugias. 490

Si

Si vanum edidisse vaticinium deprehensus fueris.
Ira turgescibat inter iurgandum: longius vero lis processisset,
Nisi contendentibus interminati fuissent focii,
Ipseque eos Jason cohibuisset; & insuper etiam Orpheus
Lævâ manu sublatâ citharâ, tentâisset cantum. 495
Cecinit autem quemadmodum terra & cœlum & mare
Cum prius qualitercunque inter se unâ cohæsisset facie,
Lite ex perniciosâ discreta fuerint singula.
Et quemadmodum firmum semper in æthere signum habeant
Astra, lunæque, & solis viæ. 500
Quemadmodum etiam montes exorti sint; fluviique sonantes
Cum ipsis Nymphis; & reptilia omnia nata sint.
Cecinit verò quemadmodum primùm Ophion & Eurynome
Oceani filia, in nivali Olympo fuerint rerum potiti:
Et quemadmodum vi manuum coacti, hic quidem Saturno
cedebat ab honore, 505
Illa verò Rheæ; cecideruntque in fluctus Oceani.
Illi verò tamdiu beatis Dîs Titanibus imperârunt,
Quamdiu Jupiter adhuc puer, adhuc in mente puerilia sapiens,
Diçtæo habitabat sub antro, & nondum eum
Terrigenæ Cyclopes communiverant fulmine 510
Tonitruque & fulgure; hæc enim Jovi gloriam præbent.
Finiit ille: & citharam cum divinâ voce retendit.

Illi

Illi verò infatiabiliter, eo cessante, adhuc porrexerunt capita

Omnes simul, arrectis auribus quiescentes

Blandimento : adeo demulcentem reliquerat in ipsis cantum.

Nec verò diu post, misto libamine

Prout fas erat, tandem super linguas profuderunt

Ardentes : nec somni sub noctem obliti sunt.

Quando verò splendida fulgentibus oculis Aurora

Pelii celsis affulfit jugis, & vento 529

Tranquillæ fluctuârunt succussi maris summitates,

Tunc sane experrectus est Tiphys ; statimque excitavit focios

Ut ingrederentur navem & aptarent remos.

Horrificè verò portus Pagaseïus, atque ipsa etiam

Peliaca insonabat Argo, urgens ad abitum. 525

In eâ enim trabes divina erat impacta, quam mediæ

Carinæ Minerva e Dodonæâ adaptaverat quercu.

Illi verò, transtris inscensis ex ordine, sicut inter se invicem

Remigandi laborem antea diviserant, suo quisque loco,

Ex disciplinâ, positis juxta armis, confederunt. 530

In medio autem Ancæus, & præpollens viribus Hercules

Confederunt ; ac *Hercules* prope se posuit clavam ; eique infra

Pedes sublecebatur navis carina : jamque intrahebantur

Funes, & vinum libârunt super mare. Jason autem

Lachrymadundus a terrâ patriâ oculos abstorsit. 535

S f f

Illi

Illi verò, juvenum more Phœbo chorum vel apud Delphos
Vel alicubi in Ortygiâ, vel ad aquas Ismeni
Instaurantium, ad citharam circa aram simul
Aptè velocibus terram quatientium pedibus,
Ad Orphei citharam feriebant remis 540
Voracem maris undam: & fluctus impetuosius affluebant.
Spumâ verò utrinque atrum subliebat mare
Horrendum murmurans prævalidorum robore virorum.
Coruscabant autem sub sole, flammarum instar, currentis
navigii

Armamenta; longique semper albescebant tractus 545
Velut semita per viridem campum conspicua.
Enimverò, in eo die, omnes de cœlo Dii prospexerunt
In navem, & semideorum virorum robur, qui tunc fortissimi
Navigabant mare: in summis etiam Nymphæ
Peliades apicibus, admiratæ sunt intuentes 550
Opus Minervæ Itoniæ, & ipsos insuper
Heroas manibus impellentes remos.
At ipse a summo monte degressus est prope mare
Chiron Phillyrides, canâque fluctuum fracturâ
Tinxit pedes; multaque manu gravi hortatus, 555
Reditum precatus est tutum discedentibus.
Cum eo etiam uxor in ulnis gestans

Achillem

Achillem Peleo genitum, caro humaniter præbebat patri.
 Illi verò, postquam portûs flexuosum reliquissent litus,
 Prudentiâ & consilio solertis Agneo sati 560
 Typhios, qui in manibus bene politum scitè
 Clavum tenebat, ut certius *navem* dirigeret,
 Tunc sane ingentem malum instituerunt in receptaculo,
 Et alligârunt funibus utrinque extensis;
 Deinde lintea dispenderunt in summam mali partem tracta. 565
 Interim stridula incidit aura: & quando tabulatis funes
 Rasis fibulis discretim circumposuisse,
 Ultra Tisæum placidi procurrerunt, productius jugum.
 Iis verò citharâ alludens bene composito celebrabat carmine
 Oeagri natus conservatricem navium, patre claro natam. 570
 Dianam, quæ illas speculas maris tuebatur,
 Servans etiam terram Iolcicam. At ex profundo
 Pisces erumpentes super mare, promiscuè cum parvis
 Magni, per liquidas salientes vias sequebantur.
 Ut verò res est, quando post ruralis vestigia magistri
 Innumeræ sequuntur oves, herbâ ad plenum satiatae, 575
 In ovile; ille autem præit, fistulâ argutâ
 Suaviter modulans pastorale carmen; haud aliter isti
 Secuti sunt; navem verò magis magisque increbescens ferebat:
 aura.

Statim:

Statim autem nigra frumentaria tellus Pelasgorum
Latefcebat, Peliacasque transferunt rupes
Continuò procurrentes; subsidebat verò Sepias promontorium.
Et apparebat maritima Sciathos, & procul
Pirefiæ, Magnesiæque, tranquillum continentis
Litus; & bustum Dolopis, quò sane illi
Vespertini venti contrariis flatibus appulerunt.
Ipsumque celebrantes, sub crepusculum, incisa pecudum
Cremârunt, concitato maris fluctu; binosque in litoribus
Dies commorati sunt: tertio verò deduxerunt
Navem, dispeffo decimano in altum velo.
Hoc autem litus Aphetas Argûs adhuc vocant.
Inde autem ulterius prætercurrerunt Melibœam,
Oramque, litusque asperum ventis intuentes.
Mane verò Homolam cominus aspicientes
Mari incumbentem præternavigârunt; nec diu
Cunctati sunt fluminis transire Amyri fluentia.
Inde verò apertas undosafque valles
Offæ & Olympi prospexerunt: & deinceps
Devexa Pallenæ ultra Canastrum promontorium
Legerunt noctabundi flatibus venti currentes.
Mane verò discedentibus Atho emicuit mons
Threïcius, qui Lemnum tantùm licèt distantem

Quantum

Quantum in meridiem bene instructa navis conficiat,
Extantissimo fastigio inumbrat vel usque Myrinam.

Hic illis die eodem spiravit & in noctem, aura 605

Omnino vivida : extensaue sunt vela navis.

Sed, quia simul cum solis radiis cessavit ventus,

Remigando asperam Sintiacam Lemnum advenerunt :

Ubi populus simul universus, transgressionibus mulierum

Crudeliter contrucidatus fuerat anno præterito. 610

Juveniles etenim rejecerunt uxores

Viri exosi ; habebant verò pro captivis

Vehementem amorem, quas ipsi abduxerant ex agro opposito,

Thraciam devastantes : quoniam gravis ira invasit

Veneris, eò quòd eam, muneribus jamdiu nullis honoratam,

neglexerant. 615

O miseræ ; æurnosè & insatiabiliter invidæ.

Non solùm cum istis suos occiderunt maritos

Per fomnos : sed omnem simul sexum marem, ut in pos-
terum

Nullam tristis cædis rependere possent vicem.

Sola verò ex omnibus feni pepercit patri 620

Hypsipyle Thoanti, qui etiam in populo regnabat :

In arcâ verò concavâ, immisit eum mari avehendum

Si modò effugeret: & eum quidem, in insulam fospitem
præstiterunt

Antea quidem Oenoam vocatam, postea vero Sicinum,

A Sicino, pisces, quem fane Thoanti

625

Oenoa, Naiadum Nympharum una peperit, mista.

Hicce verò, boves pascere, & ærea induere

Arma, & feracia discindere arva

Facilius omnibus Minervæ erat studiis,

Quibus semper antea versabantur: sed tamen

630

Idque frequenter circumspectârunt latum oculis mare

Præ timore tristi, quando Thraces advenirent.

Idcirco cùm prope insulam remis agitatam viderunt Argo,

Illico omni impetu extra portas Myrinæ

Bellicis armis indutæ, in litus profundebantur,

630

Thyadum instar, carnes crudas vorantium: dicebant enim
forfan adesse

Thracas. Ipsa verò cum illis Thoantis filia Hypsipyle

Ingressa est in armis patris: præ consilii autem inopiâ eru-
perunt

Mutæ; tantus ipsis terror impendebat.

Inter hæc verò ex nave Proceres præmiserunt

640

Æthalidem, caduceatorem expeditum, cujus curæ

Nunciationes, & sceptrum commiserunt Mercurii,

Parentis

Parentis fui; qui ipsi memoriam præbuerat omnium
 Incorruptibilem: nec ejus vel nunc, prætereuntis Acherontis
 Indeprecabilem ingluviem, animam incurfavit oblivio. 645

Sed illi fato attributum est, ut statò semper jure alternans
 Interdum inferis annumeretur; interdum, ad jubar
 Solis, adsit inter homines vivos. Sed cur fabulas
 De Æthalide necesse est ut prolixè enarrem?
 Qui tunc Hypsipylen leniter verbis demulsit, ut reciperet
 appulso, 650

Die jam tenebras induente. Nec sane mane
 Navis funes solverunt, ob flatum Aquilonis.
 At fœminæ Lemniacæ per urbem ibant, confessuræ
 In concilium (ipsa enim indixerat Hypsipyle)
 Cumque universæ catervatim coiissent, 655
 Statim ipsa eas exhortans concionabatur.
 Agedum, o amicæ, grata dona præbeamus
 Viris, qualia par est habeant, & ad navem abducant,
 Viatica merumque lætificum; ut firmiter extra urbem
 Maneant; nec apud nos ex necessitate diversati 660
 Reverà rem cognoscant; malaque longè latèque divulgetur
 Fama; quoniam ingens nefas patravimus, nec omnino
 Gratum vel hisce erit, si modò edidicerint.
 Nostra igitur nunc talis in mentem venit sententia.

Vestrum

Vestrum verò si qua validius consilium agitat aliâ viâ,
Surgat; hujus enim rei gratiâ vos huc concivi.

665

Hæc locuta est: & folio infedit patris sui
Saxeo: postea verò cara illius nutrix surrexit Polyxo,
Præ senectute curvis claudicans pedibus,
Baculo suffulta: mirè verò erat cupida concionandi.

670

Huic etiam puellæ quatuor virgines prope assidebant,
Nondum compressæ, flavis pubescentes crinibus.

Stetit verò in medio conventu: sustinuitque cervicem
Vix ægréque de gibboso tergo, itaque effata est.

Dona quidem, ut ipsi placet Hypsipylæ,
Mittamus peregrinis; quoniam melius est præbeamus.

675

Vobis verò quid consilium perfruendæ vitæ
Si incubuerit onerosius Thracum exercitus, sive quis alius
Hostium, qualia multa inter homines evenire solent:

Quemadmodum etiam hæc turba improvisò advenit.

680

Si verò hoc Deorum aliquis averterit, alia tamen in posterum
Infinita, & bello quidem graviora mala supersunt.

Ubi vetulæ jam deperierint mulieres,

Vos verò, o juniores, innuptæ ad odiosam senectutem de-
veneritis,

Quomodo tunc vivetis, o ter infelices? num in longis

685

Sponte suâ boves vobis adjugati arvis,

Terram

Terram scindens per novale trahent aratrum?
 Annoque statim revoluto, spiceam demetent segetem?
 Ego certè, licèt adhuc horrore fuerim
 Parcis, in insequentem aliquando annum existimo 690
 Fore ut terrâ investiar, justorum funeris potita
 Proinde ut fas est, priusquam calamitas appropinquet.
 A junioribus verò hæc omnino diligenter perpendi velim.
 Nunc enim profecto apud pedes est capillata vitandi occasio;
 Si commiseritis ædes, possessionesque universas 695
 Vestras hospitibus, & splendidam urbem administrandam.
 Sic dixit; concio verò impleta est fremitu; placuit enim
 ipsis

Oratio: post hanc verò statim rursus surrexit
 Hypsipyle, & talia interpellans verba fecit.
 Si igitur omnibus placeat hæc sententia 700
 Jam sane ad navem nuncium dimittam.
 Dixit; & Iphinoen allocuta est prope existentem.
 Surge, Iphinoe, eumque virum ora
 Ad nostram domum venire, quicumque classi præerit;
 Ut ei populi sententiam gratam exponam. 705
 Ipsosque & in agros & urbem, si voluerint,
 Invita audacter ingrediantur benevolè se gerentes.

U u u

Cum

Cum hoc dicto dissolvit concionem: postea vero ad suam
domum surrexit redire.

Postquam verò Iphinoe ad Minyas pervenisset, illi interro-
gârunt

Quâ causâ, quove animo advenerat: statim igitur eos 710
Allocuta est, omnes simul certatim interrogantes.

Misit me filia Thoantis huc profectam

Hypsipyle, ut accerferem navis præfectum, quisquis extiterit,
Ut ei populi sententiam gratam exponat.

Vosque ipsos in agros & urbem, si volueritis, 715
Invitat statim nunc ingredi, modò benevoli sitis.

Hæc locuta est: omnibus verò æquus placuit sermo.

Conjecerunt verò Hypsipylen mortui Thoantis

Unicam natam rerum imperio potiri: statim igitur & ipsum
Miserunt ut iret: & ipsi se accinxerunt ad abitum. 720

Ille verò circa humeros Deæ Itoniæ opus

Lænam duplicatam purpuream fibulavit, quam ei dedit
Pallas, quando primùm carinam imposuit navi

Argo, & normâ docebat juga metiri.

Facilius quidem in orientem solem 725

Oculos affigeres, quàm illum *ejus* intuereris splendorem.

Etenim medium ejus rutilum erat,

Extremities verò undiquaque erant purpureæ, & in singulâ
Orâ

Orâ, ingeniosa multa *argumenta* distinctè puchrèque erant
depicta.

Inerant quidem Cyclopes immortalī incumbentes operi 730
Jovi regi fulmen excudentes, quod usque eo jam
Fabricatum erat ut coruscaret, uno verò solūm adhuc carebat
Radio, quem illi ferreis cudebant
Malleis, confumentis ignis flammam ebullientem.

Inerant etiam Antiopæ Asopo genitæ filii duo 735
Amphion & Zethus: ac nondum turritæ Thebæ
Sitæ erant prope, quarum illi nuper jecerant fundamenta
Intenti. Zethus quidem in humeros portabat
Montis præcelsi caput laboranti similis:

Amphion verò post eum aureâ testudine argutum sonans 740
Ibat; bis tanta verò rupes vestigia sequebatur.
Deinceps verò depicta erat promissis crinibus Cytherea
Martis tenens agile scutum: at ex ejus humero
Ad finistrum cubitum junctura diffibulata erat vestis,
Infra sub mammas; ex adverso autem verè omnino 745
Æreo in clypeo effigies apparebat ad aspectum.

Inerant etiam boum herbosa pascua; & de bobus
Teleboæ pugnabant, & filii Electryonis.

Hi quidem vim arcentes, spoliandi verò cupidi
Prædones Taphii; illorum autem sanguine maduit pratum

Rorulentum;

Rorulentum; multique paucos vi manuum vicerunt pastores,
 Quin etiam duo currus elaborati sunt certantes,
 Quorum priorem Pelops dirigebat, concussis
 Habenis, & cum eo erat Hippodamia, curulis instar pugnatoris.
 Post hunc verò in cursu Myrtylus incitavit equos. 755

Cum quo Oenomaus, protensam hastam manu tenens,
 Axe apud fistulas fracto, inclinanter
 Cecidit, impetum faciens Pelopis tergum transfodere.
 Quin etiam Apollo Phœbus sagittam emittens formatus est,
 Puer nondum grandis, in Tityon ingentem, calyptrâ tra-
 hentem 760

Audacter matrem suam: illum fane peperit
 Jovi Elara, nutriti verò & denuo enixa est terra.
 Inerat etiam Phryxus Mynyeïus, tanquam reverà
 Audiens arietem, qui loquenti similis erat.
 Illis aspectis inhiare, decipereque animum 765
 Sperans vafrum quendam ab ipsis audire
 Sermonem, & eâ spe nixus diu aspiceres.
 Talia fane dona erant Deæ Tritoniæ Mivervæ.
 Dextrâ verò corripuit hastam longe jaculabilem, quam Atalanta
 In Mænalo ei olim hospitii munus præbuit 770
 Lubenter ei obviam facta; summopere enim cupiebat sequi
 Hoc itinere: ipse verò suâ sponte retrusit virginem,

Metuens

Metuens difficiles lites amoris causâ.

Perrexit verò ire ad urbem, splendenti stellæ par,

Quam in nuper paratis conclusæ thalamis,

775

Innuptæ conspicatæ sunt supra ædes orientem,

Quæque ipsis per cæruleum aera oculos blanditum aufert,

Pulchrè rubescens; lætatur verò adolescentis

Æstuans desiderio virgo, inter alienos existentis

Viros, cui et ipsam desponsatam alunt parentes;

780

Huic similis ante urbem per callem incessit heros.

Quando verò portas urbemque intrâssent,

Populariores quidem à tergo tumultuosè commovebantur

fœminæ

Lætæ ob hospitem: ille verò humi defixa tenens lumina

Pergebat incuriosè, donec splendida ædes pervenisset

785

Hypsipyles. Portas verò relaxârunt conspecto ancillæ

Bifores, bene fabricatis aptatas afferibus.

Deinde ipsum Iphinoe in fellâ recubitoriâ undiquaque splen-

didâ

Festinanter per pulchram porticum ductum collocavit

Ex adverso heræ, quæ, oculis deorsum missis,

790

Virgineas rubefacta est genas: ipsum tamen

Pudibunda verbis allocuta est blandis,

Hospes, cur manentes tamdiu extra mœnia

X x x

Sedetis

Sedetis frustra? quoniam non à viris habitatur urbs,
Sed Thraciæ, sedibus suis relictis, continentis
Feracia arant arva. Calamitatem verò omnem
Edicam accuratè, ut bene sciatis et ipsi.
Quando Thoas, pater meus, inter cives imperio potiebatur,
Tunc Thracum ex adverso nobis incolentium
Suscepta expeditione populi vastabant caulas,
Ex navibus; cumque ipsis ingentem prædam puellis
Huc egerunt. Deæ verò perniciosæ perficiebatur consilium
Veneris, quæ ipsis animum adimentem immisit calamitatem.
Juveniles enim odio prosequiebantur, & ex ædibus
Suæ dementiæ morem gerentes festinanter ire cogeabant uxores.
Sed cum mulieribus bello captis accumbebant
Nefarii. Diu sane toleravimus, si forte rursus
At sanum tandem reverterent animum: sed in duplum semper
Calamitas mala prodibat: contumeliâ enim afficiebantur liberi
Legitimi in ædibus; at furtivo concubitu egerminabat soboles.
Idcirco innuptæ puellæ, & insuper viduæ
Matres per oppidum neglectæ vagabantur.
Neque pater vel tantillùm suam curabat filiam
Si etiam suis ipsius oculis laniatam aspiceret
Novercæ sub manibus injustæ; nec a matre
Injuriam sicut antea indignam liberi arcebant;

795

800

815

Neque

Neque fororibus foror curæ erat animo.

Sed solæ captivæ puellæ & in ædibus,

Et in choris, in conventibus, conviviisque curabantur:

Donec Deorum aliquis nobis magis quàm fœmineam injecit
fortitudinem

820

Ut reversos a Thracibus non amplius intra ædes

Reciperemus; ut vel scaperent prout fas erat, vel aliò alicubi

Cum ipsis captivis se proripientes discederent.

Illi verò postquam expostulassent liberorum quantum reliquum
erat

Marium per urbem, ibant rursus, ubi etiam nunc

825

Thraciæ arva nivibus infesta incolunt.

Quare vos versimini apud nos veluti domestici: si verò hîc

Habitare volueris, idque tibi placuerit, certè in posterum

Patris mei Thoantis obtineas munus: neque te puto

Terram reprehensurum; nam longè feracior est aliis

830

Insulis, quæcunque in Ægæo mari habitantur.

Sed agedum nunc ad navem profectus fociis enarra

Sermones nostros; neque maneat extra urbem.

Hactenus dixit; celans quo pacto cædes perfecta erat

In viros. Ille verò vicissim eam allocutus est.

835

Hypsipyle, lubenter admodum ea accipiemus

Subsidia, quæ nobis, tuo auxilio egentibus, suppeditas.

Reversurus

Reversurus verò sum ipse ad urbem, singulis
Ordine percensitis: imperium autem curæ sit
Tibi ipsi, & insula: ego quidem, non quòd fastidiam 840
Recuso; sed me dura urgent certamina.
Hæc locutus, manu eam dextrâ prehendit; statimque retro
Surrexit ire: circa ipsum verò puellæ hinc, illinc,
Innumeræ glomerabantur lætæ, donec portis
Exierat: deinde verò volubilibus rhedis 845
Ad litus pervenerunt, multa hospitii dona ferentes.
Quando verò ille omnem sermonem accuratè narraverat,
Quem eos invitans edixit Hypsipyle,
Ipsos quoque, ut hospitaliter diversarentur in suis ædibus,
induxerunt
Facile; in illis enim Venus dulce desiderium excitavit 850
Vulcani gratiâ solertis, ut rursus
Habitaletur in posterum viris, integra facta Lemnus.
Tunc verò ipse in regias Hypsipyles ædes perrexit ire
Æsonis filius, cæterique, cui singulus inciderat viæ,
Hercule excepto: ille enim apud navem relictus est 855
Suâ sponte, paucique cum eo selecti focii.
Statim verò urbs choreis conviviisque gavisa est,
Fumo odorato repleta: eximiè autem præ cæteris
Immortalibus, Junonis filium inclytum, & insuper ipsam
Venerem

Venerem, cantibus victimisque placabant. 869

Dilatio verò ex die semper in diem erat
Navigationis; diuque cessassent ibi manentes,
Nisi congregatos socios seorsim a mulieribus
Hercules, talibus increpans, allocutus esset.

Anne, o boni viri, patriæ civilis sanguis abarcet 865

Nos? an nuptiarum egentes huc pervenimus
Illinc, fastiditis civibus fœminis? istic autem placet
Nobis habitantibus, pingua Lemni arva scindere?
Non sane gloriæ erit nobis, cum peregrinis mulieribus
Huc tamdiu coarctatis: neque vellus 870

Ultro dabit arreptum Deorum aliquis precantibus.
Eamus rursus unusquisque ad suos lares; hunc verò in thalamis

Hypsipyles finite manere totos dies, donec Lemnum
Liberis masculis impleverit; magnaque ad ipsum fama pervenerit.

Ita objurgavit cœtum: contra verò nemo ausus est 875

Oculos attollere, neque proloqui;
Sed utcunque a concione se parabant ad abeundum
Festinantes; at illæ ipsos in medios currebant, ubi rem intellexerant.

Y y y

Sicut

Sicut verò res est, quando circum formosos flores bombilant
apes

Ex rupe effusæ instar alvearis excavatâ, undiquaque autem
pratum

880

Rorulentum lætatur: ipsæ verò dulcem incerto volatu
Fructum delibant; similiter illæ mulieres
Nec minus diligenter circa viros conquerentes profusæ
Manibus verbisque salutabant singulos,

Precatæ Divos, tutum reditum concederent.

885

Nec dissimiliter Hypsipyle orabat, arreptis manibus
Jasonis, & effusæ sunt lachrymæ desiderio abeuntis.

Abi; teque Divi cum incolumibus iterum fociis

Aurea regi vellera reducant advehentem

Eo modo quo ipse velis, tibi que placet; hæc verò insula

890

Sceptraque patris mei aderunt, si vel posthac

Aliquando reversus, volueris retrorsum venire.

Facile verò tibi ipsi infinitum populum colligas

Aliis ex urbibus: sed neque tu hanc animi sententiam

Indues; neque ipsa præfagio fore ut ita res perficiatur.

895

Memineris saltem, seu abeas, seu revertas,

Hypsipyles; relinque verò mihi mandatum, quod perficiam

Lubens, si Dii voluerint, ut ego pariam.

Hanc verò Æsonis filius mirabundus allocutus est.

Hypsipyle

Hypsipyle, hæc utinam omnia ex fatis fausta eveniant 900
 Et ex Dîs: tu tamen de me meliorem sententiam
 Teneas, quoniam sat mihi patriam Pelia gratiâ
 Habitare; modo me Dii liberaverint ex certaminibus.
 Si vero fato sancitum est, ut in terram Græciam non revertam
 Procul navigans, tu vero marem pepereris, 905
 Mitte eum adultum in Iolcum Pelasgicum,
 Patri meo & matri orbitatis fomentum; si eos
 Offenderit adhuc superstites; ut seorsim a rege isto
 Suis eum cives alant in ædibus.
 Dixit; & navem primus conscendit: similiter & alii 910
 Conscenderunt procures, receperuntque manibus remos
 Ordine sedentes; retinacula verò ipsis Argus
 Solvit a rupe marinâ: deinde illi
 Pulsarunt aquam longis prævalidè abietibus.
 Vespertini verò Orphei consilio appulerunt 915
 In insulam Electræ Atlantidis, ut edocti
 Inviolandas sanctâ initiatione leges,
 Securiores horridum trans mare navigarent.
 Hæc quidem non ulterius memorabo; sed & ipsa
 Insula pariter valeat, quique his imbuti mysteriis 920
 Dii incolæ: hæc verò nobis nefas canere.
 Illinc verò remigando, Nigri profunditates ponti

Transvecti

Transvecti, hâc quidem Thracum terram, hâc verò adversam
Habebant superiùs Imbrum: soleque nuper
Occaso, ad prominentem Chersonesum pervenerunt. 925

Ibi ipsis citus afflavit Auster; velisque vento
Expositis, filiae Athamantis difficilia fluenta
Ingressi sunt: mare verò alterum desuper relictum erat
Mane, alterum noctabundi intra Rhœteium litus
Emenfi sunt, ad dextram habentes Idæam terram. 930

Dardaniâ verò relictâ appellebantur Abydo:
Et inde Percoten, & Abarnidis arenosum
Litus, mirandamque transierunt Pityæam.

Adeoque nocturni, utrinque navi procurrente,
Vorticibus æstuantem præternavigârunt Hellespontum. 935
Est autem quædam excelsa in Propontide insula,
Paululum a Phrygiæ feraci terrâ

In mare porrecta, quatenus remurmurat Isthmus
In continentem decliviter summissus; in eâ verò litora
Geminos aditus habentia, super fluvium Æsepi sita. 940

Arctorum illum montem dicunt accolæ;
Et eum quidem injuriosi efferique incolunt
Gigantes, ingens miraculum finitimis visu.
Senæ enim unicuique manus violentæ dependebant,
Duæ quidem validis ex humeris; subtus verò 945

Quatuor,

Quatuor, horrendis adaptatæ lateribus.
 Isthmum verò, campumque, Doliones circumhabitabant,
 Quos inter Ænei filius imperio potiebatur
 Cyzicus, quem filia gloriosi peperit Eufori
 Æneta: hos tamen nullo modo, quamvis terribiles essent, 950
 Gigantes infestabant, Neptuni auxilio *tutos*:
 Ex eo enim primitus Doliones prognati erant.
 Ibi appulit Argo incitata ventis
 Thracensibus, pulcherque portus excepit currentem.
 Illic qui pro anchorâ erat, exiguum lapidem, extractum 955
 Tiphyos confilio, ad fontem reliquerunt
 Artacium; alium verò ceperunt, qui justioris esset
 Momenti: illum verò oraculo Apollinis,
 Nelidæ postea Iones collocârunt
 Sacrum, prout fas erat, Jasoniæ in *templo* Minervæ. 960
 Illis verò Doliones simul cum ipso
 Cyzico obviam facti, comperto quæ esset classis, & quo
 Ipsi genere nati, hospitio eos acceperunt:
 Iisque persuaferunt ut ulterius provecti remis
 In portu urbico retinacula navis alligarent. 965
 Ibi illi, arâ Ecbasio Apollini
 Instauratâ, in litore rei sacræ operam dabant.
 Dedit verò ipse rex vinum lætificum egentibus

Z z z

Simulque

Simulque pecora : oraculo enim erat ille præmonitus, si quando
appelleret

Heroum divina classis, ut statim 970

Comiter illi obviam occurreret ; neque belli curam haberet.

Nuper ei primâ lanugine effloruit barba,

Neque hætenus liberis gloriari forte contigerat,

Sed adhuc illi in ædibus immunis erat conjux

Dolorum partûs, Merope Percosio fata 975

Clite pulchricoma, quam paulo ante è domo paternâ

Splendidâ cum dote duxerat ex oppositâ regione.

Sed, vel in hoc rerum statu, relicto thalamo & thoro sponsæ
suæ,

Cum illis convivium adornavit, excussitque timorem animo.

Inter se autem interrogârunt alternatim : ille fane ab ipsis 980

Percontabatur navigationis profectum & Pelæe mandata :

Illi verò accolarum urbes, sinumque universum

Latæ sciscitabantur Propontidis : ille verò ulterius

Nescibat recensere sciendi cupidis.

Mane verò ascensu superârunt excelsum Dindymum, ut & ipsi

Conspicerent vada illius maris : interim alii

Navem e Chyto portu, priore ejus statione, propulerunt.

Illa autem Jafonia dicta est via, quâ iverunt.

Gigantes verò alterâ ex parte, a monte cum impetu ruentes

Obstruxerunt

Obstruxerunt ingentis Chyti os, sub petrâ 990

Ponticum, veluti infidias molientes feræ intus esistenti.

At verò ibi relictus est cum viris junioribus

Hercules, qui statim recurvo in ipsos intento

Arcu, crebros humi prostravit. Ipsi verò

Correpta saxorum fragmina intorserunt. 995

Nam & hæc formidolosa portenta nutrierat Dea

Juno, Jovis conjux, in certamen Herculeum.

Quin etiam alteri reduces illis obviam facti

Priusquam conscendissent speculam, aggressi sunt cædem

Gigantum heroes bellicosi, vel sagittis 1000

Vel hastis excipientes, donec omnes

E contrario indefinenter concitatos interfecissent.

Sicut verò ligna longa nuper securibus percussa

Fabri lignarii ex ordine in ripam conjiciunt

Ut humectata validos recipiant cuneos; 1005

Sic illi in angustiis cani portûs extensi sunt

Ex ordine: alii quidem in falsam confertim aquam

Mergentes capita & pectora, pedibus desuper

Terræ porrectis: alii e contrario, litoris

In arenâ quidem capita infigebant, pedes verò profundo. 1010

Ita utrique avibus & piscibus escæ fuerunt.

Heroes verò, cùm omnis jam esset prælii discussus terror,

Tunc

Tunc sane retinaculis navis ad flamina venti

Solutis, ulteriùs maris æquor navigârunt.

Ipsa autem *navis* procurrit velis totum diem: non tamen
sequente

1015

Nocte, mansit ventus stabilis; sed procellæ

Adversæ raptim navem retrò egerunt, donec appulerant

Iterum hospitalibus Dolionibus: egressi verò sunt

Istâ nocte: sacra autem dicitur etiamnum petra

Quam circum retinacula navis adacti jecerunt.

1020

Nec verò aliquis insulam accuratè cognovit,

An eadem esset: nec præ nocte Doliones reversos

Heroas reverà agnoverunt; sed fortè Macrensiū

Arbitrati sunt Pelasgicam classē appulisse.

Quare armis induti, manus illis & vim intulerunt:

1025

Conseruerunt hastas & scuta inter se mutuò

Vehementi similes ignis impetui, qui arbuſtis

Aridis illapsus furit: at tumultus

Gravis terribilisque Dolienſi incidit populo.

Nec verò ipse (Cyzicus) pugnae fato superato, rursus erat

1030

Domum ad sponsales thalamos thorūque reversurus;

Sed ipsum Æsonis filius rectà verſum contra se

Percuſſit, adortus medium pectus: circa autem hastam

Os fractum est: ipseque in arenis volutus

Fatum

Fatum explevit; quod nulli fas est evitare 1035
 Mortalium; undiquaque enim circa ingens extenditur vallum.
 Sic illum, qui putabat se amaram noxam evasisse
 Heroum, ipsâ sub nocte irretiit
 Cum illis pugnantes: multique auxiliores alii
 Interfecti erant: Hercules quidem occidit Teleclem 1040
 Et Megabrontem: Sphodrin verò interemit Acastus;
 Peleus autem Zelyn prostravit, fortemque bello Gephyrum:
 Hastæ autem peritus Telamon Basileum occidit.
 Idas verò Promea, Clytiisque Hyacinthum interemit.
 Tyndaridæque gemini Megallossaca Phlogiumque. 1045
 Oenides insuper post hos interfecit fortem Itymonea,
 Nec non Artacea, antesignanum cohortis, quos adhuc omnes
 Incolæ honoribus, heroibus idoneis, celebrant.
 Alii verò cedentes trepidârunt, instar columbarum
 Accipitres celeres turmatim fugientium. 1050
 In portas verò cum tumultu ruebant conferti; statimque
 clamore
 Impleta est urbs, luctuosi reversione belli.
 Mane verò perniciosum et irreparabilem intellexerunt
 Errorem utrique: acerbus autem dolor invasit intuentes
 Heroas Minyas, Ænei filium ante oculos *jacentem* 1055
 Cyzicum, in pulvere & cruore prolapsum.

Tres itaque dies perpetuos luctui indulgebant, & capillos
vellebant

Ipsi simul, & Doliones: at deinceps

Ter æreis cum armis bifariam circumrotati,

Sepulchro iusta fecerunt, tentâruntque certamina, 1060

Prout fas est, in campo pratenfi; ubi etiamnum

Exstructus est hic tumulus, vel posteris videndus.

Neque verò Clite conjux post mortuum relicta est

Maritum suum; malo verò *priori* tristius aliud

Perfecit, annexo cervici laqueo: hanc autem & ipsæ 1065

Nymphæ mortuam nemorenſes deſlerunt,

Ejusque ex oculis quotquot lachrymæ deſluerunt in terram

Eas omnes in fontem verterunt Deæ, quem vocant

Cliten, infelicis illuſtri nomine ſponſæ.

Acerbiſſimus ſane ille Dolienſibus ſœminis 1070

Virisque ex Jove illuxit dies: nec enim ipſorum

Suſtinuit aliquis cibum guſtare; nec ad longum tempus

Præ doloribus, permolendæ frugis recordabantur.

Sed nondum cocta vitam tolerabant, edentes.

Hinc etiamnum, quo tempore anniverſaria libamina fun-
duntur, 1075

Cyzicum inhabitantes Iones, ſtatis ſemper vicibus

In molâ publicâ furfuroſos pinſant panes.

Exinde

Exinde verò asperæ inortæ procellæ
 Dies simul noctesque duodecim, ipsos illinc
 Navigare vetabant: nocte autem sequenti, 1080
 Dum alii fomno antea oppressi procumberent
 Proceres in extremo lecto, & Acastus
 Unà cum Mopso Ampyci filio, altum dormientes tuerentur,
 Ipsa supra flavum Jasonis caput
 Volabat alcedo, stridulâ voce vaticinans 1085
 Concitatorum cessationem ventorum: at intellexit Mopsus
 Litoralis avis faustam vocem auditam.
 Et hanc quidem Dea rursus dimisit: fiditque super
 Navis aplustri, in sublimis emicans.
 Jasonem verò ille recumbentem in mollibus pellibus ovium
 Quatiens expergefecit illico, & in hunc modum dixit.
 Æsonis fili, oportet te, hoc templo ascenso
 Dindymi asperi, pulchro folio locatam placare
 Matrem omnium Deorum: cessabunt autem procellæ
 Impetuosæ: talem enim ego nuper vocem audiui 1095
 Alcedinis marinæ, quæ supra te dormientem
 Singula nuncians circum volavit.
 Ex hâc enim venti, & mare, & in imo terra
 Univerſa continetur, nivofumque folium Olympi.
 Et ei, quando ex montibus magnum cœlum ascendit, 1100

Jupiter

Jupiter ipse Saturnius locum dat; similiter etiam alii
 Immortales Dii terribilem Deam percolunt.
 Sic locutus est; illi verò gratus fermo erat audienti.
 Ex lecto verò profiliit lætabundus, excitavitque focios
 Omnes festinare cogens; ac ipsis experrectis 1105
 Mopsi Ampyci filii vaticinia exposuit.
 Statim autem juniores, e stabulis pulsos
 Inde ad excelsum egerunt boves montis cacumen.
 Alii interim, solutis sacrâ ex rupe funibus,
 Remigârunt ad portum Thracium: & ipsi etiam 1110
 Ascenderunt, paucioribus fociis apud navem relictis.
 Illis autem Macriades speculæ, omnisque regio ulterior
 Thraciæ, in manibus suis apparebat ad conspectum.
 Apparebat etiam caliginosum os Bosphori, & juga
 Mysiæ; ex alterâ autem parte fluminis Æsepi fluxus, 1115
 Urbisque, & campus Nepeiùs Adrasteæ.
 Erat autem quidam solidus truncus vitis, innutritus sylvâ,
 Penitus annosus; illum quidem exciderunt, ut esset
 Deæ montanæ sacrum simulachrum: expoliit verò Argus
 Affabrè: & ipsum sane in aspero cacumine 1120
 Collocârunt fagis coopertum summis
 Quæ profecto omnium altissimè radices egerant.
 Aram autem e parvis lapidibus aggerârunt: circumque foliis

Redimiti

Redimiti quernis, sacræ rei operam dabant ;
 Matrem Dindymiam maximè venerandam invocantes 1225
 Indigetem Phrygiæ, Tityamque simul, Cyllenumque.
 Qui soli ex multis Parcarum duces, et assessores
 Matris Idææ vocati sunt, quotquot erant
 Dactyli Idæi Cretenses ; quos olim Nympha
 Anchiale, Dictæo sub antro, ambabus manibus 1130
 Prehensâ tellure Oeaxide peperit.
 Hanc verò multis precibus, ut procellas averteret
 Precabatur Jason, libans super sacris
 Incensis : simulque juvenes, Orphei mandato,
 Tripudiantes Betarmum in armis saltabant ; 1135
 Et scuta ensibus allidendo sonitum ciebant ; ut clamor
 Infaustus jactaretur per aerem ; quem adhuc cives
 Funeri regis gemebant : hinc factum, ut in perpetuum
 Rhombo & tympano Rheam Phryges placent.
 Ipsa verò puris mentem adhibuit sacris 1140
 Antæa Dea : hæc autem fausta omina fiebant.
 Arbores quidem fructum effundebant uberrimum, circumque
 pedes
 Sponte suâ producebat terra teneræ flores herbæ.
 Feræ insuper, latibulis lustrisque relictis,
 Caudis blandientes accefferunt : quin etiam aliud 1145

Dedit portentum. Cum enim prius nullâ aquâ fluebat
Dindymus, ipsis tunc scatiebat, ex ficcaneo passim
Vertice indefinenter. Aquam verò illam Jasonium vocabant
Postea fontem viri accolæ.

Et tunc fane convivium pro Deâ adornârunt montibus
Arctorum,

1150

Celebrantes Rheam valde venerandam: at sub Auroram
Cessantibus ventis, insulam reliquerunt remigatione.

Tunc autem æmulatio unumquemque procerum excitavit
Quisnam cessaret novissimus; circum enim cœlum

Tranquillum sedârat procellas, composueratque pontum. 1155

Illi igitur tranquillitate confisi propellebant ulterius

Navem vi suâ. Illam verò per æquor volantem

Vel Neptuni alipedes non affecuti fuissent equi.

Attamen excitato mari vehementioribus ventis

Qui nuper ex aquis sub vesperam attollebantur,

1160

Vexati aliquando cessabant: verùm ipse eos

Totis viribus laborantes attrahebat vi manuum

Hercules, quatiebatque bene aptata ligna navis.

Quando verò Myforum cupidi attingere terram

Rhyndaci ostia, magnumque monumentum Ægeonis

1165

Paululum ex Phrygiâ præterlegerunt conspecta,

Tunc fane removens asperi maris fulcos

In

In medio dirupit remum: fragmen autem aliud ipse
 Utrâque tenens manu, cecidit obliquus; aliud verò pontus
 Abbluebat refluentibus avectum undis: fedit igitur silentio 1170
 Circumvisens: infuetæ enim erant manus quiescendi.

Quo tempore verò ab agris venit fossor aliquis aut arator
 Lætabundè ad villam suam, cibi egens,

Atque in ejus vestibulo lassata incurvavit genua
 Pulvere fordibus, attritasque manus

1175

Inspiciens, mala multa suo imprecatus est ventri,

Eo sane advenerunt illi Cianeæ sedes terræ

Circiter montem Arganthonium, Ciique ostia.

Ac ipsos quidam hospitaliter Myfi pacatè venientes

Exceperunt, incolæ ejus terræ; & ipsis viatica

1180

Pecoraque egentibus vinumque largiter præbuerunt.

Interim alii quidem ligna arida, alii verò mollem

Foliorum cumulum e pratis ferebant copiosè messum,

Ad sternendum: illi circum ignitabula versabantur,

Hi verò vinum crateribus miscebant, instruebantque con-
 vivium,

1185

Postquam Ecbasio sub crepusculum sacrificassent Apollini.

Ipse verò, fociis suis bene epulari jussis,

Perrexit ire in sylvam filius Jovis, ut remum

Sibi ipsi posset commodum parare.

Invenit

Invenit deinde abietem errans, nec multis 1190
 Oneratam ramis, nec valde efflorentem;
 Sed qualis proceræ ramus est populi,
 Talis simul in longitudinem & crassitudinem erat visu.
 Confestim verò sagittiferam humi deposuit pharetram
 Cum ipso arcu, exuitque pellem leonis. 1195
 Illam autem *abietem* ære gravi clavâ ab ipsâ radice quatiens,
 Ex imo utrâque truncum corripuit manu
 Viribus fisus; latumque humerum fulcivit
 Firmiter stans divaricatis cruribus: a solo autem profundas
 licèt habentem radices
 Adhærens avulsit cum ipsis glebulentis fibris terræ. 1200
 Sicut autem quando improvise malum navis, cum præsertim
 Hibernus sævi occasus est Orionis,
 Ex alto irruens velox venti procella
 Cum ipsis cuneis a rudentibus avulserit,
 Ita ille ipsam extraxit; simulque arcu & sagittis 1205
 Cum pelle clavâque resumtis, impetum revertendi cepit.
 Interim Hylas æreâ cum urnâ procul a cœtu,
 Quærebat fontis sacrum fluxum, ut et ei aquam
 Appararet pro cænâ haustam, aliaque omnia
 Expeditè & ex ordine adornaret revertenti. 1210
 His enim moribus ipse eum aluerat

Cum

Cum infantem primùm ex patris ædibus abstulerat
 Divini Theiodamantis; quem inter Dryopas interemit
 Crudeliter, bovis aratoris causâ, ei adversantem.
 Ille nempe novalis jugera secabat aratro 1215
 Theiodamas, tristitiâ compunctus: huic verò ipse
 Bovem aratorem jussit tradere non volenti.
 Quærebat enim causam belli Dryopibus inferendi
 Luctuofam, eò quòd, nullâ justitiæ habitâ ratione, viverent.
 Sed hæc quidem me longè facerent aberrare à carminis proposito.
 Statim autem ille fontem adiit, quem vocant
 Pegas propinqui habitatores; ipsi verò forte id temporis
 Nympharum instaurabantur chori: curæ enim erat illis omnibus
 Nymphis, quotquot illic amabilem juxta fluxum habitabant,
 Dianam nocturnis semper celebrare cantibus. 1225
 Illæ quidem quæ vertices montium fortitæ, quæque antra,
 Nec non saltuariæ longè ordine procedebant.
 Ipsa autem nuper fonte emerferat pulchrifluo
 Nympha Ephydatia; hunc autem prope conspexit
 Pulchritudine & amabilibus nitentem gratiis. 1230
 Ipsum enim plena ab æthere refulgens
 Irradiabat luna: hujus autem mentem attonitam reddidit
 Venus, vixque præ inopiâ consilii collegit animum.
 Simul autem ac ipse fluctui urnam immerferat

In obliquum inclinatus, multaque circum resonuerat unda ¹²³⁵
 Æs in sonorum infusa, statim ipsa
 Lævam quidem collo superimpofuit ulnam.
 Osculari cupiens tenerum os, dextrâ verò
 Cubitum attraxit manu, medioque demersit in alveo.
 Hunc verò heros clamantem audivit solus fociorum ¹²⁴⁰
 Polyphemus Elati filius, progressus longius in viam.
 Expectabat enim ingentem Herculem, quando rediret.
 Ivit verò valde celeriter ad fontem, instar feræ
 Agrestis, quam balatus e longinquo invasit ovium :
 Fame autem furens accedit, nec tamen potitur ¹²⁴⁵
 Grege; prius enim ipsi in stabula pastores
 Propulerant: ipsa autem anhelans immaniter fremit, usque ad
 lassitudinem.

Ita fane Elati filius ingemiscebat; circumque locum
 Oberrabat clamans, vanus autem ei erat clamor.
 Statim igitur districto valido ense, impetum cepit revertendi, ¹²⁵⁰
 Ne forte aut feris prædæ foret, aut ipsi viri
 Soli esistenti infidiarentur, prædamque facilem abducerent.
 Ibi ipsi obviam factus est per callem Herculi
 Nudum vibrans manu gladium: bene autem ipsum cognovit
 Festinantem ad navem per caliginem, statimque calamitatem
 Exposuit luctuosam, lassatus anhelitu animum.

Infelix,

Infelix, tristem tibi dolorem primùm referam.

Non enim Hylas ad fontem profectus, salvus denuò revertit,

Sed vel eum latrones nacti abducunt,

Vel bestię nocent: ego autem clamantem audiui. 1260

Sic dixit: illi autem audienti a temporibus largus sudor

Fluebat, intusque sub visceribus ater fervebat sanguis.

Iratus verò abietem humi dejecit, atque viâ

Illâ cucurrit, quâ pedes ipsum ferebant incitatum.

Sicut autem quando aliquis ab œstro percitus fertur taurus 1265

Prataque deferens locaque palustria, nec pastorum

Neque armenti curam habet; sed perficit iter, nunc irre-
quietus,

Nunc consistens; latamque attollens cervicem

Mugitum edit, infesto ictus œstro:

Haud aliter ille furiatus nunc quidem velocia movebat genua

Indefinenter; nunc autem rursus cessans labore

Procul penetrantem edidit clamorem ingenti voce.

Statim autem summos superaverat vertices stella

Matutina, et venti increbuerunt: nec mora Tiphys

Inscendere est eos hortatus fruique vento. 1275

Illi igitur inscenderunt statim volentes, et solutis

Navis anchoris, retraxerunt funes.

Recurvatis autem vento linteis in medio, longe a litore

Lætabundi

Lætabundi ferebantur pærter Posideïum promontorium.
 Quando autem de cœlo læta resplendet Aurora 1280
 De finibus reversa, & luce flavent colles,
 Roscidosque campos fulgidus illuminat splendor,
 Tunc sane animadverterunt se illos præ imprudentiâ reliquisse.
 Inter autem ipsos magna contentio orta est, & tumultus
 Ingens, eò quòd relicto præstantissimo, conscenderant 1285
 Sociorum suorum. Ipse autem rei difficultate perculsus
 Neque tale verbum locutus est, neque tale
 Æsonides, sed sedebat tristi præ calamitate
 Mentem rodens: Telamona autem corripuit ira, itaque ef-
 fatus est.

Sedes ita quietus scilicet: nimirum tibi commodum erat 1290
 Herculem relinquere; tuum autem hoc consilium erat,
 Ut illius gloria per Græciam tuæ nequaquam tenebras ob-
 duceret.

Sed quid verbis opus est? nam & ipse seorsim a fociis
 Discedo tuis, qui hunc dolum unà machinati sunt.
 Dixit, & in Agniadem Tiphyn infiliit, ejusque oculi 1295
 Scintillis fimiles flagrantis ignis videbantur.
 Et profecto iterum in Myforum terram revertissent
 Salo obluctati, ventique continuis flatibus,
 Nisi Thracii duo filii Aquilonis

Æaci

Æaci natum asperis cohibuissent verbis; 1300

Miseri: certè ipsis tristic pœna postea erat *soluta*

Sub manibus Herculis, quòd ipsum requiri vetuerant.

A certaminibus enim Pelia defuncti revertentes

In Teno circumfluâ occidit; & aggeravit terram

Circum ipsos; duosque cippos superstruxit; 305

Quorum alter, non sine magno stupore hominibus videndus

Movetur sonoris flatibus Aquilonis.

Sed hæc tamen ita erant in posterum futura.

Illis autem Glaucus fremibundo è mari apparuit

Nelei divini multifcius vates. 1310

Altè verò hirsutum caput & pectora tollens

Ab imo ex lateribus robustâ apprehendit manu

Navis temonem, & inclamavit festinantibus.

Quare contra magni Jovis nitimini consilium

In Æetæ urbem ducere fortem Herculem? 1315

In Argis ei fato destinatum est ut impio Euristheo

Abfolvat laborans duodecim omnia certamina,

Atque cum immortalibus habitet familiaris, si pauca adhuc

Perfecerit; quare nullum ejus sit desiderium.

Similiter etiam Polyphemo, ad ostia Cii 1320

Fato sancitum est, ubi inclytam condiderit urbem,

Mortem obire in Chalybum immensâ terrâ,

D d d d

Hylan

Hylan autem Dea Nympha præ amore fecit
Maritum suum, cujus causâ illi aberrantes relictî erant.
Dixit; & immensum subiit fluctum, in imo merfus. 1325
Circum autem ipsum vorticibus agitata spumabat unda
Purpurea, cavamque per mare proluit navem.
Heroes autem lætati sunt: ipse autem festinanter accessit
Æacides Telamon ad Jasonem, manuque manum
Summam complexus, salutavit et allocutus est. 1330
Æsonis fili, ne quid mihi succenseas, præ imprudentiâ
Si quid deliquerim: me enim dolor impulit dicere
Verbum temerarium & protervum; sed ventis
Demus errorem, sicut & antea benevoli.
Huic autem Æsonis filius breviter responsum dedit. 1335
O amice, equidem me acerbo incessivisti sermone,
Dicens inter hos omnes me chari viri desertorem
Esse: verum non diu quidem amaram iram continebo
Antea licet vexatus; quandoquidem non de gregibus ovium
Neque de possessionibus iratus succensuisti, 1340
Sed pro viro amico: spero autem te etiam cum alio
Pro me, si quid tale unquam contigerit, litigaturum.
Dixit sane; & amici facti, sicut antea, sedebant.
Illi verò, Jovis consilio, alter quidem Myfis extructurus
Erat fabricando cognominem urbem fluvii 1345

Elati

Elati filius Polyphemus; alter verò Euristhei labores
 Iterum reversus perficere: minatus est verò se terram
 Myforum protinus vastaturum, nisi ipsi
 Aut vivum invenirent Hylan, aut mortuum.
 Hujus autem obsides tribuerunt rei optimates 1350
 Filios ex populo, ac sacramento firmârunt
 Se nunquam quærendi desituros laborem.
 Adeo in hodiernum Hylan investigant Ciani
 Filium Theiodamantis, beneque munitam tuentur
 Trachinem: nam ibi collocârat filios 1355
 Quos sibi loco pignoris inde miserunt abducendos.
 Navem autem per totam diem ventus ferebat noctemque totam
 Vehementer spirans: sed neque vel minimum flabat
 Aurorâ ortâ: illi verò terræ eminentem
 Ripam, ex sinu valdè latam visu 1360
 Observantes, remis cum sole appulerunt.
 Aurora autem non post diu desiderantibus apparuit.

I

Pe

By

Q

N

Pe

Q

N

T

A

N

V

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICORUM

LIBER SECUNDUS.

IBIDEM erant stabula bouum & castra Amyci
Bebrycum regis superbi, quem quondam Nympha
Peperit Neptuno natalitio mista,
Bythyna Melia, arrogantissimum hominum:
Qui hospitibus etiam iniquam legem imposuit, 5
Ne quis discederet, priusquam certamen inierat secum
Pugilationis, & plerosque accolarum interfecerat.
Quin & tunc navem aggressus sciscitatum ex ipsis causam
Navigationis, & quinam essent, ex animi elatione contempsit
eos,

Talemque coram omnibus prope edidit sermonem. 10
Audite, maria errabundè vecti, quæ quidem scire vobis expedit.
Nemini concessum est abhinc solventi discedere
Virorum peregrinorum, quisquis ad Bebrycas delatus fuerit,

E e e e

Priusquam

Priusquam cum meis manibus suas manus conseruerit.

Idcirco et mihi eum qui præstantissimus fuerit, selectum seorsim a catervâ,

15

In certamen cæstum sistite, illicò hîc pugnare.

Quòd si negligentes meas contempseritis leges,

Certè aliquis abhorrenti animo duræ obsequetur necessitati.

Dixit superbiens; illos autem ferox audientes

Corripuit ira; & præ cæteris Pollucem stimulavit provocatio.

Statim autem fociorum suorum propugnator stetit, dixitque.

Quin cessa; neque nobis injuriosam, quemcunque te gloriaris esse,

Interminare vim; legibus enim obsequemur, ut & ipse jubes.

Ipse libens jam tecum spondeo me pugnaturum.

Sic locutus est intrepidè: ille verò intuitus est, oculis circumvolutis,

25

Veluti leo, jaculo vulneratus, circa quem in montibus

Viri occupantur: ille stipatus quanquam coronâ,

Hos nec minimum curat; eum autem virum duntaxat intuetur

Qui primus ipsum vulneravit, nec tamen interfecit.

Ibi quidem Pollux bene textum deposuit pallium,

30

Subtiliter nexum, quod illi aliqua donum hospitale

Dedit Lemniadum: ille verò atram duplicem penulam

Fibulis

Fibulis solutam, pedumque asperum
 Deposuit, quod gestabat silvestri ex oleastro *factum*.
 Deinde verò postquam prope locum pactum circumspexerant,
 Sedere fecerunt suos bifariam omnes in arenâ socios
 Ipsi nec corpore nec naturâ visu pares.
 Sed ille vel infesti Typhoei, vel ipsius
 Telluris esse videbatur prodigiosa proles, qualem antea
 Irata Jovi peperit: at cœlesti similis 40
 Stellæ Tyndarides, cujus pulcherrimi sunt
 Circiter noctem vesperam lucentis radii.
 Talis erat Jovis filius, jam nascentem lanuginem
 Protrudens, jam oculos alacer: verùm illi vigor
 Et robur, utpote feræ, increbuerat; vibravit autem manus,
 Tentans num sicut antea agiles moverentur,
 Et non affiduo labore & remigatione rigerent.
 At non similiter Amycus tentamen fecit; tacitus autem longè
 Stans, in ipsum intendit oculos; & sibi gliscebant
 Animus, sitienti e pectoribus sanguinem effundere. 50
 Illis interea fatelles Amyci Lycoreus
 Projecit ante pedes binos utrinque cœstus,
 Crudos, exsiccatos, & qui egregiè induruerant.
 Proinde ille hunc verbis arrogantibus compellavit.
 Horum nunc, utrumcunque volueris, absque sorte concedam
Ipse

Ipse lubens, ne mihi convitieris postea,
Sed apta manui; expertus autem aliis dicas
Quantum ego præsto in duris coriis boum scindendis,
Et in genis virorum sanguine conspurcandis.
Sic dixit: verùm ille nihil ex adverso concertabat; 60
At molle subridens, qui sibi ante pedes jacebant
Eos *cæstus* sumpfit, nullo habito discrimine: illi verò obvi-
ivit Castor
Et Biantiades Talaus ingens, atque ocyus *cæstus*
Alligaverunt, plurimis hortantes ad fortitudinem.
Hunc contra Aratus & Ornytus *instruxerunt*; neque quidquam
noverunt 65
Stulti, quòd tunc postremo *cæstus* alligassent illi ad infestam
pugnam.
Ambo igitur, postquam *cæstibus* utrinque erant instructi,
Statim sublatis ante ora validis
Manibus, vim inferebant mutuam, facto congressu.
Deinde Bebrycum rex, veluti unda maris 70
Aspera, quæ in celerem navem cum impetu fertur, ipsa au-
tem *navis* ægrè
Peritiâ prudentis magistri devitat
Connitentem parietes introrumpere fluctum;
Sic ille Tyndaridem territans insequebatur; nec ipsum sinebat
Tardare;

Tardare; hic tamen semper invulneratus propter suam peritiam, 75

Diffiliens evitabat *ictus*: sævam autem statim intelligens
Pugilationem, quæ robur innoxium, quaque inferior esset
Amycus,

Hæc indefinenter manibus manus conferuit.

Sicut autem quando navalia ligna, acutis adversa clavis
Fabri lignarii superinjectim cogentes, 80

Malleis tundunt; super alium autem alius oritur

Sonitus indefinenter; ita his genæ utrinque

Et maxillæ resonuerunt, & stridor subortus est dentium

Immensus; nec cessarunt cominus se invicem vulnerare

Donec æger anhelitus utrosque perdomuerat. 85

Stantes autem paululum seorsim absterferunt à facie

Sudorem largum, fatis ægrè fessèque anhelantes.

Repente iterum congressi sunt adversi, veluti tauri

De pascuali vaccâ furentes contendunt.

Tum demum Amycus, extremis sublatus 90

Bovis interfectoris instar, pedibus, se extendit, gravemque

Manum ei illisit: ille verò irruentem sustinuit,

Capite declinato, humeroque excepit cubitum

Paululum: tum prope ipsum genu alternans genu,

Percussit cum impetu supra aurem, ossaque intus 95

F f f f

Fregit;

Fregit; ipse verò præ dolore in genua procidit, acclamantibus
 Heroibus Minyis; ejus autem simul omnis effusus est animus.
 Neque verò Bebryces nihili habuerunt regem *occisum*,
 Sed simul clavabus solidis & venabulis
 Sublatis, rectà se Polluci opposuerunt. 100

Ante hunc autem focii e vaginis ensibus acutis
 Steterunt eductis: ac primus virum Castor
 Percussit irruens super caput, quod utrinque
 Huc & illuc humeros in utrosque diffindebatur.

Ipsè verò Pollux Itymonea immanem, ac Mimanta, 105
 Hunc quidem sub pectore, celeri pede calcitrando irruens
 Percussit, & in pulverem prostravit: alterum propius acce-
 dentem

Dextrâ lævum super supercilium vulneravit manu:
 Excidit autem illi palpebram, nudusque supererat oculus.
 Ast Oreides, Amyci præfortis affecla, 110
 Vulneravit Biantiadem Talaum ad ilia,
 Nec tamen eum interfecit; sed paululum tantum cutem
 Intestinis intactis, sub zonam perstrinxit ærea cuspis.

Cæterum ipse Aretus fortem Euryti filium
 Iphitum, rigidâ clavâ domuit percussum, 115
 Nondum fato malo debitum: siquidem celeriter erat
 Ipse interimendus ense Clytii.

Tunc

Tunc sane Ancæus, Lycurgi animosus filius,
 Statim arripiens securim vastam nigramque; & atrum
 Urſi corium lævâ gestans, in medium profiliit, 120
 Succensens Bebrycibus; unâque cum eo irruerunt
 Æacidæ, cum quibus bellicosus irrupit Jason.
 Veluti autem cum in caulis, permultas oves territare solent
 Die hyberno cani lupi violenter aggressi
 Clam sagaces naribus canes, ipsosque pastores, 125
 Et disquirunt, quam primam ovium invasam corripiant,
 Multas avidè intuiti simul; hæ undiquaque circum
 In arctum coguntur corruentes invicem; pariter illi
 Vehementer Bebrycas injuriosos terruerunt.
 Veluti autem apium examen magnum vel opiliones 130
 Vel mellarii in scopulo fumo infestant,
 Hæ quidem aliquantisper confertæ suo in alveari
 Infufurrantes conturbantur; plus æquo autem flammeolo
 Fumo suffitæ e petrâ erumpunt;
 Sic illi non diu postea stabiles manebant, sed dispersi sunt 135
 In interiorem Bebryciam, de fato Amyci nunciatum.
 Stulti; nec enim intellexerunt, quàm prope sibi erat alia
 Funesta clades: vastabantur enim non tantum vindemiæ
 Verùm etiam villæ infestis sub armis Lyci
 Et Mariandynorum, absente rege. 140

Continuò

Continuò enim dimicabant de ferrihero solo.

Verùm illi caulas & stabula spoliaverunt:

Jamque innumeras oves circum undique cogentes, interfece-
rant

Heroes; & aliquis inter eos tale verbum effatus est.

Cogitate quid suâ imbecillitate effecissent isti 145

Si modo Herculem etiam Deus hùc transtulisset.

Certè equidem ego, si ipse adfuisset, opinor

Quòd nemo esset feligendus pugilationi, sed quando leges

Accederet promulgaturus, ut illis statim ipse, quas enunciabat

Legibus, clavâ *laceffit*us arrogantiam dedidicisset. 150

Nunc eo incurato, & in *alterâ* terrâ relicto,

Pontum pernavigavimus: valde autem nostrum unusquisque
Sentiet perniciosam cladem, eo absente.

Sic locutus est: hæc autem omnia Jovis consilio fiebant.

Et tunc quidem manserunt ibi per noctem, & vulnera vi-
rorum 155

Sauciorum curârunt; & immortalibus sacra

Cum fecissent, magnam cœnam apparârunt; nec quenquam
fomnus

Invasit, inter pocula & incensa sacra.

Sed cum lauro coronâssent desuper frontes

Litorali, quâ funes etiam circum vinctæ erant, 160

Orpheæ

Orpheæ testudini consonum hymnum cecinerunt,
 Aptis numeris : circumque eos lætabatur tranquillum litus
 Concinentes : celebrârunt autem Therapnæum Jovis filium.
 Quando verò sol roscidos irradiavit colles,
 Ex finibus oriens, & fuscitavit ovium pastores, 165
 Tunc fane, postquam solvissent ab extremâ funes lauro,
 Tantumque prædæ imposuissent, quantum opus erat asportare,
 Secundâ aurâ vorticosum per Bosphorum rectâ impellebantur.
 Ibi quidem excelso similis monti unda
 Sursum fertur coram ipsis irruenti similis, 170
 Usque supra nubes elata, neque putares
 Evasuros fore illos tristem mortem, tam exactè mediæ navi
 Minax impendebat instar nubis : sed hæc tamen
 Sternitur, si modò *navis* peritum nacta fuerit gubernatorem.
 Idcirco hi quidem Tiphyos solertiâ transibant 175
 Illæsi quidem, sed non interriti : postridiè autem
 Ex adverbo terræ Bithynicæ religârunt funes.
 Ibi propè litus ædes Agenorides habuit Phineus,
 Qui præ omnibus longè gravissimas æumnas passus est
 Propter divinandi artem, quam ei antea suppeditaverat 180
 Latonæ filius : neque vel minimùm reveritus est Jovem ipsum,
 Exponens intrepidè sacram mentem hominibus.
 Idcirco senectutem ei perpetuam immisit *Jupiter*,

* G g g g

Ademitque

Ademitque oculorum dulce lumen, neque lætari
Passus est copiosissimo victu, quem ei semper
Vaticinia sciscitantes vicini ad domum ferebant. 185

Sed a nubibus subitò prope irruentes
Harpyiæ, ex ore manibusque, rostris suis
Indefinenter raptabant: relinquebatur autem interdum cibi
Ne tantillum quidem, interdum autem paululum, ut viveret
ad cruciatus fubeundos. 190

Præterea fætidum odorem circumfuderunt; adeo ut nemo
sustineret

Non modò non gutturi admove, sed nè procul quidem
Stare, tam fædè oluerunt reliquiæ epularum.

Statim autem exaudiens clamorem strepitumque turbæ,
Ipsos adesse sensit, quibus venientibus, 195

Ex Jovis oraculo steterat, quòd suo iterum frueretur cibo.

Erectus autem è grabato, inanime velut somnium,

Baculo innixus, marcidis pedibus ivit ad fores,

Parietes contrectans; tremuerunt autem membra incedentis

Præ torpore & senio; fordibus verò ei squallidum corpus 200

Aruerat; & cutis ossa ægrè coercebat.

Egressus autem ex ædibus confedit, genua gravatus,

In limine porticûs: vertigo verò ipsum cooperuit

Caliginosa, terraque visa est circumagi

Ab imo; ipseque elinguis in languidum inclinatus est som-
num. 205

Illi verò ut eum conspexerant, circumstiterunt coacti,
Et obstupuerunt: quos ipse vix ægréque ab imo
Pectore suspirans affatus est per divinationem.

Audite, omnium Græcorum optimi, si modò verè
Illi vos estis, quos, sævo regis jussu, 210

Argoâ in navi ducit pellis acquirendæ studio Jason:
Vos haud dubiè: adhuc mihi mens novit singula
Suâ divinatione: gratias proinde tibi refero, ô rex, Latonæ
Fili, quanquam duris *oppressus* ærumnis.

Per Jovem supplicum vindicem, qui sævissimus est delinquen-
tibus 215

Hominibus; per Phœbum, ipsamque Junonem,
Cui præsertim Deorum curæ estis in hâc profectiōe,
Opitulamini mihi; eripite miserum virum calamitate,
Neque hinc solvite, incurato me relicto,
Temerè: non enim modò oculos Erinny 220
Calcitratu invasit, & senectutem perennem usque traho,
Verum insuper acerbissimum malum aliud appensum est his
malis.

Harpyiæ mihi ex ore eripiunt cibum,
Ex alicunde cum improvise delapsæ malo.
Neque aliquod habeo consilium quod adjuvet; sed faciliùs
Ipse

Ipse meum latere possim animum, cibi appetens,
 Quàm illas; tam celeriter aerem travolant.
 Si verò paululum aliquando nobis cibi reliquerint,
 Effundit hoc putrem & intolerabilem vim odoris.
 Neque quisquam mortalium sustineat vel paulum appropin-
 quare,

230

Ne si cor ei fit ex adamante excusum.
 Sed me dura sane cibi cogit necessitas
 Manere, & quæ edulia maneant importuno ventri inferre.
 Has quidem oraculo traditum est depulsuros esse Boreæ
 Filios: nec alienigenæ existentes opem ferent,
 Si profecto ego ille sim aliquando illustris inter homines
 Phineus

235

Opibus & vaticinio; pater verò me genuerit Agenor;
 Horumque sororem, quando in Thracibus regnabam,
 Cleopatram, cum dote domum meam duxerim conjugem.
 Finierat Agenoris filius: vehemens autem dolor invasit unum-
 quemque

240

Heroum, super omnes verò duos filios Boreæ:
 Lachrymis autem absterfis, prope accesserunt; itaque dixit
 Zetes, infelicis amplexus manu manum senis.
 Ah miser! neminem censeo te infeliciorem
 Esse hominum: quamobrem tantæ tibi ærumnæ appensæ sunt?

Certè

Certè Deos gravi offendisti imprudentiâ,
 Ex divinandi peritiâ : idcirco tibi graviter succensent.
 Nobis autem animus intus refugit, cupientibus
 Opitulari (si modò plane munus hoc imposuit Deus
 Nobis ; manifestè enim liquent terricolis iræ
 Deorum :) neque prius repellemus advenientes
 Harpyias, valde licèt cupidi, donec juraveris
 Nos hujus causâ Diis non fore invisos.
 Sic dixit, inque eum rectà senex expertes lumine sustulit
 Oculos quos aperuerat, responditque his verbis.
 Sile, ne mihi animo hæc ingeras, fili.
 Sit testis Latonæ filius, qui mihi favens edocuit
 Vaticinationem ; sit testis infanda fors, quæ mihi obtigit :
 Et hæc super oculos cæca nubes, & inferi
 Dii, qui utinam nec mortuo propitii sint,
 Quòd nulla divina ira exorietur propter opem latam.
 Illi deinde jurejurando freti, opem ferre gestiebant.
 Statim autem juniores instruxerunt cœnam seni,
 Ultimam Harpyis prædam ; propeque ambo
 Steterunt, ut ensibus irruentes fugarent.
 Quamprimum autem senex attigerat dapes,
 Illæ repente, sicut procellæ inopinatæ, vel fulgura veluti,
 Haud prius conspectæ, ex nubibus emicantes, irruerunt,
 Cum strepitu efflagitantes cibum : cùm verò eas conspexissent

H h h h

Heroes,

Heroes, in medio acclamârunt: hæ verò cum ululatu 270
Postquam omnia devorâssent, trans mare ferebantur
Procul illinc; relicto ibi fœtore intolerabili.
Illas autem a tergo duo filii Boreæ
Ensis porrectis sequebantur; ipsis enim inflavit
Jupiter vires indefessas: neque insecuti fuissent 275
Sine Jovis numine; in cursu enim illæ præverterunt flatus
Zephyri,

Quoties ad Phineum, vel a Phineo volitarent.
Sicut autem quando in saltibus canes venandi expertes
Vel capros cornigeros vel cervos indagantes
Currunt, tenui verò intervallo a tergo cursu certantes 280
Extremis rictibus frustra increpuerunt dentes;
Ita Zetes Calaisque admodum prope irruentes
Extremis illas captabant frustra manibus.
Jamque ipsas, vel invitis Diis, peremissent
Longè procul insulis in Plotis prehenſas, 285
Nisi velox Iris intuita ab æthere defiliisset
Cœlitus, & talia admonens compescuisset.
Haud fas est, ô filii Boreæ, ensibus insequi
Harpyias, magni Jovis canes; juramentum autem ipsa ego
Præstabo, quod ei non amplius appropinquabunt illapsæ. 290
Sic fata, per aquam Stygis juravit (quæ Diis

Verenda

Verenda omnibus maximè est, & formidanda)

Haud amplius Agenoris filii ædibus illas appropinquaturas

In posterum Phinei, quoniam ita fati sanctum erat.

Illi ego juramento credentes conversi sunt iterum ut ad navem

Festinarent: Strophadasque cognominârunt homines

Insulas eam ob causam, antea Plotas nominantes.

Harpyiæ verò & Iris distrahebantur: hæ quidem subierunt

Speluncam Cretæ Minoidis; illa verò emicuit

Ad cœlum, rapidis in sublime lata pennis.

300

Interim optimates sordidum egregiè corpus senis

Postquam undique lustrâssent, selecta sacrificârunt

Pecora, quæ ex Amyci spoliatione abegerant.

Postquam autem magnas epulas in ædibus apparâssent,

Convivati sunt sedentes; cumque ipsis epulabatur Phineus 305

Avidè, quasi in somniis animum exhilarans.

Postquam verò cibo potuque satiati erant,

Per totam noctem Boreæ expectabant filios vigilantes.

Ipse verò in medio ante focum confedit senex

Eventum navigationis prædicens, finemque itineris.

310

Audite nunc: non quidem omnia fas est vos ediscere

Luculentè; quæcunque verò sunt Diis placita non celabo.

Malè affectus sum et antea Jovis consilium præ imprudentiâ

Patefaciens ex ordine plenèque; scilicet ipse

Vult

Vult hominibus imperfecta oracula videri, 315
Ut aliquatenus indigeant Deorum consilio.
Petras quidem primò a me digressi
Cyaneas cernetis geminas, in maris angustiiis.
Has neminem opinor penitus evasisse.
Non enim firmis innituntur radicibus, 320
Sed frequenter inter se coeunt adversæ
In unum: superne autem multa maris attollitur aqua
Effervescens; & ubique circum sonorum fremit litus.
Idcirco nostris monitis morigeri estote,
Si modò prudenti mente, Deorumque curam habentes 325
Tenditis iter; nec temerè ultrò perituri
Inconsulto incitamini, obsequentes *ardori* juventæ.
Ave autem prius columbâ periculum facite
E nave præmissâ; quæ si inter illas
Petras, pontum salva transvolaverit, 330
Nolite amplius et ipsi prohiberi ab itinere.
Sed validè constrictis remis vestris in manibus,
Scindite iter per maris angustias; quoniam non tantùm salus
Vobis erit in votis, quantùm in viribus manuum.
Quare, omiſſis aliis, id quod utilissimum urgete 335
Audaçter: prius autem Deos invocari minimè veto.
Si verò contra volans in medio perierit,

Retro

Retro navigate, quoniam multo melius est cedere
 Immortalibus; non enim fas erit malum fatum evitare
 E petris, nec si ferrea fuerit Argo.

340

Ah miseri, ne sustineatis mea præter oracula pergere,
 Nec si etiam triplò me arbitremini cœlicolis
 Ultra quod sum, invisum esse, & majori odio haberi,
 Ne sustineatis absque columbâ nave trajicere.

Atque hæc quidem utcunque fient, ita erunt: si verò fu-
 geritis

345

Concurfus saxorum, incolumes in Pontum *evadentes*,

Statim Bithynorum terram ad dextram habentes

Navigate, evitatis litoribus, usquedum

Rhebam, rapidum fluvium, litusque nigrum

Circumvecti, Thyneæ insulæ stationem attingatis.

350

Illinc non ita procul per mare, ex adverfo sitam

Terram Mariandynorum appulsi eritis profecti.

Ibi quidem ad inferos facilis est descensus.

Litus enim prominens Acheruntium sursum porrigitur,

Quod vorticosus Acheron in imo dividens,

355

Provolvit fluentia, ex summo & ingenti barathro.

Haud longè abhinc, multos prætervehemini colles

Paphlagonum, quibus Eneteïus præfuit

Primùm Pelops; cujus a sanguine *se ortos* gloriantur.

I i i i

Extat

Extat autem adversus Helicam urfam quiddam promontorium
Undique excelsum, ac ipsum vocant Charambyn.
Super hoc Boreæ proscinduntur flatus,
Adeo longè in mare porrectum cœlo appropinquat.
Illud ubi circumierit aliquis, longum adjacet præterea
Litus, & juxta fines longi litoris
Orâ prominenti, fluctus Halyos fluvii
Horrendum eructantur; ultraque eum vicinè fluens Iris
Minor, albis volvitur in mare vorticibus.
Illinc ulterius ingens et eminens cubitus
Terræ prominet: juxta verò ostium Termodontis
In finum tranquillum sub Themiscyræo promontorio
Fluctus emittit, per latam devectus terram.
Porro ibi Docantis campus; ac prope urbes
Tres Amazonidum; indeque laboris patientissimi homines
Asperum Chalybes & difficile solum colunt
Operarii; quibus sane curæ sunt ferrea opera.
Juxta colunt Tibareni, pecorum divites,
Jovis hospitalis Genetæum ultra promontorium.
Post hoc Mossynæci affines sylvosam
Deinceps regionem, & montium radices accolunt,
Qui ligneis in arcibus inædificare solebant domos
Ligneas, & turres firmatas, quas vocant

Mossynas;

Mossynas; atque ipsi inde sunt cognomines.

His prætermiſſis, ad asperam insulam appulsi eritis,

Postquam studio omnigeno importunissimas abegeritis 385

Aves, quæ prope infinitæ circumvolitant

Insulam desertam; in quâ templum Martis

Lapideum ædificârunt Amazonidum reginæ,

Otrera & Antiopa, cum expeditionem suscepissent.

Ibi vos manet ex mari, unde nec sperabitur, salus 390

Ineffabilis: ideo vobis bene volens jubeo

Ibi sistere: sed quid opus est me iterum peccare

Vaticinatione singula continuâ serie enarrantem?

Ultra autem insulam, & regionem ex adverso sitam

Aluntur Phyllyres; supraque Phylaras degunt 395

Macrones, post hos numerosa gens Bechirorum.

His contigui Sapires accolunt:

Byzeres autem post hos, finitimi, quos ultra

Ipsi Colchi habitant bellicosi. Verùm in nave

Pergite, usque dum in intimum mare deveneritis. 400

Ibi verò per regionem Cytaicam, & procul ab Amarantis

Montibus, campoque Circæo,

Phasis vorticosus latum flumen in mare provolvit.

Illius juxta ostia fluvii ubi impuleritis navem,

Turres cernetis Cytæii Æetæ,

Et

Et umbrosum Martis nemus, ubi pellem in summâ
Suspendam fago, draco, monstrum horribile visu,
Quoquoeversum oculis lustrat, observans: neque illi die
Nec nocte, dulcis somnus truces subigit oculos.
Sic fatus est; hos autem statim corripuit terror audientes.
Diu autem stupore perculsi erant; sero tamen dixit
Heros Æsonis filius, animi anxius inter res adversas.
O senex, jam fane exposuisti exitus periculorum
Navigationis, & quo signo freti per terribiles petras
Pontum trajiciemus: si verò rursus
His evitatis, in Græciam nobis postea erit
Reditus, lubenter admodum a te & hoc cognoverim,
Quo pacto agam, quo posthac tantum maris conficiam iter
Inscius ipse cum fociis simul insciis: Æa nimirum Colchica
Ponti & orbis extremis sita est finibus.
Sic fatus est: hunc autem senior excipiens respondit.
Nate, ut primum evaseris horrendas per petras,
Bono sis animo; quoniam Deus reliqui cursûs dux erit
Ab Æâ, ad Æam verò satis erunt comitum.
Proinde, amici, curæ vobis sit Deæ callidum auxilium
Cypriæ, ex hâc enim felices exitus pendent certaminum.
Et ultra hæc me non amplius interrogate.
Sic dixit Agenoris filius: prope autem filii duo

Threicii

Threicii Boreæ, per aerem irruentes,
 Limini agiles immiserunt plantas: ipsi igitur profilierunt 430
 A sedibus heroes, ut advenientes conspicerentur.
 Zetes verò cupientibus, adhuc ingentem præ labore
 Anhelationem efflans, narravit quam longè
 Abegerant *Harpyias*, & quomodo Iris prohibuerat illas in-
 terimere:

Utque sacramentum Dea benigna dixerat; ipsæque subierant
 Metu, Cretensis immane antrum montis.
 Læti exinde in ædibus omnes erant focii,
 Ipseque ex nuncio Phineus: protinusque eum
 Æsonides, peculiari quâdam benevolentia, allocutus est.
 Certè Deorum aliquis erat, ô Phineu, qui calamitatis tuæ 440
 Curam habuit ærumnosæ, & nos huc appulit
 E longinquo, ut tibi filii opem ferrent Boreæ.
 Quòd si & oculis tuis lumen præberet, certe existimo
 Me ita gavifurum, ac si redux domum pervenirem.
 Sic dixit: ille verò eum demisso vultu allocutus est. 445
 Æsonis fili, hoc minimè revocabile est, nec aliquod remedium
 Ultra restat; vacui enim absumuntur oculorum orbes.
 Ejus itaque loco mortem mihi citò concedat Deus,
 Et mortuus omnium particeps ero bonorum.

Hoc modo illi mutuò inter se locuti sunt. 450
Nec diu post, colloquendi vices mutantibus, orta est
Aurora: circa autem ipsum accolæ congregabantur
Qui & antea indies illuc confluebant
Semper, simul ferentes de suo partem victu.
His senex omnibus, etiamsi quis sterili manu accederet, 455
Vaticinia edidit diligenter; a multisque dempsit mala
Divinando; quocirca ipsum invisebant & alebant.
Cum his autem adfuit Paræbius, qui quidem illi erat
Charissimus; & libenter in ædibus hos conspexit:
Antea enim ipse principum classẽ virorum 460
Græciâ egressam ad urbem Æetæ
Retinacula injecturam prædixerat Thynidi terræ,
Qui ipsi Harpyias a Jove repellerent immissas.
Cæteros deinde comiter exceptos consultis dictis
Dimisit senex; solum verò Paræbium ibi manere 465
Iussit cum principibus viris; mox & ipsum
Ut de ovibus suis maximè eximiam ad se ferret,
Ablegavit & præcepit: eoque ex ædibus profecto,
Blando sermone frequentes compellavit remiges.
O amici, nequaquam omnes injuriosi sunt homines, 470
Aut beneficii immemores; velut hic quoque vir
Talis existens huc advenit, suum ut fatum cognosceret.

Quando

Quando enim quamplurimum laboraret, & æumnas per-
ferret,

Tunc equidem ipsum plus frequens victûs
Egestas atterebat, dieique dies succedebat 475
Funestior, nec requies erat ulla laboranti.

Evimverò ille patris sui miseram subiit vicem luendi
Sceleris, qui solus in montibus arbores proscindens,
Hamadryadis nymphæ nihili habuit preces;

Quæ cum flens lugubri demulfit voce 480
Ne fecaret truncum quercûs coætaneæ, in quâ longum
Ævum traduxerat continenter; ille tamen eam
Imprudens amputavit, præ juventutis vehementiâ.

Idcirco infructuosos labores et damna Nympha intulit posthac
Et sibi et liberis: ego quidem cum primò adesset 485

Delictum comperi, præcepique ut aram instauraret
Thynææ Nymphæ, & in eam piacularia faceret
Sacra, supplicans ut paternam devitaret sortem.

Deinde, quando divinitus immissam effugisset calamitatem,
nunquam mei

Oblitus est, neque neglexit; ægrè etiam invitum foras 490
Amando, adeo perstat mihi dolenti adesse.

Sic locutus est Agenoris filius; prope autem statim duas
Rediit *Paræbius* ducens de grege oves; surrexit autem Jason
Et

Et Boreæ filii, præcepto senis.

Statim verò invocato fatidico Apolline,

495

Sacra fecerunt in foco, recens die deficiente.

Juniores autem fociorum jucundas epulas adornârunt ;

Cumque bene epulati essent, alii quidem apud retinacula navis,

Alii ejus in ædibus conferti dormiebant.

Manè autem Etesiae auræ increbescebant, quæ per totam 500

Terram simul, tali Jovis perflant auxilio.

Cyrene perhibetur quædam paludem juxta Penei

Oves pavisse priscos apud mortales ; placuit enim illi

Virginitas & lectus incontaminatus ; at Apollo

Cum hanc furripuisset pascentem oves juxta fluvium 505

Procul Æmoniâ, terrestribus commisit Nymphis

Quæ Libyam colebant, prope Myrtosium verticem.

Ibidem Aristæum Phœbo peperit, quem vocant

Agrestem & pastorem divites segetum Æmonienfes.

Hanc igitur præ amore Deus fecit sponsam 510

Suam longævam & venatricem ; filium verò transtulit

Infantulum, Chironis in antris educandum ;

Cui & adulto Deæ nuptias paciscebantur

Musæ, artemque medicam & divinandi edocuerunt ;

Ipsamque ovibus suis custodem præposuerunt, quotquot pastæ

erant

515

Per

Per campum Phthiæ Athamantium, circaque opacum
Othryn, & fluvii sacra fluenta Apidani.

Quando autem de cœlo Minoidas torrebat insulas
Sirius, neque diu erat aliquod remedium inhabitantibus,
Tunc fane ipsum invocârunt, ex monitis Apollinis 520

Famis depulforem: reliquit autem ille patris præcepto
Phthiam, & in Ceum transtulit ad habitandum quem congregârat
Infinitum populum; qui quidem sunt ex genere Lycaonis:
Et templum ædificavit ingens, Jovis Icmæi;

Sacraque ritè fecit in montibus stellæ illi 525

Sirio, & ipsi Jovi Saturnio: ob eam verò causam

Terram refrigerant Etesiæ a Jove auræ

Dies quadraginta; Ceoque etiamnum sacerdotes

Ante ortum canis, peragunt sacra.

Et hæc quidem sic cantantur. Optimates autem ibi 530

Manebant detenti; donaque hospitalia largiter Thynii

Singulis diebus Phineo gratificantes, afferebant.

Exinde verò, Diis duodecim exstructâ

Arâ, maris in litore ulteriore, ac sacris impositis,

Navem celerem ingressi sunt ad remigandum, nec columbæ 535

Pavidæ obliti secum fuerunt; sed eam

Vinculo inhærentem, suâ gestabat manu tenens

Euphemus; & a terrâ duplicia retinacula solverunt.

Nec fane Minervam latuit, eos ulterius progressos esse.
Cum summâ autem festinatione, nube pedibus conscensâ 540
Levi, quæ ipsam properè ferret gravem licèt existentem,
Impetum fecit ad pontum eundi, bene volens navigantibus.
Sicut autem quando aliquis a patriâ vagatus, ut sæpe
Vagamur homines laboris patientes; nulla autem terra
Longè est diffita, sed omnes in conspectu sunt viæ, 545
Suas verò ædes animo lustravit; simulque iter
Humidum ficcumque apparet; ipse nunc huc, nunc illuc
Arctius res animo versans celeriter inquirat oculis;
Æquè velociter Jovis filia prorupta,
Posuit in inhospitali pedes Thynidis litore. 550
Illi verò, quando ad vadi tortuosi angustias pervenissent,
Asperis scopulis utrinque circum munitas,
Subtus verò vorticosus retro inhiberat euntem
Navem fluxus; multâque formidine ulterius contenderent,
Jamque ipsis mutuò illiforum sonitus faxorum 555
Crebrò aures feriret, reboarentque mari circumluta litora;
Tunc fane excitatus est, columbam manu tenens
Euphemus in proram ascendere; alii autem auxilio
Tiphyos Agneo fati, promptam urserunt
Remigationem, ut navem per petras agerent 560
Suis viribus freti: illasque statim, novissimè cæterorum

Apertas,

Apertas, postquam petrarum sinus circumnavigâssent, con-
spexerunt.

Ipsis autem effusus est animus : ut verò alis prorumperet
Euphemus præmisit columbam, et illi simul omnes
Sustulerunt capita visendi studio : hæc inter eas 560
Volavit ; quæ statim rursus adversæ mutuò
Ambæ unâ concurrentes fragorem ediderunt, & excitatum est
multum

Salsuginis ebullientis, nubis instar ; resonuitque pontus
Horrendum ; passim etiam ingens remugiit æther.
Cavæ insuper speluncæ sub saxi asperis 570
Ab æstuante mari intus murmurârunt, inque summum litoris
Alba chachinnantis undæ sese emisit spuma.
Navem autem deinde circumegit fluctus, summasque secu-
erunt

Caudatas *petræ* pennas columbæ ; ipsa tamen evasit
Incolumis ; remiges verò magnum clamârunt, ipseque voci-
feravit 575

Tiphys strenuè remigarent ; nam iterum aperiebantur
Bifariàm : ipsos autem remigantes corripuit terror, donec
Æstus reciproco lapsu rediens, navem promovit
Intra rupes : tunc verò maximus terror invasit
Omnes ; super caput enim erat inevitabile exitium, 580

Jam

Jamque hinc et illinc latus prospiciebatur pontus;
 Ipsisque improvise oborta est immanis unda ex adverso,
 Alta, prærupto monti similis, quâ visâ,
 Declinârunt illi obliqua capita; videbatur enim
 Totam navem illapsu coopertura.

585

Sed eam anticipavit Tiphys, *navem* remigatione gravatam
 Laxans, illa verò multùm sub carinam devoluta est.
 Ipsamque a puppi elevavit longè navem
 Supra cautes; ita ut in alto sublimis ferretur.

Euphemus autem omnes ambiens inclamavit socios

590

Ut remis incumberent totis viribus; illi igitur cum clamore
 Scindebant aquam; quantum autem obsecuta est remigibus
 navis,

Alterum tantum retrò abfiliit, incurvabanturque remi
 Non aliter quàm inflexi arcus, summâ vi contendentium
 heroum.

Inde autem illicò superobruens irruit fluctus:

595

Sed ipsa, repentè, tanquam cylindrus, procacem transcurrerat
 fluctum

Antrorsum cum impetu in profundum mare: ita in mediis
 Vorticofus eam tenebat fluxus scopulis, qui utrinque
 Quassati reboabant; vineta verò sunt navalia ligna.

Et tunc fane Minerva solidâ eam revulsit à rupe

600

Lævâ

Lævâ manu; dextrâ verò protrufit in procurfum:
 Illa igitur alatæ infar fublimis erupit fagittæ.
 Attamen apluftris abfciderunt fummas extremitates
 Multâ vi confligentes *petræ* inter fe adverfæ: at Minerva
 In Olympum emicuit, quando incolumes evaferant. 605
 Petræ autem in unum locum propè invicem
 Fortiter firmatæ erant; quod ita erat fatis decretum
 Ex Diis, ubi quis viſas tranſvectus fuerit.
 Illi igitur aliquando ab acerrimo reſpirârunt pavore,
 Simul aerem aſpectantes, & altum maris 610
 Latè expanſum; dicebant enim ſe ex Orco
 Servari; primus verò Tiphys ſermonem adortus eſt.
 Jam equidem credo nos unâ cum ipſâ navi tutos evaſiſſe;
 Nec aliquis alius eſt hujus *ſalutis* auctor, quàm Minerva,
 Quæ ei vim inflavit divinam, quando ipſam Argus 615
 Clavis compingeret; non verò fas eſt ut vincatur.
 Tu verò, Æſonis fili, regis tui mandatum
 Quandoquidem Deus nobis petras effugere conceſſerit,
 Haud amplius reformides; quoniam in poſterum certamina
 Perfectu facilia Agenoris filius cecinit Phineus. 620
 Hæc cum dixiſſet, ulterius præter Bythiniam terram
 Navem per pelagus direxit medium; ſed eum ille
 Blandis verbis viciffim allocutus eſt.

M m m m

Tiphy,

Tiphy, cur hæc mihi loqueris dolenti?
Erravi; contraxi calamitatem malam et irreparabilem. 625
Oportuit enim me, jubenti obstantem Peliaë,
Statim hanc recusasse expeditionem, etsi essem
Crudeliter & membratim disiectus, interimendus.
Nunc autem mihi permultus timor, & intolerabiles curæ
Incumbunt, qui formidem horrendas maris vias 630
Nave emetiri, qui formidem etiam quoties in terram
Egrediamur; undiquaque enim iniqui sunt homines.
Semper autem gemebundam, exacto die, noctem traduco,
Ex quo primùm tempore meâ gratiâ coiistis,
In animo versans singula; tibi facile est concionari, 635
Qui tuæ duxtaxat animæ curam geris; at ego
De meipso nec vel minimùm sollicitus sum, sed pro hoc
Pro illo, pro te, aliisque timeo sociis,
Ne in Græciam terram incolumes vos reportem.
Hæc dixit ille, tentans principes; qui infremuerunt 640
Animosis verbis; ille autem animo intimo exhilaratus est
Acclamantibus illis; et rursus apertè locutus est.
O amici, in vestrâ virtute fiduciam colloco;
Quapropter nunc, ne si per Orci voragines
Mitterer, amplius pavorem induam, quandoquidem fitis 645
Firmi in operosis periculis; sed petris

Plegadibus

Plegadibus enavigatis, opinor haud amplius in posterum
Fore aliud tale formidolosum periculum, si modò verè
Observato Phinei consilio, tendamus iter.

Sic locutus est; & talibus statim destiterunt sermonibus, 650
Remigando verò indefinentem exercuerunt laborem; & ocyus
illi

Rhebam rapidum fluvium, scopulumque Coloni,
Et paulo post promontorium præterlegerunt nigrum.

Post hoc ostia Phyllidis, ubi olim

Dipsacus filium Athamantis suis recepit in ædibus, 655

Quando unà cum ariete urbem fugeret Orchomeni.

Illum fane peperit Nympha pratenfis, nec illi flagitium

Placebat; quare volens ad patris sui aquas

Cum matre habitavit, in litore pascens oves.

Istius quidem citò fanum, & latas fluvii 660

Ripas, campumque, nec non profundum Calpim

Cernentes prætervecti sunt; simulque, exacto die, noctem

Tranquillam irrequietis traduxerunt remis.

Quemadmodum autem uda scindentes arva

Operarii laborant boves; circum verò prælargus sudor 665

Distillat ex lateribus et cervice, oculique ipsorum

Obliqua distorquentur sub jugo; at anhelitus

Siccus ab oribus indefinenter fremit; illi tamen in terrâ

Ungulas

Ungulas infigentes, toto die exercentur:

His similes heroes per mare ducebant remos.

670

Quando autem nondum dies alma, nec amplius crassa

Caligo est, tenuis verò incurrit in noctem

Lux, quam crepusculum vigilantes vocant;

Eo tempore, ad desertæ insulæ stationem appulsi

Thynidis, labore secundo excensum fecerunt in terram.

675

Illis verò Latonæ filius revertens e Lyciâ,

Procul ad infinitum populum Hyperboreorum hominum,

Apparuit; aurei autem ab utrâque genâ

Cincinni racemosi quatiebantur euntis.

Lævâ autem argenteum versabat arcum, & circum terga.

680

Pharetra pendeat ab humeris, ipsaque sub pedibus

Intremiscebat tota insula, volvebanturque undæ ad terram.

Illos autem intuentes corripuit terror immensus; nec aliquis
ausus est

Contra intueri splendidos oculos Dei;

Steterunt verò vultibus in terram demissis: ille autem longè

Perrexit ire ad pontum per aerem; ac vix tandem hujusmodi

Orpheus sermonem habuit, rem exponens principibus.

Agedum, insulam Eoi Apollinis

Hanc sacram dicemus, quoniam omnibus apparuit

Matutinus transiens; ea autem sacrificabimus quæ adsunt

690

Erectâ

Ereçtâ litorali arâ : quòd si in posterum
 In Æmoniam terram incolumem reditum præbuerit,
 Tunc sane illi cornutarum femora imponemus caprarum.
 Nunc quali quali nidore libisque eum placemus
 Jubeo : sed propitius sis, ô rex, propitius sis post tui con-
 spectum. 695

Sic dixit ; & aram statim instaurârunt
 E lapillis ; alii autem per insulam obibant, investigantes
 Si vel aliquem hinnulum vel agrestem viderent
 Capram, quales frequenter in profundâ pascuntur sylvâ.
 Illis autem Latonæ filius capturam præbuit ; & ex omnibus 700
 Ritè in sacram duplicata femora aram
 Incenderunt, invocantes Eöum Apollinem :
 Circum autem incensa amplum chorum instaurârunt,
 Pulchrum Iepæonem, Iepæonem Apollinem
 Celebrantes ; cumque ipsis bonus Oeagri filius 705
 Testudine Bistoniâ argutum incepit cantum,
 Quemadmodum olim sub petricoso jugo Parnassi,
 Delphinem immanem sagittis confecerit
 Puer existens adhuc imberbis, adhuc cincinnis gavifus.
 (Da veniam ; semper tibi, rex, intonsi crines, 710
 Semper illæsi, prout par est ; sola autem ipsa
 Latona Cœo genita, caris manibus tractat.)

N n n n

Multa

Multa autem Coryciæ nymphæ, Plisti filiæ,

Hortabantur verbis, iëie clamantes.

Inde verò pulchrum hoc canticum ortum est Apollini.

715

Postquam verò illum chorico celebrâssent cantu,

Inter libas puras conjurârunt, se opitulaturos

Sibi invicem in perpetuum, concordia animi,

Attingentes sacra: atque adhuc in hodiernum perstat

Ibi concordia templum benevolæ, quod elaborârunt

720

Illi, gloriosam tunc Deam celebrantes.

Exortâ autem tertiâ Aurora, tunc equidem

Vivido Zephyro insulam reliquerunt excelsam.

Deinde ex adverso, fluvii os Sangarii,

Et Maryandynorum hominum valdè virentem terram,

725

Nec non Lyci fluenta, & Anthemoïfida paludem

Conspicantes præternavigârunt; a flatu autem rudentes

Armaque omnia navalia quatiebantur inter currendum.

Mane verò, vento per noctem sedato,

Lubenter promontorii Acherufidis portum pervenerunt;

730

Quod in præcipitia attollitur excelsa,

In mare prospectans Bithynicum, sub quo petræ

Læves radices egerunt, mari irriguæ; circumque illas

Fluctus volutus horrendum fremit: at supernè

Ingentes platani in vertice germinant.

735

Ex

Ex ipso autem intus descendit ad continentem
 Cavus rectâ saltus; ubi antrum est Orci
 Sylvâ & faxis opacum; unde vapor
 Frigidus, horribili exhalatus antro
 Indefinenter, albam semper circumnutrit pruinam, 740
 Quæ meridiano liquefcit sole.
 Nunquam autem silentium tenet terribilem montem;
 Sed simul à ponto gemit resonante,
 Foliisque a vento agitatis cavernoso.
 Ibi etiam sunt ostia fluvii Acherontis, 745
 Qui e promontorio eructatur, in mare se immittens
 Orientale, cava autem vallis defert eum desuper.
 Hunc quidem apud posteros Soonautem vocârunt
 Nisæi Megarenfes, quando habitaturi erant
 In terrâ Maryandynorum; tunc enim eos servavit 750
 Cum ipsis navibus, periculosa appulso procellâ.
 Huc illi statim nave per Acherusium promontorium
 Ante conspectum habentes, vento nuper sopito, appulerunt.
 Nec diu sanè Lycum, illius ducem terræ,
 Et Maryandynos latuit, advenisse 755
 Interfectores Amyci, ex famâ quam antea audierant:
 Sed & amicitiam inierunt cum ipsis ejus rei causâ;
 Ipsumque veluti Deum Pollucem salutabant,

Facto

Facto undique concursu; quoniam & ipsi diu admodum
Contra Bebrycas fœdifragos gessissent bellum.

760

Enimverò catervatim in Lyci ædibus,

Illo die, benevolè in urbem profecti,

Convivium curabant, delectabantque animum colloquio.

Æsonides quidem ei genus & nomina cujuslibet

Suorum narrabat fociorum, & Pelix mandata;

765

Et quomodo a Lemniacis hospitio excepti erant fœminis,

Et quæcunque apud Cyzicum Dolioniam perfecerant;

Ac quomodo Myfiam pervenerant, Ciumque, ubi reliquerunt
heroa

Herculem invito animo: tum Glauci monita

Dixit, & quomodo Bebrycas Amycumque interemerant: 770

Et insuper Phinei narravit vaticinia, & calamitatem:

Nec non quomodo Cyaneas petras effugerant, & obviam facti
erant

Apollini in insulâ: hic verò, eo ordine singula narrante,

Demulcebatur animum ex auditu; dolor tamen eum invasit
ob Herculem

Relictum, taleque verbum inter omnes edidit.

775

O amici, qualis viri orbatu auxilio

Dirigitis ad Æeten tantum iter! bene enim illum

Dascyli in ædibus hîc patris mei

Conspectum

Conspectum novi, quando hùc per Asiam terram
 Pedes venit, cingulum bellicosæ ferens 780
 Hippolytæ; me autem invenit primâ lanugine pubescentem.
 Atque ibi, circa Priolaum, fratrem nostrum interemptum
 A Myfis viris, quem quidem populus
 Flebilibus modis luget ab illo tempore usque ad hunc diem,
 In *funebri* certamine pugnans, Titiam devicit pugilatu cer-
 tantem 785

Fortem, qui omnibus præstabat adolescentibus
 Formâ & viribus; & in terram ei excussit dentes.
 Cæterum unâ cum Myfis meo subjecit patri
 Etiam Phrygas, qui incolunt vicina nobis arva:
 Gentemque Bithynorum cum ipsâ in possessionem redegit terrâ
 Usque ad Rhebæum amnem, scopulumque Colonæ.
 Post hos autem Paphlagonες a Pelope orti ultro se dederunt,
 Quoscunque Billæi atra circumfrangitur unda.
 Sed me nunc Bebryces, & iniquitas Amyci
 Hercule procul habitante, privârunt 795
 Jamdiu adempto bene multo agro, donec extenderunt
 Terminos, profundi ad palustria loca Hypii.
 Attamen ex vobis dederunt pœnas: nec te puto
 Die illo, invitis Diis, bellum intulisse
 Bebrycibus, Pollux, quando virum illum interimeres. 800

O o o o

Pro

Pro quibus quantum nunc gratiæ rependere me penes est,
Tantum gaudens rependam: ita enim decet imbelles viros
Quando inceperint præstantiores alii benefacere.

Ut verò communem vobis omnibus comitem se præbeat
Dascylum incitabo filium meum; quo sane profecto, 805
Hospitalibus per mare obviam fietis

Hominibus, ipsius usque ad os Thermodontis.

Seorsim autem Tyndaridis Acherusio super promontorio
Altum extruam templum, quod quidem de longinquo omnes
Nautæ per mare prospectantes venerabuntur:

Ipsisque deinde ante urbem, veluti Diis,
Pinguia bene arati jugera campi separabo. 810

Hoc modo circa convivium toto die confabulabantur.

Mane autem ad navem redierunt festinantes;
Cumque ipsis unà Lycus ivit, infinita iis præbens 815
Munera ad auferendum, simulque filium ex ædibus emisit ut
unà iret.

Ibi autem Abantiadem destinatum percussit fatum

Idmona, vaticinio instructum; sed nullo ei

Vaticinia ex usu erant ad salutem, quoniam necessitas occum-
bendi urgeret.

Jacebat enim in palustri loco arundinosi fluvii, 820
Refrigerans latera & vastum luto ventrem,

Aper

Aper albis dentibus, horrendum monstrum, quem & ipsæ
Nymphæ palustres aliquantulum metuebant; nemo autem
hominum

Nôrat, quippe solus in vastâ pasceretur palude.

Sed dum per limosi salebras fluvii 825

Iret Abantiades, hic statim de improvise

Altè admodum ex cannis subfiliens, percussit femur

Impetuosè, mediosque cum osse nervos diffecuit.

Acutum autem ille vociferatus, humi corruit; sociique, eo
vulnerato,

Frequentes occlamârunt: at subito intendit sævo 830

Peleus irritum jaculum in paludem irruenti

Apro, qui iterum prorupit contrarius, Idasque ei

Vulnus impegit, adeo ut frendens veloci indueretur hastâ.

Et hunc quidem humi liquerunt ibi prostratum.

Illum verò focii ad navem ferebant palpitantem 835

Mœsti; interque manus suorum mortuus est sodalium.

Tunc autem a curâ navigationis prohibiti

Circa sepulturam mortui versabantur tristantes.

Dies quidem tres integros lugebant, at quarto ipsum

Funerârunt magnificè; unâque exequias celebrabat populus

Cum ipso rege Lyco; juxtaque multa pecora

Prout fas est mortuis, funebria jugulârunt.

Et reverà extructus est illius viri in eâ tellure

Tumulus,

Tumulus, monumentumque inest vel posteris visu,
Nautico ex oleastro palanga, foliisque frondet 845
Paululum infra promontorium Acherusium: quod si me hoc
etiam

Oporteat intrepidè per Musas canere,
Hunc urbis patronum enunciat Bœotiis
Phœbus Nisæisque nominatim invocandum;
Circaque hanc palangam antiqui oleastri 850
Fundandam esse urbem: illi verò pio pro Æoli nepote
Idmone, in hodiernum Agamestora venerantur.

Quisnam autem alius mortuus est? nam rursus extruxerunt
Heroes tunc sepulchrum defuncto socio.

Duo enim illorum adhuc monumenta apparent virorum. 855
Agniadem Tiphyn interiisse fama est, nec erat illi
Fatis decretum ut ulterius navigaret, sed eum quoque
Ibi breviculus a patriâ longè sopivit morbus,
Dum Abantis filii cadaver sepeliret cœtus.

Difficilem verò toleratu gravi ex jacturâ dolorem ceperunt. 860
Nam postquam hunc etiam juxtâ funerâssent,
Ibi, præ desperatione ante mare prolapsi,
Quietè, strictim obvoluti, neque cibi
Nec potûs recordabantur, sed macerabant præ dolore
Animum, quoniam reductus spes longius ablata effet. 865

Ac fane quid ulterius exanimati, detenti fuissent,
Nisi Ancæo singularem iniecisset Juno
Audaciam (quem juxta Imbrasi aquas Aſtypalæa
Peperit Neptuno, eximiè enim inſtructus erat peritiâ
Gubernandi) qui Pelea incitatus increpuit. 870

Æaci fili, quomodo honeſtum ſit, neglectis certaminibus,
In alienâ terrâ diu manere? non fane Martis
Adeo peritum me ducit ad vellus Jafon
E Partheniâ, quàm naves gubernandi ſcientem.
Non eſt igitur quod vel tantillum metuas navigio. 875

Quin & alii hîc periti viri ſunt,
Quorum quemcunque puppi præfecerimus, nemo peſſum ſit
daturus

Clafſem: idcirco celeriter admonens hæc omnia
Audacter incita ut memores ſint certaminis.
Sic dixit; illius autem animus glifcebat gaudio, 880
Nec diu poſt inter medios concionatus eſt.

Boni viri, quare nunc dolorem vanum retinemus fruſtra?
Illi enim aliquando, eo quod fortiti ſunt, fato interierunt.
Nobis autem ſuperſunt gubernatores in cœtu,
Et quidem multi: quare nihil differamus profectionem; 885
Sed incitemini ad opus, diſcuſſâ triſtitiâ.

Huic autem Æſonis filius animi incertior reſpondit.

P p p p

Æaci

Æaci nate, ubinam sunt illi gubernatores?
Quos enim antea peritos gloriabamur esse,
Illi desperabundi, plus quàm egomet, tristantur. 890
Quare simul cum mortuis malum prævideo fatum,
Si nec ad sævi urbem Æetæ
Concedetur, nec rursus in terram Græciam venire,
Vitatis faxis; sed nos hoc loco cooperiet
Turpitèr malus interitus, inaniter senescentes. 895
Sic locutus est: Ancæus autem valde celeriter excepit
Navem celerem ad gubernandum; certè enim numinis im-
pellebatur motu.
Post illum autem Erginus & Nauplius Euphemusque
Surrexerunt, gubernandi cupidi; sed illis
Cohibitis, Ancæo plures suffragabantur focii. 900
Mane autem deinceps, duodecimo conscenderunt
Die; illis enim zephyri plenus flatus aspirabat.
Statim autem Acheronta præterlegerunt remis,
Expanderuntque confisi vento lintea, ac longe ulterius
Velis passis, fecuerunt navigationem, tempestatum immunes.
Statim autem Callichori ad ostia fluvii
Venerunt, ubi ferunt filium Jovis Nyfæum,
Quando, relictis Indorum gentibus, se ad Thebas habitandum
transtulit,

Orgia celebrâsse, chorosque instituisse ante antrum,
In quo horrendas, castas dormiebat noctes. 910

Ex quo Callichorum fluvium circumhabitantes
Antrumque Aulium cognomento vocant.

Inde autem Stheneli sepulchrum conspicati sunt Actore geniti,
Qui ex Amazonum præforti bello
Revertens, (unâ enim ierat cum Hercule) 915

Sagittâ ictus, ibi maritimum ad litus occubuit.

Nec multum ulterius procurrerunt; dimisit enim ipsa

Persephone animam flebilem Actoridæ

Orantem, ut paululum modò viros sui ordinis intueretur.

Summo itaque consenso tumulo, conspicabatur navem, 920

Talis existens qualis ad bellum ierat, circum autem pulchra

Quatuor cristis, purpureo cono, effulgebat galea.

Et ille rursus subiit vastam caliginem: illi autem, eo viso,

Obstupuerunt; quos hortabatur vaticinans ut appellerent

Ampyci filius Mopfus, placarentque *spectrum* libis. 925

Illi igitur celeriter velum collegerunt, et ejectis

Retinaculis, in litore circa Stheneli tumulum occupabantur.

Libaminaque ei fuderunt, ac cremârunt incisa pecudum.

At seorsim a parentatione, Apollini navium tutelæ

Exstructâ arâ, pecora ufferunt; et insuper Orpheus 930

Dedicavit lyram, ex quo Lyra loco nomen est.

Statim

Statim autem illi, vento inurgente, conscenderunt
In navem, velumque detractum expanderunt
In pedes utrosque: illa verò per pelagus ferebatur
Vehementèr, tanquam aliquis per aerem in sublimi accipiter
Alis auræ immixtis fertur velociter, neque quatit se
Inter projiciendum, quietis immotus existens alis.
Et fane Parthenii fluenta maritimi,
Tranquillissimi fluvii, præternavigârunt, in quo filia
Latonæ, quando a venatu in cœlum ascendit, 940
Corpus suum amabilibus refrigerat aquis.
Nocte autem deinde indefinenter ulterius procurentes,
Sesamum, & excelsos præterierunt Erythinos,
Crobialum item & Cromnan, sylvosumque Cytorum.
Inde autem Carambim cum solis radiis 945
Circumvecti, longum præternavigârunt remis
Litus, per diem totum, & exacto die, noctem.
Continuò autem Assyriam venerunt in terram, quò Sinopam
Asopi filiam collocârat, & ei dederat
Virginitatem ipse Jupiter pollicitis deceptus. 950
Ille enim amorem petebat, annuebatque ei
Illud se daturum, in quod ferretur vehementiore desiderio.
Hæc autem virginitatem rogavit astutiâ suâ.
Similiter etiam Apollini fraudem fecit, concumbere

Volenti;

Volenti; fluvioque post hos Halyi; nec virorum aliquis 955
Hanc inter ulnas amatorias fecerat mulierem.

Hic autem Triccæi illustris Deimachi

Filii, Deileon, Autolychus, & Phlogius,

Ab Hercule separati, habitârunt.

Qui quamprimum intellexerunt principum navigationem vi-
rorum, 960

Eos ipsos accuratè rem interrogârunt, obviam facti:

Nec amplius manere voluerunt firmiter, sed in navem

Zephyro magis magisque insufurrante, conscenderunt.

Cum his autem simul veloci provecti aurâ,

Reliquerunt Halyn fluvium, & vicinè fluentem Irim; 965

Nec non Affyriæ alluvionem terræ: ac eodem die

Obierunt remotè Amazonum promontorium portuosum;

Quò olim profectam de Martis genere Melanippam

Hercules heros infidiis excepit; atque ei redemptionis præmium

Hippolyta cingulum artificiosè variegatum dedit 970

Pro sorore: ille autem incolumem dimisit postea.

Hujus illi in sinu, ad ostia Thermodontis

Appulerunt, quoniam & pontus turbaretur venientibus.

Huic autem nullus fluvius est similis, neque fluentia

Tot in terram fundit ex se separatim mittens. 975

Quatuor ad *complendum* centum opus haberet, si quis singula

Q q q q

Numeraret;

Numeraret; unus autem solùm verus erat fons;
 Qui quidem ex montibus demanat in terram
 Excelsis, quos dicunt Amazonios appellari.
 Inde autem altiore intus diffinditur in terram 980
 Ex adverso; quare ei retro versi sunt meatus.
 Semper verò aliò alius, ubi maximè adeptus fuerit
 Terram humilem, defertur, hìc quidem procul,
 Ille autem prope; multi autem incompertum est
 Ubi meatus effunduntur: ipse verò manifestè permistim cum
 paucis 985
 Pontum in Euxinum sub curvum emittitur litus.
 Et nunc sane morati cum Amazonibus conseruissent
 Prælium, nec sine sanguine concertassent,
 (Non enim Amazones valde tractabiles, nec juris
 Cum respectu campum Dæantium circumhabitabant; 990
 Sed injuria luctuosa & Martis opera iis curæ erant;
 Etenim ex genere erant Martis & Harmoniæ
 Nymphæ, quæ Marti belli cupidas peperit filias,
 Saltus in Acmonii recessibus cum eo in concubitu mista)
 Nisi ex Jove iterum flatus Zephyri 995
 Orti fuissent, illique vento curvum reliquissent litus,
 Ubi Themiscyreæ Amazones armabantur.
 Non enim simul collectæ in unâ urbe, sed per regionem

Discretæ

Discretæ in tribus tripliciter habitabant.

Seorsim quidem illæ ipsæ quibus tunc præerat 1000

Hippolyta, seorsim item Lycastiæ habitabant;

Seorsim item longè jaculantes Chalesiæ. Die autem proximâ

Et nocte insequente, ad Chalybum terram venerunt.

His quidem neque boum aratio curæ est, neque alia quædam

Plantatio fructûs dulcis; nec sane illi 1005

Greges roscidis in pascuis alunt;

Sed ferri feracem, asperam terram scindentes

Pretium permutant cibarium; nec iis unquam

Aurora exoritur sine laboribus, sed in atrâ

Fuligine & fumo laborem gravem perferunt. 1010

Post hos autem deinde Genetæi Jovis promontorium

Circumvecti, ferebantur præter Tibarenorum terram.

Ibi, postquam pepererint viris liberos mulieres,

Illi quidem gemitus edunt, in lectum prolapsi,

Capitibus circumvinctis; illæ verò bene curant cibo 1015

Viros, & balneos ipsis puerperio idoneos administrant.

Sacrum post hos montem & terram transierunt,

Ubi Mossynœci per montes inhabitant

Ligneas turres, & ipsi inde sunt cognomines.

His jus legesque diversa sunt; 1020

Quæ enim in propatulo fas est facere, vel apud populum

Vel

Vel in foro, hæc omnia illi in domibus patrant ;
Quæ autem nos in ædibus perficimus, ea hi foris
Irreprehenſi, mediis agunt in plateis.
Nec pudori illis eſt concubitus publicus, ſed porcorum more
Armentalium, ne minimè quidem reveriti præſentes,
Miſcentur humi communi amore cum uxoribus.
At in altiffimâ rex falâ ſedens
Incorrupta frequentibus jura populis dat,
Miſer : ſi enim aliquid leges dando deliraverit, 1030
Fame ipſum eodem die occluſum conficiunt.
Hos prætergreſſi, valde prope ex adverſo
Inſulæ Aretiadis ſecuerunt navigationem remis,
Diurni ; ſecunda enim ſub crepuſculum defecerat aura.
Jamque aliquem ſuperne Areïum inruentem 1035
Inſulæ habitatorem per aerem alitem conſpexerunt ;
Qui concuſſis alis in currentem navem,
Jaculabatur in eam pennam acutam, quæ lævo incidit humero
Illuſtris Oilei ; demifit verò e manibus remum
Percuſſus ; obſtupuerunt autem illi, alato conſpecto jaculo.
Et illud quidem extraxit, qui prope ſedebat, Erybotes,
Vulnuſque ligavit, poſtquam e vaginâ ſuâ
Solviffet dependentem fasciam : at verò apparuit
Alter priori advolans ; ipſum tamen heros

Clytius

Clytius Euryti filius (antea enim curvum tetenderat arcum,
 Immisit igitur velocem volucris sagittam) denique
 Percussit, vertigine autem circumrotatus celerem prope navem
 decedit.

Eos autem Amphidamas allocutus est, Alei filius.
 Insula quidem prope nos est Aretias; nôstis & ipsi
 Alites hos conspicati; ego autem opinor spicula 1050
 Non suffectura ad excensionem; sed aliud quodvis
 Consilium paremus utile, si appellere
 Curæ sit vobis, in animo habitis Phinei mandatis.
 Neque enim Hercules, quando in Arcadiam venit,
 Ploïdas aves de Stymphalio potuit lacu 1055
 Abigere sagittis (quod & ego ipse vidi)
 Verùm ille, æreo crepitaculo in manibus concussio,
 Sonitum edebat præcelsâ in speculâ; illæ verò aufugerunt
 Longè, terribili præ metu, sublato clamore.
 Quare nunc etiam tale aliquod excogitemus consilium. 1060
 Ipse verò quod antea commentus sum, id juberem.
 Postquam imposueritis capitibus galeas triplici cristâ insignitas,
 Partim quidem vestrûm remigate vicissim; partim verò
 Hastis politis clypeisque instruite navem.
 Deinde totis viribus ingentem tollite clamorem 1065
 Omnes simul, ut strepitum ob insolentiam pertimescant,

R r r r

Cristasque

Cristasque nutantes, & sublatas hastas in altum.
Si autem ad ipsam insulam venerimus, tunc deinde
Cum clamore scutis immanem excitabitis sonitum.
Sic locutus est: omnibus autem utile placebat consilium. 1070
Circumposuerunt igitur æreas galeas capitibus,
Terribiliter fulgentes; super verò cristæ quatiebantur
Purpureæ; & hi quidem vicissim remigabant,
Illi verò hastis clypeisque navem munierunt.
Sicut autem, quando aliquis tegulâ parietes cooperturus est,
Ut domui sit decori, & contrâ pluviam præsidio,
Alii autem firmitèr alia vicissim adaptatur;
Hoc modo illi scutis navem instructam cooperuerunt.
Qualis autem fit clangor ex bellico tumultu,
Militem commotorum, quando concurrunt acies, 1080
Talis in alto navis per aerem spargebatur clamor.
Nec avium aliquam amplius conspexerunt, sed quando insulæ
Appropinquant scutis sonitum ciebant, illæ statim
Innumeræ hùc, illuc, in fugam sublatae sunt.
Sicut autem quando Saturnius densum demisit grandinem 1085
Ex nubibus, per urbem & domos, ipsi verò sub illis
Incolæ, crepitu super tecta audito,
Sedent quietè (quoniam non eos deprehendit tempestas
Improvise, sed antea communierant ædes)

Eodem

Eodem modo densas pennas illis jaculabantur, cum impetu
sublatæ 1090

Altè admodum trans mare, ad extremæ montes terræ.

Quænam verò Phinei erat sententia, ut huc appelleret

Heroum divina classis? quidve deinceps

Aut quale commodum futurum erat desiderantibus accedere?

Phryxo nati ad urbem Orchomeni 1095

Ex Ætâ proficiscebantur, ab Æetâ Cytæo,

Inscensâ nave Colchicâ, ut immensas divitias acciperent

Patris, ille enim moriens jufferat hoc iter,

Et sane propè erant ad insulam in eo die.

Jupiter autem Boreæ vim excitavit ad spirandum, 1100

Imbribus significans humidam viam Arcturi.

Ille quidem interdiu in montibus folia concussit

Paululum in summis leniter spirans foliis;

Nocte verò pontum invasit vehemens, excitavitque fluctus

Reboans flatibus; nigra autem cælum caligo 1105

Involvit, nec stellæ alicubi translucentes apparebant visu.

E nubibus, tenebrosa autem undique caligo inhæserat.

Ipsi autem madidi, tristem pertimescentes interitum.

Phryxo nati, jactabantur passim fluctibus.

Vela insuper dirupit venti impetus, navemque ipsam. 1110

In duas partes diffregit, quassatam fluctibus.

Inde

Inde autem consiliò deorum, quatuor licèt existentes,
 Trabem corripuerunt ingentem, quales multæ
 Diffractâ navi, dispersæ erant, validis compactæ clavis.
 Eosque ad insulam, vel minimo à morte intervallo, 1117
 Fluctus ventique flatus ferebant malè affectos.
 Illicò autem rupit se nimbus immensus, compluitque in
 pontum

Et insulam, & quamcunque obversam insulæ
 Vel insulam, vel continentem ulteriorem prope insulam,
 Regionem Mossynœci violenti circumhabitabant. 1120
 Ipsos autem valido simul cum ligno procellæ impetus
 Filios Phrxi ad litora devolvit insulæ,
 Nocte sub obscurâ: immensa autem ex Jove aqua
 Cessavit unâ cum sole; statim verò prope obviam facti sunt
 Invicem, primusque Argus sermonem adortus est. 1125
 Supplicamus vobis per Jovem spectatorem, quicumque estis
 Viri, favere & opem ferre indigentibus.
 Quæ enim asperrimè incubuerunt mari procellæ
 Navis vilis ligna omnia diffregerunt,
 In quam simul afflicti ex necessitate ingressi sumus. 1130
 Quapropter nunc vobis supplicamus, si forte obtemperetis,
 Ut detis aliquantulum vestitûs circa corpus, & sustineatis,
 Misericordiâ usi in viros æquales, malo conflictantes.

Quia

Quin hospites supplices Jovis causâ revereamini,
Hospitalis, & supplicum antistoris; Jovis enim utrique, &
supplices 1135

Et hospites, qui nuper nobis inspectorem se præbuit.
Hunc autem Æsonis filius diligenter percontabatur,
Vaticinia Phinei ratus absoluta esse.

Hæc quidem statim omnia suppeditabimus benevoli.

Sed age, dic mihi verè quò terrarum 1140

Habitetis, & quæ necessitas trans mare navigare impulerit,
Ipforumque vestrûm nomen inclytum, & genus.

Hunc autem Argus allocutus est perplexus rebus adversis.
Phrixum quendam, Æoli natum a Græciâ in Æeam venisse,
Haud dubiè, opinor, alicubi audivistis & antea ipsi. 1145

Eum nempe Phrixum, qui in oppidum Æetæ ingressus est,
Ariete vectus, quem aureum fecit

Mercurius; & vellus etiam nunc videatis

Suspensum in foliosis quercûs ramis.

Illum postea immolavit, ipsius mandato, 1150

Fugæ faventi ante omnes Saturnio Jovi; ac ipsum recepit

Regiâ Æeta, filiamque ei nuptum dedit

Chalciopam indotatam, benevolentiam animi.

Ex his utrisque genus nobis est: at ipse jam

Senex mortuus est Phrixus in Æetæ ædibus. 1155

S f f f

Nos

Nos verò statim patris præceptorum curam habentes,
Navigabamus ad Orchomenum Athamantis causâ possessionum.
Si verò & nomen fortè cupias cognoscere,
Huic nomen est Cytiforus, huic autem Phrontis,
Huic Melas, ipsum verò me Argum vocaveritis. 1160
Sic locutus est: optimates autem ob congressum gavisi sunt,
Ipsoſque amplexabantur, miro stupore perculsi; at Jason
Deinceps, prout fas erat, respondit his verbis.
Certè equidem cognati paterni nobis existentes,
Oratis, ut benevoli sublevemus naufragos. 1165
Cretheus enim & Athamas fratres fuerunt;
Crethei autem nepos ego sum; cum his verò fociis
Ex ipsâ Græciâ proficiscor ad urbem Æetæ.
Verùm de his postea conferemus sermones mutuos.
Jam autem prius induamini; consilio equidem opinor 1170
Immortalium in manus meas vos egentes incidisse.
Dixit, & e navi vestes dedit, ut induerent.
Simulque unà omnes postea ibant ad templum Martis
Pecora immolaturi; circa autem aram steterunt
Certatim, quæ extra excelsum erat templum, 1175
E lapillis; intus autem niger lapis defixus erat,
Sacer, ad quem omnes Amazones vota obtulerunt.
Nec iis fas erat, quando ex adverso venirent,

Ovium,

Ovium boumque sacra in arâ illâ comburere,
Sed equos frustatim secabant, quos largiter faginaverant. 1180

Postquam autem, peractis sacris, paratas epulas degustâssent,
Tunc sane Æsonides interpellavit, sermonemque adortus est.

Jupiter ipse singula inspicit, nec ipsum homines
Latemus prorsus, qui pii atque justî.

Ut enim patrem vestrum eripuit a cæde 1185

Novercali, & separatim immensas dedit divitias,

Sic & vos rursus integros servavit

A tempestate perniciosâ: licet autem hâc in navi

Huc, illuc ire, ubicunque lubet, sive ad Æeam,

Sive ad Phthiam, inclyti urbem Orchomeni. 1190

Hanc enim Minerva fabricavit, & secuit ferro

Ligna in cacumine Peliaco; cumque ipsâ Argus

Paravit: illam autem violenta unda diffregisset,

Priusquam ad rupes prope venissemus, quæ in ponto

Angusto concurrunt toto die inter se mutuò. 1195

Verum agite similiter & vos nobis in Græciam aventibus

Vellus aureum reportare, adjutores estote,

Et cursûs duces: quandoquidem Phrixo sacra

Proficiscor perfecturus, ob Jovis iram in Æoli nepotes.

Conticuit, cum hoc hortatu: illi verò extimiscebant au-
dientes: 1200

Non

Non enim opinabantur fore ut in mitem inciderent Æetam,
Vellus auferre arietis cupientes; & in hunc modum dixit
Argus, ægrè ferens tali eos navigatione occupari.

O amici, quantum nobis infit virium, nequaquam auxilii
Recusabitur vel tantillum, quando necessitas aliqua inciderit:
Sed mirum in modum horribili sævitiâ præditus est
Æeta, ita ut pertimescam navigare.

Perhibetur autem eum a sole natum fuisse; circa verò Col-
chorum

Innumeræ habitant gentes; & fane Marti
Terribili voce & immenso robore se parem exhibeat. 1210

Haud equidem pellem auferre ab Æetâ
Facile erit: talis eam serpens circum undique custodit
Immortalis, & somni expers, quem ipsa terra protulit

Caucasi in saltibus, ubi Typhaonia petra,
Quò Typhaona perhibent, Jovis Saturnii fulmine 1215
Percussum, quando ipsi validas intentaret manus,
Calidam a capite destillâsse faniem. Is verò uti erat, venit
Ad montes & campum Nyseium, ubi etiamnum
Jacet, merfus Serbonidis sub aquâ paludis.

Sic dixit; at plerisque pallor perfudit genas 1220
Simul atque tale certamen audiverant: statim autem Peleus
Audaçter verbis respondit, dixitque.

Ne

Ne tam, bone vir, pertimescas animo.

Non enim adeo virium egentes sumus, ut deteriores

Simus armis cum Æetâ decertare.

1225

Sed nos etiam existimo peritos belli

Illuc proficisci, qui fermè ex Deorum sanguine sati sumus.

Quapropter, nisi benevolè vellus aureum concesserit,

Nulli ei commodo futuras opinor gentes Colchorum.

Ita illi inter se vicissim confabulabantur,

1230

Usque dum cibo satiati dormitum irent.

Mane autem experrectis, temperata spirabat aura :

Sustulerunt igitur lintea, quæ flatu venti

Extendebantur ; ac celeriter insulam liquerunt Martis ;

Nocte verò insequenti, Philyræam præterlegerunt insulam ;

1235

Ubi Cœli filius Saturnus, cum Philyrâ, quando in Olympo

Titanibus imperaret, & ipse sub antro Cretensi

Jupiter adhuc inter Curetes educaretur Idæos,

Deceptâ Rheâ, concubuit ; eosque in amoribus

Deprehendit Dea mediis ; ille verò è lecto profiliens,

1240

Proruit, juboso formâ similis equo.

At ipsa præ pudore, loco illo & fedibus relictis,

Oceani filia Philyra, in arduos montes Pelasgorum

Ivit, ubi Chironem monstrosum, partim quidem equo

Partim deo similem, e mutuo peperit concubitu.

1245

T t t t

Illinc

Illinc porro Macronas, & immensam Bechirorum
 Terram, ac violentos præternavigârunt Sapi-
 ras,
 Et post hos Byzeras: ulterius enim usque progrediebantur
 Festinanter, secundo impulsî vento:
 Et tunc sanè pergentibus finus apparuit ponti;
 Quin imo Caucasiorum montium incipiebant apparere vertices
 Excelsi, ubi membra ad asperas rupes
 Circumligatus æreis pedicis Prometheus
 Aquilam jecore suo pascebat, retrorsùm volantem.
 Eam quidem viderunt vespertinam, stridore acuto
 Super summam volantem navem, propè nubes; sed tamen
 Vela omnia concussit, laceßita alarum motu.
 Non enim illa volucris altivolæ formam exhibebat,
 Sed veloces quatiebat alas, politis æquales remis.
 Nec diu postea gemibundam audiebant vocem
 Jecur retrahentis Promethei; insonuit autem æther
 Ejulatu, donec iterum è monte deruentem
 Aquilam crudivoram, eâdem viâ, conspexerunt.
 Nocturni verò, Argi peritiâ, devenerunt
 Ad Phasin latè fluentem, & extremos fines ponti.
 Statim autem vela & antennam in cavum
 Receptaculum detracta reposuerunt; tum ipsum
 Malum statim submiserunt declinanter, ac celeriter remis

Ingressi

Ingressi sunt fluvii alveum ingentem, qui quoquoverfus
Stridens recedebat: erat verò illis è finistrâ

1270

Caucasus excelsus, ac Colchica urbs Æetæ:

Ex alterâ autem parte, campus Martius, sacraque nemora
Illius Dei, ubi vellus serpens tuebatur observans

Suspenfum in foliosis quercûs ramis.

Ipse autem Jason aureo in flumen poculo

1275

Vini meri dulcia fundebat libamina

Telluri, & incolis Diis, animisque mortuorum

Heroum; supplexque orabat, ut innoxii essent patroni,

Benevolè; & navis bono cum omine funes reciperent.

Statim autem Ancæus talem sermonem subjecit.

1280

Jam fane in Colchicam terram pervenimus, & fluenta

Phasidis; tempus igitur adest, quo inter nos consultemus

Sive comiter tentabimus Æetam

An alia aliqua tuta erit aggrediendi via.

Sic dixit: Argi autem hortatu Jason

1285

Altè navem jussit anchoris stabilirent,

Umbrosæ inactam paludi (ea autem erat proximè

Navigantes) ubi illi per noctem dormiebant,

Aurora autem paulo post desiderantibus apparuit.

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICORUM

LIBER TERTIUS.

AGE nunc, adsis mihi, o Erato, & enarra
Quomodo inde in Iolcum reportaverit vellus Jason
Medeæ amore; tu enim & Veneris officium
Sortita es, innuptasque curis tuis mulces
Virgines, unde tibi nomen amabile est inditum. 5
Sic inter densas, nemine observante, arundines
Manferunt procures in infidiis locati; ipsæ verò intellexerunt
Juno & Minerva, & ab ipso Jove aliisque
Immortalibus seorsim Diis thalamum ingressæ,
Consultabant; tentabat autem Minervam primùm Juno. 10
Ipsa nunc prior, filia Jovis, aggredere consilium,
Quid rei, quidve doli confingas, quo captum
Aureum Æetæ vellus in Græciam auferant;
Aut ipsi, verbis decepto, persuadeant

U u u u

Blandis;

Blandis ; vehementè enim est arrogans. 15
Nullum tamen tentamen omittere oportet.
Sic dixit ; hanc autem illico Minerva allocuta est.
Me etiam talia in animo versantem
Juno, præcisè rogas ; sed nondum
Excogitâsse videor illum dolum, qui usui erit 20
Animo procerum ; multa tamen perlibravi consilia.
Dixit ; & in solo ante pedes oculos fixos tenebant
Bifariam inter se animo fluctuantes ; at statim Juno
Talem deliberans prior habuit sermonem.
Abeamus hinc ad Venerem, quam conventam ambæ 25
Ut filio suo edicat hortemur, si modò paruerit,
Natam Æetæ venenorum peritam, telis suis
Percussam, allicere ad desiderium Jasonis ; quem opinor
Illius assensu vellus in Græciam allaturum.
Sic locuta est : vafrum autem placuit consilium Minervæ : 30
Et ipsi vicissim responsum dedit verbis blandis.
Juno, insciam me pater genuit hujus ictuum,
Nec rem aliquam novi quæ vim habeat demulcendi amorem.
Si autem tibi ipsi hæc sententia arridet, certè ego
Assensum præbitura sum ; tu verò compellandi vicem geres,
ubi conveneris. 35
Dixit ; et profilientes ad magnas ædes contenderunt
Veneris,

Veneris, quas ipsi extruxerat maritus utroque pede claudus,
Quando eam primùm a Jove duceret uxorem.

Mœnia autem ingressæ, sub porticu thalami
Steterunt, ubi adornabat dea lectum Vulcani.

40

Verùm ille quidem ad officinam et incudes manè iverat
In erraticæ insulæ latum recessum, quò omnia

Artificiosa opera ex ære ducebat ignis jactu: hæc igitur sola
Domi sedebat, versatili super folio, ex adverso forium.

Eburneis autem utrinque immixtas humeris comas

45

Componebat aureo pectine; ac longos

Plicatura erat cincinnos; eas verò coram conspicata,

Desistit, introque vocabat, & folio profiliens

Locavit in fellas; tum ipsa deinde

Resedit, impexasque manibus colligavit comas;

50

Et talia subridens affata est verbis blandis.

Venerandæ, quænam mens, quidve negotium vos huc ad-
ducit

Longum adeò post tempus *jam conspectas?* quare verò venistis,
haud sane antea

Admodum frequentèr commeantes, quippe eminentis inter
Deas.

Illam autem Juno talibus respondens allocuta est.

55

Cavillaris

Blandis; vehementer enim est arrogans. 15
Nullum tamen tentamen omittere oportet.
Sic dixit; hanc autem illico Minerva allocuta est.
Me etiam talia in animo versantem
Juno, præcisè rogas; sed nondum
Excogitasse videor illum dolum, qui usui erit 20
Animo procerum; multa tamen perlibravi consilia.
Dixit; & in solo ante pedes oculos fixos tenebant
Bifariam inter se animo fluctuantes; at statim Juno
Talem deliberans prior habuit sermonem.
Abeamus hinc ad Venerem, quam conventam ambæ 25
Ut filio suo edicat hortemur, si modò paruerit,
Natam Æetæ venenorum peritam, telis suis
Percussam, allicere ad desiderium Jasonis; quem opinor
Illius assensu vellus in Græciam allaturum.
Sic locuta est: vafrum autem placuit consilium Minervæ: 30
Et ipsi vicissim responsum dedit verbis blandis.
Juno, insciam me pater genuit hujus ictuum,
Nec rem aliquam novi quæ vim habeat demulcendi amorem.
Si autem tibi ipsi hæc sententia arridet, certè ego
Assensum præbitura sum; tu verò compellandi vicem geres,
ubi conveneris. 35
Dixit; et profilientes ad magnas ædes contenderunt
Veneris,

Veneris, quas ipsi extruxerat maritus utroque pede claudus,
Quando eam primùm a Jove duceret uxorem.

Mœnia autem ingressæ, sub porticu thalami
Steterunt, ubi adornabat dea lectum Vulcani. 40

Verùm ille quidem ad officinam et incudes manè iverat
In erraticæ insulæ latum recessum, quò omnia

Artificiosa opera ex ære ducebat ignis jactu: hæc igitur sola
Domi sedebat, versatili super folio, ex adverso forium.

Eburneis autem utrinque immixtas humeris comas 45
Componebat aureo pectine; ac longos

Plicatura erat cincinnos; eas verò coram conspicata,
Defistit, introque vocabat, & folio profiliens

Locavit in fellas; tum ipsa deinde
Refedit, impexasque manibus colligavit comas; 50

Et talia subridens affata est verbis blandis.

Venerandæ, quænam mens, quidve negotium vos huc ad-
ducit

Longum adeò post tempus *jam conspectas?* quare verò venistis,
haud fane antea

Admodum frequentèr commeantes, quippe eminentis inter
Deas.

Illam autem Juno talibus respondens allocuta est. 55

Cavillaris

Cavillaris tu quidem; nobis autem cor commovetur calamitate.

Jam enim in fluvio Phaside navem detinet
Jafon, & alii quotquot, pellis studio, sequuntur;
Quibus sane omnibus, quoniam propè certamen ingruat,
Vehementer timemus; Jafoni autem maximè. 60

Eum ego, si vel in Orcum navigaret,
Soluturus infra ferreis Ixiona de catenis,
Salvum præstarem, quantum meis virium inefflet membris,
Ut non rideat Pelias, vitato malo fato,
Qui, ob superbiam, sacrorum me expertem fecit. 65

Aliam verò ob causam, jam olim mihi valde amatus est Jafon,
Ex quo ad ostia bene pleni Anauri
Humanæ æquitatis periculum mihi facienti obviam factus est,
Venatu reversus: niye autem inalbebant omnes
Montes, & speculæ celsissimæ, & ex ipsis 70
Torrentes cum strepitu devoluti ferebantur.

Anui autem me similem factam miseratus est, & sublatam
In humeros suos, per impetuofam ipse transportavit aquam.
Quare mihi in perpetuum eximiè honoratur; nec pœnam
Luat Pelias, nisi tu reditum concesseris. 75

Sic locuta est: movit autem Venerem insolentia verborum,
Et Junonem sibi supplicantem non sine veneratione intuita est.

Ipsam

Ipsam igitur deinde verbis allocuta est blandis.

Venerabilis dea, nihil deterius aliud esset

Cypride, si te orantem negligerem 80

Vel verbo, vel facto, quod hæ perficere possent manus

Imbelles; nec aliqua mutua gratia sit.

Sic dixit; Juno autem iterum consultè locuta est.

Nihil virium indigæ advenimus, nihil manuum;

Sed tantum quæta tuo impera nato, 85

Ut Æetæ filiam alliciat desiderio Jæsonis.

Si enim illa cum eo conspiret benevolè,

Facilè ipsum, arrepto aureo vellere, existimo

Reversurum esse in Iolcum, quoniam valdè astuta est.

Sic inquit: ambas verò allocuta est Venus. 90

Juno & Minerva, paruerit ille vobis multo citius

Quàm mihi; vestrum enim, utcunque impudenti

Aliqua erit ei reverentia in oculis; me verò

Non curat, sed potius semper contendens spernit.

Quin imo irata in animo habui, obfessa malo, 95

Cum ipso arcu ingratè sonantes ei frangere sagittas,

Palàm: ita verò minabatur offensus,

Nisi procul manus, dum adhuc stomacho imperaret,

Abstinerem meas, fore ut deinceps me ipsam incusarem.

Sic dixit; subriiserunt autem Deæ, & intuebantur è contra, 100

X x x x

Inter

Inter se: ea verò iterum tristata respondit.

Aliis quidem dolores mei derisui sunt; nec fane necesse est

Me omnibus narrare, cum et ipsa fatis noverim.

Nunc verò, quandoquidem vobis hoc cordi sit utrisque,

Periculum faciam, & ipsi abblandiar, nec abnuet.

105

Hunc in modum locuta est: illam verò Juno gracili apprehendit manu,

Ac leniter arridens vicissim respondit.

Ita nunc, Cytherea, negotium illud, ut dicis,

Perfice celeriter; et ne quid irata sis, neque contendas

Offensa puero tuo; cedit enim *non nisi* post longum tempus.

Cum hæc dixisset, liquit sedem, simulque secuta est Minerva.

Iverunt autem ambæ hæ reversivæ: ipsa etiam Venus

Perrexit ire per plicaturas cœli, si quæ istum inveniret.

Invenit autem ipsum seorsim Jovis florenti in campo,

Non solum, sed unâ etiam Ganymedem, (quem olim Jupiter

In cœlum transtulerat, contubernalem Deorum,

Pulchritudinis desiderio perculsus) cum talis autem illi

Aureis, utpote pueri familiares, ludebant.

Ac abunde jam eorum sub mamillâ suâ

Protervus Amor lævæ tenebat manûs volâ,

120

Rectus stans; amabilis autem circâ genas

Efflorebat rubor; alter verò inflexis stetit genibus,

Tacitè

Tacitè mœrens, ac duos tantùm habebat *talos*, alio temerè
 Super alium missò; valdè etiam succensebat cachinnanti.
 Verùm illis quoque citò super priores amissis, 125
 Discessit vacuis cum manibus, nullum reliquum habens com-
 mentum, nec animadvertit

Venerem supervenientem; quæ coram adstitit filio,
 Eumque statim, compressis genis, allocuta est.
 Quid rides, malum infandum? an eum aliquo modo
 Circumvenisti, nec legitimè vicisti inscium existentem? 130
 Age verò promptè mihi perfice negotium, quod dictura sum;
 Et profecto te donabo Jovis perpulchro ludicro,
 Eo quod ipsi fecit cara nutrix Adraftea
 Cum adhuc in antro Idæo puerilia saperet,
 Globo volubili, quo tu nullum aliud oblectamentum 135
 Bellius Vulcani acciperes manu.
 Aurei quidem ei circuli fabrefacti sunt; & circa singulos
 Duplices curvaturæ orbiculares ducuntur.
 Occultæ autem futuræ sunt, et currit per omnes hedera
 Cærulea; sed si hoc manibus tuis jeceris, 140
 Stellæ instar, flagrantem per aerem, fulcum trahet.
 Hoc ego te donabo; tu modò virginem Æetæ
 Jaculo percussam in Jafonis amorem solve; nec ulla fit
 Mora; alioqui jejunior erit gratia.

Sic

Sic locuta est : illi autem gratus sermo erat audienti :
 Omnes igitur abiecit delicias, & ambabus manibus vestem
 Fortiter utrinque Deæ tenebat comprehensam,
 Orabatque ut statim daret absque morâ : illa verò blandis
 Aggressa verbis, attractis genis,
 Osculabatur eum complexa, responditque subridens.
 Testor tuum nunc carum caput, & meum ipsius,
 Certissimè me tibi donum præbituram, nec decepturam,
 Si modò infixeris sagittam filiæ Æetæ.
 Dixit : verùm ille talos collegit, & splendido
 Matris suæ, diligenter omnibus numeratis, injecit finui.
 Ac statim pharetram aureo circumposuit cingulo,
 Arboris trunco reclinatam ; curvumque prehendit arcum :
 Ivit verò ex ædibus per Jovis omniparentem campum :
 Et postquam portis exierat Olympi
 Ætheriis, hinc declivis via est
 Cœlestis, & duo poli erigunt vertices
 Montium celsissimorum, cacumina terræ, quò sublatus
 Sol primis emittitur radiis.
 Infrà autem alibi terra frugifera, & urbes hominum
 Apparebant ; & fluviorum sacri fluxus ; alibi iterum
 Cacumina montium ; circâque pontus per æthera longè am-
 bientem.

Heroes autem seorsim suæ super transtris navis
 In fluvio, intra arundines in infidiis locati, consultabant.
 Ac ipse Jason concionabatur; illi verò auscultabant,
 Quietè suo quisque in loco ex ordine sedentes. 170
 O amici, ego quidem quod mihi ipsi placuerit
 Narrabo; hujus verò vos finem implere oportet.
 Commune enim negotium, communes etiam sermones sunt
 Omnibus æquè: qui verò silentio mentem ac consilium ce-
 laverit,
 Sciat ille, se solum reditu classẽ hanc privare. 175
 Cæteri quidem in navi cum armis quieti manete;
 Ego verò ad ædes proficiscar Æetæ
 Assumptis filiis Phrixi, & duobus ad hos fociis:
 Tentaboque, verbis illum prius precatus,
 An velit benevolè pellem auream concedere, 180
 Nec ne, an fîsus viribus advenientes spernat.
 Sic enim ex ipso prius malum edocti,
 Consultabimus, utrùm armis conflagamus, an alia quæpiam
 Ratio utilis superfit, cohibitis nobis à prælio.
 Neque temerè ipsum vi, priusquam verbis tentaverimus, 185
 Suâ privemus possessione; sed antea
 Satius est ut verbis eum demulceamus conventum.
 Sæpe & facilè oratio, quod ægrè perficeret

Y y y y

Robur

Robur, id plenè perfecit, prout convenerit,
Deleniendo. Ille etiam infontem Phrixum recepit olim 190
Matris fugientem infidias & patris sacrificia.
Omnes omnino, vel impudentissimus hominum
Hospitalis reveretur Jovis jus atque observat.
Sic dixit: comprobârunt autem juvenes sententiam Æsonis filii
Unanimiter, nec erat qui seorsim aliud juberet. 195
Et tunc sane filios Phrixi & Telamonem, ut sequerentur
Excitavit, & Augeam: ipse verò corripuit Mercurii
Sceptrum; statimque è navi per cannas & aquam
In litus egressi sunt, in editiorem locum campi,
Qui Circæus appellatur; ubi plurimæ 200
Ex ordine miricæ vitesque enatæ erant;
Quarum è fastigiis cadavera vinculis pendebant,
Ligata; nam in hodiernum usque piaculo est Colchis
Mares defunctos igne cremare; nec in terrâ
Fas est eos, monumento superimposito, sepelire; 205
Sed in crudis taurinis involutos pelliis,
De arboribus suspendere procul ab urbe: aeri autem æquale
Et terra sortita est munus: in terrâ sepeliunt
Fœminas: hic enim mos legis est.
Illis verò progredientibus Juno benè consulens 210
Multum caliginis aëriæ immisit per urbem, ut laterent

Colchorum

Colchorum numerosam gentem ad *Æetæ regiam* contendentes.

Quamprimùm autem è campo ad urbem & ædes venissent *Æetæ*, tunc iterum dispulit nubem Juno.

Steterunt autem illi in vestibulo, cum stupore admirantes munimina regis,

215

Amplasque portas, & columnas quæ circa parietes
Ordine eminebant: super domum autem lorica
Lapidea æreis erat capitellis adaptata.

Taciti dein transcenderunt limen, quod juxta
Vites virentibus amictæ foliis,

220

In altum sublatæ valde floruerunt; & sub illis
Perennes fontes quatuor manabant, quos effoderat
Vulcanus: & hic quidem scatebat lacte,

Ille verò vino; tertius suaviter olenti fluebat oleo,

Et quartus aquam effundebat, quæ quidem occidentibus

225

Calebat Pleiadibus, & orientibus vicissim.

Glaciei in morem è cavâ profiliebat rupe.

Talia in ædibus Colchici *Æetæ*

Artificiosus Vulcanus elaborârat admirabilia opera.

Quin etiam ei æripides tauros extuderat: æreaque ipsorum

230

Erant ora; & ignis horrendam flammam efflabant.

Insuper adnatum dentali solido de ferro aratrum

Fabricârat;

Fabricârat, soli referens gratiam, qui ipsum equis
Excepit, Phlegræo lassatum in prælio.

Hinc & media aula fabricata erat, inque eâ multæ
Valvæ bene compactæ, thalamique erant, hinc, illinc.

Variegata insuper porticus ab utrâque parte erat constructa.
Ex obliquo autem domus editiores stabant utrinque:

In quarum alterâ, quæ & eminentior erat,

Rex Æeta suâ habitabat cum conjuge:

In aliâ verò Absyrtus habitabat filius Æetæ,

Quem Caucasia Nympha peperit Asterodæa

Priusquam puellarem duxisset Idyam conjugem,

Tethyos & Oceani minimam natu filiam.

Ac ipsum Colchorum filii cognomine Phaetonta

Vocârunt, quoniam omnibus præstaret adolescentibus.

Cæteras autem occupabant famulæ, & filiæ Æetæ

Ambæ, Calciope & Medea: & hæc quidem ibat

Ex thalamo in thalamum, sororem conventum

(Juno enim eam domi detinuit, quæ quidem antea infrequens
erat

In ædibus, totos dies occupata in Hecatæ

Fano, nam Deæ ipsa erat sacerdos)

Ut verò illos aspexit, exclamavit; celeriter autem audivit

Calciope; ac ancillæ, projectis ante pedes

Staminibus

Staminibus fufisque, confertim extra omnes 255
 Procurrebant: verùm ea, fuis inter eos confectis filiis,
 Altè manus fustulit præ gaudio: fimiliter etiam ipfi
 Matrem falutabant & amplexabantur viſam,
 Læti: ea queribunda talem protulit ſermonem.
 Nequaquam igitur, me negligenter relictâ, 260
 Longius eſtis navigaturi; vos verò retruſit fatum.
 Miſeram me, quanto Græciæ deſiderio, ex aliquâ noxâ
 Triſti, Phrixi præceptis abibatis
 Patris! ille fane moriens præcepit quod gravi eſſet dolori
 Cordi noſtro: quare verò ad urbem Orchomeni, 265
 Quicumque ille Orchomenus, poſſeſſionum Athamantis cauſâ
 Matre veſtrâ in luctu relictâ, iretis?
 Sic locuta eſt: Æeta autem poſtremus veniebat foràs,
 Ipſaque Idya conjux prodiit Æetæ
 Auditâ Calciope; ſtatim autem univerſa tumultu 270
 Aula repleta erat: alii quidem circa vaſtum occupabantur
 Taurum unâ ſervi; alii ligna arida ſcindebant
 Ferro; nonnulli aquam balneariam igne calefaciebant; nec
 aliquis erat
 Qui à labore ceſſaret, ſubſerviens regi.
 Interim Amor liquidum per aera venit inviſus, 275
 Exaſperati ad inſtar œſtri, qui junioribus armentis

Z z z z

Immititur,

Immittitur, & quem tabanum boum vocant pastores.
 Statim autem post postem in vestibulo arcum intendens
 E pharetrâ recentem, valdè luctuosam deprompsit sagittam:
 Levibusque pedibus occultè limen transgressus est 280
 Acutè circumjiciens oculos; ac post ipsum, in minutiem con-
 tractus

Æsonis filium, crenas medio imposuit nervo;
 Eoque statim ambabus manibus distento, *telum*
 Immisit Medæ: illius stupor corripuit animum.
 Ipse verò sublimi retrò è regiâ 285
 Cachinnans discessit: interea sagitta ardebat in virgine
 Infra sub pectore, igni similis; contrariaque semper
 Jecit in JASONEM oculorum fulgula, & anhelabant ei
 E pectoribus crebrò ob lassitudinem præcordia, nec aliam
 aliquam

Memoriam habebat; dulci autem animus distabescebat dolore.
 Sicut verò mulier igne candenti ramenta superinfudit torri
 Operaria, cui lanaria res curæ est,
 Ut sub tecto ignem noctu parare possit,
 Quem admodum brevi fuscitavit; ille verò plurimus ex parvo
 Torre renatus materiam omnem in cinerem redigit; 295
 In hunc modum sub pectore occultus ardebat latenter
 Perniciosus Amor, tenerasque transmutabat genas

Interdum

Interdum in pallorem, interdum in ruborem mœrore animi.

Postquam autem ipsis servi paratas appofuissent epulas,

Et ipsi a tepidis nitescerent balneis, 300

Hilariter cibo potuque refecerunt animum.

At dehinc Æeta, suæ rogavit natæ

Filios, talibus consolans verbis.

Natæ meæ Phrixique filii, quem supra omnes

Hospites in ædibus meis honoravi, 305

Quo pacto Æeam reveniatis reduces? an malum aliquod

Servatis mediam interfecuit viam? haud equidem mihi

Paruistis ostendendi immensa spacia itineris.

Cognovi enim olim in patris folis curru

Versatus, quando sororem meam veheret 310

Circen, Hesperiam intra terram; pervenimusque

In oram agri Etrusci, ubi etiamnum

Degit, longè admodum a Colchicâ terrâ.

Sed quid verbis opus est? quæ autem vobis occurrerunt

Exponite accuratè, quique sint qui unâ sequuntur 315

Viri, & quando insigni è nave exscendistis.

Talia eum rogantem ante fratres

Argus, timens aliquantulum Jæsonis classi,

Blandè allocutus est; nam natu erat maximus.

Æeta, illam quidem statim diffregerunt procellæ 320

Impetuosæ;

Impetuosæ; ipsosque tabulis illapsos
Infulæ Martis ad oras ejecit unda
Obscurâ sub nocte; nos autem Deorum aliquis servavit:
Nec enim, quæ antea in infulâ desertâ
Versabantur aves Martiæ, eas aliquando 325
Offendimus; verùm isti viri abegerant egressi
Nave suâ pridie; eosque retinuit
Nostri misertus Jupiter, aut fors aliqua.
Statim autem hi deinde alimenti satis & vestium dederunt,
Audito inclytissimo Phrixi nomine, 330
Et tuo ipfius; ad tuam enim urbem veniunt.
Causam verò, si cupias cognoscere, non à te celabo.
Hunc conans à patriâ longè abigere
Et possessionibus quidam supra modum rex, quòd virtute
Suâ, omnibus præstaret Æoli nepotibus, 335
Mittit hùc ire, impotem negandi: neque aufugiturum
Affererat implacabilis Jovis luctuosam iram
Et indignationem, nec inextinguibilem luem, Phrixique pœnas
Æolidarum genus, priusquam in Græciam pellis veniat.
Navem autem Pallas Minerva fabricavit; non omnino talem 340
Quales Colchicos inter homines naves sunt:
Harum pessimam nacti sumus; facilè enim eam
Insana unda ventusque diffregerunt: hæc vero compaginibus
Tenetur,

Tenetur, contrà quam omnes *frustra* ingruant procellæ:

Æquè autem vento currit, & quando viri ipsi

345

Indefinenter manibus inurgeant remis.

In hanc collecto, quantuscunque in omni Græciâ erat, flore

Heroum, tuam accessit urbem, multis oberratis

Et urbibus, & maris horrendis viis, si fortè ei *vellus* concedas.

Utcunque autem tibi ipsi placuerit, ita erit; non enim venit

Manibus vim illaturus; cupit autem tibi digna rependere

Dono, audiens a me mirè infenso esse animo

Sauromatas, quos tua sub sceptrâ rediget.

Si verò & nomen cupias genusque

Cognoscere, quinam sint, singula memorabo.

355

Hunc quidem, cujus causâ cæteri è Græciâ collecti sunt,

Vocant Jafonem Æsonis filium Cretheo fati.

Quòd si ipsius Crethei reverà est de genere,

Hoc modo consanguineus paternus nobis fit:

Ambo enim Cretheus ac Athamas erant Æoli filii,

360

Phrixus autem Athamantis erat filius Æolidæ.

Hunc porro, si quem solis esse filium audis,

Cernis Augeam: hic verò est Telamon, à clarissimo

Æaco natus: Æacum autem ipse Jupiter genuit.

Similiter etiam cæteri omnes quotquot unà sequuntur focii, 365

Deorum aut filii aut nepotes sunt.

A a a a a

Talia

Talia locutus est Argus. Rex verò accensus est, auditis
Verbis, altèque irâ mentes inflatæ sunt.

Dixitque graviter affectus (maximè autem irascebatur filiis
Calciopes, horum enim illos advenisse causâ putabat, 370
Ejusque micuerunt oculi sub superciliis, incitati)

Nonne statim ab oculis longè meis, flagitiosi,

Cum ipsis dolis abitis retrofugi è terrâ,

Priusquam aliquis luctuosam pellem, & Phrixum videat?

Nunc unà comitantes è Græciâ, non ad vellus *acquirendum*

Sed ad sceptrum, honoresque regios huc venistis.

Quòd nisi meam antea contigissetis mensam,

Linguis exsectis, manibusque amputatis

Utrisque, solis remissem pedibus,

Ut cohiberemini ab impetu in posterum faciendo. 380

Quanta verò contra beatos mentiti estis Deos!

Dixit, graviter succensens: mirè verò mentes Æacidæ

Ex imo intumuerunt; cupiebatque intus animus

Contrà loqui verbum perniciosum: illum verò cohibuit

Jason, qui ipse prior respondit verbis blandis. 385

Æeta, cohibe teipsum meâ causâ hâc in classe; non enim
temerè

Urbem tuam & ædes pervenimus, ut sanè reris,

Nec cupiditate aliquâ (quis enim tantam undam emetiri

Sustineret

Sustineret volens, alienas ob possessiones?) verum me Deus

Ac severum regis protervi impulit mandatum.

390

Exhibe gratiam precantibus; tuam verò ego per totam Græ-
ciam

Immortalem feram laudem: & nunc etiam

Parati sumus ad rependendam bello citam gratiam,

Sive Sauromatas cupias, vel alium aliquem

Populum, tuis sub sceptris redigere.

395

Dixit, demulcens miti voce: hujus autem animus

Duplicem versabat in pectore sententiam,

Utrumne eos adortus illico interficeret,

An periculum faceret virium; quod ipsi potius visum est

Deliberanti; eum igitur vicissim allocutus est.

400

Quare, hospes, singula prolixè recenses?

Si enim reverà estis Deorum genus, an alioquin

Me nihilo deteriores, propter aliena venistis,

Dabo tibi abducendum vellus aureum, si volueris

Expertus; strenuis enim viris nihil invideo;

405

Qualem ipsi dicitis Græciæ dominatorem.

Tentamini autem virtutis & roboris erit certamen

Quod ipse subeo manibus, utcunque periculosum.

Duo mihi per campum Martium pascuntur

Tauri æripides qui ex ore flammam efflant.

410

Hos

Hos impello jugatos per asperum novale Martis
 Quatuor amplum jugera ; quo ad fines usque perarato,
 Non feminalem fulcis Cereris injicio frugem,
 Sed serpentis horrendi dentes, qui renascuntur
 Viris corpus armatis : eos inibi discerptos 415
 Interficio meâ sub hastâ circumcircâ undique adversantes.
 Matutinus jungo tauros, & sub vesperam
 Quiesco a messurâ : hæc talia si tu perfeceris,
 Eo die vellus auferes ad regis *ædes*.
 Prius autem nullo modo concedam ; nec sperato ; indignum
 enim esset, 420

Virum fortem natum, cedere ignaviori.
 Sic locutus est : ille autem tacitè, ante pedes oculis defixis,
 Sedebat prorsus elinguis, perplexus malis.
 Consilium huc, illuc, diu versabat, nec aliquo modo potuit
 Audacter polliceri, arduum enim videbatur facinus. 425
 Serò tamen respondens allocutus est verbis astutis.
 Æeta, haud injuriâ me valde admodum circumclaudis.
 Quocirca et ego certamen, immensum licèt,
 Sustinebo, vel mori fatum fit ; neque enim aliud
 Magis horrendum hominibus durâ accidit necessitate ; 430
 Quæ me etiam huc proficisci impulit à rege.
 Sic dixit, rei difficultate perculsus : cæterùm ille hunc

Sævis verbis allocutus est tristantem.

Abi nunc ad turmam tuam, quandoquidem in animo est tibi
laborem subire :

Quòd si tu bobus juga imponere metueris, 435

Aut periculosam refugeris messem,

Mihi ipsi singula sint curæ; ut & alius

Aliquis horrescat fortiolem virum convenire.

Dixit intrepidè: à folio autem erupit Jafon,

Juxtaque Augeas & Telamon; sequebatur autem Argus 440

Solus; nam interim ut ibi manerent, innuit

Fratribus; ipsi verò ibant ex ædibus.

Eximiè autem inter omnes prælucebat Æsonis filius

Pulchritudine & venustate; & in eum oculos virgo

Obliquè juxta pulchram calyptram fixos tenens, admirabatur

eum,

445

Cor dolore absumens; mens verò illi, tanquam somnium

Repens volabat post vestigia abeuntis.

Ac hi quidem ex ædibus egressi sunt tristantes;

Chalciope autem, evitatâ Æetæ irâ,

Celeriter in thalamum cum filiis suis se recepit: 450

Similiter & Medea secuta est; multaque in animo

Verfabat, qualia amores incitant ad curandum.

Ante autem oculos illi adhuc apparebant omnia,

B b b b b

Et

Et qualis fuerat ipse, & quibus vestibis federat,
 Qualiaque dixerat, quomodo in solio confederat, aut foràs 455
 Iverat; nec alium aliquem putabat animo fluctuans
 Esse virum talem; in auribus autem usque erant
 Vox sermonesque mellei quos ediderat.
 Metuebat insuper ejus causâ, ne eum vel boves, vel ipse
 Æeta interimeret; immo lamentabatur eum, quasi prorsus
 Jam mortuum: teneræque ei circa genas
 Lachrymæ præ altâ miseratione fluebant & mœstitiâ.
 Argutam tandem inter tacitos fletus protulit vocem.
 Cur me miseram hic angit dolor? sive ille omnium
 Periturus sit præstantissimus heroum, sive deterrimus, 465
 Pereat: utinam tamen illæsus effugiat!
 Hoc profectò eveniat, O veneranda dea, Perseo nata!
 Domum redeat, evasâ peste; si verò ei est fato
 Ut interimatur a tauris, hoc saltem antea sciat
 Me nullo modo infelici ejus lætari malo. 470
 Sic utiqueangebatur animum curis virgo.
 Postquam autem illi extra populum urbemque iverant,
 Eâdem viâ, quâ antea advenerant e Campo,
 Tunc fane Jasonem talibus allocutus est Argus verbis.
 Æsonis fili, consilium quidem vituperabis, quod dicturus
 fum, 475

Tentamen

Tentamen verò nequaquam oportet omittere in rebus dubiis.
 Virginem quandam antea ipse subaudisti à me,
 Veneficia exercere ex Hecatæ Perseo natæ disciplinâ.
 Huic si persuaferimus, opinor, haud amplius metuendum
 erit

Ne in certamine perimaris; sed vehementer admodum 480
 Formido, ne quo modo mihi polliceatur hoc mater.

Attamen iterum adibo supplicaturus,
 Quandoquidem nobis omnibus communis impendeat inte-
 ritus.

Dixit bene volens: ille respondit talibus verbis.
 Amicissime, si hoc tibi placuerit, non invideo. 485

Vade age, & prudentibus matrem tuam verbis
 Incita precando; inanis tamen nobis videtur
 Spes, quando reditum committimus mulieribus.
 Sic dixit: statimque ad paludem recefferunt; at focii
 Læti sciscitabantur ex iis ubi advenientes conspicati sunt. 490
 Illis Æsonis filius mœstus sermonem protulit.

O amici, Æetæ immitis ex imo cor contrà nos
 Iracundiam concepit; singula enim *mandata* ad finem
 Nec à me, nec vobis inquirentibus perducì possunt.
 Dicebat autem duos per campum Martium pasci 495
 Tauros æripides, qui ex ore flammam efflant;

Quatuor

Quatuor jugerum præterea imposuit *nobis* novale proscin-
dendum,

Seque præbiturum e serpentis maxillis semen, quod reddat
Gigantas æreis cum armis; eodemque die
Necesse esse illos interficere; quod quidem ei (neque enim
aliud

500

Satius erat quod dicerem) audacter pollicitus sum.

Sic dixit; cunctis autem videbatur certamen, nullo modo
perficiendum;

Diuque muti & taciti alii alios intuebantur

Calamitate & consilii inopiâ vultum demittentes; ferò tamen
Peleus

Audacter inter omnes proceres locutus est.

505

Tempus jam decernendi quid agendum sit; non equidem
puto

Salutem tantùm in consilio esse, quantùm in robore manuum.

Si igitur tu boves jungere Æetæ

Heros Æsonis fili, in animo habes, & cupis laborem,

Profectò, servatâ fide, ad opus accingere.

510

Quòd si tuus animus non omnino suæ confusus fuerit

Virtuti, nec adurgearis ipse, nec alium aliquem

His ex viris affidens circumspicias, non enim ego

Patiar, quoniam mors summus erit dolor.

Sic

Sic dixit Æaci filius: Telamoni autem animus commotus est,
 Concitatusque profiliit velociter: deinde tertius Idas
 Impulsus est, magno animo, & insuper filii Tyndarei.
 Unaque etiam Oenides annumeratus erat fortibus
 Viris, quanquam nihil adhuc florentis lanuginis
 Emisisset; tali ei efferebatur fortitudine animus. 520

Alii verò cedentes vocem comprimebant: statim Argus
 Tale locutus est verbum cupientibus certaminis.

O amici, hoc certè postremum *certamen*; sed aliquod puto
 Matris meæ fore utile vobis consilium.

Quare, utcunque cupidi, in nave vosmet contineatis 525
 Paulum adhuc, sicut antea, quoniam compescere nos omnino
 Satius est, quàm malum interitum profusâ audaciâ accersere.

Virgo quædam in ædibus alitur Æetæ

Quam Hecate dea eximiè docuit artificiosè parare
 Venena, quæcunque terra profert, & diffusissima aqua. 530

Cum his vel indefessi ignis sedat flammam,
 Et fluvios sistit de subito quamvis impetuosè fluentes;
 Astraque & lunæ sacræ impedit vias.

Hujus quidem ab ædibus in viâ huc revertentes
 Mentionem fecimus, si modò possit soror nata, 535
 Mater nostra ei persuadere ut opem ferat certamini.
 Si verò hoc vobis placuerit, proculdubio venirem

C c c c c

Hoc

Hoc ipso die iterum ad domum Æetæ,
Tentaturus, & forsan felici cum fortunâ tentaverim.
Sic dixit; illis verò signum Dii dederunt faventes. 540
Pavida fugiens violentiam accipitris columba
Ex alto Æsonidæ perterrita incidit sinui,
Accipiter autem in aplustre decidit; statimque Mopsus
Tale verbum inter omnes vaticinans edidit.
Vobis, ô amici, hoc ostentum Deorum voluntate offertur: 545
Neque aliâ meliore licet ratione interpretari.
Oportet autem vos virginem verbis orare & ambire
Arte omnimodâ; eam verò non opinor recusaturam,
Si modò verè Phineus in Deâ Venere reditum
Cecinit locandum; illius autem hæc cara avis 550
Necem effugit: ficut verò mihi in animo cor
Hoc per augurium præfagit, ita eveniat.
Sed, amici, Cytheream invocantes, ut opituletur,
Jam nunc Argi monitis morigeri estote.
Dixit: assenserunt autem juvenes, Phinei mandatorum 555
Memores; solus verò Aphareius profiliit Idas
Graviter indignatus, & ingenti voce locutus est.
Proh Dii! certè mulierum comites huc venimus,
Qui Venerem invocant, ut nobis sit auxilio.
Non amplius Martis ingens robur, sed columbas 560

Et

Et accipitres respicientes abhorretis à certaminibus.

Abite in malam rem, nec vobis bellica opera curæ sint,

Virgines verò precibus imbelles decipite.

Sic fatus est graviter iratus: multi autem fremuerunt focii

Tacitè admodum; nec aliquis ei contrarium protulit respon-
fum. 565

Indignatus verò ille deinde refedit; ac talibus Jafon

Protinus incitato animo suo, locutus est.

Argus quidem à nave, quandoquidem hoc omnibus placuerit,

Mittatur; nos autem ipsi ad terram ex fluvio

Palàm jam retinacula alligabimus; decet enim 570

Haud diutius latere, expavescentes pugnam.

Sic dixit: & illum statim præmisit, ut iret

Celeriter iterum ad urbem: illi verò in nave

Subtractis anchoris, jussu Æsonidæ,

Paululum è palude terræ appropinquârunt remis. 575

Statim autem Æeta concilium habuit Colchorum

Extrà suam domum, ubi & antea solebant confidere,

Intolerabiles Minyis dolos molestiasque excogitans.

Affirmabat verò, quamprimùm boves interfecissent

Virum illum, qui grave certamen susceperat elaborandum, 580

Sylvâ recifâ comosum suprâ collem,

Ligna se navalia cum ipsis viris crematurum, ut dolendam

Contumeliam,

Contumeliam possent despumare, opus suprà vires molientes.
Neque enim Æolidem Phrixum licèt vehementer desideran-
tem,

Se recipere voluisse in ædibus domesticum, qui suprà omnes
Hospites comitate & pietate præditus erat,
Nisi ipse Jupiter de cælo nuncium misisset
Mercurium, ut bene ei affecto obviam iret.

Nedum latrones suam in terram profectos
Diu futuros impunitos, quibus curæ erat
Ut alienis manum suam possessionibus admoverent,
Et occultos dolos molirentur, & pastorum
Stabula horrifonis incurfibus perrumperent.

Seorsim verò sibi ipsi dixit idonea munera placabilia daturus
Filios Phrxi, qui maleficos secuti

Viros, simul reverterunt, ut eum ab honore
Et sceptris abigerent, irreverentèr, velut olim oraculum
Triste sui patris subaudierat solis,

Oportere nempe eum à vafro dolo & consiliis stirpis
Suæ, damnisque multiplicibus cavere:

Idcirco & cupidos miserat in Achaicam terram
Ex patris præcepto, longum iter; non autem à filiabus
Vel minimùm se metuere, nè dolum aliquem
Struerent tristem, nec à filio Absyrti,

Sed

Sed Chalciopes sobole hæc tristia parari. 605

Quin etiam intolerabilia opera indixit popularibus
 Iratus, graviterque ipsis minabatur ni navem observarent
 Et ipsos, nè quis malum effugeret.

Interim autem matrem suam reversus ædes Æetæ

Argus variis cohortabatur verbis, 610

Ut Medæ supplicaret opem ferre; quæ & ipsa

Antea consuluerat, timor verò ejus cohibuit animum

Ne quodammodo vel contra decus incassum delinire studeret

Patris metuentem sævam iram, vel precibus

Obsequentis manifesta & aperta fierent facinora. 615

Virginem verò à doloribus arctus requiescere fecit somnus

Lecto reclinatam: statim autem ipsam fallacia

Utpote tristitiâ affectam terribilia inquietârunt somnia.

Hospitem verò putavit suscepisse certamen,

Non tamen admodum cupidum vellus arietis auferre, 620

Nec hujus causâ ad Æetæ ædes

Venisse; sed ut se ipsam ad domum suam duceret

Puellarem uxorem: videbatur insuper cum bobus

Ipsa decertans facilè admodum laborem subire:

Parentesque suos *putavit* pollicita recusare, 625

Quòd non puellæ sed sibi ipsi jungendos boves

Proposuerant: ex quo dissensio orta est anceps

D d d d d

Inter

Inter patrem & peregrinos; ipsi autem committebant utrique
Ita rem fore, ut suo in animo vehementiùs cuperet.

Ipsa repentè hospitem, neglectis parentibus, 630
Elegit: illos verò immensus dolor corripuit, exclamâruntque
Indignati: hanc autem somnus simul cum clamore reliquit.

Palpitans verò metu profiliit, ac circa parietes
Spectavit thalami, & ægrè collegit animum
Sicut antea, in pectoribus, miserabilem verò emisit vocem. 635

Miseram me! quàm horrenda me terruerunt somnia!
Extimesco ne grande aliquod malum ferat hic appulsus
Heroum; pro hospite mihi mentes suspensæ sunt.

Ambiat suo procul in populo puellam Achivam,
Nobis autem virginitas fit curæ, & parentum ædes. 640

Posito tamen fero corde, haud amplius absque forore
Periculum faciam, si forsan me certamini
Opem ferre oraverit, propter suos sollicita
Liberos; hoc mihi tristem in pectore sedaverit dolorem.

Dixit, atque erecta fores aperit domûs, 645
Nuda pedes, unâ tantùm veste induta, & valdè cupiebat ac-
cedere

Sororem, & septi limen tranfiit:
Diu verò ibi manebat in vestibulo thalami
Pudore cohibita, revertebatque iterum retrò

Versa,

Verſa, iterum prodibat intus, ac denuo refugit 650

Intrò; irriti autem pedes ferebant eam, hùc, illùc.

Nimirum quando proruere vellet, cohibuit eam intus pudor,

Pudore verò cohibitam audax impulit Amor.

Ter quidem conabatur, ter retenta eſt: quartò iterum

Lecto prona incidit convoluta. 655

Sicut autem ſponſa aliqua florentem maritum in thalamis

Lamentatur, cui ipſam deſponſatam dederunt fratres atque
parentes;

Neque adhuc cunctis miſcetur famulabus

Præ pudore & prudentiâ, ſed in abdito triſtata ſedet;

Illum verò fatalis aliquis perdidit caſus, priuſquam gavifì fu-
iſſent ambo 660

Furtis maritalibus inter ſe; ipſa quamvis intus incenſa

Tacitè admodum luget, viduum lectum intuita,

Ne ipſi cavillantes convicientur mulieres;

Huic ſimilis Medea lamentabatur; hanc autem aliqua repentè

Flentem interim ſupervenientiſ animadvertit 605

Famula, quæ ei erat pediſſequa adoleſcentula.

Chalciopæ verò nunciavit illico, quæ inter filios

Sedebat conſultans de ſorore perſuadendâ.

Sed ne ſic quidem immorigera erat, audito ex ancillâ

Nuncio inopinato; perrupit verò ſtupore percuſſa 670

Ex

Ex thalamo in thalamum continuò, quo virgo
Recumbebat mœrore faucia, ac lacerabat utrinque genas.
Quando verò lachrymis vidit oculos suffusos, inclamavit eam,
Hei mihi, Medea! cur has lachrymas fundis?
Quidnam passa es? quis tibi gravis mentem invasit dolor? 675
An tibi divinitus immissus percurrit per artus morbus?
An sævam aliquam experta es à patre objurgationem
Propter me & liberos? utinam ego neque parentum
Ædes has aspicerem, neque urbem, sed in terræ
Extremis finibus habitarem, ubi nec ipsum nomen Colchorum.
Sic dixit; ejus autem erubuerunt genæ, diuque eam pudor
Virgineus cohibuit respondere cupientem.
Sermo autem nunc quidem ei in summâ oriebatur
Linguâ, nunc infrâ in pectore errabat;
Sæpe amabile per os festinabat profari, 685
Sermo autem non provenit ulterius: ferò tamen locuta est
Talìa astutè; audaces enim inurgebant amores.
Chalciope, de tuis filiis animus mihi perturbatus est
Ne eos pater peregrinis cum viris illicò interficiat:
Talìa jam brevi consopita somno 690
Vidi somnia horrenda, quæ utinam Deus aliquis irrita
Reddat, nec tristem propter filios dolorem sustineas.
Dixit, periculum faciens fororis, anne etiam se ipsa

Oraret

Oraret prior, ut filiis suis opem ferret.

Hujus valde intolerabilis inundavit animum moeror 695

Terrore; talia audiverat; responditque ita verbis.

Ipsa etiam hæc omnia quæsi in animo versans,

An aliquod molireris unâ & strueres auxilium.

Sed jura terram & cælum, quodcunque tibi dixero,

Te retenturam in animo, unâque adjutricem fore. 700

Precor per superos, per teipsam, per parentes,

Ne ipsos malo fato perditos intuear

Miserè; alioquin caris tibi cum pueris mortua

Fuerim ex Orco horrenda in posterum Erynnis.

Sic locuta est; largasque statim effudit lachrymas: 705

Infrâque ambabus amplexa est genua manibus:

Unâque caput sinui injecerunt; unde miserabilem

Ambæ mutuò ediderunt fletum: excitatus autem est ejulatus

Flebilis per ædes conquerentium præ doloribus.

Hanc autem prior Medea allocuta est mœsta. 710

Infelix, quam tibi medelam inveniam? ita inclamas

Horribiles Diras atque Furias! utinam sanè

Firmiter esset in nobis situm ut tuos servaremus filios.

Sciat Colchorum juramentum inviolabile, quod jurare

Ipsa me incitas, magnum cælum, atque infrâ 715

Terra, Deorum mater, pro meis viribus

* E e e e e

Me

Me non defuturam tibi, quamvis vix perficienda ores.
Dixit utique: Calciope verò respondit talibus verbis.
Non igitur hospiti audeas, indigenti & ipsi,
Vel dolum aliquem vel artem excogitare certaminis 720
Meos propter liberos? & fane ab ipso venit
Argus incitans me tuum experiri auxilium:
Interim quidem eum domi reliqui hùc progressa.
Sic dixit; illi verò intus exultavit præ gaudio animus;
Simulque rubefacta est pulchra cutis: interim caligo 725
Corripuit hilarescentem, talemque sermonem edidit.
Calciope, sicut vobis gratum & jucundum fuerit,
Ita faciam: utinam enim mihi non in oculis illucescat
Aurora, nec me diu vivam intuearis,
Si quid aut tuâ animâ jucundius, aut quid liberis 730
Tuis ducam, qui & fratres mihi sunt,
Ac curatores dilecti & æquales: nec minus ipsam me
Censeo non modò tuam sororem sed filiam esse;
Quandoquidem me æquè cum illis in tua sustulisti ubera
Infantulam, sicut ego continuò à matre audiui. 735
Sed abi, cela meum silentio officium, ut parentes
Lateam dum præstare parem promissa: diluculò verò ad tem-
plum
Feram Hecatæ pharmaca quæ vim habeant demulcendi tauros.

Sic

Sic illa ex thalamo rursus abiit ; filiisque auxilium
 Sororis nunciavit ; hanc verò rursus 740
 Pudor tristisque metus corripuit solam relictam,
 Quòd talia, invito patre, propter virum molita esset.
 Nox deinde terris induxit caliginem, inque ponto
 Nautæ Helicen & astra Orionis
 Spectabant è navibus, somnumque viator 745
 Et janitor unusquisque captabat, ac liberorum
 Matrem mortuorum profundus occupabat somnus.
 Nec canum jam in urbe latratus erat, nec murmur
 Sonorum ; sed nigrantes filebant tenebræ.
 Medeam tamen non suavis attigit somnus. 750
 Multæ enim Jasonis desiderio curæ eam excitabant
 Metuentem taurorum validas vires, quibus erat
 Occubiturus indignâ morte in novali Martis.
 Multipliciter autem ei cor in pectoribus commovebatur,
 Solis veluti aliquis in ædibus resultat splendor 755
 Ex aquâ emergens, quæ modò aut in lebete
 Vel fortè in fitulâ infusa, hùc, illùc,
 Celeri gyro commovetur impulsa.
 Ita in pectoribus cor jactabatur puellæ,
 Lachrymæque ab oculis præ misericordiâ fluebant, intusque
 indefinenter 760

Conficiebat

Conficiebat ac perurebat corpus dolor, circa miseras
Fibras, à capite usque ad infimum nervum.
Ibi sane acerrimus subit cruciatus, quando dolores
Indefessi animo intruferint amores.

Dicebat jam se ei venena ad demulcendos tauros 765

Daturam, jam neutiquam, sed seipsam perituram;

Mox nec se perituram, nec venena daturam,

Sed omnino quietè suam sustentaturam miseriam.

Sedens deinde animo fluctuabat, & locuta est.

Miseram me! nunc vel hùc vel illùc in malis sum. 770

Omnino mihi mentes perplexæ sunt; nec aliquod est reme-
dium

Mali; sed passim ardet indefinenter: quàm vellem

Me prius citis Dianæ sagittis fuisse interfectam,

Priusquam hunc aspexerim, priusquam in Græciam venissent

Calciopes filii; eos sanè aut Deus aliquis aut Furia 775

Ut nobis flebili admodum essent dolori hùc adegit.

Interimatur in certamine, si ei in agro perire

Fatatum est: quomodo enim meos latere possim parentes

Si venena paraverim? quale verbum narrabor?

Quis verò dolus, quænam satis furtiva erit ratio auxilii? 780

Ipsamne seorsim à fociis amplectar solum intusita,

Infelix? at non sane opinor, eo defuncto,

Fore ut quiescam à doloribus; sed tunc nobis malum adfit,
 Quando ille vitâ privatur: valeat pudor,
 Valeat gaudium: ille meo consilio servatus
 Incolumis, quocunque ei animo placuerit, ibi discedat. 785
 Ego verò eodem die quo ille perfecit certamen,
 Moriar, seu nexu de trabe jugulo,
 Seu peremtoreo comesto veneno.

Sed tamen & hoc modo mortuæ mihi illudent in posterum
 Conviciis; & omnis latè civitas personabit 790
 Fatum meum; & me semper in oribus habentes
 Colchicæ aliæ aliorum indignè vituperabunt;
 Utpote quæ tantum deperierit virum alienum
 Ut moriretur, quæ domum & parentes suos dedecore affecerit,
 Lasciviæ obsecuta: quæ verò non mea erit infamia?
 Heu calamitatem meam! certè multò satiùs esset
 Hæc ipsâ in nocte vitam relinquere in thalamo,
 Fato inopinato mala probra omnia effugientem,
 Antequam hæc perniciofa & infanda efficiam. 800
 Dixit, & abiit allatum arculam, in quâ multa
 Venena ei, partim bona, partim noxia posita erant.
 Eâ verò genibus impositâ, plorabat, rigavitque sinum
 Indefinenter lachrymis, quæ defluerunt effusè prorsus
 Dum fatum suum vehementer defleret: cupiebat insuper ea 805

F f f f f

Venena

Venena feligere lethalia, ut degustaret.

Jamque ligamina resolverat arculæ

Eximere ea valdè cupiens infelix: sed ei repentè

Horror ingens terribilis animum invasit mortis:

Tenebatur autem stupore longum tempus, circâque omnia ⁸¹⁰

Jucunda vitæ studia obversabantur.

Meminit quidem voluptatum, quotquot viventibus adfunt,

Meminit sodalitatis cœqualis lætæ admodum, prout puellæ
convenit:

Ac ei sol jucundior erat visu

Quàm antea: impensè quidem in mente inquisivit singula, ⁸¹⁵

Atque illam *arculam* suis iterum deposuit genibus,

Junonis consiliis mutata, nec sententiam

Aliò atque aliò mutabat; sed optabat, ut illicò appareret

Aurora exoriens, ut ei deliniendi vim habentia daret

Medicamenta ex pactis, & obviam iret in ejus conspectum. ⁸²⁰

Frequenter autem claustra suarum resolvit forium

Ut lucem aspiceret; cui gratum misit jubar

Aurora, movebanturque per urbem singuli.

Tunc fratribus quidem ibi manere jussit

Argus, ut animadverterent mentem & consilia puellæ, ⁸²⁵

Ipse verò iterum navem adiit, antea *ab iis* separatus.

Ipfa verò quamprimùm lucentem vidit Auroram

Virgo,

Virgo, flavas quidem religavit manibus comas,
 Quæ sibi negligentèr demissæ, jactabantur,
 Squalidasque fucavit genas; deinde unguento 830
 Nectareo nitescere fecit cutem; induitque peplum
 Pulchrum, flexibilibus adaptatum fibulis.
 Odorato deinde capiti superimpofuit calyptram
 Argenteam, ibique in ædibus verfans
 Terebat solum, oblita malorum quæ sibi ante pedes erant 835
 Innumera, aliorumque quæ in posterum erant eventura.
 Jussit deinde famulabus, quæ sibi duodecim universæ
 In vestibulo thalami odorati versabantur
 Coæquales, quæ nondum lectum cum viris ornaverant,
 Ut festinantèr mulos currui adjungerent 840
 Qui ipsam ad Hecates perpulchrum templum veherent.
 Deinde igitur famulæ apparabant currum:
 Ipsa interim ex cavâ exemit arcâ
 Medicamentum, quod aiunt Prometheum vocari.
 Quo si quis, nocturnis placatâ facris 845
 Proserpinâ unigenâ, corpus suum humectaverit,
 Ille neque frangibilis ferreis ictibus,
 Neque ardenti igni cedat; sed & robore
 Pollentior per illum diem, & viribus fuerit.
 Hoc primitus natum se sustulit, destillante in terram 850

Aquilâ

Aquilâ crudivorâ in Caucaſi faltibus
 Sanguinolentam faniem ærumnoſi Promethei.
 Hujus quidem flos, quaſi cubitali ſpatio, deſuper
 Colore Corycio ſimilis croco apparuit,
 Caulibus ſublimis geminis: at in terrâ
 Carni recens inciſæ ſimilis erat radix:
 Ejus radicis ſuccum nigrum, qualis eſt montanæ quercus,
 In concham Caſpiam collegerat ad medicandum,
 Poſtquam ſe ſepties perennibus laviſſet aquis,
 Septiesque Brimo nutricem juvenum invocâſſet,
 Brimo noctivagam, ſubterraneam, inferis regnantem,
 Tenebroſâ in nocte cum atris veſtibus.
 Boatu verò ſubtùs tenebroſa quatiebatur terra,
 Radice ſectâ Prometheâ, ingemuitque ipſe
 Iapeti natus, præ dolore languens animo.
 Hunc illa *ſuccum* exemptum odoratæ impoſuit faſciæ
 Quæ ei divina circâ pectora pendebat;
 Forâſque progreſſa velocem aſcendit currum:
 Cumque eâ famulæ duæ utrinque aſcendebant.
 Ipſa verò habenas corripuit, & habilem ſcuticam
 Dextrâ, aurigavitque per urbem; reliquæ verò
 Famulæ, prehenſo curru à tergo,
 Currebant latam per viam, veſtesque

Tenuēs

Tenuēs nivea usque ad genūa sustulerunt.
 Qualis verò ad limpidas aquas Parthenii, 875
 Sive Amnesi lota fluvii,
 Aureo Diana in curru stans
 Pernicibus cervis transit juga,
 De longinquo obviam euns multo nidore redolenti hecatombe;
 Cum illâ autem simul Nymphæ sequuntur pedissequæ, aliæ
 quidem in ipso 880
 Habitantes fonte Amnesiaco, aliæ verò apud
 Nemora & scopulos fontibus scatentes, circâque feræ
 Murmure adulatorio blandiuntur subtremitcentes euntem :
 Sic illæ ruebant per urbem, circâ autem populus
 Cedebat vitans regiæ conspectum virginis. 885
 Postquam verò urbis bene structos reliquerat vicos
 Templumque advenerat, per campum aurigans,
 Tunc fane volubili descendit ibidem de curru:
 Lubenter, ac talia dixit famulabus.
 O caræ, magnum profectò aliquod peccavi, nec animadverti 890
 Ne accederem advenas ad viros, qui in terrâ
 Nostrâ versantur: stupore perculsa est
 Tota civitas: quapropter nulla venit huc mulierum
 Illarum quæ antea quotidianæ confluebant.
 Quoniam verò convenimus, nemoque alius adest, 895

G g g g g

Agedum

Agedum cantu animum affatim fatiemus
Suavi, pulchris his floribus teneræ herbæ
Collectis; tum deinde ipso temporis articulo revertemus.
Et multo sanè cum lucro domum revenietis
Hoc die, si mecum comprobaveritis hanc sententiam. 900
Argus enim me verbis hortatur, ac ipsa etiam
Chalciope: (tacitè autem in mente tenete quæ auditis
A me, ne ad patris aures fermo perveniat.)
Hospitem illum me hortantur, qui certamen contrà boves
susceperit,
Acceptis donis, periculosis liberare à certaminibus. 905
Ego verò sermonem approbavi, & ipsum
Jussi seorsim à fociis in conspectum meum venire;
Ut ea inter nos dividamus quæ is dederit
Allata, dona, illique vicissim nocentius aliud præbeamus
Medicamentum: seorsim autem à me discedite, quando ille
venerit. 910
Sic dixit: omnibus autem furtivum placuit consilium.
Statim verò Æsonidem fociis seorsim avulsum
Argus, quando jam ex fratribus audiverat
Diliculo eam ad Hecatæ sacrum fanum profecturam,
Duxit è campo; simulque cum ipsis sequebatur Mopsus, 915
Ampyci filius, peritus quidem provolantes interpretari

Aves,

Aves, peritus etiam eadem sentire avolantibus.

Eâ tempestate nondum aliquis talis extiterat priorum vi-
rorum,

Neque quotquot ex ipso Jove duxerunt genus, neque qui
aliorum

Immortalium heroes de sanguine egerminârunt, 920

Qualem Jafonem exhibuerat Jovis conjux in illo die,
Seu coràm spectandus, seu compellendus foret.

Hunc etiam aspectantes stupebant ipsi focii

Renitentem venustate; lætatus autem est in itinere

Ampyci filius, jam sanè rata existimans singula. 925

Est autem quædam in campi semitâ, propè templum

Populus nigris foliis comata:

In hâc frequenter garrulæ commorabantur cornices;

Quarum aliqua, interim succussis alis,

Altè in ramis Junonis declaravit confilia. 930

Inglorius ille vates qui nec quæ pueri sciunt,

Novit mente prævidere; quod nec dulce quicquam

Nec amabile puella verbum unquam alloquetur

Adolescenti, ubi eum comites alii sequuntur.

Abi in malam rem, infelix vates, maledice; nec tibi Venus

Nec blandi faventes afflant amores.

Dixit convicians; subrisit autem Mopsus, auditâ

Voce

Voce avis divinitus missa, & sic locutus est.
Tu quidem ad Deæ templum ito, in quo puellam
Invenies, Jafon; valde autem facili obviam ibis, 940
Veneris consiliis, quæ tibi unâ adjutrix erit certaminis:
Sicut etiam antea Agenoris filius cecinit Phineus.
Nos verò, ego & Argus, expectantes donec veneris,
Hoc ipso in loco aberimus; ipse autem solus
Ora eam callidis persuasam verbis. 945
Dixit quidem astutè: simulque assentiebant utrique.
Nec Medæ animus convertebatur ad alia cogitanda,
Quamlibet ludentis; omnes verò ei, quemcunque luderet
Cantum, non diu placebant ad ludendum:
Sed cessavit animi dubia; nec unquam oculos 950
Famularum ad cœtum dirigebat irretortè, sed in vias
Longè circumspēctabat, inclinatis genis.
Toties autem cor ei effringebatur è pectore, quoties sonitum
Sive pedis sive venti prætereuntis sibi videbatur audire.
Verùm ille non longo intervallo apparuit desideranti, 955
Altè exiliens, tanquam Sirius Oceano,
Qui quidem pulcher & præclarus visu
Exoritur, sed pecori plurimum afferre solet calamitatis.
Sic ad illam accessit pulcher visu

Æsonis filius, laborem verò minimè desiderandum attulit con-
spectus. 960

Puellæ autem cor è pectore excidit, lumina pariter
Caligabant, calidas genas occupabat rubor:

Genua neque retrorsum neque prorsum movere
Potuit; subtus verò pedes obriguere: interim
Ab illis cunctæ recesserunt famulæ. 965

Ambo autem muti & sine sonitu unà consistebant

Aut quercubus, aut longis similes abietibus,
Quæ prope se quietè in montibus radices egerunt,
Tranquillitate, postea verò impetu venti

Commotæ strepuerunt immensum: sic sane illi 970
Satis erant locuturi præ flatu amoris.

Sensit autem Æsonis filius eam malo illapsam

Divinitus missò, & talem subblandiens protulit sermonem.

Quare me, virgo, adeo revereris solum existentem?

Non sum ego quales alii malè gloriosi sunt 975

Viri, nec cum antea in patriâ habitarem,

Talis eram; quapropter parce coram me nimis erubescere,
virgo,

Quò minus quæras quodcunque lubet, aut quid loquaris.

Quoniam verò mutuò convenimus benevolè,

Loco in sacro, ubi non fas est decipere, 980

H h h h h

Liberè

Liberè loquaris rogesque, nec me mollibus
Palpes verbis; quandoquidem imprimis pollicita es
Sorori germanæ, te demulcentia daturam medicamenta.
Per ipsam te Hecaten obtestor, et per parentes,
Jovemque, qui hospitibus supplicibusque manum porrigit, 985
Simul autem supplex & peregrinus huc venio,
Necessitate in genua detrusus: non enim absque vobis,
Suspirioso superior ero labori.
Tibi autem ego postea referam gratiam ob auxilium,
Prout fas est, & ut decet divisim habitantes; 990
Nomen tibi & præclaram reddens gloriam: sic & alii
Heroes celebrabunt te in Græciam reversi,
Heroumque conjuges & matres, quæ forsan jam
Nos in litore sedentes lamentantur.
Harum sane tristes discuteres curas. 995
Fuit cum Thesea periculosis liberaret certaminibus
Virgo Minoia bene volens Ariadne,
Quam Pasiphae folis peperit filia.
Quin ea etiam & nave, cum iram repressisset Minos,
Cum eo incensâ, liquit patriam: hanc autem & ipsi 1000
Dii dilexerunt, eique in medio cœlo signum,
Stellata corona, quam vocant Ariadnes,
Per totam noctem cœlestibus volvitur simulachris.

Sic

Sic & tibi à Diis erit gratia, si fervaveris
 Tantam principum virorum classẽ: & fane videris 1005
 Ex formâ, & comitate & solertiâ prædita.
 Sic locutus est, ea verò inclinatis luminibus,
 Suaviter subrisit, effususque est ei intus animus
 Laudibus sublata, suspexitque è contrâ oculis:
 Neque novit quod prius verbum proferret, 1010
 Sed cuncta confertim eloqui ardebat.
 Primum igitur, omiſſis cæteris, ex odoratâ deprompsit fasciâ
 Medicamentum, quod ille statim manibus recepit lætabundus.
 Et jam fane ei omnem è pectoribus haustam
 Præbisset animam admirabunda, si desiderâſſet; 1015
 Talis à capite flavo Jæsonis
 Coruscabat amor amœnum fulgur, & illius scintillationes,
 Oculorum rapuit: exultabat verò in animo intus
 Tabescens, qualiter in roſis ros
 Diffluit, matutinis dissolutus radiis. 1020
 Ambo autem nunc in humum oculos figebant
 Pudibundi, nunc rursus se mutuò feriebant luminibus,
 Amabiliter lætis sub superciliis ridentes.
 Serò tandem talibus ægrè allocuta est virgo.
 Adverte nunc quomodo tibi molitura ſim auxilium. 1025
 Quando advenienti pater meus dederit,

E draconis

E draconis maxillis horrendos ad ferendum dentes,
 Tunc fane observatâ mediâ nocte, æqualitèr divisâ,
 Perennis fluctibus lotus fluvii,
 Solus separatim ab aliis, in vestibus atris, 1030
 Foveam effodias orbicularem, in eâque fœminam
 Ovem mactes, & integram crudamque imponas
 Pyræ in ipsam foveam ritè extructæ.
 Unigenam verò Hecaten Perseo natam places
 Libans ex paterâ alvearensia opera apum. 1035
 Deinde, postquam Deam memor placaveris,
 Retrò à pyrâ recedas; neque te strepitus
 Sive pedum impellat retrorsum converti,
 Sive canum latratus; nè singula irrita reddens
 Nec ipse decentèr tuis appropinquaveris sociis. 1040
 Manè verò ubi humectaveris medicamentum, velut unguento
 Nudatum tuum corpus nitescere facias; tibi que robur
 Inerit immensum, validæque vires, nec te putaveris
 Viris, sed immortalibus æqualem Diis.
 Præter autem ipsam hastam, & scutum sit oblitum 1045
 Cum gladio: exinde te non perruperint cuspides
 Gigantum, nec toleratu difficilis erit irruens
 Flamma horribilium taurorum. Talis tamen non diu

Eris,

Eris, sed unum duntaxat diem: tu tamen nullo modo certamini

Cedas: quin & aliud tibi subjiciam adminiculum. 1050

Statim postquam validos adjugaveris boves, & celeritèr totum
Manibus & fortitudine asperum novale peraraveris,

Ipſique jam per fulcos egerminare inceperint gigantes,

Satis serpentis atram in terram dentibus,

Si excitatos multos per novale observaveris, 1055

Clàm lapidem illis immittas ingentem: illi verò, hâc de causâ

Tanquam rabidi pro cibo canes, conficient

Se mutuò: tunc ipse maturato in pugnam

Ruere; ac pellem in Græciam, hujus causâ,

Auferes Æâ procul: revertes tamen 1060

Ubi libitum, si tibi placuerit separato redire.

Sic dixit, et silentio ante pedes oculis demissis,

Largiter tepidis genas rigavit lachrymis,

Lamentans, quòd longè longéque a se

Per mare navigaturus esset: mœsto igitur eum 1065

Iterum contrà verbo allocuta est, prehensâ manu

Dextrâ, jam enim oculos reliquerat pudor:

Memineris saltem, si modò unquam redux domum adveneris,

Nominis Medæ, sicut ego vicissim absentis

Recordabor: dic verò mihi libenter hoc, ubinam sunt tibi

I i i i i

Penates,

Penates, quò nunc hinc trans mare nave trajicies.
 An fortè ad opulenti confinia iturus sis Orchomeni,
 Sive Æeam propè ad insulam: memora etiam mihi puellam,
 Cujusmodi fit, quam nominâsti, nobilem natam
 Pasiphaes, quæ patris mei cognata est. 1075
 Sic dixit: hunc autem & ipsum subiit lachrymis virginis
 Nocens amor, & tale vicissim responsum dedit.
 Prorsus sanè existimo me nec ullas noctes, nec dies,
 Tui obliturum, evitato fato; si modò verè
 Fugiam incolumis in Græciam, nec aliud quoddam 1080
 Æeta nobis objiciat periculosius certamen.
 Si verò tibi quidpiam placuerit nostram perdiscere patriam,
 Narrabo, maximè enim & meipsum animus impellit.
 Est quædam arduis circumdata montibus terra,
 Insignitèr dives ovium, & ad pascendum apta, ubi Pro-
 metheus 1085
 Iapeto fatus, bonum genuit Deucaliona;
 Qui primus extruxit urbes & condidit templa
 Immortalibus, primus etiam hominibus regnavit.
 Æmoniam autem illam dicunt accolæ.
 In eâ Iolcus urbs mea, aliæque 1090
 Multæ inhabitantur, ubi nec ipsum nomen audire conceditur
 Insulæ Æeæ. Minyam verò profectum
Inde,

Inde, Minyam Æolidem, fama est Orchomeni

Quondam Cadmeis affinem urbem condidisse.

Sed cur tibi hæc vana omnia recenseo?

1095

Et ædes meas, inclytamque Ariadnem

Minoe fatam, quo splendido nomine illam

Virginem nuncupabant amabilem, de quâ me rogas.

Utinam verò quòd tunc cum Theseo convenerat Minos

De illâ, ut tuus nobis pater amicus sit.

1100

Sic dixit; blandis eam demulcens verbis.

Ejus verò acerbissimi cor irritabant dolores,

Ipsamque tristata miserabili affata est sermone.

In Græciâ fortasse honestum sit pactorum rationem habere,

Æeta autem non talis inter viros, qualem dixisti

1105

Minoa Pasiphaes maritum, esse; nec ego Ariadnæ

Æqualis sum; quare nihil amplius de hospitalitate dicas.

Tu tantum mei quando ad Iolcum veneris,

Memineris; tui verò ego & invitis parentibus,

Recordabor: utinam autem ad nos veniat de longinquo aut

fama quæpiam

1110

Aut avis aliqua nuncia, quando mei oblitus fueris:

Aut ipsam me celeres trans pontum ferant

Hinc in Iolcum abreptam procellæ,

Ut tibi, ante tui ipsius oculos accusationes objiciens,

In

Penates, quò nunc hinc trans mare nave trajicies.
 An fortè ad opulenti confinia iturus sis Orchomeni,
 Sive Æeam propè ad insulam: memora etiam mihi puellam,
 Cujusmodi fit, quam nominâsti, nobilem natam
 Pasiphaes, quæ patris mei cognata est. 1075
 Sic dixit: hunc autem & ipsum subiit lachrymis virginis
 Nocens amor, & tale vicissim responsum dedit.
 Prorsus fanè existimo me nec ullas noctes, nec dies,
 Tui obliturum, evitato fato; si modò verè
 Fugiam incolumis in Græciam, nec aliud quoddam 1080
 Æeta nobis objiciat periculosius certamen.
 Si verò tibi quidpiam placuerit nostram perdiscere patriam,
 Narrabo, maximè enim & meipsum animus impellit.
 Est quædam arduis circumdata montibus terra,
 Insignitèr dives ovium, & ad pascendum apta, ubi Pro-
 metheus 1085
 Iapeto fatus, bonum genuit Deucaliona;
 Qui primus extruxit urbes & condidit templa
 Immortalibus, primus etiam hominibus regnavit.
 Æmoniam autem illam dicunt accolæ.
 In eâ Iolcus urbs mea, aliæque 1090
 Multæ inhabitantur, ubi nec ipsum nomen audire conceditur
 Insulæ Æeæ. Minyam verò profectum

Inde,

Inde, Minyam Æolidem, fama est Orchomeni

Quondam Cadmeis affinem urbem condidisse.

Sed cur tibi hæc vana omnia recenseo?

1095

Et ædes meas, inclytamque Ariadnem

Minoe fatam, quo splendido nomine illam

Virginem nuncupabant amabilem, de quâ me rogas.

Utinam verò quòd tunc cum Theseo convenerat Minos

De illâ, ut tuus nobis pater amicus fit.

1100

Sic dixit; blandis eam demulcens verbis.

Ejus verò acerbissimi cor irritabant dolores,

Ipsūque tristata miserabili affata est fermone.

In Græciâ fortasse honestum sit pactorum rationem habere,

Æeta autem non talis inter viros, qualem dixisti

1105

Minoa Pasiphaes maritum, esse; nec ego Ariadnæ

Æqualis sum; quare nihil amplius de hospitalitate dicas.

Tu tantum mei quando ad Iolcum veneris,

Memineris; tui verò ego & invitis parentibus,

Recordabor: utinam autem ad nos veniat de longinquo aut

fama quæpiam

1110

Aut avis aliqua nuncia, quando mei oblitus fueris:

Aut ipsam me celeres trans pontum ferant

Hinc in Iolcum abreptam procellæ,

Ut tibi, ante tui ipsius oculos accusationes objiciens,

In

In memoriam revocem meo te consilio effugisse: utinam enim
essẽm

1115

De improvise tuis tunc familiaris in ædibus.

Sic dixit, miserabiles defundens à genis

Lachrymas: eam verò ille interpellanter allocutus est.

Carissima, inanes sine vagentur procellæ

Et ipsa etiam nuncia avis, quoniam vana loqueris.

1120

Si verò illas ad sedes, terramque Græciam adveneris,

Honorata apud mulieres, & apud viros reverita

Eris; qui te omnino quasi deam percolent,

Eò quòd aliorum nati reduces domum attigerint

Tuo consilio; aliorum rursus vel fratres vel cognati

1125

Florentesque è clade servati fuerint mariti.

Nostrum insuper lectum in thalamis puellaribus

Participabis, nec nos distrahet ab amore

Aliud aliquid, priusquam mors fatalis obruat.

Sic dixit; ei verò intus tabescebat animus, his auditis.

1130

Facinora tamen visu terribilia exhorruit

Misera, nec diu recusatura erat

Græciam inhabitare; hoc enim ita molita est Juno,

Ut Pelia exitio, splendidam ad Iolcum veniret

Medea Æetæ filia, relicta patriâ terrâ.

1135

Jam verò famulæ quidem observantes de procul

Silentio

Silentio tristabantur; postulabatque diei tempus
 Ut retrò domum rediret ad matrem suam puella.
 Illa verò nequaquam reditûs recordata fuisset (delectabatur
 enim ei

Animus simul formâ dulcibusque verbis) 1140

Nisi Æsonides cautior ferò licèt dixisset,
 Tempus est revertendi, nè prius splendor solis
 Occidat præveniens, & aliquis singula sentiat
 Extraneus; rursus verò conveniemus hinc profecti.

Sic hi mutuò inter se diu blandis verbis 1145

Periculum fecerunt: postea verò divulsi sunt: Jason fanè
 Ad focios & navem lætus incitabatur ire;
 Illa verò ad ancillas, quæ propè obviam factæ sunt
 Omnes simul: eas tamen nequaquam advenientes sensit.

Anima enim ei sublimis in nubibus volabat. 1150

Ultroneis autem pedibus celerem conscendit currum,
 Et alterâ manu corripuit habenas, alterâ scuticam
 Artificiosè factam ad impellendum mulos, qui in urbem
 Proruebant festinantes ad ædes: hanc autem reversam
 Chalciope de liberis sollicita percontabatur. 1155

1135 Illa verò à reversione confusior, nihil verborum
 Audiebat, nec respondere percontanti valuerat:
 Sed sedebat in humili scabello, lectum infrà

L 1111

Obliquè

Interemit,

Interemit, Aretio fonti custodem existentem.

Ubi & habitavit præitu bovis, quam ei Apollo

1180

Dederat ex vaticinio indicem viæ.

Illos autem Dea Tritonia ex maxillis evulsos

Æetæ dono dedit, simulque ipsi interfectori.

Et ipse quidem cum Aoniis insevisset campis

Cadmus Agenoris filius, è terrâ genitum in civitatem transtulit

populum,

1185

Quotquot ex præliari messe hastâque supererant.

Hos quidem tunc Æetes dedit ad navem ferri

Lubenter; nec enim eum putavit metas certaminis

Affecuturum, etiam si bobus juga injiceret.

Sol quidem de longinquo obscuram subiit terram

1190

Vespertinus, ultimos suprâ vertices Æthiopum;

Et equis nox juga imposuit: ipsi verò strata

Parabant heroes apud retinacula: at Jason

Statim, postquam Helices pulchrè splendentis stellæ ursæ

Verſæ funt, & de cœlo tranquillus omnino factus erat æther,

In locum ivit desertum suspenſo gradu, more furis,

Cum omnibus necessariis; antea enim disposuerat singula

Interdiu: fœminam scilicet ovem, & lac ex ovili

Argus digressus attulerat, reliqua verò ex ipsâ accepit nave.

Quando verò conspexit locum qui extra viam tritam erat

1200

Hominibus,

Hominibus, puris in tranquillo irriguus rivis,
 Ibi ante omnia lavit fluvio
 Ritè sacro tenerum corpus, circumque pallio
 Se induit nigro, quo eum antea donaverat
 Lemnia Hypsipyle, ut effèt tristis monumentum amoris. 1205
 Cubitali deindè foveâ in solo effossâ,
 Extruxit affulas, & insuper agnæ secuit jugulum:
 Ipsamque ritè extensam superimposuit, accenditque ligna
 Igne subdito: mista deinde effudit libamina,
 Brimo invocans Hecaten, auxiliatricem certaminum. 1210
 Atque ille postquam invocâssèt, retrò cessit: ipsa verò, illo
 audito,
 Latibulis ex intimis potens dea obviam facta est
 Sacris Æsonis filii: circà autem ea cincta erat
 Horribilibus, quernis cum ramis, draconibus.
 Coruscabat immensùm facum lux; circàque eam 1215
 Acuto latratu subterranei canes personabant.
 Tum omnia prata tremuerunt, illâ incedente: ipsæque ulu-
 lârunt
 Nymphæ paludum atque amnium cultrices, quæ circà illum
 Phafidis Amarantii palustrem locum versantur.
 Jasonem quidem perculit metus, sed nec sic quidem 1220
 Retrò spectantem pedes ferebant, donec fociis

Mifceretur

Misceretur reversus. Jam autem lucem nivoso desuper
 Caucaso manè genita misit Aurora exorta;
 Et tunc sane Æetes circà pectora induit
 Thoracem rigidum, quem ipsi præbuerat Mars 1225
 Cum suis Phlegræum interfecisset manibus Mimanta.
 Capiti autem galeam auream superimpofuit quatuor conis in-
 signem,

Effulgentem, ut rotundum solet apparere jubar
 Solis, quando primùm emergit Oceano.
 Multis deinde coriis confectum versabat clypeum, hastamque
 Terribilem, immensam, quam nemo alius sustinuiſſet
 Heroum, Hercule relicto,
 Procul illinc, qui solus contrà pugnâſſet.
 Huic etiam velocium equorum fabrè compactum currum
 Tenebat prope Phaethon, quem is conscenderet; mox igitur
 ille 1235

Conscendit, manibusque corripuit habenas, & ex urbe
 Aurigavit per latam viam, ut certamini
 Adeſſet: ac cum illo infinitus proruit populus.
 Qualis autem Isthmium Neptunus pergīt ad certamen,
 Curru inſcenſo, aut ad Tænarum, aut ad Lernæ 1240
 Aquam, aut lucum Oncheſti Hyantii;
 Sive ad Calaureiam crebrò proficiſcitur quadrigis,

M m m m m

Petramve

Petramve Hæmoniam, aut denique arboriferum Gereſtum,
Talis fane Æetes Colchorum dux erat viſu.

Interea, Medææ monitis, Jaſon 1245

Medicamento humectato, tum clypeum undique aſperſit

Tum haſtam validam, gladiumque; circâque focii

Periculum fecerunt armorum ſummâ vi anniſi: nec tamen
poterant

Haſtam illam vel tantillùm inflectere; ſed prorſus

Inflexibilis robuſtis induruerat manibus. 1250

Verùm illis inſatiabiliter irasceus Aphareius Idas

Magnum impegit enſem juxtâ præferratam oram, ſed reſiliit

Haud aliter repercuſſa acies, ac malleus ab incudibus: ipſi
fremuerunt

Læti heroes fiducia certaminis.

Ipſe poſt hæc oblitus erat, ſubiitque eum robur 1255

Immane, ineffabile, intrepidum: ipſæ utrinque

Manus induruerunt robore, vehementes redditæ.

Sicut autem quando equus bellicoſus, pugnae ſitiens,

Pede hinniens pulſat ſolum, & ſupernè

Exultans arrectis auribus cervicem attollit, 1260

Talis Æſonis filius exultabat fortitudine membrorum.

Crebrò autem hùc, illùc, ſublime veſtigium movebat,

Scutum æreum haſtamque in manibus vibrans.

Diceres

Diceres fanè per aera caliginosum irruens
 Tempestuosum fulgur frequens illucescere 1265
 Ex nubibus, cum nigerrimum postea imbrem afferunt.
 Tunc deinde non diu amplius erant à certaminibus
 Temperaturi; sed in sedilibus ex ordine collocati,
 Celeriter admodum ad campum Martium impellebantur:
 Qui tantùm erat ulteriùs ex adverso urbis, 1270
 Quantùm à carcere attingenda curru meta
 Fit, quando certamina ob defunctum regem
 Designatores peditibus proponunt & equitibus.
 Offenderunt verò Æetam & reliquorum gentes Colchorum,
 Hos quidem Caucaſeis inſiſtentes ſcopulis, 1275
 Illum verò juxta curvum litus fluvii.
 Jaſon autem, quando retinacula alligâſſent focii,
 Tunc fanè cum haſtâ & clypeo contendit ad certamen
 E nave profiliens; ſimul autem cepit undique fulgentem
 Æream galeam, acutis repletam dentibus; 1280
 Enſemque circum humeros, nudus corpore, aliquatenùs Marti
 Similis, aliquatenùs verò Apollini aureo.
 Circumſpectans igitur per novale, vidit juga ærea taurorum,
 Et præterea adnatum dentali ſolido ex ferro aratrum.
 Appropinquavit autem ulteriùs progreſſus: juxtaque validam
 impegit haſtam 1285

Erectè,

Erectè, præferratâ nitentem orâ; positamque fulcivit humo
galeam.

Ivit deinde ulteriùs cum scuto, immania taurorum

Vestigia indagatum: illi verò ex improvisis

Latibulis subterraneis, ubi ipsis erant bubilia

Communita, fuliginoso involuta undique fumo, 1290

Ambo simul proruperunt ignis flammam efflantes.

Expaverunt autem heroes, his visis; sed eos ille

Firmiter stans divaricatis cruribus *sustinebat*, velut prominens
in mari petra

Manet immensis concitos procellis fluctus.

Ante autem se clypeum tenebat obversum: illi verò ipsum
ambo 1295

Cum mugitu validis percusserunt cornibus,

Neque eum vel tantillùm everterunt occurrentes.

Sicut autem quando in foraminosis & perflabilibus forna-
cibus

Folles fabrorum nunc quidem accendunt

Ignem vehementem ad ardendum, nunc cessant à flatu; 1300

Ingenisque ex eo fit fremitus cùm erumpit

Ab imo; sic fanè hi velocem flammam efflantes

Ex oribus infremebant, circâque eum infensa flamma

Percussit

Percussit, fulguris more: tutabantur tamen eum medicamenta
puellæ.

Ac ille, dextri bovis cornu summo prehenso, 1305

Traxit fortiter totis viribus, donec admovisset

Æreo jugo, eumque in terram dejecit geniculatim

Cum agili pede impulisset pedem æneum: itemque alterum

Evertit accedentem in genua, uno percussum impetu.

Tum demum humi abjecto lato scuto, hinc, illinc, 1310

Hâc & illâ parte ambos tenebat prolapsos

In genua anteriora, per flammam statim extensus.

Admiratus autem est Æeta robur viri. Interim

Tyndaridæ (jamdiu enim illis edictum erat)

De prope juga ei è campo præbebant, quæ injicerent. 1315

Ille verò ritè ligavit cervices, & in medium sublatum

Æreum temonem acuto adaptavit apici,

De jugo: illi ab igni retrò ad navem

Cesserunt: ille resumptum scutum humeris imposuit

A tergo, recepitque acutis plenam dentibus 1320

Galeam validam, hastamque immensam, quâ media

Agricola velut aliquis Pelasgico stimulo pungebat

Vulnerans ilia; & admodum firmam, beneque compactam,

Ex adamante factam dirigebat stivam.

Illi quidem interea suprâ modum indignabantur, 1325

N n n n n

Insanam

Insanam efflantes ignis flammam, excitabatur autem flatus
Ad instar ventorum resonantium fremitûs, quos maximè
Formidantes decimanum velum demittere solent nautæ.

Non diu verò post jussi sub hastâ

Iverunt, ac aspera proscindebatur terra retrò

1330

Fissâ taurorum robore fortique aratore.

Terribilem verò fragorem ediderunt simul per fulcos terræ

Glebæ fractæ viris gravidæ; sequebatur autem ipse

Vestigium forti premens pede; ac procul à se

Jecit aratam densè in glebam dentes,

1335

Respectans, ne sibi prius obviam iret

Gigantum horribilis seges; illique sanè ante

Ferreis ungulis innitentes laborabant.

Quando autem tertia pars diei transacti

Relinquitur ab Aurorâ, invocantque fessi

1340

Operarii dulcem sibi illico advenire vesperam,

Tunc sanè aratum erat novale ab indefesso aratore,

Quatuor licèt amplum jugera; & ab aratro solvebantur boves.

Et hos quidem terrefecit ut in campum fugerent,

Ille verò ad navem rediit, postquam adhuc steriles

1345

Terrigenarum conspexit fulcos: circùm autem focii

Animabant verbis. Ille ex fluvii fluentis

Postquam ipsâ hausisset galeâ, restinxit aquâ sitim.

Flexit

Flexit deinde genua levia, magnumque implevit animum
 Prælii valdè cupiens, apri ad instar, qui dentes 1350
 Acuit in venatores, circùm autem plurima
 Spuma ab ore in humum defluit irascentis.
 Jamque universum per arvum expullulabant
 Gigantes, circàque inhorruerunt validis scutis
 Hastisque utrinque acutis, galeisque fulgentibus, 1355
 Martis ager hominum interemptoris: pervenit autem splendor
 Ab imo in cœlum usque per aera coruscans.
 Sicut verò, confertâ in terram decidente nive,
 Hibernas nubes iterum dispulerunt procellæ
 Tenebrosâ sub nocte, ipsaque plurima undique apparent 1360
 Astra micantia per tenebras; sic fane hi
 Fulgebant emergentes super terram: At Jafon
 Meminit Medæ perastutæ consiliorum;
 Arripuitque è campo magnum rotundum faxum
 Mirum bellicosi discum Martis: non ipsum viri 1365
 Adolescentes quatuor vel paululum à terrâ sustulissent.
 Hoc manu correptum procul admodum injecit mediis
 Saltu usus: ipse verò post scutum suum clam refedit
 Audacter; Colchique valde clamabant, sicut quando mare
 Reboavit acutis infremens scopulis. 1370
 Ipsum verò invasit stupor, jactu validi disci

Æetam:

Æetam: illi porrò, velocium more canum, grassantes
 Se mutuò cum fremitu interimebant, & in terram
 Matrem ceciderunt suis sub hastis, tanquam piceæ
 Aut quercus, quas venti procellæ evertunt. 1375
 Qualis autem de cœlo rutila trahit stella
 Sulcum subsplendescens, portentum hominibus, qui ipsam
 vident

Cum splendore tenebrosum per aera erumpentem,
 Talis fane Æsonis filius irruit in Gigantes.
 Nudo è vaginâ stricto ense, percussit eos promiscuè 1380
 Demetens, plurimos quidem ad ventrem & latera
 Dimidiatos surgentes in auras: alios verò humerorum tenuis
 Prominentes; nonnullos modo stantes,
 Quosdam denique jam pedibus ruentes in prælium.
 Quemadmodum autem, juxtà agri fines excitato bello, 1385
 Metuens colonus ne sibi præmetant segetes,
 Falce incurvâ recens acutâ manibus arreptâ,
 Immaturam valdè festinans metit spicam, nec ut radiis
 Siccetur folis in æstatem manet;
 Sic ille tunc terrigenarum defecuit segetem: sanguine autem
 fulci 1390
 Implebantur, tanquam fontales meatus rivis.

Conciderunt

Conciderunt autem hi quidem mordaciter glebam asperam
dentibus

Corripientes proni, illi retrorsum, alii in cubitum,
Et latera, cetis similes corpore visu.

Multi autem vulnerati priusquam super terram vestigium po-
nerent, 1395

Quantum fursum emerferunt in auras, tantum in terram
Madidis aggravati capitibus refigebantur.

Tali fermè modo germina, Jove affatim pluyente,
In plantario modò nutrita reclinantur in terram,
Radicitus effracta, hortensium labor virorum. 1400

Ipsum verò mœstitia & acer invadit dolor
Possessionum dominum plantarum altorem : ita tunc regis
Æetæ graves animum invaserunt dolores.

Ivit verò ad oppidum reversus simul cum Colchis
Arctius cogitans, an alio quovis diriori modo illis occurreret.
Dies occidit, & ab illo certamen erat perfectum.

O o o o o

I

Stup

Ipsu

Fuga

Ipse

Per

Suis

Æta

Clan

At M

Trep

Sylv

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICORUM

LIBER QUARTUS.

IPSA nunc laborem, ô dea, & consilia puellæ
Colchicæ enarra, Musa, Jovis proles: mihi enim
Stupore animus intus implicatur, cogitanti
Ipsumne fati malum ex amore contractum gravi, seu dicam
Fugam indecentem quâ reliquit gentes Colchorum. 5
Ipse quidem cum populi viris quotquot præstantissimis
Per totam noctem dolum profundum illis meditabatur
Suis in ædibus triste animo ob certamen
Æeta infatiabiliter indignatus; nec omnino
Clam filias suas hæc perfici putabat. 10
At Medæ gravissimum cordi timorem injecit Juno,
Trepidavitque ad instar celeris alicujus hinnulæ, quam in pro-
fundâ
Sylvâ, in latibulo canum exterruit latratus.

Illico,

Illico enim verè rata est, non eum auxilium
 Latere, ideoque fore, ut omnem statim compleret calamitatem.
 Timebat insuper conservas conscias; eique lumina
 Impleta sunt igne, ac horribiliter insonuerunt aures.
 Tum frequenter jugulum contrectavit, & frequenter a capite
 Detractis capillis, lugubri mœrore infremuit.
 Et sane ibi præter fatum periisset virgo 20
 Degustatis venenis, Junonisque inania reddidisset consilia,
 Nisi ipsam Dea, ut unà cum Phrixi filiis aufugeret
 Impulisset metu perculsam: alatus ei deinde in pectoribus
 animus
 Exhilaratus est; ipsaque retrò versa cœnfertim in sinum
 Medicamenta omnia defudit ex arculâ. 25
 Osculata est lectum suum, & bifores utrinque
 Postes parietesque contrectavit; ac manibus longum
 Evulsum crinem in thalamo, matri monumentum
 Reliquit virginitatis, & flebili lamentabatur voce.
 Hunc equidem mei ipsius vice longum cirrum relinquens abeo,
 Mater mea; valeas verò mihi procul licèt digressæ:
 Vale Chalciope, ac tota domus: utinam te pontus
 Hospes, perdidisset, priusquam in terram Colchicam venisses.
 Sic locuta est: & a palpebris confertas effudit lachrymas.
 Qualis verò splendidis clàm egressa ædibus 35

Captiva

Captiva, quam nuper à patriâ separavit calamitas,
 Nondum asperos experta est labores,
 Sed adhuc inſcia miſeriarum, ſerviliumque operum,
 Subire metuit difficilia imperia magiſtræ:
 Talis equidem amabilis è domo erupit puella. 40
 Illi verò ſuâ ſponte forium ceſſerunt veſtes,
 Efficacibus retrorſum reſilientes incantamentis.
 Tum nudis pedibus per anguſtas cucurrit vias,
 Lævâ quidem manu peplo ſuperciliis circà frontem
 Impoſito, & pulchris genis: dextrâ verò 45
 Extremam in altum oram attollens veſtis.
 Celeriter deinde incertam per ſemitam extra mænia
 Urbis ſpacioſæ præ timore ivit; nec eam aliquis agnovit
 Ex cuſtodibus, latuit verò illos progreſſa. 50
 Inde verò ad templum ire valdè cogitabat, non enim inſcia
 Erat viarum, cum toties antea oberrâſſet inter cadavera,
 Interque difficiles avulſu radices terræ, uti mos mulieribus
 Veneficis: tremulo tamen pavore micabat animus.
 Hanc verò Titania nuper exorta ex adverſo
 Furibundam conſpicata dea adgaudebat luna 55
 Avidè, & talia in animo ſuo dixit.
 Non igitur ego ſola ad Latmium antrum erro,
 Nec ſola ob pulchrum ardeo Endymiona.

P p p p p

Haud

Haud rarò etiam tui, ô canis, dolosis carminibus
Recordata amoris, ut tenebrôsâ in nocte 60
Veneficia parares quietè; quæ tibi dilecta sunt opera.
At ipsa nunc similem fortita es calamitatem.
Deditque ut incurabili sit tibi cladi Jason,
Deus acerbus: vade igitur, sustine tamen
Vafra licèt sis, suspiriosum dolorem subire. 65
Sic dixit: hanc autem statim pedes ferebant properantem.
Ac cupidè litorales tumulos transcendit fluvii
Viso è regione ignis jubare, quem certaminis
Per totam noctem heroes lætitiâ accendebant.
Acutâ deinde per tenebras & elatâ voce 70
Minimum natu Phrixi ex adverso inclamavit filiorum,
Phrontin: ille verò suis cum fratribus vocem puellæ esse con-
jecit
Ipsique Jasoni indicium fecit: silentio autem focii
Obstupebant, intellecto eo quod res erat.
Ter quidem exclamavit; ter, hortante cœtu, 75
Phrontis vicissim reclamavit: interim
Heroes ad illam velocibus remigabant remis.
Nondum retinacula navis terræ ulteriori
Injecerant, ipse tamen celeres terræ pedes immisit Jason
Altè ex tabulatis: postea Phrontis & Argus 80

Filii duo Phrixi in humum defilierunt : hos illa

Utrisque manibus complexa genua, affata est.

Eripite me, amici, fata habentem adversa, adeoque & vos

Ab Æetâ : nam in apertum prodita sunt

Omnia prorsus, neque consilium aliquod superest : in navi

igitur

85

Fugiamus, priusquam veloces ille conscendat equos.

Dabo autem ipsa vellus aureum, sopito

Custode serpente : tu verò Deos præter socios tuos

Hospes, verborum tuorum testes, quæ mihi pollicitus es,

Fac ; nec hinc longius progressam

90

Orbitate cognatorum infamem turpemque reddas.

Dixit tristata : summoperè autem mens Jasonis

Gaudebat ; statimque eam genibus circumvolutam

Placidè sublatam amplexus est, animavitque :

Carissima, Jupiter ipse Olympius sit testis,

93

Et Juno nuptialis, Jovis conjux, me pro certo meis

Puellarem te ædibus præpositurum uxorem

Quamprimum in terram Græciam veniamus reversi.

Sic dixit ; ac dextram illicò adjunxit dextræ.

Atque ea ipsos in sacrum nemus jussit

100

Navem citam statim agere, ut adhuc noctu

Vellus arreptum abducerent contra consilium Æetæ.

Tunc

Haud rarò etiam tui, ô canis, dolosis carminibus
Recordata amoris, ut tenebrôsâ in nocte 60
Veneficia parares quietè; quæ tibi dilecta sunt opera.
At ipsa nunc similem sortita es calamitatem.
Deditque ut incurabili sit tibi cladi Jafon,
Deus acerbus: vade igitur, sustine tamen
Vafra licèt sis, fufpiriofum dolorem fubire. 65
Sic dixit: hanc autem ftatim pedes ferebant properantem.
Ac cupidè litorales tumulos transcendit fluvii
Vifo è regione ignis jubare, quem certaminis
Per totam noctem heroes lætitiâ accendebant.
Acutâ deinde per tenebras & elatâ voce 70
Minimum natu Phrxi ex adverfo inclamavit filiorum,
Phrontin: ille verò fuis cum fratribus vocem puellæ effe con-
jecit
Ipfique Jafoni indicium fecit: fílentio autem focii
Obftupebant, intellectu eo quod res erat.
Ter quidem exclamavit; ter, hortante cœtu, 75
Phrontis viciffim reclamavit: interim
Heroes ad illam velocibus remigabant remis.
Nondum retinacula navis terræ ulteriori
Injecerant, ipfe tamen celeres terræ pedes immifit Jafon
Altè ex tabulatis: poftea Phrontis & Argus 80

Fili

Filii duo Phrixi in humum defilierunt : hos illa
 Utrisque manibus complexa genua, affata est.
 Eripite me, amici, fata habentem adversa, adeoque & vos
 Ab Æetâ : nam in apertum prodita sunt
 Omnia prorsus, neque consilium aliquod superest : in navi
 igitur

85

Fugiamus, priusquam veloces ille conscendat equos.
 Dabo autem ipsa vellus aureum, sopito
 Custode serpente : tu verò Deos præter socios tuos
 Hospes, verborum tuorum testes, quæ mihi pollicitus es,
 Fac ; nec hinc longius progressam
 Orbitate cognatorum infamem turpemque reddas.
 Dixit tristata : summoperè autem mens Jasonis
 Gaudebat ; statimque eam genibus circumvolutam
 Placidè sublatam amplexus est, animavitque :
 Carissima, Jupiter ipse Olympius sit testis,
 Et Juno nuptialis, Jovis conjux, me pro certo meis
 Puellarem te ædibus præpositurum uxorem
 Quamprimum in terram Græciam veniamus reversi.
 Sic dixit ; ac dextram illicò adjunxit dextræ.
 Atque ea ipsos in sacrum nemus jussit
 Navem citam statim agere, ut adhuc noctu
 Vellus arreptum abducerent contra consilium Æetæ.

90

93

100

Tunc

Tunc dictum factumque simul erat properantibus.
In ipsam enim ingressi à terrâ illico detruferunt
Navem, ingens autem fragor incumbentium remis
Oriebatur heroum: ipsa retrò versa
Ad terram manus extendit inops consilii; at Jason
Animavit verbis detinuitque tristatam.

Quando verò somnum ab oculis excutiant
Venatores, qui canibus fisci nunquam profundum
Stertunt diluculum, vitantes jubar Auroræ,
Ne prius deleat ferarum vestigia & odorem
Ferinum, si cum lucidis incubuerit radiis,
Tunc sane Jason virgoque è nave exierunt
Virentem in locum, ubi arietis perhibentur
Cubilia; quò primum defessa genua inflexit
Postquam vexisset tergo Minyæum filium Athamantis.
Prope autem fuliginosa erant aræ fundamenta,
Quam olim Æolides Jovi exulum fautori extruxit Phrixus
Immolans portentum illud aureum, uti eum admonuerat
Mercurius benevolè obviam factus: ubi utique istos
Argi consiliis dimiserunt principes.

Illi verò per semitam sacrum ad nemus venerunt
Fagum ingentem inquirentes, in quâ vellus
Positum erat, nubi simile, quæ orientis

105

110

115

120

125

Solis

Solis flammeis rubescit radiis.

Ipse autem ex adverso praelongum extendebat collum
Ferox infomnibus prius conspicatus draco luminibus
Advenientes: horrendum verò sibilabat: circumque longa
Litora fluvii & ingens resonuit lucus.

130

Exaudierunt etiam qui longè à Titaniâ terrâ
Colchicam colebant terram juxta ostia Lyci,

Qui divertens à sonoro flumine Araxe
Cum Phaside commiscet sacrum fluxum; illique unà ambo
In Caucaſeum mare in unum cumpulſi profluunt.

135

Præ timore inſuper expergefactæ puerperæ, circà liberos
Infantulos, qui ſub earum ulnis dormiebant,
Sibilo exterritos manus obtendebant, exanimatæ.

Sicut verò quando ſupra incenſam ſylvam, flammeoli
Fumi volumina plurima globantur,

340

Aliudque ſtatim poſt aliud mittitur, ſemper ulterius
Ab imo vorticibus in ſublime erumpens,
Sic tunc fanè monſtrum illud innumeros volvebat
Tortus, arentibus conſectos ſquamis.

Hujus autem circumvoluti in conſpectum ruit virgo,
Somnum, potiffimum deorum opitulatorem invocans

145

Suavi voce ut ſopiret monſtrum; inclamavit etiam reginam
Noctivagam, ſubterraneam, ut fauſtum redderet inceptum.

Q q q q q

Sequebatur

Sequebatur Æsonis filius, timescens: jam autem draco
Incantamentis delinitus longam laxavit spinam 150
Reptilis spiræ, seque produxit in innumeros orbes;
Veluti in magno volutus æquore
Fluctus ater, furdus, & fremitu cassus: sed tamen
Altè terribile caput cupiebat attollens
Ambos lethalibus implicare maxillis. 155
Hæc autem ipsum juniperi recens exciso ramo
Attingens, ex potione efficacia pharmaca cum carmine
Destillabat in oculos: undiquaque plurimus odor
Pharmaci fomnum effudit: maxillas eodem in loco
Demisit innixus; et innumeri longè retrorsum 160
Orbes densam per sylvam extensi sunt.
Tunc fane Jason aureum a quercu deripuit vellus
Puellâ adhortante; hæc verò firmiter astans
Cum medicamento adfricabat feræ caput, donec eam
Ipse suam ad navem revertere Jason 165
Jussit, liquitque umbrosum nemus Martis.
Sicut verò lunarem plenum virgo splendorem
Ex alto confurgentem, sub tecto thalami
Veste tenui excipit, intusque ei cor
Gaudet intuitæ pulchrum jubar, sic tunc Jason 170
Lætibunbus largum vellus suis sustulit manibus:

Eique

Eique in flavas genas & frontem
 Fulgore lanarum flammæ similis infedit rubor.
 Quanta verò pellis bovis anniculæ, aut cervæ
 Patet, quam venatores Achæineam vocant, 275
 Tantum erat undiquaque desuper aureum vellus :
 Gravescebat lanis oblitum : nec rarò terra
 Ante pedes præfulgebat incedentis.
 Ibat autem ille interdum quidem lævo impositum gerens

humero,

A cervice summâ ad pedes usque ; interdum contrâ 180
 Contrectatum circumvolvit : valde enim metuebat ne eum
 aliquis

Virorum aut Deorum privaret illo occurrens.
 Aurora quidem in terram diffundebatur, illique ad cœtum
 Redierunt : mirati autem sunt juvenes, ingenti viso vellere
 Fulgido, fulguri Jovis simili : incitabatur etiam unusquisque
 Attingere cupiens, & recipere suis in manibus.
 Jason autem alios cohibuit, eique tegumentum
 Injecit recens factum ; ac in puppi collocavit puellam
 Impositam, tali inter omnes habito sermone.
 Haud amplius solliciti fitis, amici, de reditu in patriam. 190
 Jam enim negotium cujus causâ molestam hanc
 Navigationem sustinuimus ærumnis afflictæ,

Facile

Facile puellæ consiliis ad finem perductum est.
 Hanc fanè ego volentem domum abducem uxorem
 Puellarem; at vos eam tanquam totius Achaïæ
 Vestrûmque ipsorum bonam existentem adjutricem
 Servate: valdè enim suspicor quod jam aderit Æeta
 Cœtum cõhibiturus ab ingrediendo portum ex flumine.
 Alii quidem per navem alternè, viro vir
 Assidens, remis remigate; alii verò bovina
 Scuta dimidiati hostilium velox munimen ictuum,
 Protendentes, a reditu defendite: nunc enim in manibus
 Liberos nostros, dilectam patriam, honoratosque parentes
 Tenemus: nostro insuper innititur Græcia impetu,
 Ut aut infamiam aut gloriam immensam reportet.
 His dictis, induit arma bellica: illi fremuerunt
 Valdè incensi: ipse verò è vaginâ ense
 Districto, retinacula navis puppi refecuit.
 Tum propè virginem armatus gubernatore
 Ancæo affedit: inurgebatur autem remigatione navis,
 Indefinenter festinantibus iis ocius extra eam agere per flu-
 vium.
 Jamque Æetæ superbo & omnibus Colchis
 Medæ omnino cognitus amor & facinora erant.

Ad concionem autem congregabantur in armis, & quotquot
ponti

Fluctus hiberno attolluntur vento, 215

Vel quotquot folia in humum ramosæ decidunt fylvæ

Mense foliorum tonsore; horum verò quis numerum conjiciat?

Sic sane hi innumeri fluvii præternavigârunt ripas

Cum clangore & impetu ruentes: ipse verò in fabrè compacto
curru

Æeta equis præcellebat quos ei dederat 220

Sol flatibus fimiles venti:

Lævâ quidem manu versatile scutum tenens,

Alterâ verò prælongam ex piceâ facem; juxtâque ipsum hasta

Omnino extensa erat immensa: habenas equorum

Manibus tenebat Absyrtus: longè autem pontum profindebat

Navis jam fortibus impulsa remigibus,

Magnique fluvii præcipiti impetu.

At rex præ æurnosâ calamitate sublatis manibus,

Solem Jovemque atrocium testes facinorum

Invocavit; ac dirissima quæque universo denunciavit populo 230

Nî sibi puellam, ultrò oblatam, vel per terram

Vel navigabilis in maris fluctibus inventâ navi,

Reducerent, (seque animum expleturum cupidine

Ulciscendi hæc omnia) ut experirentur capitibus

R r r r r

Omnem

Omnem iram, omnemque suam subirent cladem. 235
Sic dixit Æeta; & eodem die Colchi
Naves deduxerunt, & vela navibus imposuerunt:
Eodemque die ingressi sunt æquor: nec diceres
Tantas navales esse copias, sed avium
Turmatim innumeram gentem infremere æquoribus. 240
Illi verò, celeriter Junonis consiliis afflante
Vento, ut citissimè Pelix exitio ædibus,
Ææa Medea Pelasgicam terram attingeret,
Tertiâ Aurorâ retinacula navis alligârunt
Paphlagonum litoribus, ante Halyn fluvium. 245
Hæc enim ut egressi placarent sacris
Hecaten, jubebat: quotquot verò sacris
Virgo parans destinavit, nemo hæc
Sciat, nec me animus impulerit canere.
Religio est effari. Templum tamen ex illo usque 250
Quod deæ heroes in litoribus extruxerunt,
Viris posteris manet in hodiernum visu.
Statim autem Æsonides recordatus est, nec non cæteri
Heroes, Phinei, qui alium cursum dixerat
Ex Æâ fore: incognitus tamen erat 255
Omnibus æquè; sed Argus desiderantibus inquit,

Redibimus

Redibimus Orchomenum eâ viâ quam vaticinatus est vobis
transeundam

Veridicus ille vates in quem incidistis antea.

Est enim alius cursus quem deorum sacerdotes

Monstrârunt; qui Thebâ Tritoniâ orti sunt. 260

Nondum omnia quæ in cœlo volvuntur astra

Neque adhuc Danaorum sacrum genus licebat audire

Sciscitantibus; sed soli ex Apidanensibus existebant

Arcades, qui etiam ante lunam feruntur

Vixisse glande comestâ in montibus; nec Pelasgica 265

Terra gloriosis tunc regnabatur Deucalidis;

Quando adhuc nigra, frumentaria celebraretur

Mater Ægyptus priorum hominum;

Et fluvius Triton pulchrisfluus, à quo tota

Rigatur nigra: à Jove autem nunquam pluit 270

Largus imber, sed inundationibus frugem submittunt arva.

Inde aliquem perhibent circumcirca totam obiisse

Europam & Asiam vi & robore militum

Suorum & fortitudine confisum: is perplurimas urbes

Subegit invasas, quæ aut incoluntur alicubi, 275

Aut minus: satis enim longa interfuit annorum series.

Æa tamen in hodiernum manet firma, nepotesque

Virorum illorum quos ille collocavit habitandum Æam.

Illi

Illi fane scriptas patrum suorum servant
 Tabulas, in quibus omnes viæ et limites
 Maris terræque sunt circumquaque profecturis.
 Est autem fluvius quidam, ultimum cornu oceani,
 Latus & profundus, ut vel onerariâ navi trajiciatur.
 Istrum eum dixerunt, & longè affluere conjecerunt:
 Qui fane interim immensam secatur terram
 Unus solusque (fontes enim ultrâ Aquilonis flatus
 Riphæis in montibus de longè murmurant)
 Sed quando Thracum & Scytharum inscendit oras,
 Tunc bifariam quidem hanc illuc in Ionium mare mittit
 Aquam, huc verò illam per profundum fundit finum,
 Fissus, mari Trinacrio imminentem,
 Terræ qui nostræ adjacet: si modò verè
 Vestrâ terrâ Acheloius erumpit.
 Sic dixit: illis verò dea omen præbuit
 Faustum, quo viso, omnes secundâ acclamatione assenserunt
 Hanc ineundam esse viam; coram enim tractus apparuit
 Flammæ cœlestis, quo fatatum erat *ut irent*.
 Læti igitur, relicto ibi Lyci filio,
 Velis passis, trans mare navigârunt,
 Montes Paphlagonum conspicientes: nec ad Carambin
 Diverterunt, quoniam flatus, & ignis cœlestis splendor

Mansit,

Manfit, donec Istrî magnum fluentum attigissent.

At Cholchorum alii nequicquam inquirentes

Cyaneas per pontum rupes penetrârunt :

Alii contrâ flumen adierunt, quibus præerat

305

Abfyrus : is per Calon tranfiit feparatus,

Istos itaque prævenit, trajiciens cervicem terræ,

Intra finum ponti noviffimum Ionii.

Istro enim quædam infula obfequitur, nomine Peuca,

Triangularis, latitudinem quidem ad litora protollens

310

Cubitum verò anguftum ad flumen : circumque gemini

Separantur effluxus, quorum alterum vocant Aracis

Alterum fub imâ parte, Calon oftium : iftôc prorfus

Abfyrus Colchique velocius eruperunt.

Illi verò altius præter fummam infulam tendebant,

315

Procul : in paluftribus autem locis innumeras liquerunt oves

Paftores agreftes, navium metu, utpote qui belluas

Se videre putarent Ponto cetis fcattente erumpentes.

Nunquam enim antea marinas naves confpexerant.

Neque enim Thracibus unquam commifti Thraces, nec

Sigunni,

320

Nec Graucenii, nec qui circâ Latmium

Sindi defertum vaftrumque campum inhabitabant.

Postquam autem ad Angurum montem, & procul exiftentem

S f f f f

Ab

Ab Anguro monte scopulum Cauliacum,
 Quem propter diffindens Istrus fluctum huc, illuc, 335
 Mittit in mare, campumque Talaureum præteriissent,
 Tunc fanè Saturnium Colchi ad mare progressi,
 Undiquaque, ne eos alicubi laterent, præciderunt vias.
 Illi verò a tergo fluvii secuti sunt, ac transierunt
 Geminas Dianæ Brygeas propè insulas, 339
 In quarum quidem alterâ sacrum erat delubrum,
 In alterâ autem ad copias Absyrti vitandas
 Fecerunt excensum; multis illis relictis in medio insulis,
 Adeo Jovis venerabantur natam: reliquæ verò
 Colchis refertæ obvallabant maris itinera. 335
 Similiter etiam in aliis copias liquerunt insulis,
 Usque ad Salanconem fluvium, Nestidaque terram.
 Ibi fane tristi Minyæ prælio
 Pauciores pluribus succubuiſſent, niſi ante
 Fœdere ſancito periculofum certamen vitando incidiffent. 340
 Aureum quidem vellus ipſe pollicitus eſt
 Æeta, ſi ipſi implerent certamina,
 Se jure firmo bonoque habituros, five dolo
 Seu aperte penitus invito arreptum:
 At Medeam (hoc enim erat jam cauſa contentionis) 345
 Ut deponerent apud filiam Latonæ ſeorſim à conſilio,

Donéc

Donec aliquis decerneret regum, iusta curantium,
Oporteretne eam ad patris domum redire,
An ad opulenti divini urbem Orchomeni,
An in terram Græciam proceres comitari. 350

Hic ubi cuncta mente expendisset puella,
Tunc sane ejus acuti cor exercebant dolores
Indefinenter: statimque seorsim Jasonem solum à sociis
Sevocatum duxit aliò donec separati essent
Valdè longè; flebilemque coràm edidit sermonem. 355

Æsonides, quamnam hanc struitis sententiam
De me? Tibi omnino oblivionem immisit
Fortunæ splendor; nec horum aliquid curas, quæ dixeris
Necessitate circumventus: quò nunc Jovis, supplicum pa-
troni

Juramenta, quò blandæ promissiones abierunt? 360
Quibus ego indecenter inverecondo animo
Patriam, splendorem ædium, ipsosque parentes
Deferui, quæ mihi erant summa: ac procul sola
Luctuosis in pontum cum halcyonibus feror
Tuorum causâ laborum, ut mihi salvus, cum bobus 365
Et cum gigantibus ad finem perduceres certamina.
Postremò vellus etiam, cujus causâ navigatio vobis suscepta
est,

Adeptus

Adeptus es meâ temeritate: ingens autem dedecus superin-
fudi.

Fœminis; eò quod dicor tua puella & conjux

Ac soror in Græciam terram sequi.

379

Quacunque igitur promovens præsta operam; nec me orbam
Tui relinquo, discedens à rege;

Sed quocunque modo tuere: firma tibi maneat justitia

Legesque in quas consensimus: vel tu deinde

Gladio protinus medium mihi dissecas jugulum,

379

Ut præmia feram debita stultitiæ.

Improbe, si me fratris pronunciaverit

Esse rex ille cui committitis tristitia

Utrique pacta, quomodo in conspectum veniam patris?

Multâ scilicet cum gloriâ: quam verò pœnam vel gravem 380

Calamitatem non ærumnosè, ob quæ patravi facinora

Perferam? non sanè jucundum reditum habueris.

Nec hoc regina Jovis & matrona ratum fecerit,

Ob quam superbè te geris: memineris verò mei *neceſſe eſt*

Malis distractus: vellus, somnii ad instar,

383

Evanescat in inanem caliginem; te verò ex patriâ

Meæ repentè abegerint furia; quæque & ipsa

Tuâ passa sum temeritate, hæc non fas sit irrita

Humi cadere: præ cæteris enim magnum violâsti juramentum,

Crudelis:

Crudelis: sed non mihi diu in posterum 390

Insultabitis quieti, pactorum causâ.

Sic dixit, tristitiâ affecta gravique irâ: cupiebat illa

Navem comburere, & quicquid in eâ firmi erat disjicere;

Ipsa igni furenti incidere. Talia autem Jafon

Blandis verbis, submetuens, respondit. 395

Contineas teipsam, carissima: hæc nec mihi ipsi placent;

Sed moram aliquam quærimus pugnae;

Tanta hostium nubes circum undique accensa est

Tui causâ: omnes enim quotquot terram incolunt

Absyrto cupiunt auxiliari, ut te ad patrem, 400

Tanquam captivam, reducem domum reducant.

Nos autem ipsi tristi omnes pereamus interitu,

Conferentes prælio manus, quo atrocior erit

Dolor, si te mortui illis pro capturâ relinquamus.

Illud verò pactum perficiet dolum, quo ipsum in exitium 405

Ducamus: nec nobis simul finitimi adversabuntur,

Colchis gratificantes, tuâ causâ, absque rege;

Qui tibi adjutor & frater existit;

Nec ego cum Colchis cessero contrâ

Pugnando, cum me non cohibuerint à reditu. 410

Dixit blandiens: illa perniciosum protulit verbum.

Adverte nunc; (necessè enim est præter alia atrocia facinora

T t t t t

Et

Et hoc quoque moliri, quandoquidem primùm peccaverim
Dementiâ, Deorumque voluntate mala perfeceram confilia)
'Tu quidem in prælio hastas vita Colchorum, 415
Ipsa verò illum, ut ad tuas manus veniat
Demulcebo; tu autem ipsum splendidis saluta donis,
Si quomodo præconibus abeuntibus persuafero
Seorsim meis folius verbis calculum adjicere.
Tum si tibi hoc institutum placuerit, nihil recuso; 420
Et interfice, & cum Colchis ini prælium.
Sic hi postquam convenissent infandum struxerunt dolum
Absyrto, multaque dederunt hospitalia dona.
Inter quæ & peplum dederunt eximium Hypsipylæ
Purpureum, quem fane Baccho elaboraverant ipsæ 425
In Dia mari circumdatâ Charites deæ: ille verò filio
Donavit Thoanti; qui iterum dedit Hypsipylæ:
Hæc rursus dedit Æsonis filio, ut cum multis hoc quoque
asportaret
Variis gemmis affabrè factum munus; quod nec contrec-
tando
Nec inspiciendo dulce desiderium implêsses. 430
Hujus etiam ambrosius erat odor ex illo tempore
Quo rex ipse Nyseïus indormiit
Madidus vino et nectare, nivea amplexus

Pectora

Pectora virginis Minoidis, quam olim Theseus
 E Gnoffo secutam Diâ reliquit in insulâ. 435
 Ea verò postquam præconibus sermonem communicâisset,
 Ut deliniret, quamprimùm ad deæ templum venisset
 Ex pacto, circumjectâ noctis densâ caligine,
 Ad eundum, ut dolum unâ meditaretur, quo arrepto
 Magno aureo vellere, redux rursus 440
 Eat ad Æetæ ædes; id enim vi
 Filii Phrixi dederant hospitibus abducendum:
 Hæc cum admonuisset delinitiva insperfit pharmaca
 Aeri ventisque, quæ longè licèt existentem
 Agrestem excelsa de monte abduxissent feram. 445
 Improbe amor, magna calamitas, ingens odium hominibus.
 Ex te perniciosæ lites, gemitus, luctusque,
 Doloresque alii præter hos innumeri asperè incubuerunt.
 Hostium contra natos armare Deus elevatus,
 Qualis Medæ tristem animo injecisti noxam. 450
 Quomodo enim accedentem sævo perdidit exitio
 Absyrtum? huc enim nobis tendebat ordo carminis.
 Posteaquam Dianæ in insulâ illam reliquerant
 Ex pacto, cæteri quidem divisim navibus solverunt
 Suis separati; ipse verò in infidias ivit Jason 455
 Excepturus Absyrtum & suos insuper socios.

Ipse

Ille igitur turpissimis promissis deceptus,
 Postquam suâ celeriter navi maris fluctum trajecisset,
 Nocte sub obscurâ sacram ingressus est insulam.
 Ibi solus contrâ conventam tentavit verbis
 Sororem suam simplex puer (tanquam torrentem
 Hybernum, quem ne pueri quidem transfirent)
 Anne dolum aliquem in viros peregrinos moliretur.
 Et hi quidem de singulis consenserunt mutuò.
 Subitò autem Æsonides è densis exiliit infidiis
 Nudo altè elato manu gladio; ac statim puella
 Retrò avertit oculos, obtecta velamine,
 Ne cædem aspiceret percussi fratris.
 Hanc ille, veluti bovis interfecto magnum, cornibus confisum
 taurum,
 Percussit, oculis lustrans propè templum, quod olim extruxerant
 Dianæ Brygi accolæ ex adverso.
 Ejus ille in vestibulo in genua cecidit: postremò heros
 Animam exhalans manibus nigrum utrisque
 Sanguinem circa vulnus excepit, ejusque calyptram
 Niveam peplumque averfæ rubefecit.
 Acutè verò quæ omnia domat obliquo cernebat quale patra-
 verant
 Oculo immisericors dirum facinus Erynnis.

Tum verò heros Æsonides primitias executi mortui.
 Ter delinxit sanguinem; ter scelus expuit dentibus,
 Prout fas est percussoribus clandestinas expiare cædes. 480
 Madens deinde in terrâ sepeliit cadaver, ubi etiamnum
 Jacent ossa illa apud viros Absyrtenses.
 Ipsi autem simul ac ignis jubar ante se conspexerunt,
 Quod illis virgo signum accessuris sustulerat,
 Colchicam prope navem suam adegerunt 485
 Heroes; Colchorumque peremerunt classẽ, ut accipitrẽs
 Columbarum agmina, aut magnum gregem leones
 Immites perturbant, cum in stabula irruperint.
 Nec illorum aliquis mortem effugit, sed in omnem turbam
 Ignis ad instar vastantes incurſarunt. Jason tandem 490
 Accessit auxiliandi cupidus non admodum ope
 Indigentibus; jam enim de ipso solliciti erant.
 Tunc sane de navigatione cautâ consulerunt
 Sedentes in concilio: ipsis verò supervenit puella
 Deliberantibus; primusque sermonem protulit Peleus. 495
 Jam nunc jubeo, nocte adhuc existente, ut conscensâ navi
 Remigio trajiciamus cursum contrarium illi, quem obtinent
 Hostes; manè enim singula intuitis
 Nullum existimo sermonem, qui ulterius persequi
 Nos impellat, illis persuasurum; sed tanquam rege 500

U u u u u

Orbi,

Orbi, diris diffidiis dispersi erunt.
Facilis autem nobis, disperso bifariam populo,
Ipsa fuerit postea redeuntibus via.
Sic dixit: approbârunt autem juvenes sententiam Æacidæ.
Statim igitur, inscensâ navi, incubuerunt remis 505
Indefinenter, donec sacram Electrida insulam attigissent,
Aliarum postremam, flumen propè Eridanum.
At Colchi, comperto regis interitu,
Vestigare furebant per totum mare
Saturnium Argo Minyasque: sed prohibuit 510
Juno diris ab æthere fulguribus,
Ultimum: ipsi verò rursus Colchicæ fedes terræ
Adire reformidârunt, vitantes sævam iram Æetæ,
Tutóque alii aliò appulsi habitârunt.
Hi quidem ipsas insulas ingressi sunt, quas tenuerunt 515
Heroes, inhabitantque ab Absyrto cognomines.
Hi juxtà Illyricum profundum fluvium,
Ubi Harmoniæ Cadmique monumentum, turrim condide-
runt,
Viris Enchelibus accolæ; hi denique in montibus
Incolunt qui Ceraunii vocantur, 520
Ex tunc postquam eos Jovis Saturnii fulmina
In insulam adversam averterunt ut appellerent.

At

At heroes, quando jam ipse tutus videretur reditus,
 Tunc fane ulterius progressi in terrâ retinacula alligârunt
 Hyllensium; frequentes enim prominebant insulæ 525
 Difficilem navigantibus viam habentes mediam.

Nec illis sicut antea, hostilem tenebant animum
 Hyllenses; sed ipsi *unâ cum iis* consulebant de itinere,
 Pro mercede accepto ingenti Apollinis tripode:
 Duos enim tripodas procul avehendos dedit Apollo 530
 Æsonis filio, transeunti ex oraculo, quando ad Pythum
 Sacram oraculum consulturus accessit, de hâc ipsâ
 Navigatione; fatoque sancitum erat, quocunque terrarum
 deposuerint,

Nunquam hanc *terram* hostibus vastandam esse irrumpentibus.
 Quapropter etiam nunc in eâ ille occultatur tellure 535
 Circâ urbem inclytam Hyllensium, longè infrâ
 Sub solo, ut invisibilis semper hominibus sit.

Nec tamen amplius viventem ibi offenderunt regem
 Hyllum, quem formosa Melite peperit Herculi,
 In populo Phæacum: is enim in Naufithoi ædibus 540
 Parvus cum esset olim habitavit: sed reliquit insulam postea
 Macrinque pervenit, Bacchi nutricem,
 Expiaturus liberorum miserabilem cædem; ubi ille natam
 Ægæi fluminis, amore captus compressit

Naiada

Naiada Meliten, quæ validum peperit Hyllum. 545
 Nec ille adultus in illâ voluit insulâ
 Habitare, dominantis sub superciliis Naufithoi;
 Sed ad mare ivit Saturnium, ex eâdem terrâ collecto populo
 Phæacum; simulque rex ei instructum reddidit iter
 Heros Naufithous: ibi igitur confedit: ac peremerunt eum
 Mentores, agrestibus vim depellentem à bobus.
 At, o deæ, quomodo hoc extra mare, circâque terram
 Aufoniam & insulas Ligustidas, quæ vocantur
 Stœchades, Argoæ ingentia insignia navis
 Verè dicuntur? quæ eos in longinquum adeo necessitas 555
 Quæve causa depulit? quæ eos deduxerunt auræ?
 Ipsum utique vehementer, occiso Absyrto,
 Jovem Deorum regem corripuit ira; adeo nefandum patra-
 verant.

Iisque significavit ut impium Æeæ consiliis Circes
 Sanguinem abluerent, multis læsi malis 560
 Antequam reverterent: quod quidem nullus principum in-
 tellexit.

Currebant igitur ex terrâ Hylleide egressi
 Longè, easque reliquerunt quotquot antea Colchis
 Ex ordine erat confertæ in mari insulas:
 Iffamque horrifonam, amabilemque Pityæam. 565
 Post

Post has deinde juxta Corcyram venerunt
 Ubi Neptunus Asopo natam habitare fecerat puellam
 Pulchricomam Cercyram, procul a terrâ Phliuntide
 Præ amore arreptam : quam quidem nigrantem
 Nautæ ex mari, caliginosâ undiquaque fylvâ 570
 Cernentes, Cercyram nominârunt nigram.
 Post hanc & Meliten, secundo pergaudentes vento,
 Excelsamque Cerossûm, ac desuper multùm existentem
 Nymphæam præteribant ; ubi regina Calypso
 Atlantis filia habitabat : ac se aërios videre 575
 Montes putabant Ceraunios : tum verò de ipsis consilia
 Jovisque gravem iram intellexit Juno.
 Sollicita verò de perfectione hujus itineris, excitavit procellas
 Contrà : illi inde abreptim ferebantur
 Ad asperam insulam Electrida ; statimque de subito 580
 Ingemuit humanâ voce, per medium currentibus,
 Cavo sono navis lignum, quod quidem mediæ
 Carinæ Minerva è Dononeâ adaptaverat quercu.
 Hos interea immensus corripuit metus audientes
 Vocemque Jovisque gravem iram : non enim evasuros 585
 Dixit *navis* nec maris longinqui meatus, nec procellas
 Ineluctabiles, nisi Circe cædem Absyrti
 Crudelem ablueret : Polluci insuper orare

X x x x x

Deos

Deos Castorique immortales iussit, ut vias
Aufonii ante præberent maris, in quo Circen
Invenirent Perfes solisque filiam.
Sic sub crepusculum inclamavit Argo: ipsi exilierunt
Tyndaridæ, Diisque manus attulerunt
Singula precantes: tristitia autem alios corripuit
Heroas Minyas: illa procurrat longè ulterius
Velis, penetrâruntque in intimum sinum Eridani,
Ubi olim ardenti percussus pectora fulmine
Semiustus Phaethon cecidit de curru solis,
In lacus profundi alveum, qui in hodiernum usque
E vulnere ardenti gravem emittit vaporem.
Nec aliqua aquam istam, pennis levibus extensis,
Avis potest supervolare, sed in mediam
Flammam infilit inter volandum: circum autem filiæ
Solis, proceris indutæ populis,
Lamentantur querulo miseræ luctu; lucidasque
Electri guttas e palpebris profundunt in humum,
Quæ in arenis quidem ficcantur sole.
Quando verò inundaverint nigri aquæ lacus
Ripas, flatibus multum resonantis venti,
Tunc fane in Eridanum provolvuntur confertim omnes
Æstuante fluxu; Celti autem famam addiderunt

590

595

600

605

610

Quòd

Quòd Apollinis hæ lachrymæ Latonii
 Inferantur vorticibus, quæ frequentes fluebant antea,
 Quando Hyperboreorum sacrum advenit populum,
 Relicto splendido cœlo, ob patris objurgationem;
 Iratus filii causâ, quem in divite Laceræâ
 Diva Coronis peperit ad ostia Amyri.

Et hæc quidem ita illos apud viros celebrantur.
 Hos autem nec cibi nec potûs corripuit defiderium,
 Nec ad lætities vertebatur animus; sed

Interdiu angebantur ad languorem usque gravati,
 Odore tristi, quem intolerabilem emisserunt
 Ex fumante Phaethonte fluxus Eridani:

Noctu verò acutum luctum flentium exaudiebant
 Heliadum argutè: lachrymæ autem lamentantium
 Ad instar olearium guttarum, inferebantur aquis.

Exinde Rhodani profundos fluctus trajecerunt,
 Qui in Eridanum illabitur: commistim autem aqua
 In angustiis reboavit confusa: ille terrâ

Ex intimâ, ubi sunt portæ & cubilia noctis,
 Inde deruens, hæc quidem parte irructatur litoribus
 Oceani, illâ in Ionium mare se immittit,

Alterâ in Sardonium pelagus & infinitum finum
 Septem per ostia mittit fluctus: ex hoc igitur

Paludes

Paludes intrârunt procellosas, quæ per Celtorum
 Tellurem patent immensam: quò sanè illi
 In calamitatem miseram incidissent: (ferebat enim brachium
 quoddam

In sinum Oceani, in quod incidentes erant
 Illisuri; unde non sane reduces servati fuissent.)
 Verùm Juno ab Hercynio scopulo inclamavit
 Cœlitùs proruens: timore perculsi sunt vocis
 Omnes simul; terribiliter enim ingens insonuit æther.
 Retrò autem urgebantur a deâ, & invenerunt
 Illam viam, quâ erat reditus proficiscentibus.

Longo post tempore litora mari circumluta attigerunt
 Junonis consiliis, per infinitas gentes Celtorum,
 Et Ligurum trajicientes ignoti: circum enim densam
 Nebulam fuderat dea per omnem diem pergentibus.
 Intimum autem illi ostium nave trajicientes
 In Stœchadas evaserunt insulas salvi, propter filios
 Jovis, quapropter aræ & sacra illis structa sunt
 Ritè: nec illius solùm sequebantur opitulatores
 Navigationis, sed Jupiter illis & posterorum dedit naves.
 Relictis porro Stœchadibus, in Æthalam delati sunt
 Insulam, ubi lapillulis abstergebant fessi
 Sudorem largum, qui in litus fusi sunt

Colore

Colore fimiles: inde disci & arma insignia illorum;

Indeque portus Argous cognomine dictus.

Celeriter exinde per maris fluctum navigârunt

Aufonii, litora Tyrrhena conspicientes: 660

Appuleruntque in inclytum Æææ portum, navisque reti-
nacula

Litoribus in propinquo injecerunt: ibi verò Circen

Invenerunt maris fluctibus caput nitidum reddentem.

In hunc enim modum somniis nocturnis attonita erat.

Sanguine illi thalami cunctaque mœnia domûs 665

Manare videbantur, flammaque frequentia devorabat phar-
maca

Quibus antea hospites demulserat viros, quicumque venisset.

Illam ea cruento restinxit sanguine rubentem

Manibus hausto, cessavitque ab ingenti metu.

Idcirco, superveniente Aurorâ, liquore marino 670

Experrecta crines vestesque fecit nitescere.

Attamen feræ, haud feris fimiles crudivoris,

Neque quidem viris pares corpore, sed aliis ab aliis

Commistæ membris ibant frequentes, sicut oves

E stabulis gregatim eunt sequentes pastorem. 675

Tales & priores è luto protulit

Terra ipsa commistis adaptatas membris,

Y y y y y

Nondum

Nondum fitibundo admodum sub aere coarctata,
Nondum torridi radiis solis tantum
Humoris nacta: hæc tamen in ordinem redegit ætas, 680
Facto discrimine: sic illæ incertâ formâ sequebantur.
Heroas autem metus corripuit ingens; statimque omnes
In Circes vultum oculosque aspicientes,
Facilè sororem conjecerunt esse Æetæ.
Illa verò, quando nocturnorum timores disperferat somnio-
rum, 685
Statim deinde retrò cessit; illosque simul sequi
Manu prehenso vafricie suâ impulit.
Tunc sane cohors jussu Æsonidæ
Manfit audacter; ille verò observabat Colchicam puellam,
Amboque sequebantur eâdem viâ, donec pervenissent 690
In Circes regiam: illos ea ut nitidis infiderent
Jussit foliis, animi suspensa hoc adventu.
Illi sine fonitu & voce in foco properantes
Sederunt (prout mos est miseris supplicibus;)
Hæc quidem, fronti manu utrâque impositâ, 695
Ille verò, ingenti ansato gladio in terrâ defixo,
Quocum Æetæ interemit puerum: nec unquam oculos
Rectos inter palpebras sustulerunt. Statim autem cognovit
Circe cædem ob quam effugerant & piaculum cædis.

Reverita

Reverita igitur jus Jovis, supplicum antistitis,
 Qui vehementer quidem irascitur, valdè tamen homicidis
 auxiliatur,

Sacra fecit, quibus expiantur

Cæde polluti supplices quando in focum advenerint.

Primò quidem immutabilis lustramentum produxit cædis

Desuper extensum, suis prolem, cujus adhuc ubera 705

Scatebant effæto ab utero ; cruore manus

Tinxit, inciso collo, statimque & aliis

Placabat piaculis, lustralem invocans

Jovem, qui cædem commiserint patronum supplicum.

Et hæc quidem omnia ex domibus purgamenta tulerunt 710

Naiades famulæ quæ illi administrabant singula.

Sed ipsa intus molas & placamina sobriis

Cremavit votis ante focum, ut ab irâ

Terribiles cessare faceret Furias, & ipse

Placabilis simul & facilis fieret ambobus ; 715

Sive externo polluti sanguine manus

Sive confanguineo, foliciti venirent.

Postquam autem omnia elaboraverat, tunc sanè

Locavit eos in politis & ipsa surgens solius ;

Et prope confedit ex adverso : statimque sermonibus 720

De negotio & navigatione diversè inquisivit :

Et

Et unde ad terram suam & domum euntes
 Sic in foro defederant; somniorum enim
 Recordatio tristis subiit animum, commovitque.
 Cupiebat insuper puellæ gentilitiam noscere linguam,
 Simul atque eam ab humo oculos attollere vidit;
 Omne enim solis genus insigne visu
 Erat; quippe oculorum de procul fulgoribus
 Quasi aureum contra miserunt splendorem.
 Ipsa omnia disquirenti blandè recensuit,
 Colchicam emittens vocem, furibundi Æetæ
 Filia, tum classẽm tum itinera
 Heroum, & quot dura perpeffi sunt per acuta certaminis:
 Et quomodo sororis multis exercitatæ curis per consilia pec-
 caverat

Et quomodo separatim effugerat terribiles minas patris,
 Unà cum filiis Phrixi: cædem tamen noluit edicere
 Absyrti: hujus tamen nequaquam mentem latuit: attamen
 Lamentantem miserata est; responsumque post hæc protulit.
 Misera! malum certè & indignum molita es discessum.
 Existimo fanè te non diu gravem iram Æetæ
 Effugituram: mox veniet usque ad sedes terræ Græciæ
 Ulturus necem filii, quoniam intolerabilia facinora perfeceris.
 Quoniam verò supplex & cognata mei sis,

Nihil

Nihil tibi aliud mali machinabor hùc profectæ:

Vade autem ex ædibus peregrino comes existens 745

Quemcunque hunc ignotum adscivisti tibi, invito patre.

Nec me prehenfis genibus ores apud focum; non enim ego

Auxiliabor consiliis tuis, turpique fugæ.

Sic dixit: hanc autem immensus corripuit dolor, peploque

Oculis imposito, effudit lachrymas; donec eam heros 750

Manu prehenfam ex ædibus eduxit foràs,

Pavore tremiscentem: reliqueruntque regiam Circes.

Nec uxorem Jovis Saturnii latuerunt: sed illi Iris

Nunciavit, quàm citò vidisset ex ædibus euntes.

Illa enim hanc jusserat ut observaret quando ad navem 755

Reverterent: ideo & rursus instimulans locuta est.

Dilecta Iri, nunc, si unquam mea perfeceris mandata,

Age, citis ablata pennis,

Thetidi manda ut hùc mihi adfit, ex mari emersa:

Ejus enim necessitas me tenet: statim deinde 760

Contende ad oras, ubi incudes Vulcani

Ferreæ durissimis tunduntur malleis:

Eique dic ut requiescere faciat flatus ignis, donec Argo

Has prætervecta fuerit: prætereà ad Æolum perge,

Æolum, qui ventis vel frigus vel serenitatem inducentibus

imperat, 765

Z z z z z

Illicque

Illique expone mentem meam, ut ventos
 Omnes filere faciat sub æthere; nec aura ulla
 Asperum reddat mare. Zephyri tamen spiret ventus
 Ut illi in Alcinoi Phæacida insulam perveniant.
 Sic dixit: statim autem Iris ab Olympo defiliens,
 Scindebat *ætherem* extensis levibus alis, subiitque pontum
 Ægeum, ubi sanè domus Nerei sunt.
 Primamque accessit ad Thetin, & nuncium exposuit
 Junonis mandato; eamque impulit ut illi adesset.
 Deinde ad Vulcanum ivit, eumque facilè
 Fecit requiescere à ferreis malleis: tenebantur autem à flatu
 Fuliginosi folles: postremò accessit
 Ad Æolum Hippotæ filium inclytum; dumque huic
 Nuncium referens, quietem à viâ velocibus indulgebat ge-
 nibus,
 Interim Thetis, Nereo sororibusque relictis,
 E mari in Olympum ad Deam profecta est Junonem.
 Illa hanc propè se locavit, declaravitque sententiam.
 Audi nunc, Theti præclara, quæ tibi cupio dicere.
 Nôsti sanè quantum meo honoratur animo heros
 Æsonis filius, nec non alii adjutores certaminis;
 Et quemadmodum ipsos servaverim per Planctas trajicientes
 Rupes; ubi igne fremunt horridæ procellæ,

Fluctusque

Fluctusque rigidas cum sonitu circumluunt cautes.

Nunc autem ad Scyllæ scopulum ingentem, & Charybdin

Terribiliter gurgites eructantem restat via. At te profecto 790

Ab infantiâ usque ipsa nutrivî, & amavi

Longè præ aliis quæ incolunt mare,

Quoniam noluisti Jovis cupientis in lecto

Concumbere, (illi enim semper hæc opera curæ sunt

Ut vel cum Deabus vel cum fœminis misceatur)

795

Sed me reverita, & ex animo metuens,

Profugisti: ille verò deinde ingens juramentum juravit,

Fore ut nunquam immortalis Dei vocareris uxor.

Non tamen omisit oculis lustrare invitam,

Donec illi veneranda Themis nunciavit omnia:

800

Quòd scilicet fato sancitum erat, ut præstantiorem patre suo

Filium pareres: idcirco te, licèt cupidus, reliquit,

Metu, ne alius aliquis, contrariâ dignitate, imperaret

Immortalibus, nec usque suum retineret imperium.

At ego tibi mortalium optimum pro marito

805

Dedi, ut lætas haberes nuptias,

Liberosque ederes: Deosque in convivium vocavi

Omnes simul; ipsa insuper facem manibus sustuli

Nuptialem, illius læti causâ honoris.

Age verò, tibi que verum edicam verbum:

810

Quando

Quando in Elyfium campum filius tuus venerit,
Quem nunc Chironis in ædibus Centauri
Naiades nutriunt, tui lactis desiderantem,
Necesse est ipsum maritum esse Æetæ filiæ
Medæ: tu igitur opitulare nurui socrus existens,
Ipſique Peleo. Quare tibi ira obfirmata eſt?
Deliquit; etenim ad Deos etiam pervenit Ate.
Profecto juffu meo Vulcanum puto
Ceſſaturum ab inflando vim ignis, ac Hippotæ filium
Æolum celeres ventorum turbines cohibiturum,
Excepto tranquillo Zephyro, uſque dum venerint
In Phæacum portus: tu igitur tutum molire reditum.
Unico autem tibi timori ſunt petræ & violenti
Fluctus, quos tamen avertes cum aliis ſororibus.
Nec tu eos vel in Charybdin inopes conſilii ſinas
Allidere, ne omnes reſorptu ſuo devoret,
Nec ad Scyllæ horrendum reſeſſum appellere,
Scyllæ Auſoniæ, pernicioſæ, quam peperit Phorcyn,
Noctivigaque Hecate, quamque vocant Cratain,
Ne quo modo horrendis irruens faucibus,
Selectos heroas vaſtet: ſed dirige navem
Illuc, ubi minimus licet, ſit tamen à periculo tranſitus.
Sic dixit: hanc autem Thetis tali allocuta eſt ſermone.

815

820

825

830

Si

Si quidem confumentis ignis vires & procellæ
 Impetuosæ reverà quiescent, ego certè 835
 Audacter pollicear, vel adversante fluctu,
 Fore ut fervetur navis, leniter spirante Zephyro.
 Jam verò tempus est, ut longum & immensum iter proficiscar,
 Donec sorores conveniam, quæ mihi auxiliatrices
 Erunt, & *ut illuc eam* ubi navis retinacula alligata sunt, 840
Ad hortandum eos ut primâ cum luce reminiscantur moliri
 reditum.

Dixit; & per aerem irrumpens incidit vorticibus
 Cœrulei maris, vocavitque alias, ut auxiliarentur,
 Sorores Nereidas: illæ audientes
 Convenerunt mutuò: tum Thetis nunciavit iis mandata 845
 Junonis, statimque ablegavit in Ausonium mare cunctas.
 Ipsa deinde fulgure ocyor, aut radiis
 Solis, quando oritur extremâ de terrâ,
 Incitata est ire celeriter per fluctus, donec attigit
 Litus Ææum Tyrrhenæ terræ. 850
 Hos verò apud navem invenit disco jactibusque sagittarum
 Se delectantes: ipsa celeriter, arreptâ summâ manu
 Pelei Æaco nati, (hic enim ei erat maritus,
 Neque aliquis videre poterat reverà, sed huic
 Soli oculis apparuit) locuta est. 855

Haud amplius in Tyrrhenis litoribus commoremini manentes,
Manè autem celeris funes solvite navis

Junoni opiferæ morigeri : illius enim jussu
Omnes simul filiae Nereides conveniunt,

Navem per petras quæ Planctæ appellantur,
Liberaturæ : illa enim destinata vobis est via.

863

Tu tamen nemini meum ostendas corpus, quando videris
Cum illis obviam factam ; & hoc mente serva ; ne me irrites
Plus, quam antea pertinaciter irritasti.

Dixit : & invisibilis subiit profunda maris.

865

Hunc autem terror gravis corripuit, quoniam antea non am-
plius convenientem

Viderat, ex quo primùm reliquit thalamum lectumque,
Irata Achillis causâ inclyti, infantuli.

Hæc enim mortales usque carnes comburebat

Noctem per mediam flammâ ignis, per diem autem contrâ
Ambrosiâ ungebat tenerum corpus, ut esset

Immortalis, & odiosam senectutem ab ejus corpore arceret.

Ille verò è lecto profiliens animadvertit

Filium dilectum inter flammâs palpitantem, emisitque cla-
morem

Horrendum intuitus, valdè stultus : hæc audiens

875

Illum quidem raptim in terram projecit clamantem,

Ipsa

Ipsa verò vento similis corpore, somnii ad instar
 Perrexit ire ex ædibus celeriter, subiitque pontum
 Indignata, nec retrò versa iterum accessit.
 Idcirco illius fane obstrinxit animum dolor : attamen 880
 Omnia mandata Thetidis exposuit fociis.
 Illi ergo interim quiêrunt, missaque fecerunt certamina
 Festinanter ; circum autem cœnam & strata occupabantur,
 In quibus epulati noctem dormierunt, sicut antea.
 Quando verò summum radiis percusserat cœlum lucifera Aurora,
 Tunc tranquilli descensu Zephyri
 Conscenderunt transtra de terrâ, et ex profundo
 Anchoras traxerunt læti admodum ; aliaque omnia
 Arma pro rei exigentiâ expedierunt ; deinde velum altè
 Sustulerunt, intendentes funibus antennarum cornua. 890
 Navem verò benè temperata ferebat aura, citóque insulam
 Pulchram, floriferam conspexerunt, ubi argutæ
 Sirenes Acheloi filiæ illi melleis nocebant
 Demulcentes cantibus, quicunque funes injecisset.
 Has quidem formosa Acheloo commissa 895
 Peperit Terpsichore, Musarum una : ac fuit cum Cereris
 Filiam nobilem adhuc jugi impatientem oblectarent
 Simul canentes : tunc verò alterâ ex parte avibus,
 Alterâ virginibus similes erant visu :

Semperque

Semperque ex commodâ navibus stationem habente speculâ
observantes

Frequenter a multis dulcem reditum ademerunt,
Tabe eos confumentes: quin imo indefinenter et his
Miserunt ex oribus suavem vocem, qui a nave

Jam funes erant litoribus injecturi,
Nisi Oeagri filius Thracius Orpheus
Bistonîâ manibus extensâ citharâ,
Celerem volubilis modum magno cum fonitu cecinisset
cantilenæ,

Adeo ut omnium pulsantis tinnirent aures
Clangore: virgineam verò vocem vicit cithara.
Navem autem simul Zephyrus, ac resonans ferebat fluctus
A puppi inurgens: illæ tamen indistinctam misere vocem.
Sed & sic Teleontis strenuus filius solus de fociis
Præventus, polito de jugo infiliit in mare
Butes, Sirenum suavi voce animum tabescens.
Natavitque nigros per fluctus ut attingeret
Miser; certè ei citò ibi reditum abstulissent,
Nisi illum miserata Dea Erycis regina,
Cypris, adhuc in vorticibus *existentem* avertisset, servâissetque
Lubenter obviam facta, euns ad habitandum Lilybæum pro-
montorium.

Illi autem dolore correpti, has quidem liquerunt, alias verò
Diriores

Diriores in compitis marinis pestes navium inveniebant.

Hæc enim Scyllæ præceps eminebat petra,

Illæc indefinenter reboabat rebulliens Charybdis;

Alibi Planctæ sub ingenti fluctu petrae

Murmurabant, quæ modò ardens exhibat flamma

925

Summis è scopulis, igni calentem supra petram.

Fumo insuper tenebrosus erat æther, nec radios

Aspicere liceret solis: quin jam cessante ab operibus

Vulcano, calidum adhuc submittebat mare vaporem.

Hoc rerum statu puellæ Nereides aliunde aliæ

930

Occurrunt: ipsaque à tergo temonem attigit clavi

Diva Thetis, ut Planctis è petris liberaret.

Sicut autem quando Delphines è mari lascivientes,

Celerem gregatim glomerantur circa navem;

Nunc quidem ante conspecti, nunc à tergo,

935

Nunc à lateribus: nautis autem sunt gaudio:

Sic fane hæ procurrentes confertim glomerabantur

Argoam circa navem: Thetis verò dirigebat cursum.

Et quando Planctis appropinquaturi erant,

Statim illæ, sublatis usque ad marmorea genua limbis,

940

Altè in ipsos scopulos, & fluctuum fracturam,

Commovabantur hinc, illinc, vacante inter ipsas spatio.

Hanc sublimem feriebat fluctus, circumque unda

Infana subblata scopulis infremuit.

Illæ verò interdum præcipitiis fimiles in æthere videbantur,

Interdum verò mersæ imo sub fundo ponti,

Subsidebant, ubi multa superabat sæva unda.

Illæ igitur, quemadmodum arenosum propè litus

Virgines, finum usque ad ilia constringentes,

Pilâ ludunt orbiculari, quam deinde

950

Alia ab aliâ excipit, & in aera mittit

Altè sublimem, illa verò nunquam appropinquat solo,

Ita navem currentem vicissim aliunde alia

Mittebat aeriam super fluctus, semper longè

A faxis, ipsasque fremens circumluit unda.

955

Has autem & ipse rex summo lævis scopuli vertice

Erectus, mallei capulo suffultus gravem humerum,

Vulcanus admirabatur, & splendido supernè

Cœlo stans Jovis uxor; ac Minervæ

Circumjecit manus, tantus eam timor corripuit aspicientem.

Quanta verò verni extenditur diei pars

Tantum laborabant ad tempus, impellentes

Navem ex multum resonante petrâ: illi ventum

Rurfus adepti procurrerunt longius, ac ocyus transferunt

Trinacriæ pratum boum Solis nutricem,

965

Ubi illæ quidem in profundum mergis fimiles

Subierunt,

Subierunt, postquam uxoris Jovis perfecerant mandata.

Hos autem simul balatus per aerem attigit ovium,

Mugitusque boum illico aures feriebat,

Quos roscida per prata pascebat

974

Natarum folis minima Phaethusa,

Argenteum manu protendens pedum :

Lampetia verò boves sequebatur, ex orichalco fulgenti

Vibrans baculum ; has etiam ipsi

Pascentes fluminis ad aquas conspexerunt

975

In campo & pratis palustribus : nec aliqua erat

Inter eas fusco corpore, sed omnes lacti

Similes, aureis cornibus adornabantur.

Et has quidem præternavigârunt uno die : nocte autem insequenti

Magnum maris æquor transierunt læti, donec iterum

980

Aurora matutina lucem infudit pergentibus.

Est autem quædam fretum ante Ionium

Ampla, opulenta, Ceraunia in mari insula,

Sub quâ positam esse falcem fama est : (ignoscite, Musæ,

Non volens dico priorum fabulam) quâcum patris

985

Genitalia crudeliter abscidit Saturnus ; alii eam Cereris

Perhibent terrestris messoriam esse falcem ;

In illâ enim Ceres olim habitavit terrâ,

Titanasque

Titanasque docuit spicas fertiles demetere,
Amore Macridis. Drepane exinde dicta est
Nomine Phæacum sacra nutrix; sicut & ipsi
Sanguinis cœlestis genus Phæaces sunt.
Ad hos Argo innumeris obsessâ periculis
E Trinacrio auris venit ex mari, ipsique eos splendidis
Alcinous populusque sacris advenientes
Læti exceperunt; eorumque causâ summo perfundebatur
gaudio
Civitas universa: diceres fane eam de suis ipsius liberis
gaudere.
Et ipsi verò heroes inter populum gaudebant
Pari gaudio ac si in intimam ingressi essent
Hæmoniam: erant tamen in prælium armaturi,
Tam prope immensus exercitus apparuit
Colchorum, qui ponti per os & faxa
Cyanea, heroum investigatores penetrârunt.
Medeam verò arreptam sui ad patris ædes reducere
Postulabant ullo absque prætextu; aliter luctuosam pugnam
Moturos se acerbo interminabantur rigore
Ibique, & postea cum Æetæ classe.
Verùm ipsos inhibuit ad bellum festinantes
Rex Alcinous; cupiebat enim utrisque

Absque

Abſque pugnâ violenta jurgia dirimere.

1010

Puella verò ingenti præ metu, ſæpe quidem ipſos

Æſonidæ ſocios demulcebat, ſæpe etiam manibus

Aretes genua uxoris prehenſa eſt Alcinoi.

Supplico tibi, ô regina, tu verò ſis propitia, nec me Colchis

Tradas ad patrem meum reducendam, ſi modò & tu ipſa 1015

De hominum genere una vivis, quibus in noxam

Ociſſima ruere ſolet mens in leves errores,

Sicut mihi cata elapſa eſt mens, non fane libidinis

Cauſâ (teſtor ſacrum lumen ſolis,

Teſtor noctivagæ Perſeo natæ myſteria puellæ,)

1020

Me non volentem cum viris extraneis

Illuc diſceſſiſſe; horribilem verò mihi timorem ſuaſiſſe

Ut hujus fugæ meminerim, quando peccavi; nec aliud ali-
quod

Conſilium erat: adhuc mihi mitra manet, ut in ædibus

Patris, incontaminata, integra; miſerere igitur

1025

Veneranda, tuum etiam emolli conjugem: ita tibi concedant

Dii vitam maturam, reſque ſecundas,

Liberosque, & gloriam invictæ urbis.

Talibus fane Areten prehenſis orabat genibus lachrymans;

Talibus etiam procerum viciffim unumquemque.

1030

Ob vos, ô multò præſtantiffimi, & ob certamina

Vestra perturbor ego, cujus consilio
Et tauros adjudastis, & horribilem messem virorum
Detondistis terrigenarum, cujus gratiâ in Hæmoniam
Auream mox pellem avecturi estis reversi. 1035
Illa verò ego & patriam & meos amisi parentes,
Domumque, & omnes vitæ lætities,
Vobis autem ut patriam & domos iterum inhabitaretis
Dedi, lætisque iterum aspicietis parentes
Oculis: sed mihi gravis abstulit Deus 1040
Quicquid erat splendoris, & odiosa cum extraneis divagor.
Revereamini pacta & juramenta; revereamini Erynnim
Supplicum ultricem, Deorumque indignationem, ne si in
manus redeam
Æetæ, multiplici contumeliâ interficiar.
Non templa, non quæ auxilium afferat turrim, non tutamen
Aliud, solos verò respicio vos ipsos.
Immutabiliter rigidi & crudeles, nec animo
Reveremini me ad peregrinæ genua reginæ
Aspicientes manus tendentem, inopem consilii. Atqui vel cum
omnibus
Colchis velleris avehendi cupidi conferuistis prælia, 1050
Ipsoque Æetâ præferoci; nunc verò obliti estis
Fortitudinis, cum soli dispersi sunt.

Sic

Sic dixit supplicans ; illorum autem quemcunque oraret,
Ille eam animavit vetans dolere.

Vibrabant autem hastas acutas in manibus, 1055
Eductosque è vaginis enses, nec defuturos se auxilio
Affirmabant, si causæ iniquæ obstarent.

Tristatis verò iis in cœtu supervenit soporem afferens
Nox viris & negotiis, & tranquillam omnem reddidit
Terram simul : illam tamen ne tantillum quidem requiescere
fecit somnus ; 1060

Sed ei in pectoribus tristatus versabatur animus,
Veluti quando fufum mulier laboriosa versat
Nocturna, quam circum lamentantur orbi liberi
Viduitatem mariti, destillantque in genas lachrymæ
Flentis, tale eam triste obruit fatum ; 1065
Ita hujus madebant genæ ; eique cor
Acuto versabatur transfixum dolore.

Ipsi verò in urbe intus domum, ut antea,
Rex Alcinous, & veneranda maximè Alcinoi
Arete conjux de puellâ consulebant 1070
Suis in lectis per noctem ; ac, prout par erat, maritum
Juvenilem florentibus uxor salutabat verbis.

At verò, o dilecte, multis oppressam curis libera à Colchis
Virginem, Minyis gratiam ferens : prope enim Argus

Nostram

Nostram ad insulam, virique Hæmonienſes.

1075

Æeta autem non prope habitat, neque quid novimus

Æetam, ſed ſolùm audivimus; hæc verò puella

Gravia perpeſſa mihi offregit animum ſupplicans.

Noli eam, o rex, Colchis tradere ad patris ædes abducendam:

Deliquit, quando primum tauros ei demulcentia dedit

1080

Medicamina; fermè autem malum malo (qualia multa

Facimus erroribus) ſanans, effugit

Patris ſupra modum furibundi gravem iram. At Jaſon

Prout audio, magnis obſtringitur ex ſe juramentis,

Ut legitimam faciat in ædibus conjugem.

1085

Quapropter, ô care, noli volens facere ut ipſe pejerans ju-
raverit

Æſonides, nec ut indignè tui cauſâ

Filiam pater animo inſenſo lædat.

Valdè enim acerbi in filias ſuas parentes.

Hujusmodi ſunt, quæ in Antiopen formoſam molitus Nyctæus,

Et quæ Danae in ponto mala perpeſſa eſt

Patris veſaniâ. Nuper ſane, nec procul hinc

Sceleratus Echetus pupillis oculorum ferreos ſtimulos

Infixit filiæ ſuæ; quæ miſerabili torquetur cruciatu,

Tenebroſâ æs molens in caveâ.

1095

Sic dixit precans: illius verò mentes emolliebantur,

Conjugis

Conjugis suæ verbis ; responsumque tale reddidit.

Arete, vel cum armis repellerem

Colchos, heroibus gratificans, puellæ causâ,

Sed Jovis vereor justa jura contemnere.

1100

Nec sane Æetam nihili facere, ut dicis,

Commodum erit, nemo enim potentior Æetâ,

Qui, si modò velit, de longinquo licet, bellum Græciæ in-
ferat.

Æquum est igitur ut sententiam, quæ inter omnes optima

Erit homines, feram ; nec te celabo.

1105

Virginem quidem existentem ut ad parentem suum deportent

Volo : si verò lectum cum virò participaverit,

Non eam à marito suo separabo ; nec prolem,

Si quam sub visceribus gestat, hostibus concedam.

Sic dixit : eumque statim quiescere fecit somnus.

1110

Illa verò consilium cautum animo infixit ; statim surrexit

E lecto per ædes ; unâ autem exilierunt mulieres

Famulæ heræ suæ subservientes.

Illa, tacitè vocato præcone suo, allocuta est,

Vafritie suâ adhortans, ut misceretur

1115

Cum puellâ Jason, neque Alcinoûm regem

Oraret, hanc enim illum solam sententiam laturum,

Ut, si virgo esset, sui ad ædes parentis
Reduceretur, si verò lectum cum viro participaverat,
Se non jam illam à legitimo revulsurum amore. 1120
Sic dixit; hunc autem statim pedes ferebant ex ædibus
Ut Jasoni lætum sermonem nunciaret
Aretes, et consilia pii Alcinoi.
Hos autem invenit apud navem cum armis excubantes,
In portu Hyllico, propè urbem; omniaque 1125
Expofuit mandata: lætatus est autem singulus animo
Heroum, valdè enim ipsis gratum dixerat verbum.
Statim igitur, misto cratere immortalibus,
Prout par erat, ritèque pecudibus in aram tractis,
Eadem nocte genialem virgini parabant thalamum 1130
Antro in sacro, ubi fane olim Macris habitabat,
Filia Aristæi mellarii, qui apum
Opera, multúmque elaboratæ invenit pinguetudinem olivæ.
Illa fane primùm Jovis Nyfseium filium
Intus Eubœam Abantidem, suo in sinu 1135
Excepit, & melle aridum labrum circumlevit,
Quando eum Mercurius eripuit ex igne. Vidit autem Juno,
Ipsamque indignata totâ expulit ex insulâ.
Illa igitur longè sacro in Phæacum antro

Migravit

Migravit ad habitandum, ac præbuit immensas opes inhabi-
tantibus. 1140

Ibi tunc straverunt lectum magnificum, eique
Fulgidam pellem auream superimpofuerunt, ut effent
Honoratæ nuptiæ celebresque; flores infuper ipsis
Nymphæ decerptos varios in niveis finibus
Ferebant, cunctas verò ignis inftar fequebatur splendor, 1145
Tantum à villis aureis relucebat jubar;
Accenditque in oculis dulce defiderium: prohibuit tamen
fingulam

Pudor cupientem manu contrectare.

Nonnullæ vero ex iis Ægæi fluvii vocabantur filiæ,
Nonnullæ montis vertices Melitæi colebant, 1150
Aliæ aderat ex campis nemorum cultrices: impulit enim ipfa
Juno Jovis uxor, ut Jafoni plus afferret honoris.
Illud & in hodiernum facrum celebratur antrum
Medeæ, ubi illos invicem copulârunt,
Obtenfo velamine fuaviter olenti. Heroes autem in manibus
Hæftis vibratis bellicis, ne prius ad prælium
Hostium palam confpectæ ingruerent copiæ,
Capitibusque foliofâ redimitis fronde,
Dum concinne fuaviterque pulfaret citharam Orpheus,
Nuptialia hymenæum ante limina canebant. 1160

Attamen

Attamen non in Alcinoi agro in animo habuit nuptias per-
ficere

Heros Æsonides, sed in ædibus patris sui
Reversus in Ioleum redux: ita etiam & ipsa
Sentiebat Medea: sed ut tunc convenirent, flagitabat tempus.
Verum enimverò nunquam genus miseriarum patientum ho-
minum

1165

Lætitiâ accedere solemus totò pede, sed unâ semper
Acerba aliqua intervenit lætitiis trîstîtia.

Ideo & hos suavi licet gaudentes amore
Metus corripuit, ratane esset sententia Alcinoi.

Jam verò Aurora immortalibus reversa radiis
Discussit atram noctem per aera, ipsaque riserunt
Litora insulæ, & rorulentæ longè

1170

Semitæ camporum, & in plateis fiebat strepitus.
Commovebantur per urbem incolæ, ipsique de longè
Colchi Macridiæ in finibus insulæ.

1175

Statim verò Alcinous prodiit ex pacto,
Sententiam suam laturus de virgine: tum sane manu
Sceptrum tenebat ex auro judicarium, sub quo multi
Incorrupta per urbem dijudicabant jura.

Post hunc ex ordine bellicis armis induti

1180

Phæacum præstantissimi turmatim incedebant.

Heroas

Heroas verò mulieres confertæ extra mœnia
 Ibant visendi studio: unaque viri agrestes
 Occurrunt, re auditâ; (certum enim rumorem
 Juno præmisit) agebatque hic selectum ex aliis 1185
 Agnum ovibus, ille immunem adhuc aratri vitulam;
 Alii amphoras propè statuerunt vini
 Ad miscendum: a facris autem procul volavit fumus.
 Illæ verò multâ arte laboratos peplos afferebant, prout fœminis
 par erat,

Muneraque ex auro, variaque ad hæc 1190
 Ornamenta, quibus recens nuptæ adornantur.
 Miratæ autem sunt intuentes illustrium heroum
 Vultus, habitusque; interque ipsos Oeagri
 Filium ad canoram citharam & cantum
 Frequenter, levi adeò ut vix audiretur, solum pulsantem pede.
 Nymphæ insuper simul cunctæ, nuptiarum memores,
 Amabilem Hymenæum cecinerunt; interdum autem
 Solæ per se cantabant in gyrum rotatæ,
 Juno, tui causâ: tu enim animo injecisti
 Aretes, ut sagacem diceret sententiam Alcinoi. 1200
 Ille verò ut initio sententiæ terminos pronunciaverat
 Rectæ, jamque nuptiarum solennitas celebrata erat
 Immutabiliter, sic usque tuebatur, nec eum metus

Attamen non in Alcinoi agro in animo habuit nuptias per-
ficere

Heros Æsonides, sed in ædibus patris sui
Reversus in Ioleum redux: ita etiam & ipsa
Sentiebat Medea: sed ut tunc convenirent, flagitabat tempus.
Verum enimverò nunquam genus miseriarum patientum ho-
minum

1165

Lætitiâ accedere solemus toto pede, sed unâ semper
Acerba aliqua intervenit lætitiis tristitia.

Ideo & hos suavi licet gaudentes amore
Metus corripuit, ratane esset sententia Alcinoi.

Jam verò Aurora immortalibus reversa radiis

1170

Discussit atram noctem per aera, ipsaque riserunt

Litora insulæ, & rorulentæ longè

Semitæ camporum, & in plateis fiebat strepitus.

Commovebantur per urbem incolæ, ipsique de longè

Colchi Macridiæ in finibus insulæ.

1175

Statim verò Alcinous prodiit ex pacto,

Sententiam suam laturus de virgine: tum fane manu

Sceptrum tenebat ex auro judicarium, sub quo multi

Incorrupta per urbem dijudicabant jura.

Post hunc ex ordine bellicis armis induti

1180

Phæacum præstantissimi turmatim incedebant.

Heroas

Heroas verò mulieres confertæ extra mœnia
 Ibant visendi studio: unaque viri agrestes
 Occurrunt, re auditâ; (certum enim rumorem
 Juno præmisit) agebatque hic selectum ex aliis 1185
 Agnum ovibus, ille immunem adhuc aratri vitulam;
 Alii amphoras propè statuerunt vini
 Ad miscendum: a sacris autem procul volavit fumus.
 Illæ verò multâ arte laboratos peplos afferebant, prout fœminis
 par erat,

Muneraque ex auro, variaque ad hæc 1190
 Ornamenta, quibus recens nuptæ adornantur.
 Miratæ autem sunt intuentes illustrium heroum
 Vultus, habitusque; interque ipsos Oeagri
 Filium ad canoram citharam & cantum
 Frequenter, levi adeò ut vix audiretur, solum pulsantem pede.
 Nymphæ insuper simul cunctæ, nuptiarum memores,
 Amabilem Hymenæum cecinerunt; interdum autem
 Solæ per se cantabant in gyrum rotatæ,
 Juno, tui causâ: tu enim animo injecisti
 Aretes, ut sagacem diceret sententiam Alcinoi. 1200
 Ille verò ut initio sententiæ terminos pronunciaverat
 Rectæ, jamque nuptiarum solennitas celebrata erat
 Immutabiliter, sic usque tuebatur, nec eum metus

Gravis, nec horribiles moverunt Æetæ
Minæ; sed *fidem quam dederat*, inviolabilibus constrictam tenuit
juramentis. 1205

Quare quando Colchi stultè se contrà venisse intelligerent,
Ipseque illos vel sua tueri jura juberet,
Vel à portu terrâque procul naves abigere,
Tunc fane regis sui extimiscentes minas,
Blandè orabant ut se reciperent focios; ibique in insulâ 1210
Diu admodum inter Phæacenses viros habitabant,
Donec Bacchiadæ, genere ab Ephyrâ orti
Venerunt ad habitandum aliquandiu post: illi igitur in ad-
versam

Insulam iverunt, illinc verò Ceraunios Abantum
Montes, Nestæosque & Oricum deventuri erant. 1215
Verùm hæc, progresso longius ævo, evenerunt.
Parcarum tamen in hodiernum usque sacra anniversaria fiunt,
Nympharumque Nomii in templo Apollinis
Aræ, quas Medea statuerat. Cæterùm multa discedentibus
Alcinous Minyis dona hospitalia præbuit, multa etiam 1220
Arete, quæ deinde duodecim dedit ut sequerentur
Medeæ servas Phæacidas ex ædibus.

Jam verò die septimo Drepanen liquerunt, venitque ventus
Leniter spirans manè a Jove: illi venti

Flatu

Flatu propulsi ulterius cucurrerunt : sed nondum
 In fatis erat ut Achaiam attingerent heroes,
 Priusquam in Lybiæ oris æumnas pertulissent.
 Jam fanè aliquando finum ab Ambracensibus nomen habentem,
 Jamque Curetum reliquerant terram passis
 Velis, angustasque cum ipsis Echinadibus insulas 1230
 Ex ordine : Pelopis autem modò aspiciebatur terra,
 Quando abreptim perniciofa Boreæ procella
 Per medium pelagus Libyfticum, novem integras
 Noctes simul ferebat & dies, donec attigerant
 Ulterius magis in Syrtin, ubi non amplius reditus retrò 1235
 Est navibus, quando in illum coactæ sunt finum venire.
 Undiquaque enim sunt loca palustria, undiquaque muscosæ
 profundis

Densitates, quibus furda innatat aquæ spuma.
 Larga insuper arena propè jacet, nec aliquid illuc
 Vel reptile vel volatile attollitur : ibi fane hos 1240
 Æstus (retrò enim cedit à terrâ
 Frequenter admodum fluctus ille, & iterum irruetatur in litus
 Violenter irruens,) intimo adurfit celeriter
 Litori, ut perexigua carinæ pars relinqueretur in aquis.
 Illi autem e navi defilierunt, dolorque corripuit intuentes 1245
 Aerem & vastæ dorfa telluris, sed aeri æqualia

Procul

Procul circumtensa ferie continuâ; nec aquationis aliquid,
Nullum callem, nullam procul aspiciebant pastorum
Caulam, sed omnia tranquillum tenebat silentium.

Alius igitur tunc temporis alium malè affectus interrogavit,
Quænam hæc vocatur terra? ubi detruferunt procellæ
Nos? utinam ausi fuissetus, nihili habito pernicioso
Timore, ipsas per vias medias penetrare

Petrarum: certè vel contrà Jovis fatum proficiscentibus
Satiùs esset magnum aliquod animo habentibus periisse. 1255

Nunc verò quid agamus prohibiti ventis

Hùc manere vel ad exiguum tempus? deserta adeo

Ora longè extensæ panditur terræ.

Sic dixit: ipse deinde rebus adversis perplexus

Gubernator Ancæus tristatos allocutus est. 1260

Periimus sanè gravissimo interitu, nec vitatio est aliqua

Calamitatis; non longè abest quin durissima perpetiamur

Hanc in solitudinem illapsi, si modò venti

De terrâ respirent; nam limosum cerno

Procul circumspectans mare undique, multumque aquæ 1265

Repercussæ canis illiditur arenis.

At sane ærumnosè jamdiu diffissa fuisset

Navis sacra longè admodum à terrâ, nisi eam ipse

Æstus ex ponto sublimem exportâset.

Nunc

Nunc ille in pelagus retrò ruit, solaque falsugo 1270
 Innavigabilis circumvolvitur vix supra terram eminens.
 Ideo ego omnem spem reor abscissam esse
 Navigationis reditûsque: artem verò alius aliquis
 Exerceat; penes enim eum est ad clavum federe,
 Si modò ambiat munus. Sed non facilè redeundi diem 1275
 Vult Jupiter laboribus nostris finem imponere.
 Sic dixit lachrymabundus: assenserunt autem tristanti
 Quotquot erant navium periti: cunctis igitur
 Diriguit cor, obfundebaturque pallor genis.
 Sicut verò mortuis similes spectris 1280
 Viri versantur per urbem, vel belli
 Vel pestis eventum expectantes, vel imbrem aliquem
 Immensum, qui boum infinitos abluere solet labores;
 Vel quando suâ sponte simulachra defluunt fudantia
 Sanguinem, mugitusque in templis audiri videntur, 1285
 Vel etiam sol medio die noctem induxerit
 Cœlitus, ipsaque fulgentia per aerem astra apparuerint;
 Ita tum optimates longum ante litus
 Incedebant repentes, cum subitò supervenit tenebrosa
 Vespera: illi miserabiliter manibus seipso amplexantes, 1290
 Lachrymas effundere voluptati habebant, ut separatim quisque
 Animum macerarent in arenis prolapsi.

Perrexerunt autem ire aliò alius longiùs cubile eligere,
Capitaque suis peplis obvoluti,
Jejuni esurientesque jacebant totam noctem 1295
Diemque, miserabilis metu mortis: separatim verò puellæ
Confertæ Æetæ aggemeabant filiæ.
Sicut autem quando deserti elapsi petræ
Fissurâ involucres stridulè clamitant pulli,
Aut quando pulchrè fluentis ad marginem Pactoli 1300
Cygni suum excitaverint melos, circâque pratum
Rorulentum adfremit, pratique pulchra fluentia,
Sic hæ, in pulverem flavis impositis comis,
Per totam noctem flebile lamentum lamentabantur.
Et fane ibi omnes e vitâ excidissent 1305
Inglorii, ignotique hominibus memoratu
Heroum præstantissimi, infecto certamine,
Nisi ipsos miseratæ fuissent rebus perplexis attenuatos
Heroinæ vindices Libyæ, quæ olim Minervam
Quando ex patris capite exiliit armis lucida, 1310
Obviam factæ Tritonis ad aquas lavabant.
Medius erat dies, & undique acutissimi torrebant radii
Solis Libyam, quando illæ prope Jasonem
Steterunt, & peplum à capite leniter manibus detraxerunt.
Sed ille aliò retrorsùm oculos detorsit, 1315

Deas reveritus, ipsum autem palam solum

Blandis verbis tristatum allocutæ sunt.

Infelix, quare usque adeo desperatione perculsus es?

Scimus vos profectos ad *avehendum* aureum vellus, scimus
omnes

Labores vestros, quot terrâ, quot mari

1320

Errantes in ponto ingentia facinora patrâstis.

Adsumus autem pecorariæ Deæ, terrestres, familiares,

Heroinæ, Libyæ vindices & filiæ.

Attamen surge, nec tali modo æumnis temet conficito,

Suscita etiam focios: quamprimum autem tibi Amphitrite

Currum Neptuni volubilem solverit,

Tunc matri vestræ rependite mercedem

Eorum quæ pertulerit tamdiu vos in alvo gestans.

Ita fane adhuc divinam in Thessaliam revertetis.

Sic locutæ sunt, & invisibiles ubi steterunt, ibi fane hæ

1330

Voce simul fiebant momento citius: at Jafon

Postquam circumspexisset, resedit humi, & ita dixit.

Propitiæ estote, deserta colentes, venerandæ deæ: de reditu
tamen

Nequaquam planè admodum intelligo oraculum: focios fane

Ad unum collectos alloquar, si fortè signum aliquod

1335

Inveniamus reditûs: multorum enim consilium melius.

Dixit,

Dixit, & profiliens focios longè inclamavit
Squalidus pulvere, leonis instar, qui per sylvam
Compascuam suam quærens clamorem tollit; ipsique gravi
Voce subtremscunt procul per montes saltus, 1340
Metuque agrestes boves valdè horruerunt,
Nec non bubulci; his tamen nequaquam vox erat
Horribilis focii amicos inclamantis.
Propè autem congregati sunt demissis vultibus: verum ille eos
Tristatos juxta stationem mistim cum mulieribus 1345
Sedere jussos allocutus est, singula exponens.
Audite, amici: tres enim mihi tristato deæ
Pellibus caprinis cinctæ ex summâ
Cervice, circaque terga & lumbos, puellarum more,
Steterunt suprâ caput propè admodum, relevâruntque 1350
Peplum detractum levi manu, jusseruntque
Ut et ipse resurgerem, iremque ad vos excitandos.
Ut matri insuper vestræ gratam rependerem mercedem
Pro eo quem pertulerit labore, tamdiu nos in alvo gestans,
Quandocunque solverit volubilem Amphitrite 1355
Currum Neptuni. Ego autem non omnino intelligere
Possum de hoc vaticinio. Aiebant sane se esse
Heroinas, Libyæ vindices filiasque:
Et quæcunque nos antehâc terrâ, quæcunque etiam mari

Perpeffi

Perpeffi fumus, hæc fingula fe cognoscere profitebantur. 1360

Nec eas amplius in loco vidi, sed caligo quæpiam

Vel nubes per medium apparentes cooperuit.

Sic dixit: illi verò omnes mirati sunt audientes.

Tunc fane maximum portentum Minyis oblatum fuit.

E mari in terram ingens profiliit equus, 1365

Utrinque comatus, aureis arduus cervicem jubis,

Qui, celeriter excussâ à membris plurimâ falsugine,

Cœpit currere, vento similis pedes. Statim autem Peleus

Lætus socios frequentes allocutus est.

Currus fane Neptuni ego existimo 1370

Jam nunc uxoris dilectæ manibus solutos.

Matrem verò non aliam auguror atque ipsam

Navem esse: illa enim in utero nos gestans

Continuò æumnosis ingemit laboribus.

Eam verò firmatis viribus in humeros indomitos 1375

Altè sublatam, arenosam intus terram

Feremus, quâ ulterius progressus est pedes velox equus.

Non enim ille terram subibit, vestigia autem nobis

Significatura spero finum aliquem desuper mare.

Sic locutus est: omnibus verò in quod incidit placuit consilium.

Musarum hic est sermo: Ego verò subminister cano

Pieridum, & hanc pro certo omnino audiui famam,

Vos, ô eximiè admodum præstantes filii regum,
Robore vestro & virtute, Libyæ per tumulos desertos
Navem sublimem, & quæcunque in navi vexistis, 1385
Humeris imposita portâsse duodecim integros
Dies simul noctesque. Quis verò ærumnam, quis miseriam
Dicendo assequatur quam illi sustinuerunt laborantes?
Verè equidem ex immortalium sanguine fati sunt, tale susti-
nuerunt

Opus, necessitate coacti. Ut verò longiùs 1390
Procul admodum lubenter Tritoniæ ad aquas paludis
Portaverant, ibi ingressi à robustis deposuerunt humeris.
Rabidis deinde canibus similes incitati
Fontem quærebant (adjiciebatur enim arida
Sitis ærumnis doloribusque :) nec perdiderunt operam 1395
Errantes, sed ad sacrum venerunt campum, in quo Ladon
In hodiernum usque aurea custodit mala,
In Atlantis regione, terrestris serpens; circà autem Nymphæ
Hesperides ei ministrabant amabiliter canentes:
Ille verò modò ab Hercule interfectus 1400
Pomarium percussus est ad truncum; sola autem summa
Cauda palpitabat, a capite verò usque ad nigram
Spinam jacebat exanimis, & è linquentibus
Hydræ Lerneæ bilem cruore amaram sagittis

Muscæ

Muscæ putrescentia ad vulnera ficcabant. 1405

Propè autem Hesperides capitibus manus imponentes
Niveas flavis, stridulè ingemebant, illis autem repentè
Appropinquantibus, illæ in pulverem & terram simul ac ac-
cesserunt,

Puncto ibi vanuerunt : at agnovit Orpheus
Divina monstra ; illasque suis allocutus est precibus. 1410

Divæ ô pulchræ & benevolæ propitiæ estote reginæ,
Sive cœlestibus annumeratæ estis deabus,
Sive terrestribus ; seu deserti cultrices vocamini
Nymphæ ; agite, Nymphæ, sacrum Oceani genus,
Ostendite, quandoquidem desiderantibus nobis in conspectum
veneritis, 1415

Vel aliquam faxeam aquæ scatebram, vel terræ aliquem
Sacrum ebullientem, ô Deæ, fontem, quo sitim
Ardentem insatiabiliter compescamus. Quòd si iterum
Aliquando Achaiam terram attingamus navigio,
Tunc fane infinita dona, inter primas deas, 1420
Libaminaque & sacrificales epulas perlubenter allaturi sumus.

Sic dixit precans flebili voce : illæ verò miseratæ sunt
De propè tristatos ; & è terrâ produxerunt
Herbam primùm ; herbæ verò in alto longè
Egerminabant rami : postea verò germina virentia 1425

Longè

Longè admodum suprâ terram erectim surgebant.

Hespera fiebat populus, Erytheis ulnus,

Ægle autem, falicis sacer stipes; & ex illis

Arboribus, quales *antea* erant, tales iterum verè omnino

Apparuerunt, spectaculum maximè mirandum: elocuta autem

est Ægle,

1430

Blandis verbis responsum dans desiderantibus.

Magno fanè omnino vestris adjumento

Huc adfuit laboribus impudentissimus ille, qui, postquam

spoliaverat

Vitâ custodem serpentem, aureis malis dearum

Abiit asportatis: tristis autem dolor nobis relictus est.

1435

Hesternus enim venit vir aliquis insigniter immanis injuriâ

Et corpore, cujus oculi truculento sub fronte sublucebant,

Immitis, pelle amictus ingentis leonis

Crudâ, nondum à coriario curatâ, validumque gestans ramum

olivæ,

Sagittasque quibus monstrum illud confecit jaculatus.

1440

Venit autem & ille tanquam per terram pedes iter faciens,

Siti aridus; peruestigabatque hunc agrum

Aquam quærens, quam tamen nusquam visurus erat.

Erat autem rupes quædam Tritoniam propè paludem

Quam ille compertam, forsan & Dei suasu,

1445

Calce

Calce pedis imam pulsavit; ipsaque ubertim ebullivit aqua.
 Ille verò utrâque manu & pectore in humum nisus,
 Ruptâ ex petrâ bibit largissimè, donec profundum
 Ventrem, bovi similis, procumbens satiatus est.
 Sic dixit: illi, optatum ubi ipsis ostenderat Ægle 1450
 Fontem, ibi statim cucurrerunt læti, donec attigerant.
 Sicut autem angustam circa fissuram versantur
 Laboriosæ formicæ catervatim, aut sicut muscæ
 Circa exiguam mellis dulcis guttam volantes,
 Impercussæ cum studio feruntur densæ, sic tunc frequentes
 Petricosum Minyæ circa fontem versabantur.
 Et fortè aliquis humidis labris dixit exhilaratus,
 Papæ, etiam seorsim existens servavit focios
 Hercules fiti laborantes: quid si & ipsum aliquo modo
 Inveniamus incedentem per terram profecti? 1460
 Dixit, & collatis sermonibus, qui apti ad hoc negotium
 Electi sunt, aliò alius prorumpens investigârunt.
 Vestigia enim nocturnis obscurata erant ventis,
 Commotâ arenâ: Boreæ quidem proruerunt
 Filii gemini, alis confisi, levibusque pedibus 1465
 Euphemus fiduciam collocans; nec non Lynceus acutos
 procul
 Oculos mittere *peritus*; cum quibus quintus irruit Canthus.

Hunc quidem fatum Deorum illam viam, *suaque* fortitudo
Impulit, ut ab Hercule intrepidè percontaretur
Ubinam Polyphemum Elati reliquerat: curæ enim ei erat
De suo ipsius socio inquirere singula.

Verùm ille postquam Myfis inclytam urbem condidisset,
Præ anxîâ reditus curâ aberravit quærens Argo

Procul per terram, usque dum pervenit ad regionem
Maritimorum Chalybum, ubi & ipsum domuit fatum. 1475

Illique procerâ sub populo monumentum factum est
Paululum ante mare. Cæterùm Herculem

Solum immensâ procul à terrâ videbatur Lynceus
Sic videre, quemadmodum aliquis novo in die lunam
Vel vidit, vel se putavit obnubilatam videre. 1480

Ad focios autem reversus dixit, nullum eum alium

Quæsitorem euntem affecuturum: illi etiam ipsi
Revenerunt, Euphemusque pedibus velox, filiique gemini
Thracii Boreæ, frustra laborantes.

At te, ô Canthe, tristia in Libyâ corripuerunt fata. 1485

Greges aggrediebaris pascentes; insequebatur autem vir
Villanus, qui ab ovibus suis, dum ad focios

Indigentes portares, vim propellens, te interfecit

Lapide percussus: non enim ipso imbecillior erat

Nepos Apollinis Delphici Caphaurus, 1490

Puellæque

Puellæque venerandæ Acacallidis; quam quondam Minos
 In Libyam relegavit, Deo gravem fœtum gerentem,
 Filiam suam: illa verò præclarum filium Phœbo
 Peperit, quam Amphithemim Garamantaque vocant.
 Amphithemis exinde mistus est cum Tritonide Nymphâ, 1495
 Quæ ei Nasamonem peperit, fortemque Caphaurum,
 Qui tunc Canthum interemit, ovium suarum causâ.
 Nec tamen ille procerum infestas vitavit manus,
 Ubi compererant quale patravit facinus: Cadaver verò sus-
 tulerunt

Requisitum Minyæ, ac terrâ sepelierunt 1500
 Lugentes; oves verò ad se ipsi abegerunt.
 Ibi & Ampyci filium eodem die Mopsûm
 Crudele rapuit fatum; nec acerbam potuit fortem effugere
 Vaticinandi arte: nulla enim est depulsio mortis.
 Jacebat autem in arenis meridianum diem vitans 1505
 Horribilis serpens, tardus quidem volens nolentem lædere;
 Nec contrâ manifestè fugientem impetum fecisset:
 Sed cuicunque primùm atrum virus immiserit
 Animalium, quotcunque tellus frugifera nutrit spirantia,
 Ei ne cubitum quidem longa ad Orcum fit viâ; 1510
 Nec si vel Pæon (liceat modò mihi vera loqui)
 Medicamenta adhibuerit, si solummodò attigerit dentibus.

Quando

Quando enim Deo par Libyam supervolabat Perseus
 Eurymedon, (nam & hoc eum nomine vocabat mater)
 Gorgonis nuper recisum caput asportans regi,
 Quotquot atri guttæ cruoris attigerant solum,
 Illæ omnes istorum genus serpentum pullulârunt.
 Huic ergo summam super spinam impressit Mopsus
 Lævam, dum profert, plantam pedis: verùm ille medium
 Radium circà & musculum præ dolore volutus,
 Carnem morsam excavavit; Medea verò aliæque
 Trepidârunt famulæ: at ille cruentum vulnus contrectavit
 Audacter: quâ de causâ non eum violentum conficiebat vulnus;
 Miser, jam enim ei corpus subiit veturnus
 Membra solvens, multumque oculis offundebatur caliginis.
 At postquam repentè solo acclinâffet aggravata membra,
 Diriguit defectâ salute: focii interea circa eum congregabantur,
 Herosque Æsonides, ob gravem stupore perculsi cladem.
 Nec sanè vel tantillum quidem mortuus licèt poterat
 Jacere sub sole, putrescere fecit enim intus carnes
 Venenum illico, corruptaque defluxit à corpore coma.
 Statim igitur æreis profundum sepulchrum effoderunt
 Festinanter ligonibus, diviseruntque crines
 Ipsi simul puellæque, mortuum miserabilia perpeffum
 Lamentantes: ter autem circum armis rotati

1515

1520

1530

1535

Ritè

Ritè funebri honore potitum, fusilem terram infuderunt.

Quandò verò navem conscenderunt, spirante vento

Per pelagus australi, cursumque conjecerunt

Quo Tritoniâ exirent palude, nullum consilium

Diu habebant, sed inconsultò toto die ferebantur.

1540

Sicut autem serpens tortuosam volutatus carpit viam

Quando eum acutissimum calefacit jubar solis;

Cum sibilo autem caput huc, illuc divertit, eique lumina

Scintillarum ignis ad instar furiato

Micant, donec latibulum per foramen subierit,

1545

Ita Argo, dum paludis ostium enavigandum quærebat,

Oberrabat longum tempus: statim autem Orpheus

Jussit ut Apollinis magnum tripodem è navi *depromptum*

Diis indigenis pro rëditu munus placabile darent.

Et certe Phœbo donum posuerunt factò in terram exscensu.

Illis verò juveni similis obviam factus est

Triton latè regnans; & sublatam è terrâ glebam

Pro xenio principibus porrexit, dixitque,

Accipite, amici: quandoquidem non præstantius præbere

Nunc me penes est xenium hùc divertentibus.

1555

Si quid verò maris hujus itinera inquiritis (veluti sæpe

Hominibus opus est *quærere* in alienâ terrâ errantibus)

Edicam; me enim pater arbitrum ponti

Fecit hujus Neptunus ; regnoque
Oræ maritimæ : si modò aliquem audistis longè absentes 1560
Eurypylum in Libyâ monstiferâ natum.
Sic dixit ; lubens autem extendit glebæ manus
Euphemus, taliaque vicissim subjecit.
Atthida & pelagus Minoium, si fortasse, heros
Pernosti, verè quærentibus enarra. 1565
Hùc enim non volentes venimus ; sed gravibus
Adaeti ad fines hujus terræ procellis
Navem sublimem portavimus, in hanc stagni
Aquam, per terram pondere depressi : nec quid novimus
Quà navigatio extendit ut ad terram Pelopeiam perveniamus.
Sic dixit ; ille verò manum extendit, ostenditque procul
Emissâ voce, pontumque, nec non profundum ostium stagni.
Hic quidem est ponti transitus, ubi maximè
Immota nigrescit profunditas ; utrinque verò alba
Litora elevantur pellucida ; interque 1575
Litora arcta est enavigandi via.
Illud autem subobscurum in divinam Pelopeiam terram
Prominet pelagus, suprâ Cretam : sed ad manum
Dextram quando à palude in altum fueritis mare ingressi,
Tunc ipsam ad terram contenti *navem* dirigite 1580
Donec altius tendat : cùm verò conflexu in partem alteram

Verget

Verget terra, tunc incolumis vobis cursus

Ad cubitum tenditur rectà procurrentem euntibus.

Sed ite læti: nec ulla laboris molestia

Satis fit juventute decorata membra delassare.

1585

Dixit benevolus: illi statim navem conscenderunt

E palude egredi cupidi remigando.

Et fane procedebant prompti. Interim ipse

Triton acceptum ferens magnum tripodem, incitatus est pa-
ludem

Subire: exinde nemo eum conspexit, adeo invisibilis

1590

Ipso statim cum tripode erat: his verò exhilaratus est

Animus, quòd deorum aliquis bene se ominatum obtulerat.

Et fane Junoni, inter oves alias eam quæ lectissima esset

Jusserunt sacrificare captam, vota que facere.

Illico igitur ipse cum studio selegit, sublatamque

1595

Maclavit in puppi, hisque effatus est precibus.

O Deus, quicumque es qui ad stagni hujus terminos ap-
paruisti,

Sive tu Triton, marinum prodigium, sive te Phorcyn

Seu Nerea cognominant filiæ marinæ,

Propitiare, reductusque finem optatum præbeas.

1600

Dixit, simulque cum precibus in aquas jugulatam

Misit de puppi: ille autem è profundo apparuit

Talis

Talis existens qualis reverà erat visu.

Sicut autem quando aliquis celerem equum in latum circum
certaminis

Mittit apprehensum densâ tractabilem jubâ, 1605

Valdè festinans, ille elatâ cervice superbiens

Sequitur, spumosaque in oribus fræna

Utrinque mordenti ex obliquo crepitant,

Sic ille retinens cavæ carinam Argûs,

Misit in mare ulterius: corpus verò ei à summo 1610

Capite circà terga & lumbos usque ad ventrem,

E contrario *aspicienti* immortalibus habitu mirabiliter simile
erat.

Cæterùm sub lumbis duplex ei hinc, illinc

Ceti cauda extendebatur, verberabatque spinis

Summam aquam, quæ tortuosis in imo aculeis 1615

Lunæ cornibus similes infindebantur.

Tamdiu autem duxit donec immisit in mare

Ituram, subiitque statim magnum profundum; fremuerunt
autem

Heroes monstrum ingens oculis intuiti.

Ibi quidem portus Argous, signaque nâvis, 1620

Nec non Neptuni ac Tritonis extant

Aræ: illo enim die detenti sunt; sed ad Auroram

Velis

Velis passis, ipsam ad dextram habentes
 Terram desertam, flatu Zephyri currebant.
 Manè autem deinde cubitum simul intimumque mare 1625
 Inclinatam cubitum ultra prominentem viderunt.
 Statim autem cessavit Zephyrus, exortaque est aura
 Argestæ Austri : lætati igitur sunt animo cum clamore.
 Quando autem sol occidit, revenitque stella
 Vespertina, quæ requiem afferre solet æumnosis agricolis, 1635
 Tum demum vento obscurâ nocte cessante,
 Solutis velis, prælongoque inclinato
 Malo, bene politis fortiter incumbabant remis,
 Per noctem totam diemque : ac rursus die condito, pergentes
 Noctem alteram excepit eminùs aspera 1635
 Carpathus : inde trajecturi erant
 In Cretam, quæ aliis præstantior erat in mari insulis.
 Sed eos Talus æreus à duro scopulo
 Refractis lapidibus, vetuit funes terræ religare,
 Cum ad Dictæi stationem receptus contenderent. 1640
 Hunc quidem de æneâ fraxinigenarum hominum
 Stirpe reliquum existentem inter viros semideos
 Europæ dederat Jupiter ut insulæ esset custos,
 Terque æneis pedibus Cretam obiret.
 Sed is cùm cætero corpore & membris erat 1645

Æneus & invulnerabilis, habebat tamen sub collo
 Turgentem sanguine venam usque ad malleolum, quam
 Tenuis continebat tunicula vitæ habens terminos mortisque.
 Illi rebus adversis valdè licèt domiti, statim à terrâ
 Navem summoperè timentes retorserunt remis.

1650

Et nunc sanè æurnosè procul à Cretâ ablati fuissent,
 Siti pariter & doloribus miseras perpeffi,
 Nisi deproperantes Medea allocuta esset.

Audite me: solam enim me existimo pessum daturam
 Virum istum, quicumque sit, vel si totum æreum habeat
 Corpus suum: quandoquidem non ei indefessa (*immortalis*)
 conceditur ætas.

1655

Verùm ibi tenete navem prompti, extra impetum
 Petrarum, donec mihi domitus cesserit.

Sic dixit: illi verò extrà ictum inhibuerunt

Navem remis, expectantes quodnam perficeret

1660

Consilium ignotum: hæc autem plicam purpurei

Obtendens pepli genis utrinque,

Conscendit foros, manumque manu apprehendens

Jason duxit per transtra euntem.

Tum verò cantamentis placabat, demulcebatque Parcas

1665

Animum exedentes, Orci veloces canes, quæ per totum

Aera versantes vivis immittuntur.

Has

Has flexis genibus venerata, ter quidem invocabat cantamentis,
Ter precibus: ubi autem improbum domuit animum, infestis
Oculis ænei Tali perstrinxit aciem oculorum. 1670

Gravem porrò ei dentibus infrendens inflavit bilem, nec non
exitiosa

Phantasmata objecit, vehementer infensa.

Jupiter pater! ingens profecto mihi stupor animum invasit,
Si quidem non morbis vulneribusque solummodò interitus
Adversatur *nobis*, sed quidam etiam de procul nos lædit. 1675

Sic ille æneus licet existens domitus cessit

Medæ potentiæ venenorum peritæ; dumque graves

Devolveret lapides ut inhiheret eos ab ingrediendo portum,

Saxeo cacumini illisit malleolum, ex quo cruor

Liquefacto similis plumbo effluxit, nec diu omnino 1680

Stetit erectus infistens scopulo.

Sed veluti quædam in montibus ingens altaque picea

Quam postquam acutis securibus adhuc semisectam reliquerint

Lignorum cæsores sylvâ devenerunt, sub nocte

Flatibus venti primùm quidem concutitur, postea autem 1685

Funditus effracta decidit; sic ille pedibus

Indefessis tantisper quidem constanter erigebatur,

Dein verò debilis ingenti concidit fragore.

Illam igitur in Cretâ noctem prenoctabant

Heroes,

Heroes, deinde ad recens apparentem auroram,

1699

Fanum Minervæ Minoæ extruxerunt.

Hauftâ autem aquâ inscenderunt, ut remis

Quamprimùm transirent Salmonida promontorium.

Statim autem ac trans vastum Creticum æquor currerent

Nox eos terruit, quam obscuram vocant,

1695

Noctem terribilem: non astra discusserunt, nec radii

Lunæ; sed de cœlo atra, aut alia quæpiam

Oriebatur caligo, ex imo emerfa barathro.

Illi verò utrùm in Orco an aquis ferrentur

Nôrunt ne tantillum quidem, sed commiserunt mari

1700

Reditum, incerti quò ferret. At Jason

Sublatis manibus, ingenti voce Phœbum inclamavit,

Ut liberaret invocans: defluerunt autem tristanti

Lachrymæ; ac multa se ad Pythum pollicebatur, multa ad

Amyclas,

Multa insuper ad Ortygiam immensa dona laturum.

1705

Tu autem, ô Latonæ fili, de cœlo accessisti ad petras

Celeritèr admodum Melantias propitius, quæ in ponto

Sunt; & in duarum unam desuper illapsus

Dextrâ aureum altè sustulisti arcum.

Candentemque emisit arcus circum undique splendorem.

1710

Illis autem una è Sporadibus tunc apparuit brevis

Aspectu

Aspectu insula, exiguae Hippuridi insulae opposita.
 Ibi jactis anchoris appulerunt. Aurora autem statim
 Fugit ascendens: illi pulchrum Apollini
 Opaco in luco delubrum umbrosamque aram 1715
 Extruxerunt, Ægleten quidem prospicui splendoris causa
 Phœbum vocantes, Anaphenque glabram illam insulam
 Nuncupabant, eò quod Phœbus tristantibus se ostenderat.
 Sacraque peragebant quotquot viri in deserto peragere
 Litore pararent. Cum verò eos facibus 1720
 Aquam ardentibus libantes conspicerent
 Medæ famulae Phæacides, non amplius
 Continere in pectoribus risum poterant, utpote quæ frequentes
 Semper in Alcinoi *agro* boves immolari viderant.
 Illas autem procacibus heroes repungebant verbis 1725
 Rifu læti: lepida igitur inter eos incitabatur
 Cavillatio, & jurgium dicax. Ex illo autem
 Lusu heroum, in insulâ tali modo fœminæ
 Cum viris decertant, quoties Apollinem sacris
 Ægleten Anaphes patronum placant. 1730
 Quando autem et illinc in tranquillo retinacula solverant,
 Meminit inde Euphemus nocturni somnii,
 Venerans inclytum Maiæ filium: visa enim est ei

Divina gleba ad mammam suo imposita cubito
Irrigari niveis à guttis lactis ;
Mulier insuper *visa est* ex glebâ fieri, parvâ licèt existente,
Virgini similis ; mistus autem est cum eâ in amore
Vehementi cupiditate inflatus ; plorabat tamen quòd sibi
puellam

Adjunxerat, quam ipse suo nutrierat lacte.
Illa verò eum blandis solata est verbis.
Tritonis genus sum, tuorum, ô dilecte, nutrix liberorum,
Non filia : (Triton enim mihi Libyaque sunt parentes)
Verùm apud Nerei me deposuit virgines
Ut in pelago habitarem prope Anaphen : proditura autem sum
ad jubar

Solis in posterum tuis nepotibus parata.
Hujus igitur memoriam pectori iniecit, vocavitque
Æsonidem : ille exinde vaticinia Apollinis
Animo reputans, retulit, dixitque,
Papæ, magna tibi profecto & inclyta contigit gloria :
Glebam enim Dii facient, si in mare projeceris,
Insulam, ubi minores liberorum tuorum commorabuntur
Liberi ; nam Triton pro xenio præbuit
Hanc tibi è terrâ Libyâ ; nec alius aliquis

Deorum

Deorum erat præter ipsum qui eam dedit obviam factus.
 Sic dixit; nec irritum reddidit responsum Æsonis filii 1755
 Euphemus, sed glebam vaticinio exhilaratus
 Misit submersam: ex eâ autem insula exorta est
 Pulcherrima, liberorum sacra nutrix Euphemi;
 Qui prius quidem aliquando Lemnum Sintiacam incolebant,
 Lemnoque ejecti à viris Tyrrhenis 1760
 Spartam advenerunt, laremque habuerunt: sed egressos
 E Spartâ Autefionis bonus filius duxit ad Theras
 In Callistam insulam, quam Theram transnominavit
 De se: sed ista evenerunt post Euphemum.
 Inde celerrimè transmissò multo æquore, 1765
 Æginæ in litoribus cunctati sunt; ac statim illi
 De aquatione inculpatum certamen inierunt,
 Quisnam aquâ haustâ prior ad navem reverteret.
 Pariter enim necessitas & multus ventus urfit.
 Inde & in hodiernum, plenis in humeros amphoris 1770
 Sublatis, levibus celeritè in certamine pedibus,
 Filii Myrmidonum pro victoriâ contendunt.
 Propitiamini, procerum beatorum genus, atque hæc carmina
 Ex anno in annum suaviora sint cantu
 Hominibus; jam enim ad inclytos terminos venio 1775

Laborum

Laborum vestrorum; quandoquidem nullum vobis certamen
Rursum ab Æginâ solventibus oblatum fuit,
Nec venti turbines exciti; sed postquam quieti
Tellurem Cecropiam Aulidaque præteriissetis
Intus Eubœam, atque Opuntias urbes Locrorum,
Lætabundè litora Pagasica ingressi estis.

1780

F I N I S.

